

ΔΙΠΤΥΧΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κανονάριον - Έπετηρίς

2026 - ΒΚΣ'
ΕΤΟΣ ΕΚΑΤΟΣΤΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

ΕΚΔΟΣΙΣ
ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 2026*

Α'. Έποχαι του έτους

1. Τήν 20^η Μαρτίου εις τας 16:46' ο ήλιος εισέρχεται εις τόν Κριόν. Αρχή Έαρος.
2. Τήν 21^η Ιουνίου εις τας 10:24' ο ήλιος εισέρχεται εις τόν Καρκίνον. Αρχή Θέρους.
3. Τήν 23^η Σεπτεμβρίου εις τας 02:05' ο ήλιος εισέρχεται εις τόν Ζυγόν. Αρχή Φθινοπώρου.
4. Τήν 21^η Δεκεμβρίου εις τας 22:50' ο ήλιος εισέρχεται εις τόν Αιγόκερω. Αρχή Χειμῶνος.

Β'. Φάσεις τῆς σελήνης

Ἡμέρ.	ω:λ	Φάσις	Ἡμέρ.	ω:λ	Φάσις
Ἰαν.	03 12:30	Πανσέληνος	Ἰούλιος	07 21:29	Τελ. τέταρτο
	10 17:48	Τελ. τέταρτο		14 11:44	Νέα Σελήνη
	18 21:52	Νέα Σελήνη		21 13:06	Πρ. τέταρτο
	26 06:47	Πρ. τέταρτο		29 16:36	Πανσέληνος
Φεβρ.	02 00:09	Πανσέληνος	Αὐγ.	06 04:21	Τελ. τέταρτο
	09 14:43	Τελ. τέταρτο		12 19:37	Νέα Σελήνη
	17 14:01	Νέα Σελήνη		20 04:46	Πρ. τέταρτο
	24 14:28	Πρ. τέταρτο		28 06:18	Πανσέληνος
Μάρτ.	03 13:38	Πανσέληνος	Σεπτ.	04 09:51	Τελ. τέταρτο
	11 11:38	Τελ. τέταρτο		11 05:27	Νέα Σελήνη
	19 03:23	Νέα Σελήνη		18 22:44	Πρ. τέταρτο
	25 21:18	Πρ. τέταρτο		26 18:49	Πανσέληνος
Ἀπρ.	02 04:12	Πανσέληνος	Ὀκτ.	03 15:25	Τελ. τέταρτο
	10 06:52	Τελ. τέταρτο		10 17:50	Νέα Σελήνη
	17 13:52	Νέα Σελήνη		18 18:13	Πρ. τέταρτο
	24 04:32	Πρ. τέταρτο		26 06:12	Πανσέληνος
Μάιος	01 19:23	Πανσέληνος	Νοέμ.	01 22:28	Τελ. τέταρτο
	09 23:10	Τελ. τέταρτο		09 09:02	Νέα Σελήνη
	16 22:01	Νέα Σελήνη		17 13:48	Πρ. τέταρτο
	23 13:11	Πρ. τέταρτο		24 16:53	Πανσέληνος
	31 10:45	Πανσέληνος	Δεκ.	01 08:09	Τελ. τέταρτο
Ἰούνιος	08 12:00	Τελ. τέταρτο		09 02:52	Νέα Σελήνη
	15 04:54	Νέα Σελήνη		17 07:43	Πρ. τέταρτο
	21 23:55	Πρ. τέταρτο		24 03:28	Πανσέληνος
	30 01:57	Πανσέληνος		30 20:59	Τελ. τέταρτο

Διὰ τὴν περίοδον ἰσχύος τῆς θερινῆς ὥρας νά προστεθῇ 1 ὥρα εἰς τὸν χρόνον τοῦ φαινομένου.

Γ'. Ἐκλείψεις τοῦ ἡλίου καὶ τῆς σελήνης

1. Τήν 17^η Φεβρουαρίου, δακτυλιοειδής ἔκλειψις ἡλίου, ἀόρατος εἰς τὴν Ἑλλάδα.
2. Τήν 12^η Αὐγούστου, ὀλική ἔκλειψις ἡλίου, ἀόρατος εἰς τὴν Ἑλλάδα.
3. Τήν 3^η Μαρτίου, ὀλική ἔκλειψις σελήνης, ἀόρατος εἰς τὴν Ἑλλάδα.
4. Τήν 27-28^η Αὐγούστου, μερική ἔκλειψις σελήνης, ὁρατή ὡς μερική εἰς τὴν Ἑλλάδα.

* Τὰ παρόντα στοιχεῖα παρεχωρήθησαν εὐγενῶς ὑπὸ τοῦ Ἐθνικοῦ Αστεροσκοπείου Ἀθηνῶν.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΚΑΝΟΝΑΡΙΟΝ

ΗΤΟΙ

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΑΙ ΤΥΠΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

«὘ν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν»

(Ψαλμ. ξζ' 22)

«Πάντα εὐσχημόνως καὶ κατὰ τάξιν γινέσθω»

(Α' Κορ. ιδ' 40)

«Ἀδελφοί, στήκετε καὶ κρατεῖτε τὰς παραδόσεις»

(Β' Θεσσαλ. β' 15)

ΔΙΠΤΥΧΑ

Ὡς ἀπαγγέλλονται μετὰ τὸ «Ἐν πρώτοις μνήσθητι, Κύριε», ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἑλλάδος, ὁσάκις λειτουργεῖ ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν.

Βαρθολομαίου τοῦ Παναγιωτάτου καὶ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, **Θεοδώρου** Ἀλεξανδρείας, **Ἰωάννου** Ἀντιοχείας, **Θεοφίλου** Ἱεροσολύμων, **Κυρίλλου** Μόσχας, **Πορφυρίου** Βελιγραδίου, **Δανιὴλ** Βουκουρεστίου, **Δανιὴλ** Σόφιας, **Ἡλιοῦ** Γεωργίας, **Γεωργίου** Κύπρου, **Σάββα** Βαρσοβίας, **Ἰωάννου** Τιράνων, **Ῥαστισλάβου** Πρέσοβ, **Ἐπιφανίου** Κιέβου, τῶν εὐσεβεστάτων Ὁρθοδόξων Πατριαρχῶν καὶ Ἀρχιεπισκόπων·

Γερωνύμου τοῦ Μακαριωτάτου καὶ Θεοπροβλήτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος, τοῦ καὶ προσκομίζοντος τὰ Τίμια Δῶρα ταῦτα Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν·

Ὑπὲρ εἰρήνης καὶ καταστάσεως τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως·

Σωτηρίας τε καὶ βοηθείας τοῦ περιστῶτος λαοῦ·

Καὶ ὧν ἕκαστος κατὰ διάνοιαν ἔχει καὶ πάντων· καὶ πασῶν.

ΓΕΝΙΚΑΙ ΤΥΠΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

1) ΑΙ ΚΑΘ' ΗΜΕΡΑΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΙ ΜΕΤΑ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΗΣ

§1. **Εισαγωγικά.** Αἱ ἀκολουθίαι ἐκάστης ἡμέρας ἄρχονται ἀπὸ τοῦ ἐσπερινοῦ (ὁ ὁποῖος τελεῖται τὸ ἐσπέρας τῆς προηγουμένης) καὶ λήγουν μετὰ τὴν θ' ὥραν. Τὸ ἰσχύον Τυπικὸν τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας (συνταχθὲν ὑπὸ Γεωργίου Βιολάκη, Κωνσταντινούπολις 1888) [ἐφεξῆς Τ.Μ.Ε.] ἀναφέρει καθημερινὴν τέλεσιν ἐσπερινοῦ, μεσονυκτικοῦ, ὄρθρου, καὶ θ' ὥρας, ἀκόμη καὶ ἂν δὲν τελεσθῇ θεία λειτουργία. Εἰδικῶς τὴν θ' ὥραν τοποθετεῖ εὐθὺς πρὸ τοῦ ἐσπερινοῦ, οἷον εἰ συνημμένως. Ἐν συνεχείᾳ δίδονται βασικαὶ τυπικαὶ διατάξεις γενικῶς διὰ τὰς καθ' ἡμέραν ἀκολουθίας ἄνευ ἐορτῆς ἢ μνήμης ἁγίου καὶ ἐκτὸς μεγάλης τεσσαρακοστῆς. (Διὰ τὰ Σάββατα ἀκολουθεῖ ἰδιαίτερα ἐνότης.) Λεπτομερέστεραι διατάξεις εὑρηνται εἰς τὴν Προθεωρίαν τοῦ Τ.Μ.Ε. (σ. 3-62) καὶ εἰς τὸ «Σύστημα Τυπικοῦ» (ὑπὸ π. Κων/νου Παπαγιάννη, ἔκδ. Αποστολικῆς Διακονίας, σ. 45-124).

Ο ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

§2. **Ἑναρξίς.** Εὐθὺς μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς θ' ὥρας ὁ ἱερεὺς· «*Εὐλόγητός ὁ Θεός*». Ὁ ἀναγνώστης· «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*» καὶ τὸν προοιμιακὸν ψαλμόν. [Ἄν δι' οἷονδὴποτε λόγον δὲν προηγηθῇ ἡ θ' ὥρα, ἡ ἑναρξίς γίνεται ὡς ἐξῆς· «*Εὐλόγητός... Βασιλεῦ οὐράνιε...*» Τρισάγιον. «*Παναγία Τριάς... Πάτερ ἡμῶν... Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...*» «*Κύριε, ἐλέησον*» (12κᾶκις), Δόξα, Καὶ νῦν, «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*» καὶ ὁ προοιμιακός.] Ὁ ἱερεὺς τὴν μεγάλην συναπτὴν μετὰ ἐκφώνησιν· «*Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα*».

§3. **Ψαλτήριον.** [Ἀναγινώσκεται τὸ ἐνδιάτακτον κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου εἰς τρεῖς στάσεις (πλὴν τῆς Κυριακῆς ἐσπέρας, κατὰ τὴν ὁποίαν δὲν στιχολογεῖται Ψαλτήριον). Μετὰ τὴν πλήρωσιν τῆς α' καὶ τῆς β' στάσεως ὁ ἀναγνώστης λέγει· *Δόξα, Καὶ νῦν. Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια, δόξα σοι, ὁ Θεός*» (γ'). «*Κύριε, ἐλέησον*» (γ'). *Δόξα, Καὶ νῦν*, καὶ συνεχίζει μετὰ τὴν ἐπομένην στάσιν. Μετὰ τὴν γ' στάσιν λέγει· «*Αλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια, δόξα σοι, ὁ Θεός*»

(γ'). «*Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι*». Ὁ ἱερεὺς τὴν μικρὰν συναπτὴν μὲ ἐκφώνησιν «*Ὅτι σὸν τὸ κράτος*».]

§4. **Κεκραγάρια.** Ψάλλονται ὑπὸ τῶν χορῶν κατ' ἀντιφωνίαν πλήρεις οἱ στίχοι τῶν τεσσάρων ψαλμῶν τοῦ «*Κύριε, ἐκέκραξα*» εἰς τὸν διατεταγμένον ἦχον τῆς ἐβδομάδος (ἢ εἰς τὸν ἦχον τῶν τροπαρίων τοῦ Μηναίου, ὡς ἀκριβὲς παραλείπεται ἡ Παρακλητικὴ) μέχρι τοῦ στίχου «*Γενηθήτω τὰ ὦτά σου*». Ἀπὸ τοῦ στίχου «*Εὐὰν ἀνομίας*» ψάλλονται 6 τροπάρια στιχηρὰ (γνωστὰ καὶ ὡς «*ἐσπέρια στιχηρὰ*» ἢ «*κεκραγάρια*») ἐκ τῆς Παρακλητικῆς (τὰ τῆς ἡμέρας τοῦ τυχόντος ἤχου τῆς ἐβδομάδος) καὶ ἐκ τοῦ Μηναίου, ὡς ἐξῆς.

§5. α') Ἐὰν τὸ Μηναῖον ἔχῃ μίαν ἀκολουθίαν ἄνευ δοξαστικοῦ ἢ μὲ ἐν μόνον δοξαστικόν, ψάλλονται δύο ἐκ τῶν τριῶν πρώτων στιχηρῶν τῆς Παρακλητικῆς καὶ ἐν ἐκ τῶν τριῶν δευτέρων, καὶ ἕτερα τρία ἐκ τοῦ Μηναίου (ἂν τὸ Μηναῖον ἔχῃ περισσότερα στιχηρὰ, λέγονται μόνον τρία, τὰ δὲ λοιπὰ καταλιμπάνονται).

β') Ἐὰν τὸ Μηναῖον ἔχῃ μίαν ἀκολουθίαν μὲ δύο δοξαστικά ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἢ δύο ἀκολουθίας μετὰ ἢ ἄνευ δοξαστικοῦ, ψάλλονται καὶ τὰ ἐξ κεκραγάρια στιχηρὰ μόνον ἐκ τοῦ Μηναίου· ἂν εἶναι ὀλιγώτερα ἀπὸ 6, δευτεροῦνται ὅσα χρειάζονται.

§6. Μετὰ τὰ κεκραγάρια στιχηρὰ ψάλλεται *Δόξα*, τὸ ἰδιόμελον τοῦ Μηναίου (ἐὰν ὑπάρχῃ), *Καὶ νῦν*, τὸ μετ' αὐτὸ ὁμόηχον θεοτοκίον (τῇ Τρίτῃ καὶ Πέμπτῃ ἐσπέρας ἀντὶ θεοτοκίου ψάλλεται ὁμόηχον σταυροθεοτοκίον). Ἄν δὲν ὑπάρχῃ δοξαστικόν, τότε *Δόξα, Καὶ νῦν*, τὸ θεοτοκίον (ἢ σταυροθεοτοκίον) τοῦ Μηναίου.

§7. «**Φῶς ἱλαρόν**». Εἰς τοὺς καθημερινοὺς ἐσπερινοὺς εἴσοδος δὲν γίνεται (ἐξαιρέσεις βλέπε ἐνταῦθα εἰς §54). Μετὰ τὸ θεοτοκίον τῶν ἐσπερίων εὐθὺς τὸ «*Φῶς ἱλαρόν*» ἄνευ μέλους. Ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ «*Εσπέρας, προκείμενον*», οἱ χοροὶ ψάλλουν ἐναλλάξ ἐκ τρίτου τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας (μετὰ τοῦ στίχου αὐτοῦ) καὶ εὐθὺς ἀναγινώσκεται τὸ «*Καταξίωσον, Κύριε*». Ὁ ἱερεὺς τὰ πληρωτικά μὲ ἐκφώνησιν «*Εἶη τὸ κράτος*».

§8. **Ἀπόστιχα** ψάλλονται τὰ τῆς Παρακλητικῆς· τὸ πρῶτον ἄνευ στίχου· τὸ β' μὲ στίχον «*Πρὸς σὲ ἤρα τοὺς ὀφθαλμούς μου*»· τὸ γ' μὲ στίχον «*Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε*» (ὄρα τοὺς στίχους πλήρεις εἰς τὸ Ὠρολόγιον ἢ τὸ Ἐγκόλπιον ἀναγνώστου καὶ ψάλτου). *Δόξα*, τὸ διὰ τὰ ἀπόστιχα ἰδιόμελον τοῦ Μηναίου, ἂν ὑπάρχῃ, *Καὶ νῦν*, τὸ μετ' αὐτὸ ὁμόηχον θεοτοκίον (ἢ ἐν Τρίτῃ καὶ Πέμπτῃ ἐσπέρας σταυροθεοτοκίον)· εἰ δ' ἄλλως *Δόξα, Καὶ νῦν*, θεοτοκίον ἢ σταυροθεοτοκίον τῆς Παρακλητικῆς.

§9. **Απολυτίκια.** «*Νῦν ἀπολύεις*», (χωρὶς Ἀμὴν) τρισάγιον κ.λπ., ἐκφώνησις «*Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία*» καὶ εὐθὺς τὰ ἀπολυτίκια, ὡς ἐξῆς.

α') Ἐὰν ἡ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου ἔχη ἔστω καὶ ἐν δοξαστικόν, ψάλλεται τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου τοῦ Μηναίου, *Δόξα, Καὶ νῦν*, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον ἢ σταυροθεοτοκίον ἐκ τῶν ἀρμοδίων διὰ τὰς καθημερινάς (δρα εἰς Ὁρολόγιον «θεοτοκία ἀπολυτίκια»). [Ἐὰν τὸ Μηναῖον ἔχη δύο ἀκολουθίας, δικαιοῦνται ἀπολυτικίου ὁ ἅγιος ὁ ἔχων δοξαστικά. Ἐὰν δικαιοῦνται ἀμφότεροι οἱ ἅγιοι ἀπολυτικίου, λέγεται τὸ τοῦ ἐνός, *Δόξα*, τὸ τοῦ ἐτέρου, *Καὶ νῦν*, θεοτοκίον ἢ σταυροθεοτοκίον τῶν καθημερινῶν ὁμόηχον εἰς τὸ τελευταῖον ἀπολυτίκιον.]

β') Ἐὰν ἡ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου στερῇται δοξαστικοῦ, ψάλλεται τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος μετὰ τοῦ οἰκείου θεοτοκίου (Ὁρολόγιον μέγα, «*Ἀπολυτίκια ἐν ταῖς λουπαῖς τῆς ἐβδομάδος ἡμέραις ψαλλόμενα ὅτε οὐκ ἔστιν ἑορτή*»). [Εἰς ὠρισμένας μνήμας κυρίως ἀποστόλων ἢ προφητῶν λέγονται τὰ ἀρχαῖα αὐτῶν ἀπολυτίκια, καίτοι στεροῦνται δοξαστικοῦ.]

§10. **Ἀπόλυσις.** Μετὰ ταῦτα ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκτενὴ μέχρι τέλους, οἱ δὲ χοροὶ εἰς ἐκάστην αἰτησιν «*Κύριε, ἐλέησον*» (τρίς). Ὁ ἱερεὺς· «*Σοφία*». Ὁ ἀναγνώστης· «*Εὐλόγησον*». Ὁ ἱερεὺς· «*Ὁ ὢν εὐλογητός*». Ὁ προεστώς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)· «*Ἀμὴν. Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεός*». Ὁ ἱερεὺς· «*Ὑπεραγία Θεοτόκε*». Ὁ ἀναγνώστης· «*Τὴν τιμιωτέραν*». Ὁ ἱερεὺς· «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*». Ὁ ἀναγνώστης· *Δόξα, Καὶ νῦν*, «*Κύριε, ἐλέησον*» (τρίς)· «*Εὐλόγησον*». Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς μεγάλης ἀπολύσεως, ἐν ἣ μνημονεύεται ὀνομαστικῶς μόνον ὁ ἅγιος τοῦ Μηναίου, οὗ τινος ψάλλεται ἡ ἀκολουθία, καὶ τὸ «*Δι' εὐχῶν*».

ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ ΚΑΙ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

[§11. **Τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον** ἀναγινώσκεται (ἐν τῷ νάρθηκι) καθ' ἐκάστην ἑσπέραν τοῦ ἐνιαυτοῦ, ὡς ἐν τῷ Ὁρολογίῳ (πλὴν τῶν ἡμερῶν τῆς μεγ. Τεσσαρακοστῆς, ἐν αἷς λέγεται τὸ μέγα ἀπόδειπνον, καὶ πλὴν τῆς ἐβδομάδος τῆς Διακαινησίμου, ὅτε λέγεται ἡ εἰδικὴ πασχάλιος ἀκολουθία). Ἀπόλυσις μικρά. Ἐν τοῖς ἀποδείπνοις ἐπίσης εἶναι δυνατόν νὰ ψάλλωνται ἢ ἀναγινώσκωνται οἱ δι' οἰονδήποτε λόγον καταλιμπανόμενοι κανόνες τοῦ Μηναίου ἢ ἀκόμη καὶ κανόνες ἐκ τοῦ Θεοτοκαρίου, ἰδίᾳ ἐν ταῖς ἱεραῖς μοναῖς.]

§12. **Μεσονυκτικὸν** ἀναγινώσκεται (ἐν τῷ νάρθηκι) τὸ καθ' ἡμέραν, ὡς ἐν τῷ Ὠρολογίῳ. Ἐν τέλει ὁ ἱερεὺς λέγει· «*Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς*» κ.τ.λ., «*Ὅτι ἐλεήμων*», τὴν μικρὰν ἀπόλυσιν, τὸ «*Εὐζώμεθα*» κ.λπ. καὶ τὸ «*Δι' εὐχῶν*».

Ο ΟΡΘΟΣ

§13. **Ἑναρξίς**. Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ μεσονυκτικοῦ ὁ ἱερεὺς (ἐντὸς τοῦ βήματος) ἐκφωνεῖ· «*Εὐλόγητός ὁ Θεὸς ἡμῶν*». [Ἄν δὲν προηγηθῇ τὸ μεσονυκτικόν, ὁ ἱερεὺς μετὰ τὸ «*Εὐλόγητός*» λέγει καὶ τὸ «*Βασιλεῦ οὐράνιε*».] Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον κ.λπ. Ὁ ἱερεὺς «*Ὅτι σοῦ ἐστίν*».

[Ἐν ταῖς ἱεραῖς μοναῖς μετὰ τὸ «*Ὅτι σοῦ ἐστίν*» λέγεται τὸ «*Κύριε, ἐλέησον*» (12κάκις), Δόξα, Καὶ νῦν, «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν...*», ἀναγινώσκονται οἱ δύο ψαλμοὶ ιθ' καὶ κ', καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ Ὠρολογίῳ. (Ενίοτε ἡ τάξις αὕτη τηρεῖται –ιδίᾳ κατὰ τὴν μεγάλην Τεσσαρακοστήν– καὶ ἐν ταῖς ἐνορίαις.)).

§14. Εἴτα ὁ ἀναγνώστης τὰ τροπάρια «*Σῶσον, Κύριε*», Δόξα, «*Ὁ ὑψωθείς*», Καὶ νῦν, «*Προστασία φοβερὰ*». Ὁ ἱερεὺς τὴν δέησιν «*Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός*» (ὁ ἀναγνώστης εἰς ἐκάστην αἰτήσιν τὸ «*Κύριε, ἐλέησον*» τρίς, ἄνευ μέλους), «*Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν*», «*...ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου*» καὶ τὴν ἐκφώνησιν «*Ὅτι ἐλεήμων*». Ὁ ἀναγνώστης· «*Ἀμήν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ*». Ὁ ἱερεὺς· «*Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίᾳ...*».

§15. Ἐν συνεχείᾳ ἀναγινώσκεται ὁ **ἐξάψαλμος**, ἀκροωμένου τοῦ λαοῦ ἐν ὀρθίᾳ στάσει καὶ ἐν πάσῃ σιωπῇ καὶ κατανύξει. Εἴτα ὁ ἱερεὺς τὴν μεγάλην συναπτήν, ἥ τοι τὰ εἰρηνικά, μὲ ἐκφώνησιν «*Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα*».

§16. **Ἀπολυτίκια**. Εἴτα ψάλλεται κατὰ τὸν ἥχον τοῦ α' ἀπολυτικίου τῆς ἡμέρας τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τετράκις, τὸ πρῶτον ἄνευ στίχου, τὰ δὲ λοιπὰ τρία μετὰ τῶν ὀρισμένων στίχων, οἱ τινες ἀπαραιτήτως προτάσσονται. Ἀκολουθῶς ψάλλονται τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια (§9)· ἂν ὁμως λέγεται μόνον ἐν ἀπολυτίκιον μετὰ θεοτοκίου, ἐπαναλαμβάνεται αὐτὸ εἰς τὸ Δόξα, εἰς δὲ τὸ Καὶ νῦν τὸ θεοτοκίον.

§17. **Καθίσματα**. [Ἀναγινώσκονται τὰ ἐνδιάτακτα καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου, καθ' ὃν τρόπον ἀνεγνώσθησαν ἐν τῷ ἑσπερινῷ.] Μετὰ ταῦτα αἰτήσεις καὶ ἐκφώνησις «*Ὅτι σὸν τὸ κράτος*». Οἱ χοροὶ ἐναλλάξ ψάλλουν [εἰς τὰς στιχολογίας τοῦ Ψαλτηρίου] τὰ ὑμνολογικὰ καθίσματα τῆς Παρακλητικῆς, κατόπιν δὲ ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα.

§18. **Κανόνες.** Ἐὰν ἐν τῷ Μηναίῳ ὑπάρχη εἰς κανόν, λέγονται οἱ δύο τῆς Παρακλητικῆς καὶ ὁ εἰς τοῦ Μηναίου· ἔαν ἐν τῷ Μηναίῳ ὑπάρχουν δύο κανόνες, λέγεται ὁ πρῶτος τῆς Παρακλητικῆς καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου. Περισσότεροι τῶν τριῶν κανόνων δὲν συμψάλλονται. Εἰς ἐκάστην ᾠδὴν προτάσσεται ὁ εἰρμός μόνον τοῦ α' κανόνος, αἱ δὲ ᾠδαὶ τῶν λοιπῶν κανόνων λέγονται ἄνευ εἰρμῶν. Εἰς τὰ τροπάρια τῶν κανόνων προτάσσονται ἁρμόδιοι στίχοι ἢ προύμνια (βλέπε §19), ἐφόσον ἐν ταῖς ἐνορίαις δὲν ἀναγινώσκονται (ἐκ τοῦ Ὁρολογίου) αἱ ἀντίστοιχοι βιβλικάι ᾠδαὶ τοῦ ὁρθρου· ὅπου ὁμῶς προτάσσονται οἱ ἁρμόδιοι στίχοι τῶν ᾠδῶν οὐδεὶς ἕτερος στίχος λέγεται).

§19. **Προύμνια τῶν κανόνων.** Εἰς τὰ κατανυκτικὰ τροπάρια· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι» (τὸ αὐτὸ καὶ εἰς τὰ σταυρώσιμα καὶ τὰ δεσποτικά). [Εἰς τὰ ἀναστάσιμα (τῶν Κυριακῶν τοῦ ἐνιαυτοῦ καὶ τῶν καθημερινῶν τοῦ Πεντηκοσταρίου)· «Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε». Εἰς δὲ τὰ τυχόντα τριαδικὰ (ὅσας δὲν παραλείπονται)· «Ἀγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς».] Εἰς τοὺς κανόνας τῆς Θεοτόκου καὶ τὰ θεοτοκία· «Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς». Εἰς τὰ τῶν ἁσωμάτων (ἐκάστης Δευτέρας)· «Ἀρχάγγελοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν». Εἰς τὰ τοῦ Προδρόμου (ἐκάστης Τρίτης)· «Προφῆτα τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν» (τὸ αὐτὸ καὶ εἰς κανόνα προφήτου). Εἰς τὰ ἀποστολικά (ἐκάστης Πέμπτης)· «Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε...» Εἰς ἓνα ἀπόστολον· «Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε...». Εἰς τὰ μαρτυρικά, τὰ τῶν ἱεραρχῶν καὶ τῶν ἁγίων γενικῶς· «Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε...» Εἰς ἓνα μάρτυρα ἢ ἅγιον γενικῶς· «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε...» Εἰς τὰ ὁσιακά· «Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε...» Εἰς γυναῖκας ἁγίας· «Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε...» Εἰς μίαν γυναῖκα ἁγίαν· «Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε...» Εἰς τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια τοῦ τελευταίου κανόνος ἐκάστης ᾠδῆς ἀπαιτητῶς λέγομεν Δόξα... Καὶ νῦν..., ἀλλ' εἰς τὸ προτελευταῖον τροπάριον τῆς η' ᾠδῆς (μόνον ἐν τῷ ὁρθρῳ) ἀντὶ τοῦ Δόξα Πατρί... λέγομεν «Ἐδόξοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα τὸν Κύριον».

§20. **Μεσφῶδια καθίσματα.** Μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν τῶν κανόνων ψάλλεται ὁ τοῦ τελευταίου κανόνος εἰρμός τῆς γ' ᾠδῆς. Μικρὰ συναπτή καὶ ἐκφώνησις «Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν». Εἴτα ψάλλεται τὸ μεσφῶδιον κάθισμα τοῦ Μηναίου, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον ἢ (ἐν Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ) σταυροθεοτοκίον. Ἐὰν εἰς τὸ Μηναῖον ὑπάρχουν δύο καθίσματα, ψάλλεται τὸ α' ἄνευ στίχου, τὸ β' μετὰ Δόξα, καὶ τὸ θεοτοκίον (ἢ σταυροθεοτοκίον) μετὰ τὸ Καὶ νῦν.

§21. **Κοντάκιον καὶ συναξάριον.** Μετὰ τὴν 5' ᾠδὴν τῶν κανόνων ψάλλεται ὁ τοῦ τελευταίου κανόνος εἰρμός τῆς 5' ᾠδῆς. Μικρὰ συναπτή, ἐκφώνησις «*Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεύς*», καὶ ἀναγινώσκεται τὸ κοντάκιον τοῦ Μηναίου, ἐὰν ὑπάρχη, εἰ δ' ἄλλως, τὸ κοντάκιον τῆς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος (ὄρα εἰς τὴν ἀκολουθίαν τῶν Τυπικῶν ἐν τῷ Ὁρολογίῳ). Εἶτα τὸ συναξάριον τῶν ἁγίων τῆς ἡμέρας ἐκ τοῦ Μηναίου μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ.

§22. Ἐν ταῖς καθημεριναῖς δὲν ψάλλονται καταβασίαι, ἐκτὸς ἂν τύχη ἑορτὴ ἢ μνήμη ἐπισήμως ἑορταζομένου ἁγίου. (Οἱ ἐνταῦθα ἀναφερόμενοι εἰρμοὶ ἐν τέλει τῶν ᾠδῶν γ', 5', η' καὶ θ' δὲν λέγονται ὡς ἂν ψάλλονται καταβασίαι.)

§23. **Ἡ ᾠδὴ τῆς Θεοτόκου.** Μετὰ τὴν πλήρωσιν τῶν κανόνων ψάλλεται εἰς τὸν στίχον «*Αἰνοῦμεν, ἐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον*» ὁ εἰρμός τῆς η' ᾠδῆς τοῦ τελευταίου τῆς ἡμέρας κανόνος. Ὁ ἱερεὺς «*Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός*», καὶ οἱ χοροὶ ψάλλουν τὸ «*Μεγαλύνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον*» ἐπισυνάπτοντες εἰς ἕκαστον στίχον αὐτοῦ τὸν εἰρμόν «*Τὴν τιμιωτέραν τῶν χειρῶν ὡς*». Εἶτα ψάλλεται ὁ εἰρμός τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ τελευταίου κανόνος, καὶ τὸ «*Ἄξιον ἐστί*». Μικρὰ συναπτή καὶ ἐκφώνησις «*Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις*».

§24. **Ἐξαποστειλάρια** ψάλλονται τὰ τῆς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος μετὰ τῶν θεοτοκίων αὐτῶν, ὡς ἐν τῷ Ὁρολογίῳ (ἀκολουθία τοῦ ὁρθρου) ἢ ἐν τῇ Παρακλητικῇ. Ἐὰν ὑπάρχουν ἑξαποστειλάρια εἰς τὸ Μηναῖον, λέγεται πρῶτον τὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος (ἄνευ τοῦ θεοτοκίου) καὶ εἶτα τὸ τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου αὐτοῦ.

§25. **Αἶνοι.** α) Ἐὰν τὸ Μηναῖον ἔχη στιχηρὰ τροπάρια ἐπιγραφόμενα «εἰς τοὺς αἶνους», ψάλλεται τὸ «*Πᾶσα πνοὴ*» κ.λπ. εἰς τὸν ἦχον τῶν στιχηρῶν, μέχρι τοῦ στίχου «*Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ*», ἀπὸ δὲ τοῦ στίχου «*Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ*» ψάλλονται εἰς 4 τὰ στιχηρὰ τῶν αἰνῶν, Δόξα, τὸ ἰδιόμελον αὐτῶν, Καὶ νῦν, ὁμόηχον θεοτοκίον (ἢ ἐν Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ σταυροθεοτοκίον)· β) ἐὰν τὸ Μηναῖον δὲν ἔχη τροπάρια αἰνῶν, λέγονται μόνον οἱ τρεῖς ψαλμοὶ τῶν αἰνῶν 148, 149, 150 (ἄνευ μέλους), εἶτα ἀπλῶς Δόξα, Καὶ νῦν. Εὐθὺς «*Σοὶ δόξα πρέπει*» καὶ ἡ δοξολογία χῦμα. Ὁ ἱερεὺς «*Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν*» κ.λπ. με ἐκφώνησιν «*Σὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν*».

§26. **Απόστιχα τῶν αἰνῶν** ψάλλονται τὰ οὕτως ἐπιγραφόμενα στιχηρὰ τῆς Παρακλητικῆς, τὸ μὲν α' ἄνευ στίχου, τὸ δὲ β' μετὰ στίχου «Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωί...», τὸ δὲ γ' μετὰ στίχου «Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης...» (ὄρα εἰς Ὡρολόγιον). Δόξα, τὸ ιδιόμελον τοῦ Μηναίου (ἂν ὑπάρχη μετὰ τὴν διάταξιν «τὰ στιχηρὰ τῆς ὀκτωήχου»), Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοδοκίον αὐτοῦ (ἡ ἐν Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ τὸ σταυροθεοδοκίον)· εἰ δ' ἄλλως Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοδοκίον (ἡ σταυροθεοδοκίον) τῆς Παρακλητικῆς.

§27. **Ἀπολυτικά τέλους.** Μετὰ ταῦτα «Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», (χωρὶς Ἀμήν) τρισάγιον κ.λπ., «Ὅτι σοῦ ἔστιν». Ἀπολυτικά ὡς ἐν τῷ ἐσπερινῷ (§9), ἀλλὰ θεοδοκίον λέγομεν ἐκ τῶν εἰδικῶν διὰ τὸ τέλος τοῦ καθημερινοῦ ὁρθρου θεοδοκίων (ὄρα ἐν τέλει τοῦ Ὡρολογίου τὰ ψαλλόμενα θεοδοκία εἰς ἕκαστον ἦχον ἐν ὅλῳ τῷ ἐνιαυτῷ). Τὸ θεοδοκίον εἶναι πάντοτε ὁμόηχον μὲ τὸ πρὸ αὐτοῦ ψαλλόμενον ἀπολυτικίον. Εἴτα ἡ ἐκτενὴς δέησις καὶ ἡ μεγάλη ἀπόλυσις (ἂν θὰ τελεσθῇ λειτουργία, ταῦτα ἐν ταῖς ἐνορίαις συνήθως λέγονται μυστικῶς, ἐνῷ ψάλλονται τὰ ἀπόστιχα τῶν αἰνῶν ἢ –ἐν ἐορτίῳ ὁρθρῷ– ἡ μεγάλη δοξολογία).

§28. Μὴ τελουμένης τυχὸν λειτουργίας εὐθὺς μετὰ τὰ ἀπολυτικά [συνάπτεται ἡ α' ὥρα καὶ μετὰ τὴν εὐχὴν αὐτῆς] ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἴτα (ἐκφώνως) ἡ ἐκτενὴς δέησις καὶ ἡ μεγάλη ἀπόλυσις ὡς ἐν §10.

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

§29. Ἀντίφωνα τὰ καλούμενα «τῶν καθημερινῶν» ἢ «συνήθη» (Τ.Μ.Ε., Προθεωρία §37, καὶ Τυπ. Διάταξις καθ' ἡμέραν ἀκολουθίας §3).

Ἀντίφωνον α' (ψαλμὸς 91)

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, ὕψιστε.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωὶ τὸ ἑλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα, Καὶ νῦν. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον β' (ψαλμὸς 92)

**Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο
Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.**

Πρεσβείαις τῶν ἁγίων σου σῶσον ἡμᾶς, Κύριε.

Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥ τις οὐ σαλευθήσεται.

Πρεσβείαις τῶν ἁγίων σου...

Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Πρεσβείαις τῶν ἁγίων σου...

Δόξα. Πρεσβείαις τῶν ἁγίων σου...

Καὶ νῦν. Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ...

Ἀντίφωνον γ' (ψαλμὸς 94)

(Ἡ ἔξοδος ἐκ τοῦ ἰ. βήματος γίνεται ψαλλομένου τοῦ γ' ἀντιφώνου.)

**Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάζωμεν τῷ Θεῷ τῷ
σωτῆρι ἡμῶν.**

*Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι
ἀλληλούια.*

**Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει καὶ ἐν ψαλ-
μοῖς ἀλαλάζωμεν αὐτῷ, ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ βασιλεὺς μέγας
ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.**

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις...

**Ὅτι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὰ πέρατα τῆς γῆς καὶ τὰ ὕψη τῶν ὀρέων
αὐτοῦ εἰσιν, ὅτι αὐτοῦ ἐστὶν ἡ θάλασσα, καὶ αὐτὸς ἐποίησεν αὐτὴν
καὶ τὴν ξηρὰν αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἔπλασαν.**

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ...

Εἰσοδικόν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ.
*Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι ἀλλη-
λούια.*»

[Ἐὰν τὰ ἀντίφωνα ταῦτα χρησιμοποιηθοῦν ἐν Κυριακῇ, εἶναι δυνατόν
(κατὰ τὸ κρατοῦν ἔθος) εἰς μὲν τὸ β' ἀντίφωνον νὰ ψαλῇ τὸ ἐφύμνιον
«Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς», εἰς δὲ τὸ γ' ἀντίφωνον νὰ ψαλῇ ὡς ἐφύμνιον
τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τῶν ψαλμικῶν στίχων ἀμετακινήτων δια-
μενόντων.]

Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος ἢ
τοῦ ἁγίου τοῦ Μηναίου (ἐὰν δικαιоῦται, κατὰ τὴν §9), καὶ τοῦ ἁγίου
τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον [τὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος καὶ] τὸ «Προσ-
τασία τῶν χριστιανῶν» (ἢ τὸ τῆς περιόδου).

§30. Τὸ τρισάγιον. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας, ὡς
ὀρίζονται εἰς τὸ Τυπικόν. Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως» τὸ «Ἄξιον ἐστί». Κοι-

νωνικὸν τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ «Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου» τὸ «Εἶδομεν τὸ φῶς», μετὰ δὲ τὴν ἐκφώνησιν «Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί...» ψάλλεται ὁ ἀρχαῖος ὕμνος «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου Κύριε, ὅπως ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἡξίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν, τῶν ἁγίων ἀθανάτων καὶ ἀχράντων σου μυστηρίων· στήριζον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, ὁλὴν τὴν ἡμέραν μελετᾷν τὴν δικαιοσύνην σου· ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια».

[Τὸ «Πληρωθήτω» ψάλλεται κατὰ τὴν τάξιν ἐν πάσῃ λειτουργίᾳ, τελείᾳ ἢ προηγιασμένη, πλὴν τῆς Μ. Πέμπτης (ὅτε ἀντικαθίσταται ὑπὸ τοῦ «Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ»), τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα καὶ ὅλης τῆς διακαινησίμου ἐβομάδος (ὅτε ἀντικαθίσταται ὑπὸ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη»)].

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχήν, «Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου» ἐκ γ', «Εὐλογία Κυρίου», ἡ μεγάλη ἀπόλυσις καὶ τὸ «Δι' εὐχῶν».

2) ΑΙ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΙ ΤΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ ΜΕΤΑ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΗΣ

§31. Ὅσάκις ἐν Σαββάτῳ συμψάλλεται Παρακλητικὴ, αἱ ἀκολουθίαι τοῦ ἑσπερινοῦ καὶ τοῦ ὄρθρου δυνατὸν νὰ λάβουν δύο μορφάς. Εἰδοποιὸς διαφορὰ αὐτῶν εἶναι ὅτι εἰς μὲν τὴν μίαν ἐν τῷ ὄρθρῳ ψάλλεται «Θεὸς Κύριος», εἰς δὲ τὴν ἑτέραν ἀντὶ τοῦ «Θεὸς Κύριος» ψάλλεται τὸ τριπλοῦν «Ἀλληλούια». Ἀναλόγως ἐπηρεάζονται καὶ τὰ μεταβλητὰ στοιχεῖα τῆς λειτουργίας, κυρίως ἀπολυτικά καὶ κοντάκια. Ἐν Σαββάτῳ ἐὰν ἡ τοῦ Μηναίου ἀκολουθία ἔχῃ ἔστω καὶ ἐν δοξαστικόν, ψάλλεται «Θεὸς Κύριος», ἐνῶ ἂν ἡ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου στερῇται δοξαστικοῦ, ψάλλεται «Ἀλληλούια». Κατωτέρω παρατίθεται τὸ βασικὸν διάγραμμα ἑκατέρας περιπτώσεως πρὸς εὐχερῇ διάκρισιν καὶ ὀρθὴν διεξαγωγὴν τῆς ἀκολουθίας. Τὰ δὲ ὑπόλοιπα τῶν ἀκολουθιῶν τοῦ Σαββάτου, εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις, ψάλλονται ὡς διετυπώθησαν ἐν ταῖς καθ' ἡμέραν ἀκολουθίαις (§§2-30)· πλὴν πρὸ τοῦ ὄρθρου ἀναγινώσκεται τὸ μεσονυκτικὸν τοῦ Σαββάτου ὡς ἐν τῷ Ὡρολογίῳ.

Α'. Αἱ ἀκολουθίαι τοῦ Σαββάτου μετὰ τοῦ «Θεὸς Κύριος»

Ο ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

§32. **Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας.** [Μετὰ τὸν προοιμιακὸν ἀναγινώσκεται τὸ ιη' κάθισμα τοῦ ψαλτηρίου.] Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», τρία δεσποτικά ἢ νεκρώσιμα στιχηρὰ τῆς Παρακλητικῆς (τὰ τυχόν

εὐρισκόμενα μαρτυρικὰ παραλείπονται) καὶ ἕτερα τρία τοῦ Μηναίου. Ἐὰν τὸ Μηναῖον ἔχῃ τρία δοξαστικὰ ἢ δύο ἀκολουθίας ἀγίων, ψάλλονται τὰ στιχηρὰ τοῦ Μηναίου εἰς 6 [ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἐνίστε ὅλα τὰ νεκρώσιμα ἐσπερινοῦ καὶ ὄρθρου καταλαμβάνονται]. Δόξα, τὸ ιδιόμελον τοῦ Μηναίου, Καὶ νῦν, τὸ πρῶτον θεοτοκίον τοῦ ἤχου τῆς ληγούσης ἐβδομάδος ἐκ τῆς Παρακλητικῆς. Εἴσοδος δὲν γίνεται. Τὸ «Φῶς ἱλαρόν» χῦμα κ.τ.λ..

§33. **Ἀπόστιχα** τὰ τῆς Παρακλητικῆς, μαρτυρικὰ τρία καὶ νεκρώσιμον ἐν [εἰς τοὺς πλαγίους ἤχους λέγονται τὰ μαρτυρικὰ ἃ τινα εὐρίσκονται ὡς στιχηρὰ εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», καὶ εἶτα τὸ πρῶτον ἐκ τῶν ὑπαρχόντων δύο νεκρωσίων]. Λέγονται δὲ τὸ μὲν πρῶτον ἄνευ στίχου, τὸ δὲ β' μετὰ στίχου «Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ», τὸ γ' μετὰ τοῦ «Τοῖς ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος», τὸ δὲ νεκρώσιμον μετὰ στίχου «Μακάριοι οἳ ἐξελέξω καὶ προσελάβον, Κύριε». Δόξα, τὸ ἐν τῷ Μηναίῳ ιδιόμελον, ἐὰν ὑπάρχῃ, Καὶ νῦν, τὸ μετ' αὐτὸ ὁμόηχον θεοτοκίον. Εἰ δ' ἄλλως, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τῆς Παρακλητικῆς.

§34. Ἐὰν τὸ Μηναῖον ἔχῃ εἰς τὸν στίχον τοῦ ἐσπερινοῦ καὶ ἄλλο ιδιόμελον πρὸ τοῦ δοξαστικοῦ, καταλαμβάνεται τὸ νεκρώσιμον καὶ ψάλλεται τὸ τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ οἰκείου στίχου. Ἐπίσης συχνάκις παραλείπονται τὰ νεκρώσιμα, ἂν ἡ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου δὲν ἔχῃ σταυροθεοτοκία, ἐνῶ καταλαμβάνονται ὅπωςδὴποτε τὰ νεκρώσιμα (καὶ ὁ νεκρώσιμος κανὼν), ἂν ἐν τῷ ὄρθρῳ πρόκειται νὰ ψαλῇ μεγάλη δοξολογία.

§35. **Τὸ ἀπολυτίκιον** (ἢ τὰ ἀπολυτίκια, κατὰ τὰ ἐν §9 σημειωθέντα) τοῦ Μηναίου, καὶ θεοτοκίον ὁμόηχον ἐκ τῶν πρώτων (τῶν «ἀναστασίμων» θεοτοκίων).

Ο ΟΡΘΡΟΣ

§36. **Τῷ Σαββάτῳ πρωί**, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια· ἂν ψάλλεται ἐν μόνον ἀπολυτίκιον, λέγεται δις μετὰ τοῦ Δόξα, εἰς δὲ τὸ Καὶ νῦν τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον. [Τὰ καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου ις' καὶ ιζ' (εἰς στάσεις γ')]. Τὰ ὑμνολογικὰ καθίσματα ὡς ἐν τῇ Παρακλητικῇ. Τὰ νεκρώσιμα εὐλογητάρια δὲν λέγονται. Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα.

§37. **Κανόνες** οἱ δύο τῆς Παρακλητικῆς καὶ ὁ τοῦ Μηναίου. Ἐὰν ἐν τῷ Μηναίῳ εὐρίσκωνται δύο κανόνες, λέγεται ὁ πρῶτος τῆς

Παρακλητικῆς καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου. [Κατὰ τὴν παλαιὰν τάξιν (Τ.Μ.Ε., Τυπικὸν Τριωδίου §§27 καὶ 34) πρῶτος λέγεται ὁ κανὼν τοῦ Μηναίου καὶ εἶτα οἱ τῆς Παρακλητικῆς (ἢ οἱ δύο τοῦ Μηναίου καὶ εἶτα ὁ πρῶτος τῆς Παρακλητικῆς).] Εἰς ἐκάστην ᾠδὴν ὁ α' κανὼν μετὰ τοῦ εἰρμοῦ αὐτοῦ, οἱ δὲ λοιποὶ κανόνες ἄνευ εἰρμοῦ.

§38. **Προῦμνια τῶν τροπαρίων** (βλέπε καὶ §19). Εἰς τὰ μαρτυρικὰ καὶ τὰ τῶν ἁγίων ἐν γένει «*Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν*», εἰς δὲ τὰ θεοτοκία «*Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς*». Εἰς τὸ νεκρώσιμον τροπάριον (τοῦ α' κανόνος τῆς Παρακλητικῆς) «*Μακάριοι οὗς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε*». Εἰς τὸ α' τροπάριον τοῦ νεκρωσίμου κανόνος «*Πρεσβείαις τῶν μαρτύρων σου ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου*», εἰς δὲ τὸ β' τροπάριον αὐτοῦ «*Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται*» [ἂν ἀπαιτηθῇ στίχος εἰς τὸ γ' τροπάριον, «*Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν*»]. Εἰς τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια τοῦ τελευταίου κανόνος ἐκάστης ᾠδῆς ἀπαραιτήτως *Λόξα, Καὶ νῦν* (εἰς τὴν ἡ' ἀντὶ τοῦ Δόξα λέγομεν τὸ «*Εὐλογοῦμεν Πατέρα...*»).

§39. Καταβασίαι δὲν ψάλλονται, ἀλλὰ μόνον οἱ εἰρμοὶ τῶν ᾠδῶν γ', ζ', η' καὶ θ' τοῦ τελευταίου κανόνος, ὡς προεγράφη (§§21-23). Μεσῳδία καθίσματα τὰ τοῦ Μηναίου. Κοντάκιον καὶ οἶκος τὰ τοῦ Μηναίου, ἐὰν ὑπάρχουν, εἰ δὲ μή, τὸ μαρτυρικὸν τοῦ Σαββάτου «*Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως*». Τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου. Στιχολογοῦμεν «*Τὴν τιμιωτέραν*».

§40. **Ἐξαποστειλάρια** πρῶτον τὸ τοῦ Σαββάτου «*Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις*» ἢ «*Ὁ ἐν ἁγίοις μόνος*» (Παρακλητικὴ, Σάββατον α' ἤχου, ἢ ἐν τέλει αὐτῆς, εἰς τὰ ἐξαποστειλάρια τῆς ὅλης ἐβδομάδος), εἶτα τὰ τοῦ Μηναίου, ἂν ὑπάρχουν, εἰ δὲ μή, τὰ λοιπὰ τοῦ Σαββάτου «*Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων*» καὶ τὸ θεοτοκίον «*Τίμεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα*» ἢ «*Ὁ γλυκασμὸς τῶν ἀγγέλων*».

§41. Ἐὰν τὸ Μηναῖον ὀρίξῃ μεγάλην δοξολογίαν, ψάλλονται οἱ αἵνοι τοῦ Μηναίου εἰς 4 μετὰ τοῦ δοξαστικοῦ καὶ τοῦ θεοτοκίου αὐτῶν· δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπολυτίκιον ὡς ἐν §43.

§42. Μὴ λεγομένης μεγάλης δοξολογίας, ψάλλονται, ἐὰν ὑπάρχουν, οἱ αἵνοι τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ *Λόξα, Καὶ νῦν*, αὐτῶν· εἰ δὲ μή, ἀναγινώσκονται οἱ τρεῖς ψαλμοὶ τῶν αἰνῶν μετὰ ἀπλοῦν *Λόξα, Καὶ νῦν*. Εἶτα «*Σοὶ δόξα πρέπει*» καὶ ἡ δοξολογία χῦμα. Εἰς τὰ ἀπόστιχα ψάλλονται τὰ τοῦ Μηναίου, ἂν ἔχῃ· εἰ δ' ἄλλως, λέγονται τὰ τῆς Παρακλητικῆς μαρτυρικὰ 3 (ἂν ὑπάρχουν 4 μαρτυρικά, καταλιμπάνομεν

τὸ α', ἀλλ' εἰς τὸν βαρὺν ἦχον καταλιμπάνομεν τὸ δ'), καὶ ἐν νεκρώσιμον ἰδιόμελον. *Δόξα, Καὶ νῦν*, τὰ τοῦ Μηναίου, ἂν ὑπάρχουν· εἰ δὲ μὴ, *Δόξα, Καὶ νῦν*, τὸ θεοτοκίον τὸ μετὰ τὰ μαρτυρικὰ τῆς Παρακλητικῆς. Τὰ δὲ νεκρώσιμα προσόμοια τοῦ Θεοφάνους παραλείπονται.

§43. **Ἀπολυτίκιον τέλους** (ἢ ἀπολυτίκια) ὡς ἐν τῷ ἐσπερινῷ (§37), ἀλλὰ θεοτοκίον ὁμόηχον τὸ διὰ τὸ τέλος τοῦ ὁρθρου τοῦ Σαββάτου (πρβλ. §27). Ἐὰν ὁμως ἐψάλῃ δοξολογία μεγάλη, τὸ ὁμόηχον α' θεοτοκίον. [Μὴ τελουμένης θείας λειτουργίας, μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ὡς ἐν §28.]

Εἰς τὴν Λειτουργίαν

§44. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τὰ καλούμενα «τῶν καθημερινῶν» ἢ «συνήθη» (βλέπε §29). Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀπολυτίκιον (ἢ τὰ ἀπολυτίκια) τοῦ Μηναίου, καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον τοῦ Σαββάτου «Ὡς ἀπαρχάς»· κοινωνικὸν «*Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ· τοῖς εὐθέσι πρέπει αἶνεσις· ἀλληλούια*». Ἐὰν ὁμως ἐψάλῃ δοξολογία μεγάλη, κοντάκιον «*Προστασία τῶν χριστιανῶν*» (ἢ τὸ τῆς περιόδου), κοινωνικὸν τὸ προσιδιάζον εἰς τὸν τιμώμενον ἅγιον. Τὰ δὲ λοιπὰ πάντα ὡς προεγράφησαν (§§29-30).

Β'. Αἱ ἀκολουθίαι τοῦ Σαββάτου μετὰ τοῦ «Ἀλληλούια»

Ο ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

§45. **Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας**. [Μετὰ τὸν προοιμακὸν ἀναγινώσκεται τὸ ιη' κάθισμα τοῦ ψαλτηρίου.] Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», τὰ τρία μαρτυρικὰ τῆς Παρακλητικῆς (εἰς τοὺς κυρίους ἦχους τὰ μαρτυρικὰ κεῖνται ὡς ἀπόστιχα) καὶ ἕτερα τρία τοῦ Μηναίου. *Δόξα, Καὶ νῦν*, τὸ πρῶτον θεοτοκίον τοῦ ἡχου τῆς ληγούσης ἐβδομάδος ἐκ τῆς Παρακλητικῆς. Ἄνευ εἰσόδου, «*Φῶς ἰλαρὸν*» χῦμα κ.τ.λ.. Ἀπόστιχα ἐκ τῆς Παρακλητικῆς, ἢ τοι μαρτυρικὸν τοῦ ἡχου ἓν, καὶ δύο νεκρώσιμα μετὰ στίχων «*Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε*», καὶ «*Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀλίσθησονται*» (εἰς τοὺς κυρίους ἦχους μαρτυρικὸν λέγεται τὸ εὕρισκόμενον εἰς τὰ ἀπόστιχα τῆς Πέμπτης ἐσπέρας, τὸ δὲ μὴ ὑπάρχον δεύτερον νεκρώσιμον ἀναπληροῦται διὰ τοῦ εὕρισκόμενου εἰς τὸν ὁρθρον μετὰ τὰ μαρτυρικὰ ἀπόστιχα). *Δόξα, Καὶ νῦν*, τὸ μετὰ τὰ ἀπόστιχα τοῦ ἐσπερινοῦ θεο-

τοκίον τῆς Παρακλητικῆς. Απολυτίκια τὰ τοῦ Σαββάτου «*Ἀπόστολοι μάρτυρες*», *Δόξα*, «*Μνήσθητι, Κύριε*», *Καὶ νῦν*, «*Μήτηρ ἁγία*».

§46. Ἐὰν τὸ Μηναῖον ἔχη δύο ἀκολουθίας ἁγίων, εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*» ψάλλονται μόνον τὰ στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Μηναίου· *Δόξα*, *Καὶ νῦν*, τὸ θεοτοκίον τῆς Παρακλητικῆς. Απόστιχα τὰ 3 μαρτυρικὰ τοῦ ἤχου –ἐφόσον δὲν ἐψάλησαν εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*»– καὶ ἐν νεκρώσιμον μετὰ τῶν οἰκείων στίχων (βλ. §33), *Δόξα*, *Καὶ νῦν*, τὸ θεοτοκίον τῶν ἀποστίχων τῆς Παρακλητικῆς. Απολυτίκια τὰ τοῦ Σαββάτου, ὡς ἀνωτέρω (§45).

Ο ΟΡΘΟΣ

§47. **Τῷ Σαββάτῳ πρωί**, ἀντὶ τοῦ «*Θεὸς Κύριος*» ψάλλεται εἰς ἤχον β' τὸ τριπλοῦν «*Ἀλληλούια*» τετράκις μετὰ τῶν νεκρωσίων στίχων αὐτοῦ (βλέπε εἰς τὸ Ἐγκόλπιον τοῦ ἀναγνώστου). Τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ ἑσπερινῷ. Μετὰ [τὴν στιχολογίαν τοῦ ις' καθίσματος τοῦ Ψαλτηρίου] ψάλλονται 3 καθίσματα μαρτυρικὰ τοῦ ἤχου, *Δόξα*, ἐν νεκρώσιμον, *Καὶ νῦν*, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἶτα [στιχολογεῖται τὸ ις' κάθισμα ὁ «ἄμωμος» εἰς στάσεις β' καὶ] ψάλλονται τὰ 8 νεκρώσιμα εὐλογητάρια ὡς ἐν τῷ Ὡρολογίῳ. Ἐν συνεχείᾳ ὁ ἱερεὺς μνημονεύει τῶν κεκοιμημένων ὡς καὶ ἐν τοῖς Ψυχосαββάτοις, καὶ ἀκολουθῶς ψάλλεται τὸ νεκρώσιμον κάθισμα τοῦ πλ. α' ἤχου «*Ἀνάπαυσον, σωτὴρ ἡμῶν*», *Δόξα*, τὸ τέλος αὐτοῦ, *Καὶ νῦν*, «*Ὁ ἐκ παρθένου ἀνατεῖλας*». Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα.

§48. Κανόνες, προύμνια εἰς τὰ τροπάρια καὶ οἱ ἀντὶ καταβασίων εἱρμοὶ ὡς προεγράφησαν (§§37-39). Μεσώδια καθίσματα τὰ τοῦ Μηναίου. Κοντάκιον τοῦ Μηναίου, ἐὰν ὑπάρχη, εἰ δὲ μή, τὸ μαρτυρικὸν τοῦ Σαββάτου «*Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως*» καὶ τὸ νεκρώσιμον «*Μετὰ τῶν ἁγίων*». Τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου. Στιχολογοῦμεν «*Τὴν τιμιωτέραν*».

§49. **Ἐξαποστειλάρια** τὰ τοῦ Μηναίου, ἂν ὑπάρχουν· εἰ δὲ μή, τὸ ἑξαποστειλάριον τοῦ Σαββάτου «*Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων*» καὶ τὸ θεοτοκίον «*Ἡμεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα*» ἢ «*Ὁ γλυκασμὸς τῶν ἀγγέλων*».

§50. **Αἶνοι**. Ψάλλεται τὸ «*Πᾶσα πνοή*» καὶ λέγονται τὰ 4 μαρτυρικὰ τοῦ ἤχου, *Δόξα*, *Καὶ νῦν*, εὐθὺς τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. «*Σοὶ δόξα πρέπει*» καὶ ἡ δοξολογία χῦμα. Απόστιχα τὰ νεκρώσιμα προσόμοια τοῦ Θεοφάνους μετὰ τοῦ θεοτοκίου αὐτῶν, ὡς ἐν τῇ Παρακλητικῇ. Απολυτίκια ὡς ἐν τῷ ἑσπερινῷ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

§51. Αντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τὰ καλούμενα «τῶν καθημερινῶν» ἢ «συνήθη» (βλέπε §29). Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὰ ἀπολυτικά «*Ἀπόστολοι μάρτυρες*», «*Μνήσθητι, Κύριε*» καὶ τὸ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, καὶ κοντάκια [Δόξα,] «*Μετὰ τῶν ἁγίων*», [Καὶ νῦν,] «*Ὡς ἀπαρχάς*». Κοινωνικὸν «*Μακάριοι οὗς ἐξελέξω*».

**3) Αἱ καθ' ἡμέραν ἀκολουθίαι
τῶν προεορτίων
καὶ μεθεορτῶν περιόδων**

§52. Τὰ μὲν προεόρτια τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἐορτῶν εἶναι συνήθως μία ἡμέρα (ἀλλὰ τὰ προεόρτια τῶν Χριστουγέννων καὶ τῶν Θεοφανείων εἶναι 5 καὶ 4 ἡμέραι ἀντιστοίχως), τὰ δὲ μεθεόρτια ἐκτείνονται ἀπὸ μίαν ἕως ὀκτὼ ἡμέρας. Εἰδικὴ περίπτωσις μεθεόρτων εἶναι ἡ πασχάλιος περίοδος τοῦ Πεντηκοσταρίου. Ἡ τάξις τῶν ἀκολουθιῶν τῶν ἀπλῶν καθημερινῶν μὲ προεόρτια ἢ μεθεόρτια, ἄνευ μνήμης ἐορταζομένου ἁγίου, ὁμοιάζει κατὰ βάσιν μὲ τὴν προεκτεθεῖσαν τάξιν τῶν καθημερινῶν μετὰ Παρακλητικῆς (§§2-30), μὲ τὴν σημαντικὴν ὁμως διαφορὰν ὅτι ἡ Παρακλητικὴ ἐν ταῖς καθημεριναῖς σχολάζει (πλὴν τῶν Κυριακῶν) καὶ ἀντικαθίσταται ὑπὸ τῆς προεορτίου ἢ μεθεόρτου ἀκολουθίας τοῦ Μηναίου (ἢ τοῦ Πεντηκοσταρίου). Διὰ τοῦτο εἰδικῶς αἱ ἀκολουθίαι τοῦ Σαββάτου ψάλλονται ὅπως ἀκριβῶς καὶ τῶν λοιπῶν καθημερινῶν. Μετὰ τῆς προεορτίου ἢ μεθεόρτου ἀκολουθίας συμψάλλεται καὶ ὁ ἐν τῷ Μηναίῳ ἅγιος τῆς ἡμέρας. Ἐνταῦθα παρατίθενται αἱ σημαντικώτεραι διατάξεις τῶν περιπτώσεων αὐτῶν (πλὴν τῶν ἀποδόσεων), κυρίως εἰς τὰ σημεῖα ὅπου διαφέρουν ἀπὸ τὴν τάξιν τῶν ἀκολουθιῶν μετὰ Παρακλητικῆς· ὡς βάσις λαμβάνονται αἱ τοῦ Μηναίου περιπτώσεις, ἀλλὰ πολλαὶ διατάξεις ἰσχύουν καὶ διὰ τὸ Πεντηκοστάριον.

Ο ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

§53. Μετὰ τὸν προοιμιακόν, μόνον εἰς τὴν πρώτην μεθεόρτον ἡμέραν ἀφ' ἐσπέρας τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἐορτῶν δὲν στιχολογεῖται τὸ ἐνδιάτακτον κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου· εἰς τὰς λοιπὰς μεθεόρτους ὁμως καὶ εἰς τὰς προεορτίους στιχολογεῖται. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*» στιχηρὰ προεόρτια (ἢ μεθεόρτια) 3 καὶ τοῦ ἁγίου ἕτερα 3. Ἐὰν ὑπάρχουν δύο ἅγιοι μὲ ἰδιαίτεραν ἑκαστος ἀκολουθίαν,

ψάλλονται καὶ τὰ ἔξ στιχηρὰ αὐτῶν, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Δόξα, τοῦ ἁγίου, ἂν ὑπάρχη, Καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον (ἢ μεθέορτον) ἰδιόμελον· ἄλλως Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον (ἢ μεθέορτον). Εἰς τὰς περιπτώσεις αὐτὰς τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας δὲν λέγεται τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἡχου.

§54. Ἐάν ὁ ἅγιος τοῦ Μηναίου εἶναι ἐπισήμως ἐορταζόμενος ἢ ἂν πρόκειται νὰ ψαλῇ μέγα προκειμένον ἢ ἂν τελῇται ὁ ἐσπερινὸς τῆς ἀποδόσεως τῆς ἐορτῆς, γίνεται εἴσοδος ὡς συνήθως· εἰς τὰς λοιπὰς καθημερινὰς εἴσοδος δὲν γίνεται. Ἀπόστιχα τὰ προεόρτια ἢ μεθέορτα (ἢ τὰ τοῦ ἁγίου) μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Δόξα, (τοῦ ἁγίου, ἂν ὑπάρχη,) Καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον (ἢ μεθέορτον) ἰδιόμελον.

§55. Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου, ἂν δικαιῶται (§9), Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον (ἢ τὸ τῆς τυχούσης ἐορτῆς). Ἐν τοῖς προεορτίοις τῶν Χριστουγέννων καὶ τῶν Φώτων, τὸ προεόρτιον, Δόξα, τοῦ ἁγίου, Καὶ νῦν, πάλιν τὸ προεόρτιον. Ἐάν ὑπάρχουν δύο ἅγιοι δικαιούμενοι ἕκαστος ἀπολυτικίου, ψάλλεται τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ α', Δόξα, τὸ τοῦ β', Καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον ἢ τῆς ἐορτῆς. Ἐάν ἡ ἐν τῷ Μηναίῳ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου στερῇται δοξαστικοῦ, ψάλλεται τὸ προεόρτιον ἀπολυτίκιον ἢ τὸ τῆς ἐορτῆς ἁπαξ. Ἡ συνήθης μεγάλη ἀπόλυσις ἄνευ ἰδιαίτερου χαρακτηριστικοῦ κατὰ τὰς προεορτίους ἡμέρας· κατὰ τὰς μεθεόρτους ὁμως ἡμέρας λέγεται μετὰ τοῦ οἰκείου χαρακτηριστικοῦ τῆς ἐορτῆς.

ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ ΚΑΙ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

[§56. Ἀπόδειπνον τὸ μικρόν (§11), ἀλλὰ μετὰ τὸ τελευταῖον τρισάγιον κ.λπ., λέγεται τὸ προεόρτιον ἢ τὸ τῆς τυχούσης ἐορτῆς κοντάκιον.]

§57. Μεσονυκτικὸν τὸ καθ' ἡμέραν (ἢ τὸ τοῦ Σαββάτου) ὡς ἐν τῷ Ὠρολογίῳ. Ἀντὶ τῶν τροπαρίων «Ἴδοὺ ὁ νυμφίος ἔρχεται» κ.λπ. (ἢ ἐν Σαββάτῳ ἀντὶ τῶν «Ἀκτιστε φύσις» κ.λπ.) λέγεται τὸ προεόρτιον ἀπολυτίκιον (ἢ τὸ τῆς ἐορτῆς), ἀντὶ δὲ τῶν τροπαρίων «Μνήσθητι, Κύριε» τὸ προεόρτιον κοντάκιον (ἢ τὸ τῆς ἐορτῆς).

Ο ΟΡΘΟΣ

§58. Μετὰ τὸ «Θεὸς Κύριος» (ὃ περ λέγεται καὶ εἰς τὰ προεόρτια ἢ μεθέορτα Σάββατα), τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου τοῦ Μηναίου (ἐάν

δικαιοῦται, §9), *Δόξα*, τὸ αὐτό, *Καὶ νῦν*, τὸ προεόρτιον ἢ τὸ τῆς ἐορτῆς (ἐὰν ἔχωμεν ἀπολυτίκια δύο ἁγίων, ὡς ἐν §55). Ἐὰν ἡ ἀκολουθία τοῦ ἐν τῷ Μηναίῳ ἁγίου στερῇται δοξαστικοῦ, ψάλλεται μόνον τὸ προεόρτιον ἀπολυτίκιον (ἢ τὸ τῆς ἐορτῆς) **ἐκ δευτέρου**. [Στιχολογοῦνται δύο καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου.] Καθίσματα ὕμνο-λογικὰ τὰ ἐν τῷ Μηναίῳ προεόρτια (ἢ μεθέορτα) δις ἕκαστον (μετὰ τοῦ *Δόξα*, *Καὶ νῦν*). Ἄν ἔχη ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου καθίσματα, ψάλλονται ταῦτα ἐπισφραγιζόμενα μὲ τὰ προεόρτια ἢ μεθέορτα. Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα.

§59. **Κανόνες** ὁ προεόρτιος (ἢ ὁ τῆς ἐορτῆς), καὶ τοῦ ἁγίου (ἢ τῶν ἁγίων) τοῦ Μηναίου [προϋμνία τῶν τροπαρίων βλέπε εἰς §19]. Ἐὰν ἡ ἐορτὴ ἔχη δύο κανόνας, ἐν τοῖς μεθεόρτοις λέγομεν ἀνὰ ἓνα καθ' ἑκάστην ἐναλλάξ. Μεσώδια καθίσματα τὰ τοῦ Μηναίου. Ἐὰν ὁ ἐν τῷ Μηναίῳ ἅγιος εἶναι ἐπισήμως ἐορταζόμενος (μετὰ Εὐαγγελίου εἰς τὸν ὄρθρον καὶ δοξολογίας μεγάλης), λέγονται αἱ κατὰ τὸ Τυπικὸν καταβασίαι τῆς περιόδου. Εἰ δ' ἄλλως δὲν λέγονται καταβασίαι, ἀλλὰ μόνον οἱ εἰρμοὶ τῶν ᾠδῶν γ', ς', η' καὶ θ' τοῦ τελευταίου κανόνος, ὡς προεγράφη (§§21-23). Κοντάκιον (καὶ οἶκος) τοῦ ἁγίου ἐκ τοῦ Μηναίου, ἐὰν ὑπάρχη· εἰ δὲ μὴ, τὸ προεόρτιον κοντάκιον ἢ τὸ τῆς ἐορτῆς. Στιχολογοῦμεν «*Τὴν τιμιωτέραν*».

§60. **Ἐξαποστειλάρια** τοῦ ἁγίου (ἢ τῶν ἁγίων), ἐὰν ἔχη, καὶ προεόρτιον (ἢ μεθέορτον)· εἰ δὲ μὴ, τὸ προεόρτιον ἢ μεθέορτον ἐκ δευτέρου. Ἐν τοῖς προεορτίοις τῶν Χριστουγέννων λέγεται τὸ προεόρτιον, τὸ τοῦ ἁγίου, καὶ εἴτα ἕτερον προεόρτιον. Ἐὰν δὲν ὑπάρχη μεθέορτον ἑξαποστειλάριον, λέγεται τὸ τῆς κυρίας ἡμέρας τῆς ἐορτῆς.

§61. Ἐὰν ὁ ἅγιος ἔχη μεγάλην δοξολογίαν, ψάλλεται τὸ «*Πᾶσα πνοὴ*» κ.λπ., τὰ στιχηρὰ τοῦ ἁγίου εἰς 4, *Δόξα*, τοῦ ἁγίου, *Καὶ νῦν*, προεόρτιον ἢ μεθέορτον· δοξολογία μεγάλη, ἀπολυτίκια τοῦ ἁγίου (ἢ τῶν ἁγίων) καὶ τὸ προεόρτιον ἢ τῆς ἐορτῆς (§55).

§62. Μὴ λεγομένης μεγάλης δοξολογίας, ψάλλονται οἱ ἐν τῷ Μηναίῳ ὑπάρχοντες αἶνοι μετὰ τοῦ *Δόξα*, *Καὶ νῦν*, αὐτῶν· ἐὰν ὁμοῦς δὲν ὑπάρχουν αἶνοι, λέγονται μόνον οἱ τρεῖς ψαλμοὶ τῶν αἰνῶν μὲ ἀπλοῦν *Δόξα*, *Καὶ νῦν*. Εἴτα «*Σοὶ δόξα πρέπει*» καὶ ἡ δοξολογία χῦμα. Ἀπόστιχα προεόρτια ἢ μεθέορτα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν, *Δόξα*, τοῦ ἁγίου, ἂν ὑπάρχη, *Καὶ νῦν*, προεόρτιον ἢ μεθέορτον· εἰ δ' ἄλλως, *Δόξα*, *Καὶ νῦν*, τὸ προεόρτιον ἢ μεθέορτον. Ἀπολυτίκιον (τοῦ ἁγίου, ἂν δικαιῶται καὶ) τὸ προεόρτιον ἢ τῆς ἐορτῆς. Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ ἑσπερινῷ (§55). [Μὴ τελουμένης θείας λειτουργίας μετὰ τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν §28.]

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

§63. Ἐν προεορτίῳ περιόδῳ ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τὰ συνήθη «τῶν καθημερινῶν». Ἐν μεθεόρτῳ περιόδῳ τὰ ἀντίφωνα τῆς προλαβούσης ἐορτῆς (ἢ πάλιν τὰ «τῶν καθημερινῶν»), ἀλλὰ εἰσοδικὸν «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ...*» μετὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ τῆς ἐορτῆς. Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκια τὸ προεόρτιον (ἢ τῆς ἐορτῆς), τοῦ ἁγίου (ἢ τῶν ἁγίων) τῆς ἡμέρας, ἂν δικαιούται, καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ· ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον τὸ προεόρτιον ἢ τὸ τῆς ἐορτῆς. Τρισάγιον. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας ἢ τὰ ὑπὸ τοῦ Τυπικοῦ ὀριζόμενα. «*Ἄξιον ἐστίν*». Ἐὰν ὁ ἅγιος τῆς ἡμέρας εἶναι ἐορταζόμενος, ψάλλεται τὸ κοινωνικὸν αὐτοῦ, εἰ δ' ἄλλως τὸ τῆς ἡμέρας (ἐν Σαββάτῳ «*Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι*») [μόνον εἰς τὰ μεθέορτα δυνατόν νὰ ψαλῇ καὶ τὸ κοινωνικὸν τῆς προλαβούσης ἐορτῆς]. «*Εἶδομεν τὸ φῶς*». «*Πληρώθήτω*». Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ ἐσπερινῷ.

4) ΑΝΤΙΦΩΝΑ ΚΑΙ ΤΥΠΙΚΑ

§64. Εἰς ἐκάστην λειτουργίαν ψάλλονται ἐν ἀρχῇ ἢ τρία ἀντίφωνα ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ τῶν μακαρισμῶν. Τὸ Τ.Μ.Ε. ὀρίζει τὰ ἀρχαῖα ἢ «συνήθη» ἀντίφωνα διὰ πάσας τὰς ἀπλᾶς καθημερινάς (βλ. καὶ ἐνταῦθα §29)· διὰ δὲ τὰς δεσποτικὰς καὶ θεομητορικὰς ἐορτὰς ὀρίζει ἀπαραιτήτως τὰ εἰδικὰ αὐτῶν ἀντίφωνα, ἐνῶ διὰ τὰς Κυριακὰς καὶ τὰς μνήμας ἁγίων τὰ τυπικὰ (ψαλμοὶ ρβ' καὶ ρμε') μετὰ τροπαρίων εἰς τοὺς μακαρισμούς, ἀλλ' εἰς τὰς περισσοτέρας ἐνορίας προτιμῶνται ἀντὶ τῶν τυπικῶν τὰ ἀντίφωνα ὡς ἐναρμονιζόμενα καλλίτερον μὲ τὴν δομὴν τῆς λειτουργίας καὶ χάριν συντομίας.

§65. **Ἀντίφωνα** εἶναι κυρίως οἱ ψαλμικοὶ στίχοι, καὶ ὄχι μόνον τῶν τὰ ἐφύμνια· ἐπομένως ἀπαραιτήτως εἰς ἕκαστον ἀντίφωνον πρέπει νὰ λέγωνται οἱ στίχοι αὐτοῦ. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα δύνανται νὰ ψάλλωνται καὶ ἐν Κυριακῇ (κατὰ τὴν ἀρχαίαν τάξιν) ἢ ἐν μνήμῃ ἁγίου. Ἐκαστον ἀντίφωνον πρέπει νὰ κατακλείεται μὲ *Δόξα, Καὶ νῦν*, τὸ δὲ ἐφύμνιον τοῦ γ' ἀντιφώνου τῶν καθημερινῶν πρέπει νὰ ἔχῃ περιεχόμενον δεσποτικὸν διὰ τὸν ἐν τῇ μορφῇ τοῦ Εὐαγγελίου εἰσερχόμενον Κύριον, καὶ νὰ μὴ εἶναι ἀναφερόμενον εἰς ἁγίους (πρβλ. Τ.Μ.Ε., Προθεωρία §37). (Διὰ τὰς μεθεόρτους ἡμέρας ἄχρι τῆς ἀποδόσεως ὅρα ἐνταῦθα §63.)

§66. **Τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ** δύνανται νὰ λέγονται καὶ ἐν καθημερινῇ, κατὰ τὴν μοναστηριακὴν τάξιν καὶ τὴν Παρακλητικὴν, καὶ ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν, ἐν αἷς ἀπαραιτήτως λέγονται ἀντίφωνα· ἄλλ' εἰς τὰς ἀποδόσεις αὐτῶν δύνανται νὰ ψαλοῦν τὰ τυπικὰ μετὰ τῶν μακαρισμῶν. Εἰς τοὺς μακαρισμοὺς συνάπτονται τροπάρια ὡς ἑξῆς. 1— Ἐν ταῖς καθημεριναῖς τὰ 6 τροπάρια τῆς Παρακλητικῆς. 2— Ἐν ἑορτῇ ἢ μνήμῃ ἁγίου, ἐκτὸς Κυριακῆς, ἢ γ' καὶ ἢ ζ' ᾠδῇ τοῦ κανόνος εἰς 8· ἂν ὑπάρχουν δύο κανόνες, ἢ γ' ᾠδῇ τοῦ α' κανόνος καὶ ἢ ζ' ᾠδῇ τοῦ β'. 3— Εἰς τὰς ἀπλᾶς Κυριακὰς τὰ 8 ἀναστάσιμα τροπάρια τῆς Παρακλητικῆς. 4— Εἰς Κυριακὴν μετὰ ἑορτῆς ἢ μεθεόρτον ἢ μετὰ μνήμης ἁγίου 4 ἀναστάσιμα τροπάρια ἐκ τῆς Παρακλητικῆς καὶ 4 ἐκ τῆς ζ' ᾠδῆς τῆς ἑορτῆς ἢ τοῦ ἁγίου· ἂν ἡ ἑορτὴ ἢ ὁ ἅγιος ἔχῃ δύο κανόνες, 4 τροπάρια τῆς Παρακλητικῆς, [4 ἐκ τῆς γ' ᾠδῆς τοῦ α'] καὶ 4 ἐκ τῆς ζ' ᾠδῆς τοῦ β' κανόνος. 5— Ἐν Κυριακῇ μεθεόρτῳ ἢ Τριωδίου ἢ Πεντηκοσταρίου μετὰ μνήμης ἁγίου, 4 τροπάρια τῆς Παρακλητικῆς, 4 ἐκ τῆς γ' ᾠδῆς τῆς ἑορτῆς καὶ 4 ἐκ τῆς ζ' ᾠδῆς τοῦ ἁγίου. Εἰδικώτεραι διατάξεις ἀναφέρονται εἰς τὸ T.M.E. δι' ἐκάστην περίπτωσιν.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ ΚΟΙΝΑ ΕΙΣ ΜΝΗΜΑΣ ΕΟΡΤΑΖΟΜΕΝΩΝ ΑΓΙΩΝ

Σημείωσις. Ὃπου ὑπάρχει τὸ σύμβολον (...), τίθεται τὸ ὄνομα τοῦ τιμωμένου ἁγίου.

Εἰς ἀπόστολον, ἦχος γ'.

Ἀπόστολε ἅγιε (...), πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα παισμάτων ἄφεςιν, παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

(Ἐὰν εἶναι εὐαγγελιστής, προστίθεται·) Ἀπόστολε ἅγιε καὶ εὐαγγελιστὰ (...), πρέσβευε...

Εἰς ἀποστόλους, ἦχος γ'.

Ἀπόστολοι ἅγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα παισμάτων ἄφεςιν, παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Εἰς προφήτην ἢ δίκαιον, ἦχος β'.

Τοῦ προφήτου σου [(ἡ) Τοῦ δικαίου σου] (...), τὴν μνήμην Κύριε ἑορτάζοντες, δι' αὐτοῦ σε δυσωποῦμεν· σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς μνήμην μάρτυρος, ἦχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὁ μάρτυς σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὸ στέφος ἐκομίσατο τῆς ἀφθαρσίας ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλεν· ἔθραυσε καὶ δαιμόνων τὰ ἀνίσχυρα θράση· αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς μνήμην μαρτύρων, ἦχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Οἱ μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλον· ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων τὰ ἀνίσχυρα θράση· αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἔτερον, ἦχος α'.

Τὰς ἀλγηδόνας τῶν ἀγίων, ὧς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον δυσωπήθητι Κύριε, καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὁδύνας, ἴασαι φιάνθρωπε δεόμεθα.

Εἰς μνήμην γυναικὸς μάρτυρος, ἦχος δ' ἢ πλ. δ'.

Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ, κράζει μεγάλη τῇ φωνῇ· σὲ νυμφίε μου ποθῶ, καὶ σὲ ζητοῦσα ἀθλῶ, καὶ συσταυροῦμαι καὶ συνθάπτομαι τῷ βαπτισμῷ σου· καὶ πάσχω διὰ σέ, ὡς βασιλεύσω σὺν σοί, καὶ θνήσκω ὑπὲρ σοῦ, ἵνα καὶ ζήσω ἐν σοί, ἀλλ' ὡς θυσίαν ἁμωμον προσδέχου, τὴν μετὰ πόθου τυθεῖσάν σοι· αὐτῆς πρεσβείαις ὡς ἐλεήμων, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς ιεράρχην μάρτυρα, ἦχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος καὶ θρόνων διάδοχος, τῶν ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πρᾶξιν εὗρες θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν· διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίστει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος, ἱερομάρτυς (...), πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς ιεράρχην μάρτυρα ἀποστολικὸν πατέρα, ἦχος δ'.

Χρηστότητα ἐκδίδαχθεῖς, καὶ νήφων ἐν πᾶσιν, ἀγαθὴν συνείδησιν ἱεροπρεπῶς ἐνδυσάμενος, ἤντλησας ἐκ τοῦ σκεύους τῆς ἐκλογῆς τὰ

ἀπόρρητα, καὶ τὴν πίστιν τηρήσας, τὸν ἴσον δρόμον τετέλεκας, ἱερομάρτυς (...): πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

**Εἰς ἱεράρχην ὄσιον,
ἤχος δ'.**

Κανόνα πίστεως καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον ἀνέδειξέ σε τῇ ποιμένι σου, ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτίσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια, πάτερ ἱεράρχα (...), πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

**Εἰς ἱεράρχην, ὄσιον, διδάσκαλον ἡ ὁμολογητὴν,
ἤχος πλ. δ'.**

Ὁρθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστήρ, ἀρχιερέων [(ἡ) τῶν μοναζόντων] θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, (...) [ἡ] (πάτερ) σοφέ, ταῖς διδαχαῖς σου πάντας ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς ὄσιον, ἤχος α'.
Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς ἐρήμου πολίτης καὶ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, θεοφόρε πατὴρ ἡμῶν (...): νηστεία ἀγρυπνία προσευχῇ, οὐράνια χαρίσματα λαβὼν, θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας καὶ τὰς ψυχὰς, τῶν πίστει προστρεχόντων σοι· δόξα τῷ δεδοκῶτι σοι ἰσχύν, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

**Εἰς ὀσίαν γυναῖκα,
ἤχος πλ. δ'.**

Ἐν σοὶ μῆτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβοῦσα γὰρ τὸν σταυρόν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττουσα ἐδίδασκες, ὑπερορᾶν μὲν σαρκός, παρέρχεται γάρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· δι' ὃ καὶ μετὰ ἀγγέλων συναγάζεται, ὀσία (...) τὸ πνεῦμά σου.

**Εἰς ἱεράρχας καὶ ὀσίους,
ἤχος δ'.**

Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν ἀεὶ μεθ' ἡμῶν, κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποστήσης τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

ΘΕΟΤΟΚΙΑ ΣΥΝΤΟΜΑ
ΨΑΛΛΟΜΕΝΑ ΕΙΣ ΤΟ «ΚΑΙ ΝΥΝ»
ΕΙΣ ΜΝΗΜΑΣ ΕΟΡΤΑΖΟΜΕΝΩΝ ΑΓΙΩΝ

Ταῦτα ψάλλονται εἰς τὸ Καὶ νῦν –συνήθως εἰς τὴν λιτὴν καὶ τὰ ἀπόστιχα τοῦ ἑσπερινοῦ, σπανίως δὲ εἰς τὸν ὄρθρον– ὕστερον ἀπὸ τὸ δοξαστικόν, ὡς ἂν ἄγομεν ἐόρτιον μνήμην ἁγίου τινός.

Ἦχος α΄.

Ἀμαρτωλῶν τὰς δεήσεις προσδεχομένη, καὶ θλιβομένων στεναγμὸν μὴ παρορῶσα, πρέσβευε τῷ ἐξ ἁγνῶν λαγόνων σου, σωθῆναι ἡμᾶς, Παναγία παρθένε.

Ἦχος β΄.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθην, μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Ἦχος γ΄.

Θεοτόκε ἡ προστασία πάντων τῶν δεομένων, εἰς σὲ θαρροῦμεν, εἰς σὲ καυχώμεθα, ἐν σοὶ πᾶσα ἡ ἐλπίς ἡμῶν ἐστὶ· πρέσβευε τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι, ὑπὲρ ἀχρείων δούλων σου.

Ἦχος δ΄.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος πλ. α΄.

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον, τὴν ἀρραγῇ προστασίαν καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος πλ. β΄.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς· σὲ ἱκετεύομεν, πρέσβευε δέσποινα μετὰ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἔτερον.

Θεὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἔγνωμεν, Θεοτόκε παρθένε· αὐτὸν ἱκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος πλ. δ΄.

Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε, κεχαριτωμένη μήτερ ἀνύμφευτε, καὶ ἡμεῖς
δοξολογοῦμεν, τὴν ἀνεξιχνίαστόν σου γέννησιν· Θεοτόκε πρέσβευε,
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἔτερον.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι
ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

ΕΙΔΙΚΑΙ ΤΥΠΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΚΑΙ ΟΔΗΓΙΑΙ

ΚΥΡΙΑΚΟΔΡΟΜΙΟΝ

ΚΑΙ

ΜΗΝΟΛΟΓΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

2026

*«Τὴν δὲ τοῦ ἡλίου ἡμέραν κοινῇ πάντες τὴν συν-
έλευσιν ποιούμεθα, ἐπειδὴ πρώτη ἐστὶν ἡμέρα ἐν ᾗ
ὁ Θεός, τὸ σκότος καὶ τὴν ὕλην τρέψας, κόσμον
ἐποίησε, καὶ Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ ἡμέτερος σωτὴρ τῇ
αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐκ νεκρῶν ἀνέστη».*

(Ιουστίνου Ἀπολογία Α' 67,7)

*«Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον αὐ-
τοῦ».*

(Ψαλμ. 95,2)

*«Εὐαγγελίσασθαι πτωχοῖς ἀπέσταλκέ με... κηρῶσαι
ἐνιαυτὸν Κυρίου δεκτόν».*

(Λουκ. δ' 19-20. Ἑσ. ξα' 1-2)

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

Ημ.	Ήχος	Εωθ.	Αποστ. Αναγνώσματα	Ευαγγ. Αναγνώσματα
04	πλ. α'	Η'	Κυρ. πρὸ τῶν Φώτων (Β' Τιμ. δ' 5-8)	Κυρ. πρὸ τῶν Φώτων (Μρ. α' 1-8)
11	πλ. β'	Θ'	Ὁσίου (Β' Κορ. δ' 6-15)	Κυριακῆς μετὰ τὰ Φῶτα (Μτθ. δ' 12-17)
18	βαρύς	Γ'	Τεραρχῶν (Εβρ. γ' 7-16)	Κυριακῆς ιβ' Λουκᾶ (Λκ. ιζ' 12-19)
25	πλ. δ'	ΙΑ'	Τεράρχου (Εβρ. ζ' 26 - η' 2)	Κυριακῆς ιε' Λουκᾶ (Λκ. ιθ' 1-10)

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

Ημ.	Ήχος	Εωθ.	Αποστ. Αναγνώσματα	Ευαγγ. Αναγνώσματα
01	α'	Α'	Μάρτυρος (Ρωμ. η' 28-39)	Κυριακῆς Τελώνου καὶ Φαρισαίου (Λκ. ιη' 10-14)
08	β'	Β'	Κυριακῆς λδ' Ἐπιστολῶν (Α' Κορ. ζ' 12-20)	Κυριακῆς Ἀσώτου (Λκ. ιε' 11-32)
15	γ'	Γ'	Κυριακῆς Ἀπόκρεω (Α' Κορ. η' 8-θ' 2)	Κυριακῆς Ἀπόκρεω (Μτθ. κε' 31-46)
22	δ'	Δ'	Κυριακῆς Τυροφάγου (Ρωμ. ιγ' 11-ιδ' 4)	Κυριακῆς Τυρινῆς (Μτθ. ζ' 14-21)

ΜΑΡΤΙΟΣ

Ημ.	Ήχος	Εωθ.	Αποστ. Αναγνώσματα	Ευαγγ. Αναγνώσματα
01	πλ. α'	Ε'	Κυριακῆς α' Νηστειῶν (Εβρ. ια' 24-26, 32-40)	Κυριακῆς α' Νηστειῶν (Γω. α' 44-52)
08	πλ. β'	Σ'	Κυριακῆς β' Νηστειῶν (Εβρ. α' 10-β' 3)	Κυριακῆς β' Νηστειῶν (Μρ. β' 1-12)
15	βαρύς	Ζ'	Κυριακῆς γ' Νηστειῶν (Εβρ. δ' 14-ε' 6)	Κυριακῆς γ' Νηστειῶν (Μρ. η' 34-θ' 1)
22	πλ. δ'	Η'	Κυριακῆς δ' Νηστειῶν (Εβρ. ζ' 13-20)	Κυριακῆς δ' Νηστειῶν (Μρ. θ' 17-31)
29	α'	Θ'	Κυριακῆς ε' Νηστειῶν (Εβρ. θ' 11-14)	Κυριακῆς ε' Νηστειῶν (Μρ. ι' 32-45)

ΔΠΡΙΛΙΟΣ

Ημ.	Ήχος	Εωθ.	Αποστ. Αναγνώσματα	Ευαγγ. Αναγνώσματα
05	—	—	Κυριακῆς Βαΐων (Φιλίπ. δ' 4-9)	Κυριακῆς Βαΐων (Ίω. ιβ' 1-18)
12	—	—	ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΠΑΣΧΑ (Πρξ. α' 1-8)	ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΠΑΣΧΑ (Ίω. α' 1-17)
19	—	Α'	Κυριακῆς β' Πράξεων (Πρξ. ε' 12-20)	Ἑορτῆς (Ίω. κ' 19-31)
26	β'	Δ'	Κυριακῆς γ' Πράξεων (Πρξ. ζ' 1-7)	Κυριακῆς Μυροφόρων (Μρ. ιε' 43-ις' 8)

ΜΑΙΟΣ

Ημ.	Ήχος	Εωθ.	Αποστ. Αναγνώσματα	Ευαγγ. Αναγνώσματα
03	γ'	Ε'	Κυριακῆς δ' Πράξεων (Πρξ. θ' 32-42)	Κυριακῆς Παραλύτου (Ίω. ε' 1-15)
10	δ'	Ζ'	Κυριακῆς ε' Πράξεων (Πρξ. ια' 19-30)	Κυριακῆς Σαμαρείτιδος (Ίω. δ' 5-42)
17	πλ. α'	Η'	Κυριακῆς ζ' Πράξεων (Πρξ. ις' 16-34)	Κυριακῆς Τυφλοῦ (Ίω. θ' 1-38)
24	πλ. β'	Ι'	Κυριακῆς ζ' Πράξεων (Πρξ. κ' 16-18, 28-36)	Κυριακῆς Πατέρων (Ίω. ις' 1-13)
31	—	—	Κυριακῆς η' Πράξεων (Πρξ. β' 1-11)	Πεντηκοστῆς (Ίω. ζ' 37-52, η' 12)

ΙΟΥΝΙΟΣ

Ημ.	Ήχος	Εωθ.	Αποστ. Αναγνώσματα	Ευαγγ. Αναγνώσματα
07	πλ. δ'	Α'	Κυρ. α' Ἐπιστ.—Ἀγ. Πάντων (Ἐβρ. ια' 33-ιβ' 2)	Κυριακῆς α' Ματθαίου (Μτθ. ι' 32-33, 37-38, ιθ' 27-30)
14	α'	Β'	Κυριακῆς β' Ἐπιστολῶν (Ῥωμ. β' 10-16)	Κυριακῆς β' Ματθαίου (Μτθ. δ' 18-23)
21	β'	Γ'	Κυριακῆς γ' Ἐπιστολῶν (Ῥωμ. ε' 1-10)	Κυριακῆς γ' Ματθαίου (Μτθ. ζ' 22-33)
28	γ'	Δ'	Κυριακῆς δ' Ἐπιστολῶν (Ῥωμ. ζ' 18-23)	Κυριακῆς δ' Ματθαίου (Μτθ. η' 5-13)

ΙΟΥΛΙΟΣ				
Ημ.	Ἦχος	Εωθ.	Αποστ. Αναγνώσματα	Εὐαγγ. Αναγνώσματα
05	δ'	Ε'	Ὁσίου (Γαλ. ε' 22 - ζ' 2)	Κυριακῆς ε' Ματθαίου (Μτθ. η' 28 - θ' 1)
12	πλ. α'	Ζ'	Κυριακῆς ζ' Ἐπιστολῶν (Ῥωμ. ιβ' 6-14)	Κυριακῆς ζ' Ματθαίου (Μτθ. θ' 1-8)
19	πλ. β'	Ζ'	Κυριακῆς Πατέρων (Τίτ. γ' 8-15)	Κυριακῆς Πατέρων (Μτθ. ε' 14-19)
26	βαρύς	Η'	Ἀγίας (Γαλ. γ' 23 - δ' 5)	Κυριακῆς η' Ματθαίου (Μτθ. ιδ' 14-22)

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ				
Ημ.	Ἦχος	Εωθ.	Αποστ. Αναγνώσματα	Εὐαγγ. Αναγνώσματα
02	πλ. δ'	Θ'	Κυριακῆς θ' Ἐπιστολῶν (Α' Κορ. γ' 9-17)	Κυριακῆς θ' Ματθαίου (Μτθ. ιδ' 22-34)
09	α'	Ι'	Κυριακῆς ι' Ἐπιστολῶν (Α' Κορ. δ' 9-16)	Κυριακῆς ι' Ματθαίου (Μτθ. ιζ' 14-23)
16	β'	ΙΑ'	Κυριακῆς ια' Ἐπιστολῶν (Α' Κορ. θ' 2-12)	Κυριακῆς ια' Ματθαίου (Μτθ. ιη' 23-35)
23	γ'	Α'	Θεοτόκου (Φιλ. β' 5-11)	Θεοτόκου (Λκ. ι' 38-42, ια' 27-28)
30	δ'	Β'	Κυριακῆς ιγ' Ἐπιστολῶν (Α' Κορ. ις' 13-24)	Κυριακῆς ιγ' Ματθαίου (Μτθ. κα' 33-42)

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ				
Ημ.	Ἦχος	Εωθ.	Αποστ. Αναγνώσματα	Εὐαγγ. Αναγνώσματα
06	πλ. α'	Γ'	Κυριακῆς ιδ' Ἐπιστολῶν (Β' Κορ. α' 21 - β' 4)	Κυριακῆς ιδ' Ματθαίου (Μτθ. κβ' 2-14)
13	πλ. β'	Δ'	Κυριακῆς πρὸ Ὑψώσεως (Γαλ. ζ' 11-18)	Κυριακῆς πρὸ Ὑψώσεως (Ἰω. γ' 13-17)
20	βαρύς	Ε'	Κυριακῆς μετὰ τὴν Ὑψωσιν (Γαλ. β' 16-20)	Κυριακῆς μετὰ τὴν Ὑψωσιν (Μρ. η' 34-θ' 1)
27	πλ. δ'	Ζ'	Κυριακῆς ις' Ἐπιστολῶν (Β' Κορ. ζ' 16-ζ' 1)	Κυριακῆς α' Λουκᾶ (Λκ. ε' 1-11)

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

Ημ.	Ήχος	Εωθ.	Αποστ. Αναγνώσματα	Ευαγγ. Αναγνώσματα
04	α'	Ζ'	Κυριακῆς ιη' Ἐπιστολῶν (Β' Κορ. θ' 6-11)	Κυριακῆς β' Λουκᾶ (Λκ. ζ' 31-36)
11	β'	Η'	Κυριακῆς Πατέρων (Τίτ. γ' 8-15)	Κυριακῆς δ' Λουκᾶ (Λκ. η' 5-15)
18	γ'	Θ'	Εὐαγγελιστοῦ (Κλσ. δ' 5-11, 14-28)	Εὐαγγελιστοῦ (Λκ. ι' 16-21)
25	δ'	Ι'	Κυριακῆς κα' Ἐπιστολῶν (Γαλ. β' 16-20)	Κυριακῆς ζ' Λουκᾶ (Λκ. η' 27-39)

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

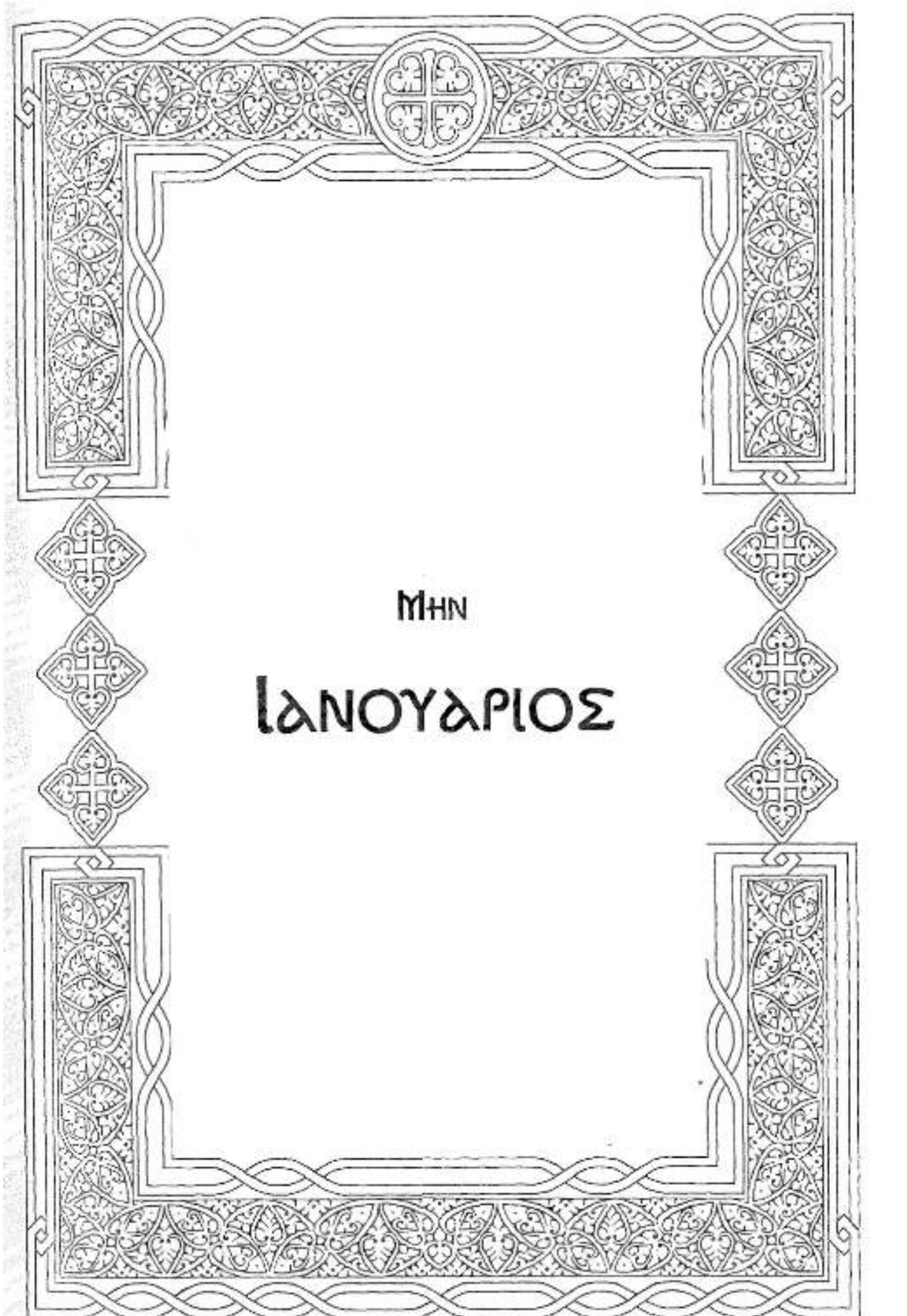
Ημ.	Ήχος	Εωθ.	Αποστ. Αναγνώσματα	Ευαγγ. Αναγνώσματα
01	πλ. α'	ΙΑ'	Ἀγίων (Α' Κορ. ιβ' 27 - ιγ' 8)	Κυριακῆς ε' Λουκᾶ (Λκ. ιζ' 19-31)
08	πλ. β'	Α'	Ταξιαρχῶν (Ἑβρ. β' 2-10)	Κυριακῆς ζ' Λουκᾶ (Λκ. η' 41-56)
15	βαρύς	Β'	Κυριακῆς κδ' Ἐπιστολῶν (Ἐφεσ. β' 14-22)	Κυριακῆς η' Λουκᾶ (Λκ. ι' 25-37)
22	πλ. δ'	Γ'	Κυριακῆς κε' Ἐπιστολῶν (Ἐφεσ. δ' 1-7)	Κυριακῆς θ' Λουκᾶ (Λκ. ιβ' 16-21)
29	α'	Δ'	Κυριακῆς κς' Ἐπιστολῶν (Ἐφεσ. ε' 8-19)	Κυριακῆς ιγ' Λουκᾶ (Λκ. ιη' 18-27)

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

Ημ.	Ήχος	Εωθ.	Αποστ. Αναγνώσματα	Ευαγγ. Αναγνώσματα
06	β'	Ε'	Τεράρχου (Ἑβρ. ιγ' 17-21)	Κυριακῆς ι' Λουκᾶ (Λκ. ιγ' 10-17)
13	γ'	Σ'	Κυριακῆς Προπατόρων (Κλσ. γ' 4-11)	Κυριακῆς ια' Λουκᾶ (Λκ. ιδ' 16-24, Μτθ. κβ' 14)
20	δ'	Ζ'	Κυρ. πρὸ Χριστουγέννων (Ἑβρ. ια' 9-10, 32-40)	Κυριακῆς πρὸ Χριστουγέννων (Μτθ. α' 1-25)
27	πλ. α'	Η'	Πρωτομάρτυρος (Πρξ. ζ' 8 - ζ' 5, 47-60)	Κυρ. μετὰ τὴν Χριστοῦ γέννησιν (Μτθ. β' 13-23)

ΓΕΝΙΚΑΙ ΥΠΟΜΝΗΣΕΙΣ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΥΠΙΚΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ

1. Τὸ ἐτήσιον Κανονάριον τῶν Διπτύχων βασίζεται εἰς τὸ ἰσχύον Τυπικὸν τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας (Τ.Μ.Ε.), συνταχθὲν ὑπὸ Γ. Βιολάκη, Κων/πολῖς 1888. Σκοπὸς τοῦ Κανοναρίου εἶναι ἡ σωστή ἐρμηνεία καὶ ἐφαρμογὴ τοῦ Τ.Μ.Ε., καὶ ὅπου χρειάζεται, ἡ διασάφησις καὶ συμπλήρωσις του, λαμβανομένων ὑπόψιν καὶ τῶν κρατούντων ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἑλλάδος (ἐκ Συνοδικῶν ἀποφάσεων, λειτουργικῶν ἐθίμων κ.λπ.).
2. Ἡ ἐπαρκὴς γνῶσις τῆς Προθεωρίας καὶ τῶν λοιπῶν βασικῶν διατάξεων τοῦ Τ.Μ.Ε., καθὼς καὶ τῆς εἰδικῆς ὁρολογίας τοῦ Τυπικοῦ, εἶναι ἀπαραίτητος προϋπόθεσις διὰ τὴν ὀρθὴν κατανόησιν καὶ χρῆσιν τοῦ Κανοναρίου.
3. Ὡσαύτως εἶναι ἀναγκαῖα ἡ πλήρης καὶ συνολικὴ μελέτη τῶν ἐν τῷ Κανοναρίῳ διατάξεων καὶ σημειώσεων πασῶν τῶν ἡμερῶν τοῦ ἔτους, καθὼς καὶ ἡ ἔγκαιρος προετοιμασία πρὸ ἐκάστης ἀκολουθίας, καὶ ὅχι ἡ ἀποσπασματικὴ, πρόχειρος καὶ ἐπὶ τροχάδην ἀνάγνωσις του. Τὸ Κανονάριον (καὶ τὸ Τυπικὸν ἐν γένει) δὲν εἶναι «τυφλοσύρτης».
4. Τὸ «Σύστημα Τυπικοῦ» τοῦ ἀειμνήστου ἱερέως Κων/νου Παπαγιάννη, ἐκδοθὲν ὑπὸ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (ἐν Ἀθήναις 2006), ἐπίσης συμβάλλει εἰς τὴν ἀρτιωτέραν γνῶσιν τῶν περὶ τὸ Τυπικὸν θεμάτων.
5. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Κανοναρίου (καὶ παντὸς ἐν γένει Τυπικοῦ) δι' ἐκάστην ἡμέραν τοῦ ἔτους συντάσσονται κατὰ κύριον λόγον ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἰ. ἀκολουθιῶν τῶν καθιερωμένων Μηναιῶν καὶ τῶν λοιπῶν ἐπισήμων λειτουργικῶν βιβλίων τῆς Ἐκκλησίας.
6. Διὰ τὴν τέλεσιν τοπικῶν ἐορτῶν καὶ ἀκολουθιῶν, πέραν τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῶν ἐν χρήσει λειτουργικῶν βιβλίων, πρέπει νὰ ὑπάρχῃ εἰδικὴ ἐόρτιος ἀκολουθία (συνήθως ἐν ἰδιαιτέρῳ τεύχει). Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τὸ τυπικὸν τῆς ἡμέρας προσαρμόζεται ἀναλόγως καὶ τηρεῖται ἡ τάξις τῆς εἰδικῆς ἀκολουθίας ἐν συνδυασμῷ μὲ τὰς διατάξεις παρομοίων περιπτώσεων τοῦ ἐπισήμου Τυπικοῦ.

ΜΗΝ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα καὶ μίαν
Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 10 καὶ ἡ νύξ ὥρας 14

1. † Πέμπτη. † Η ΚΑΤΑΣΑΡΚΑ ΠΕΡΙΤΟΜΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ
ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ. Βασιλείου ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας Καπ-
παδοκίας τοῦ μεγάλου (†379).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «*Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ· κοντάκιον*
«*Ἡ παρθένος σήμερον*»· ἀπόλυσις «*Ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεῖς...*»

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμακὸς καὶ ἡ α' στάσις τοῦ ψαλ-
τηρίου.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΣΑ» ἰδιόμελα τῆς ἐορτῆς «*Συγκατα-
βαίνων ὁ σωτήρ*» (δὶς) καὶ «*Οὐκ ἐπησχύνθη*» (ἅπαξ), καὶ τοῦ
ἁγίου Βασιλείου 3 προσόμοια «*Ὁ ἐπωνόμως κληθεῖς*» κ.λπ.,
Δόξα, τοῦ ἁγίου «*Σοφίας ἐραστής*», Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς «*Συγ-
καταβαίνων ὁ σωτήρ*».

Εἰσοδός, «*Φῶς ἰλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ
ἀναγνώσματα.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ 3 ἰδιόμελα τοῦ ἁγίου μετὰ στίχων εἰς τὰ 2 τε-
λευταῖα· α) «*Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς καρ-
δίας μου σύνεσιν*», β) «*Στόμα δικαίου μελετήσῃ σοφίαν καὶ ἡ
γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσῃ κρίσιν*», Δόξα, τοῦ ἁγίου «*Ὁ τὴν χάριν
τῶν θαυμάτων*», Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς «*Οὐκ ἐπησχύνθη*».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «*Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*», Δόξα, Καὶ νῦν, «*Μορφὴν
ἀναλλοιώτως*». Ἀπόλυσις «*Ὁ ἐν τῇ ὁγδόῃ ἡμέρᾳ σαρκὶ περι-
τμηθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀλη-
θινὸς Θεὸς ἡμῶν*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν τὰ στιχηρὰ ἰδιόμε-
λα τῆς λιτῆς, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὸ ἀπο-
λυτίκιον τῆς ἐορτῆς «*Μορφὴν ἀναλλοιώτως*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*»
τὰ ἀπολυτικά «*Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν,

«Μορφὴν ἀναλλοιώτως». Καθίσματα ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἶτα τὸ α' ἀντίφωνον τῶν ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἤχου, καὶ τὸ προκείμενον μετὰ τοῦ στίχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ὁρθρου, «Ὁ μὴ εἰσερχόμενος» (ζήτησι τῇ 13ῃ Νοεμβρίου)· ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα, Δόξα, «Ταῖς τοῦ ἱεράρχου», καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, τῆς ἐορτῆς (μετὰ τῶν εἰρμῶν) με στίχον «Δόξα σοι, ὁ Θεός» καὶ τοῦ ἁγίου (ἄνευ εἰρμῶν) με στίχον «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ»· ἀπὸ γ' καὶ ς' ᾠδῆς ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ διπλαῖ «Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα» καὶ «Στείβει θαλάσσης». Εἶτα ψάλλεται ἡ θ' ᾠδὴ ἀμφοτέρων τῶν κανόνων μετὰ τῶν μεγαλυναρίων, καὶ ἐν τέλει οἱ δύο εἰρμοὶ τῆς θ' ᾠδῆς «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν... Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα» καὶ «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην... Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν».

Ἑξαποστειλάρια, αἶνοι κ.λπ. ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Δοξολογία μεγάλη, καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Μορφὴν ἀναλλοιώτως».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τὰ τῆς ἐορτῆς ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ περιτμηθεὶς, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούια».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «Μορφὴν ἀναλλοιώτως», «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ· κοντάκιον «Ὁ τῶν ὄλων Κύριος» (ζήτησι μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν). Τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: 1ης Ἰανουαρίου, «Βλέπετε μή τις ὑμᾶς ἔσται» (Κλσ. β' 8-12)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Υπέστρεψαν οἱ ποιμένες» (Λκ. β' 20-21, 40-52).

Λειτουργία Μ. Βασιλείου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἐπὶ σοὶ χαίρει». [Κατὰ τὸ Τ.Μ.Ε., εἰς τὰ δίπτυχα, μετὰ τὸ «Ἐν πρώτοις μνήσθητι», λέγεται τὸ παρὸν μεγαλυνάριον τοῦ ἁγίου·

Τὸν οὐρανοφάντορα τοῦ Χριστοῦ, μύστην τοῦ Δεσπότου, τὸν φωστῆρα τὸν φαινόν, τὸν ἐκ Καισαρείας καὶ Καππαδόκων χώρας, Βασίλειον τὸν μέγαν, πάντες τιμήσωμεν.]

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Αἰνεῖτε»· ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ «Μορφὴν ἀναλλοιώτως». Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ ἑσπερινῷ.

Ακολουθία τῆς δοξολογίας ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ νέου ἔτους

Μετὰ τὸ «Εὐλόγητός ὁ Θεός», ἀπολυτικά: τῆς ἐορτῆς «Μορφὴν ἀναλλοιώτως», καὶ τοῦ ἁγίου «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν»· κοντάκιον τῆς ἰνδίκτου, ἦχος δ', πρὸς τὸ «Ὁ ὑψωθείς»,

«Ὁ τῶν αἰώνων ποιητὴς καὶ δεσπότης, Θεὲ τῶν ὅλων ὑπερούσιε ὄντως, τὴν ἐνιαύσιον εὐλόγησον περίοδον, σῶζων τῷ ἐλέει σου τῷ ἀπείρῳ οἰκτίρμον, πάντας τοὺς λατρεύοντας σοὶ τῷ μόνῳ δεσπότη, καὶ ἐκβοῶντας φόβῳ· Λυτρωτά, εὐφορον πᾶσι τὸ ἔτος χορήγησον».

Εὐθὺς ἡ δοξολογία (ἐπιλογή στίχων), μεθ' ἣν αἱ ἐξῆς αἰτήσεις τῆς ἐκτενοῦς, τῶν χορῶν ψαλλόντων ἐκ περιτροπῆς ἀνὰ ἓν τριπλοῦν «Κύριε, ἐλέησον», ἐξαιρέσει τῆς ἑκτῆς αἰτήσεως «ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι», μεθ' ἣν ψάλλουν αὐτὸ ἀνὰ δέκα ἀμοιβαδὸν τετράκις, πραεῖα τῇ φωνῇ.

«Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...»

«Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν...»

«Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν...»

«Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν τῷ κράτει ἡμῶν, τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπὶ πλεον συνεργῆσαι καὶ κατευοδῶσαι αὐτοὺς ἐν πᾶσιν».

«Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν καὶ ὑπὲρ τοῦ εὐλογηθῆναι τὸν νέον ἐνιαυτὸν τῆς χρηστότητος τοῦ Κυρίου».

«Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν...»

«Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι...»

«Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν» καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχήν:

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καιροὺς καὶ χρόνους ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ θέμενος, ὁ ἀναρχος καὶ ἀτελεύτητος καὶ ἐπέκεινα παντὸς χρόνου νοούμενός τε καὶ ὑπάρχων, ὁ πάσης ἐκτὸς μεταβολῆς τε τῶν ὄντων καὶ ἀλλοιώσεως, ὁ τὸν πάντα χρόνον τόν τε γεγονότα τόν τε ὄντα καὶ τὸν ἐσόμενον πληρῶν, ὁ ἐν τῇ ἀφάτῳ σου μακροθυμία καταξιώσας ἡμᾶς εἰς νέον ἐνιαυτὸν τοῦ πλούτου τῆς χρηστότητός σου

εἰσελθεῖν, αὐτός, πανάγαθε Δέσποτα, τὴν εἴσοδον ταύτην τῇ θείᾳ σου χάριτι εὐλόγησον· ὁμβρους εἰρηνικοὺς πρὸς καρποφορίαν τῇ γῇ δώρησαι· τοὺς ἀέρας ὑγιεινοὺς καὶ εὐκράτους ἀνθρώποις τε καὶ κτήνεσι κατασκεύασον· δὸς ἡμῖν ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ βεβαίᾳ τὸν κύκλον αὐτοῦ διελθεῖν, τῷ στεφάνῳ τῆς δόξης τῶν ἀρετῶν κοσμουμένους, τῷ φωτὶ τῶν ἐντολῶν σου εὐσχημόνως ὡς ἐν ἡμέρᾳ καλῶς ὀδεύοντας· τὸ εὐσεβὲς ἡμῶν ἔθνος τῇ δυνάμει σου κραταίωσον· τὴν νεότητά παιδαγωγήσον· τὸ γῆρας περικράτησον· τοὺς ὀλιγοψύχους παραμύθησον· τοὺς ἐσκορπισμένους ἐπισυνάγαγε· τοὺς πεπλανημένους ἐπανάγαγε καὶ συναψον τῇ ἀγίᾳ σου Ἐκκλησίᾳ, ἣν τῇ θείᾳ σου χάριτι καλῶς διαφύλαξον· λάλησον ἀγαθὰ ἐν ταῖς καρδίαις τῶν ἀρχόντων ἡμῶν, ἐνίσχυσον καὶ ἐνδυνάμωσον αὐτούς τε καὶ τὸν φιλόχριστον ἡμῶν στρατὸν· ἐλθέτω ἐφ' ἡμᾶς, Κύριε, ἡ βασιλεία σου, βασιλεία ἀγάπης, χρηστότητος, δικαιοσύνης καὶ εἰρήνης, καὶ ἀξιώσον ἡμᾶς ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μὴ καρδίᾳ ὑμνεῖν σε καὶ δοξάζειν σε τὸν ἐν Τριάδι ἀναρχον καὶ αἰώνιον Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἴτα ἡ ἀπόλυσις ὡς εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Εἰδήσεις. 1. Ἐν ταῖς καθημεριναῖς ἡ Παρακλητικὴ σχολάζει μέχρι τῆς 14ης τοῦ μηνὸς πλην τῶν Κυριακῶν.

2. Εἰς τοὺς ἑσπερινοὺς τῶν προεορτίων ἡμερῶν ψάλλονται μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» οἱ διὰ τὰ ἀπόδειπνα κανόνες τοῦ Μηναίου (βλέπε Τ.Μ.Ε., Δεκεμβρίου 25 §23), μεθ' οὗς λέγεται τὸ τρισάγιον.

3. Ἀπὸ 2 μέχρι 5 Ιανουαρίου, ἐὰν τοπικῶς ἐορτάζεται ἅγιος, ψάλλονται καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα», εἰς δὲ τὴν θ. λειτουργίαν ψάλλεται τὸ προεόρτιον κοντάκιον «Ἐν τοῖς ρείθροις σήμερον».

2. Παρασκευὴ (προεόρτια τῶν Φώτων). Σιλβέστρου Ρώμης (†335). Κοσμᾶ (Α΄) Κων/πόλεως, Σεραφὶμ ἐν Σάρωφ (†1833).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρασκ. λ' ἐβδ, ἐπ. (Ἑβρ. ια' 8-16).

Εὐαγγέλιον: προεόρτιον, Πέμπτης διακαινησίμου (Ἰω. γ' 1-15).

3. Σάββατον πρὸ τῶν Φώτων. Μαλαχίου προφήτου (περὶ τὸ 450 π.Χ.), Γορδίου μάρτυρος.

Ἡ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» συνάπτονται

καὶ οἱ κανόνες τοῦ ἀποδείπνου, ὡς εἴθισται· ἐν τέλει δὲ αὐτῶν πάλιν ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ β' κανόνος, τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐτοιμάζου, Ζαβουλὼν» ἅπαξ.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐτοιμάζου, Ζαβουλὼν», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Τὰ καθίσματα, ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα, καὶ οἱ κανόνες ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὰ μεσῳδια καθίσματα τοῦ Μηναίου· ἀφ' ς' τὸ προεόρτιον κοντάκιον «Ἐν τοῖς ρείθροις» μετὰ τοῦ οἴκου «Οὐκ ἀπαιτῶ σε, βαπτιστά», ἃ ζητεῖ τῇ 2α ἢ τῇ 5η Ἰαν., καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας. Καταβασίαι δὲν ψάλλονται, οὔτε δοξολογία μεγάλη· ἀντὶ καταβασιῶν ψάλλονται οἱ ἐν τῷ Μηναίῳ εἰρμοὶ τῆς γ', ς', καὶ η' ᾠδῆς εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν· «Τὴν τιμιωτέραν», ὁ εἰρμὸς τῆς θ' «Τὸν προδηλωθέντα» καὶ τὸ «Ἄξιον ἐστίν»· ἐξαποστειλάρια καὶ στιχηρὰ εἰς τοὺς αἶνους ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· «Σοὶ δόξα πρέπει», ἡ δοξολογία χῦμα, καὶ τὰ ἀπόστιχα στιχηρὰ τοῦ Μηναίου· εἴτα «Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Ἐτοιμάζου, Ζαβουλὼν» ἅπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τὰ «συνήθη» τῆς λειτουργίας («Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι»)· μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκια «Ἐτοιμάζου, Ζαβουλὼν» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἐν τοῖς ρείθροις σήμερον»· Ἀπόστολος: Σαββάτου πρὸ τῶν Φώτων, «Οἱ καλῶς διακονήσαντες» (Α' Τιμ. γ' 13-δ' 5)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Παραγίνεται Ἰωάννης ὁ βαπτιστής» (Μτθ. γ' 1-6), καὶ καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ ἱ. Χρυσοστόμου· κοινωνικὸν «Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ».

4. † **ΚΥΡΙΑΚΗ** πρὸ τῶν Φώτων. Σύναξις τῶν ἁγίων 70 ἀποστόλων, Θεοκτίστου ὁσίου. Νικηφόρου τοῦ λεπροῦ (†1964). Ἦχος πλ. α', ἐωθινὸν η'.

Σημείωσις. Κατὰ παγιωθεῖσαν τάξιν τῆς ὀρθοδόξου λατρείας καὶ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Τ.Μ.Ε. (βλ. ἐν αὐτῷ Κυριακὴ πρὸ τῶν Φώτων, §§1-3), ἐν ταῖς προεορτίοις καὶ μεθεόρτοις Κυριακαῖς τοῦ ἐνιαυτοῦ, ὡς καὶ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριωδίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου, ἡ ἐντυγχάνουσα ἀκολουθία τοῦ Μηναίου, ὅταν εἶναι μὴ ἐορτάσιμος, καταλιμπάνεται (λεγομένη ἐν τοῖς ἀποδείπνοις).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «*Ἐτοιμάζου, Ζαβουλών*»· κοντάκιον «*Ἐν τοῖς ρείθροις σήμερον*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Μετὰ τὸν προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», ἀναστάσιμα 6 καὶ προεόρτια 4 «*Προεόρτια ἡσματα*» κ.λπ. (ζήτει τῇ 2α Ἰανουαρίου), Δόξα, «*Ἐρχεται πρὸς Ἰορδάνην*» (2ας Ἰαν.), Καὶ νῦν, «*Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ*»· εἴσοδος κ.λπ.· ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, «*Ἰωάννη βαπτιστά...*» (ζήτει τῇ 2α Ἰαν. εἰς τοὺς αἶνους)· ἀπολυτίκια «*Τὸν συνάναρχον Λόγον*», Δόξα, Καὶ νῦν, «*Ἐτοιμάζου, Ζαβουλών*».

Τὸ μεσονυκτικόν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἀπολυτίκιον «*Ἐτοιμάζου, Ζαβουλών*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» ἀπολυτίκια «*Τὸν συνάναρχον Λόγον*», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «*Ἐτοιμάζου, Ζαβουλών*» [τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος].

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινὸν (η΄) μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτοῦ, καὶ ὁ προεόρτιος τῆς ἡμέρας «*Ἀγαλλιάσθω ἡ κτίσις*» ἄνευ εἰρμῶν καὶ μετὰ στίχου «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*». Ἀπὸ γ' ὥδης μόνον τὸ προεόρτιον μεσώδιον κάθισμα «*Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος*». Ἀφ' ς' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*» καὶ ὁ εἰρμὸς «*[Μεγάλυνον, ψυχὴ μου...] Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ η' ἀναστάσιμον «*Δύο ἀγγέλους βλέψασα*» καὶ τὸ προεόρτιον.

Εἰς τοὺς αἶνους στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ προσόμοια προεόρτια 4 (πρὸς «*Αἱ ἀγγελικαὶ προπορεύεσθε*» κ.λπ.), εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α) «*Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου καὶ Ἑρμωνιὶ ἀπὸ ὄρους μικροῦ*», β) «*Εἰδὼν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν, ἐταράχθησαν ἄβυσσοι, πλῆθος ἡχοῦς ὑδάτων*», Δόξα, τὸ η' ἐωθινὸν «*Τὰ τῆς Μαρίας δάκρυα*», Καὶ νῦν, «*Ὑπερ-*

ευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «*Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος*» (ἢ «*Σήμερον σωτηρία*»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικά καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς ς' ᾠδῆς τοῦ προεορτίου κανόνος].

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «*Τὸν συνάναρχον Λόγον*», «*Ἐτοιμάζον, Ζαβουλὸν*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Ὡς τοῖς βρείθροις*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τὰ εἰδικὰ τῆς Κυριακῆς πρὸ τῶν Φώτων. Ἀπόστολος: Κυριακῆς πρὸ τῶν Φώτων, «*Νῆφε ἐν πᾶσι*» (Β' Τιμ. δ' 5-8). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Ἀρχὴ τοῦ εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χριστοῦ*» (Μρ. α' 1-8).

Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ ι. Χρυσοστόμου. Κοινωνικὸν «*Αἰνεῖτε*», καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως.

5. Δευτέρα (προεόρτια τῶν Φώτων). Θεοπέμπτου καὶ Θεωνᾶ μαρτύρων (†305), Συγκλητικῆς ὁσίας (†350).

Ἡ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν. Εἰς τὸν ἐσπερινὸν μετὰ τὸ «*Νῦν ἀπολύεις*» συνάπτεται ὁ κανὼν τοῦ ἀποδείπνου (μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτοῦ). Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὰ ἀπόστιχα, τὸ τρισάγιον κλπ. καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἀπεστρέφετο ποτέ*» (ἅπαξ) λέγεται ἡ (μεγάλη) ἀπόλυσις. Ἐν συνεχείᾳ ψάλλονται αἱ

Μεγάλαι ὥραι. Εἰς τὴν α' ὥραν «*Εὐλογητὸς ὁ Θεός*», τρισάγιον κ.λπ., αἱ δὲ λοιπαὶ ὥραι ἄρχονται ἀπὸ τοῦ «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*», καθὼς ἐπισυνάπτονται εὐθὺς μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς προηγουμένης ὥρας. Ἡ ἀκολουθία αὐτῶν ὡς ἔχει εἰς τὸ Μηναῖον (Τ.Μ.Ε., 6η Ἰαν., §1): ἀπολυτίκιον «*Ἀπεστρέφετο ποτέ*». Ἐν ᾧ ψάλλονται τὰ ἰδιόμελα τῆς γ', τῆς ς' καὶ τῆς θ' ὥρας, ὁ διάκονος θυμιᾷ [προπορευομένου λαμπαδούχου] τὸν ναὸν καὶ τὸν λαὸν μετὰ θυμιατοῦ («κατζίου»).

Ὡρα θ'. Μετὰ τὰ δύο πρῶτα ἰδιόμελα τῆς ὥρας ὁ α' χορὸς ψάλλει εἰς ἤχον πλ. α' *Δόξα Πατρί*, ὁ β' *Καὶ νῦν*, καὶ ὁ ἀναγνώστης ἱστάμενος εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ ἀναγινώσκει εὐλαβῶς καὶ κατὰ τὸ ὕφος τοῦ Ἀποστόλου ὁλόκληρον τὸ δοξαστικὸν «*Τὴν χεῖρά*

σου τὴν ἀψαμένην» (ὁ πρῶτος στίχος «Τὴν χεῖρά σου τὴν ἀψαμένην...» καὶ τὸ ἐν τέλει ἡμιστίχιον «Καὶ δεῦρο στηθὶ μεθ' ἡμῶν» ἐπαναλαμβάνονται τρίς, οἱ δὲ λοιποὶ στίχοι λέγονται ἅπαξ), καὶ εἶτα ψάλλουν τὸ αὐτὸ δοξαστικὸν οἱ χοροὶ ἐναλλάξ κατὰ στίχον. Εἶτα ἡ Προφητεία, ὁ Απόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον καὶ τὰ λοιπά. Μετὰ τὴν εὐχὴν «Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ» συνήθως παραλείπονται ἐν ταῖς ἐνορίαις τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοί, καὶ εὐθὺς γίνεται (μικρὰ) ἀπόλυσις. Εἶτα ἐν συνεχείᾳ ἄρχεται

**Ὁ μέγας ἑσπερινὸς τῆς ἐορτῆς τῶν Θεοφανείων
μετὰ τῆς θείας λειτουργίας τοῦ μεγάλου Βασιλείου.**

«Εὐλογημένη ἡ βασιλεία», ὁ προοιμιακὸς καὶ τὰ εἰρηνικά.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» τὰ 4 ἰδιόμελα τῆς ἐορτῆς «Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν» κ.λπ. εἰς 6, Δόξα, Καὶ νῦν, «Υπέκλινας κάραν». Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, «Φῶς ἱλαρόν»· προκείμενον δὲν λέγεται, ἀλλ' εὐθὺς τὰ

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Τὸ α' ἀνάγνωσμα «Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεός»· μετ' αὐτὸ ὁ α' χορὸς τὸ μετὰ τὸ γ' ἀνάγνωσμα τροπάριον «Ἐπεφάνης ἐν τῷ κόσμῳ», τοῦ ὁποίου τὸ ἀκροτελεύτιον «Ἵνα φωτίσης τοὺς ἐν σκότει» ψάλλεται (ἀρχομένου τοῦ β' χοροῦ) μετὰ τῶν στίχων τοῦ ξς' (66ου) ψαλμοῦ, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, Δόξα, Καὶ νῦν, ὁ β' χορὸς τὸ αὐτὸ τροπάριον «Ἐπεφάνης ἐν τῷ κόσμῳ» ὁλόκληρον. Εἶτα τὸ ε' ἀνάγνωσμα «Εἶπεν Ἡλίας»· μετ' αὐτὸ ὁ β' χορὸς τὸ μετὰ τὸ ζ' ἀνάγνωσμα τροπάριον «Ἀμαρτωλοῖς καὶ τελώναις», τὸ ἀκροτελεύτιον τοῦ ὁποίου «Ποῦ γὰρ εἶχε τὸ φῶς σου λάμπαι» ψάλλεται (ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ) μετὰ τῶν στίχων τοῦ 4β' (92ου) ψαλμοῦ, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, Δόξα, Καὶ νῦν, ὁ α' χορὸς τὸ αὐτὸ τροπάριον «Ἀμαρτωλοῖς καὶ τελώναις» ὁλόκληρον. Ἀκολουθεῖ τὸ ζ' ἀνάγνωσμα «Παρεγένετο Νεεμάν», μετὰ τὸ ὁποῖον «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν», «Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεός» καὶ τὸ τρισάγιον. Απόστολος: τοῦ ἑσπερινοῦ, «Ἐλεύθερος ὢν ἐκ πάντων» (Α' Κορ. θ' 19-27)· Εὐαγγέλιον: τῆς 9' ὥρας, «Ἐν ἔτει πεντεκαιδεκάτῳ» (Λκ. γ' 1-18).

Καθεξῆς ἡ λειτουργία τοῦ μεγ. Βασιλείου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἐπὶ σοὶ χαίρει». Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε»· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

ΜΕΓΑΣ ΑΓΙΑΣΜΟΣ. Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν ψάλλονται τὰ ἰδιόμελα «*Φωνὴ Κυρίου*» καὶ τελεῖται ὑπὸ τοῦ λειτουργοῦντος ἱερέως ὁ μέγας Ἀγιασμός, ὡς εἴθισται, κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν. Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ἀγιασμοῦ ὁ ἱερεὺς βαπτίζει τρεῖς ἐν τῷ ἡγιασμένῳ ὕδατι τὸν τίμιον Σταυρὸν ὄρθιον, ψάλλων τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς «*Ὡς ἐν Ἰορδάνῃ βαπτίζομένου σου, Κύριε*», τὸ ὁποῖον ἐπαναλαμβάνουν οἱ χοροὶ ἀνὰ μίαν· εἶτα ῥαντίζει τὸν λαὸν μετὰ τοῦ ἡγιασμένου ὕδατος ψάλλων (κατὰ τὸ T.M.E.) τὸ κοντάκιον «*Ὡς ἐν τοῖς ρείθροις σήμερον*». Εἶτα προσέρχεται ὁ λαὸς μετὰ τάξεως, διὰ νὰ ἀγιασθῇ, ἐνῶ ὁ β' χορὸς ψάλλει τὸ ἰδιόμελον «*Ἀνυμνήσωμεν οἱ πιστοί*».

ΑΠΟΛΥΣΙΣ. «*Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεός*».

Εἰδήσεις. Ἐν τῇ τραπέζῃ νηστεία.

6. Τρίτη. † ΤΑ ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν τὰ διὰ τὴν λιτὴν ἰδιόμελα τῆς ἐορτῆς (ἄνευ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν εἰς τὰ δύο τελευταῖα) καὶ εὐθὺς τὰ 3 ἰδιόμελα τῶν ἀποστίχων τοῦ ἑσπερινοῦ «*Ὡς ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ*» κ.λπ. (ἄνευ τῶν πρὸ αὐτῶν στίχων), ὡς μὴ ψαλέντα εἰς τὴν οἰκίαν θέσιν, Δόξα, Καὶ νῦν, «*Τὸν ἐκ παρθένου ἥλιον*»· εἶτα τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «*Ὡς ἐν Ἰορδάνῃ*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὸ ἀπολυτίκιον «*Ὡς ἐν Ἰορδάνῃ*» (γ'). [Τὸ ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.] Τὰ καθίσματα, οἱ ἀναβαθμοὶ «*Ἐκ νεότητός μου*», τὸ προκείμενον «*Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγε*» (γ'), τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ ὄρθρου «*Ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς*» (Μρ. α' 9-11), ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα κ.λπ., ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ ἀμφότεροι οἱ τῆς ἐορτῆς (μετὰ τῶν εἰρμῶν) ἀνὰ 4 ἄνευ στίχου, εἰμὴ μόνον Δόξα, Καὶ νῦν, ἐν ἐκάστη ᾠδῇ τοῦ β' κανόνος· ἀπὸ γ' ᾠδῆς ἡ ὑπακοή «*Ὅτε τῇ ἐπιφανείᾳ σου*»· ἀφ' ε' τὸ κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ μηνολόγιον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ διπλάϊ «*Βυθοῦ ἀνεκάλυψε*» καὶ «*Στείβει θαλάσσης*». Ἀντὶ τοῦ *Τὴν τιμιωτέραν*, οἱ εἰρμοὶ καὶ τὰ τροπάρια τῆς θ' ᾠδῆς τῶν δύο κανόνων μὲ τὰ μεγαλυνάρια αὐτῶν· εἶτα

οί εἰρμοὶ (μετὰ τῶν μεγαλυναρίων) «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν... Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα» καὶ «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην... Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ τὸ τῆς ἐορτῆς ἐκ τρίτου.

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς, ἀρχόμεθα ἀπὸ τοῦ στίχου «Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον» καὶ ψάλλομεν τὰ ἰδιόμελα τῆς ἐορτῆς εἰς 6 (δευτεροῦντες τὸ α'), Δόξα, «Νάματα Ἰορδάνια», Καὶ νῦν, «Σήμερον ὁ Χριστός». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐν Ἰορδάνῃ» ἅπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἐορτῆς.

Εἰσοδικὸν «Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου· Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθεὶς...»

ΜΕΤΑ ΤΗΝ Εἰσοδὸν ἀπολυτίκιον «Ἐν Ἰορδάνῃ», κοντάκιον «Ἐπεφάνης σήμερον». Ἀντὶ τρισαγίου «Ὅσοι εἰς Χριστόν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: 6ης Ἰανουαρίου, «Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ» (Τίτ. β' 11-14, γ' 4-7). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Παραγίνεται ὁ Ἰησοῦς» (Μτθ. γ' 13-17).

Καθεξῆς ἡ λειτουργία τοῦ ἱ. Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἶρμος «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν... Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα». Κοινωνικὸν «Ἐπεφάνη ἡ χάρις»· ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ «Ἐν Ἰορδάνῃ».

ΜΕΓΑΣ ΑΓΙΑΣΜΟΣ. Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν ψάλλονται τὰ ἰδιόμελα «Φωνὴ Κυρίου» κ.λπ. καὶ τελεῖται ὁ μέγας Ἀγιασμός ὡς χθές, ἀλλὰ κοντάκιον τὸ «Ἐπεφάνης σήμερον». Ἀπόλυσις τῆς ἐορτῆς ὡς ἐν τῷ ἑσπερινῷ.

Σημειώσεις. 1) Μετὰ τὸ πέρας τῆς τελετῆς δίδεται ὑπὸ τοῦ ἱερέως εἰς τὸν λαὸν ὁ μέγας Ἀγιασμός, ἐνῶ οἱ χοροὶ ψάλλουν ἐναλλάξ ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους τὸ τροπάριον τῆς η' φῶδης «Τριάδος ἡ φανέρωσις».

2) Ἀπὸ σήμερον καὶ εἰς πάσας τὰς ἀκολουθίας μέχρι τῆς θ' ὥρας τῆς 14ης Ἰανουαρίου ἀπόλυσις λέγεται ἡ τῆς ἐορτῆς.

- 7. Τετάρτη** (α' μεθέορτος ἡμέρα τῶν Θεοφανείων). † Τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου. (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Θεοφανείων §§5-7 καὶ §37).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «*Ἐν Ἱορδάνῃ*»· κοντάκιον «*Ἐπεφάνης σήμερον*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ (ἄνευ Ψαλτηρίου). Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ καὶ τὸ μέγα προκείμενον «Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Ἀπολυτίκια «*Ἐν Ἱορδάνῃ*», Δόξα, «*Μνήμη δικαίου*», Καὶ νῦν, «*Ἐν Ἱορδάνῃ*». Απόλυσις «Ὁ ἐν Ἱορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν..., τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, οὗ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν...»

Τὸ μεσονυκτικόν, ὡς εἴθισται, καὶ ἐν τέλει τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἐν Ἱορδάνῃ*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια. Ἐκαστον κάθισμα ἐκ δευτέρου (μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν). Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες, ὁ α' τῶν Θεοφανείων «*Βυθοῦ ἀνεκάλυψε*» μετὰ στίχου «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*» καὶ ὁ τοῦ Προδρόμου μετὰ στίχου «*Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν*»· ἀπὸ γ' καὶ ζ' ᾠδῆς τὰ τοῦ Μηναίου. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Στείβει θαλάσσης*». Ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ᾠδῆς τῆς Θεοτόκου (*Τὴν τιμιωτέραν*), ὁ εἶρμος καὶ τὰ τροπάρια τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ α' κανόνος τῆς ἑορτῆς «*Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα*» μετὰ τῶν μεγαλυναρίων (ὡς χθές), εἶτα ἡ θ' ᾠδὴ τοῦ Προδρόμου μετὰ στίχον εἰς τὰ δύο πρῶτα τροπάρια «*Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ*», Δόξα, «Ὁ τοῖς ἀσωμάτοις», Καὶ νῦν, «*Ὑπὲρ εὐσπλαγχνίαν*», καὶ ὁ εἶρμος «*Μεγάλυνον, ψυχὴ μου...* Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν». Ἐξαποστειλάρια, στιχηρὰ εἰς τοὺς αἶνους καὶ δοξαστικά ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Δοξολογία μεγάλη, ἀπολυτίκιον «*Ἐν Ἱορδάνῃ*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα καὶ τὸ εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς ὡς χθές. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «*Ἐν Ἱορδάνῃ*», «*Μνήμη δικαίου*», καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Ἐπεφάνης σήμερον*». Ἀντὶ τρισαγίου «Ὅσοι εἰς Χριστόν» (κατ' ἀπαίτησιν τοῦ Τ.Μ.Ε.). Απόστολος: τοῦ Προδρόμου, 7ης Ἰανουαρίου, «*Ἐγένετο ἐν τῷ τὸν Ἀπολλῶ εἶναι*» (Πρξ. ιθ' 1-8)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Βλέπει ὁ Ἰωάννης τὸν Ἰησοῦν*» (Ἰω. α' 29-34). Λει-

τουργία τοῦ ἱ. Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ *Ἐξαιρέτως ὁ εἰρμὸς «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν... Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν»*. Κοινωνικὸν *«Εἰς μνημόσυνον αἰόνιον»*· ἀντὶ τοῦ *Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ «Ἐν Ἰορδάνῃ»*. Απόλυσις ὡς ἐν τῷ ἑσπερινῷ.

Σημειώσεις. 1. Ἀπὸ αὐριον μέχρι τῆς 13ης τοῦ μηνός, ἐὰν ἐορτάζεται ἄγιος, ψάλλονται καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Στείβει θαλάσσης». Κοντάκιον μέχρι τῆς 14ης τοῦ μηνός τὸ τῆς ἐορτῆς «Ἐπεφάνης σήμερον».

2. Εἰς τὴν καθ' ἡμέραν λειτουργίαν ἕως τῆς 13ης Ἰαν. στιχολογοῦνται συνήθως τὰ τῆς ἐορτῆς ἀντίφωνα, ἀλλ' εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου».

8. Πέμπτη. Γεωργίου τοῦ Χοζεβίτου, Δομνίκης ὁσίας. Κύρου καὶ Ἀττικοῦ πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως.

Ἀπόστολος: μεθέορτος, λειτουργίας Μεγ. Σαββάτου (Ῥωμ. ς' 3-11).

Εὐαγγέλιον: μεθέορτον, Σαββάτου διακαινησίμου (Ἰω. γ' 22-23).

9. Παρασκευή. Πολυεύκτου μάρτυρος (†295). Εὐστρατίου ὁσίου (θ' αἰ.).

Ἀπόστολος: μεθέορτος, Παρ. δ' ἐβδ. Πράξεων (Πρξ. ι' 44-ια' 10).

Εὐαγγέλιον: μεθέορτον, Δευτέρας ιβ' ἐβδ. Ματθαίου (Μτθ. α' 9-15).

10. Σάββατον μετὰ τὰ Φῶτα. Γρηγορίου ἐπισκόπου Νύσσης (†395). Δομετιανοῦ Μελιτινῆς (†602)· Μαρκιανοῦ πρεσβυτέρου.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου. Ἀπόστολος: Σαββάτου μετὰ τὰ Φῶτα, Κυρ. κζ' ἐπιστ., «Ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ» (Ἐφεσ. ς' 10-17)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Ἀνήχθη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν ἔρημον» (Μτθ. δ' 1-11). Κοινωνικὸν «Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ».

11. † ΚΥΡΙΑΚΗ μετὰ τὰ Φῶτα. Θεοδοσίου ὁσίου τοῦ κοινοβιάρχου (†529). Ἦχος πλ. β', ἐωθινὸν θ' (T.M.E., διατάξεις 6ης Ἰανουαρίου, §§ 39-41).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Ἐν Ἰορδάνῃ», Δόξα, «Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν»· κοντάκιον «Ἐπεφάνης σήμερον».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» ἀναστάσιμα 4, μεθέορτα 3 «Ἴδε πῶς περίκειται» κ.λπ. (ζήτει αὐτὰ ὡς ἀπόστιχα τῆς 11ης Ἰανου-

αρίου) καὶ τοῦ ὁσίου ἕτερα 3, Δόξα, «*Κύριε, πληρῶσαι βουλόμενος...*» (ζήτηι εἰς τὸ Δόξα τῆς λιτῆς 6 Ἰαν.), Καὶ νῦν, «*Τίς μὴ μακαρίσει σε*».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «*Φῶς ἱλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ ὁσίου (11 Ἰαν.).

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ ὁσίου «*Τῶν μοναστῶν τὰ πλήθη*», Καὶ νῦν, «*Σήμερον ἡ κτίσις φωτίζεται*» (λιτὴ 6ης Ἰανουαρίου).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «*Ἀγγελικαὶ δυνάμεις*», Δόξα, «*Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς*», Καὶ νῦν «*Ἐν Ἰορδάνῃ*». Ἀπόλυσις «*Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν καὶ ἀναστάς...*»

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἀπολυτίκιον «*Ἐν Ἰορδάνῃ*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτικά. [Τὸ ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, ἀλλ' ἀντὶ θεοτοκίων ἀνὰ ἓν τῆς ἑορτῆς (11 Ἰαν.), εἰς δὲ τὴν γ' στιχολογίαν τὸ τοῦ ὁσίου καὶ τὸ μεθέορτον. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (θ') μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν, ὁ α' τῶν Θεοφανείων (ἄνευ εἰρμῶν) μὲ στίχον «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*», καὶ ὁ τοῦ ὁσίου. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς [τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς εἶτα] τὸ μεσῳδίων κάθισμα τοῦ ὁσίου καὶ τὸ μεθέορτον. Ἀφ' ε' κοντάκιον καὶ οἶκος ἀναστάσιμα καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Στείβει θαλάσσης*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ θ' ἀναστάσιμον «*Συγκεκλεισμένων, Δέσποτα*», τὸ τοῦ ὁσίου καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς αἶνον ἀναστάσιμα 4, καὶ ὡς μεθέορτα τὰ 4 ιδιόμελα «*Φῶς ἐκ φωτός*» κ.λπ. (τῶν αἶνων τῆς 6ης Ἰαν.), μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα α) «*Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω*», β) «*Τί σοι ἐστί, θάλασσα, ὅτι ἔφυγες, καὶ*

σύ, *Ιορδάνη*, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω;», Δόξα, τὸ θ' ἐωθινὸν «Ὡς ἐπ' ἐσχάτων», Καὶ νῦν, «Υπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Σημείωσις. Ὅπου δ' ἐπισημότερον ἐορτάζεται ὁ ὁσιος λέγονται ἀντὶ τῶν τῆς ἐορτῆς οἱ αἵνοι τοῦ ἁγίου εἰς 4 (Τ.Μ.Ε. σ. 154), εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα· α) «Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον· ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα», β) «Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τῆς ἐορτῆς μετὰ τῶν ἐφυννίων αὐτῶν, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἡχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς 5' ᾠδῆς τοῦ κανόνος τῆς ἐορτῆς]. Εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...»

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις», «Ἐν *Ιορδάνη*», «Ταῖς τῶν δακρύων σου», καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ· κοινάκιον «Ἐπεφάνης σήμερον». Τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον ὁσιακόν (11ης Ἰαν.). Ἀπόστολος: τοῦ ὁσίου, ὁ ἐν τῷ Μηναίῳ ὀριζόμενος, ζῆτει Κυρ. ιε' ἐπιστ., «Ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμψαι» (Β' Κορ. δ' 6-15). Ἀλληλουιάριον τῆς Κυρ. μετὰ τὰ Φῶτα, ἡχ. πλ. α', «Τὰ ἐλέη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ἥσομαι», στίχ. «Ὅτι εἶπας· εἰς τὸν αἰῶνα ἔλεος οἰκοδομηθήσεται». Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς μετὰ τὰ Φῶτα, «Ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς ὅτι Ἰωάννης παρεδόθη» (Μτθ. δ' 12-17).

«Ἄξιον ἐστίν». «Αἰνεῖτε»· «Εἶδομεν τὸ φῶς»· «Πληρωθήτω»· «Εἶη τὸ ὄνομα». Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ ἐσπερινῷ.

12. Δευτέρα. Τατιανῆς μάρτυρος (†226)· Εὐθασίας, Μερτίου μαρτύρων (†305).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. λα' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἑβρ. ια' 17-31).

Εὐαγγέλιον: μεθέορτον, Ἰανουαρίου 12 (Ἰω. ι' 39-42).

13. Τρίτη. Ἑρμούλου καὶ Στρατονίκου μαρτύρων (†315).

Σημείωσις. Συμψάλλεται σήμερον καὶ ἡ ἀκολουθία τῶν ἐν Σινὰ καὶ Ραῖθῳ ἀββάδων διὰ τὸ ἀποδίδοσθαι αἵριον τὴν ἐορτήν.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. λα' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἑβρ. ιβ' 25-27, ιγ' 22-25).

Εὐαγγέλιον: μεθέορτον, Τετάρτης ια' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. κ' 1-8).

14. Τετάρτη. Απόδοσις τῶν Θεοφανείων. Τῶν ἐν Σινὰ καὶ Ῥαϊθῶ ἀναιρεθέντων πατέρων.

Εἰς τὴν ἀκολουθίαν ψάλλονται ἅπαντα τὰ τῆς ἐορτῆς (Ιανουαρίου 6) μετὰ τῶν ἐφεξῆς διαφορῶν.

Ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἄνευ τῶν ἀναγνωσμάτων, τῆς λιτῆς καὶ τοῦ Ἀγιασμοῦ, ἀλλὰ γίνεται εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ, καὶ εἶτα τὰ ἀπόστιχα τῆς ἐορτῆς ὡς εἰς τὸ Μηναιὸν· ἀπόλυσις, ὡς ἐν τῇ ἐορτῇ.

Ἐν τῷ ὄρθρῳ καταλιμπάνονται ὁ πολυέλεος, τὸ κάθισμα αὐτοῦ, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ· ὅθεν μετὰ τὰ καθίσματα τῶν δύο στιχολογιῶν, ὁ ν' ψαλμὸς καὶ εὐθὺς οἱ κανόνες. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, ἀντὶ τῆς ὑπακοῆς, τὸ διὰ τὸν πολυέλεον παραλειφθὲν κάθισμα «*Τὰ ρεῖθρα ἡγίασας*»· ἀφ' ε', μετὰ τὸ κοντάκιον καὶ τὸν οἶκον τῆς ἐορτῆς, τὸ συναξάριον τῆς 14ης τοῦ μηνός. Καταβασίαι διπλαῖ καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ ὄρθρου ὡς ἐν τῇ κυρία ἡμέρᾳ τῆς ἐορτῆς, ἄνευ τοῦ ἀγιασμοῦ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, ὡς ἐν τῇ ἐορτῇ. Ἀπολυτίκιον «*Ἐν Ἰορδάνῃ*» καὶ κοντάκιον «*Ἐπεφάνης σήμερον*». Τρισάγιον. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς ἐορτῆς· Ἀπόστολος· ἡμέρας, Τετ. λα' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἰακ. α' 1-18)· Εὐαγγέλιον· ἡμέρας, Τετ. ιε' ἐβδ. Ματθ. (Μρ. ε' 7-13). Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ ἱ. Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ *Ἐξαιρέτως* τὸ «*Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν... Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα*». Κοινωνικὸν «*Ἐπεφάνη ἡ χάρις*»· ἀντὶ τοῦ *Εἶδομεν τὸ φῶς* τὸ «*Ἐν Ἰορδάνῃ*»· ἀπόλυσις ὡς ἐν τῇ ἐορτῇ.

Εἰδήσεις. 1. Ἀπὸ αὐριον μέχρι τῆς 31ης τοῦ μηνός (πλὴν τῶν ἐορταζομένων ἁγίων) ἄρχεται ψαλλομένη ἡ Παρακλητικὴ.

2. Ἀπὸ αὐριον ἕως τῆς ἀποδόσεως τῆς Ὑπαπαντῆς, *ἐὰν ἐορτάζεται ἅγιος*, ψάλλονται αἱ καταβασίαι τῆς ἐορτῆς «*Χέρσον ἄβυσσοτόκον*», εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «*Ὁ μήτραν παρθενικὴν*» (ζῆτει 2 Φεβρουαρίου).

15. Πέμπτη. Παύλου ὁσίου τοῦ Θηβαίου καὶ Ἰωάννου τοῦ καλυβίτου. Γερασίου (Παλλαδᾶ) πατριάρχου Ἀλεξανδρείας.

Ἀπόστολος· ἡμέρας, Πέμ. λα' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἰακ. α' 19-27).

Εὐαγγέλιον· ἡμέρας, Πέμ. ιε' ἐβδ. Ματθ. (Μρ. ε' 30-45).

- 16. Παρασκευή.** Ἡ προσκύνησις τῆς τιμίας ἀλύσεως τοῦ ἀποστόλου Πέτρου. Νικολάου νεομάρτυρος τοῦ Μυτιληναίου.

Ἀπόστολος: ἀποστόλου, Σαβ. δ' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. ιβ' 1-11).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ιε' ἐβδ. Ματθ. (Μρ. ς' 45-53).

- 17. Σάββατον.** † Ἀντωνίου ὁσίου τοῦ μεγάλου (†356). Ἀντωνίου ὁσίου τοῦ ἐν τῇ σκίτῃ τῆς Βεροίας, Γεωργίου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Ἰωαννίνοις (†1838).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου, ἄνευ Παρακλητικῆς· τὰ διὰ τὴν λατὴν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Χέρσον ἀβυσσοτόκον*». Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «*Ὁ μήτραν παρθενικὴν*». Ἀπόστολος: τοῦ ὁσίου, Δεκεμβρίου 6, «*Πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις*» (Εβρ. ιγ' 17-21). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Παρασκευῆς β' ἐβδ. Λουκᾶ, «*Ἐστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ*» (Λκ. ς' 17-23). Κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*».

- 18. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΒ' ΛΟΥΚΑ.** † Ἀθανασίου (†373) καὶ Κυρίλλου (†444) πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας. Ἦχος βαρύς, ἐωθινὸν ι'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «*Τὸν ζηλωτὴν Ἠλίαν*»· κοντάκιον «*Τοὺς βιοτικούς θορύβους*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «*ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*», ἀναστάσιμα 4 καὶ τῶν ἁγίων 6, Δόξα, τῶν ἁγίων «*Τεραρχῶν τοὺς ἀρχηγούς*», Καὶ νῦν, «*Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης*».

Εἰσοδος, «*Φῶς ἰλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῶν ἁγίων ἐκ τοῦ Μηναίου.

Ἀποστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ μηναίου «*Τεραρχῶν τοὺς ἀκραίμονας*», Καὶ νῦν, «*Ἀνόμφευτε παρθένε*».

Ἀπολυτικά «*Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου*», Δόξα, «*Ἔργοις λάμπαντες*», Καὶ νῦν, «*Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν τριαδικὸν κανόνα τοῦ ἤχου, τὰ διὰ τὴν λατὴν στιχηρὰ τῶν ἁγίων ὡς ἐν τῷ μηναίῳ· ἀπολυτίκιον «*Ἔργοις λάμπαντες*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτικά. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα καὶ τὸ διὰ τὸν πολυέλεον κάθισμα τῶν ἁγίων μετὰ τοῦ θεοτοκίου. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ι') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τῶν ἁγίων. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῶν ἁγίων (ᾧ ζήτηι μετὰ τὴν ζ' ᾠδὴν τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου), καὶ τὸ μεσώδιον αὐτῶν κάθισμα μετὰ τοῦ θεοτοκίου· ἄφ' ζ' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Χέρσον ἀβυσσοτόκον*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*[Θεοτόκε ἡ ἐλπίς...] Ἐν νόμῳ σκιᾶ...*»

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ ι' ἀναστάσιμον «*Τιβεριάδος θάλασσα*», τὸ τῶν ἁγίων «*Τῆς ὑπερθέου πάνσοφοι*» καὶ τὸ θεοτοκίον «*Ὅρος Θεοῦ πανάγιον*».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῶν ἁγίων προσόμοια 4 «*Δεῦτε φιλέορτοι πάντες*» κ.λπ. εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα, α) «*Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν*», β) «*Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται*», Δόξα, τὸ ι' ἑωθινὸν «*Μετὰ τὴν εἰς ἄδου κάθοδον*», Καὶ νῦν, «*Ὑπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος*» (ἢ «*Σήμερον σωτηρία*»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς ζ' ᾠδῆς τοῦ α' κανόνος τοῦ Μηναίου].

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «*Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου*», «*Ἔργοις λάμπαντες*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Ὁ μήτραν παρθενικὴν*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: —μετὰ τοῦ προκειμένου αὐτοῦ— τῶν ἱεραρχῶν, Ἰαν. 18, «*Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων*» (Εβρ. ιγ' 7-16)· ἀλληλουιάριον τοῦ ἤχου· Εὐαγγέλιον: Κυρ. ιβ' Λουκᾶ [10 λεπτῶν], «*Εἰσερχομένου τοῦ Ἰησοῦ εἰς τινὰ κώμην*» (Λκ. ιζ' 12-19).

«*Ἄξιον ἐστίν*». «*Αἰνεῖτε*»· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*» καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

- 19. Δευτέρα.** Μακαρίου όσίου τοῦ Αἰγυπτίου. Ἀρσενίου Κερκύρας, Μάρκου ἀρχιεπ. Ἐφέσου τοῦ Εὐγενικοῦ, Μακαρίου όσίου ἱεροδιακόνου τοῦ Πατμίου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. λβ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἰακ. β' 14-26).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ις' ἐβδ. Ματθ. (Μρ. ζ' 54-ζ' 8).

- 20. Τρίτη.** † Εὐθυμίου όσίου τοῦ μεγάλου. Ζαχαρίου νεομάρτυρος τοῦ ἐξ Ἄρτης.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἔστι διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ (ἄνευ Παρακλητικῆς)· τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Εἰς τὸν ὄρθρον, Εὐαγγέλιον τοῦ όσίου, Πέμπτης δ' ἐβδ. Ματθαίου, «Πάντα μοι παρεδόθη» (Μτθ. ια' 27-30)· καταβασίαι «Χέρσον ἄβυσσοτόκον». Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «Ὁ μήτραν παρθενικήν». Ἀπόστολος: τοῦ όσίου, Κυριακῆς ιε' ἐπιστολῶν, «Ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς» (Β' Κορ. δ' 6-15)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Παρασκευῆς β' ἐβδ. Λουκᾶ, «Ἐστὴ ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ» (Λκ. ζ' 17-23)· κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

- 21. Τετάρτη.** Μαξίμου όσίου τοῦ ὁμολογητοῦ (†662), Νεοφύτου μάρτυρος (†305). Μαξίμου όσίου τοῦ Γραικοῦ.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. λβ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἰακ. γ' 11-δ' 6).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ις' ἐβδ. Ματθ. (Μρ. ζ' 14-24).

- 22. Πέμπτη.** Τιμοθέου ἀποστόλου (†96), Ἀναστασίου όσιομάρτυρος τοῦ Πέρσου (†628).

Ἀπόστολος: ἀποστόλου, 22ας Ἰανουαρίου (Β' Τιμ. α' 3-9).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ις' ἐβδ. Ματθ. (Μρ. ζ' 24-30).

- 23. Παρασκευή.** Κλήμεντος Ἀγκύρας ἱερομάρτυρος († 312), Ἀγαθαγγέλου μάρτυρος (†312). Διονυσίου όσίου τοῦ ἐν Ὀλύμπῳ (†1540).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. λβ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Πέτρ. α' 1-β' 10).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ις' ἐβδ. Ματθ. (Μρ. η' 1-10).

- 24. Σάββατον.** Ξένης όσίας (ε' αἰ.). Βαβύλα ἱερομάρτυρος (γ' αἰ.). Φίλωνος ἐπισκ. Καρπασίας, Νεοφύτου τοῦ ἐν Κύπρῳ.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. λβ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Θεσ. ε' 14-23).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ις' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. κδ' 34-37, 42-44).

25. † **ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΕ' ΛΟΥΚΑ.** † Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Θεολόγου (Ναζιανζηνοῦ) (†390). Ἦχος πλ. δ', ἐωθινὸν ια'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτικά «*Ἀπόστολοι, μάρτυρες*», Δόξα, «*Μνήσθητι, Κύριε*»· κοντάκιον «*Ὡς ἀπαρχάς*».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ ιεράρχου προσόμοια 3 «*Πάτερ Γρηγόριε*» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, «*Ὁ γρηγόρος γλῶσσά σου*», Καὶ νῦν, «*Ὁ βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν*».

Εἰσοδος, «*Φῶς ἱλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ μηναίου.

ΛΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ ιεράρχου «*Τὰς καρδίας τῶν πιστῶν*», Καὶ νῦν, θεοτοκίον ὁμόηχον «*Ἀνύμφευτε παρθένε*».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «*Ἐξ ὕψους κατήλθες*», Δόξα, «*Ὁ ποιμενικὸς ἀβλός*», Καὶ νῦν, «*Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν τριαδικὸν κανόνα τοῦ ἤχου, τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ τοῦ ιεράρχου ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· ἀπολυτίκιον «*Ὁ ποιμενικὸς ἀβλός*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτικά.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα ἀμφοτέρων τῶν στιχολογιῶν· εἶτα τὸ τῆς β' στιχολογίας κάθισμα τοῦ ἁγίου «*Γρηγορήσας τῷ λόγῳ*», Δόξα, τὸ μετὰ τὸν πολυέλεον «*Στηλιτεύων τὴν πλάνην*», Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον «*Δεῦτε πάντα τὰ ἔθνη*». Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινὸν (ια') μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ ιεράρχου. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ μεσῳδίων κάθισμα τοῦ ιεράρχου μετὰ τοῦ θεοτοκίου. Ἀφ' ς' τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ιεράρχου, καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἵρμοι «*Χέρσον ἀβυσσοτόκον*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*[Θεοτόκε ἡ ἐλπίς...] Ἐν νόμον σκιᾶ καὶ γράμματι*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*» κ.λπ, τὸ ια' ἀναστάσιμον «*Μετὰ τὴν θείαν ἔγερσιν*», τὸ τοῦ ιεράρχου «*Μονάδα τρισυπόστατον*» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ ἱεράρχου προσόμοια 4 «*Διατεμὼν τὸν τοῦ γράμματος*» κ.λπ., εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα, α) «*Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν*», β) «*Στόμα δικαίου μελετήσῃ σοφίαν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσει κρίσιν*», Δόξα, τὸ ἰδιόμελον τοῦ ἱεράρχου «*Τὴν λύραν τοῦ Πνεύματος*», Καὶ νῦν, «*Ὑπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος*» (ἢ «*Σήμερον σωτηρία*»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς ζ' ᾠδῆς τοῦ α' κανόνος τοῦ ἁγίου]. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτικά «*Ἐξ ὕψους*», «*Ὁ ποιμενικὸς αὐλὸς*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Ὁ μήτραν παρθενικὴν*». Ἀπόστολος: τοῦ ἱεράρχου, 13 Νοεμ., «*Τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερεύς*» (Ἑβρ. ζ' 26-η' 2). Εὐαγγέλιον: Κυρ. ιε' ἐβδ. Λουκά [τοῦ Ζακχαίου], «*Διήρχετο ὁ Ἰησοῦς τὴν Ἱεριχὼ*» (Λκ. ιθ' 1-10). «*Ἄξιον ἐστίν*» «*Αἰνεῖτε*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

- 26. Δευτέρα.** Ξενοφῶντος ὁσίου καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ (ζ' αἰ.). Κλήμεντος ὁσίου τοῦ Ἀθηναίου (†1111).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. λγ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Πέτρ. β' 21-γ' 9).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ις' ἐβδ. Λουκά (Μρ. ιβ' 13-17).

- 27. Τρίτη.** † Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως (ἀνακομιδὴ λειψάνου ἐν ἔτει 438).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν, ἄνευ Παρακλητικῆς. Εἰς τὸν ὄρθρον, Εὐαγγέλιον: 13ης Νοεμβρίου, «*Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ὁ μὴ εἰσερχόμενος*» (Ἰω. ι' 1-9). Κανόνες, οἱ ἐν τῷ Μηναίῳ τῆς Θεοτόκου καὶ τοῦ ἁγίου. Καταβασίαι «*Χέρσον ἀβυσσοτόκον*». Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «*Ὁ μήτραν παρθενικὴν*». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἱεράρχου, 13ης Νοεμβρίου (Ἑβρ. ζ' 26-η' 2 καὶ Ἰω. ι' 9-16): κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*».

- 28. Τετάρτη.** Ἐφραίμ τοῦ Σύρου († 373). Παλλαδίου ὁσίου (δ' αἰ.), Χάριτος μάρτυρος.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. λγ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Πέτρ. δ' 1-11).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ις' ἐβδ. Λουκά (Μρ. ιβ' 28-38).

29. Πέμπτη. Ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων τοῦ ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου τοῦ θεοφόρου (†107).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. λγ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Πέτρ. δ' 12-ε' 5).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ις' ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. ιβ' 38-44).

30. Παρασκευή. † Τῶν τριῶν ἱεραρχῶν Βασιλείου τοῦ μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. Ἱππολύτου ἱερομάρτυρος· ἀνάμνησις τῆς ἐν Τήνῳ εὐρέσεως τῆς εἰκόνης τῆς Θεοτόκου (1823)· Αὔρας (τῆς καὶ Χρυσῆς) μάρτυρος. (Τ.Μ.Ε., 30 Ἰανουαρίου §§1-3.)

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ, ἀλλ' εἰς τὸ Καὶ νῦν τῶν ἀποστίχων «*Μακαρίζομέν σε*» (Παρακλητική, ἥχος πλ. α', Δευτέρα ἐσπέρας). Ἀπολυτίκιον μόνον τὸ α' «*Τοὺς τρεῖς μεγίστους*», Δόξα, Καὶ νῦν, «*Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ τῶν ἁγίων· τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «*Ὡς τῶν ἀποστόλων ὁμότροποι*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» ἀμφοτέρω τὰ ἀπολυτίκια τῶν ἁγίων «*Τοὺς τρεῖς μεγίστους*», Δόξα, «*Ὡς τῶν ἀποστόλων*», Καὶ νῦν, «*Τὸ ἀπ' αἰῶνος*». Καθίσματα κ.λπ. ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Εὐαγγέλιον ὄρθρου, 30ῆς Ἰανουαρίου, «*Ἐγὼ εἰμὶ ἡ θύρα*» (Ιω. ι' 9-16), μετὰ τῆς ἐν τῷ Μηναίῳ τάξεως. Κανόνες, τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ τῶν ἁγίων οἱ δύο (ἄνευ εἰρμῶν), ὡς εἰς τὸ Μηναῖον. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Χέρσον ἄβυσσοτόκον*». Στιχολογοῦμεν «*Τὴν τιμιωτέραν*» εἰς ἥχον β' εἰρμολογικόν, εἴτα ἡ θ' ᾠδὴ τῆς Θεοτόκου μετὰ τοῦ εἰρμοῦ «*Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον*», λέγοντες εἰς τὰ λοιπὰ τρία τροπάρια στίχον «*Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς*», καὶ οἱ δύο κανόνες τῶν ἁγίων μετὰ τῶν μεγαλυναρίων αὐτῶν, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· ὁ εἰρμὸς «*[Θεοτόκε ἡ ἐλπίς...] Ἐν νόμου σκιᾷ καὶ γράμματι*». Ἐξαποστειλάρια καὶ αἶνοι ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ β' ἀπολυτίκιον τῶν ἁγίων.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. [Ἐὰν ψαλοῦν τυπικά, εἰς τοὺς μακαρισμοὺς 4 τροπάρια ἐκ τῆς γ' ᾠδῆς τοῦ α' κανόνος τῶν ἁγίων

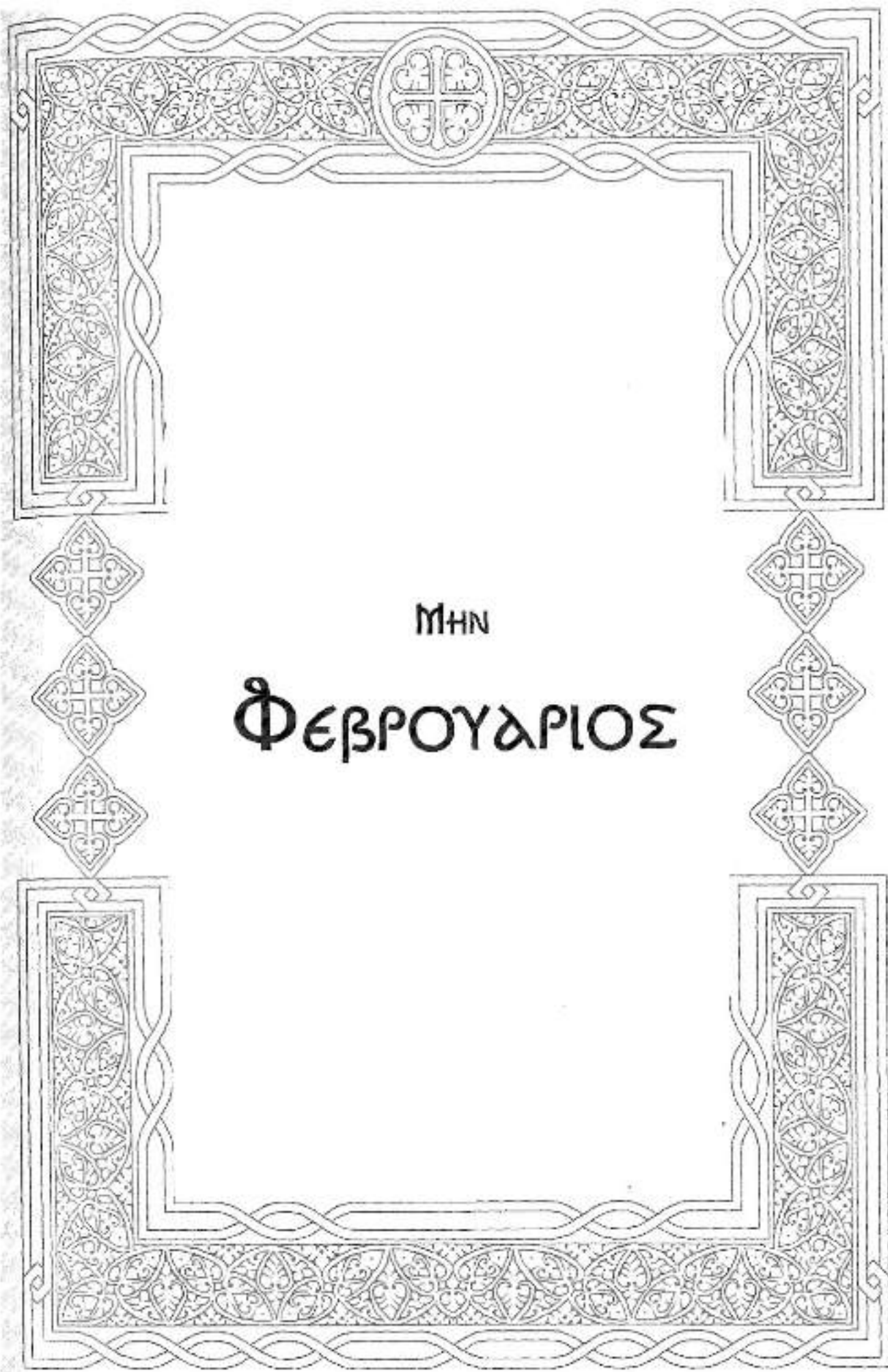
καὶ 4 ἐκ τῆς ς' ὥδης τοῦ β' κανόνος αὐτῶν]. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτικά «Τοὺς τρεῖς μεγίστους» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ὁ μήτραν παρθενικὴν». Ἀπόστολος: τῶν ἁγίων, 18ης Ἰανουαρίου, «Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων» (Ἑβρ. ιγ' 7-16). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, 30ῆς Ἰανουαρίου, «Ὑμεῖς ἐστὲ τὸ φῶς τοῦ κόσμου» (Μτθ. ε' 14-19). «Ἄξιον ἐστίν»· «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς σύνηθες.

31. Σάββατον. Κύρου καὶ Ἰωάννου τῶν ἀναργύρων (†311). Τῶν ἐν Κορίνθῳ ἕξ μαρτύρων (†251), Ἡλία νεομάρτυρος τοῦ ἐν Καλαμάτῃ (†1685), Ἀρσενίου ὁσίου τοῦ ἐν Πάρῳ (†1877).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. λγ' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Τιμ. β' 11-19).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ις' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιη' 2-8).

ΜΗΝ

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας εἴκοσι καὶ ὀκτώ
Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 11 καὶ ἡ νύξ ὥρας 13

1. † **ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΤΕΛΩΝΟΥ ΚΑΙ ΦΑΡΙΣΑΙΟΥ (ΙΣ' ΛΟΥΚΑ).**
Προεόρτια Ὑπαπαντῆς, Τρύφωνος μάρτυρος (†250). Βασιλείου Θεσσαλονίκης τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν (†870), Ἀναστασίου νεομάρτυρος τοῦ ἐκ Ναυπλίου (†1655)· τῶν ἐν Μεγάροις τεσσάρων μαρτύρων, Ἦχος α', ἐωθινὸν α' (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Τριωδίου §§1-3, καὶ 1ης Φεβρ. §§4-5).

Ἀρχεται τὸ Τριώδιον

Σημειώσεις. 1) Ἀπὸ σήμερον ἀρχονται συμψαλλόμενοι οἱ ἐν τῷ λειτουργικῷ βιβλίῳ τοῦ Τριωδίου περιεχόμενοι ὕμνοι. Ἐν τισὶ ναοῖς πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἑσπερινοῦ τίθεται ὑπὸ τὴν ἐν τῷ τέμπλῳ εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ ἡντρεπισμένου σκίμποδος τὸ λειτουργικὸν βιβλίον τοῦ Τριωδίου, ἐνθα μεταβαίνει ὁ πρωτοψάλτης (ἐκπροσωπῶν τοὺς ἐν τοῖς ἀναλογίοις ὑπηρετοῦντας), βάλλει πρὸ τῆς εἰκόνης μετανοίας 3, ἀσπάζεται αὐτήν, λαμβάνει μετὰ χεῖρας τὸ Τριώδιον καὶ ἀσπάζεται αὐτό, ποιεῖ πάλιν μετανοίας μικρὰς 3 καὶ ἀπέρχεται μετὰ τοῦ Τριωδίου εἰς τὴν οἰκείαν θέσιν αὐτοῦ.

2) Διὰ τὰ προβλήματα τυπικοῦ τῆς ἐφετινῆς περιπτώσεως εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Τ.Μ.Ε. (Κυριακὴ Τριωδίου μετὰ προεορτίων καὶ μνήμης ἁγίου) καὶ διὰ τὴν ἐν μέρει διευθέτησιν αὐτῶν βάσει ἄλλων συναφῶν περιπτώσεων βλέπε «Σύστημα Τυπικοῦ» τοῦ μακαριστοῦ ἱερέως Κ. Παπαγιάννη (†2014), σελ. 320-321, ὑποσ. 598. Κατὰ ταῦτα παραλείπονται τὰ προεόρτια πλὴν ἀπαραιτήτων τινῶν, ὡς τοῦ ἀπολυτικίου καὶ τοῦ ἐν τῇ λειτουργίᾳ κοντακίου.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Τὰ θαύματα τῶν ἁγίων»· κοντάκιον «Ἐκ τῆς θείας χάριτος».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 4, τὰ ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου «Μὴ προσευζώμεθα» (δίς) καὶ «Φαρισαῖος κενοδοξία»

(ἅπαξ), καὶ τοῦ μάρτυρος προσόμοια 3 «*Τρύφων παναοίδιμε*» κ.λπ., Δόξα, «*Παντοκράτορ Κύριε*», Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου «*Τὴν παγκόσμιον δόξαν*». Εἴσοδος κ.λπ..

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ ἁγίου «*Ὑπερφρονήσας τῶν τῆδε*», Καὶ νῦν, τοῦ Τριωδίου «*Βεβαρημένων τῶν ὀφθαλμῶν μου*».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «*Τοῦ λίθου σφραγισθέντος*», Δόξα, «*Ὁ μάρτυς σου, Κύριε*», Καὶ νῦν, «*Οὐράνιος χορός*».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἀντὶ τῆς ὑπακοῆς, τὰ κατανυκτικὰ τροπάρια «*Ἐλέησον ἡμᾶς*» κ.λπ. (ζήτη ταῦτα εἰς τὸ Μ. Ὡρολόγιον, ἐν τῷ μεσφρίῳ τῆς Α' ὥρας ἢ ἐν τέλει τῆς Μικρᾶς Παρακλήσεως).

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτικά. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἕμωμος.] Τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινὸν (α') μετὰ τῆς ἐν τῷ Τριωδίῳ τάξεως, μετὰ δὲ τὸν ν' ψαλμὸν τὰ ἰδιόμελα, Δόξα, «*Τῆς μετανοίας*», Καὶ νῦν, «*Τῆς σωτηρίας*», καὶ εἰς τὸν στίχον «*Ἐλέησόν με, ὁ Θεός*», «*Τὰ πλήθη*».

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Τριωδίου καὶ ὁ τοῦ μάρτυρος· ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου, τὸ μεσῳδιον κάθισμα τοῦ Τριωδίου «*Ταπείνωσις ὕψωσε κατησχόμενον*», Δόξα, τοῦ ἁγίου «*Τῶν πόνων, μακάριε*», Καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον «*Θησαυρὲ τῶν αἰώνων*»· ἀφ' ἧς τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τοῦ Τριωδίου καὶ τὰ συναξάρια Μηναίου καὶ Τριωδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ «*Χέρσον ἀβυσσοτόκον*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*[Θεοτόκε ἡ ἐλπίς...] Ἐν νόμον σκιᾷ καὶ γράμματι*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*», τὸ α' ἀναστάσιμον «*Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν*», τοῦ Τριωδίου «*Ὑψηγορίαν φύγωμεν*», τοῦ μάρτυρος, καὶ τὸ προεόρτιον.

Εἰς τοὺς Αἶνοις στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4, καὶ τοῦ Τριωδίου ἰδιόμελα 4 (εἰς τοὺς συνήθεις στίχους τῆς Κυριακῆς τὰ δύο τελευταῖα), Δόξα, «*Ταῖς ἐξ ἔργων καυχήσεσι*», Καὶ νῦν, «*Ὑπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον σωτηρία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικά καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἡχοῦ εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς ς' ᾠδῆς τοῦ κανόνος τοῦ Τριωδίου].

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», τὸ προεόρτιον, τοῦ μάρτυρος, καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον προεόρτιον, ἡχος δ', πρὸς τὸ «Ἐπεφάνης σήμερον»,

Ὡς ἀγκάλας σήμερον πιστοὶ καρδίας, ἐφαπλοῦντες δέξασθε καθαρωτάτῳ λογισμῷ, ἐπιδημοῦντα τὸν Κύριον, προεορτίους αἰνέσεις προσάδοντες.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: τοῦ μάρτυρος, ὃν ζῆτει 2 Σεπτ., «Οἶδαμεν ὅτι τοῖς ἀγαπᾶσι τὸν Θεόν» (Ῥωμ. η' 28-39). Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς ις' Λουκᾶ, «Ἄνθρωποι δύο ἀνέβησαν εἰς τὸ ἱερόν» (Λκ. ιη' 10-14).

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Αἰνεῖτε»· «Εἶδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

Εἰδήσεις. 1. Ἄν τύχη ἁγίου ἐορταζομένου μνήμη ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ, πλὴν Κυριακῆς, κατὰ τὰς τρεῖς πρώτας ἐβδομάδας τοῦ Τριωδίου, κοντάκιον ἐν τῇ λειτουργίᾳ λέγεται τὸ «Προστασία τῶν χριστιανῶν», καθόσον καὶ ἐν τῷ ὁρθρῷ καταβασίαι λέγονται «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου» (Τ.Μ.Ε., Προθεωρία, σελ. 34, ὑποσημ. 13). Ἐὰν ὁμοῦ συμπέσουν καὶ μεθέορτα τῆς Ὑπαπαντῆς, τότε λέγονται αἱ καταβασίαι καὶ τὸ κοντάκιον τῆς ἐορτῆς.

2. Τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ τῆς παρουσίας ἐβδομάδος, ἡ τις καὶ «προφωνήσιμος» καλεῖται, «καὶ διὰ κρέατος ἀκινδύνως καταλύομεν» (Θεόδωρος Βαλσαμῶν).

2. Δευτέρα. † Η ΥΠΑΠΑΝΤΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτικά «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», Δόξα, «Οὐράνιος χορός»· κοντάκιον «Ὡς ἀγκάλας σήμερον».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ἡ ἀκολουθία (ἄνευ ψαλτηρίου) ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ (τὰ 3 ἐσπέρια ιδιόμελα τῆς ἐορτῆς δευτεροῦνται). Ἀπόστιχα τὰ ιδιόμελα τοῦ Μηναίου, ἀλλ' εἰς τὰ δύο τελευταῖα μετὰ στίχων· α) «Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, δέσποτα, κατὰ τὸ ρῆμά σου ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν»· β) «Φῶς

εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ». Τὸ ἀπολυτίκιον «Χαῖρε, κεχαριτωμένη» τρίς. Απόλυσις «Ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ τῆς ἐορτῆς ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Χαῖρε, κεχαριτωμένη» (ᾠπαξ).

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον τρίς. Καθίσματα, ἀναβαθμοὶ καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Εὐαγγέλιον ὄρθρου τὸ τῆς ἐορτῆς, ὃ ζήτει Φεβρουαρίου 2, «Ἦν ἄνθρωπος ἐν Ἱερουσαλὴμ» (Λκ. β' 25-32). Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Ὁ κανὼν τῆς ἐορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 («ἄνευ στίχων»). Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Χέρσον ἄβυσσοτόκον» (ἀντὶ τῆς ὁδῆς τῆς Θεοτόκου) εἰς τὴν θ' ὁδὴν στιχολογοῦνται τὰ μεγαλυνάρια «Ἀκατάληπτον ἐστὶ» μέχρι τοῦ «Κατελθόντ' ἐξ οὐρανοῦ», ἀπὸ δὲ τοῦ «Λάμπρυνόν μου τὴν ψυχὴν» συμψάλλονται καὶ τὰ τροπάρια τῆς θ' ὁδῆς (ὁ εἰρμὸς καὶ τὸ α' τροπάριον δίς), εἶτα ὁ εἰρμὸς «Θεοτόκε, ἡ ἐλπίς... Ἐν νόμῳ σκιᾶ». Ἐξαποστειλάριον καὶ αἶνοι ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Χαῖρε, κεχαριτωμένη» (ᾠπαξ).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τὰ τῆς ἐορτῆς μετὰ τῶν ἐφυμνίων αὐτῶν ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἰσοδικὸν «Ἐγνώρισε Κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ, ἐναντίον πάντων τῶν ἐθνῶν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθεὶς, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούια». Μετὰ τὴν εἴσοδον ψάλλονται μόνον τὸ ἀπολυτίκιον «Χαῖρε, κεχαριτωμένη» καὶ τὸ κοντάκιον «Ὁ μήτραν παρθενικὴν». Τρισάγιον. Απόστολος: 2ας Φεβρουαρίου, «Χωρὶς πάσης ἀντιλογίας» (Εβρ. ζ' 7-17). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Ἀνήγαγον οἱ γονεῖς» (Λκ. β' 22-40). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Θεοτόκε, ἡ ἐλπίς... Ἐν νόμῳ σκιᾶ καὶ γράμματι» (ἀντὶ τοῦ Ἄξιον ἐστί). Κοινωνικὸν «Ποτήριον σωτηρίου» (ἢ «Ἐγνώρισε Κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ ἐναντίον πάντων τῶν ἐθνῶν· ἀλληλούια»)· «Εἶδομεν τὸ φῶς». Απόλυσις ὡς ἐν τῷ ἑσπερινῷ.

Ειδήσεις. 1. Μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς Ὑπαπαντῆς, εἰς τοὺς κανόνας τῶν Μηναιῶν προτάσσεται καθ' ἐκάστην ὁ τῆς ἐορτῆς.

2. Εἰς τὰς μεθεόρτους καθημερινὰς ἕως τῆς ἀποδόσεως ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μόνον ἐκ τοῦ Μηναιῶν· εἰς τὴν λειτουργίαν λέγονται τὰ τῆς ἐορτῆς ἀντίφωνα (Τ.Μ.Ε., σελ. 49, §5) μὲ εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθεῖς».

3. Τρίτη. Συμεὼν τοῦ θεοδόχου καὶ Ἄννης τῆς προφήτιδος. Ἰωάννου, Νικολάου καὶ Σταματίου τῶν ἐκ Σπετσῶν νεομαρτύρων (†1822).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. λδ' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Πέτρ. β' 9-22).

Εὐαγγέλιον: τῶν ἁγίων, 3ης Φεβρουαρίου (Λκ. β' 25-38).

4. Τετάρτη. Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου (†436-440). Ἰωάννου ὁσίου, Νικολάου ὁμολογητοῦ (†868), Ἀβραμίου ἱερομάρτ. (†347).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. λδ' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Πέτρ. γ' 1-17).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ιζ' ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. ιγ' 24-31).

5. Πέμπτη. Ἀγάθης μάρτυρος (†251). Πολυεύκτου Κωνσταντινουπόλεως (†570), Θεοδοσίου ὁσίου τοῦ ἐν Σκοπέλῳ, Ἀντωνίου νεομάρτυρος τοῦ Ἀθηναίου (†1774).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. λδ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Ἰωάν. α' 8-β' 6).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ιζ' ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. ιγ' 31-ιδ' 2).

6. Παρασκευή. Βουκόλου ἐπισκόπου Σμύρνης (α' αἰ.), Φωτίου Κων/πόλεως τοῦ μεγάλου καὶ ἱσαποστόλου (†891).

Α'. Συνήθης τάξις

(διὰ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Μηναιῶν)

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μετὰ τῶν μεθεόρτων κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναιῶν· Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρασκευῆς λδ' ἐβδ. ἐπιστολῶν (Α' Ἰωάν. β' 7-17)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρασκευῆς ιζ' ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. ιδ' 3-9).

Β'. Εόρτιος τάξις

ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ ἁγίου Φωτίου

Σημειώσεις. 1. Σήμερον ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ ἁγίου Φωτίου—προστάτου τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος—τελεῖται πανηγυρική συν-

οδική λειτουργία, καθιερωθεῖσα συνοδικῶς ἀπὸ τοῦ ἔτους 1926. Ἡ ἐορ-
τιος ἀκολουθία τοῦ ἁγίου ψάλλεται ἐξ ἰδιαιτέρας φυλλάδος ἢ ἐκ τοῦ πα-
ραρτήματος τοῦ Μηναίου Φεβρουαρίου (ἐκδ. Αποστολικῆς Διακονίας)
μετὰ τῶν μεθεόρτων τῆς Ὑπαπαντῆς. Τὰ σχετικὰ μὲ τὸν συνοδικὸν ἐορ-
τασμὸν βλέπε εἰς τὸν «Κώδικα Ἐκκλησιαστικῆς Τάξεως καὶ Ἐκκλ. Ἐθι-
μοτυπίας», τύποις Α.Δ., ἐν Ἀθήναις 2020, σελ. 171 καὶ ἐξῆς (ιδίᾳ περὶ
τῶν ψαλτέων εἰς §§ 14, 17, 19, 21-24, καὶ 29).

2. Ἡ ἀκολουθία τοῦ ιεράρχου ἔχει μικρὸν ἐσπερινόν (στοιχεῖον μον-
ναστικῆς ἀγρυπνίας), μέγαν ἐσπερινὸν μετ' εἰσόδου καὶ ἀναγνωσμάτων,
λιτὴν, 4 δοξαστικά, καθίσματα μετὰ πολυελέου, Εὐαγγέλιον ὁρθρου, κα-
ταβασίας, αἶνους καὶ μεγ. δοξολογίαν· ὅθεν ψάλλεται μετὰ τῶν μεθεόρ-
των κατὰ τὴν τάξιν τῶν ἐπισήμως ἐορταζομένων ἁγίων, κατὰ τὰς συ-
ναφεῖς ἀκολουθίας τῆς 11ης Ἰανουαρίου καὶ τῆς 23ης Ἀπριλίου καὶ τὰς
παρεμφερεῖς διατάξεις τοῦ Τ.Μ.Ε. (Ἀπρ. 23, §§ 19-20, 30-32 καὶ 35-
37). Πρβλ. Τυπικὸν Γεωργίου Ρήγα, σ. 221 §2 ὑποπερίπτωσις α', καὶ
σ. 205 §7· ἐπίσης «Σύστημα Τυπικοῦ» Κων. Παπαγιάννη, ἐκδ. Ἀπ. Δια-
κονίας, σ. 134-135, §§ 211-214.

3. Συνφωδᾷ τῇ ἀποφάσει τῆς Ἱ. Συνόδου (ἀριθμ. πρωτ. 5636/19-11-
2015), καταχωρίζονται ἐφεξῆς αἱ λειτουργικαὶ διατάξεις τῆς σήμερον
«ἀναλυτικῶς καὶ μετὰ πάσης λεπτομερείας..., ὥστε οὐδεμία ἀπορία περὶ
τῆς τηρητέας λειτουργικῆς τάξεως νὰ ὑφίσταται» κατὰ τὸν συνοδικὸν
ἐορτασμόν.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τῆς ἐορτῆς.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» ἰστώμεν
στίχους 6 καὶ ψάλλομεν μόνον τὰ 6 στιχηρὰ τοῦ ιεράρχου, ἢ τοὶ
τὰ 3 πρῶτα προσόμοια «Ὅτε ἐπινεύσει θεϊκῇ» καὶ τὰ 3 ἕτερα «Τὸ
τῆς χάριτος ὄργανον» κ.λπ., Δόξα, «Ὅσιε τρισμάκαρ», Καὶ νῦν,
ὁμόηχον τῆς ἐορτῆς «Ἀνοιγέσθω ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ» (ζῆτει εἰς
τὰ ἐσπέρια τῆς 2ας Φεβρουαρίου).

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ
ἀναγνώσματα τοῦ ἁγίου.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἁγίου «Χαίροις ἀρχιερεῦ τοῦ
Χριστοῦ» κ.λπ. —εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ δύο τελευταῖα—,
Δόξα, «Ἐπρεπε τῇ βασιλίδι τῶν πόλεων», Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς
ὁμόηχον «Σήμερον ἡ ἱερὰ μήτηρ» (ζῆτει εἰς τὴν λιτὴν τῆς 2ας
Φεβρουαρίου).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Ὡς τῶν ἀποστόλων ὁμότροπος», Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς «Χαῖρε, κεχαριτωμένη Θεοτόκε». Ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ τῆς ἐορτῆς.

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ τοῦ ἱεράρχου, εἰς δὲ τὸ Καὶ νῦν, ὁμόηχον ἰδιώμελον τῆς ἐορτῆς «Ὁ ἐν χερσὶ πρεσβυτικάῃς» (ᾄρα εἰς τοὺς αἶνους τῆς 2ας Φεβρουαρίου)· τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Ὁ ἐξάψαλμος· εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἱεράρχου «Ὡς τῶν ἀποστόλων ὁμότροπος», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς «Χαῖρε, κεχαριτωμένη». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ [διὰ τὴν α΄ στιχολογίαν] τοῦ ἁγίου «Ἐπέλαμψεν ἰδού», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ κάτωθι ὁμοιον τῆς ἐορτῆς·

Ὁ ὢν σὺν τῷ Πατρὶ ἐπὶ θρόνου ἁγίου, ἐλθὼν ἐπὶ τῆς γῆς ἐκ παρθένου ἐτέχθη, καὶ βρέφος ἐγένετο, χρόνοις ὧν ἀπερίγραπτος, δὴν δεξάμενος ὁ Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις, χαίρων ἔλεγε· Νῦν ἀπολύεις οἰκτίρμον, εὐφράνας τὸν δοῦλόν σου.

[Διὰ τὴν β΄ στιχολογίαν] τοῦ ἁγίου «Θείαν ἔλλαμψιν», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ κάτωθι ὁμόηχον τῆς ἐορτῆς·

Ἐκ τῆς παρθένου σε, σωματωθέντα Χριστέ, χαίρων ἐδέξατο, ὁ ἱερὸς Συμεὼν· Νῦν ἀπολύεις ἐκβοῶν, τὸν δοῦλόν σου ὃ Δέσποτα· Ἄννα δὲ ἡ ἄμεμπτος, ἡ προφητὶς καὶ ἐνδοξος, τὴν ἀνθομολόγησιν καὶ τὸν ὕμνον προσῆγέ σοι· ἡμεῖς δὲ ζωοδότα βοῶμέν σοι· Δόξα τῷ οὕτως εὐδοκήσαντι.

[Διὰ τὸν πολυέλεον] τοῦ ἁγίου «Ὁ ἱεράρχης καὶ σεπτός», Δόξα, Καὶ νῦν, ὁμόηχον τῆς ἐορτῆς, πρὸς «Κατεπλάγη Ἰωσήφ»·

Νηπιάζει δι' ἐμέ, ὁ παλαιὸς τῶν ἡμερῶν· καθαρσίῳν κοινωνεῖ, ὁ καθαρώτατος Θεός, ἵνα τὴν σάρκα πιστώσῃ μου τὴν ἐκ παρθένου· καὶ ταῦτα Συμεὼν μυσταγωγούμενος, ἐπέγνων τὸν αὐτόν, Θεὸν φανέντα σαρκί· καὶ ὥς ζωὴν ἡσπάζετο καὶ χαίρων, πρεσβυτικῶς ἀνεκραύγαζεν· Ἀπόλυσόν με· σὲ γὰρ κατεῖδον, τὴν ζωὴν τῶν ἀπάντων.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΟΡΘΡΟΥ. Εὐθύς τὸ «Ἐκ νεότητός μου» κ.λπ. καὶ τὸ προκείμενον «Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν» μετὰ τοῦ

στίχου «*Ἀκούσατε ταῦτα, πάντα τὰ ἔθνη, ἐνωτίσασθε, πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην*». Εὐαγγέλιον τοῦ ἱεράρχου, ζήτηι τῇ 13ῃ Νοεμβρίου, «*Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν*» (Ιω. ι' 1-9). Εἶτα ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα, Δόξα, «*Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου*», Καὶ νῦν, «*Ταῖς τῆς Θεοτόκου*», εἰς δὲ τὸν στίχον «*Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς*» τὸ ἰδιόμελον «*Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χεῖρεσί σου*».

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ τῆς ἐορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτοῦ καὶ μετὰ στίχου «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*», καὶ ὁ τοῦ ἱεράρχου μετὰ στίχου «*Ἄγιε τοῦ Θεοῦ*». Ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ μεσώδιον κάθισμα τοῦ ἁγίου «*Τὸν προφήτην Ἡλίαν*», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ κάτωθι ὁμόηχον τῆς ἐορτῆς, πρὸς «*Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν*».

Ἐτέχθης ἐπὶ γῆς ὁ προάναρχος Λόγος, προσήχθης τῷ ναῷ ἀκατάληπτος μένων· χαίρων δὲ ὁ πρεσβύτες, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σε ὑπεδέξατο, κράζων· *Νῦν ἀπολύεις, ὃν ἐπεσκέψω κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων*.

Ἀφ' ς' ᾠδῆς τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἱεράρχου καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας (μετὰ τοῦ ὑπομνήματος τοῦ ἐορταζομένου ἁγίου).

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Χέρσον ἀβυσσοτόκον*»· εἶτα «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*[Θεοτόκε, ἡ ἐλπίς...]* Ἐν νόμου σκιᾷ».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ τὸ τοῦ ἁγίου «*Προστάτην σε θερμότατον*» καὶ τῆς ἐορτῆς ὁμοιον «*Ἀτρέπτως καθ' ὑπόστασιν*» (ζήτηι τῇ 3ῃ Φεβρουαρίου).

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ τὰ 4 προσόμοια τοῦ ἁγίου, Δόξα, «*Ὅπου ἐπικληθῇ σου*», Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς ὁμόηχον «*Ὁ παλαιὸς ἡμερῶν νηπιάσας σαρκί*» (ζήτηι εἰς τὴν λιτὴν τῆς 2ας Φεβρουαρίου). Δοξολογία μεγάλη, καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἐορτῆς μετὰ τῶν ἐφυνμίων αὐτῶν ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ· Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθεὶς, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούια*».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς «*Χαῖρε, κεχαριτωμένη*», τοῦ ἱεράρχου «*Ὡς τῶν ἀποστόλων ὁμότροπος*»,

καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον τῆς ἑορτῆς «Ὁ μήτραν παρθενικήν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ Ἀπόστολος: τοῦ ἱεράρχου, ζήτει τῇ 13ῃ Νοεμβρίου, «*Τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερεύς*» (Ἑβρ. ζ' 26-η' 2). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Εγὼ εἰμὶ ἡ θύρα*» (Ἰω. ι' 9-16).

Εἰς τὸ *Ἐξαιρέτως* τὸ «*Ἄξιον ἐστί*». Κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*». «*Εἶδομεν τὸ φῶς*», καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως. Ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ τῆς ἑορτῆς.

7. Σάββατον. Παρθενίου ἐπισκόπου Λαμψάκου (δ' αἰ.), Λουκᾶ ὁσίου τοῦ ἐν Στειρίῳ Ἑλλάδος (†946).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. λδ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Τιμ. ς' 11-16).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ιζ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. κ' 46-κα' 4, η' 8).

8. † ΚΥΡΙΑΚΗ μετὰ τὴν ἑορτήν. ΤΟΥ ΑΣΩΤΟΥ (ΙΖ' ΛΟΥΚΑ).

Θεοδώρου στρατηλάτου μεγαλομάρτυρος (†319), Ζαχαρίου τοῦ προφήτου (†620 π.Χ.). Ἦχος β', ἐωθινὸν β' (Τ.Μ.Ε., διατάξεις 2ας Φεβρουαρίου §§14-15, καὶ Τριωδίου, Κυριακὴ τοῦ ἀσώτου §§ 4-6).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «*Χαῖρε, κεχαριτωμένη*»· κοντάκιον «Ὁ μήτραν παρθενικήν».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», ἀναστάσιμα 4, τὰ δύο ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου δευτεροῦντες τὸ πρῶτον, καὶ τῆς ἑορτῆς 3 ἰδιόμελα (2ας Φεβρ.) «*Λέγε, Συμεὼν*» κ.λπ., Δόξα, «*Ὡ πόσων ἀγαθῶν*», Καὶ νῦν, «*Παρήλθεν ἡ σκιά*». Εἰσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «*Τῆς πατρικῆς δωρεᾶς*», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Ὁ παλαιὸς ἡμερῶν» (2 Φεβρ. εἰς τὸ Καὶ νῦν τῆς λιτῆς). Ἀπολυτίκια «Ὅτε κατήλθες», Δόξα, Καὶ νῦν, «*Χαῖρε, κεχαριτωμένη*».

Τὸ μεσονυκτικόν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «*Χαῖρε, κεχαριτωμένη*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» ἀπολυτίκιον «Ὅτε κατήλθες», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «*Χαῖρε, κεχαριτωμένη*». [Τὸ ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος.] Καθίσματα τὰ

ἀναστάσιμα ἀλλ' ἀντὶ θεοτοκίων ἀνὰ ἐν τῆς ἐορτῆς. Εὐλογη-
τάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινόν (β')· μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὰ ἰδιόμελα
«Τῆς μετανοίας» κ.λπ., ὡς συνήθως ἐν τῷ Τριωδίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ ὁ ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Τριωδίου καὶ ὁ τῆς ἐορτῆς.
Ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου, τὸ
μεσώδιον κάθισμα τοῦ Τριωδίου, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ μεσώδιον
τῆς ἐορτῆς «Ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινά» (Φεβρ. 2). Ἀφ' ς' κοντάκιον
καὶ οἶκος τοῦ Τριωδίου, καὶ τὰ συναζάρια Μηναίου καὶ Τριω-
δίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Χέρσον ἀβυσσοτόκον»· «Τὴν τιμω-
τέραν», «[Θεοτόκε ἡ ἐλπίς...] Ἐν νόμου σκιᾷ καὶ γράμματι».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ β' ἀναστάσιμον
«Τὸν λίθον θεωρήσασαι», τὸ τοῦ Τριωδίου, καὶ τῆς ἐορτῆς «Ἐν
Πνεύματι τῷ ἱερῷ».

Εἰς τοὺς Αἶνοις ἀναστάσιμα 5 καὶ τοῦ Τριωδίου 3 «Τὴν
τοῦ ἀσώτου φωνήν» κ.λπ., Δόξα, «Πάτερ ἀγαθέ», Καὶ νῦν,
«Υπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἐορτῆς μετὰ τῶν
ἐφυμνίων αὐτῶν, ὡς ἀκριβῶς ἔχουν εἰς τὸ Μηναῖον (εἰς τὸ β'
ἀντίφωνον «... ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεών...»). [Ἐν
ψαλοῦν τυπικά, εἰς τοὺς μακαρισμοὺς 4 τροπάρια τοῦ ἤχου καὶ
4 ἐκ τῆς ς' ᾠδῆς τοῦ κανόνος τοῦ Τριωδίου].

Εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ,
ὁ ἀναστάς...»

ΜΕΤΑ ΤΗΝ Εἰσοδὸν ἀπολυτικά «Ὅτε κατηλθες», «Χαῖρε,
κεχαριτωμένη», καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ὁ μήτραν
παρθενικήν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τοῦ ἤχου·
Ἀπόστολος: Κυριακῆς λδ' ἐπιστολῶν, «Πάντα μοι ἔξεστιν» (Α'
Κορ. ς' 12-20)· Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς ις' Λουκᾶ, «Ἄνθρωπός
τις εἶχε δύο υἱούς» (Λκ. ιε' 11-32).

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Αἰνεῖτε»· «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω»,
«Εἴη τὸ ὄνομα». Απόλυσις ὡς εἰς τὸν ἐσπερινόν.

Εἶδησις. Τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ τῆς παρούσης πρὸ τῆς ἀπόκρεω ἐβδομάδος δὲν γίνεται κατάλυσις, ἀλλὰ τηρεῖται ἡ συνήθης τῶν ἡμερῶν αὐτῶν νηστεία.

9. Δευτέρα. Απόδοσις τῆς ἐορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς. Νικηφόρου μάρτυρος (†257).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῆς ἐορτῆς (Φεβρουαρίου 2) ἄνευ τῶν ἀναγνωσμάτων τοῦ ἑσπερινοῦ καὶ τῶν στιχηρῶν τῆς λιτῆς. Ἐν τῷ ὁρθρῷ καταλιμπάνονται ὁ πολυέλεος, τὸ κάθισμα αὐτοῦ, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ· ὅθεν μετὰ τὰ καθίσματα τῶν δύο στιχολογιῶν, ὁ ν΄ ψαλμὸς καὶ εὐθύς ὁ κανὼν τῆς ἐορτῆς. Συναξάριον ἀναγινώσκεται τὸ τῆς 9ης τοῦ μηνός. Ἐν τῇ λειτουργίᾳ, προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς ἐορτῆς· Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτέρας λε΄ ἐβδ. ἐπιστολῶν (Α΄ Ἰω. β΄ 18-γ΄ 8). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτέρας ἀπόκρεω (Μρ. ια΄ 1-11).

10. Τρίτη. † Χαραλάμπους ἱερομάρτυρος τοῦ θαυματουργοῦ (†202). Ἀναστασίου Ἱεροσολύμων, Ζήνωνος ὁσίου τοῦ ταχυδρόμου (δ΄ αἰ.).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται δίχα Παρακλητικῆς, ὡς ἔστι διατεταγμένη εἰς τὸ Μηναιὸν· τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Εἰς τὸν ὁρθρον, Εὐαγγέλιον: Τρίτης ιβ΄ ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. κα΄ 12-19)· καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου». Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «Προστασία»· Ἀπόστολος: τοῦ ἁγίου, 26 Ὀκτωβρίου, «Ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι» (Β΄ Τιμ. β΄ 1-10)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Σαββάτου γ΄ ἐβδ. Ἰωάννου, «Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν» (Ἰω. ιε΄ 17-ις΄ 2)· κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

Σημείωσις. Ἀπὸ αὐριον ἀρχεται πάλιν ψαλλομένη ἡ Παρακλητικὴ.

11. Τετάρτη. Βλασίου ἱερομάρτυρος (†316). Θεοδώρας βασιλίσσης (†867) τῆς στερεωσάσης τὴν ὀρθοδοξίαν.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. λε΄ ἐβδ. ἐπιστ. (Α΄ Ἰω. γ΄ 21-δ΄ 11).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ἀπόκρεω (Μρ. ιδ΄ 43-ις΄ 1).

- 12. Πέμπη.** Μελετίου Αντιοχείας (†381). Χρίστου νεομάρτυρος τοῦ κηπουροῦ (†1748).

Απόστολος: ἡμέρας, Πέμ. λε' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' ἰω. δ' 20-ε' 20).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμπτης ἀπόκρεω (Μρ. ιε' 1-15).

- 13. Παρασκευή.** Μαρτινιανοῦ ὁσίου (ε' αἰ.). Ἀκύλα καὶ Πρισκίλλης, Εὐλογίου Ἀλεξανδρείας (†607).

Απόστολος: ἡμέρας, Παρ. λε' ἐβδ. ἐπιστολῶν (Β' ἰω. 1-13).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ἀπόκρεω (Μρ. ιε' 20, 22, 25, 33-41).

- 14. † Ψυχοσάββατον.** «Μνήμη πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων ὀρθοδόξων χριστιανῶν». Αὐξεντίου ὁσίου (†470). Ἀβραάμ (ε' αἰ.) καὶ Μάρωνος (δ' αἰ.) τῶν ὁσίων.

(Τ.Μ.Ε., διάταξις Τριωδίου §§7-9· τὰ σχετικὰ τοῦ β' ἤχου μαρτυρικά, καθίσματα κ.λπ. ζήτει ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου.)

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμιακός [καὶ τὸ Ψαλτήριον].

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» —εἰς στίχους 6—, ἐσπέρια μαρτυρικὰ τοῦ β' ἤχου 3 («Τῶν ἁγίων μαρτύρων», «Χοροὶ μαρτύρων ἀντέστησαν», «Μεγάλη ἡ δόξα»), καὶ προσόμοια τῶν κεκοιμημένων 3 (Σαββάτου πρὸ τῆς Ἀπόκρεω) «Τῶν ἀπ' αἰῶνος σήμερον» κ.λπ., Δόξα, τὸ νεκρώσιμον ἰδιόμελον «Θρηνῶ καὶ ὁδύρομαι», Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου τῆς ληγούσης ἐβδομάδος «Παρήλθεν ἡ σκιά».

ΑΝΕΥ ΕΙΣΟΔΟΥ «Φῶς ἰλαρόν», καὶ ψάλλομεν ἀντὶ τοῦ προκειμένου τῆς ἡμέρας, εἰς ἤχον πλ. δ', τὸ «Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια» ἐκ τρίτου, εἰς στίχους τὸ μὲν β' «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε», τὸ δὲ γ' «Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν»· εἶτα εὐθὺς τὸ «Καταξίωσον» κ.τ.λ. ὡς συνήθως.

Εἰς τὰ ΑΠΟΣΤΙΧΑ ψάλλεται κανονικῶς* τὸ δ' μαρτυρικὸν καὶ τὰ δύο νεκρώσιμα τοῦ ἤχου τῆς ἐβδομάδος, ὡς ἔπονται.

* Ἡ διάταξις τοῦ Τ.Μ.Ε. περὶ 4 μαρτυρικῶν εἰς τὰ ἀπόστιχα τοῦ παρόντος ἐσπερινοῦ ὀφείλεται εἰς παλαιὸν τυπογραφικὸν λάθος, ὡς ἔχει καταδειχθῇ ὑπὸ πολλῶν εἰδικῶν ἐρευνητῶν.

Οἱ τὴν ἐπίγειον ἀπόλαυσιν, μὴ ποθήσαντες ἀθλοφόροι, οὐρανίων ἀγαθῶν ἠζιώθησαν, καὶ ἀγγέλων συμπολῖται γεγόνασιν· Κύριε πρεσβείαις αὐτῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχος. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀύλισθήσονται.

Οἴμοι! οἷον ἀγῶνα ἔχει ἡ ψυχὴ, χωριζομένη ἐκ τοῦ σώματος! οἴμοι πόσα δακρύει τότε, καὶ οὐχ ὑπάρχει ὁ ἔλεων αὐτήν! πρὸς τοὺς ἀγγέλους τὰ ὄμματα ῥέπουσα, ἄπρακτα καθικετεύει· πρὸς τοὺς ἀνθρώπους τὰς χεῖρας ἐκτείνουσα, οὐκ ἔχει τὸν βοηθοῦντα· δι' ὃ ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἐννοήσαντες ἡμῶν τὸ βραχὺ τῆς ζωῆς, τοῖς μεταστᾶσι τὴν ἀνάπαυσιν, παρὰ Χριστοῦ αἰτησώμεθα, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχος. Μακάριοι οἳς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Ἐκ γῆς πλαστουργήσας με, εἰς γῆν πάλιν πορεύεσθαι, τῇ παραβάσει με κατέκρινας· ἔστησας ἡμέραν ἐτάσεως, ἐν ᾗ τὰ κρυπτὰ τῆς ἐκάστου πράξεως, φανερὰ παρίσταται ἐνώπιόν σου· τότε φεῖσαί μου ἀναμάρτητε, καὶ τῶν ἐσφαλμένων μου συγχώρησιν διδούς, τῆς βασιλείας σου μὴ χωρίσης με.

Δόξα, «Ἀρχὴ μοι καὶ ὑπόστασις», Καὶ νῦν, τὸ μετ' αὐτὸ κείμενον θεοτοκίον «Πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε».

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΣ ΚΑΝΩΝ. Μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» οἱ χοροὶ ψάλλουν τὸν νεκρώσιμον κανόνα τοῦ πλ. β' ἤχου «Ἐν οὐρανίοις θαλάμοις» ἄνευ τῶν εἰρμῶν εἰς τὰ ἐξῆς προῦμνια καὶ στίχους:

τὸ 1ον τροπάριον ἐκάστης ᾠδῆς εἰς τὸ «Πρεσβείαις τῶν μαρτύρων σου, Χριστὲ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου»·

τὸ 2ον τροπάριον εἰς τὸ «Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀύλισθήσονται»·

τὸ 3ον τροπάριον εἰς τὸ «Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι»·

τὸ 4ον τροπάριον εἰς τὸ «Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ»·

μετὰ τὴν θ' ᾠδὴν ὁ εἰρμός αὐτῆς «Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον» ἄνευ στίχου. Εἶτα τὸ τρισάγιον κ.τ.λ..

ΛΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ «Ὁ βάθει σοφίας», Δόξα, τὸ ἀκροτελεύτιον αὐτοῦ «Ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Σὲ καὶ τεῖχος», ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. Ἡ ἐκτενὴς «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός».

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ. Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν «Ὅτι ἐλεήμων» ψάλλονται τὰ τροπάρια «Μετὰ πνευμάτων δικαίων» κ.λπ., καὶ μετὰ ὁ ἱερεὺς ἱστάμενος πρὸ τῆς εἰκόνης τοῦ δεσπότου Χριστοῦ, κάτωθι τῆς ὁποίας εὐρίσκονται τὰ ὑπὲρ τῶν ἀποικοιμημένων κόλλυβα, ἐκφωνεῖ τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων ὡς ἑξῆς:

«Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον»· ὁ χορὸς «Κύριε, ἐλέησον» γ'.

«Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ αἰωνίου μνήμης καὶ μακαρίας ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων, μοναχῶν καὶ μοναστριῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν, ἐκ τῶν ἀπ' ἀρχῆς καὶ μέχρι τῶν ἐσχάτων, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα. ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον»· ὁ χορὸς «Κύριε, ἐλέησον» γ' χῦμα.

«Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς τάξῃ τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται»· ὁ χορὸς «Κύριε, ἐλέησον» γ' χῦμα.

«Τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν καὶ ἄφεσιν τῶν αὐτῶν ἁμαρτιῶν παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα»· ὁ χορὸς «Παράσχου, Κύριε».

Ὁ ἱερεὺς «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν», ὁ χορὸς «Κύριε, ἐλέησον» ἅπαξ. Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν·

«Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, ὁ τὸν θάνατον καταργήσας καὶ τὸν διάβολον καταπατήσας καὶ ζωὴν τῷ κόσμῳ σου δωρησάμενος, αὐτός, Κύριε, ἀνάπαυσον καὶ τὰς ψυχὰς τῶν κεκοιμημένων δούλων σου, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων, μοναχῶν, μοναστριῶν καὶ πάντων τῶν ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν ἐν τόπῳ φωτεινῷ, ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἔνθα ἀπέδρα πᾶσα ὀδύνη, λύπη καὶ στεναγμός· πᾶν

ἀμάρτημα τὸ παρ' αὐτῶν πραχθέν, ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ κατὰ διάνοιαν, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς συγχώρησον, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ὃς ζήσεται καὶ οὐχ ἁμαρτήσῃ· σὺ γὰρ μόνος ἐκτὸς ἁμαρτίας ὑπάρχεις· ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ὁ λόγος σου ἀλήθεια. Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπαυσις πάντων τῶν κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ...»

Ὁ χορὸς τὸ «Αἰωνία ἡ μνήμη» ἐκ τρίτου. Ὁ ἱερεὺς «Σοφία»· «Ὁ ὢν εὐλογητὸς» κ.λπ. καὶ ἐκφωνεῖ τὴν συνήθη εὐχὴν τῆς ἀπολύσεως.

Εἰς τὸ μεσονυκτικὸν τοῦ Σαββάτου μετὰ τὸ «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου», ἀντὶ τῶν κατανυκτικῶν τροπαρίων «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε» κ.λπ., τὸ ἀπολυτίκιον «Ὁ βάθει σοφίας».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὰ συνήθη, ἀντὶ τοῦ «Θεὸς Κύριος» ψάλλεται ἐξ ὑπαμοιβῆς εἰς ἦχον πλ. δ' τὸ «Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια» τετράκις, δις ἄνευ στίχου καὶ δις ἐφύμνιον τῶν στίχων «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω», «Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν». Εἶτα τὸ ἀπολυτίκιον μετὰ τοῦ θεοτοκίου, ὡς ἀκριβῶς εἰς τὸν ἐσπερινόν. (Καταλιμπανομένης συνήθως τῆς στιχολογίας τοῦ Ψαλτηρίου) μικρὰ συναπτὴ μετ' ἐκφωνήσεως «Ὅτι σὸν τὸ κράτος».

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ 3 μαρτυρικὰ τοῦ β' ἡχου (βλέπε ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου) «Ὁ παιδρύνας τοὺς ἀγίους» κ.λπ. —εἰς τοὺς οἰκείους στίχους τὰ δύο τελευταῖα—, Δόξα, τὸ νεκρώσιμον, Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἡχου «Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν». Εὐθὺς (ἐν ταῖς ἐνορίαις παραλειπομένου συνήθως τοῦ, εἰς στάσεις δύο, Ἀώμου) τὰ 8 νεκρώσιμα εὐλογητάρια.

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ. Εἶτα ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων, ὡς ἐσημειώθη εἰς τὸν ἐσπερινόν. Οἱ χοροὶ τὸ ἐν τῷ Τριωδίῳ κάθισμα «Ἀνάπαυσον, σωτὴρ ἡμῶν», Δόξα, τὸ ἀκροτελεύτιον αὐτοῦ «Καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Ὁ ἐκ παρθένου ἀνατεῖλας».

ΚΑΝΩΝ. Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα καὶ ὁ ἐν τῷ Τριωδίῳ κανὼν μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτοῦ. Στίχοι εἰς τὰ τροπάρια, α) «Μακάριοι οὓς

ἐξελέζω καὶ προσελάβου, Κύριε», β) «Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεάν καὶ γενεάν», γ) «Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀνίσσονται», δ') «Ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου». Ἀπὸ γ' ᾠδῆς ψάλλεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς «Ὁ στερεώσας ἐν τῇ χειρί», ἡ αἴτησις, καὶ τὸ μεσῳδῖον κάθισμα «Ὁ δι' ἡμᾶς ὑπομείνας» μετὰ τοῦ θεοτοκίου, ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ· ἀφ' ἧς ᾠδῆς ὁ εἰρμὸς αὐτῆς «Συνεχόμενον δέξαι με», ἡ αἴτησις, τὸ νεκρώσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὰ συναξάρια τῆς ἡμέρας καὶ τοῦ Τριωδίου.

Καταβασίαι δὲν λέγονται, ἀλλὰ εἰς τὸ «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν» ψάλλεται ὁ εἰρμὸς τῆς η' ᾠδῆς «Τὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ»· «Τὴν τιμιωτέραν» εἰς τὸν ἦχον τῶν εἰρμῶν (πλ. δ')· εἶτα ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς «Τὸν προδηλωθέντα» καὶ τὸ «Ἄξιον ἐστίν».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων», τὸ ἕτερον «Ἀνάπαυσον τοὺς δούλους σου» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν.

Εἰς τοὺς Αἶνους στιχηρὰ προσόμοια 4 «Δεῦτε πρὸ τέλους πάντες» κ.λπ., ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. «Σοὶ δόξα πρέπει» καὶ ἡ δοξολογία χῦμα. Εἶτα «Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινήν» καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ ὁρθροῦ τῶν καθημερινῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου 3 νεκρώσιμα τοῦ Θεοφάνους (τοῦ β' ἡχοῦ) «Ρύμην τοῦ θανάτου» κ.λπ., εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ δύο τελευταῖα, Δόξα, τὸ νεκρώσιμον τοῦ Ψυχосαββάτου «Ἄλγος τῷ Ἀδάμ», Καὶ νῦν, θεοτοκίον, «Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν»· «Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τρισάγιον κ.τ.λ..

Ἀπολυτικίον «Ὁ βάθει σοφίας», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον «Σὲ καὶ τεῖχος καὶ λιμένα», ὡς ὀρίζει καὶ τὸ T.M.E. (διάταξις Τριωδίου, εἰς τὸ τέλος τῆς §8).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς ἡ γ' καὶ ἡ ζ' ᾠδὴ τοῦ κανόνος τοῦ Ψυχосαββάτου· ἂν ὁμῶς ψαλοῦν ἀντίφωνα, λέγονται τὰ συνήθη («Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθε»). Εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν ἁγίοις».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ Εἰσοδὸν ἀπολυτικά «Ὁ βάθει σοφίας» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Μετὰ τῶν ἁγίων».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον νεκρώσιμα· Απόστολος κοιμηθέντων, «Οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν» (Α΄ Θεσ. δ΄ 13-17)· Εὐαγγέλιον Σαββάτου πρὸ τῆς ἀπόκρεω, «Βλέπετε μὴ πλανηθῆτε» (Λκ. κα΄ 8-9, 25-27, 35-36).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «Μακάριοι οὗς ἐξελέξω». «Εἶδομεν τὸ φῶς». «Πληρωθήτω».

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ. Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν ψάλλονται τὰ νεκρώσιμα τροπάρια «Μετὰ πνευμάτων δικαίων» κ.λπ., καὶ ἐκφωνεῖται παρὰ τοῦ ἱερέως τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων, ὡς ἐσημειώθη ἐν τῷ ἐσπερινῷ.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ. Ὁ ἱερεὺς «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν», «Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος», καὶ ἡ συνήθης ἀπόλυσις τῆς λειτουργίας.

15. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ. «Μνεῖα τῆς δευτέρας καὶ ἐνδόξου παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». Ὀνησίμου ἀποστόλου (†109). Εὐσεβίου ὁσίου (ε΄ αἰ.), Ανθίου ὁσίου (τοῦ Βαγιάνου) τοῦ ἐν Χίῳ (†1960). Ἦχος γ΄, ἐωθινὸν γ΄ (Τ.Μ.Ε., διάταξις Τριωδίου §§10-12).

Εἰς τὴν θ΄. Απολυτίκιον «Ὁ βάθει σοφίας»· κοντάκιον «Μετὰ τῶν ἁγίων».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα 6, τοῦ Τριωδίου προσόμοια 4 «Ὅταν μέλλῃς ἔρχεσθαι» κ.λπ., Δόξα, τοῦ Τριωδίου «Ὅταν τίθωνται θρόνοι», Καὶ νῦν, «Πῶς μὴ θαυμάσωμεν». Εἰσοδος κ.λπ. Απόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «Οἶμοι, μέλαινα ψυχή», Καὶ νῦν, «Ἀνύμφευτε παρθένε». Απολυτίκιον «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια», Δόξα, Καὶ νῦν, «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν τριαδικὸν κανόνα τοῦ ἤχου, Δόξα, τὸ ἐν τῷ Τριωδίῳ ἰδιόμελον τῆς λιτῆς «Τὰς τοῦ Κυρίου γνόντες ἐντολάς», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Ὑπὸ τὴν σὴν, δέσποινα», τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὰ κατανυκτικὰ τροπάρια «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκιον «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος «Ἐπὶ τῶν ποταμῶν Βαβυλῶνος».] Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα κατὰ

σειράν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινόν (γ')· μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὰ τροπάρια «*Τῆς μετανοίας*» κ.λπ., ὡς συνήθως ἐν τῷ Τριωδίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου· ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὰ μεσώδια τοῦ Τριωδίου καθίσματα (παραλειπομένου τοῦ θεοτοκίου «*Τὸν πάντων ποιητὴν*»)· ἀφ' ε' τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Τριωδίου καὶ τὰ συναξάρια Μηναίου καὶ Τριωδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Βοηθὸς καὶ σκεπαστής*». «*Τὴν τιμιωτέραν*», ὁ εἰρμὸς «*Ἀσπόρου συλλήψεως*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ γ' ἀναστάσιμον «*Ὅτι Χριστὸς ἐγήγερται*», καὶ τὰ τοῦ Τριωδίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου.

Εἰς τοὺς Αἶνοις στιχηρὰ ἀναστάσιμα 5 καὶ τοῦ Τριωδίου ἰδιόμελα 3 «*Ὑμνοῦ τὴν ἡμέραν ἐκείνην*» κ.λπ., Δόξα, «*Προκαθάρωμεν ἑαυτούς*», Καὶ νῦν, «*ὑπερευλογημένη*», δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον σωτηρία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς 4 τροπάρια τοῦ ἤχου καὶ ἡ ε' ᾠδὴ τοῦ κανόνος τῆς Ἀπόκρεω εἰς 4]. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «*Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον τοῦ Τριωδίου «*Ὅταν ἔλθῃς, ὁ Θεός*». Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τὰ εἰδικὰ τῆς Κυριακῆς*· Ἀπόστολος: Κυρ. ἀπόκρεω, «*Βρῶμα ἡμᾶς οὐ παρίστησιν*» (Α' Κορ. η' 8-θ' 2)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Ὅταν ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου*» (Μτθ. κε' 31-46). Κοινωνικὸν «*Αἰνεῖτε*» καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

Εἰδήσεις. 1. Εἰς πάσας τὰς ἡμέρας τῆς παρούσης ἐβδομάδος, προοίμιον καὶ θυρανοίξια οὔσης τῆς μεγάλης τεσσαρακοστῆς νηστείας, μόνον διὰ τυροῦ, ὠῶν καὶ ἰχθύων καταλύομεν, ἀπέχομεν δὲ κρέατος.

* Προκείμενον, ἤχος βαρύς, «*Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ*», στίχ. «*Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸν ψαλμός*». — Ἀλληλουιάριον, ἤχος πλ. δ', στίχ. α' «*Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάζωμεν τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρι ἡμῶν*», β' «*Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει*».

2. Αἱ ἀκολουθίαι τῶν καθημερινῶν μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς Τυρινῆς διεξάγονται ὡς διατάσσονται ἐν τῷ Τριωδίῳ, ἐκτὸς ἂν τύχη ἑορτῇ ἢ μνήμῃ ἁγίου (πρβλ. Τ.Μ.Ε., τυπικὴ διάταξις Τριωδίου §13).

16. Δευτέρα τῆς τυρινῆς. Παμφίλου μάρτυρος (†307) καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. Φλαβιανοῦ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἑσπέρια τῆς Παρακλητικῆς 3 (ἐκ τῆς α' ομάδος δύο καὶ ἐν ἐκ τῆς β' ομάδος στιχηρῶν) καὶ τοῦ Μηναίου προσόμοια 3, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ προσόμοιον θεοτοκίον τοῦ Μηναίου. Ἄνευ εισόδου «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας κ.τ.λ.. Εἰς τὸν στίχον, τὸ ιδιόμελον τοῦ Τριωδίου (σήμερον «Λιχνευσάμενοι, τὴν πρώτην ὑπέστημεν γύμνωσιν») δῖς, τὸ μαρτυρικὸν ἅπαξ, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος (σήμερον «Τῶν οὐρανίων στρατιῶν»), Δόξα, Καὶ νῦν, ὁμόηχον θεοτοκίον τῶν καθημερινῶν (σήμερον «Τῇ ἀνατραφείσῃ ἐν τῷ ναῷ») [βλ. εἰς Ὁρολόγιον], καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας ὡς διατάσσεται ἐν τῷ Τριωδίῳ. Κανόνες, οἱ δύο τῆς Παρακλητικῆς, ὁ τοῦ Μηναίου καὶ οἱ δύο τριώδιοι κανόνες τοῦ Τριωδίου, ἀλλὰ εἰς ὅσας ᾠδὰς λέγομεν τὰ δύο τριώδια καταλιμπάνομεν τὰς ᾠδὰς τῆς Παρακλητικῆς καὶ τοῦ Μηναίου (σήμερον αὐτὸ συμβαίνει εἰς τὰς ᾠδὰς α', ἡ' καὶ θ'): εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστης ᾠδῆς λέγεται ὁ εἰρμὸς μόνον τοῦ πρώτου κανόνος. Δὲν ψάλλονται καταβασίαι, ἀλλὰ μόνον οἱ εἰρμοὶ ἐν τέλει τῶν ᾠδῶν γ', ζ', ἡ' καὶ θ' εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς εἴθισται, κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Τριωδίου.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος, καὶ τὸ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ· κοντάκιον τῆς ἡμέρας [καὶ «Προστασία»]. Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας [σήμερον Ἀπόστολος: Δευτ. Τυροφάγου (Γ' Ἰωάν. 1-15)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως (Λκ. ιθ' 29-40, κβ' 7-39)]· κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας.

- 17. Τρίτη τῆς τυρινῆς.** Θεοδώρου μεγαλομάρτυρος τοῦ Τήρωνος (†307). Μαρκιανοῦ καὶ Πουλχερίας βασιλέων· Θεοδώρου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Μυτιλήνῃ (†1795).

Αἱ ἀκολουθίαι διεξάγονται ὡς προδεδήλωται χθὲς Δευτέρα.

Ἀπόστολος: Τρίτης Τυροφάγου (Ίούδα 1-10).

Εὐαγγέλιον: ὁμοίως (Λκ. κβ' 39-42, 45-κγ' 1).

- 18. Τετάρτη τῆς τυρινῆς.** Λέοντος πάπα Ῥώμης (†461). Ἀγαπητοῦ ἐπισκόπου Σινάου τοῦ ὁμολογητοῦ (δ' αἰ.).

Σήμερον δὲν τελεῖται θεία λειτουργία.

Αἱ λοιπαὶ ἀκολουθίαι διεξάγονται ὡς προδεδήλωται τῇ Δευτέρα, ἀλλὰ τῇ Τρίτῃ καὶ Πέμπτῃ ἐσπέρας τῆς παρούσης ἐβδομάδος ἀντὶ προκειμένου ψάλλεται τὸ «*Ἀλληλούια*» (γ') μετὰ τῶν οἰκείων στίχων, ἐν τέλει δὲ τοῦ ἐσπερινοῦ ἀντὶ ἀπολυτικίου ψάλλεται τὸ «*Θεοτόκε παρθένε*», διότι δὲν τελεῖται λειτουργία τῇ ἐπομένῃ ἡμέρᾳ· ποιοῦμεν δὲ καὶ μετανοίας, τὸ «*Κύριε, ἐλέησον*» (μ'), Δόξα, Καὶ νῦν, «*Τὴν τιμιωτέραν*», καὶ ἀπόλυσις. Τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ εἰς τὸν ὄρθρον, εἰς ὅσας ᾠδὰς τὸ Τριώδιον ἔχει μόνον ἓνα κανόνα, προηγεῖται καὶ ὁ κανὼν τοῦ Μηναίου, ἀλλ' εἰς τὰς λοιπὰς ᾠδὰς λέγονται μόνον τὰ δύο τριώδια.

Εἰδήσις. Κατ' ἔθος ἐπικρατῆσαν εἰς ἅπασαν τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν, τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ τῆς τυρινῆς ἐβδομάδος οὔτε τελεία θ. λειτουργία οὔτε προηγιασμένη τελεῖται· ἐκτὸς ἂν τύχη ἐν ταῖς ἡμέραις αὐταῖς μνήμη ἑορταζομένου ἁγίου, ὅποτε καταλιμπάνεται ἢ ἀκολουθία τοῦ Τριωδίου καὶ ψάλλεται μόνον ἢ τοῦ ἁγίου τοιαύτη, τελεῖται δὲ ἡ θ. λειτουργία τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου.

- 19. Πέμπτη τῆς τυρινῆς.** Ἀρχίππου, Φιλήμονος καὶ Ἀπφίας (α' αἰών). Φιλοθέης ὁσιομάρτυρος τῆς Ἀθηναίας (†1589).

Αἱ ἀκολουθίαι διεξάγονται ὡς προδεδήλωται τῇ Δευτέρα.

Ἀπόστολος: Πέμπτης Τυροφάγου (Ίούδα 11-25).

Εὐαγγέλιον: ὁμοίως (Λκ. κγ' 1-31, 33, 44-56).

Σημείωσις. Εἰς τοὺς ἑορτάζοντας τὴν ἁγίαν Φιλοθέην ναοὺς ἢ ἀκολουθία ψάλλεται ἐκ τῆς ἰδιαίτης φυλλάδος αὐτῆς· ἡ δὲ ἀκολουθία τοῦ Τριωδίου καταλιμπάνεται.

- 20. Παρασκευὴ τῆς τυρινῆς.** Λέοντος ἐπισκόπου Κατάνης († 780). Βησσαρίωνος ὁσίου, Πλωτίνου ὁσίου.

Σήμερον δὲν τελεῖται θεία λειτουργία.

Σημείωσις. Αἱ λοιπαὶ ἀκολουθίαι διεξάγονται ὡς προοδηλωται τῇ Δευτέρᾳ καὶ τῇ Τετάρτῃ. Εἰς τὸν ὄρθρον τῆς σήμερον ἢ θ' ᾠδὴ τῶν κανόνων τοῦ Τριωδίου εἶναι συνήθως ἐλλιπής, ὑπάρχει δὲ πλήρης μόνον εἰς τὴν ὑπὸ τῆς Ἀπ. Διακονίας ἐκδοσιν τοῦ Τριωδίου (Ἀθῆναι 2014), ἐπιμελεία τοῦ ἀοιδίμου ἱερέως Κων. Παπαγιάννη.

- 21. Σάββατον τῆς τυρινῆς.** † «Τῶν ἐν ἀσκήσει λαμπάντων ἁγίων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν». Τιμοθέου ὁσίου τοῦ ἐν Συμβόλοις (θ' αἰ.). Εὐσταθίου Ἀντιοχείας (†360), Ζαχαρίου Ἱεροσολύμων (†633), Ἰωάννου Κων/πόλεως (†577).

Εἰς τὴν θ', ἀναγινωσκομένην λιτήν, ἀντὶ ἀπολυτικίου καὶ κοντακίου τὰ τροπάρια τῆς ὥρας.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ (ἄνευ τοῦ Μηναίου). Εἰς τὸν ἑσπερινόν, Καὶ νῦν τῶν ἑσπερίων τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου «Πῶς μὴ θαυμάσωμεν»· εἴσοδος δὲν γίνεται. Εἰς τὸν ὄρθρον, καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ τοῦ κανόνος τῶν πατέρων «Ἄσμα ἀναπέμψωμεν»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Τὸν προδηλωθέντα»· εἰς τὸ Καὶ νῦν τῶν αἰνῶν «Θεοτόκε, σὺ εἰ ἡ ἄμπελος... μετὰ τῶν ὁσίων...» Εἰς τὴν λειτουργίαν, τὸ ἀπολυτικίον «Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ· κοντάκιον «Προστασία»· προκείμενον ὁσιακὸν «Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ» καὶ στίχος «Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν»· Ἀπόστολος: ὁσιακός, Σαββάτου κζ' ἐβδ. ἐπιστολῶν, «Ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματος» (Γαλ. ε' 22-ς' 2)· Εὐαγγέλιον: τῆς ἡμέρας, Σαββάτου Τυροφάγου, «Προσέχετε τὴν ἐλεημοσύνην» (Μτθ. ζ' 1-13)· κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσονται δίκαιοι».

- 22. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ.** «Ἀνάμνησις τῆς ἀπὸ τοῦ παραδείσου ἐξορίας τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδάμ». Ἡ εὐρεσις τῶν ἱ. λειψάνων τῶν ἁγίων μαρτύρων τῶν ἐν τοῖς Εὐγενίου (†395-423). Ἦχος δ', ἑωθινὸν δ' (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Τριωδίου §§14-16).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν»· κοντάκιον «Ὡς εὐσεβείας κήρυκας».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα 6, τοῦ Τριωδίου 4, Δόξα, «Ἐκάθισεν Ἀδάμ», Καὶ νῦν, «Ὁ διὰ σὲ θεοπάτωρ». Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «Ἐξεβλήθη Ἀδάμ», Καὶ νῦν, «Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου». Ἀπολυτίκιον «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν τριαδικὸν κανόνα τοῦ ἤχου, Δόξα, τὸ ἐν τῷ Τριωδίῳ διὰ τὴν λιτὴν ιδιόμελον «Ἥλιος ἀκτῖνας», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Μυστικῶς ἀνυμνοῦμεν», τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὰ 3 κατανυκτικὰ τροπάρια «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε» κ.λπ..

Εἶδησις. Κατὰ τὴν παροῦσαν ἐβδομάδα θὰ τελεσθοῦν τρεῖς θεῖαι λειτουργίαι προηγιασμένων δώρων.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος «Ἐπὶ τῶν ποταμῶν Βαβυλῶνος».] Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινόν (δ')· μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὰ τροπάρια «Τῆς μετανοίας» κ.λπ., ὡς συνήθως ἐν τῷ Τριωδίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου· ἀπὸ γ' ὥδης τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὰ μεσώδια καθίσματα τοῦ Τριωδίου· ἀφ' ς' κοντάκιον καὶ οἶκος τοῦ Τριωδίου, τὸ μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας»· «Τὴν τιμιωτέραν», ὁ εἰρμὸς «Θεὸν ἀνθρώποις».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ δ' ἀναστάσιμον «Ταῖς ἀρεταῖς ἀστράψαντες» καὶ τὰ δύο τοῦ Τριωδίου.

Εἰς τοὺς αἶνους ἀναστάσιμα 5 καὶ τοῦ Τριωδίου ιδιόμελα 3 «Οἶμοι! ὁ Ἀδάμ» κ.λπ., Δόξα, «Ἐφθασε καιρὸς»,

Καὶ νῦν, «Υπερευλογημένη», δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς 4 τροπάρια τοῦ ἤχου καὶ ἡ ζ' ᾠδὴ τοῦ κανόνος τῆς Τυρινῆς εἰς 4]. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον τοῦ Τριωδίου «Τῆς σοφίας ὁδηγέ». Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τὰ εἰδικὰ τῆς ἡμέρας (βλέπε ἐν τῷ Τριωδίῳ). Ἀπόστολος: Κυριακῆς τῆς τυρινῆς, «Νῦν ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ σωτηρία» (Ῥωμ. ιγ' 11-ιδ' 4). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Ἐὰν ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν» (Μτθ. ζ' 14-21). «Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας. Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως»· κοντάκιον «Τῆς σοφίας, ὁδηγέ».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμιακός (ἄνευ Ψαλτηρίου). Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» (λεγόμενον σύντομον) ἀπὸ τοῦ στίχου «Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς» τὰ 4 κατανυκτικὰ τοῦ δ' ἤχου (ζήτει αὐτὰ ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου) «Ἦθελον δάκρυσιν ἐξαλεῖψαι» κ.λπ., προσόμοια τοῦ Τριωδίου 3 «Ἐγκρατεία τὴν σάρκα» κ.λπ. (Κυριακῇ Τυρινῆς ἐσπέρας) καὶ τοῦ Μηναίου (Φεβρουαρίου 23) ἕτερα 3, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἐν συνεχείᾳ προσόμοιον θεοτοκίον. Γίνεται εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ διὰ τὸ μέγα προκείμενον «Μὴ ἀποστρέψῃς», ὃ περ ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριωδίῳ τάξιν. Ἀπόστιχα ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ: «Νῦν ἀπολύεις», τρισάγιον κ.λπ., «Ὅτι σοῦ ἐστίν», οἱ χοροὶ τὰ τροπάρια «Θεοτόκε παρθένε», «Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ», κ.λπ.: «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ»· ὁ ἱερεὺς «Ὁ ὢν εὐλογητός», «Ἐπουράνιε βασιλεῦ», αἱ τρεῖς μεγ. μετάνοιαι μετὰ τῆς οἰκείας εὐχῆς, καὶ ἡ (μεγ.) ἀπόλυσις «Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν» (ἐν ἣ μνημονεύεται ὁ ἅγιος τῆς ἐπομένης ἡμέρας)· πρὸ τοῦ «Αἰ' εὐχῶν» ὁ β' χορὸς ψάλλει

τὸ «Πάντων προστατεύεις, ἀγαθή», κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὁποίου παρέχεται διὰ τοῦ ἱερέως ἡ συγχώρησις, καὶ εἶτα τὸ «Δι' εὐχῶν» (T.M.E., διατάξεις Τριωδίου §17).

Εἶδησις. Ἡ τάξις αὕτη τηρεῖται κατὰ τοὺς κατανυκτικοὺς ἐσπερινούς καὶ τῶν ἐπομένων πέντε Κυριακῶν τῶν νηστειῶν, ἐναλλασσομένων τῶν κατανυκτικῶν τροπαρίων τῶν ἤχων ἐκάστης ἐβδομάδος καὶ τῶν λοιπῶν τροπαρίων τοῦ Τριωδίου.

23. † Καθαρὰ Δευτέρα. Πολυκάρπου ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Σμύρνης (†166).

Ἀρχεται ἡ ἀγία καὶ μεγάλη Τεσσαρακοστή

Τῇ Δευτέρᾳ πρωὶ παραλείπεται τὸ μεσονυκτικὸν μόνον σήμερον «διὰ τὴν τῆς ἐσπέρας παράκλησιν»· ἐν ταῖς λοιπαῖς ἡμέραις τῆς Τεσσαρακοστῆς λέγεται ὡς συνήθως.

Εἰς τὸν ὄρθρον. «Εὐλόγητός ὁ Θεός», «Βασιλεῦ οὐράνιε», τρισάγιον κ.τ.λ., «Κύριε, ἐλέησον» (ιβ'), Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ», καὶ ὁ ἱερεὺς εὐθὺς «Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ», ὁ δὲ ἀναγνώστης τὸν ἐξάψαλμον (ἐν ταῖς λοιπαῖς ἡμέραις ἡ ἔναρξις τοῦ ὄρθρου γίνεται ὡς συνήθως μετὰ τῶν τροπαρίων «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου» κ.λπ.). Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας διεξάγεται ὡς διατάσσεται εἰς τὸ λειτουργικὸν βιβλίον τοῦ Τριωδίου καὶ εἰς τὸ T.M.E. (διατάξεις Τριωδίου §§18-20)· ἀλλ' ἐν ταῖς ἐνορίαις παραλείπονται ὡς συνήθως τὰ καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου.

Ἀντὶ τοῦ «Θεὸς Κύριος» ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς ἐβδομάδος τὸ ἀλληλουιάριον τετράκις μὲ τοὺς στίχους αὐτοῦ ὡς ἐν τῷ Ὠρολογίῳ. Εἶτα οἱ τριαδικοὶ ὕμνοι τοῦ ἤχου τῆς ἐβδομάδος (βλέπε ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου), τῶν ὁποίων ἡ συμπλήρωσις γίνεται ἀναλόγως τῆς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος ὡς ὀρίζεται εἰς τὸ T.M.E. (διάταξις Τριωδίου, ὑποσημ. 10) καὶ εἰς τὸ λειτουργικὸν βιβλίον τοῦ Τριωδίου. Μικρὰ συναπτή. Καθίσματα, εἰς μὲν τὴν α' στιχολογίαν, τὰ κατανυκτικὰ τοῦ ἤχου τῆς ἐβδομάδος (ζήτει εἰς τὸ τέλος τοῦ Τριωδίου)· εἰς δὲ τὴν β' καὶ γ' στιχολογίαν τὰ τῆς ἡμέρας τοῦ Τριωδίου.

Ὁ ν' ψαλμός χῦμα, τὸ «*Σῶσον, ὁ Θεός*», «*Κύριε, ἐλέησον*» (ιβ'), ἡ ἐκφώνησις «*Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς*» καὶ ἐν συνεχείᾳ στιχολογοῦνται αἱ ἐννέα βιβλικάι ᾠδαὶ κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν. Εἴτα, ἄνευ προῦμνίου ἢ στίχου τινός, οἱ κανόνες ὡς ἐξῆς· εἰς ὅσας ᾠδὰς ὑπάρχουν τριῶδια προηγεῖται ὁ κανὼν τοῦ Μηναίου μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτοῦ καὶ ἔπονται τὰ τριῶδια, εἰς δὲ τὰς λοιπὰς ᾠδὰς μόνον ὁ κανὼν τοῦ Μηναίου. Εἰς τὸ τέλος τῆς γ' ᾠδῆς τοῦ κανόνος τοῦ Μηναίου (ἢ τοῦ τριωδίου) ψάλλεται πάλιν ὁ εἰρμὸς αὐτῆς, αἵτησις, ἐκφώνησις «*Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν*» καὶ τὸ μεσῳδίων κάθισμα τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου ἢ σταυροθεοτοκίου. Εἰς τὸ τέλος τῆς δ' ᾠδῆς τοῦ κανόνος τοῦ Μηναίου (ἢ τοῦ τριωδίου) ψάλλεται πάλιν ὁ εἰρμὸς αὐτῆς, αἵτησις καὶ ἐκφώνησις «*Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεύς*». Εἴτα ἀντὶ κοντακίου τὸ ἐνδιάτακτον μαρτυρικὸν κάθισμα (ζῆτει ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου· τὸ τυχὸν κοντάκιον τοῦ Μηναίου καταλιμπάνεται), καὶ τὸ συναξάριον. Εἰς τὸ «*Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν*» ὁ εἰρμὸς τῆς η' ᾠδῆς τοῦ β' τριωδίου, «*Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα*» καὶ στιχολογοῦμεν τὸ «*Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον*» ἐπισυνάπτοντες «*Τὴν τιμιωτέραν*» (εἰς τὸν ἦχον τῶν εἰρμῶν τοῦ Τριωδίου)· εἴτα ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ β' τριωδίου καὶ τὸ «*Ἄξιον ἐστίν*».

Αἵτησις, ἐκφώνησις «*Ὅτι σὲ αἰνοῦσι*», καὶ ἀντὶ ἐξαποστειλαρίου τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ ἡχου τῆς ἐβδομάδος (ἐκ τρίτου) μετὰ τῆς οἰκείας συμπληρώσεως αὐτοῦ. [Μετὰ τοὺς ψαλμοὺς τῶν αἰνῶν] εὐθὺς «*Σοὶ δόξα πρέπει*» καὶ ἡ δοξολογία χῦμα. Εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνῶν ἅπαντα ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. «*Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*», τρισάγιον κ.λπ., «*Ἐν τῷ ναῷ ἐστῶτες*», «*Κύριε, ἐλέησον*» (μ'), Δόξα, Καὶ νῦν, «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Ἐν ὀνόματι Κυρίου*»· ὁ ἱερεὺς «*Ὁ ὢν εὐλογητός*», τὸ «*Ἐπουράνιε βασιλεῦ*», αἱ τρεῖς μεγάλαι μετάνοιαι μετὰ τῆς εὐχῆς «*Κύριε καὶ δέσποτα τῆς ζωῆς μου*» καὶ εὐθὺς ἐπισυνάπτονται.

Αἱ ΩΡΑΙ, ἀρχόμεναι πᾶσαι μετὰ τοῦ «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*» γ', κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Τριωδίου καὶ τοῦ Ὁρολογίου

(ἀλλ' ἐν ταῖς ἐνορίαις μετὰ τὴν εὐχὴν «Κύριε καὶ Δέσποτα» παραλείπεται τὸ τρισάγιον καὶ λέγεται εὐθὺς ἡ εὐχή ἐκάστης ὥρας). Μετὰ τὴν θ' ὥραν ἄρχεται

Ὁ ἐσπερινός (ἄνευ προηγιασμένων δώρων). Μετὰ τὰς 3 μεγ. μετανοίας τῆς θ' ὥρας, εὐθὺς «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» γ' καὶ ὁ προοιμιακός [καὶ τὸ ιη' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου]. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», εἰς στίχους 6, προσόμοια τῆς σειρᾶς 3 ἐκ τοῦ Τριωδίου, καὶ 3 στιχηρὰ τοῦ ἁγίου τῆς ἐπομένης ἡμέρας ἐκ τοῦ Μηναίου, Δόξα, Καὶ νῦν, θεοτοκίον προσόμοιον τοῦ Μηναίου (ἢ ἐν Τρίτῃ καὶ Πέμπτῃ ἐσπέρας σταυροθεοτοκίον ἢ ἐν ἐκάστῃ Παρασκευῇ ἐσπέρας τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου τῆς ἐβδομάδος).

Εἰδικῶς δὲ διὰ σήμερον, εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Τριωδίου 3 «Πᾶσαν ἁμαρτίαν» κ.λπ., καὶ 3 τοῦ Προδρόμου (24 Φεβρ.) «Χαίροις, ἡ ἱερὰ κεφαλὴ» κ.λπ., Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἐξῆς θεοτοκίον προσόμοιον (ἐκ τῆς Παρακλητικῆς).

Στῆσον τοὺς ποταμοὺς τῶν παθῶν, τῆς ἁμαρτίας μου τὸ πέλαγος ξήρανον, τῷ ρείθρῳ τῆς σῆς πρεσβείας, καὶ πρὸς λιμένα Θεοῦ, θείων θελημάτων ἐγκαθόρμισσον, ἐχθροὺς καθ' ἐκάστην τοὺς τὴν ψυχὴν μου ἐκθλίβοντας, καὶ ταῖς ἀτόποις ἡδοναῖς ἐκταράττοντας, καταπόντισσον ἀπωλείας εἰς βάραθρα· πλήρωσον εὐφροσύνης καὶ χαρᾶς τὴν καρδίαν μου, λύσον τὸ νέφος βοῶ σοι, τῆς ἀθυμίας μου Πάναγνε, Χριστὸν δυσωποῦσα, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἄνευ εἰσόδου «Φῶς ἱλαρόν», ὁ ἱερεὺς «Ἐσπέρας», ὁ ἀναγνώστης τὰ ἀναγνώσματα μετὰ τῶν οἰκείων προκειμένων καὶ τῶν στίχων αὐτῶν ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ, τὸ «Καταζώωσον», ὁ ἱερεὺς «Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινήν» κ.τ.λ. ὡς συνήθως.

Εἰς τὸν στίχον ἅπαντα τοῦ Τριωδίου κατὰ τὴν ἐν αὐτῷ τάξιν. «Νῦν ἀπολύεις», τρισάγιον κ.λπ., εἰς ἤχον πλ. α' τὰ τροπάρια «Θεοτόκε παρθένε» κ.λπ., τὸ «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου», ὁ ἱερεὺς «Ὁ ὢν εὐλογητός», τὸ «Ἐπουράνιε βασιλεῦ», αἱ 3

μεγάλαι μετάνοιαι μετὰ τῆς οἰκείας εὐχῆς, τρισάγιον κ.λπ., τὸ «Κύριε, ἐλέησον» (ιβ'), «Παναγία τριάς, τὸ ὁμοούσιον κράτος», «Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου» τρίς (χϋμα), Δόξα, Καὶ νῦν, ὁ ἀναγνώστης τοὺς ψαλμοὺς λγ' (33) «Εὐλόγησω τὸν Κύριον» καὶ ρμδ' (144) «Υψώσω σε, ὁ Θεός μου» καὶ ἀπόλυσις (ἐν τῇ ὁποίᾳ μνημονεύεται ὁ ἅγιος τῆς ἐπομένης ἡμέρας).

Σημείωσις. Ὁ ρμδ' ψαλμὸς «Υψώσω σε, ὁ Θεός μου», καλούμενος ἐπίσης καὶ «στῖχος τῆς τραπέζης», καταλιμπάνεται διὰ τὴν νηστείαν τῇ Δευτέρᾳ καὶ Τρίτῃ τῆς α' ἐβδομάδος τῶν νηστειῶν.

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας. Τὸ μέγα ἀπόδειπνον, κατὰ τὴν συνήθη ἐν τῷ Ὁρολογίῳ τάξιν· μετὰ τὴν δοξολογίαν ψάλλεται τὸ ἐνδιάτακτον τμήμα τοῦ μεγ. κανόνος μετὰ τῶν εἰρμῶν, ὡς ἐν τῷ Τριψδίῳ (τὰ τροπάρια μὲ στίχον «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με», Δόξα, τὸ τριαδικόν, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον). Μόνον κατὰ τὴν α' ἐβδομάδα τῶν νηστειῶν, μετὰ τὸ «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου», ὁ ἱερεὺς ἐκ τῶν βημοθύρων ἀναγινώσκει τὸ οἰκεῖον Εὐαγγέλιον τῶν παννυχίδων (σήμερον τῆς Δευτέρας, «Βλέπετε μὴ πλανηθῆτε», Λκ. κα' 8-36). Εἰς τὴν ἀπόλυσιν πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν» ψάλλεται τὸ στιχηρὸν «Πάντων προστατεύεις» (ἐν Τρίτῃ καὶ Πέμπτῃ ἑσπέρας τὸ «Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον»).

Εἰδήσεις. 1. Εἰς τοὺς ἱκετευτικοὺς στίχους τοῦ μεγάλου ἀποδείπνου «Παναγία δέσποινα Θεοτόκε» ψάλλεται μετὰ τὸν στίχον «Ὅσοι θεοφόροι πατέρες ἡμῶν» καὶ στίχος τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, ἔτι δέ, εἰ ὁ τυχὼν ἅγιος, οὗ τινος ἐψάλη ὁ ἑσπερινός, εἶναι ἐορταζόμενος, καὶ στίχος αὐτοῦ (παράβαλε Τ.Μ.Ε., 10 Φεβρουαρίου, §13).

2. Ἐπίσης τὰ ἐν τῷ Ὁρολογίῳ τροπάρια ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Ἔτερα τροπάρια ψαλλόμενα ἡμέραν παρ' ἡμέραν», λέγονται τῇ ἑσπέρᾳ ἐκάστης Τρίτης καὶ Πέμπτης ἀντὶ τῶν «Φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου» κ.λπ..

3. Τμήματα τοῦ μεγάλου κανόνος, ὡς ἔχουν ἐν τῷ Τριψδίῳ, ψάλλονται μόνον κατὰ τὴν α' ἐβδομάδα τῶν νηστειῶν.

4. Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας ἀναγινώσκεται τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον, ψάλλεται ὁ κανὼν τοῦ Ἀκαθίστου καὶ ἀναγινώσκεται μία στάσις τῶν Χαιρετισμῶν.

24. Τρίτη. † Ἰωάννου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ ἐπὶ τῇ μνεΐᾳ τῆς α΄ καὶ β΄ εὐρέσεως τῆς τ. κεφαλῆς αὐτοῦ (452).

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν, ψαλλόμενον ἐορτάσιμον. Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμὸν (ψάλε, εἰ βούλει, Δόξα, τὸ εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνῶν ιδιόμελον «*Ἡ πρώτην ἐπὶ πίνακι*», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «*Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος... μετὰ τοῦ προδρόμου*»), τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «*Ἐκ γῆς ἀνατείλασα*».

Εἰς τὸν ὄρθρον, ψαλλόμενον ἐορτάσιμον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» ἀπολυτίκιον «*Ἐκ γῆς ἀνατείλασα*», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, θεοτοκίον «*Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον*». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.] Τὰ καθίσματα τοῦ Μηναίου κατὰ σειρὰν καὶ ἡ τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ὄρθρου, ἐν ᾗ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου, Πέμπτης γ΄ ἐβδ. Λουκᾶ, «*Ἐξῆλθεν ὁ λόγος τοῦ Ἰησοῦ*» (Λκ. ζ΄ 17-30). Κανόνες, ὁ μικρὸς παρακλητικὸς τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτοῦ καὶ ὁ τοῦ προδρόμου ἄνευ τῶν εἰρμῶν· ἀπὸ γ΄ καὶ ς΄ ὥδῃς ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Ἄπας γηγενής*». Ἐξαποστειλάρια, αἶνοι, Δόξα, Καὶ νῦν, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, δοξολογία μεγάλη.

Εὐθὺς «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*» γ΄ καὶ συνάπτονται αἱ ὥραι λιταὶ λέγοντες εἰς ἐκάστην χῆμα μετὰ μὲν τοὺς ψαλμοὺς Δόξα, «*Ἐκ γῆς ἀνατείλασα*», Καὶ νῦν, τὸ ἐνδιάτακτον τῆς ὥρας θεοτοκίον, μετὰ δὲ τὸ τρισάγιον κ.λπ. τὸ κοντάκιον τοῦ προδρόμου «*Προφῆτα Θεοῦ καὶ πρόδρομε*». Εἰς τὴν θ΄ ὥραν συνάπτονται ὡς συνήθως οἱ μακαρισμοὶ (μὲ μόνον τὸ κοντάκιον τοῦ προδρόμου) κ.λπ.. Μικρὰ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «*Δι' εὐχῶν*», μεθ' ὃ ἄρχεται

Ὁ ἑσπερινὸς μετὰ τῆς ι. ἀκολουθίας τῶν προηγιασμένων δώρων. «*Εὐλόγημένη ἡ βασιλεία*», ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ ιη΄ κάθισμα («*Πρὸς Κύριον*»). Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*» ἀπὸ τοῦ στίχου «*Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς*» τὸ ιδιόμελον τῶν ἀποστίχων τῆς ἡμέρας (ἐκ τοῦ Τριωδίου) «*Νηστείαν οὐκ ἀποχὴν βρωμάτων*» (δῖς), τὸ ἐν συνεχείᾳ μαρτυρικὸν ἅπαξ,

τὰ 3 ἐσπέρια προσόμοια τῆς σειρᾶς «*Βρώσει πάλαι πικρᾶ*» κ.λπ., καὶ τοῦ προδρόμου ἕτερα 3 «*Δεῦτε τὴν τιμίαν κεφαλὴν*» κ.λπ. εἰς 4 (ζήτει αὐτὰ εἰς τὸν μετὰ τὸν ὀρθρον κείμενον ἐσπερινόν), Δόξα, «*Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν*», Καὶ νῦν, σταυροθεοτοκίον «*Πόνους ὑπομείνασα πολλούς*». Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, «*Φῶς ἱλαρόν*», ὁ ἱερεὺς «*Ἐσπέρας*», ὁ ἀναγνώστης «*Προκείμενον*» κ.λπ. καὶ τὸ ἀνάγνωσμα τῆς Γενέσεως, τὸ ἕτερον προκείμενον μετὰ τοῦ στίχου αὐτοῦ καὶ ἐμμελῶς «*Κέλευσον*»· ὁ ἱερεὺς ἱστάμενος πρὸ τῆς ἁγίας τραπέζης καὶ κρατῶν θυμιατήριον καὶ λαμπάδα ἀνημμένην ἐκφωνεῖ «*Σοφία, ὀρθοί*», στραφεῖς δὲ πρὸς τὸν λαὸν «*Φῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι*»· καὶ ὁ ἀναγνώστης τὸ β' ἀνάγνωσμα (Παροιμιῶν). Εἶτα τὸ «*Κατευθυνθήτω*» ὡς εἴθισται, μεθ' ὃ Ἀπόστολος τοῦ Προδρόμου, Κυριακῆς ιε' ἐπιστολῶν, «*Ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμψαι*» (Β' Κορ. δ' 6-15)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Δευτέρας δ' ἐβδ. Ματθαίου, «*Ἀκούσας ὁ Ἰωάννης ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ*» (Μτθ. ια' 2-15). «*Νῦν αἱ δυνάμεις*», κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*». Εἰς τὴν μετὰ τὴν κοινωνίαν εὐλόγησιν ψάλλεται εἰρμολογικῶς εἰς ἦχον β' τὸ ἐξῆς· «*Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ, διὰ παντὸς ἡ αἰνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου· ἄρτον οὐράνιον καὶ ποτήριον ζωῆς γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος· ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια*». Μετὰ τὸ «*Πάντοτε νῦν καὶ ἀεί*», ὁ χορὸς τὸ «*Πληρωθήτω*». Ὁπισθάμβωνος εὐχὴ «*Δέσποτα παντοκράτορ*»· «*Εἴη τὸ ὄνομα*» γ', «*Εὐλογία Κυρίου*» καὶ ἡ ἀπόλυσις, ἀλλὰ πρὸ τοῦ «*Δι' εὐχῶν*» διανέμεται τὸ ἀντίδωρον, ἐνῶ ἀναγινώσκονται οἱ ψαλμοὶ λγ' (33) «*Εὐλογήσω τὸν Κύριον*» καὶ ρμδ' (144) «*Ὑψώσω σε, ὁ Θεός μου*», καὶ εἶτα τὸ «*Δι' εὐχῶν*».

Σημείωσις. Ἄν καὶ εἰς τὸν ὀρθρον ψάλλεται δοξολογία μεγάλη, ὁμως διὰ τὸ αἰδέσιμον τῶν πρώτων ἡμερῶν τῆς μεγάλης Τεσσαρακοστῆς νηστείας ἐν τῇ τραπέζῃ δὲν γίνεται κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου (πρβλ. *Τ.Μ.Ε.*, τυπικὸν 10ης Φεβρουαρίου §15).

Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας. Τὸ μέγα ἀπόδειπνον μετὰ τοῦ β' τμήματος τοῦ μεγ. κανόνος· Εὐαγγέλιον τῆς Τρίτης τῶν

παννυχίδων «Προσέχετε τὴν ἐλεημοσύνην» (Μτθ. ζ' 1-13)· εἰς τὴν συγχώρησιν «Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον».

Σημείωσις. Εἰ βούλει, ἐν τῷ μεγάλῳ ἀποδείπνῳ, μετὰ τὴν θ' ὥδην τοῦ κανόνος λέγε ἐκ τοῦ Μηναίου τὰ παραλειφθέντα 4 ἑσπέρια προσόμοια τῆς 25ης Φεβρ. μετὰ τοῦ σταυροθεοτοκίου αὐτῶν.

Διατάξεις καθημερινῶν Τεσσαρακοστῆς

1. Καθ' ἐκάστην ἀπὸ Δευτέρας ἕως Παρασκευῆς τὸ πρωὶ τῶν ἐβδομάδων τῆς Τεσσαρακοστῆς διεξάγονται αἱ ἀκολουθίαι τοῦ μεσονυκτικοῦ, τοῦ ὁρθρου τῆς ἡμέρας, τῶν ὥρῶν καὶ τοῦ ἑσπερινοῦ τῆς ἐπομένης, ὡς περιγράφεται κατὰ τὴν παροῦσαν α' ἐβδομάδα.

2. Ὁ ἑσπερινὸς τελεῖται μετὰ τῶν προηγιασμένων ἐκάστη Τετάρτη καὶ Παρασκευῇ, ταῖς δὲ λοιπαῖς τρεῖς ἡμέραις ἄνευ προηγιασμένης, ἐκτὸς εἰ τύχοι μνήμη ἑορταζομένου ἁγίου, κατὰ τὰ ἐν τῷ Τυπικῷ διαλαμβανόμενα (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Τριωδίου §§20-21).

3. Ἐν τῇ ἀπολύσει τοῦ ἑσπερινοῦ καὶ τοῦ μεγάλου ἀποδείπνου μνημονεύεται ὁ ἅγιος τῆς ἐπομένης ἡμέρας ὁ ἔχων ἀκολουθίαν ἐν τῷ Μηναίῳ.

4. Ἐὰν τύχη μνήμη ἑορταζομένου ἁγίου ἐν ταῖς νηστησίμοις ἡμέραις, τελεῖται προηγιασμένη (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Τριωδίου §22), ἐν δὲ τῇ ἀπολύσει μνημονεύεται ὁ ἑορταζόμενος ἅγιος. Ἐὰν τυχὸν προηγηθῇ καὶ ἑόρτιος ὁρθρος, ψάλλονται καταβασίαι «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*» (Τ.Μ.Ε. 10 Φεβρ., 24 Φεβρ., 9 Μαρτίου, καὶ Προθεωρία §27).

25. Τετάρτη. Ταρασίου Κωνσταντινουπόλεως (784-806). Ῥηγίου ἱερομ. ἐπισκόπου Σκοπέλου (†335), Ἀλεξάνδρου μάρτυρος τοῦ ἐν Θράκῃ.

Τῇ Τετάρτῃ πρωί. Ἡ ἀκολουθία μεσονυκτικοῦ, ὁρθρου καὶ ὥρῶν μετὰ τῶν μακαρισμῶν, ὡς προδεδήλωται· εὐθὺς μετὰ τὴν εὐχὴν «*Παναγία Τριάς, τὸ ὁμοούσιον κράτος*» ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ τὴν (μικρὰν) ἀπόλυσιν καὶ τὸ «*Δι' εὐχῶν*», μεθ' ὃ ἄρχεται

Ὁ ἑσπερινὸς μετὰ τῆς ἰ. ἀκολουθίας τῶν προηγιασμένων δώρων. «*Εὐλογημένη ἡ βασιλεία*». «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*», ὁ προοιμιακός, καὶ τὸ ιη' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου («*Πρὸς Κύριον*»).

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», εἰς στίχους 10, τὸ ἐν τῷ Τριωδίῳ ιδιόμελον τῆς ἡμέρας «*Νηστεύοντες, ἀδελφοί*» δῖς, τὸ μαρτυρικὸν «*Εἴ τις ἀρετὴ*» ἅπαξ, προσόμοια τῆς σειρᾶς 3 «*Φεγγοβόλους ὑμᾶς*» κ.λπ. καὶ τοῦ Μηναίου (Φεβρουαρίου 26) ἕτερα 3 εἰς 4, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἐν συνεχείᾳ προσόμοιον θεοτοκίον τοῦ Μηναίου.

ΕΙΣΟΔΟΣ μετὰ θυμιατοῦ, «*Φῶς ἱλαρὸν*» ἄνευ μέλους, ὁ ἱερεὺς «*Ἐσπέρας*», ὁ ἀναγνώστης «*Προκείμενον*» κ.λπ. καὶ τὸ ἀνάγνωσμα τῆς Γενέσεως, τὸ ἕτερον προκείμενον μετὰ τοῦ στίχου αὐτοῦ καὶ ἐμμελῶς «*Κέλευσον*». ὁ ἱερεὺς ἱστάμενος πρὸ τῆς ἀγίας τραπέζης καὶ κρατῶν θυμιατήριον καὶ λαμπάδα ἀνημμένην ἐκφωνεῖ «*Σοφία ὀρθοί*», στραφεὶς δὲ πρὸς τὸν λαὸν «*Φῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι*» καὶ ὁ ἀναγνώστης τὸ β' ἀνάγνωσμα (τῶν Παροιμιῶν).

ΚΑΤΕΥΘΥΝΘΗΤΩ. Εἴτα ὁ ἱερεὺς θυμιῶν πρὸ τῆς ἀγίας τραπέζης ψάλλει τὸ «*Κατευθυνθήτω*», ὃ ἐπαναλαμβάνουν οἱ χοροὶ τετράκις, τοῦ ἱερέως θυμιῶντος κύκλῳ τῆς ἀγίας τραπέζης καὶ λέγοντος ἐμμελῶς τοὺς οἰκείους στίχους· εἴτα ὁ ἱερεὺς θυμιῶν τὸν λαὸν λέγει πάλιν τὸ τελευταῖον «*Κατευθυνθήτω*» μέχρι τοῦ «*ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου*», τὸ δὲ λοιπὸν συμπληροῖ ὁ χορός. [Εἰς τὸ σημεῖον αὐτό, εἰ τύχοι μνήμη ἐορταζομένου ἁγίου, ἀναγινώσκεται ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον αὐτοῦ κατὰ τὴν συνήθη τάξιν, τὴν δὲ Μεγ. Ἑβδομάδα μόνον Εὐαγγέλιον.]

Εἴτα ἡ ἐκτενής, τὰ τῶν κατηγουμένων κ.λπ.· ἀντὶ τοῦ χειρουβικοῦ τὸ «*Νῦν αἱ δυνάμεις*»· κοινωνικὸν «*Γεύσασθε καὶ ἴδετε*», εἰς τὴν μετὰ τὴν κοινωνίαν εὐλόγησιν ψάλλεται τὸ «*Εὐλόγησω τὸν Κύριον*», τὰ λοιπὰ τῶν προηγιασμένων κατὰ τάξιν καὶ ἡ ἀπόλυσις (ἐν ἧ μνημονεύεται ὁ ἅγιος τῆς ἐπομένης ἡμέρας).

Εἶδησις. Ἐὰν τελεσθῇ προηγιασμένη ἐν ἡμέρᾳ μνήμης ἐορταζόμενου ἁγίου, ἔχοντος Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον, α) εἰς τὰ κεκραγάρια μετὰ τὰ στιχηρὰ τοῦ Τριωδίου ψάλλονται τὰ στιχηρὰ τοῦ ἐορταζομένου ἁγίου καὶ οὐχὶ τὰ τοῦ ἁγίου τῆς ἐπαύριον, β) ἡ πρώτη

εἴσοδος γίνεται μετὰ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου καὶ οὐχὶ μετὰ θυμιατοῦ, καὶ γ) εἰς τὴν ἀπόλυσιν μνημονεύεται ὡσαύτως ὁ ἑορταζόμενος ἅγιος.

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας. Τὸ μέγα ἀπόδειπνον μετὰ τοῦ γ' τμήματος τοῦ μεγάλου κανόνος, ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ· Εὐαγγέλιον τῆς Τετάρτης τῶν παννυχίδων «Ἐχετε πίστιν Θεοῦ» (Μρ. ια' 23-26, Μτθ. ζ' 7-8)· εἰς τὴν συγχώρησιν «Πάντων προστατεύεις».

- 26. Πέμπτη.** Πορφυρίου ἐπισκόπου Γάζης (†420). Φωτεινῆς μάρτυρος τῆς Σαμαρείτιδος, Θεοκλήτου καὶ λοιπῶν μαρτύρων, Ἰωάννου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Κων/πόλει (†1575).

Τῇ Πέμπτῃ πρωί. Τὸ μεσονυκτικόν, ὁ ὀρθρος τῆς ἡμέρας, αἱ ὥραι καὶ ὁ ἐσπερινὸς τῆς ἐπομένης (27 Φεβρουαρίου) ἄνευ προηγιασμένης.

Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας. Τὸ μέγα ἀπόδειπνον μετὰ τοῦ δ' τμήματος τοῦ μεγάλου κανόνος· Εὐαγγέλιον τῆς Πέμπτης τῶν παννυχίδων «Αἰτεῖτε καὶ δοθήσεται ὑμῖν» (Μτθ. ζ' 7-11)· εἰς τὴν συγχώρησιν «Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον».

- 27. Παρασκευή.** Προκοπίου τοῦ Δεκαπολίτου (η' αἰ.). Στεφάνου τοῦ γηροκόμου. Ἐφραίμ ὁσίου τοῦ Κατουνακιώτου (†1998).

Τῇ Παρασκευῇ πρωί. Αἱ ἀκολουθίαι μεσονυκτικοῦ, ὀρθρου καὶ ὥρων μετὰ τῶν μακαρισμῶν, ὡς προδεδήλωται.

Ὁ ἐσπερινὸς μετὰ προηγιασμένης. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ ιη' κάθισμα («Πρὸς Κύριον»). Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» (ἤχος πλ. α') ἀπὸ τοῦ στίχου «Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς» τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας (ἐκ τοῦ Τριωδίου) «Λεῦτε πιστοί» (δῖς), τὰ 4 μαρτυρικὰ τοῦ δ' ἤχου (βλ. ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου) καὶ τὰ 4 ἰδιόμελα τοῦ ἁγίου Θεοδώρου (ἐκ τοῦ Τριωδίου) «Λεῦτε, φιλομάρτυρες» κ.λπ., Δόξα, «Ὁργάνῳ χρησάμενος», Καὶ νῦν, «Ὁ διὰ σέ θεοπάτωρ» (βλ. ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου). Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ, «Φῶς ἱλαρόν», τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου, «Κατευθυνθήτω», «Νῦν αἱ δυνάμεις», κοινωνικὸν «Γεύσασθε καὶ ἴδετε», «Εὐλόγησω τὸν Κύριον».

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας. Οἱ α' χαιρετισμοὶ τῆς Θεοτόκου. Αναγινώσκεται τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον, ὡς ἐν τῷ Ὁρολογίῳ. Μετὰ τὸ «Ἄξιον ἐστὶ» ψάλλεται ὁ κανὼν τοῦ Ἀκαθίστου «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου» ἀνὰ 6 τροπάρια εἰς ἐκάστην ᾠδὴν· εἶτα τὸ «Τῇ ὑπερμάχῳ» δίχορον, καὶ ἀναγινώσκεται ἡ α' στάσις τῶν οἰκῶν (Χαιρετισμῶν) τῆς Θεοτόκου (Α-Ζ)· εἶτα «Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ» σύντομον, τὸ τρισάγιον κ.τ.λ. καὶ τὸ κοντάκιον τοῦ μεγαλομάρτυρος·

«Πίστιν Χριστοῦ ὡσεὶ θώρακα, ἔνδον λαβὼν ἐν καρδίᾳ σου, τὰς ἐναντίας δυνάμεις κατεπάτησας, πολύαθλε· καὶ στέφει οὐρανίῳ ἐστέφθης αἰωνίως ὡς ἀήττητος»·

«Κύριε, ἐλέησον» (μ'), «Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ», καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ μικροῦ ἀποδείπνου. Μετὰ τὸ «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου» τὸ Εὐαγγέλιον τῆς παννυχίδος τῆς Παρασκευῆς «Ἐγὼ εἰμὶ ἡ ἄμπελος» (Ιω. ιε' 1-7), ἡ μικρὰ ἀπόλυσις, τὸ «Εὐξώμεθα», τὸ κάθισμα «Τὴν ὡραιότητα» καὶ εἶτα «Δι' εὐχῶν» (Τ.Μ.Ε., διάταξις Τριωδίου §26).

Σημείωσις. Ἡ τάξις αὕτη τῶν χαιρετισμῶν τηρεῖται καὶ κατὰ τὰς ἐφεξῆς Παρασκευὰς τῆς β', γ' καὶ δ' ἐβδομάδος, ἄνευ ὁμως Εὐαγγελίου. Κοντάκιον δὲ λέγεται τότε τὸ ἐξῆς, ἐφόσον τῷ Σαββάτῳ δὲν τύχη ἑορταζόμενος ἅγιος·

«Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, τῷ φυτουργῷ τῆς κτίσεως, ἡ οἰκουμένη προσφέρει σοι, Κύριε, τοὺς θεοφόρους μάρτυρας· ταῖς αὐτῶν Ικεσίαις, ἐν εἰρήνῃ βαθεῖα τὴν ἐκκλησίαν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον, πολυέλεε».

- 28. Σάββατον α' τῶν νηστειῶν.** «Θεοδώρου μεγαλομάρτυρος τοῦ Τήρωνος (μνήμη διὰ κολλύβων θαύματος)». Βασιλείου ὁσίου τοῦ ὁμολογητοῦ (†750). Προτερίου Ἀλεξανδρείας ἱερομάρτυρος (†457), Κυράννης νεομάρτυρος τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ (†1751). Κασσιανοῦ ὁσίου τοῦ Ῥωμαίου.

Εἶδησις. Κατὰ τὰ Σάββατα τῆς Τεσσαρακοστῆς, τὸ μὲν πρωὶ ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τοῦ ὁρθρου καὶ τελεῖται ἡ λειτουργία τοῦ ἱ. Χρυσοστόμου, τὸ δὲ ἐσπέρας ψάλλεται, ὡς συνήθως, ὁ ἐσπερινὸς τῆς ἐπαύριον Κυριακῆς, καθ' ἣν τελεῖται ἡ λειτουργία τοῦ μεγ. Βασιλείου.

Τῷ Σαββάτῳ πρωί. Μεσονυκτικὸν τοῦ Σαββάτου μετὰ τὸ ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τοῦ ἁγίου [ἡ τὸ σὺνηθες μεσονυκτικὸν ἐπὶ μνήμῃ ἐορταζομένου ἁγίου, ἐν ᾧ μετὰ τὸν ν΄ ψαλμὸν ψάλλονται τὰ διὰ τὸν στίχον τῶν αἰνῶν ἰδιόμελα τοῦ ἁγ. Θεοδώρου «Χορεύουσι στίφη μαρτύρων» κ.λπ. δίχα μὲν τῶν πρὸ αὐτῶν στίχων, ἀλλὰ μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν αὐτῶν τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως»].

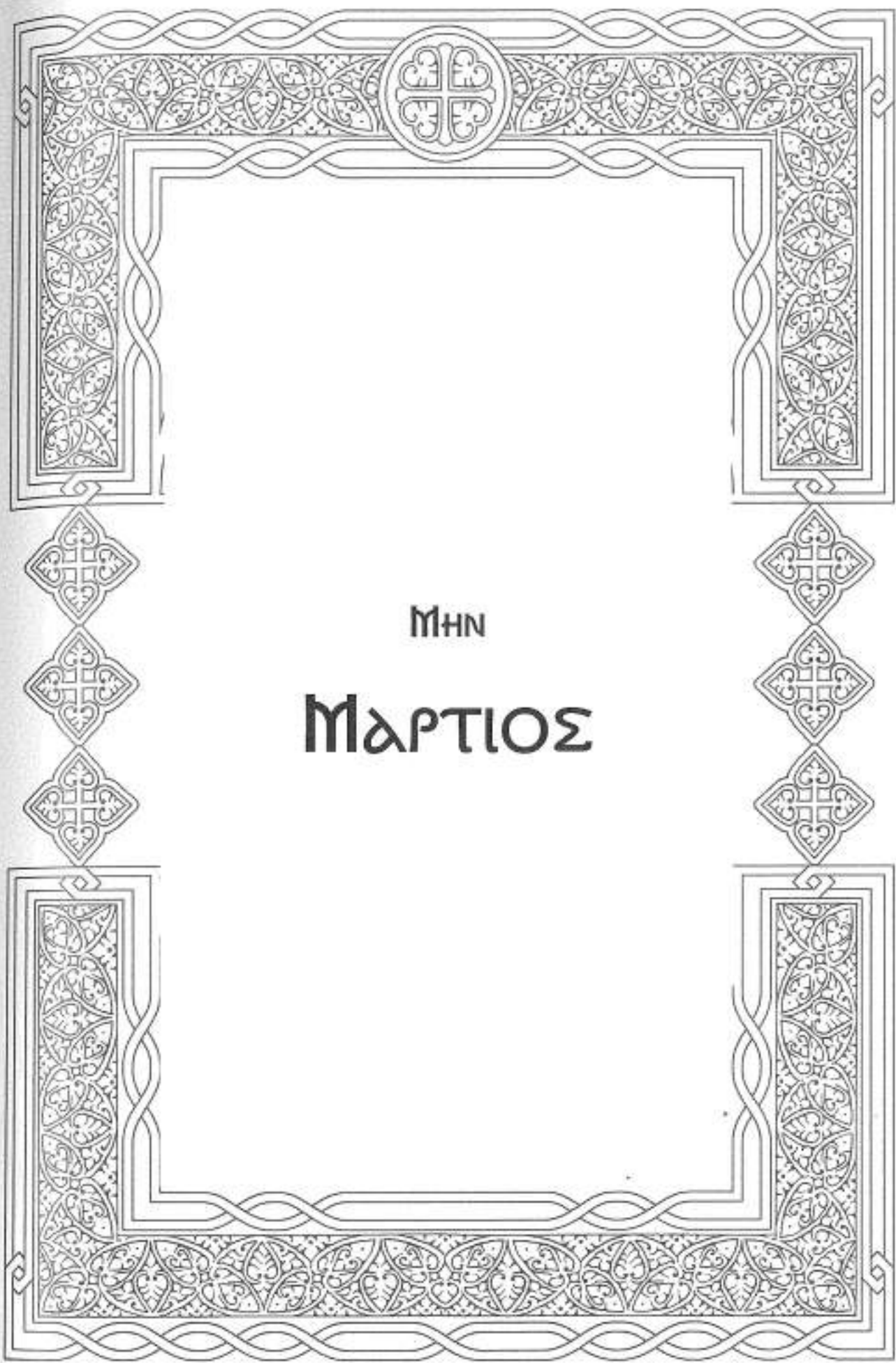
Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκιον «Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν». Καθίσματα [μετὰ τὴν α΄ στιχολ.] μόνον τὰ 3 μαρτυρικά τοῦ δ΄ ἤχου ἄνευ τοῦ νεκρωσίμου (ζήτηί ἅπαντα ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου), Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ α΄ θεοτοκίον τοῦ ἤχου «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον», εἶτα [μετὰ τὸν Ἀμωμον] τὰ τοῦ ἁγίου (Τριωδίου, Σάββατον α΄ ἐβδομάδος) «Ζέων πίστεως», Δόξα, «Θεῖον δῶρον», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Ἡ τὸν ἀχώρητον Θεόν». Ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες, ὁ τοῦ Μηναίου καὶ οἱ δύο τοῦ Τριωδίου· ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὰ μεσώδια καθίσματα τοῦ ἁγίου Θεοδώρου· ἀφ' ς' τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἁγίου, τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου. Καταβασίαι «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν»· «Ἄπας γηγενής». Ἐξαποστειλάρια, αἶνοι, Δόξα, Καὶ νῦν, ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. Δοξολογία μεγάλη, ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἡ τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς ἡ γ' καὶ ἡ ς' ᾠδὴ τοῦ πρώτου κανόνος τοῦ Τριωδίου]. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία». Ἀπόστολος: τοῦ ἁγίου (26 Ὀκτωβρίου), «Ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι» (Β' Τιμ. β' 1-10)· Εὐαγγέλιον: τῆς ἡμέρας, Σαββάτου β' ἐβδ. νηστειῶν, «Ἐπορεύετο ὁ Ἰησοῦς ἐν τοῖς σάββασιν» (Μρ. β' 23-γ' 5). Λειτουργία τοῦ ι. Χρυσοστόμου· «Ἄξιον ἐστίν»· «Εἰς μνημόσυνον». Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν γίνεται ἡ εὐλόγησις τῶν ἐορτίων κολλύβων μετὰ τῆς εὐχῆς «Ὁ πάντα τελεσφορήσας τῷ λόγῳ σου» (βλ. Ἱερατικόν)· εἶτα «Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου» καὶ ἀπόλυσις.

Σημείωσις. Ἐπειδὴ ὑπάρχει συνήθεια νὰ προσάγονται σήμερον κόλλυβα διὰ τοὺς κεκοιμημένους, ἂν καὶ δὲν εἶναι Ψυχοσάββατον, εἶναι δυνατόν πρῶτον μὲν μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχήν νὰ εὐλογηθοῦν τὰ πρὸς τιμὴν τοῦ ἁγίου ἑόρτια κόλλυβα, μετὰ δὲ τὸ «Δι' εὐχῶν» τῆς λειτουργίας ὁ ἱερεὺς εὐθὺς νὰ βάλῃ «Εὐλογητὸς» καὶ νὰ τελέσῃ κατὰ τὰ εἰωθότα τὸ νεκρώσιμον τρισάγιον ἐπὶ τῶν ἄλλων κολλύβων.

ΜΗΝ

ΜΑΡΤΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα καὶ μίαν
Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 12 καὶ ἡ νύξ ὥρας 12

1. † **ΚΥΡΙΑΚΗ Α΄ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ** (ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ). Εὐδοκίας ὁσιομάρτυρος (†160-170), Μαρκελλοῦ καὶ Ἀντωνίνης μαρτύρων. Ἦχος πλ. α΄, ἐωθινὸν ε΄ (Γ.Μ.Ε., διατάξεις Τριωδίου §§28-30).

Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτίκιον «*Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως*»· κοντάκιον «*Πίστιν Χριστοῦ*».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ Τριωδίου 4, Δόξα, «*Ἡ χάρις ἐπέλαμψε*», Καὶ νῦν, «*Ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσῃ*». Εἰσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τοῦ Τριωδίου «*Οἱ ἐξ ἀσεβείας*». Ἀπολυτίκια «*Τὸν συνάναρχον Λόγον*», Δόξα, «*Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου*», Καὶ νῦν, «*Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν τριαδικὸν κανόνα τοῦ ἡχου, Δόξα, τὸ ἐν τῷ Τριωδίῳ διὰ τὴν λιτὴν ιδιόμελον «*Χαίρετε, προφῆται τίμοι*», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «*Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου*», τὰ τριαδικὰ «*Ἄξιον ἐστί*», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «*Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου*».

Εἵδησις. Κατὰ τὴν παροῦσαν ἐβδομάδα, β΄ τῶν νηστειῶν, θὰ τελεσθοῦν τρεῖς θεῖαι λειτουργίαι προηγησμένων δώρων.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἡχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινόν (ε΄)· μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, τὰ τροπάρια «*Τῆς μετανοίας*» κ.λπ., ὡς συνήθως ἐν τῷ Τριωδίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου. Ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου, καὶ τὰ μεσώδια καθίσματα ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ· ἀφ' ὧς τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος

τοῦ Τριωδίου, τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Λίθος ἀχειρότμητος*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ. «*Ἅγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ ε' ἀναστάσιμον «*Ἡ ζωὴ καὶ ὁδὸς Χριστός*», τὸ τῆς ἐορτῆς «*Σκιρτήσατε, κροτήσατε*» καὶ τὸ θεοτοκίον «*Ρομφαῖαι νῦν ἐξέλιπον*».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῆς ἐορτῆς προσόμοια 3 «*Ὡς σοὶ νῦν ἀγάλλεται*» κ.λπ. εἰς 4 —εἰς τοὺς συνήθεις στίχους τῆς Κυριακῆς τὰ δύο τελευταῖα—, Δόξα, τοῦ Τριωδίου «*Μωσῆς τῷ καιρῷ τῆς ἐγκρατείας*», Καὶ νῦν, «*Ὑπερευλογημένη*», δοξολογία μεγάλη.

Μετὰ τὸ ἁσματικὸν τῆς δοξολογίας «*Ἅγιος ὁ Θεὸς*» (ἢ μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν τῆς θ. λειτουργίας), τελεῖται ἡ λιτανεύσις τοῦ τιμίου Σταυροῦ καὶ τῶν ἱ. εἰκόνων πέριξ ἢ ἔσωθεν τοῦ ἱ. ναοῦ κατὰ τὴν ἀκόλουθον διάταξιν.

Ἡ λιτανεία τῶν ἱερῶν εἰκόνων κατὰ τὴν συνήθη τάξιν

Ἐξελθόντες τοῦ ἱ. ναοῦ, ὃ τε ἱ. κληρὸς καὶ ὁ λαὸς μετὰ τοῦ τιμίου σταυροῦ καὶ τῶν ἱ. εἰκόνων, καὶ τάξιν λιτανεύσεως ἀποτελέσαντες κατὰ τὰ εἰωθότα, περιερχόμεθα ἅπαξ τὸν ἱερὸν ναόν, τῶν χορῶν ψαλλόντων τὸ ἀπολυτίκιον «*Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου*». Εἰς ἐκάστην δὲ τοῦ ναοῦ πλευρὰν γίνονται αἱ κάτωθι δεήσεις.

α') Ἐν τῇ νοτίᾳ πλευρᾷ τοῦ ναοῦ δεήσις ὑπὲρ τῶν ζώντων.

β') Ὅπισθεν τοῦ ἱεροῦ γίνεται δεήσις ὑπὲρ τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων εὐσεβῶν βασιλέων, ὀρθοδόξων πατριαρχῶν, ἀρχιερέων κ.τ.λ.· οἱ χοροὶ «*Αἰωνία ἡ μνήμη*» (γ') καὶ ἡ ἐκφώνησις «*Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις*».

γ') Ἐν τῇ βορείᾳ πλευρᾷ τοῦ ναοῦ δεήσις ὑπὲρ τῶν ζώντων, ὡς ἐν τῇ πρώτῃ στάσει.

δ') Πρὸ τῆς δυτικῆς θύρας ἢ ἐντὸς τοῦ ναοῦ (ἐν τῷ σολέα) ὑπὲρ τῶν ζώντων καὶ εἰς τὸ τέλος «*Ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι*» κ.λπ., «*Ἐπάκουσον ἡμῶν*» καὶ ἀναγινώσκει ὁ προεξάρχων ἱερεὺς

(ἢ ἂν ἡ προεξάρχων ὁ ἀρχιερεὺς) τὰς ἐξῆς περικοπὰς τοῦ ὑπὲρ τῆς ὀρθοδοξίας συνοδικοῦ:

Οἱ προφηταὶ ὡς εἶδον, οἱ ἀπόστολοι ὡς ἐδίδαξαν, ἡ Ἐκκλησία ὡς παρέλαβεν, οἱ διδάσκαλοι ὡς ἐδογματίσαν, ἡ οἰκουμένη ὡς συμπεφρόνηκεν, ἡ χάρις ὡς ἔλαμψεν, ἡ ἀλήθεια ὡς ἀποδέδεικται, τὸ ψεῦδος ὡς ἀπελήλαται, ἡ σοφία ὡς ἐπαρρησιάσατο, ὁ Χριστὸς ὡς ἐβράβευσεν, οὕτω φρονοῦμεν, οὕτω λαλοῦμεν, οὕτω κηρύσσομεν Χριστὸν τὸν ἀληθινὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ τοὺς αὐτοῦ ἁγίους ἐν λόγοις τιμῶντες, ἐν συγγραφαῖς, ἐν νοήμασιν, ἐν ναοῖς, ἐν εἰκονίσμασι, τὸν μὲν ὡς Θεὸν καὶ δεσπότην προσκυνοῦντες καὶ σέβοντες, τοὺς δὲ διὰ τὸν κοινὸν δεσπότην ὡς αὐτοῦ γνησίους θεράποντας τιμῶντες καὶ τὴν κατὰ σχέσιν προσκύνησιν ἀπονέμοντες. Αὕτη ἡ πίστις τῶν ἀποστόλων, αὕτη ἡ πίστις τῶν πατέρων, αὕτη ἡ πίστις τῶν ὀρθοδόξων, αὕτη ἡ πίστις τὴν οἰκουμένην ἐστήριζεν. Ἐπὶ τούτοις τοὺς τῆς εὐσεβείας κήρυκας ἀδελφικῶς τε καὶ πατροποθήτως εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τῆς εὐσεβείας, ὑπὲρ ἧς ἠγωνίσαντο, ἀνευφημοῦμεν καὶ λέγομεν· Τῶν τῆς ὀρθοδοξίας προμάχων εὐσεβῶν βασιλέων, ἁγιωτάτων πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, διδασκάλων, μαρτύρων, ὁμολογητῶν, αἰωνία ἡ μνήμη.

Ὁ χορὸς «Αἰωνία ἡ μνήμη» γ'.

Τούτων τοῖς ὑπὲρ εὐσεβείας μέχρι θανάτου ἄθλοις τε καὶ ἀγωνίσμασι καὶ διδασκαλίαις παιδαγωγεῖσθαι τε καὶ κρατύνεσθαι Θεὸν ἐκλιπαροῦντες καὶ μιμητὰς τῆς ἐνθέου αὐτῶν πολιτείας μέχρι τέλους ἀναδείκνυσθαι ἐκδυσωποῦντες, ἀξιοθεύημεν τῶν ἐξαιτουμένων, οἰκτιρμοῖς καὶ χάριτι τοῦ μεγάλου καὶ πρώτου ἀρχιερέως Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς ὑπερενδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, τῶν θεοειδῶν ἀγγέλων καὶ πάντων τῶν ἁγίων.

Ὁ χορὸς «Ἀμήν». Εἰσερχομένων δὲ ἡμῶν εἰς τὸν ἱ. ναὸν ψάλλεται τὸ μέγα προκείμενον «Τίς θεὸς μέγας», καὶ εἶτα τὸ «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Ἡ λιτανεία τῶν ἱερῶν εἰκόνων κατὰ τὴν τάξιν τῶν Πατριαρχείων Ἀλεξανδρείας καὶ Ἱεροσολύμων

Σχηματίζεται ἱερὰ πομπή ὡς ἐξῆς· προπορεύονται οἱ κρατοῦντες κηρολαμπάδας, εἶτα οἱ φέροντες τὰ λάβαρα, τοὺς φα-

νούς, τὰ ἑξαπτέρυγα· ἀκολουθοῦν οἱ χοροὶ τῶν ψαλτῶν· εἶτα οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ φερόντες τὰς ἰ. εἰκόνας χριστιανοί, καὶ τέλος διάκονοι μετὰ θυμιατηρίων θυμιῶντες τὸν εἰς χεῖρας τοῦ ἀρχιερέως εὐρισκόμενον τίμιον Σταυρόν (ἢ τὴν μικρὰν φορητὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ). Κατὰ τὴν ἑναρξιν τῆς λιτανείας ἴστανται πάντες εἰς τὸν σολέα.

ΕΝΑΡΞΙΣ. Ἐκφωνεῖ ὁ διάκονος· «*Εὐλόγησον, δέσποτα, τὴν ἁγίαν εἴσοδον*». Ὁ ἀρχιερεὺς ἀπὸ τῶν βημοθύρων· «*Εὐλογημένη ἡ εἴσοδος τῶν ἁγίων σου πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων*». Ὁ χορὸς «*Ἀμήν*».

Καὶ ὁ ἀρχιερεὺς ἀναγινώσκει ἀπὸ τῶν βημοθύρων τὸ προοίμιον τοῦ ὑπὲρ τῆς ὀρθοδοξίας συνοδικοῦ·

Ἐποφειλομένη πρὸς Θεὸν ἐτήσιος εὐχαριστία, καθ' ἣν ἡμέραν ἀπελάβομεν τὴν τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαν σὺν ἀποδείξει τῶν τῆς εὐσεβείας δογμάτων καὶ καταστροφῇ τῶν τῆς κακίας δυσσεβημάτων.

Προφητικαῖς ἐπόμενοι ῥήσεσιν ἀποστολικάς τε παραινέσεις εἰκόντες καὶ εὐαγγελικάς ἱστορίας στοιχοῦμενοι, τῶν ἐγκαινίων τὴν ἡμέραν ἐορτάζομεν. Καὶ ταύτῃ εὐχαῖς καὶ λιτανείαις συνευφραινόμενοί τε καὶ συναγαλλόμενοι ψαλμοῖς ἐκβοῶμεν καὶ ᾄσμασιν.

Καὶ ἐκκινεῖ ἡ ἱερὰ πομπὴ πρὸς τὴν βορείαν πύλην τοῦ ναοῦ, ἐνῶ ὁ χορὸς ψάλλει τὸ ἀπολυτίκιον «*Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου*», εἰς χρόνον ἀνάλογον, ὥστε ὁ ἀρχιερεὺς νὰ φθάσῃ εἰς τὸν χώρον τῆς ἐπομένης στάσεως.

ΣΤΑΣΙΣ ΠΡΩΤΗ. Ἰσταμένης τῆς πομπῆς, ἀναγινώσκει ὁ προϊστάμενος τὸ α' ἄρθρον τοῦ συμβόλου τῆς πίστεως·

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Ὁ ἀρχιερεὺς ἐκφώνως·

— *Τῶν τὴν ἑνσαρκον τοῦ Θεοῦ Λόγου παρουσίαν, λόγῳ, στόματι, καρδίᾳ καὶ νῶ, γραφῇ τε καὶ εἰκόσιν ὁμολογοῦντων, αἰωνία ἡ μνήμη.* [Ὁ χορὸς «*Αἰωνία ἡ μνήμη*» (γ')].

— *Τῶν εἰδότην τῆς τοῦ Χριστοῦ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ὑποστάσεως τὸ ἐν οὐσίαις διάφορον, καὶ ταύτης τὸ κτιστὸν τε καὶ ἄκτιστον, τὸ*

όρατὸν καὶ ἀόρατον, τὸ παθητὸν καὶ ἀπαθές, τὸ περιγραφτὸν καὶ ἀπερίγραφτον, καὶ τῇ μὲν θεϊκῇ οὐσίᾳ τὸ ἄκτιστον καὶ τὰ ὅμοια προσαρμοζόντων, τῇ δὲ ἀνθρωπίνῃ φύσει τὰ τε ἄλλα καὶ τὸ περιγραφτὸν ἀνομολογούντων καὶ λόγῳ καὶ εἰκονίσμασιν, αἰωνία ἡ μνήμη. [Ὁ χορὸς «Αἰωνία ἡ μνήμη» (γ')].

– Τῶν πιστευόντων καὶ διακηρυκευομένων, ἡ τοι εὐαγγελιζομένων τοὺς λόγους ἐπὶ γραμμάτων, τὰ πράγματα ἐπὶ σχημάτων, καὶ εἰς μίαν ἐκάτερον συντελεῖν ὠφέλειαν, τὴν τε διὰ λόγων ἀνακήρυξιν καὶ τὴν δι' εἰκόνων τῆς ἀληθείας βεβαίωσιν, αἰωνία ἡ μνήμη. [Ὁ χορὸς «Αἰωνία ἡ μνήμη» (γ')].

Καὶ ἐκκινεῖ πάλιν ἡ πομπὴ πρὸς τὴν δυτικὴν θύραν (ἡ τοι πρὸς τὰς βασιλικὰς πύλας) τοῦ ναοῦ, ἐνῶ ψάλλει τὸ ἀπολυτίκιον «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου» (εἰς χρόνον ἀνάλογον).

ΣΤΑΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ. Τοῦ ἀρχιερέως φθάσαντος πρὸ τῶν βασιλικῶν πυλῶν, ἴσταται ἡ λιτανεία· ὁ δὲ προϊστάμενος ἀναγινώσκει τὰ χριστολογικὰ ἄρθρα τοῦ συμβόλου τῆς πίστεως·

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Εἶτα ὁ ἀρχιερεὺς ἐκφώνως·

Οἱ προφῆται ὥς εἶδον, οἱ ἀπόστολοι ὥς ἐδίδαξαν, ἡ Ἐκκλησία ὥς παρέλαβεν, οἱ διδάσκαλοι ὥς ἐδογματίσαν, ἡ οἰκουμένη ὥς συμπεφρόνηκεν, ἡ χάρις ὥς ἐλαμψεν, ἡ ἀλήθεια ὥς ἀποδέδεικται, τὸ ψεῦδος ὥς ἀπελήλαται, ἡ σοφία ὥς ἐπαρρησιάσατο, ὁ Χριστὸς ὥς ἐβράβευσεν· οὕτω φρονοῦμεν, οὕτω λαλοῦμεν, οὕτω κηρύσσομεν Χριστὸν τὸν ἀληθινὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ τοὺς αὐτοῦ ἁγίους ἐν λόγοις

τιμῶντες, ἐν συγγραφαῖς, ἐν νοήμασιν, ἐν θυσίαις, ἐν ναοῖς, ἐν εἰκονίσμασι, τὸν μὲν ὡς Θεὸν καὶ δεσπότην προσκυνοῦντες καὶ σέβοντες, τοὺς δὲ διὰ τὸν κοινὸν δεσπότην ὡς αὐτοῦ γνησίους θεράποντας τιμῶντες καὶ τὴν κατὰ σχέσιν προσκύνησιν ἀπονέμοντες.

Αὕτη ἡ πίστις τῶν ἀποστόλων, αὕτη ἡ πίστις τῶν πατέρων, αὕτη ἡ πίστις τῶν ὀρθοδόξων, αὕτη ἡ πίστις τὴν οἰκουμένην ἐστήριξε.

Καὶ ἐκκινεῖ ἡ ἱ. πομπὴ πρὸς τὴν μεσημβρινήν (νοτίαν) θύραν τοῦ ναοῦ, ἐνῷ ὁ χορὸς ψάλλει τὸ ἀπολυτίκιον «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου» (εἰς χρόνον ἀνάλογον).

ΣΤΑΣΙΣ ΤΡΙΤΗ. Ὄταν ὁ ἀρχιερεὺς φθάσῃ εἰς τὸν ὠρισμένον τόπον, ἵσταται ἡ πομπή, καὶ ὁ προϊστάμενος ἀναγινώσκει τὰ λοιπὰ ἄρθρα τοῦ συμβόλου τῆς πίστεως:

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Εἶτα ὁ ἀρχιερεὺς ἐκφώνως:

– Μιχαὴλ τοῦ ὀρθοδόξου βασιλέως καὶ Θεοδώρας τῆς ἁγίας αὐτοῦ μητρός, αἰωνία ἡ μνήμη. [Ὁ χορὸς «Αἰωνία ἡ μνήμη» (γ')].

– Βασιλείου, Κωνσταντίνου, Λέοντος, Ἀλεξάνδρου, Χριστοφόρου, Νικηφόρου, Ἀνδρονίκου, Ἰσαακίου, Ἀλεξίου καὶ Θεοδώρου, τῶν τὴν οὐράνιον βασιλείαν τῆς ἐπιγείου ἀνταλλαξαμένων, αἰωνία ἡ μνήμη. [Ὁ χορὸς «Αἰωνία ἡ μνήμη» (γ')].

– Ἰγνατίου, Φωτίου, Στεφάνου, Ἀντωνίου, Ἰωσήφ καὶ πάντων τῶν ἁγιωτάτων πατριαρχῶν τῶν ὑπὲρ τῆς πίστεως ἡμῶν ἀγωνισαμένων, αἰωνία ἡ μνήμη. [Ὁ χορὸς «Αἰωνία ἡ μνήμη» (γ')].

– Τούτων τοῖς ὑπὲρ εὐσεβείας μέχρι θανάτου ἄθλοις τε καὶ ἀγωνίσμασι καὶ διδασκαλίαις παιδαγωγεῖσθαι τε καὶ κρατύνεσθαι Θεὸν ἐκλιπαροῦντες καὶ μιμητὰς τῆς ἐνθέου αὐτῶν πολιτείας μέχρι τέλους ἀναδείκνυσθαι ἐκδυσωποῦντες, ἀξιωθεῖν τῶν ἐξαιτουμένων, οἰκτιρμοῖς καὶ χάριτι τοῦ μεγάλου καὶ πρώτου ἀρχιερέως Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς ὑπερ-

ενδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, τῶν
θεοειδῶν ἀγγέλων καὶ πάντων τῶν ἁγίων.

Ὁ χορὸς «Ἀμὴν» καὶ ψάλλει τὸ ἀπολυτίκιον «Τὴν ἄχραντον
εἰκόνα σου» (εἰς χρόνον ἀνάλογον) [ἢ τὸ ἀκροτελεύτιον αὐτοῦ
«Χαρὰς ἐπλήρωσας τὰ πάντα» κ.λπ.], ἐνῶ ἡ ι. πομπὴ ἐπιστρέφει
εἰς τὸν σολέα.

ΣΤΑΣΙΣ ΤΕΤΑΡΤΗ. Ὁ ἀρχιερεὺς ψάλλει ἀπὸ τῶν βημοθύρων
τὸν ψαλμικὸν στίχον «Τίς θεὸς μέγας ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν· σὺ εἶ ὁ
Θεὸς ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος». Τὸν αὐτὸν στίχον ἐπαναλαμ-
βάνουν οἱ χοροὶ ἀνὰ μίαν, καὶ εἶτα τὸ «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος»
(ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν.

Ψάλλονται τὰ ἀντίφωνα ὡς ἐξῆς.

Ἀντίφωνον α΄

**Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο
Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.**

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥ τις οὐ σαλευθήσεται.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

**Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας τοῦ Κυρίου, ἀκουστὰς ποιήσει
πάσας τὰς αἰνέσεις αὐτοῦ;**

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

**Εἰπάτωσαν οἱ λελυτρωμένοι ὑπὸ Κυρίου, οὓς ἐλυτρώσατο
ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ.** Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα, Καὶ νῦν. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον β΄

**Ἐξομολογησάσθωσαν τὰ ἑλέη αὐτοῦ καὶ τὰ θαυμάσια
αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀνα-
στὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούια.**

**Ὑψωσάτωσαν αὐτὸν ἐν ἐκκλησίᾳ λαοῦ καὶ ἐν καθέδρᾳ πρε-
σβυτέρων. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς....**

**Ὁφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...**

Τοῦ ἀκοῦσαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν πεπεδημένων, τοῦ λῦσαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθνατωμένων.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...

Δόξα, Καὶ νῦν. «Ὁ μονογενὴς Υἱός».

Ἀντίφωνον γ´

Αἰνεσάτωσαν αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ.

«Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου...»

Αὐτὴ ἡ ἡμέρα Κυρίου, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου...»

Κύριε, ὁ Θεός μου, εἰς τὸν αἰῶνα ἐξομολογήσομαί σοι.

«Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου...»

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...»

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, ἀπολυτικά «Τὸν συνάναρχον Λόγον», «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Τῇ ὑπερμάχῳ».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τὰ εἰδικὰ τῆς Κυριακῆς* (βλέπε ἐν τῷ Τριωδίῳ). Ἀπόστολος: Κυριακῆς α' νηστειῶν, «Πίστει Μωυσῆς μέγας γενόμενος» (Εβρ. ια' 24-26, 32-40). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Ἡθέλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐξελθεῖν» (Ιω. α' 44-52).

Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἐπὶ σοὶ χαίρει». Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε»· «Εἶδομεν τὸ φῶς»· καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας. Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτικά τὸ ἀναστάσιμον, Δόξα, «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου»· κοντάκιον τῆς ἐορτῆς «Ὁ ἀπερίγραπτος Λόγος».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ἑσπέρια εἰς στίχους 10, κατανυκτικὰ τοῦ (πλ. α') ἤχου 4 «Κύριε, ἁμαρτάνων οὐ παύομαι» κ.λπ. (ζήτησι ἐν

* Προκείμενον, ἦχος δ', Ὡδὴ τῶν πατέρων, «Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν», στίχ. «Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν». – Ἀλληλουιάριον, ἦχος πλ. δ', στίχ. α' «Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν ἐν τοῖς ἱερεῦσιν αὐτοῦ, καὶ Σαμουὴλ ἐν τοῖς ἐπικαλουμένοις τὸ ὄνομα αὐτοῦ», στίχ. β' «Ἐπεκαλοῦντο τὸν Κύριον, καὶ αὐτὸς εἰσήκουεν αὐτῶν· ἐν στόλῳ νεφέλης ἐλάλει πρὸς αὐτούς».

τέλει τοῦ Τριωδίου), προσόμοια τοῦ Τριωδίου 3 «*Δίδου μοι κατάνυξιν*» κ.λπ., καὶ ἐκ τοῦ Μηναίου (2 Μαρτίου) ἕτερα 3, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἐν συνεχείᾳ προσόμοιον θεοτοκίον. Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ, «*Φῶς ἱλαρόν*» καὶ τὸ μέγα προκείμενον «*Ἐδωκας κληρονομίαν*» κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριωδίῳ τάξιν. Εἰς τὸν στίχον, ἅπαντα ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ· «*Νῦν ἀπολύεις*» κ.τ.λ. ὡς ἐσημειώθησαν τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς ἐσπέρας.

2. Δευτέρα. Ἡσυχίου μάρτυρος. Θεοδότου Κυρηναίας Κύπρου (†326), Εὐθαλίας παρθενομάρτυρος (†252).

Μνήμη Νικολάου ἱερέως τοῦ Πλανᾶ (†1932). Κατ' ἀπόφασιν τῆς ἱ. Συνόδου, εἰ τύχοι ἐν τῇ μεγ. τεσσαρακοστῇ, μετατίθεται ἡ μνήμη αὐτοῦ τῇ α' Κυριακῇ τοῦ Μαρτίου.

Τῷ πρωί. Αἱ ἀκολουθίαι μεσονυκτικοῦ, ὄρθρου, ὥρων μετὰ τῶν μακαρισμῶν, καὶ τοῦ ἐσπερινοῦ τῆς ἐπομένης, ὡς προδεδήλωται, κατὰ τὴν τάξιν τῆς Τεσσαρακοστῆς.

Σημειώσεις. Καθ' ἐκάστην ἐσπέραν ἀπὸ Δευτέρας ἕως Πέμπτης τῶν λοιπῶν ἐβδομάδων τῆς μεγ. Τεσσαρακοστῆς καὶ τὴν ἐσπέραν τῆς μεγ. Δευτέρας καὶ τῆς μεγ. Τρίτης διεξάγεται ἡ ἀκολουθία τοῦ μεγάλου ἀποδείπνου ὡς ἐν τῷ Ὁρολογίῳ (ἄνευ Εὐαγγελίου). Κατὰ τὸ Τ.Μ.Ε. (διατάξεις Τριωδίου §23, ὑποσ. 17), μετὰ τὴν δοξολογίαν ψάλλεται ἐκ τοῦ Θεοτοκαρίου ὁ ὠρισμένος κανὼν τῆς ἡμέρας ὁ εἰς τὸν ἥχον τῆς ἐβδομάδος, ἂν καὶ κατὰ τόπους καὶ κατὰ ἱ. μονὰς ὑπάρχουν διάφορα τυπικὰ σχετικῶς μὲ τοὺς κανόνας· πολλαχοῦ δὲ τὸ μέγα ἀπόδειπνον διεξάγεται ἄνευ οἰουδήποτε κανόνος (πλὴν τῆς α' ἐβδομάδος τῶν νηστειῶν καὶ τῶν ἀποδείπνων τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος).

3. Τρίτη. Εὐτροπίου, Κλεονίκου, Βασιλίσκου τῶν μαρτύρων. Θεωρήτου ἱερομάρτυρος.

4. Τετάρτη. Γερασίου ὁσίου τοῦ ἐν Ἰορδάνῃ (†475)· Παύλου καὶ Ἰουλιανῆς τῶν μαρτύρων (†273).

Τῷ πρωί. Αἱ ἀκολουθίαι πᾶσαι ὡς προδεδήλωται.

Ὁ ἐσπερινὸς μετὰ τῶν προηγησμένων. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ ἡ' κάθισμα («*Πρὸς Κύριον*»). Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*» τὸ ἰδιόμελον «*Τὴν πνευματικὴν, ἀδελφοί*» (δῖς), τὸ μαρτυρικὸν

«Πανεύφημοι μάρτυρες» καὶ τὰ 3 τῆς σειρᾶς προσόμοια τοῦ Τριωδίου ἀνὰ μίαν, εἶτα 3 τοῦ Μηναίου (5 Μαρτίου) εἰς 4 μετὰ τοῦ ἐν συνεχείᾳ Δόξα, Καὶ νῦν, θεοτοκίου· εἴσοδος, «Φῶς ἱλαρόν», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς προηγιασμένης.

5. Πέμπτη. Κόνωνος ὁσιομάρτυρος. Μάρκου ὁσίου τοῦ Ἀθηναίου (δ' αἰ.), Γεωργίου νεομάρτυρος τοῦ ἐκ Ῥαψάνης.

6. Παρασκευή. Τῶν ἐν Ἀμορίῳ 42 μαρτύρων (†845). Μνήμη τῆς εὐρέσεως τοῦ τ. σταυροῦ ὑπὸ τῆς ἀγίας Ἑλένης (326).

Τῷ πρωί. Αἱ ἀκολουθίαι πᾶσαι ὡς προδεδήλωται.

Ὁ ἐσπερινὸς μετὰ τῶν προηγιασμένων. Μετὰ τὸν προοιμιακὸν καὶ τὸ ἱε' κάθισμα, εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» τὸ ἰδιόμελον «Νῦν καιρὸς εὐπρόσδεκτος» (δῖς), τὰ 4 μαρτυρικὰ τοῦ (πλ. α') ἤχου, καὶ ἐκ τοῦ Μηναίου (Μαρτίου 7) προσόμοια 3 εἰς 4, Δόξα, τὸ νεκρώσιμον τοῦ ἤχου (ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου) «Ἐμνήσθην τοῦ προφήτου», Καὶ νῦν, «Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ»· εἴσοδος, «Φῶς ἱλαρόν», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς προηγιασμένης.

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας. Οἱ β' χαιρετισμοὶ τῆς Θεοτόκου. Εἰς τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον ψάλλεται ὁ κανὼν «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου», εἶτα τὸ «Τῇ ὑπερμάχῳ» δίχορον, καὶ ἐκφωνεῖται ἡ β' στάσις τοῦ ἀκαθίστου ὕμνου «Ἦκουσαν οἱ ποιμένες». Μετὰ τὸ τρισάγιον κ.λπ., κοντάκιον «Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως», καὶ τὰ λοιπὰ κατὰ τὴν τάξιν τῶν α' χαιρετισμῶν (ἀλλ' ἄνευ Εὐαγγελίου).

7. Σάββατον β' τῶν νηστειῶν. Τῶν ἐν Χερσῶνι ἐπισκοπευσάντων ἱερομαρτύρων (δ' αἰ.). Λαυρεντίου ὁσίου τοῦ Μεγαρέως.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, τὰ εἰρηνικὰ καὶ τὴν ἐκφώνησιν «Ὅτι πρέπει σοι», οἱ χοροὶ εἰς ἤχον β' τὸ ἀλληλουϊάριον, δις ἄνευ στίχων καὶ δις ἐφύμνιον τῶν στίχων «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε», «Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν». Ἀπολυτίκια, τὸ μαρτυρικὸν «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, τὸ νεκρώσιμον «Μνήσθητι, Κύριε», Καὶ νῦν, θεοτοκίον, «Μήτηρ ἀγία». Καθίσματα τὰ 3 μαρτυρικὰ τοῦ πλ. α' ἤχου ὡς ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου, ἀλλ' εἰς τὸ Δόξα, ἀντὶ τοῦ νε-

κρωσίμου «*Ἀνάπαυσον, σωτήρ ἡμῶν*» (ὃ περ θα ψαλῇ ὑποχρεωτικῶς μετὰ τὰ εὐλογητάρια) λέγεται τὸ παρόν·

Γινώσκεις ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅτι ἐν ἁμαρτίαις γεγεννήμεθα· δι' ὃ σε ἱκετεύομεν· τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, παρορῶν ὡς ἀγαθὸς τὰ πλημμελήματα, ἃ ὡς ἄνθρωποι καὶ θνητοὶ ἐν βίῳ ἐπραξαν, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλάνθρωπε.

Εἰς δὲ τὸ Καὶ νῦν τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου «*Χαῖρε, πύλη Κυρίου ἢ ἀδιόδευτος*». Εὐθὺς [ὁ Ἄμωμος εἰς στάσεις δύο καὶ] τὰ νεκρώσιμα εὐλογητάρια, μετὰ τὰ ὅποια γίνεται τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων (ὡς ἐσημειώθη εἰς τὸν ἐσπερινὸν τοῦ Ψυχοσαββάτου τῆς ἀπόκρεω). Εἶτα οἱ χοροὶ τὸ νεκρώσιμον κάθισμα τοῦ πλ. α' ἤχου «*Ἀνάπαυσον, σωτήρ ἡμῶν*», Δόξα, «*Καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ*», Καὶ νῦν, «*Ὁ ἐκ παρθένου ἀνατείλας*». Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. [Ἡ στιχολογία τῶν ἐννέα ᾠδῶν καὶ] ὁ κανὼν τοῦ Μηναίου (μετὰ τῶν εἰρμῶν) μέχρι μὲν τῆς ε' ᾠδῆς μόνος, ἀπὸ δὲ τῆς ζ' ᾠδῆς μετὰ τῶν τετραφθίων κανόνων τῆς ἡμέρας (Τριψόδιον, Σάββατον β' ἐβδομάδος). Ἀπὸ γ' ᾠδῆς ὁ εἰρμὸς τοῦ Μηναίου, αἰτησις, «*Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός*», τὸ μεσψόδιον τοῦ Μηναίου κάθισμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Ἀφ' ε' ᾠδῆς ὁ εἰρμὸς τοῦ β' τετραφθίου «*Βυθός μοι τῶν παθῶν*», αἰτησις, «*Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεύς*», εἶτα τὸ νεκρώσιμον κοντάκιον «*Μετὰ τῶν ἁγίων*» καὶ τὸ συναξάριον. Καταβασίαι δὲν ψάλλονται, ἀλλ' εἰς τὸ «*Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν*» ὁ εἰρμὸς τῆς η' ᾠδῆς τοῦ β' τετραφθίου «*Τὸν ἐξ ἀνάρχου*»· στιχολογοῦμεν τὸ «*Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον*» ἐπισυνάπτοντες «*Τὴν τιμιωτέραν*» (εἰς ἤχον γ')· εἶτα ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ β' τετραφθίου «*Σὲ τὴν ἀθάνατον πηγὴν*» καὶ τὸ «*Ἄξιον ἐστίν*». (Τὸ φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου τῆς ἐβδομάδος δίς.) Ἐξαποστειλάριον τὸ νεκρώσιμον τοῦ Σαββάτου «*Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων*» καὶ θεοτοκίον «*Ὁ γλυκασμὸς τῶν ἀγγέλων*» (βλέπε εἰς Ὁρολόγιον). Εἰς τοὺς αἶνους τὰ ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριψθίου 4 ἰδιόμελα τοῦ πλ. α' ἤχου «*Εὐλογημένος ὁ στρατὸς*» κ.λπ., Δόξα, τὸ νεκρώσιμον «*Σὺ ἐπλάσας με, Κύριε*», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «*Μακαρίζομέν σε*». [Οἱ ψαλμοὶ τῶν αἰνῶν χῦμα], «*Σοὶ δόξα πρέπει*», ἡ δοξολογία χῦμα καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως. Εἰς τὸν στίχον τῶν

αἰνῶν, προσόμοια νεκρώσιμα τοῦ ἤχου «Αἶγλη τοῦ σοῦ προσώπου, Χριστέ» κ.λπ. ὡς ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου. «Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὰ ἀπολυτικά τῆς μετ' Ἀλληλούια ἀκολουθίας τοῦ Σαββάτου «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Μήτηρ ἁγία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Αντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τὰ συνήθη («τῶν καθημερινῶν»). Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτικά «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», «Μνήσθητι, Κύριε» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκια «Μετὰ τῶν ἁγίων» καὶ «Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως». Ἀπόστολος: Σαββάτου β' ἐβδ. νηστειῶν, «Βλέπετε μήποτε ἔσται» (Εβρ. γ' 12-16). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Ἀπῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς ἔρημον τόπον» (Μρ. α' 35-44). Καθεξῆς ἡ λειτουργία τοῦ ἱ. Χρυσοστόμου· «Ἄξιον ἔστί»· «Μακάριοι οἱ ἐξελέξω»· «Εἶδομεν τὸ φῶς». Ἐὰν ὑπάρχουν κόλλυβα ὑπὲρ κεκοιμημένων, μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν ψάλλονται τὰ νεκρώσιμα τροπάρια «Μετὰ πνευμάτων δικαίων» κ.λπ. καὶ μνημονεύονται παρὰ τοῦ ἱερέως τὰ ὀνόματα ὑπὲρ ὧν τὰ κόλλυβα· καὶ ἡ συνήθης ἀπόλυσις τῆς λειτουργίας.

Εἰδήσεις. 1. Οὗτος ὁ τύπος τηρεῖται καὶ κατὰ τὰ Σάββατα τῶν ἐπομένων γ' καὶ δ' ἐβδομάδων, ἐναλλασσομένων τῶν καθισμάτων, μαρτυρικῶν καὶ νεκρωσίμων τοῦ ἤχου τῆς ἐβδομάδος· ἐκτὸς εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ἢ μνήμη ἑορταζομένου ἁγίου.

2. Εἰ τύχοι μνήμη ἑορταζομένου ἁγίου ἐν τῷ β', γ' ἢ δ' Σαββάτῳ τῶν νηστειῶν, ψάλλονται εἰς τὸν ὁρθρον καταβασίαι «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου», καὶ εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Προστασία».

8. † **ΚΥΡΙΑΚΗ Β' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.** «Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης τοῦ Παλαμᾶ». Θεοφυλάκτου ἐπισκόπου Νικομηδείας (†842-5), Ἑρμοῦ ἀποστόλου (α' αἰ.). Ἦχος πλ. β', ἐωθινὸν ς' (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Τριωδίου §§35-37).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτικίον «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε»· κοντάκιον «Ὡς ἀπαρχὰς».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα 6, τοῦ Τριωδίου 3 εἰς 4, Δόξα, «Ὅσπερ τρισμάκαρ», Καὶ νῦν, «Τίς μὴ μακαρίσει σε». Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα,

«*Ἡ γρηγόρος γλῶσσά σου*», Καὶ νῦν, «*Ἀνύμφευτε παρθένε*». Ἀπολυτίκια «*Ἀγγελικαὶ δυνάμεις*», Δόξα, «*Ὁρθοδοξίας ὁ φωστήρ*», Καὶ νῦν, «*Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθείς*».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ τὰ 3 κατα-
νυκτικὰ τροπάρια «*Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε*», κ.λπ..

Εἵδησις. Κατὰ τὴν παροῦσαν ἐβδομάδα, γ' τῶν νηστειῶν, θὰ τελε-
σθοῦν τρεῖς θεῖαι λειτουργίαι προηγιασμένων δώρων.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ
ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἕμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή,
οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινόν (ς')· μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὰ τροπάρια
«*Τῆς μετανοίας*» κ.λπ., ὡς συνήθως ἐν τῷ Τριωδίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν εἰρμῶν) καὶ ὁ τοῦ
Τριωδίου μετὰ στίχου «*Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν*»·
ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἱεράρχου, εἶτα τὸ
μεσῳδίων κάθισμα τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ θεοτοκίον· ἀφ' ἧς τὸ
ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου, καὶ τὰ συναξάρια τῆς
ἡμέρας καὶ τοῦ Τριωδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*»· «*Τὴν τι-
μιωτέραν*», «*Ἄπας γηγενής*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ. «*Ἅγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ ς' ἀναστάσιμον
«*Δεικνύων ὅτι ἄνθρωπος*», τοῦ Τριωδίου «*Χαῖρε, πατέρων καύχη-
μα*» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

Εἰς τοὺς Αἶνοις στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ ἱεράρχου
προσόμοια 3 «*Τὴν μακαρίαν ἐν κόσμῳ*» κ.λπ. εἰς 4 –εἰς τοὺς πρὸ
αὐτῶν στίχους τὰ δύο τελευταῖα–, Δόξα, «*Τοῖς ἐν σκότει ὁμαρ-
τημάτων*», Καὶ νῦν, «*Ὑπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Ἀνα-
στάς ἐκ τοῦ μνήματος*» (ἢ «*Σήμερον σωτηρία*»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ
οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς ς' ᾠδῆς τοῦ ἁγίου].
Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «*Ἀγγελικαὶ δυνάμεις*», «*Ὁρθο-
δοξίας ὁ φωστήρ*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, ἐπισφραγιστικὸν κον-
τάκιον «*Τῇ ὑπερμάχῳ*». Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τοῦ

ἤχου· Απόστολος: Κυριακῆς β' νηστειῶν, «Κατ' ἀρχὰς σὺ, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας» (Εβρ. α' 10-β' 3)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Καπερναοὺμ» (Μτ. β' 1-12). Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ μεγ. Βασιλείου· εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἐπὶ σοὶ χαίρει»· κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε».

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας. Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις», Δόξα, «Ὁρθοδοξίας ὁ φωστήρ»· ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», εἰς στίχους 6, ἐσπέρια προσόμοια 3 τῆς σειρᾶς τοῦ Τριωδίου «Ἀμέτρητά σοι πταίσας» καὶ ἐκ τοῦ Μηναίου (Μαρτίου 9) τῶν ἁγίων ἕτερα 3 «Φέροντες τὰ παρόντα» κ.λπ., Δόξα, τὸ διὰ τὸν στίχον τῶν αἰνῶν ἰδιόμελον αὐτῶν «Τὴν λίμνην ὡς παράδεισον», Καὶ νῦν, προσόμοιον θεοτοκίον (ἐκ τοῦ Μηναίου) «Ἔργοις σκοτεινοῖς συναπαχθεῖς». Εἴσοδος, «Φῶς ἱλαρόν», μέγα προκείμενον «Μὴ ἀποστρέψης». Εἰς τὰ ἀπόστιχα τὸ ἰδιόμελον «Χαλινοὺς ἀποπτύσας» (δύς), τὸ μαρτυρικόν, Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε», «Νῦν ἀπολύεις», τρισάγιον κ.λπ., τὸ ἀπολυτίκιον τῶν μαρτύρων «Τὰς ἀλγηδόνας τῶν ἁγίων», Δόξα, Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι».

- 9. Δευτέρα.** † Τῶν ἁγίων τεσσαράκοντα μαρτύρων τῶν ἐν τῇ λίμνῃ τῆς Σεβαστείας μαρτυρησάντων (†320).

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν ψάλλονται τὰ διὰ τοὺς αἶνους ἰδιόμελα τῶν μαρτύρων «Χορὸς τετραδεκαπύρσευτος», «Τὴν τετραδεκάριθμον χορείαν», Δόξα, «Ἀληθείας κρατῆρα», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Ἀδιόδευτε πύλῃ» (βλέπε αὐτὸ εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνῶν), τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Τὰς ἀλγηδόνας τῶν ἁγίων».

Εἰς τὸν ὄρθρον (ἐορτάσιμον). Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκιον «Τὰς ἀλγηδόνας τῶν ἁγίων», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι». [Τὸ ψαλτήριον τῆς ἡμέρας.] Τὰ καθίσματα κατὰ σειρὰν καὶ ἡ τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ὁρθρου, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· Εὐαγγέλιον τῶν μαρτύρων, Τρίτης ιβ' ἐβδ. Λουκᾶ, «Προσέχετε ἀπὸ τῶν

ἀνθρώπων» (Λκ. κα' 12-19). Κανόνες, ὁ μικρὸς παρακλητικὸς τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ ὁ τῶν μαρτύρων· ἀπὸ γ' καὶ ς' ὥδῃς ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Ἀνοιζῶ τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἄπας γηγενῆς». Τὸ ἐξαποστειλάριον τῶν μαρτύρων καὶ τὸ θεοτοκίον. Εἰς τοὺς αἶνους τὰ 3 προσόμοια τῶν ἁγίων «Δεῦτε μαρτυρικὴν» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, «Ἀθλοφόροι Χριστοῦ», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Μακαρίζομέν σε»· δοξολογία μεγάλη, τὸ ἀπολυτίκιον τῶν μαρτύρων.

ΩΡΑΙ. Εὐθὺς «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» (γ'), καὶ αἱ ὥραι λιταί, λέγοντες εἰς ἐκάστην χῦμα, μετὰ μὲν τοὺς ψαλμούς, Δόξα, «Τὰς ἀλγηδόνας», Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τῆς ὥρας, μετὰ δὲ τὸ τρισάγιον κ.λπ. τὸ κοντάκιον τῶν μαρτύρων «Πᾶσαν στρατιάν». Εἰς τὴν θ' ὥραν συνάπτονται, ὡς συνήθως, οἱ μακαρισμοὶ (μὲ μόνον τὸ κοντάκιον τῶν ἁγίων) κ.τ.λ.· μετὰ τὸ «Ὁ Θεὸς οἰκτιρήσαι ἡμᾶς» καὶ τὴν εὐχὴν «Παναγία Τριάς, τὸ ὁμοούσιον κράτος» ὁ ἱερεὺς τὴν (μικράν) ἀπόλυσιν καὶ τὸ «Δι' εὐχῶν», μεθ' ὃ ἄρχεται

Ὁ ἐσπερινὸς μετὰ τῆς ἰ. ἀκολουθίας τῶν προηγιασμένων δώρων. Ὁ προοιμιακός, τὰ εἰρηνικά, καὶ τὸ ιη' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου («Πρὸς Κύριον»). Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», εἰς στίχους 10, τὸ ιδιόμελον τῆς ἡμέρας τὸ εὕρισκόμενον εἰς τὰ ἀπόστιχα (Τριψόδιον, Δευτέρα γ' ἐβδομάδος ἐσπέρας) «Πάτερ ἀγαθὲ» δῖς, τὸ ἐν συνεχείᾳ μαρτυρικὸν «Τῶν ἁγίων μαρτύρων» ἅπαξ, εἶτα τὰ εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ ἐσπερινοῦ τοῦ Τριψοδίου 3 προσόμοια τῆς σειρᾶς «Νηστείαν ποθήσωμεν» κ.λπ., καὶ ἐκ τοῦ Μηναίου τὰ 3 στιχηρὰ τῶν ἁγίων «Φέροντες τὰ παρόντα» κ.λπ. (9 Μαρτίου, εἰς τὸν πρῶτον ἐσπερινὸν) εἰς 4, Δόξα, τῶν ἁγίων «Ἐν ὧδαῖς ἁσμάτων», Καὶ νῦν, τὸ κάτωθι προσόμοιον θεοτοκίον (ἐκ τῆς 6ης Μαρτίου), πρὸς τὸ «Τριήμερος ἀνέστης»·

Μεγάλων χαρισμάτων ἀγνή, παρθένε μῆτερ μόνη Θεοῦ, ἡξιώθης ὅτι ἔτεκες σαρκί, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, «Φῶς ἱλαρὸν» ἄνευ μέλους, ὁ ἱερεὺς «Ἐσπέρας», τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριψοδίου καὶ τὸ «Κα-

τευθυνθήτω» κατὰ τάξιν ὑπὸ τοῦ ἱερέως καὶ τῶν χορῶν. Ὁ Ἀπόστολος τῶν μαρτύρων, Μαρτίου 9, «Τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον» (Ἑβρ. ιβ' 1-10), τὸ Εὐαγγέλιον αὐτῶν, Τετάρτης θ' ἔβδ. Ματθαίου, «Ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν» (Μτθ. κ' 1-16). Καθεξῆς ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν προηγιασμένων δώρων. Κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον»· τὸ «Εὐλογήσω τὸν Κύριον» κ.λπ.· εἰς δὲ τὴν ἀπόλυσιν μνημονεύονται πάλιν οἱ ἅγιοι τῆς 9ης Μαρτίου.

Σημείωσις. Ἐν τῇ τραπέζῃ κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

- 10. Τρίτη.** Κοδράτου τοῦ ἐν Κορίνθῳ καὶ τῶν σὺν αὐτῷ 5 μαρτύρων (†251). Αναστασίας τῆς πατρικίας, Μιχαὴλ Μαυροειδῆ νεομάρτυρος τοῦ ἐν Ἀδριανουπόλει (†1544).

- 11. Τετάρτη.** Σωφρονίου πατριάρχου Ἱεροσολύμων (†638-44). Πιονίου, Τροφίμου καὶ Θαλλοῦ τῶν μαρτύρων, Θεοδώρας ὁσίας (τῆς ἐκ Σερβίων Κοζάνης) βασιλίσσης Ἄρτης.

Τῷ πρωί. Αἱ ἀκολουθίαι πᾶσαι ὡς προδεδήλωται.

Ὁ ἐσπερινὸς μετὰ τῶν προηγιασμένων. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ ιη' κάθισμα. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» τὸ ἰδιόμελον τοῦ Τριφδίου «Ἀσώτως διασπείρας» (δίς), τὸ μαρτυρικὸν «Τερεῖα ἔμψυχα» (ἅπαξ), τὰ 3 προσόμοια τῆς σειρᾶς τοῦ Τριφδίου «Ἠλίου ἀγάσματα» καὶ ἕτερα 3 τοῦ Μηναίου (12 Μαρτίου) εἰς 4, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἐν συνεχείᾳ θεοτοκίον τοῦ Μηναίου· εἴσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς προηγιασμένης.

- 12. Πέμπτη.** Θεοφάνους τοῦ ὁμολογητοῦ (†818). Γρηγορίου Ῥώμης τοῦ Διαλόγου (†604), Φινεὲς τοῦ δικαίου (1430 π.Χ.), Συμεὼν τοῦ νέου Θεολόγου (†1022).

- 13. Παρασκευή.** Ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ ἱεροῦ λειψάνου Νικηφόρου πατριάρχου ΚΠόλεως (†846). Πουπλίου ἐπισκόπου Ἀθηνῶν ἱερομάρτυρος (β' αἰ.).

Τῷ πρωί. Αἱ ἀκολουθίαι πᾶσαι ὡς προδεδήλωται.

Ὁ ἐσπερινὸς μετὰ προηγιασμένης. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ ιη' κάθισμα. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» τὸ ἰδιόμελον τοῦ Τριφδίου

«*Ἀσώτου δίκην ἀπέστην*» (δίδς), τὰ 4 μαρτυρικὰ τοῦ πλ. β' ἤχου (ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου) καὶ τοῦ Μηναίου (14 Μαρτίου) ἕτερα 3 εἰς 4, Δόξα, τὸ νεκρώσιμον τοῦ ἤχου «*Ἀρχή μοι καὶ ὑπόστασις*», Καὶ νῦν, «*Τίς μὴ μακαρίσει σε*» (ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου)· εἴσοδος, «*Φῶς ἱλαρόν*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς προηγιασμένης.

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας. Οἱ γ' χαιρετισμοὶ τῆς Θεοτόκου. Εἰς τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον ἐκφωνεῖται ἡ γ' στάσις τοῦ ἀκαθίστου «*Νέαν ἔδειξε κτίσιν*», ὡς εἴθισται. Κοντάκιον «*Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως*». Πάντα τὰ λοιπὰ κατὰ τὴν τάξιν τῶν α' χαιρετισμῶν (ἀλλ' ἄνευ Εὐαγγελίου).

14. Σάββατον γ' τῶν νηστειῶν. Βενεδίκτου ὁσίου (†543)· Εὐσχήμονος ὁμολογητοῦ ἐπισκόπου Λαμψάκου (θ' αἰ.).

Τῷ Σαββάτῳ πρωί. Τὸ σύνηθες μεσονυκτικὸν τοῦ Σαββάτου ὡς ἐν τῷ Ὁρολογίῳ.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μετ' Ἀλληλοῦια κατὰ τὸν τύπον τοῦ β' Σαββάτου τῶν νηστειῶν. Εἰς τὰ καθίσματα τὰ 3 μαρτυρικὰ τοῦ πλ. β' ἤχου «*Ἀθλητικὸν ἀγῶνα*» κ.λπ., Δόξα, τὸ νεκρώσιμον «*Ἀληθῶς ματαιότης τὰ σύμπαντα*», Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου «*Ὁ τὴν εὐλογημένην*»· ἀλλὰ μετὰ τὰ 8 νεκρώσιμα εὐλογητάρια (καὶ τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων) τὸ σύνηθες νεκρώσιμον κάθισμα τοῦ πλ. α' ἤχου «*Ἀνάπαυσον, σωτὴρ ἡμῶν*», Δόξα, «*Καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ*», Καὶ νῦν, «*Ὁ ἐκ παρθένου ἀνατείλας*». Μετὰ τοὺς κανόνας κ.λπ., εἰς τὸ «*Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν*» ὁ εἰρμὸς τῆς η' ᾠδῆς τοῦ β' τετραωδίου «*Οἱ θεωρήμονες παῖδες*»· στιχολογοῦμεν τὸ «*Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον*» ἐπαναλαμβάνοντες «*Τὴν τιμιωτέραν*» (εἰς ἤχον πλ. δ')· εἶτα ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ β' τετραωδίου «*Μεγαλύνομέν σε*» καὶ τὸ «*Ἄξιον ἐστίν*». (Τὸ φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου τῆς ἐβδομάδος δίδς.) Ἐξαποστειλᾶριον τοῦ Σαββάτου μετὰ τοῦ θεοτοκίου. Εἰς τοὺς αἶνους καὶ εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνῶν ὡς ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου (ἤχος πλ. β'). Ἀπολυτίκια τοῦ Σαββάτου «*Ἀπόστολοι, μάρτυρες*», Δόξα, «*Μνήσθητι, Κύριε*», Καὶ νῦν, «*Μήτηρ ἀγία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀπαντα ὡς προεγράφησαν εἰς τὸ β' Σάββατον τῶν νηστειῶν, ἀλλὰ Ἀπόστολος: Σαββάτου γ' ἐβδο-

μάδος νηστειῶν (Ἑβρ. ι' 32-38)· Εὐαγγέλιον· ὁμοίως (Μρ. β' 14-17).

15. † ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ). Ἀγαπίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ (†303). Ἀριστοβούλου ἀποστόλου Βρετανίας, Μανουήλ νεομάρτυρος τοῦ Κρητός (†1792). Ἦχος βαρύς, ἐωθινὸν ζ' (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Τριωδίου §§38-40).

Εἰς τὴν Θ'. Ἀπολυτικά «*Ἀπόστολοι, μάρτυρες*», Δόξα, «*Μνήσθητι, Κύριε*»· κοντάκιον «*Ὡς ἀπαρχάς*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*» ἀναστάσιμα 6, τοῦ Τριωδίου 4, Δόξα, «*Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν*», Καὶ νῦν, «*Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης*». Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, «*Ὁ συμμαχήσας, Κύριε*». Ἀπολυτικά «*Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου*», Δόξα, «*Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου*», Καὶ νῦν, «*Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἡχου, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ διὰ τὴν λιτὴν ἰδιόμελον «*Ὁρῶσά σε ἡ κτίσις*», τὰ τριαδικὰ «*Ἄξιον ἐστί*», τρισάγιον κ.λπ., ἀπολυτικίον «*Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου*».

Εἶδησις. Κατὰ τὴν παροῦσαν ἐβδομάδα θὰ τελεσθοῦν δύο λειτουργίαι προηγιασμένων δώρων.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτικά. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, εἴτα τὸ τοῦ Τριωδίου «*Ἐν παραδείσῳ μὲν τὸ πρίν*», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ αὐτό· (εὐλογητάρια δὲν λέγονται). Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἡχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινόν (ζ')· μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὰ τροπάρια «*Τῆς μετανοίας*» κ.λπ., ὡς συνήθως ἐν τῷ Τριωδίῳ.

ΚΑΝΩΝ ὁ τοῦ Τριωδίου μόνον μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτοῦ εἰς 8· πρῶτον ὁ εἰρμὸς δις «*Ὁ θειότατος προετύπωσεν*», εἴτα εἰς τὸ α' τροπάριον στίχος «*Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε*», εἰς δὲ τὰ λοιπὰ «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*», Δόξα, τὸ τριαδικόν, Καὶ νῦν, τὸ θεοδοκίον (ὡς εἰς τὸ Τριώδιον)· οὕτω ποιούμεν ἐν ἐκάστη ᾠδῇ. Μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὰ μεσῳδια καθίσματα τοῦ Τριωδίου κατὰ

σειράν. Μετὰ τὴν ζ' ᾠδὴν, κοντάκιον καὶ οἶκος τοῦ Τριφδίου, τὸ μηνολόγιον καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριφδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἴρμοι («πρόσειρμα») εἰς τὸν τίμιον Σταυρὸν «Ὁ θειότατος προετόπωσε»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ὡ μῆτερ παρθένε».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ζ' ἀναστάσιμον «Ὅτι ἦραν τὸν Κύριον», τὸ τοῦ σταυροῦ καὶ τὸ σταυροθεοτοκίον αὐτοῦ.

Εἰς τοὺς Αἶνοις στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ προσόμοια τοῦ σταυροῦ 3 «Ἐν φωναῖς ἀλαλάζωμεν» κ.λπ. εἰς 4 —εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ δύο τελευταῖα—, Δόξα, τοῦ Τριφδίου «Τὴν ὑψηλόφρονα γνώμην», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη (εἰς ἧχον δ' [αγια]), εἰς τὸ ἁσματικὸν τρισάγιον τῆς ὁποίας γίνεται

Ἡ τελετὴ τῆς προσκυνήσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ

Εἰς τὸ τέλος τῆς δοξολογίας πρὸ τῆς βορείας πύλης τοῦ ἱ. βήματος σχηματίζεται ἱ. λιτανεῖα κατὰ τὴν ἐξῆς τάξιν· προηγοῦνται οἱ λαμπαδοῦχοι, ἀκολουθοῦν οἱ φέροντες τὰ ἐξαπτέρυγα, εἶτα οἱ χοροὶ ψάλλοντες τὸ ἁσματικὸν «Ἅγιος ὁ Θεός» καὶ εἶτα οἱ μετὰ θυμιατῶν θυμιῶντες.

Ἐνῷ ψάλλεται τὸ ἁσματικόν, ὁ ἱερεὺς, ἐνδεδυμένος τὴν στολὴν αὐτοῦ, θυμιᾷ τὴν ἁγίαν τράπεζαν καὶ τὸν τίμιον Σταυρόν, κείμενον ἐπ' αὐτῆς ἐν ἡντρεπισμένῳ δίσκῳ μετ' ἀνθέων καὶ τριῶν ἀνημμένων κηρίων· εἶτα αἶρει τὸν δίσκον, θέτει αὐτὸν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, στρέφεται περὶ τὴν ἁγίαν Τράπεζαν ἐκ δεξιῶν πρὸς τὰ ἀριστερά, ἐξέρχεται διὰ τῆς βορείας πύλης τοῦ ἁγ. Βήματος καὶ μετὰ τῆς ἱ. λιτανείας ἔρχεται εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ πρὸ ἡντρεπισμένου τετραποδίου, ποιεῖ τρεῖς κύκλους περὶ αὐτὸ καὶ ἵσταται βλέπων πρὸς ἀνατολάς.

Πληρωθέντος τοῦ ἁσματικοῦ ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ· «Σοφία, ὀρθοί», θέτει τὸν δίσκον ἐπὶ τοῦ τετραποδίου καὶ λαβὼν τὸ θυμιατὸν καὶ θυμιῶν κύκλῳ τοῦ τετραποδίου σταυροειδῶς ψάλλει τὸ τροπάριον «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου», τὸ ὁποῖον ἐπαναλαμβάνει ἕκαστος τῶν χορῶν ἀνὰ μίαν. Εἶτα προσκυνεῖ τὸν τ.

Σταυρὸν ψάλλον τὸν ὕμνον «Τὸν σταυρὸν σου προσκυνοῦμεν, δέσποτα, καὶ τὴν ἀγίαν σου ἀνάστασιν δοξάζομεν», ὃν ἐπαναλαμβάνουν οἱ χοροὶ ἀνὰ μίαν. Εἶτα οἱ χοροὶ τὰ ἰδιόμελα «Δεῦτε, πιστοί, τὸ ζωοποιὸν» κ.λπ., ἐνῶ προσέρχεται ὁ λαὸς, προσκυνεῖ τὸν τ. Σταυρὸν καὶ λαμβάνει παρὰ τοῦ ἱερέως ἄνθη. Τῆς προσκυνήσεως καὶ τῶν ἰδιομέλων πληρωθέντων, ὁ β' χορὸς ψάλλει τὸ ἀναστάσιμον τροπάριον «Σήμερον σωτηρία».

Σημείωσις. Ὁ τ. Σταυρὸς τῆς τελετῆς παραμένει ἐν τῷ ἡντρεπισμένῳ δίσκῳ ἐπὶ τοῦ τετραποδίου εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ πρὸς προσκύνησιν ἄχρι τῆς Παρασκευῆς τῆς παρούσης ἐβδομάδος, ὅτε γίνεται ἡ τελευταία προσκύνησις αὐτοῦ καὶ αἶρεται ἐν τῷ ἱερῷ βήματι.

Εἰς τὴν λειτουργίαν.

Ψάλλονται τὰ ἀντίφωνα ὡς ἐξῆς.

Ἀντίφωνον α'

Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Ἔδωκας τοῖς φοβουμένοις σε σημείωσιν τοῦ φυγεῖν ἀπὸ προσώπου τόξου. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀνέβης εἰς ὕψος, ἠχμαλώτευσας αἰχμαλωσίαν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Ἔδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου, Κύριε. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα, Καὶ νῦν. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον β'

Εἶδον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι, ἀλληλούια.

Προσκυνήσωμεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...

Ὁ δὲ Θεός, βασιλεὺς ἡμῶν, πρὸ αἰώνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς...

Ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν· ὕψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...

Δόξα, Καὶ νῦν. «Ὁ μονογενὴς Υἱός».

Ἀντίφωνον γ'

Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ. «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου...»

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου. «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου...»

Καὶ ποιμανὸν αὐτοὺς καὶ ἔπαρον αὐτοὺς ἕως τοῦ αἰῶνος. «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου...»

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, ἀπολυτικά «Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου», «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Τῇ ὑπερμάχῳ». Ἀντὶ τρισαγίου, «Τὸν σταυρόν σου προσκυνοῦμεν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τοῦ Σταυροῦ. Ἀπόστολος: Κυριακῆς γ' νηστειῶν, «Ἔχοντες ἀρχιερέα μέγαν» (Εβρ. δ' 14-ε' 6). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Ὅς τις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν» (Μρ. η' 34-θ' 1).

Λειτουργία τοῦ μεγ. Βασιλείου· εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἐπὶ σοὶ χαίρει». Κοινωνικὸν «Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε· ἀλληλούια». Ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ «Σῶσον, Κύριε».

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας. Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτικά «Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου», Δόξα, «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου»· κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ «Οὐκέτι φλογίνη ρομφαία».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», κατανυκτικὰ 4 τοῦ βαρέος ἤχου «Ὡς ὁ ἄσωτος υἱός» κ.λπ. (ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου), προσόμοια τῆς σειρᾶς 3 «Κύριε, ὁ ἐπὶ σταυροῦ ἐκουσίως» κ.λπ. καὶ ἐκ τοῦ Μηναίου (Μαρτίου 16) ἕτερα 3, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἐν συνεχείᾳ θεοτοκίον τοῦ Μηναίου. Εἰσοδος, «Φῶς ἱλαρόν», μέγα προκείμενον «Ἐδωκας κληρονομίαν». Ἀπόστιχα, ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ· «Νῦν ἀπολύεις»· τρισάγιον κ.λπ., ὡς ἐσημειώθησαν τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς ἐσπέρας.

16. **Δευτέρα.** Σαββίνου τοῦ Αἰγυπτίου (†287). Ἰουλιανοῦ μάρτυρος (γ' αἰ.), Χριστοδούλου ὁσίου τοῦ ἐν Πάτμῳ.

Εἰδήσεις. Σήμερον Δευτέρα, τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ, εἰς μὲν τὴν α' ὥραν ἀντὶ τῶν στίχων «Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον» ψάλλομεν «Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν» τρίς· εἰς δὲ πάσας τὰς ὥρας λέγομεν κοντάκιον (χῦμα) μόνον τὸ τοῦ Σταυροῦ «Οὐκέτι φλογίνη ῥομφαία»· ὁμοίως καὶ εἰς τοὺς μακαρισμούς. Καὶ τῇ μὲν Δευτέρᾳ καὶ τῇ Τετάρτῃ ἡ προσκύνησις τοῦ τ. Σταυροῦ γίνεται εἰς τὴν α' ὥραν, τῇ δὲ Παρασκευῇ γίνεται ἐν τέλει τῆς θ' ὥρας, μεθ' ἣν αἱρεται ὁ τ. Σταυρὸς ἐν τῷ Ι. βήματι.

17. Τρίτη. Ἀλεξίου ὁσίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ (†411).

Εἰδήσεις. Μετὰ τὰς συνήθεις ἀκολουθίας, εἰς τὸν ἑσπερινὸν δὲν ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου ἀλλὰ μόνῃ ἡ τοῦ Τριωδίου.

18. Τετάρτη. Κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων (†386).
Τροφίμου, Εὐκαρπίωνος καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς μαρτύρων (†300).

Τῇ Τετάρτῃ πρωί. Εἰς τὸν ὄρθρον ψάλλεται μόνῃ ἡ ἀκολουθία τοῦ Τριωδίου, ἄνευ δηλονότι τῆς ἀκολουθίας τοῦ Μηναίου· εἰς ἐκάστην ὥδὴν τοῦ κανόνος τοῦ Σταυροῦ λέγονται πρὸ τῶν τροπαρίων οἱ εἰρμοὶ αὐτοῦ (κατὰ τὸ «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου»· βλέπε ἐν τῷ Ὁρολογίῳ εἰς τὸν κανόνα τῶν Οἴκων τοῦ τιμίου Σταυροῦ)· μετὰ τὴν ς' ὥδην τὸ κοντάκιον «Οὐκέτι φλογίνη ῥομφαία» μετὰ τοῦ οἴκου «Τρεῖς σταυροὺς ἐπήξατο», τὸ συναξάριον, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως.

Ὁ ἑσπερινὸς μετὰ προηγιασμένης. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» —εἰς στίχους 10— ψάλλομεν τὰ δύο ἰδιόμελα τῆς σειρᾶς (τοῦ Τριωδίου) «Ἡ τῶν ἀγαθῶν πρόξενος» καὶ «Οἱ ἐν κρυπτῷ ἀρετὰς ἐργαζόμενοι», τὸ μαρτυρικὸν «Ἀκορέστῳ διαθέσει», τὰ 3 προσόμοια τοῦ σταυροῦ καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ Μηναίου (19 Μαρτίου) εἰς 4, Δόξα, Καὶ νῦν, «Σήμερον ὁ ἀπρόσιτος τῇ οὐσίᾳ» (τοῦ Τριωδίου). Εἴσοδος, «Φῶς ἱλαρόν», τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου, καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς προηγιασμένης, ἐν ἣ μετὰ τὰς δεήσεις ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων λέγονται ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς μεγάλης Τετάρτης καὶ τὰ διακονικὰ τῶν «φωτιζομένων» «Ὅσοι πρὸς τὸ φῶτισμα».

19. Πέμπτη. Χρυσάνθου καὶ Δαρείας τῆς Ἀθηναίας. Κλαυδίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ μαρτύρων (†283)· Δημητρίου νεομάρτυρος τοῦ Τορναῖ (†1564).

20. Παρασκευή. Τῶν ἐν τῇ μονῇ τοῦ ἁγ. Σάββα ἀναιρεθέντων πατέρων (†796). Μύρωνος νεομάρτυρος τοῦ ἐξ Ἡρακλείου (†1793).

Τῇ Παρασκευῇ πρωί. Ψάλλονται αἱ ἀκολουθίαι τοῦ μεσονυκτικοῦ, τοῦ ὁρθρου κατὰ τὴν ἐν τῷ ἐν τῷ Τριωδίῳ τάξιν (ἄνευ τοῦ Μηναιίου) καὶ τῶν ὥρων, ὡς εἴθισται.

Ὁ ἐσπερινὸς μετὰ προηγιασμένης. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», ἀπὸ τοῦ στίχου «*Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς*» τὸ ἰδιόμελον «*Τοῖς πάθεσι δουλώσας*» (δίς), τὰ 4 μαρτυρικὰ τοῦ βαρέος ἤχου (βλέπε ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου) καὶ τὰ 3 τοῦ Μηναιίου (21 Μαρτίου) εἰς 4, Δόξα, τὸ νεκρώσιμον τοῦ ἤχου «*Ἀνάπαυσον, σωτήρ*», Καὶ νῦν, «*Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης*»· εἰσοδος, «*Φῶς ἱλαρόν*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς προηγιασμένης.

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας. Οἱ δ' χαιρετισμοὶ τῆς Θεοτόκου. Εἰς τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον ἐκφωνεῖται, ὡς εἴθισται, ἡ δ' στάσις τοῦ ἀκαθίστου «*Τεῖχος εἶ τῶν παρθένων*», εἰς ἣν συνάπτεται καὶ ὁ α' οἶκος (μόνον) «*Ἄγγελος πρωτοστάτης*». Κοντάκιον «*Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως*». Πάντα τὰ λοιπὰ κατὰ τὴν τάξιν τῶν α' χαιρετισμῶν (ἀλλ' ἄνευ Εὐαγγελίου).

21. Σάββατον δ' τῶν νηστειῶν. Ὁσίου Ἰακώβου τοῦ ὁμολογητοῦ. Θωμᾶ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως (†610).

Εἰς τὸν ὁρθρον. Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μετ' Ἀλληλούια κατὰ τὸν τύπον τοῦ β' Σαββάτου τῶν νηστειῶν, ἀλλὰ στιχηρά, καθίσματα, νεκρώσιμα κ.λπ. λέγονται τὰ τοῦ βαρέος ἤχου (ἐκ τῶν ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου). Ὁ κανὼν τοῦ Μηναιίου καὶ τὰ τετραῶδια τοῦ Τριωδίου. Μετὰ τοὺς κανόνας, εἰς τὸ «*Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν*» ὁ εἰρμὸς τῆς η' ᾠδῆς τοῦ Τριωδίου «*Γῆ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ*»· στιχολογοῦμεν τὸ «*Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον*» ἐπαναλαμβάνοντες «*Τὴν τιμιωτέραν*» (εἰς ἤχον δ')· εἶτα ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ Τριωδίου «*Μεγαλύνομεν πάντες*» καὶ τὸ «*Ἄξιον ἐστίν*». Εἰς τοὺς αἶνους καὶ εἰς τὸν στίχον τῶν αἶνων ὡς ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου (ἤχος βαρύς). Ἀπολυτίκια τοῦ Σαββάτου.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἄπαντα ὡς προεγράφησαν εἰς τὸ β' Σάββατον τῶν νηστειῶν, ἀλλὰ Ἀπόστολος: Σαββάτου δ' νηστειῶν (Εβρ. ζ' 9-12)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως (Μρ. ζ' 31-37).

22. † **ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.** «Ἰωάννου ὁσίου συγγραφέως τῆς Κλίμακος». Βασιλείου ἱερομάρτυρος τῆς Ἀγκυρανῶν ἐκκλησίας (†362). Καλλινίκης μάρτυρος (†252). Ἦχος πλ. δ', ἑωθινὸν η' (T.M.E., διατάξεις Τριωδίου §§41-43).

Εἰς τὴν Θ'. Ἀπολυτίκιον «*Ἀπόστολοι, μάρτυρες*», Δόξα, «*Μνήσθητι, Κύριε*»· κοντάκιον «*Ὡς ἀπαρχάς*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ Τριωδίου 4, Δόξα, «*Ὅσιε πάτερ*», Καὶ νῦν, «*Ὁ βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν*». Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ Τριωδίου «*Τὸν ἐπὶ γῆς ἄγγελον*», Καὶ νῦν, «*Ὡ θαύματος καινοῦ*». Ἀπολυτίκια «*Εξ ὕψους κατήλθες*», Δόξα, «*Ταῖς τῶν δακρύων σου*», Καὶ νῦν, «*Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεῖς*».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ τὰ 3 κατανυκτικὰ τροπάρια «*Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε*», κ.λπ..

Εἵδησις. Κατὰ τὴν παροῦσαν ἐβδομάδα θὰ τελεσθοῦν δύο θεῖαι λειτουργίαι προηγιασμένων δώρων (σημειωθήτω δὲ ὅτι, ἐφόσον τελεῖται ἐν τῷ ναῷ τελεία λειτουργία τῇ 25ῃ τοῦ μηνός, ἡ προετοιμασία διὰ τὰς προηγιασμένας δύναται νὰ γίνῃ τότε).

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινόν (η')· μετὰ δὲ τὸν ν' ψαλμόν, τὰ τροπάρια «*Τῆς μετανοίας*» κ.λπ., ὡς συνήθως ἐν τῷ Τριωδίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τοῦ Τριωδίου· ἀπὸ γ' ὥδῃς τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ὁσίου, εἶτα τὰ μεσώδια καθίσματα τοῦ Τριωδίου· ἀφ' ἧς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου, τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἵρμοι «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Ἄπας γηγενής*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ. «*Ἅγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ η' ἀναστάσιμον «*Δύο ἀγγέλους βλέψασα*», τὸ τοῦ Τριωδίου «*Τοῦ κόσμου τὴν εὐπάθειαν*» καὶ τὸ θεοτοκίον «*Κυρίως Θεοτόκον σε*».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ (κατ' ἀπαίτησιν τοῦ Τ.Μ.Ε.) τοῦ ὁσίου προσόμοια 3 (τὰ ἐν τοῖς ἐσπερίοις) «Πάτερ Ἰωάννη ὅσιε» κ.λπ. εἰς 4, εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α') «Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα», β') «Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ», Δόξα, τοῦ Τριωδίου «Δεῦτε ἐργασώμεθα», Καὶ νῦν, «Υπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς ζ' ᾠδῆς τοῦ ἁγίου]. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτικά «Ἐξ ὕψους κατήλθες», «Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Τῇ ὑπερμάχῳ». Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τοῦ ἤχου· Ἀπόστολος: Κυριακῆς δ' νηστειῶν, «Τῷ Ἀβραάμ ἐπαγγειλάμενος ὁ Θεός» (Ἑβρ. ζ' 13-20)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Ἀνθρωπὸς τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ» (Μρ. θ' 17-31). Λειτουργία τοῦ μεγ. Βασιλείου· εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἐπὶ σοὶ χαίρει»· κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε».

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας. Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτικά «Ἐξ ὕψους κατήλθες», Δόξα, «Ταῖς τῶν δακρύων»· ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», κατανυκτικὰ 4 τοῦ πλ. δ' ἤχου (ζήτει ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου), τὰ 3 τῆς ἡμέρας προσόμοια τοῦ Τριωδίου «Μεγίστους ἐν καιρῷ» καὶ 3 προσόμοια τοῦ Μηναίου (23 Μαρτίου), Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἐν συνεχείᾳ θεοτοκίον τοῦ Μηναίου. Εἴσοδος, «Φῶς ἱλαρόν», τὸ μέγα προκείμενον «Μὴ ἀποστρέψης». Ἀπόστιχα ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ· «Νῦν ἀπολύεις», τρισάγιον κ.λπ. ὡς ἐσημειώθησαν τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς ἐσπέρας.

23. Δευτέρα. Νίκωνος ὁσίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ 199 μαθητῶν αὐτοῦ μαρτύρων (†251).

Σημειώσεις. Τῆς δεσποτοθεομητορικῆς ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ συμπιπτοῦσης ἐφέτος τῇ Τετάρτῃ πρὸ τῆς Πέμπτης τοῦ μεγάλου Κανόνοιο συμβαίνουν ἀξιοσημεῖωτοι μεταβολαὶ εἰς τὰς ἀκολουθίας τῆς ἐβδομάδος. Τὸ Τυπικὸν τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας (ὑπὸ Γ. Βιολάκη, Κων/πολῖς 1888,

διατάξεις 25ης Μαρτίου, περίπτωσις ια' §§32-35 καὶ ἐπακόλουθος σημείωσις) ἔχει δύο πολὺ διαφόρους μεταξύ των λύσεις, **καταρρίπτει καὶ πάλιν τὸν μῦθον ὅτι τὸ Τυπικὸν δὲν ἔχει διπλᾶς διατάξεις**· ἡ μὲν 1η λύσις εἶναι τοῦ ἔτους 1851 καὶ μεταθέτει τὸν Μέγαν Κανόνα τῇ Δευτέρᾳ τῆς ε' ἐβδομάδος μετὰ μικροῦ ἀποδείπνου· ἡ δὲ 2α εἶναι τοῦ ἔτους 1881 καὶ ἀφήνει τὸν μέγαν Κανόνα ἀμετάθετον εἰς τὴν συνήθη θέσιν αὐτοῦ· ἀμφότεραι ἀναφέρονται ἐνταῦθα μὲ ἀναλυτικὰς διατάξεις, συμπληρωμένας ὅπου δεῖ. Σημειωτέον ὅτι τὰ μὲν ἀρχαιότερα Τυπικὰ παρασιωπῶσιν ἐντελῶς τὴν περίπτωσιν ταύτην, ἐκ δὲ τῶν νεωτέρων μοναστηριακῶν τυπικῶν ἕκαστον οἰκονομεῖ διαφοροτρόπως τὴν κατάστασιν διὰ μεταθέσεων, ἀλλὰ κατ' αὐτὰ ὁ Μ. Κανὼν ψάλλεται πάντοτε εἰς τὸν ὀρθρον. Τὸ δὲ Σύστημα Τυπικοῦ τοῦ ἀειμνήστου ἱερέως Κων/νου Παπαγιάννη (ἔκδ. Ἀποστ. Διακονίας) προκρίνει τὴν 2αν λύσιν, ἣν καὶ κατὰ βάσιν ἀκολουθεῖ, ἐπειδὴ εἰς τὰς ἐνορίας δὲν εὐοδοῦνται αἱ μεταθέσεις τῶν ἀκολουθιῶν. Παρὰ ταῦτα ἀναφέρονται ἐνταῦθα ἀμφότεραι αἱ λύσεις πρὸς ἐξυπηρέτησιν τυχόν ἐνοριακῶν ἀναγκῶν.

Τῇ Δευτέρᾳ πρωί. Αἱ ἀκολουθίαι μεσονυκτικοῦ, ὀρθρου καὶ ὥρων ὡς προδεδήλωται.

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν ἄνευ προηγιασμένης. Μετὰ τὸν προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀπὸ τοῦ στίχου «Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης», τὰ 3 τῆς σειρᾶς προσόμοια τοῦ Τριψδίου «Ὁ δοὺς ἡμῖν τῆς νηστείας» κ.λπ. καὶ τὰ 3 προεόρτια τοῦ Μηναίου (24 Μαρτίου) «Κεκρυμμένον μυστήριον» κ.λπ., Δόξα, Καὶ νῦν, «Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ». Ἄνευ εἰσόδου «Φῶς ἱλαρὸν» καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριψδίου. Εἰς τὰ ἀπόστιχα τὰ δύο ἰδιόμελα τοῦ Τριψδίου «Ὡς ὁ περιπεσὼν» καὶ «Ἀποσφαλέντες ἐκ παραβάσεως» καὶ τὸ μαρτυρικὸν «Ὁ τῶν ἁγίων μαρτύρων» μετὰ τῶν συνήθων στίχων· εἶτα τὰ κατ' ἀλφάβητον στιχηρὰ «Ἄπας ὁ βίος μου» (ζήτει τῇ Τετάρτῃ τῆς ε' ἐβδομάδος ἑσπέρας) μὲ στίχον «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι» μέχρι τέλους, Δόξα, Καὶ νῦν, «Γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω» (ζήτει εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνῶν τῆς 24ης Μαρτ.). Εἶτα «Νῦν ἀπολύεις», τρισάγιον, [τὸ προεόρτιον ἀπολυτικίον καὶ] τὰ «Θεοτόκε παρθένε» κ.λπ. μετὰ μετανοιῶν, «Ἐπουράνιε βασιλεῦ», «Παναγία Τριάς», «Εὐλογήσω τὸν Κύριον» (ψαλμὸς λγ'), «Υψώσω σε, ὁ Θεός μου» (ψαλμὸς ρμδ') καὶ ἀπόλυσις.

***I. Τάξις ἐὰν μετατεθῇ ὁ Μ. Κανὼν
τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας***

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας ἀναγινώσκεται τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον μέχρι τοῦ «Ἄξιον ἐστίν»· ἐν συνεχείᾳ ψάλλεται ὁ Μέγας Κανὼν (μετὰ τῶν εἰρμῶν) μετὰ στίχον εἰς τὰ τροπάρια αὐτοῦ «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με» ἢ μετὰ τοὺς στίχους τοὺς σημειουμένους εἰς τὸ Τριώδιον πρὸ τῶν τροπαρίων τῆς ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας καὶ τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου Κρήτης. Μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν καταλιμπάνονται τὰ μεσώδια καθίσματα καὶ τὸ δειρμον τριώδιον, καὶ ψάλλονται αἱ ἐν συνεχείᾳ ᾠδαὶ τοῦ μεγάλου Κανόνος. Μετὰ τὴν ζ' ᾠδὴν τὸ κοντάκιον «Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου» ἐμμελῶς· ἀκολουθῶς ἡ ζ', ἡ η' καὶ ἡ θ' ᾠδὴ καὶ εἰς τὸ τέλος ὁ εἰρμὸς «Ἀσπόρου συλλήψεως». Τρισάγιον κ.λπ., τὸ κοντάκιον «Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου» χῦμα, «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), «Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ» καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ μικροῦ ἀποδείπνου.

II. Τάξις ἐὰν δὲν μετατεθῇ ὁ Μ. Κανὼν

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας ἀναγινώσκεται τὸ μέγα ἀπόδειπνον ὡς εἴθισται.

- 24. Τρίτη.** Προεόρτια τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου· Ἀρτέμονος ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Σελευκείας τῆς Πισιδίας (α' αἰ.).

Τῇ Τρίτῃ πρωί. Μεσονυκτικὸν τὸ καθ' ἡμέραν. Μετὰ μὲν τὸ β' τρισάγιον (ἀντὶ τοῦ «Ἰδοὺ ὁ νυμφίος ἔρχεται») τὸ ἀπολυτίκιον «Σήμερον τῆς παγκοσμίου», μετὰ δὲ τὸ γ' ἀντὶ τῶν νεκρωσίων τροπαρίων τὸ κοντάκιον «Ἐπελεύσει πνεύματος». Μετὰ τὸ «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου», τὰ κατανυκτικὰ τροπάρια «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε» κ.λπ..

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον «Σήμερον τῆς παγκοσμίου χαρᾶς», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Καθίσματα τῆς α' στιχολογίας κατανυκτικὰ τοῦ ἤχου (βλ. ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου, ἤχος πλ. δ', τῇ Τρίτῃ πρωί)· εἶτα τὰ τῆς ἡμέρας καθίσματα, ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ (βλ. Τρίτη ε' ἐβδομάδος). Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα, «Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου» καὶ ἡ στιχολογία τῶν ἐννέα ᾠδῶν. Κανόνες, ὁ προεόρτιος τοῦ Μηναιίου μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτοῦ καὶ

τὰ τριώδια τῆς ἡμέρας ἐκ τοῦ Τριωδίου. Ἀπὸ γ' ὥδης τὸ μεσώδιον τοῦ Μηναίου κάθισμα «Σήμερον ἅπανα κτίσις»· ἀφ' ς' τὸ κοντάκιον «Ἐπελεύσει Πνεύματος» καὶ τὸ συναξάριον. Μετὰ τοὺς κανόνας, εἰς τὸν στίχον «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν» ὁ εἰρμός τῆς η' ὥδης τοῦ Τριωδίου «Τὸν πάλαι δροσίσαντα»· «Τὴν τιμωτέραν» (εἰς ἤχον β' εἰρμολογικόν), ὁ εἰρμός τῆς θ' ὥδης τοῦ Τριωδίου «Τὴν ὑπερφυῶς σαρκὶ» καὶ τὸ «Ἄξιον ἐστίν». Ἐξαποστειλάριον τὸ προεόρτιον «Ὡς δῶρα προεόρτια» (δίς), [οἱ ψαλμοὶ τῶν αἰνῶν], «Σοὶ δόξα πρέπει», ἡ δοξολογία χῦμα κ.τ.λ. ὡς συνήθως. Εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνῶν τὸ ιδιόμελον τῆς ἡμέρας «Τὴν τετραυματισμένην μου ψυχὴν» (δίς) καὶ τὸ μαρτυρικὸν «Ἐν μέσῳ τοῦ σταδίου» (ἅπαξ) εἰς τοὺς οἰκείους στίχους, Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς «Γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω»· «Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τρισάγιον κ.λπ., ἀπολυτίκιον «Σήμερον τῆς παγκοσμίου χαρᾶς».

Αἱ ὥραι α', γ' καὶ ς' λιταὶ (οὐδὲν ἐκ τῶν συνήθων τροπαρίων ψάλλεται ἐν αὐταῖς), μὲ ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τὰ προεόρτια· μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς ς' ὥρας, ἡ ἀπόλυσις.

25. Τετάρτη. † Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ ΑΕΙΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ. (Ἐθνικὴ ἐορτὴ ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1821).

Εἰς τὴν θ', ἀναγινωσκομένην πρὸ τοῦ ἑσπερινοῦ, ὡς εἴθισται, κοντάκιον καὶ ἀπολυτίκιον τὰ προεόρτια.

Ἡ ἀκολουθία τῆς ἐορτῆς ψάλλεται ἐκ μόνου τοῦ Μηναίου.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Μετὰ τὸν προοιμακόν (ἄνευ ψαλτηρίου), εἰς τὸ «Κύριε ἐκέκραξα» στιχηρὰ προσόμοια τῆς ἐορτῆς 3 «Βουλὴν προαιώνιον» κ.λπ. εἰς 6, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ιδιόμελον «Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἐορτῆς [ἢ τοι τὰ εὕρισκόμενα δύο εἰς τὸν ἑσπερινόν τῆς 26ης Μαρτίου καὶ τὸ β' ἐκ τῶν ἀναγνωσμάτων τοῦ ἑσπερινοῦ τῆς 25ης (α'—Τῆς Ἐξόδου τὸ ἀνάγνωσμα. «Εἰσῆλθε Μωσῆς εἰς τὸ ὄρος τοῦ Θεοῦ Χωρήβ», β'—Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα. «Κύριος ἔκτισέ με ἀρχὴν ὁδῶν αὐτοῦ», γ'—Προφητείας

Ἰεζεκιήλ τὸ ἀνάγνωσμα. «Ἔσται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὀγδόης καὶ ἐπέκεινα»)].

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ 3 ἰδιόμελα «Τῷ ἕκτῳ μηνὶ ἀπεστάλη ὁ ἀρχάγγελος» κ.λπ., εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ δύο τελευταῖα, Δόξα, Καὶ νῦν, «Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ τὸ τῆς ἐορτῆς «Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ κεφάλαιον» ἐκ τρίτου.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ ἡ τῆς ἐορτῆς· «Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς παρθένου σαρκωθῆναι καταδεξάμενος Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου αὐτοῦ μητρὸς, ἧς τὸν Εὐαγγελισμόν ἐορτάζομεν, δυνάμει... τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς...»

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ τῆς ἐορτῆς, τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὸ ἀπολυτίκιον αὐτῆς ἁπαξ.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς ἐκ τρίτου. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος «Ἐξηρεύζατο ἡ καρδία μου».] Καθίσματα τῆς ἐορτῆς καὶ ἡ τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ὄρθρου, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΚΑΝΩΝ μόνον ὁ τῆς ἐορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτοῦ ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Ἀπὸ γ' καὶ ς' ᾠδῆς ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ τοῦ κανόνος «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου», ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· ἀντὶ τοῦ «Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον» ψάλλεται τὸ μεγαλυνάριον «Εὐαγγελίζου, γῆ, χαρὰν μεγάλην» ἐξάκις μὲ τὸν εἰρμόν καὶ τὰ τροπάρια τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ κανόνος· ἐν τέλει πάλιν «Εὐαγγελίζου, γῆ... Ὡς ἐμψύχω Θεοῦ καβωτῶ».

Ἐξαποστειλάρια καὶ αἶνοι τῆς ἐορτῆς ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον ἁπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τῆς ἐορτῆς, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἰσοδικὸν «Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθεὶς, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούια».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ μόνον τὸ ἀπολυτίκιον «Σήμερον τῆς σωτηρίας» καὶ τὸ κοντάκιον «Τῇ ὑπερμάχῳ». Τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: τῆς ἐορτῆς (25ης Μαρτίου), «Ὁ ἀγιάζων καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι» (Ἑβρ. β' 11-18). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Συνέλαβεν Ἐλισάβετ» (Λκ. α' 24-38).

Λειτουργία τοῦ ἱ. Χρυσοστόμου· εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἰρμός «Εὐαγγελίζου, γῆ, χαρὰν μεγάλην... Ὡς ἐμψύχῳ Θεοῦ κιβωτῷ». Κοινωνικὸν «Ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών»· «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω». Απόλυσις ὡς εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Τάξις τῆς δοξολογίας ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ ἐορτῇ

Μετὰ τὸ «Εὐλόγητός ὁ Θεός», τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς «Σήμερον τῆς σωτηρίας», τὸ κοντάκιον «Τῇ ὑπερμάχῳ», εὐθὺς ἡ δοξολογία, καὶ κατόπιν αἱ ἐξῆς αἰτήσεις, τῶν χορῶν ψαλλόντων ἐκ περιτροπῆς ἀνὰ ἓν τριπλοῦν «Κύριε, ἐλέησον», ἐξαιρέσει τῆς πέμπτης αἰτήσεως, ὅπου ψάλλουν «Αἰωνία ἡ μνήμη» γ', καὶ τῆς ἑκτης, ὅπου ψάλλουν τὸ «Κύριε, ἐλέησον» ἀνὰ δέκα ἀμοιβαδὸν τετράκις, πραεῖα τῇ φωνῇ.

«Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...»

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν...»

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν...»

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν τῷ κράτει ἡμῶν, τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπὶ πλεον συνεργῆσαι καὶ κατενοδῶσαι αὐτὸ ἐν πᾶσιν».

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ αἰωνίας μνήμης καὶ μακαρίας ἀναπαύσεως πάντων τῶν ἐν τοῖς ἱεροῖς ἡμῶν ἀγῶσιν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἀγωνισαμένων καὶ πεσόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον».

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἀγίαν ἐκκλησίαν...»

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι...»

«Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν» καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν·

Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ τὰ σύμπαντα τῷ σῶ κράτει συνέχων καὶ τῇ θείᾳ σου καὶ πανσθενεῖ βουλῇ κυβερνῶν τὸν κόσμον· ὁ ἐκάστῳ ἔθνει τὰς ἰδίας ὁροθεσίας θέμενος, τὸ δὲ εὐσεβὲς ἡμῶν ἔθνος

ἐξαιρέτως εὐεργετήσας, τὴν ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας αὐτῷ χαρισάμενος καὶ πρὸς τὸ φῶς τῆς ἀληθοῦς ἡμῶν πίστεως καθοδηγήσας, ἐξ αὐτοῦ δὲ μεγάλους τῆς Ἐκκλησίας πατέρας καὶ διδασκάλους ἀναδείξας, καὶ ἐλεύθερον μὲν αὐτὸ ἐπὶ αἰῶνας διατηρήσας τῇ θεῖα σου χάριτι, δουλωθὲν δὲ στηρίζας καὶ διασώσας καὶ εἰς ἐλεύθερον αὐθις βίον ἐξαναστήσας· αὐτός, πανάγιε δέσποτα, πρόσδεξαι τὰς εὐχαριστηρίους ἡμῶν δεήσεις ἐπὶ τῇ ἀπελευθερώσει καὶ τῇ παλιγγενεσίᾳ αὐτοῦ. Καὶ τὰς μὲν ψυχὰς τῶν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἥρωικῶς ἀγωνισαμένων καὶ ἐνδόξως ἐν τοῖς ἱεροῖς ἡμῶν ἀγῶσι πεσόντων ἢ ὑπὸ τῶν πολεμίων ἀναιρεθέντων ἢ ἐν αἰχμαλωσίᾳ καὶ κακουχίᾳ ἀποθανόντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν μετὰ τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων ἀνάπαυσον· ἡμᾶς δὲ πάντας ἀζίους τῆς ἐλευθερίας ἀνάδειξον, ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ διατήρησον καὶ εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν καὶ σοὶ εὐάρεστον καθοδήγησον. Τοὺς πιστοὺς ἄρχοντας ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ διατήρησον καὶ λάλησον ἀγαθὰ ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας σου καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ σου. Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης καὶ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς «Ἀμὴν», ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν, ὡς εἰς τὸν ἑσπερινόν, καὶ τὸ «Δι' ἐνχῶν».

Εἰδήσεις. Ἐν τῇ τραπέζῃ κατάλυσις ἰχθύος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἑσπέρας ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς· (μικρὰ) ἀπόλυσις ὡς εἰς τὸν ἑσπερινὸν χθές.

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν τῆς ἀποδόσεως. Ὁ προοιμιακός (ἄνευ ψαλτηρίου)· εἰς τὸ «Κύριε ἐκέκραξα» τὰ 3 προσόμοια «Βουλὴν προαιώνιον» κ.λπ. ἀνὰ μίαν καὶ τοῦ ἀρχαγγέλου (Μαρτίου 26) ἕτερα 3 «Γαβριὴλ ὁ μέγιστος» κ.λπ., Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ». Εἰσοδος, «Φῶς ἱλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας· (τὰ ἐν τῷ Μηναίῳ ἀναγνώσματα ἀνήκουν εἰς τὴν κυρίαν ἡμέραν τῆς ἑορτῆς καὶ δὲν ἀναγινώσκονται ἐνταῦθα). Εἰς τὸν

στίχον, τὰ 3 ιδιόμελα τῆς 25ης Μαρτίου «Τῷ ἑκτῷ μηνὶ» κ.λπ., εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν τὰ δύο τελευταῖα, Δόξα, Καὶ νῦν, «Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια». «Νῦν ἀπολύεις», τρισάγιον κ.λπ., τὸ ἀπολυτίκιον «Σήμερον τῆς σωτηρίας» γ'. Ἀπόλυσις ἢ τῆς ἐορτῆς, καὶ ἀπόδοσις.

Εἰδησις. Σήμερον ἐσπέρας τελεῖται τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον λόγῳ τῆς ἐορτῆς.

I. Τάξις ἐὰν προεψάλῃ ὁ Μ. Κανὼν τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας

Εἰς τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον. Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται λιτή, ἢ τοι ἄνευ θεοτοκαρίου καὶ κανόνος· εἰ βούλει ὁμοως, δύναται νὰ ψαλῇ μόνον κανὼν ἐκ τοῦ Μηναίου (τυχὸν παραλειφθεὶς ἐκ τῆς σειρᾶς αὐτοῦ).

II. Τάξις ἐὰν δὲν μετατεθῇ ὁ Μ. Κανὼν

Σημείωσις. Εἰς τὴν παροῦσαν περίπτωσιν ὁ μέγας Κανὼν ψάλλεται ἀμετάθετος τῇ σήμερον Τετάρτῃ ἐσπέρας μετὰ μικροῦ ἀποδείπνου (T.M.E., τυπικὸν 25ης Μαρτίου, σημείωσις μετὰ τὴν §35).

Ὁ μέγας κανὼν εἰς τὸ ἀπόδειπνον

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας, μετὰ τὴν τελείαν ἀπόλυσιν τοῦ ἐσπερινοῦ τῆς ἀποδόσεως τῆς ἐορτῆς, ἀναγινώσκεται **τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον** μέχρι τοῦ «Ἄξιον ἐστίν»· ἐν συνεχείᾳ ψάλλεται ὁ μέγας κανὼν (μετὰ τῶν εἰρμῶν) με στίχον εἰς τὰ τροπάρια αὐτοῦ «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με» ἢ με τοὺς στίχους τοὺς σημειουμένους εἰς τὸ Τριῳδιον πρὸ τῶν τροπαρίων τῆς ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας καὶ τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου Κρήτης. Μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν καταλιμπάνονται τὰ μεσῳδια καθίσματα καὶ τὸ δειρμον τριῳδιον, καὶ ψάλλονται αἱ ἐν συνεχείᾳ ᾠδαὶ τοῦ μεγάλου κανόνος. Μετὰ τὴν ζ' ᾠδὴν τὸ κοντάκιον «Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου» ἐμμελῶς· ἀκολουθῶς ἡ ζ', ἡ η' καὶ ἡ θ' ᾠδὴ καὶ εἰς τὸ τέλος ὁ εἰρμὸς «Ἀσπόρου συλλήψεως». Τρισάγιον κ.λπ., τὸ κοντάκιον «Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου» χῦμα, «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), «Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ», τὸ «Ἄσπιλε, ἀμόλυντε» καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ μικροῦ ἀποδείπνου· μετὰ τὴν (μικρὰν) ἀπόλυσιν, τὸ «Εὐξώμεθα» καὶ τὸ «Δι' εὐχῶν».

26. Πέμπτη τοῦ Μεγάλου Κανόνος. Σύναξις τοῦ ἀρχαγγέλου Γαβριήλ. Τῶν ἐν Γοτθία 26 μαρτύρων.

Εἶδησις. Ἡ τάξις τοῦ T.M.E. διὰ τὴν 26ην τοῦ μηνός, ὡς ἂν ἡ ἐορτὴ τυγχάνει τῇ Τετάρτῃ τῆς ε' ἐβδομάδος δὲν εἶναι κατὰ πάντα ἀκριβής, διότι εἶναι συντεταγμένη ὥς ἐὰν ἡ ἀπόδοσις τοῦ Εὐαγγελισμοῦ γίνεται εἰς τὴν προηγιασμένην τῆς 26ης, ἐνῶ εἶναι πρόδηλον ὅτι ἀπεδόθη ἡδὴ τῇ 25ῃ ἑσπέρας, ἡ δὲ προηγιασμένη γίνεται διὰ τὸν μέγαν Κανόνα καὶ ὄχι διὰ τὴν σύναξιν τοῦ ἀρχαγγέλου. Ὅθεν ἐνταῦθα προσαρμόζεται ἀναλόγως τὸ τυπικὸν τῆς ἡμέρας, ὃ δὲ ἑσπερινὸς συμπληροῦται καὶ μὲ τὰ προσόμοια τῆς ἐπομένης.

Τὸ πρὸ τῆς Πέμπτης ἡ ἀκολουθία μεσονυκτικοῦ καὶ ὄρθρου μέχρι τῶν τριαδικῶν ψάλλεται ὥς καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς νηστησίμοις ἡμέραις· εἶτα [μετὰ τὸ ζ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου] δύο ἀποστολικά καθίσματα τοῦ πλ. δ' ἤχου καὶ τὸ μαρτυρικὸν τῆς ζ' ᾠδῆς—εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν», «Θαυμαστός ὁ Θεός»—, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον «Χαῖρε, ἡ δι' ἀγγέλου»· εἶτα [μετὰ τὸ η' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου] τὰ μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν τοῦ μεγ. Κανόνος καθίσματα «Φωστῆρας θεαυγεῖς», Δόξα, «Τῶν ἀποστόλων δωδεκάς», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Τὸν ἀπερίληπτον». Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα, «Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου» [καὶ ἡ στιχολογία τῶν ἐννέα ᾠδῶν, ὡς συνήθως]. Κανόνες ὁ τοῦ Μηναίου καὶ τὸ δίσειμον τριῶδιον εἰς τὴν τάξιν αὐτοῦ· ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὰ μεσῶδια καθίσματα τοῦ Μηναίου· ἀφ' ε' τὸ τοῦ Τριωδίου κοντάκιον «Ψυχὴ μου ψυχὴ μου» μετὰ τοῦ οἴκου «Τὸ τοῦ Χριστοῦ ἰατρεῖον» καὶ τὰ συναξάρια Μηναίου καὶ Τριωδίου. Εἶτα οἱ μακαρισμοὶ μετὰ τῶν τροπαρίων αὐτῶν, αἱ λοιπαὶ ᾠδαὶ τοῦ κανόνος τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ δίσειμου τριωδίου, εἰς δὲ τὸ «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν» ὁ εἰρμὸς τῆς η' ᾠδῆς τοῦ β' τριωδίου «Τὸν ἀναρχον βασιλέα», στιχολογοῦμεν τὸ «Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον» ἐπισυνάπτοντες «Τὴν τιμιωτέραν» (εἰς ἤχον πλ. δ'), εἶτα ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ β' τριωδίου «Σὲ τὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς» καὶ τὸ «Ἄξιον ἐστίν». Αἰτησις, τὸ φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου τῆς ἐβδομάδος (τρίς), «Σοὶ δόξα πρέπει», ἡ δοξολογία χῦμα, κ.τ.λ. ὡς συνήθως. Εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνῶν ἅπαντα ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ· «Ἀγαθὸν

τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τρισάγιον κ.λπ., «Ἐν τῷ ναῷ ἐστῶτες», «Ἐπουράνιε βασιλεῦ» καὶ αἱ γ' μεγ. μετάνοιαι.

Εἰς τὰς ὥρας, λεγομένας ὡς συνήθως, μετὰ τὸ τρισάγιον καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς μόνον τὸ κοντάκιον «Ψυχή μου ψυχή μου» χῦμα. Μετὰ τὴν εὐχὴν «Παναγία Τριάς», ἡ ἀπόλυσις, καὶ ἄρχεται·

Ὁ ἐσπερινὸς μετὰ τῆς προηγιασμένης. Μετὰ τὸν προοιμακὸν καὶ τὰ «Πρὸς Κύριον», εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀπὸ τοῦ στίχου «Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς» τὸ ιδιόμελον «Αὐτεξουσίως ἐξεδύθην» (δίς), τὸ μαρτυρικόν, 3 προσόμοια τοῦ Ἀρχαγγέλου καὶ 3 προσόμοια τῆς ἐπαύριον ἐκ τοῦ Μηναίου (27 Μαρτίου) εἰς 4, Δόξα, Καὶ νῦν, «Τῷ ἔκτῳ μηνί». Εἰσοδος, «Φῶς ἱλαρόν», τὰ δύο ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου, τὸ «Κατευθυνθήτω», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς προηγιασμένης· κοινωνικὸν «Γεύσασθε».

- 27. Παρασκευή.** Ματρώνης τῆς ἐν Θεσσαλονίκη (γ' -δ' αἰ.). Φιλητοῦ καὶ Λυδίας μαρτύρων, Παύλου ἐπισκόπου Κορίνθου (†950).

Τῷ πρωί. Αἱ ἀκολουθίαι πᾶσαι ὡς προεδέχλωται.

Ὁ ἐσπερινὸς μετὰ προηγιασμένης. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀπὸ τοῦ στίχου «Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης», τὸ ιδιόμελον «Ὡς ἐξ Ἱερουσαλὴμ» δίς, τὸ μαρτυρικόν ἅπαξ, καὶ τὰ 3 προσόμοια τῆς Θεοτόκου «Βουλὴν προαιώνιον» κ.λπ. ἀνὰ μίαν, Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον». Εἰσοδος, «Φῶς ἱλαρόν», τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου, «Κατευθυνθήτω» καὶ καθεξῆς ἡ ἀκολουθία τῶν προηγιασμένων· κοινωνικὸν «Γεύσασθε καὶ ἴδετε».

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας. Στιχολογεῖται ὁ ἀκάθιστος ὕμνος ἐν τῇ ἀκολουθίᾳ ἢ τοῦ μικροῦ ἀποδείπνου ἢ τοῦ ὄρθρου.

Α'. Ὁ Ἀκάθιστος Ὑμνος εἰς τὸ ἀπόδειπνον

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας ἀναγινώσκεται τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον μέχρι τοῦ «Ἄξιον ἐστί». Μετ' αὐτὸ οἱ χοροὶ τὸ τροπάριον «Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς» (ἐκ τρίτου), καὶ ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει ἐμμελῶς τὴν α' στάσιν τῶν οἰκῶν. Ἐν συνεχείᾳ ψάλλεται ὁ κανὼν τῆς Θεοτόκου «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου». Μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν τὸ κοντάκιον «Τῇ ὑπερμάχῳ» ἅπαξ (δίχορον) καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν β' στάσιν τῶν οἰκῶν. Εἴτα, ἀρχομένου τοῦ β' χοροῦ, ψάλλονται ἡ

δ', ε' καὶ ζ' ᾠδή, τὸ «*Τῇ ὑπερμάχῳ*», καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν γ' στάσιν τῶν οἰκῶν. Εἴθ' οὕτως, ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ, ψάλλονται ἡ ζ', ἡ' καὶ θ' ᾠδή (ἐν τῇ ὁποίᾳ θυμιᾷ ὁ διάκονος ἢ ὁ ἱερεὺς, ὡς εἴθισται), «*Τῇ ὑπερμάχῳ*», καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν δ' στάσιν τῶν οἰκῶν ἐπισυνάπτων ἐν τέλει αὐτῆς καὶ τὸν α' οἶκον. Τὸ «*Τῇ ὑπερμάχῳ*» σύντομον. Τρισάγιον κ.λπ., τὸ «*Τῇ ὑπερμάχῳ*» χῦμα, καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ μικροῦ ἀποδείπνου. Μετὰ τὴν (μικρὰν) ἀπόλυσιν καὶ τὸ «*Εὐζώμεθα*», ψάλλεται μετὰ μέλους τὸ κάθισμα «*Τὴν ὠραιότητα*», καὶ ὁ ἱερεὺς τὸ «*Δι' εὐχῶν*».

Β'. Ὁ Ἀκάθιστος Ὑμνος εἰς τὸν ὄρθρον

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας, ἀναγινώσκουμεν τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον λιτόν, ἢ τοι οὐδὲν ἐκ τοῦ Ἀκαθίστου λέγεται ἐνταῦθα οὔτε οἱ οἶκοι τῆς Θεοτόκου, ἀλλ' εὐθὺς μετὰ τὸ «*Ἄξιον ἐστὶ*» τὸ τρισάγιον κ.λπ., κοντάκιον «*Τῇ ὑπερμάχῳ*» χῦμα, αἱ εὐχαὶ «*Ἀσπὶλε, ἀμόλυντε*» κ.τ.λ. τοῦ μικροῦ ἀποδείπνου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸ «*Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς*» ἀναγινώσκονται οἱ δύο ψαλμοὶ κ.τ.λ. (βλέπε ἐν τῷ Ὠρολογίῳ). Εἶτα ὁ ἐξάψαλμος καὶ ἡ μεγάλη συναπτή.

Α' ΣΤΑΣΙΣ. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» (ψαλλόμενον τετράκις εἰς τοὺς συνήθεις στίχους αὐτοῦ) τὸ τροπάριον «*Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς*» ἐκ τρίτου, καὶ ἡ α' στάσις τῶν οἰκῶν. Εἶτα «*Τῇ ὑπερμάχῳ*» ἅπαξ, μικρὰ συναπτή μετ' ἐκφωνήσεως «*Ὅτι σὸν τὸ κράτος*».

Β' ΣΤΑΣΙΣ. Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν, τὸ «*Τῇ ὑπερμάχῳ*» ἅπαξ, ἡ β' στάσις τῶν οἰκῶν καὶ αὐθις «*Τῇ ὑπερμάχῳ*». Εἶτα ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα καὶ ὁ κανὼν τοῦ Ἀκαθίστου «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*» εἰς 6 (ἐνταῦθα ᾠδαὶ α' καὶ γ'). Ἐν τῷ τέλει ἐκάστης ᾠδῆς (ἄχρι τῆς ε' ᾠδῆς) καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ τοῦ Ἀκαθίστου.

Γ' ΣΤΑΣΙΣ. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, ἡ καταβασία αὐτῆς, μικρὰ συναπτή μετ' ἐκφωνήσεως «*Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός*», τὸ «*Τῇ ὑπερμάχῳ*» σύντομον, καὶ ἡ γ' στάσις τῶν οἰκῶν. Εἶτα «*Τῇ ὑπερμάχῳ*» σύντομον καὶ τὸ μεσῳδῖον κάθισμα «*Ὁ μέγας στρατηγός*». Αἱ ᾠδαὶ δ', ε' καὶ ζ' τοῦ Ἀκαθίστου, ἀπὸ δὲ τῆς ζ' ᾠδῆς συμψάλλεται καὶ τὸ δειρμον τετραῳδῖον εἰς τὴν τάξιν αὐτοῦ, μετὰ τῶν οἰκείων προῦμνίων, ὡς ἐξῆς:

«Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς» εἰς τὰ τροπάρια τοῦ κανόνος τῆς Θεοτόκου καὶ εἰς τὸ θεοτοκίον τοῦ πρώτου τετραωδίου.

«Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν» εἰς τὰ μαρτυρικὰ τῶν δύο τετραωδίων.

«Κύριε, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου» εἰς τὸ νεκρώσιμον τοῦ πρώτου τετραωδίου.

Δόξα εἰς τὸ τριαδικόν, Καὶ νῦν εἰς τὸ θεοτοκίον τοῦ δευτέρου τετραωδίου. Εἰς τὰ μετὰ τὸ θεοτοκίον τοῦ β' τετραωδίου ὑπάρχοντα τροπάρια λέγονται οἱ πρὸ αὐτῶν στίχοι.

Ἐν τέλει τῆς ζ' καὶ τῶν λοιπῶν ᾠδῶν, καταβασία ψάλλεται ὁ ἐκάστοτε εἰρμὸς τοῦ β' τετραωδίου.

Δ' ΣΤΑΣΙΣ. Μετὰ τὸν εἰρμὸν «*Τοῦ κήτους τὸν προφήτην*», μικρὰ συναπτὴ μετ' ἐκφωνήσεως «*Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεύς*», «*Τῇ ὑπερμάχῳ*» ᾠδαξ, ἡ δ' στάσις τῶν οἰκῶν, συναπτομένου ἐν τέλει αὐτῆς καὶ τοῦ α' οἴκου. Εἶτα «*Τῇ ὑπερμάχῳ*» χῦμα καὶ τὰ συναξάρια τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου. Ακολουθῶς ἡ ζ' καὶ ἡ η' ᾠδὴ τῶν κανόνων (μόνον ἐν τῷ ὁρθρῳ εἰς τὴν η' ᾠδὴν ἀντὶ τοῦ Δόξα λέγομεν «*Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον...*»). Εἶτα «*Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν*» καὶ ὁ εἰρμὸς «*Τὸν ποιητὴν τῆς κτίσεως*». (Ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ᾠδῆς τῆς Θεοτόκου) ψάλλεται ἡ θ' ᾠδὴ τῶν κανόνων, ἐπισφραγιζομένη μετὰ τοῦ εἰρμοῦ «*Ἡσαΐα, χόρευε*».

Ἐξαποστειλάριον «*Τὸ ἀπ' αἰῶνος σήμερον*» (δύς). Εἰς τοὺς αἶνους τὰ προσόμοια «*Κεκρυμμένον μυστήριον*» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, Καὶ νῦν, «*Γλῶσσαν ἣν οὐκ ἔγνω*». Δοξολογία μεγάλη, «*Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς*» ᾠδαξ, ἡ ἐκτενής, τὰ πληρωτικὰ καὶ ἡ ἀπόλυσις ὡς συνήθως.

(Τὸ πρῶτὴν λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου ὡς διατυποῦται εἰς τὴν ἐπαύριον.)

28. Σάββατον τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου. Ἰλαρίωνος ὁσίου τοῦ νέου, ἡγουμένου μονῆς Πελεκητῆς (†754). Ἡρωδίωνος ἐκ τῶν 70 ἀποστόλων.

Τῷ αὐτῷ Σαββάτῳ, Παναγίας τῆς Θεοσκεπάστου ἐν Ἄνδρῳ.

Εἰς τὸ μεσονυκτικὸν τοῦ Σαββάτου, ἀντὶ τῶν τροπαρίων «*Ἀκτιστε φύσις*» τὸ τροπάριον «*Τὸ προσταχθέν*», ἀντὶ δὲ τῶν νεκρωσίων τροπαρίων τὸ «*Τῇ ὑπερμάχῳ*».

Ἄν ὁ ἀκάθιστος ἐψάλῃ εἰς τὸ ἀπόδειπνον, τότε ὁ ὄρθρος τελεῖται ὡς ἐξῆς. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὸ τροπάριον «*Τὸ προσταχθέν μυστικῶς*» δῖς. [Τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας.] Κάθισμα «*Ὁ μέγας στρατηγός*» (ζῆτει μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν τοῦ κανόνος τοῦ Ἀκαθίστου), Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες, ὁ τῆς Ἀκαθίστου «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*» μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ τὸ δειρμον τετραῶδιον εἰς τὴν τάξιν αὐτοῦ. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ μεσῶδιον κάθισμα «*Ὁ μέγας στρατηγός*» ἅπαξ. Ἀφ' ς' ᾠδῆς τὸ κοντάκιον «*Τῇ ὑπερμάχῳ*» χῦμα, ὁ οἶκος «*Ἄγγελος πρωτοστάτης*» καὶ τὰ συναξάρια τοῦ Μηναιίου καὶ τοῦ Τριωδίου. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*»· στιχολογοῦμεν τὸ «*Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον*» ἐπισυνάπτοντες «*Τὴν τιμιωτέραν*», καὶ ἐν τέλει ὁ εἰρμὸς «*Ἄπας γηγενής*». Ἐξαποστειλάριον «*Τὸ ἀπ' αἰῶνος σήμερον*» (δῖς). Εἰς τοὺς αἶνους τὰ προσόμοια «*Κεκρυμμένον μυστήριον*» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, Καὶ νῦν, «*Γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνων*». Δοξολογία μεγάλη, «*Τὸ προσταχθέν μυστικῶς*» ἅπαξ.

Ἄν ὁ ἀκάθιστος ἐψάλῃ χθὲς εἰς τὸν ὄρθρον, τότε [μετὰ τὸ μεσονυκτικὸν] ἀναγινώσκονται τὰ παραλειφθέντα καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου, [ἢ α' ὥρα] καὶ εὐθὺς ἡ λειτουργία.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. [Τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς ἢ γ' καὶ ἢ ς' ᾠδὴ τοῦ κανόνος τῆς Θεοτόκου.] Ἄν δὲν ψαλοῦν τυπικὰ, λέγονται ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τὰ συνήθη τῆς λειτουργίας (τῶν «καθημερινῶν»). Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκιον «*Τὸ προσταχθέν*», κοντάκιον «*Τῇ ὑπερμάχῳ*». Τρισάγιον. Απόστολος: τῆς Θεοτόκου, Νοεμβρίου 21, «*Εἶχεν ἡ πρώτη σκηνή*» (Ἑβρ. θ' 1-7). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Σεπτεμβρίου 8, «*Ἀναστᾶσα Μαριάμ*» (Λκ. α' 39-49, 56), καὶ καθεξῆς ἡ θεία λειτουργία τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου· εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «*Ἄπας γηγενής*»· κοινωνικὸν «*Ποτήριον σωτηρίου*»· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*».

29. † ΚΥΡΙΑΚΗ Ε' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ. «*Μαρίας ὁσίας τῆς Αἰγυπτίας*». Μάρκου ἐπισκόπου Ἀρεθουσίων, Κυρίλλου διακόνου

καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς (†364). Ἦχος α', ἐωθινὸν θ' (T.M.E., διατάξεις Τριωδίου §§54-56).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Τὸ προσταχθέν»· κοντάκιον «Τῇ ὑπερμάχῳ».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» ἀναστάσιμα 6, τοῦ Τριωδίου 4, Δόξα, «Ἐθαυματούργησε, Χριστέ», Καὶ νῦν, «Τὴν παγκόσμιον δόξαν». Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ Τριωδίου «Τὰ τῆς ψυχῆς θηρεύματα», Καὶ νῦν, «Ὁ θαύματος καινοῦ». Ἀπολυτίκια «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», Δόξα, «Ἐν σοί, μητερ, ἀκριβῶς», Καὶ νῦν, «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ τὰ κατανυκτικὰ τροπάρια «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε».

Εἵδησις. Κατὰ τὴν παροῦσαν ἐβδομάδα θὰ τελεσθοῦν δύο θ. λειτουργίαι προηγιασμένων δώρων.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἡχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινόν (θ')· μετὰ δὲ τὸν ν' ψαλμόν, τὰ ἰδιόμελα «Τῆς μετανοίας» κ.λπ., ὡς συνήθως ἐν τῷ Τριωδίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τοῦ Τριωδίου· ἀπὸ γ' ὥδῃς τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ὁσίας, τὸ μεσώδιον κάθισμα καὶ τὸ θεοτοκίον· ἀφ' ς' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου, καὶ τὰ συναξάρια Μηναίου καὶ Τριωδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἵρμοι «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἄπας γηγενῆς».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ θ' ἀναστάσιμον «Συγκεκλεισμένων, δέσποτα», τὸ τῆς ὁσίας «Υπόδειγμα μετανοίας» καὶ τὸ θεοτοκίον «Ὁ γλυκασμὸς τῶν ἀγγέλων».

Εἰς τοὺς αἰνοὺς στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ (κατ' ἀπαίτησιν τοῦ T.M.E.) τῆς ὁσίας προσόμοια 3 (τὰ ἐν τοῖς ἐσπερίοις) «Σὲ μὲν διεκώλυε» κ.λπ. εἰς 4, εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α) «Υπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε μοι καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου», β) «Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου

καὶ κατηύθυνε τὰ διαβήματά μου», Δόξα, τοῦ Τριωδίου «Οὐκ ἔστιν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ», Καὶ νῦν, «Υπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς 4 τροπάρια τοῦ ἤχου καὶ ἡ ζ' ᾠδὴ τοῦ (α') κανόνος τοῦ Τριωδίου εἰς 4]. Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκια «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», «Ὑν σοί, μήτερ» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία». Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τοῦ ἤχου· Απόστολος: Κυριακῆς ε' νηστειῶν, «Χριστὸς παραγενόμενος ἀρχιερεύς» (Ἑβρ. θ' 11-14)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα» (Μρ. ι' 32-45). Λειτουργία τοῦ μεγ. Βασιλείου· εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἐπὶ σοὶ χαίρει»· κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε».

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας. Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», Δόξα, «Ὑν σοί, μήτερ»· ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμιακός (ἄνευ Ψαλτηρίου). Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», κατανυκτικὰ τοῦ α' ἤχου 4 «Ὅτι τὸ πέλαγος πολὺ» (ζῆτει ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου), τὰ 3 τῆς ἡμέρας προσόμοια τοῦ Τριωδίου «Πτωχεύσας ὁ πλούσιος» καὶ 3 τοῦ Μηναίου (30 Μαρτίου), Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἐν συνεχείᾳ προσόμοιον θεοτοκίον τοῦ Μηναίου. Εἴσοδος, «Φῶς ἱλαρόν», τὸ μέγα προκείμενον «Ἐδωκας κληρονομίαν». Ἀπόστιχα, ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ· «Νῦν ἀπολύεις»· τρισάγιον κ.λπ., ὡς ἐσημειώθησαν τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς ἐσπέρας.

30. Δευτέρα πρὸ τῶν Βαίων. Ἰωάννου ὁσίου, συγγραφέως τῆς «Κλίμακος» (†615).

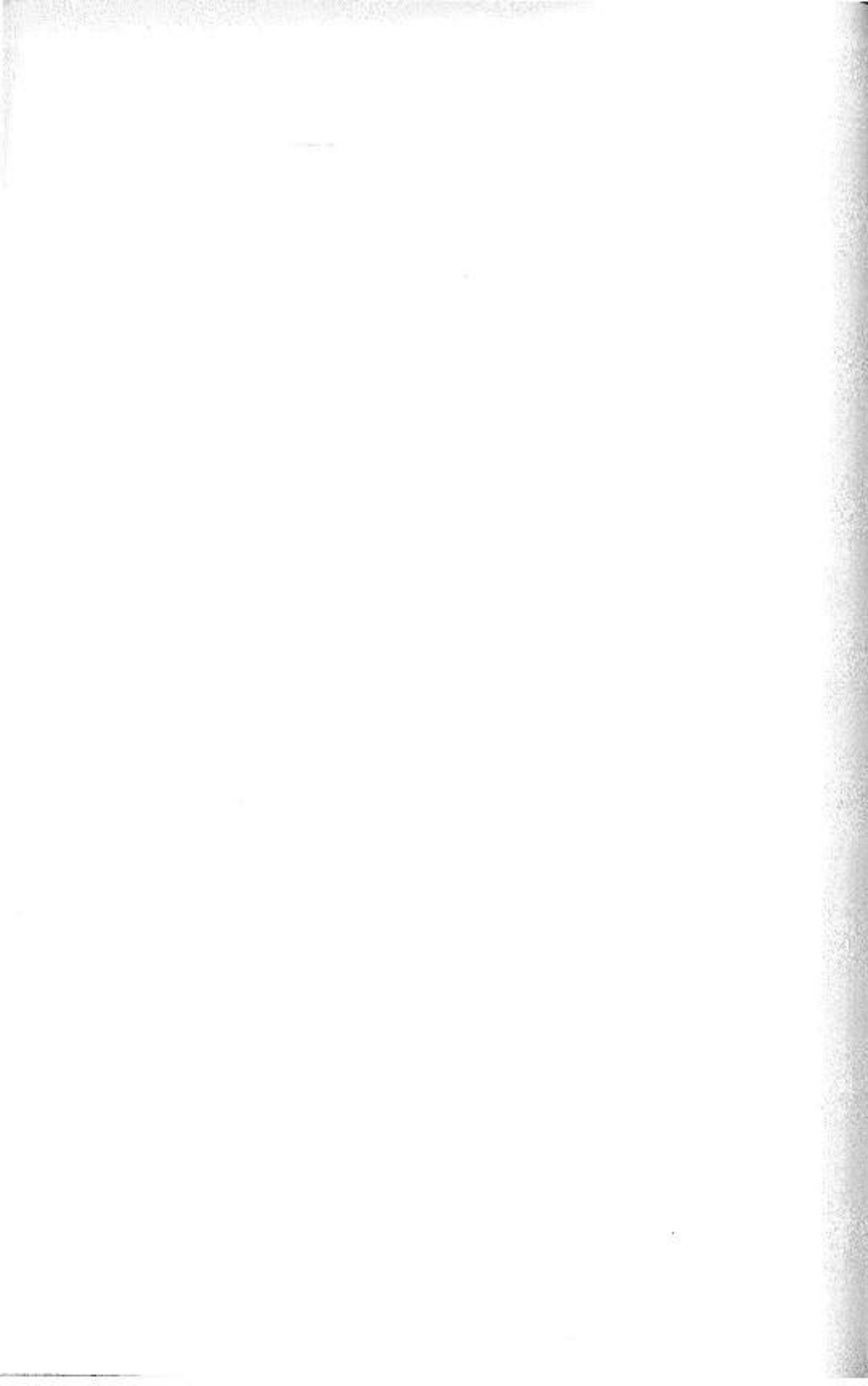
31. Τρίτη πρὸ τῶν Βαίων. Ὑπατίου ἐπισκόπου Γαγγρῶν ἱερομ. (†326), Ἀκακίου ὁμολογητοῦ ἐπισκόπου Μελιτινῆς.

ΜΗΝ

ΑΠΡΙΛΙΟΣ

ΜΗΝ ΔΑΠΡΙΛΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 13 καὶ ἡ νύξ ὥρας 11

- 1. Τετάρτη πρὸ τῶν Βαίων.** Μαρίας ὁσίας τῆς Αἰγυπτίας (†522)· Γεροντίου καὶ Βασιλείδου μαρτύρων.

Τῇ Τετάρτῃ πρωί. Αἱ ἀκολουθίαι πᾶσαι ὡς προδεδήλωται.

Ὁ ἑσπερινὸς μετὰ προηγιασμένης. Μετὰ τὸ ιη' κάθισμα («Πρὸς Κύριον»), εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» τὸ ιδιόμελον «Πλούσιος ἐν πάθει» (δῖς), τὸ μαρτυρικὸν ᾠδαξ, τὰ 3 προσόμοια τῆς σειρᾶς τοῦ Τριωδίου καὶ ἐκ τοῦ Μηναίου (2 Ἀπριλίου) τὰ 3 προσόμοια εἰς 4, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ προσόμοιον θεοτοκίον τοῦ Μηναίου. Εἴσοδος, «Φῶς ἱλαρόν», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς προηγιασμένης.

- 2. Πέμπτη πρὸ τῶν Βαίων.** Τίτου ὁσίου (θ' αἰ.)· Ἀμφιανοῦ καὶ Αἰδεσίου μαρτύρων (†306), Θεοδώρας παρθενομάρτυρος.

- 3. Παρασκευὴ πρὸ τῶν Βαίων.** Νικήτα ὁσίου τοῦ ὁμολογητοῦ (†824). Ἰωσήφ τοῦ ὑμνογράφου (†833).

Τῷ πρωί. Αἱ ἀκολουθίαι πᾶσαι ὡς προδεδήλωται.

Ὁ ἑσπερινὸς μετὰ προηγιασμένης. Ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Λαζάρου ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα»—ἀπὸ τοῦ στίχου «Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι»—τὸ ιδιόμελον «Τὴν ψυχωφελῇ πληρώσαντες τεσσαρακοστήν, καὶ τὴν ἁγίαν ἑβδομάδα» (δῖς), τὸ μαρτυρικὸν (ᾠδαξ) καὶ τὰ τοῦ Λαζάρου 5 ιδιόμελα (ἀνὰ μίαν), Δόξα, «Ἐπιστὰς τῷ μνήματι Λαζάρου», Καὶ νῦν, «Τὴν ψυχωφελῇ πληρώσαντες τεσσαρακοστήν, βοήσωμεν» (τὸ μέγα). Εἴσοδος, «Φῶς ἱλαρόν», τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου, «Κατευθυνθήτω» καὶ τὰ λοιπὰ τῆς προηγιασμένης.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας. Εἰς τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον. Μετὰ τὸ «Ἄξιον ἐστὶ» ψάλλεται ὁ ἐν τῷ Τριωδίῳ κανὼν τοῦ ἁγίου

Λαζάρου μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι»· μετὰ τὴν θ' ᾠδὴν ἐπαναλαμβάνεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς «Ἐποίησε κράτος» καὶ εὐθὺς τρισάγιον κ.λπ., κοντάκιον «Ἡ πάντων χαρά», «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), «Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ», «Ἄσπινε, ἀμόλυντε» καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ ἀποδείπνου (λεγόμενα χῦμα ἀπὸ τοῦ ἀναλογίου). Απόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα» καὶ τὸ «Δι' εὐχῶν» (Τ.Μ.Ε., διάταξις Τριωδίου §60).

4. † **Σάββατον τοῦ Λαζάρου.** Γεωργίου ὁσίου τοῦ ἐν Μαλαιῷ. Πλάτωνος τοῦ Στουδίτου καὶ Ζωσιμᾶ ὁσίων (ς' αἰ.), Θεωνᾶ Θεσσαλονίκης, Νικήτα ἱερομάρτυρος τοῦ νέου τοῦ ἐν Σέρραις (†1808).

Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ (Τ.Μ.Ε., διάταξις Τριωδίου §61).

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸ τρισάγιον κ.λπ. τὸ ἀπολυτίκιον «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν» τρίς. Τὸ κάθισμα «Κατοικτίρας τῆς Μάρθας» (δῖς) καὶ τὰ ἀναστάσιμα εὐλογητάρια, αἵτησις μετ' ἐκφωνήσεως «Ὅτι ἠυλόγηταί σου» καὶ τὸ κάθισμα «Ἡ πηγὴ τῆς σοφίας» (δῖς). Εὐθὺς «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι» καὶ ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες καὶ τετραῶδια κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριωδίῳ τάξιν (τὰ τροπάρια μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι»)· ἀπὸ γ' καὶ ς' ᾠδῆς ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ τοῦ Τριωδίου «Υἱὸν διόδυσας» (ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ᾠδῆς τῆς Θεοτόκου) ἢ θ' ᾠδὴ ἀμφοτέρων τῶν τετραῶδιων κανόνων (μετὰ τοῦ ἀνωτέρω στίχου) καὶ εἶτα ὁ εἰρμὸς «Κυρίως Θεοτόκον». Ἐξαποστειλάρια «Ἅγιος Κύριος» [τὸ «Ὑποῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν» δὲν ψάλλεται σήμερον] καὶ τοῦ Τριωδίου «Λόγω σου, Λόγε» δῖς, «Διὰ Λαζάρου σε Χριστὸς» ἅπαξ. Εἰς τοὺς αἶνους τὰ 8 ἰδιόμελα τοῦ ἁγ. Λαζάρου κατὰ σειρὰν, Δόξα, «Μέγα καὶ παράδοξον θαῦμα», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη», δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς ἢ γ' ᾠδὴ τοῦ α' καὶ ἢ ς' ᾠδὴ τοῦ β' κανόνος. Ἄν ψαλοῦν ἀντίφωνα,

λέγονται τὰ συνήθη τῆς λειτουργίας («*Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθε*»), ἀλλὰ μὲ ἐφύμνια εἰς μὲν τὸ δεύτερον «*Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*», εἰς δὲ τὸ τρίτον «*Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν*». Εἰσοδικὸν «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*». Μετὰ τὴν εἰσοδον, μόνον τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς «*Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν*» καὶ τὸ κοντάκιον «*Ἡ πάντων χαρά*». Ἀντὶ τρισαγίου «*Ὅσοι εἰς Χριστόν*». Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς ἐορτῆς· Ἀπόστολος: Σαββάτου τοῦ Λαζάρου, «*Βασιλείαν ἀσάλευτον*» (Εβρ. ιβ' 28-ιγ' 8)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Ἦν τις ἀσθενῶν Λάζαρος*» (Ιω. ια' 1-45). Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*» ὁ α' εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς «*Τὴν ἀγνὴν ἐνδόξως τιμήσωμεν*». Κοινωνικὸν «*Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον· ἀλληλούια*»· ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς «*Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν*». Ἀπόλυσις «*Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...*»

Εἰδήσεις. 1. Ἐφεξῆς μέχρι τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πάντων παύει ἡ χρῆσις τῆς Παρακλητικῆς.

2. Ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ εἰς μὲν τὸν ὀρθρον ἡ «*Τιμιωτέρα*» δὲν στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἀντ' αὐτῆς ἡ θ' ᾠδὴ τοῦ κανόνος ἐκάστης ἡμέρας, εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν μετὰ τὸ Ἐξαιρέτως δὲν ψάλλεται τὸ «*Ἄξιον ἐστίν*».

3. Ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς Κυριακῆς τῆς Πεντηκοστῆς τὸ «*Εἶδομεν τὸ φῶς*» δὲν ψάλλεται.

4. Ἐπίσης ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ μνημόσυνον δὲν τελεῖται, μνημονεύονται ὁμῶς τὰ ὀνόματα, ἂν δεήσῃ, τῶν τεθνεώτων, ψαλλομένων εἰς τὸ τέλος τῆς λειτουργίας τῶν τεσσάρων τροπαρίων «*Μετὰ πνευμάτων δικαίων*» κ.τ.λ. (βλέπε T.M.E., σ. 352, σημ. 35).

5. † **ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ.** «Ἡ εἰς Ἱερουσαλὴμ εἰσοδος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». Κλαυδίου, Νικηφόρου κ.λπ. μαρτύρων· Θεοδώρας ὁσίας τῆς ἐν Θεσσαλονίκη. (T.M.E., Διάταξις Τριφδίου, §§ 63-65).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «*Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν*»· κοντάκιον «*Ἡ πάντων χαρά*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», τὰ ἰδιόμελα «*Σήμερον ἡ χάρις*» κ.λπ. εἰς 6

(δευτεροῦντες τὸ α'), Δόξα, Καὶ νῦν, «Σήμερον ἡ χάρις». Εἵσοδος κ.λπ. καὶ τὰ ἀναγνώσματα. Απόστιχα τῆς ἐορτῆς ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ, Δόξα, Καὶ νῦν, «Σήμερον ἡ χάρις». Ἀπολυτίκια «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Συνταφέντες σοι διὰ τοῦ βαπτίσματος». Ἀπόλυσις «Ὁ ἐπὶ πώλου ὄνου καθεσθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεός».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν τὰ στιχηρὰ τῆς λιτῆς, ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ· τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Συνταφέντες σοι».

Εἵδησις. Κατὰ τὴν παροῦσαν μεγάλην ἑβδομάδα θὰ τελεσθοῦν τρεῖς θ. λειτουργίαι προηγιασμένων δώρων.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.] Καθίσματα τὰ τοῦ Τριωδίου κατὰ σειρὰν.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ. Τὸ α' ἀντίφωνον τῶν ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἤχου. Προκείμενον, ἤχος δ', ψαλμὸς η', «Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον»· στίχος «Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ»· καὶ ἡ λοιπὴ τάξις τοῦ εὐαγγελίου τοῦ ὄρθρου, ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ.

ΚΑΝΩΝ, ὁ ἐν τῷ Τριωδίῳ μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6' ἀπὸ γ' ᾠδῆς ἡ ὑπακοὴ τῆς ἐορτῆς· ἀφ' ἧς τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῆς ἐορτῆς καὶ τὰ συναξάρια τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ τοῦ κανόνος «Ὁφθησαν αἱ πηγαί»· (ἀντὶ τοῦ *Τὴν τιμιωτέραν*) ἡ θ' ᾠδὴ τοῦ κανόνος τῆς ἐορτῆς καὶ εἶτα πάλιν ὁ εἰρμὸς «Θεὸς Κύριος».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ «Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν» ἐκ τρίτου, μετὰ τὸ ὁποῖον ἀναγινώσκεται παρὰ τοῦ ἱερέως ἡ εὐχὴ Εἰς τὸ εὐλογῆσαι Βαίᾳ «Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν χειρῶν βίμν».

Εἰς τοὺς αἶνους, τὰ 4 ιδιόμελα τῆς ἐορτῆς (ἀνὰ μίαν), Δόξα, Καὶ νῦν, «Πρὸ ἑξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα». Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπολυτίκιον «Συνταφέντες σοι».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τῆς ἐορτῆς ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. Εἰσοδικὸν «Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου· Θεός

Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐπὶ πῶλον ὄνου καθεσθείς, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούια».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ μόνον τὰ ἀπολυτικά «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν», «Συνταφέντες σοι» καὶ τὸ κοντάκιον «Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῷ». Τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυριακῆς Βαΐων, «Χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε» (Φίλιπ. δ' 4-9). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Πρὸ ἑξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα» (Ιω. ιβ' 1-18).

Λειτουργία τοῦ ἱ. Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἰρμός τῆς θ' ᾠδῆς «Θεὸς Κύριος». Κοινωνικὸν «Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου· ἀλληλούια»· ἀντὶ τοῦ Εἵδομεν, τὸ «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν». Ἀπόλυσις ὡς εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἶτα ὁ λαὸς προσέρχεται καὶ λαμβάνει ἐκ τοῦ ἱερέως κλάδους βαΐων.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας. Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτικά «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν», Δόξα, «Συνταφέντες σοι»· κοντάκιον «Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῷ».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Τὰ 3 ἐσπέρια ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς «Χαῖρε καὶ εὐφραίνου» δευτερούμενα, Δόξα, τὸ α', Καὶ νῦν, τὸ γ' ἰδιόμελον· εἴσοδος κ.λπ.· τὰ ἀπόστιχα κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριωδίῳ τάξιν. Μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» ψάλλεται εὐθὺς ὁ διὰ τὸ ἀπόδειπνον κανὼν «Ἰωσήφ τὴν σωφροσύνην», μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Ἐν τέλει τῆς θ' ᾠδῆς ὁ εἰρμός «Ἀλλότριον τῶν μητέρων». Εὐθὺς τρισάγιον κ.λπ., τὸ «Θεοτόκε παρθένε» καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως ἐν ταῖς Κυριακαῖς τῆς μεγ. Τεσσαρακοστῆς. Ἀπόλυσις «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἐκούσιον πάθος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινός...», εἰς δὲ τὴν συγχώρησιν τὸ σταυροθεοτοκίον «Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον».

Σημείωσις. Ἡ ὡς ἄνω ἀπόλυσις τηρεῖται κατὰ πάσας τὰς ἱερὰς ἀκολουθίας μέχρι τῆς μεγ. Τετάρτης. Ἐπίσης εἰς τὰς ἀπολύσεις τῶν ἀκολουθιῶν τῆς μεγ. Ἑβδομάδος δὲν μνημονεύεται ὁ ἅγιος τοῦ Μηναίου, καθότι δὲν συμψάλλεται ἡ ἀκολουθία αὐτοῦ.

Ὁ ὁρθρος τῆς μεγ. Δευτέρας (ψαλλόμενος συνήθως τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας). Ἡ ἀκολουθία τελεῖται ὡς εἴθισται καὶ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Τ.Μ.Ε. (Διάταξις Τριωδίου §67). Τὸ τροπάριον

«*Ἰδοὺ ὁ νυμφίος ἔρχεται*» ἐκ τρίτου, μετὰ καταλήξεων εἰς τὸ α' «*προστασίαις τῶν ἀσωμάτων σῶσον ἡμᾶς*», εἰς τὸ β' «*πρεσβείαις (τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ) σῶσον ἡμᾶς*» καὶ εἰς τὸ γ' «*διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς*». Μετὰ τὸ κοντάκιον καὶ τὸν οἶκον τοῦ Τριωδίου ἀναγινώσκεται τὸ συναξάριον τῆς 6ης Ἀπριλίου καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου. Μετὰ τὸ «*Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*», τρισάγιον κ.λπ., καὶ τὸ κοντάκιον τῆς ἡμέρας («*Ὁ Ἰακώβ ὠδύρετο*») χῦμα ἀπόλυσις «*Ἐρχόμενος ὁ Κύριος*».

6. † **Μεγάλη Δευτέρα.** «*Μνείαν ποιούμεθα Ἰωσήφ τοῦ παγκάλου καὶ τῆς ὑπὸ τοῦ Κυρίου καταραθείσης καὶ ξηρανθείσης συκῆς*». Εὐτυχίου πατριάρχου Κων/πόλεως (†582). Τῶν ἐν Περσίδι 120 μαρτύρων.

Τῇ μεγάλῃ Δευτέρᾳ πρωί. [Ἀναγινώσκονται πέντε καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου (δ'-η').] Εἶτα αἱ ὥραι λιταὶ μετὰ τοῦ τροπαρίου «*Ἰδοὺ ὁ νυμφίος*» καὶ τοῦ κοντακίου «*Ὁ Ἰακώβ ὠδύρετο*», καὶ ἐν συνεχείᾳ ὁ ἐσπερινὸς μετὰ Προηγιασμένης (Τ.Μ.Ε., διάταξις Τριωδίου, §§ 68 καὶ 69).

Τῇ μεγάλῃ Δευτέρᾳ ἐσπέρας, τὸ μέγα ἀπόδειπνον μετὰ τοῦ τριωδίου κανόνος αὐτοῦ (Τ.Μ.Ε., διάταξις Τριωδίου, §§ 23 καὶ 70).

Ὁ ὁρθρος τῆς μεγ. Τρίτης, ὡς ἔχει ἐν τῷ Τριωδίῳ (Τ.Μ.Ε., διάταξις Τριωδίου, §§ 71 καὶ 67). Εἰς τὸ α' «*Ἰδοὺ ὁ νυμφίος*» κατάληξις «*πρεσβείαις τοῦ προδρόμου σῶσον ἡμᾶς*», εἰς δὲ τὰ ἄλλα δύο ὡς προεσημειώθη. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν εὐθὺς αἵτησις, διότι ὁ κανὼν δὲν ἔχει α' ὥδήν.

7. † **Μεγάλη Τρίτη.** «*Ἡ παραβολὴ τοῦ Κυρίου περὶ τῶν δέκα παρθένων*». Καλλιοπίου καὶ Ἀκυλίνης μαρτύρων (†304). Γεωργίου ὁσίου ἐπισκ. Μυτιλήνης (9' αἰ.). Σάββα ὁσίου τοῦ ἐν Καλύμνῳ (†1948).

Τῇ μεγάλῃ Τρίτῃ πρωί [ἀναγινώσκονται ἕτερα πέντε καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου (θ'-ιγ') καὶ εἶτα] αἱ ὥραι λιταί, μὲ τὸ ἀπολυτίκιον καὶ τὸ κοντάκιον τῆς ἡμέρας. Ἐν συνεχείᾳ ὁ ἐσπερινὸς μετὰ Προηγιασμένης (Τ.Μ.Ε., Διάταξις Τριωδίου, §§ 72 καὶ 73).

Τῇ μεγάλῃ Τρίτῃ ἐσπέρας, τὸ τελευταῖον μέγα ἀπόδειπνον μετὰ τοῦ τριωδίου κανόνος αὐτοῦ (T.M.E., Διάταξις Τριωδίου, §§ 23 καὶ 74).

Ὁ ὄρθρος τῆς μεγάλῃς Τετάρτης ὡς ἔχει ἐν τῷ Τριωδίῳ (T.M.E., διάταξις Τριωδίου §67). Εἰς τὸ α' «*Ἴδὸν ὁ νυμφίος*» κατὰλληξις «*δυνάμει τοῦ σταυροῦ σου σῶσον ἡμᾶς*», εἰς δὲ τὰ ἄλλα δύο ὡς προεσημειώθη.

8. † **Μεγάλη Τετάρτη**. «Μνεῖα τῆς ἀλειψάσης τὸν Κύριον μύρω γυναικός». Ἀγάβου, Ρούφου, Φλέγοντος, Ἑρμοῦ κ.λπ. ἀποστόλων. Ἰωάννου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Κῷ (†1669).

Τῇ μεγάλῃ Τετάρτῃ πρωὶ [ἀναγινώσκονται ἕτερα ε' καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου (ιδ', ιε', ις', ιθ', κ') καὶ εἴτα] αἱ ὥραι λιταί, μὲ τὸ ἀπολυτίκιον καὶ τὸ κοντάκιον τῆς ἡμέρας. Ἐν συνεχείᾳ ὁ ἐσπερινὸς μετὰ Προηγιασμένης (T.M.E., διατάξεις Τριωδίου §§ 75-76).

Σήμερον εἴθισται εἰς τοὺς ι. ναοὺς ὅπως τελεῖται καὶ τὸ μυστήριον τοῦ ἱεροῦ εὐχελαίου.

Τῇ μεγάλῃ Τετάρτῃ ἐσπέρας, τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον μετὰ τοῦ τριωδίου κανόνος αὐτοῦ (T.M.E., διατάξεις Τριωδίου §77).

Ὁ ὄρθρος τῆς μεγ. Πέμπτης (ψαλλόμενος συνήθως τῇ ἐσπέρᾳ τῆς μεγ. Τετάρτης). Ἡ ἀκολουθία ὡς εἴθισται καὶ ὡς ἔχει ἐν τῷ Τριωδίῳ. Μετὰ τὸ «*Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*», τρισάγιον κ.λπ., [*Ὅτε οἱ ἐνδοξοὶ μαθηταί*], ἡ προφητεία τῆς α' ὥρας μετὰ τοῦ τροπαρίου αὐτῆς, ἡ ἐκτενὴς καὶ ἀπόλυσις «*Ὁ δι' ὑπερβάλλουσαν ἀγαθότητα ὁδὸν ἀρίστην τὴν ταπείνωσιν ὑποδείξας ἐν τῷ νύψαι τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν καὶ μέχρι σταυροῦ καὶ ταφῆς συγκαταβάς ἡμῖν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεός...*» καὶ τὸ «*Δι' εὐχῶν*».

9. † **Μεγάλη Πέμπτη**. «Τὸν ἱερὸν νυπτήρα ἐορτάζομεν, τὸν μυστικὸν δεῖπνον, τὴν ὑπερφυᾶ προσευχὴν καὶ τὴν προδοσίαν αὐτήν». Εὐψυχίου μάρτυρος (†362). Βαδίου ἱερομάρτυρος, τῶν ἐν Περσίδι μαρτύρων (†364).

Εἵδησις. Σήμερον κατὰ τὴν προσκομιδὴν ἐξάγεται καὶ δεύτερος ἁμνός, ὃς, μετὰ τὸν ἐν τῇ θ. λειτουργίᾳ καθαγιασμὸν καὶ τὴν μετὰ τοῦτον

προσεκτικὴν ἀποζήρανσιν αὐτοῦ, φυλάσσεται διὰ τὰς καθ' ὅλον τὸ ἔτος ἀνάγκας τοῦ λογικοῦ ποιμνίου.

Τῇ μεγ. Πέμπτῃ πρωί. Ὁ ἐσπερινὸς μετὰ τῆς θ. λειτουργίας τοῦ μεγ. Βασιλείου, ὡς εἴθισται καὶ ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ (Τ.Μ.Ε., διάταξις Τριωδίου §79). Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς μεγ. Πέμπτης· Ἀπόστολος ὁμοίως, «*Εγὼ παρέλαβον ἀπὸ τοῦ Κυρίου*» (Α' Κορ. ια' 23-32)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «*Οἶδατε ὅτι μετὰ δύο ἡμέρας τὸ Πάσχα γίνεται*» (Μτθ. κς' 2-20, Ἰω. ιγ' 3-17, Μτθ. κς' 21-39, Λκ. κβ' 43-44, Μτθ. κς' 40-κς' 5), καὶ καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ μεγ. Βασιλείου. Ἀντὶ χερουβικοῦ καὶ κοινωνικοῦ, τὸ τροπάριον «*Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ*»· τὸ αὐτὸ καὶ ἀντὶ τοῦ *Εἶδομεν τὸ φῶς* (καὶ τοῦ *Πληρωθήτω*). Εἰς τὸ *Ἐξαιρέτως* τὸ «*Ἐπὶ σοὶ χαίρει*». Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ ὁρθρῳ «*Ὁ δι' ὑπερβάλλουσιν ἀγαθότητα...*»

Τῇ μεγάλῃ Πέμπτῃ ἐσπέρας. Ὁ ὁρθρος τῶν παθῶν τοῦ Κυρίου. Ἡ ἀκολουθία ἅπασα κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριωδίῳ τάξιν (Τ.Μ.Ε., διάταξις Τριωδίου §80). Μετὰ τὸ «*Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*», τρισάγιον κ.λπ., τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἐξηγόρασας ἡμᾶς*» ἐκ γ' καὶ ἡ ἐκτενής. Ἀπόλυσις «*Ὁ ἐμπτυσμοὺς καὶ μάστιγας καὶ κολαφισμοὺς καὶ σταυρὸν καὶ θάνατον ὑπομείνας διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν*».

10. † **Μεγάλη Παρασκευή.** «*Τὰ ἅγια καὶ φρικτὰ πάθη τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· ἔτι δὲ μνεῖα τῆς τοῦ εὐγνώμονος ληστοῦ ἐν τῷ σταυρῷ ὁμολογίας*». Τερεντίου, Πομπηίου, Μαξίμου, Ἐπαμεινώνδου, Μιλτιάδου καὶ ἐτέρων 35 μαρτύρων (γ' αἰ.). Γρηγορίου Ε' ΚΠόλεως ἱερομάρτυρος († Πάσχα 4 Ἀπριλίου 1821).

Σημείωσις. Ἐνθα τοχὸν τιμᾶται ὁ ἅγιος Γρηγόριος Ε', ἡ ἀκολουθία αὐτοῦ μετατίθεται τῇ Δευτέρᾳ τῆς διακαινησίμου.

Τῇ μεγάλῃ Παρασκευῇ πρωί. Ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τῶν μεγάλων ὥρων, κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριωδίῳ τάξιν (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Τριωδίου §§81-83). Μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς θ' ὥρας «*Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ*», ἡ (μικρὰ) ἀπόλυσις «*Ὁ ἐμπτυσμοὺς καὶ μάστιγας*».

Ὁ ἑσπερινὸς τῆς ἀποκαθηλώσεως, τελεῖται ἀμέσως μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς θ' ὥρας. Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ (Τ.Μ.Ε., διάταξις Τριωδίου §84). Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν «Εἴη τὸ κράτος» οἱ χοροὶ ἄρχονται τῶν ἀποστίχων «Ὅτε ἐκ τοῦ ζόλου σε νεκρὸν» κ.λπ., ἐνῶ οἱ ἱερεῖς τελοῦν ἐντὸς τοῦ ναοῦ τὴν περιφορὰν τοῦ ἐπιταφίου καὶ τοῦ ἱ. Εὐαγγελίου, ὡς εἴθισται. Ἐμπροσθεν τοῦ κουβουκλίου οἱ ψάλλται Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἰδιόμελον «Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον»· εἶτα «Νῦν ἀπολύεις», τρισάγιον κ.λπ., τὰ ἀπολυτικά «Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ... κηδεύσας ἀπέθετο», Δόξα, Καὶ νῦν, «Ταῖς μυροφόροις γυναιξίν... ἐδείχθη ἀλλότριος». Ἀπόλυσις «Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν τὰ φρικτὰ πάθη καὶ τὸν ζωοποιὸν σταυρὸν καὶ τὴν ἐκούσιον ταφὴν σαρκὶ καταδεξάμενος Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

Ὁ ὄρθρος τοῦ μεγ. Σαββάτου «Ἐπιτάφιος Θρήνος». Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται εἴτε κατὰ τὴν ἑσπέραν τῆς μεγ. Παρασκευῆς εἴτε κατὰ τὴν α' πρωινήν τοῦ μεγ. Σαββάτου, ὡς εἴθισται (Τ.Μ.Ε., διάταξις Τριωδίου §85). Εἰς τὸ ἁσματικὸν τρισάγιον τῆς μεγ. δοξολογίας γίνεται ἡ λιτάνευσις τοῦ Ἐπιταφίου καὶ τοῦ ἱ. Εὐαγγελίου. Ἀμα τῇ ἐπανόδῳ ἐν τῷ ναῷ ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ «Πρόσχωμεν», «Εἰρήνη πᾶσι», «Σοφία», αἶρει τὸν ἐπιτάφιον ἐκ τοῦ κουβουκλίου καὶ εἰσέρχεται εἰς τὸ ἱ. βῆμα, ἐνῶ ψάλλονται τὰ τροπάρια «Ὅτε κατῆλθες» κ.λπ.. Εἶτα τὸ τροπάριον «Ὁ συνέχων τὰ πέρατα», τὸ προκείμενον, ἡ προφητεία, τὸ ἕτερον προκείμενον, ὁ Ἀπόστολος (τὸ ἀλληλουιάριον ζῆτει εἰς τὸ βιβλίον τοῦ «Πραξαποστόλου»), ὁ δὲ ἱερεὺς ἀπὸ τῶν βημοθύρων τὸ Εὐαγγέλιον. Ἀπόλυσις «Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, τὰ φρικτὰ πάθη καὶ τὸν ζωοποιὸν σταυρὸν καὶ τὴν ἐκούσιον ταφὴν σαρκὶ καταδεξάμενος».

11. † **Μέγα Σάββατον.** «Ἡ θεόσωμος ταφὴ καὶ ἡ εἰς ἄδου κάθοδος τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». Ἀντίπα ἐπισκόπου Περγάμου (†92). Τρυφαίνης ὁσίας τῆς ἐν Κυζίκῳ.

Τῷ μεγάλῳ Σαββάτῳ πρωί. Ὁ μέγας ἑσπερινὸς μετὰ τῆς θ. λειτουργίας τοῦ μεγ. Βασιλείου, ὡς εἴθισται (Τ.Μ.Ε., διάταξις Τριωδίου §86). Εἵσοδος μετ' Εὐαγγελίου, «Φῶς ἱλαρόν», τὰ ἀνα-

γνώσματα (τὸ α' «*Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεός*», τὸ δ' «*Ἐγένετο λόγος Κυρίου*», καὶ τὸ ιε' «*Ἔτους ὀκτωκαιδεκάτου*») κ.τ.λ.: ἀντὶ χειρουβικοῦ ὁ ἀρχαῖος ὕμνος «*Σιγήσατω πᾶσα σάρξ*». Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «*Ἐπὶ σοὶ χαίρει*». Κοινωνικὸν «*Ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὑπνῶν Κύριος καὶ ἀνέστη σφῶζων ἡμᾶς· ἀλληλούια*». Ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς ψάλλεται εἰρμολογικῶς εἰς ἦχον β' τὸ «*Μνήσθητι εὐσπλαγχνε καὶ ἡμῶν, καθὼς ἐμνημόνευσας τοῦ ληστοῦ, ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν*». Ἀπόλυσις «*Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*».

12. † **ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΑΣΧΑ. «Η ΖΩΗΦΟΡΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ».** Βασιλείου ἐπισκόπου Παρίου τοῦ ὁμολογητοῦ (η' αἰ.)· Ἀνθούσης ὁσίας (†801).

Τῷ μεγάλῳ Σαββάτῳ ἐσπέρας. Ἡ παννυχίς. Περί ὧραν 11ην μ.μ. τὸ «μεσονυκτικὸν» τῆς Ἀναστάσεως (T.M.E., διάταξις Πεντηκοσταρίου §1): Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν (χῦμα), ψάλλεται (ἀργῶς) ὁ κανὼν «*Κύματι θαλάσσης*» μὲ στίχον εἰς τὰ τροπάρια «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*», εἰς δὲ τὰ δύο τελευταῖα ἐκάστης ᾠδῆς (καὶ τῆς η' ᾠδῆς) Δόξα, Καὶ νῦν· ἀλλ' οὔτε ἐπαναλαμβάνομεν τὸν εἰρμὸν ἐκάστης ᾠδῆς ὡς καταβασίαν (πλὴν τοῦ εἰρμοῦ τῆς θ'), οὔτε αἰτήσεις λέγονται οὔτε τὸ «*Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν*» οὔτε τὸ «*Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα*», οὔτε θυμιάσις γίνεται εἰς τὴν θ'. Μετὰ τὴν θ' ᾠδὴν λέγεται αὐθις ὁ εἰρμὸς αὐτῆς «*Μὴ ἐποδύρου μου*» καὶ εὐθὺς τρισάγιον κ.λπ., τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον «*Ὅτε κατήλθες*», ἡ ἐκτενὴς καὶ ἡ μικρὰ ἀπόλυσις «*Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*».

Εἵδησις. Ἀπὸ τῆς σήμερον (Κυριακῆς τοῦ Πάσχα) μέχρι τῆς Κυριακῆς τῆς Πεντηκοστῆς τὸ «*Βασιλεῦ οὐράνιε*» δὲν λέγεται.

Ἡ τελετὴ τῆς ἀναστάσεως. Ὁ ἱερεὺς ἐνδεδυμένος ὁλόκληρον τὴν ἱερατικὴν στολὴν καὶ κρατῶν τὸ ι. Εὐαγγέλιον καὶ λαμπάδα ἀνημμένην ἐκ τῆς ἀκοιμήτου κανδήλας τῆς ἁγ. τραπέζης, ἐξέρχεται τοῦ ι. βήματος ψάλλων εἰς ἦχον πλ. α' τὸν ὕμνον «*Δεῦτε λάβετε φῶς...*», ὃν ἐπαναλαμβάνουν πολλάκις οἱ χοροὶ ἐναλλάξ. Εἵτα ὁ ἱερεὺς καὶ οἱ χοροὶ ψάλλουν τὸ στιχηρὸν «*Τὴν ἀνάστασίν σου, Χριστὲ σωτήρ*», ἕως οὗ φθάσουν εἰς τὴν ἐξέδραν,

ἐνθα ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ β' ἐωθινὸν Εὐαγγέλιον «*Διαγενομένου τοῦ Σαββάτου*» (Μρ. ις' 1-8)· οἱ χοροὶ «*Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι*» καὶ εὐθὺς ἄρχεται

Ὁ ὄρθρος. Ὁ ἱερεὺς ἀφοῦ θυμιάσῃ τρίς τὸ ι. Εὐαγγέλιον, ἐκφωνεῖ «*Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίᾳ*» καὶ ψάλλει εἰς ἦχον πλ. α' τὸ ἀναστάσιμον τροπάριον «*Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν*» τρίς· εἶτα οἱ χοροὶ τὸ αὐτὸ ἐξάκις, ἐνῷ ὁ ἱερεὺς θυμιῶν κύκλῳ τὸ Εὐαγγέλιον λέγει τοὺς 4 στίχους «*Ἀναστήτω ὁ Θεὸς*» κ.λπ. καὶ τὰ Δόξα, Καὶ νῦν· εἶτα ὁ ἱερεὺς αὐθις «*Χριστὸς ἀνέστη*» καὶ οἱ χοροὶ τὸ ἀκροτελεύτιον αὐτοῦ «*καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζῶν ἡarisάμενος*». Εὐθὺς συναπτὴ μεγάλη, ἐκφώνησις «*Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα*», καὶ ἐπανερχόμεθα εἰς τὸν ναὸν ψαλλομένου τοῦ εἰρμοῦ τῆς α' ᾠδῆς τοῦ Πάσχα «*Ἀναστάσεως ἡμέρα*».

ΚΑΝΩΝ ὁ τοῦ πάσχα [εἰς 6, ἢ τοι ὁ εἶρμος δις καὶ τὰ τροπάρια ἐκάστης ᾠδῆς εἰς 4 μὲ στίχον «*Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε*», Δόξα, εἰς τὸ προτελευταῖον, Καὶ νῦν, εἰς τὸ τελευταῖον]. Εἰς τὸ τέλος ἐκάστης ᾠδῆς πάλιν ὁ εἶρμος αὐτῆς καταβασία, τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*» τρίς καὶ τὸ «*Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς*» ἅπαξ, καὶ γίνεται μικρὰ συναπτὴ μετὰ τῆς οἰκείας ἐκφωνήσεως ὡς ἐν τῷ Τριψδίῳ ἢ τῷ Ἱερατικῷ. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς ἡ ὑπακοὴ «*Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον*»· ἀφ' ὧς τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῆς ἐορτῆς, τὰ συναξάρια τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου καὶ εὐθὺς «*Ἀνάστασιν Χριστοῦ*» τρίς καὶ «*Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς*» ἐπίσης τρίς χῦμα. Ἐν συνεχείᾳ αἱ λοιπαὶ ᾠδαί. Εἰς τὴν ἐκφώνησιν «*Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα*» ψάλλεται ἡ θ' ᾠδὴ τῆς ἐορτῆς μετὰ τῶν μεγαλυναρίων ὡς ἐξῆς·

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐθελουσίως παθόντα καὶ ταφέντα καὶ ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου. «Φωτίζον, φωτίζον».

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου Χριστὸν τὸν ζωοδότην. «Φωτίζον, φωτίζον».

Χριστὸς τὸ καινὸν Πάσχα, τὸ ζωόθυτον θῦμα, ἀμνὸς Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν κόσμου. «Ὡ θείας, ὦ φίλης».

Σήμερον πᾶσα κτίσις ἀγάλλεται καὶ χαίρει, ὅτι Χριστὸς ἀνέστη καὶ ᾠδὴς ἐσκυλεύθη. «Ὡ θείας, ὦ φίλης».

Δόξα. Μεγάλυνον, ψυχή μου, τῆς τρισυποστάτου καὶ ἀδιαιρέτου θεότητος τὸ κράτος. «Ὡ Πάσχα τὸ μέγα».

Καὶ νῦν. Χαῖρε, παρθένε, χαῖρε· χαῖρε, εὐλογημένη· χαῖρε, δεδοξασμένη· σὸς γὰρ υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου. «Ὡ Πάσχα τὸ μέγα».

Ἡ καταβασία «Ὁ ἄγγελος ἐβόα τῇ κεχαριτωμένη· ἀγνή παρθένε, χαῖρε καὶ πάλιν ἐρῶ, χαῖρε, ὁ σὸς υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου. Φωτίζου, φωτίζου», «Χριστὸς ἀνέστη» γ' καὶ «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς» ἅπαξ· μικρὰ συναπτὴ μετ' ἐκφωνήσεως «Ὅτι σὲ αἰνοῦσι» καὶ εὐθὺς μόνον τὸ ἐξαποστειλάριον τοῦ Πάσχα «Σαρκεὶ ὑπνώσας» τρίς.

Εἰς τοὺς αἶνους τὰ 4 ἀναστάσιμα «Ὑμνοῦμέν σου, Χριστέ» κ.λπ. καὶ εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν τὰ στιχηρὰ «Πάσχα ἱερὸν» κ.τ.λ., Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρα» μετὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» (γ').

ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ. Εὐθὺς* μετὰ τὸ τρίτον «Χριστὸς ἀνέστη» ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἱερεὺς) ἀναγινώσκει τὸν κατηχητικὸν λόγον «Εἴ τις ἐσέβης καὶ φιλόθεος», μεθ' ὃν εἴθισται ὁ α' χορὸς νὰ ψάλλῃ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Χρυσοστόμου «Ἡ τοῦ στόματός σου καθά περ πυρρός».

Σημείωσις. Ὁ κατηχητικὸς λόγος καὶ τὸ παρὸν ἀπολυτίκιον λέγονται μόνον σήμερον.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» δεκάκις ὡς προδεδήλωται (τοῦ ἱερέως θυμιῶντος ὡς ἔθος). Ἀντίφωνα τῆς ἐορτῆς μετὰ τῶν ἐφυμνίων αὐτῶν, ὡς ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ Ἀποστόλου. Εἰσοδικὸν «Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...»

* Ἡ ἀρμόδιος θέσις τοῦ κατηχητικοῦ λόγου εἶναι «μετὰ τοὺς αἶνους πρὸ τῆς λειτουργίας, διότι ἀφορᾷ εἰς τὴν προπαρασκευὴν διὰ τὴν λειτουργίαν καὶ τὴν ἁγίαν κοινωνίαν» (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Πεντηκοσταρίου §2, ὑποσημ. 7). Ὁμοίως ὀρίζεται εἰς τὸ Πεντηκοστάριον, εἰς τὰ ἀρχαῖα Τυπικὰ καὶ εἰς τὸ ἐγκρίσει τῆς Ἱ. Συνόδου «Ἱερατικὸν» τῆς Ἀπ. Διακονίας, ἐπιμελεῖα ἱερέως Κων. Παπαγιάννη, ἔτ. 2002, σελ. 80-82.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, τὸ τροπάριον «Χριστὸς ἀνέστη», ἡ ὑπακοὴ «Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον» καὶ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ». Ἀντὶ τρισαγίου «Ὅσοι εἰς Χριστόν». Ἀπόστολος: Κυριακῆς Πάσχα, «Τὸν μὲν πρῶτον λόγον» (Πρξ. α' 1-8). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος» (Ἰω. α' 1-17). Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε, πηγῆς ἀθανάτου γεύσασθε» (ἄνευ ἀλληλούια)· ψάλλεται δὲ ἐκ τρίτου ἢ μετὰ τῶν ἐφεξῆς στίχων (ἐκ τοῦ σιναϊτικοῦ κώδικος 150, τοῦ 9ου-10ου αἰῶνος)·

Μέγα τὸ μυστήριον τῆς σῆς, Χριστέ, ἀναστάσεως. «Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε».

Δείπνω παραγέγονας ἐκὼν πάθος ὁ ἀθάνατος. «Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε».

Τότε καὶ ὁ ἄδης συναντήσας, ἐπικράνθη λογοθετούμενος, ψυχὰς ἀπαιτούμενος. «Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε».

Τότε καὶ Μαρία ἡ μυρίσασα εὐφράνθη, προσκυνήσασα Θεὸν πρὸ τοῦ μνήματος. «Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε».

Εἶπατε τῷ Πέτρῳ καὶ τοῖς λοιποῖς ἀποστόλοις, ὅτι ἀνέστη ἐκ νεκρῶν ὁ ἀθάνατος. «Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε».

Μετὰ τὴν θ. κοινωνίαν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἅπαξ (τὸ αὐτὸ καὶ ἀντὶ τοῦ Πληρωθῆτω)· τὸ αὐτὸ τρίς σύντομον (εἰς ἤχον β') ἀντὶ τοῦ Εἴη τὸ ὄνομα.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν», ἐν τέλει τῆς ὁποίας ὁ ἱερεὺς ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν λαὸν ἐκφωνεῖ «Χριστὸς ἀνέστη», καὶ ὁ λαὸς ἀποκρίνεται «Ἀληθῶς ἀνέστη» (τοῦτο ἐπαναλαμβάνεται τρίς), εἶτα ὁ ἱερεὺς «Δόξα τῇ αὐτοῦ τριημέρῳ ἐγέρσει», καὶ ὁ λαὸς «Προσκυνοῦμεν αὐτοῦ τὴν τριήμερον ἔγερσιν» (ἅπαξ)· εἶτα (ἀντὶ τοῦ Δι' εὐχῶν) ὁ ἱερεὺς ψάλλει ἢ ἐκφωνεῖ ὁλόκληρον τὸ «Χριστὸς ἀνέστη».

Εἰδήσεις. 1. Ἡ τάξις αὐτῇ τῆς θ. λειτουργίας τηρεῖται καθ' ἅπασαν τὴν διακαινήσιμον ἐβδομάδα, ἐναλλασσομένων τῶν ἀναγνωσμάτων.

2. Από τῆς Κυριακῆς μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς διακαινησίμου, ὡς καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, ἀντὶ ὥρων, ἀποδείπνου καὶ μεσονυκτικοῦ λέγεται ἡ **ἐναρκτηρίος ἀκολουθία** ἐπαναλαμβανομένη τρίς, ὡς ἔχει ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ ἢ τῷ Ωρολογίῳ, καὶ εἴτα γίνεται μικρὰ ἀπόλυσις, ἐπισφραγιζομένη διὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη».

3. Από σήμερον μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς διακαινησίμου ἐβδομάδος εἰς τὸν ἐσπερινὸν τὸ Ψαλτήριον δὲν ἀναγινώσκεται καὶ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» μετὰ τοῦ τρισαγίου καταλιμπάνεται· εἰς δὲ τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου καταλιμπάνεται ἡ δοξολογία· εἰς τὴν θ. λειτουργίαν ἀντὶ τοῦ «Εἶδομεν» καὶ τοῦ «Πληρωθήτω» ψάλλεται τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἅπαξ, ἀντὶ δὲ τοῦ «Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου» ψάλλεται τρίς σύντομον πάλιν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» συνήθως εἰς ἥχον β' στιχηρarikόν (ὁμοίως καὶ ἐν τῇ ἀποδόσει τοῦ Πάσχα).

4. Ἐὰν γένηται ἐν τῇ διακαινησίμῳ ἐβδομάδι ἀρτοκλασία, ἀντὶ τοῦ Θεοτόκε παρθένε ψάλλεται τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» (T.M.E. Προθεωρία §11).

5. Κατὰ τὴν διακαινήσιμον ἐπίσης ἐβδομάδα ἀντὶ τῆς συνήθους νεκρωσίμου ἀκολουθίας ψάλλεται ἡ ἀναστάσιμος ἐξόδιος ἀκολουθία (ὄρα εἰς Μικρὸν Εὐχολόγιον).

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα ἐσπέρας. Ἀντὶ τῆς θ' ὥρας ἡ ἐναρκτηρίος ἀκολουθία τοῦ Πάσχα.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. «Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ», τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» δεκάκις, ὡς εἰς τὸν ὄρθρον, ἡ μεγ. συναπτή καὶ ἡ ἐκφώνησις «Ὅτι πρέπει σοι». Ἐσπέρια, εἰς στίχους 6, τὰ ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ ἀναστάσιμα, Δόξα, «Τὸν σωτήριον ὕμνον», Καὶ νῦν, «Παρήλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου».

ΕΙΣΟΔΟΣ μετ' Εὐαγγελίου, «Φῶς ἱλαρὸν» καὶ τὸ μέγα προκείμενον «Τίς θεὸς μέγας» κατὰ τὴν ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ τάξιν.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ. Εὐθὺς «Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς» καὶ κατὰ τὴν οἰκείαν τάξιν ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει ἀπὸ τῶν βημοθύρων τὸ Εὐαγγέλιον «Ὁδσῆς ὁψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ» (Ἰω. κ' 19-25), τὸ ὁποῖον, ἐφόσον καθίσταται δυνατόν, ἐπαναλαμβάνεται καὶ παρ' ἄλλων κατὰ τὰς ὠρισμένας περιόδους αὐτοῦ εἰς διαφόρους γλώσσας. Μετὰ τὴν πλήρωσιν τοῦ Εὐαγγελίου, ὁ α' χορὸς «Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι», ἡ ἐκτενής, τὸ «Καταξίωσον» κ.τ.λ., ὡς συνήθως.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ. Τὸ στιχηρὸν «*Ἡ ἀνάστασίς σου, Χριστὲ σωτὴρ*» καὶ εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν τὰ 4 στιχηρὰ «*Πάσχα ἱερὸν*», Δόξα, Καὶ νῦν, «*Ἀναστάσεως ἡμέρα*» μετὰ τοῦ «*Χριστὸς ἀνέστη*» τρίς.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ (διαλογικῶς) «*Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστός*», ὡς ἐσημειώθη εἰς τὸ τέλος τῆς θ. λειτουργίας.

- 13 † **Δευτέρα τῆς διακαινησίμου.** Μαρτίνου πάπα Ρώμης ὁμολογητοῦ (†655). [Ἐπέτειος τῆς ἀποφράδος ἡμέρας τῆς ὑπὸ τῶν Φράγγων λατινοδόξων γενομένης ἀλώσεως τῆς Κων/λεως (13 Ἀπριλίου 1204)]. ᾠχος β'.

Εἰς τὸν ὄρθρον. «*Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίᾳ*», τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*» δεκάκις, ἡ μεγ. συναπτὴ καὶ ἡ ἐκφώνησις «*Ὅτι πρέπει σοι*»· ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τῆς χθές, ἀλλὰ ἀφ' ἧς ὥδης τοῦ κανόνος μόνον τὸ κοντάκιον τοῦ πάσχα καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας· εἶτα τὸ «*Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι*» καὶ τὰ λοιπά.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα κ.λπ., ὡς χθές· Απόστολος: ἡμέρας, Δευτέρας διακαινησίμου, «*Υπέστρεψαν οἱ ἀπόστολοι*» (Πρξ. α' 12-17, 21-26)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Θεὸν οὐδεὶς ἑώρακε*» (Ἰω. α' 18-28) καὶ καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία, ὡς χθές.

Σημείωσις. Ἐνθα τυχὸν σήμερον συμπάλλεται ἐκ μεταθέσεως καὶ ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Γρηγορίου Ε', τηροῦνται αἱ σχετικαὶ διατάξεις τοῦ Τυπικοῦ (πρβλ. Τ.Μ.Ε., 23 Ἀπριλίου §§ 1-3). Απόστολος τοῦ ἁγίου (13ης Νοεμβρίου, Ἑβρ. ζ' 26-η' 2) καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

14. † **Τρίτη τῆς διακαινησίμου.** Ἀριστάρχου, Πούδη καὶ Τροφίμου ἐκ τῶν 70. Θωμαΐδος μάρτυρος, Δημητρίου νεομάρτ. τοῦ ἐν Τριπόλει (†1803). ᾠχος γ'.

[Τῇ Τρίτῃ τῆς διακαινησίμου μνήμη τῶν νεοφανῶν μαρτύρων Ῥαφαήλ, Νικολάου, Εἰρήνης τῶν ἐν Λέσβῳ· ὡσαύτως μνήμη τῶν ὁσιομαρτύρων τῆς μονῆς Μεταμορφώσεως Νταοῦ Πεντέλης.]

Ἡ ἀκολουθία κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Πεντηκοσταρίου· Απόστολος: ἡμέρας, Τρίτης διακαινησίμου, «*Σταθεὶς ὁ Πέτρος σὺν τοῖς ἑνδεκα*» (Πρξ. β' 14-21)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Ὁ Πέτρος ἀναστὰς ἔδραμεν*» (Λκ. κδ' 12-35).

15. † Τετάρτη τῆς διακαινησίμου. Κρήσκεντος μάρτυρος. Λεωνίδου μάρτυρος (ἐπισκόπου Ἀθηνῶν). Ἦχος δ'.

Ἡ ἀκολουθία κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Πεντηκοσταρίου· Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετάρτης διακαινησίμου, «*Εἶπε Πέτρος πρὸς τὸν λαόν*» (Πρξ. β' 22-38)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Εἰστήκει ὁ Ἰωάννης*» (Ιω. α' 35-52).

16. † Πέμπτη τῆς διακαινησίμου. Ἀγάπης, Εἰρήνης καὶ Χιονίας μαρτύρων. Ἀμφιλοχίου ὁσίου τοῦ ἐν Πάτμῳ (†1970). Ἦχος πλ. α'.

[Τῇ Πέμπτῃ τῆς διακαινησίμου μνήμη τοῦ νεομάρτυρος Μιχαὴλ τοῦ Εὐρυτάνου († 21 Μαρτίου 1544) ἐν τῇ γενετείρᾳ αὐτοῦ Γρανίτση.]

Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ· εἰς τὴν λειτουργίαν Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμπτης διακαινησίμου, «*Εἶπε Πέτρος πρὸς τὸν λαόν*» (Πρξ. β' 38-43)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Ἄνθρωπός τις ἦν*» (Ιω. γ' 1-15).

17. † Παρασκευὴ τῆς διακαινησίμου. «Τὰ ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς». Συμεὼν ἱερομάρτυρος τοῦ ἐν Περσίδι (†344). Ἀδριανοῦ μάρτυρος (†251), Μακαρίου ἐπισκόπου Κορίνθου († 1805). Ἦχος πλ. β'.

Ἀντὶ τῆς θ' ὥρας ἡ ἐναρκτήριος ἀκολουθία τοῦ Πάσχα.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», (εἰς στίχους 10) ἀναστάσιμα «*Νίκην ἔχων, Χριστὲ*» κ.λπ. 6, τῆς Θεοτόκου προσόμοια 3 εἰς 4 (δευτεροῦντες τὸ πρῶτον), Δόξα, «*Τίς λαλήσει*», Καὶ νῦν, «*Τίς μὴ μακαρίσει σε*». Εἰσοδος, «*Φῶς ἱλαρόν*», προκείμενον «*Ἀγαπήσω σε, Κύριε*» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὰ ἀπόστιχα (ἄρχεται ὁ β' χορός), τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν «*Τὴν ἀνάστασίν σου, Χριστὲ σωτήρ*», εἶτα στίχος «*Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλοῦσοι τοῦ λαοῦ*» καὶ τὰ 3 προσόμοια τῆς Θεοτόκου* (τὰ δύο

* Καταχωρίζεται ὧδε τὸ γ' προσόμοιον διωρθωμένον ἐκ χειρογράφων, καθόσον εἰς τὰ ἐντυπα Πεντηκοστάρια εὐρίσκεται ἐλλιπές (δρα Π. Β. Πάσχου, «*Λειτουργικῶν κενῶν συμπλήρωσις*», Ἐκκλησία, ΝΗ', 1981, σελ. 408-410).

τελευταία εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν), Δόξα, «Σαλπίσσωμεν φιλέορτοι», Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρα», μετὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» γ'. Απόλυσις ἡ τοῦ Πάσχα διαλογικῶς.

Σημείωσις. Παρατίθεται τὸ γνωστότερον σήμερον καὶ εὐρέως χρησιμοποιούμενον ἀπολυτικίον τῆς Θεοτόκου Ζωοδόχου Πηγῆς. Ἦχος α'.

«Ὁ ναὸς σου, Θεοτόκε, ἀνεδείχθη παράδεισος, ὡς ποταμοὺς ἀειζῶνους ἀναβλύζων ἰάματα· ὃ προσερχόμενοι πιστῶς, ὡς Ζωοδόχον ἐκ Πηγῆς, ῥῶσιν ἀντλοῦμεν, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον· πρεσβεύεις γὰρ σὺ τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι σωτῆρι Χριστῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν».

Μεσονυκτικὸν ἡ ἐναρκτήριος ἀκολουθία τοῦ Πάσχα.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» (ι') καὶ τὰ εἰρηνικά. Εἶτα οἱ κανόνες, ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ στίχου «Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε», καὶ ὁ τῆς Θεοτόκου μετὰ στίχου «Ὑπεραγία Θεοτόκε»· εἰς τὸ τέλος ἐκάστης ᾠδῆς καταβασία ὁ εἰρμὸς αὐτῆς, τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» (γ'), «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς», μικρὰ συναπτὴ καὶ ἡ οἰκεία ἐκφώνησις· μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν, τὸ κοντάκιον τοῦ Πάσχα χῦμα καὶ ψάλλεται τὸ μεσῳδίων κάθισμα τῆς Θεοτόκου «Τὴν ἀέναον κρήνην»· μετὰ τὴν ζ' ᾠδὴν τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς Θεοτόκου, τὸ μηνολόγιον, τὸ ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου, «Ἀνάστασιν Χριστοῦ» (γ'), «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς» (γ')· ἡ ζ' καὶ ἡ η' ᾠδὴ τῶν κανόνων. Εἶτα ἡ θ' ᾠδὴ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν 4 μεγαλυναρίων (ἄνευ Δόξα, Καὶ νῦν) καὶ ἡ θ' τῆς Θεοτόκου μετὰ στίχου «Ὑπεραγία Θεοτόκε» (εἰς δὲ τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια Δόξα, Καὶ νῦν). Ἐξαποστειλάρια, τοῦ Πάσχα «Σαρκεὶ ὑπνώσας» καὶ τὸ τῆς Θεοτόκου. Εἰς τοὺς αἶνους, ἀπὸ τοῦ στίχου «Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἐγγραπτον», ἀναστάσιμα 4, τῆς Θεοτόκου 4 (τὰ δύο τελευταῖα μετὰ τῶν πρὸ αὐτῶν στίχων), καὶ τὰ στιχηρὰ «Πάσχα ἱερόν» (μετὰ τῶν οἰκείων στίχων), Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρα» μετὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς.

Χαίροις ἡ Ζωοδόχος Πηγὴ, ἡ ἀενάως ἀναβλύζουσα χάριτας, ἡ βρύσις τῶν ἰαμάτων, ἡ πᾶσαν νόσων ἰσχύς, ἀσθενῇ καὶ φαύλῃ ἀπελέγχουσα· τυφλῶν ἡ ἀνάβλεψις, καὶ λεπρῶν θεία κάθαρσις· σθένος ἀρρώστων, παρειμένων ἀνόρθωσις, ἡ πηγάζουσα νοσημάτων πᾶν φάρμακον, ὅπασι τοῖς προστρέχουσι πιστῶς τῷ τεμένει σου, μέγα κοινὸν ἰατρεῖον, ἄμισθον ὄντως καὶ ἔτοιμον, Χριστοῦ μήτερ Λόγου, τοῦ πηγάζοντος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» δεκάκις. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν εἴσοδον «Χριστὸς ἀνέστη», «Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον», καὶ κοντάκια τὸ τῆς Θεοτόκου «Ἐξ ἀκενώτου σου» καὶ τὸ τοῦ Πάσχα «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ». Ἀντὶ τρισαγίου, «Ὅσοι εἰς Χριστόν». Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρασκευῆς διακαινησίμου, «Πέτρος καὶ Ἰωάννης ἀνέβαινον» (Πρξ. γ' 1-8). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Καπερναοὺμ» (Ἰω. β' 12-22). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου». [Κατὰ τὸ T.M.E., εἰς τὰ δίπτυχα λέγεται τὸ μεγαλυνάριον «Ὑδωρ τὸ ζωήρυτον» (ζήτει εἰς τὸ Πεντηκοστάριον).] Κοινωνικὸν «Σῶμα Χριστοῦ» καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἐν πάσῃ τῇ διακαινησίμῳ ἐβδομάδι.

18. † Σάββατον τῆς διακαινησίμου. Ἰωάννου ὁσίου. Σάββα τοῦ στρατηλάτου καὶ μάρτυρος, Ἀθανασίας ὁσίας τῆς ἐξ Αἰγίνης. Ἦχος πλ. δ'.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἔχει ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Εἰς τὴν λειτουργίαν, Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαββάτου διακαινησίμου, «Κρατοῦντος τοῦ ἰαθέντος χωλοῦ» (Πρξ. γ' 11-16). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ» (Ἰω. γ' 22-33).

19. † **ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΝΤΙΠΑΣΧΑ** (Β' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ, ΤΟΥ ΘΩΜΑ). «Τὰ ἐγκαίνια τῆς (καθ' ἐβδομάδα ἀνακυκλουμένης) ἐορτῆς τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀναστάσεως καὶ ἡ τοῦ ἀποστόλου Θωμᾶ σωτήριος ὁμολογία». Παφνουτίου ἱερομάρτυρος. Γεωργίου ἐπισκόπου Πισιδίας. Ἑωθινὸν α'.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ· α) τῶν ἐκ Σαμοθράκης 5 νεομαρτύρων (†1836)· β) τῶν ἐν Ναούσῃ τιμωμένων νεομαρτύρων· γ) Νικήτα τοῦ νέου τοῦ ἐν Σέρραις ἀθλήσαντος.

Ἡ θ' τοῦ Πάσχα (ἐναρκτήριος ἀκολουθία).

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. «Εὐλογητὸς ὁ Θεός», «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς (ἅπαξ ἐκ τοῦ βήματος καὶ ἀνὰ μίαν ὑπὸ τῶν χορῶν)· ὁ προοιμιακὸς ἄνευ τοῦ *Δεῦτε προσκυνήσωμεν* (ὡς καὶ ἐφεξῆς μέχρι τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα), τὰ εἰρηνικά καὶ τὸ ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» τὰ 6 ἰδιόμελα τῆς ἐορτῆς, Δόξα, Καὶ νῦν, «Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ἐπέστης, Χριστέ».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἱλαρόν», «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν».

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ 3 ιδιόμελα τῆς ἑορτῆς, Δόξα, Καὶ νῦν, «Φιλάνθρωπε, μέγα καὶ ἀνεΐκαστον».

«Νῦν ἀπολύεις»· τρισάγιον (ὃ περ ἀπὸ σήμερον καὶ ἐφεξῆς λέγεται ἐν πάσαις ταῖς ἀκολουθίαις, μόνον δ' ἐν ἀρχῇ τῶν ἀκολουθιῶν ἀντικαθίσταται ὑπὸ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη», οὐχὶ δὲ καὶ ἐν ἄλλοις σημείοις αὐτῶν), καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐσφραγισμένου τοῦ μηνήματος» (τρίς). Ἀπόλυσις «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν Χριστός...»

Εἵδησις. Ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς Τρίτης πρὸ τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα εἰς τὴν ἑναρξιν πασῶν τῶν ἀκολουθιῶν, μετὰ τὸ «Εὐλογητός», ψάλλεται τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς, ἅπαξ ἀπὸ τοῦ βήματος καὶ ἀνὰ μίαν ὑφ' ἐκάστου τῶν χορῶν· καὶ εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν καταλιμπάνεται τὸ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» καὶ ἄρχεται εὐθὺς ἡ ἀνάγνωσις τοῦ προοιμιακοῦ· εἰς δὲ τὴν ἀρχὴν τοῦ μεσονυκτικοῦ, τοῦ ὄρθρου καὶ τῶν ὥρῶν παραλείπεται τὸ «Ἅγιος ὁ Θεός» καὶ λέγεται εὐθὺς Δόξα, Καὶ νῦν, «Παναγία Τριάς» καὶ τὰ λοιπά· εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν μετὰ τὸ «Εὐλογημένη» καὶ τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» (τρίς) εὐθὺς τὰ εἰρηνικά.

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ α' ἤχου, τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς, ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Ἐσφραγισμένου τοῦ μηνήματος».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς τρίς. Τὰ καθίσματα τῆς ἑορτῆς δις ἕκαστον (εὐλογητάρια δὲν ψάλλονται χάριν τῆς δεσποτικῆς ἑορτῆς). Εὐθὺς οἱ ἀναβαθμοὶ «Ἐκ νεότητός μου»· προκείμενον «Ἐπαίνει, Ἱερουσαλήμ, τὸν Κύριον» (τρίς) μετὰ τοῦ στίχου αὐτοῦ.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ. Ἄπασα ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ (α') Εὐαγγελίου, τὸ ὁποῖον ἀναγινώσκεται ἐντὸς τοῦ ι. βήματος, ὡς ὅλα τὰ ἑωθινὰ· ὁ ν' ψαλμὸς ψάλλεται, καὶ γίνεται ἡ συνήθης προσκύνησις τοῦ Εὐαγγελίου.

ΚΑΝΩΝ ὁ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6, «ἄνευ στίχων»· μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν ἡ ὑπακοή «Ὡς ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν σου»· μετὰ τὴν ς' τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἑορτῆς, τὸ μηνολόγιον, καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς ἑορτῆς.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ τοῦ κανόνος τοῦ Πάσχα «*Ἀναστάσεως ἡμέρα*» (ἀντὶ τοῦ *Τὴν τιμιωτέραν*) ψάλλεται ἢ θ' ὥδὴ τοῦ κανόνος τῆς σήμερον ἑορτῆς, ἢ τοι ὁ εἶρμος «*Σὲ τὴν φαεινὴν λαμπάδα*» καὶ τὰ ἐν συνεχείᾳ τροπάρια, ἐν τέλει δὲ καταβασία ὁ εἶρμος «*Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*» μετὰ τοῦ «*Υψοῦτε Κύριον*» κ.λπ. (ὃ περ ἐπανερχεται ψαλλόμενον καθ' ἐκάστην Κυριακὴν), καὶ τὰ τῆς ἑορτῆς «*Εὐὼν μελῶν χειρί σου*» δῖς, «*Σήμερον ἔαρ μυρίζει*» ἅπαξ.

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς εἰς 4, Δόξα, Καὶ νῦν, «*Μεθ' ἡμέρας ὀκτώ*». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. «*Εὐλογημένη*», «*Χριστὸς ἀνέστη*» τρίς, καὶ τὰ εἰρηνικά. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕἰΣΟΔΟΝ (δὲν ψάλλεται πάλιν τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*» ἀλλ' εὐθὺς τὸ) ἀπολυτίκιον «*Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος*» καὶ κοντάκιον «*Εἰ καὶ ἐν τάφῳ*». Τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς ἑορτῆς. Ἀπόστολος: τῆς Κυριακῆς Ἀντίπασχα, «*Διὰ τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων*» (Πρξ. ε' 12-20). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, θ' ἐωθινόν, «*Οὔσης ὀψίας*» (Ἰω. κ' 19-31).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἶρμος «*Σὲ τὴν φαεινὴν λαμπάδα*». Κοινωνικὸν «*Ἐπαίνει, Ἱερουσαλήμ, τὸν Κύριον· αἶνει τὸν Θεόν σου, Σιών· ἀλληλούια*». Ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς, «*Χριστὸς ἀνέστη*» ἅπαξ: «*Πληρωθήτω*», «*Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου*». Ἀπόλυσις ὡς εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Εἶδησις. Ἀπὸ σήμερον ἐπανερχεται ψαλλόμενον καθημερινῶς (πλὴν τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα) εἰς πᾶσαν θ. λειτουργίαν τὸ «*Πληρωθήτω*» ἐν τῇ οἰκείᾳ θέσει αὐτοῦ.

- 20. Δευτέρα.** Θεοδώρου ὁσίου τοῦ Τριχινᾶ. Ἀθανασίου ὁσίου κτίτορος Μεγ. Μετεώρου (†1310). Ἀναστασίου Β' Ἀντιοχείας, ἱερομάρτυρος (ζ' αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτέρας β' ἐβδ. Πράξεων (Πρξ. γ' 19-26).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτέρας β' ἐβδ. Ἰωάννου (Ἰω. β' 1-11).

Διατάξεις καθημερινῶν Πεντηκοσταρίου

1. Από σήμερον αἱ καθ' ἡμέραν ἀκολουθίαι τελοῦνται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Πεντηκοσταρίου, συμπάλλονται δὲ καὶ αἱ ἀκολουθίαι τοῦ Μηναιίου, πλὴν Κυριακῆς καὶ ἐορτῆς τοῦ Πεντηκοσταρίου. (Περὶ τῆς ἐνάφξεως τῶν ἀκολουθιῶν, βλ. εἵδησιν μετὰ τὸν ἐσπερινὸν τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ.)

2. Από σήμερον μέχρι τῆς Τρίτης τοῦ τυφλοῦ ἐν καθημερινῇ (ἐκτὸς δηλονότι Κυριακῆς ἢ ἐορτῆς τοῦ Πεντηκοσταρίου), ἐὰν τόχῃ ἐορταζόμενος ἅγιος, μετὰ τὰ δοξαστικά τοῦ Μηναιίου, Καὶ νῦν ψάλλονται τὰ ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ ἐόρτια ἰδιόμελα τῆς σειρᾶς, καὶ οὐχὶ τὸ «Ἀναστάσεως ἡμέρα», καθὼς καὶ τὰ ἀπολυτίκια, τὰ ἐξαποστειλάρια καὶ τὰ κοντάκια τῆς προλαβούσης Κυριακῆς ἢ ἐορτῆς, καὶ οὐχὶ τὰ τοῦ Πάσχα (Τ.Μ.Ε., Προθεωρία §33· καὶ 23 Ἀπριλίου, ὑπόσημ. 4).

3. Εἰς τὸν ὄρθρον τῶν καθημερινῶν μέχρι τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, μετὰ τὰ καθίσματα (ἢ μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ ὄρθρου, εἴ ἐστι), λέγεται τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενου» καὶ εἶτα ὁ ν' ψαλμός. Τῶν κανόνων τοῦ Μηναιίου προτάσσεται ὁ κανὼν τῆς προλαβούσης Κυριακῆς ἢ ἐορτῆς, καὶ οὐχὶ ὁ κανὼν τοῦ Πάσχα (ἀπὸ αὐριον ἕως τοῦ Σαββάτου προτάσσεται ὁ κανὼν τοῦ Θωμᾶ)· στιχολογοῦμεν δὲ καὶ τὸ «Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον» ἐπισυνάπτοντες εἰς ἕκαστον στίχον τὸν εἰρμόν «Τὴν τιμιωτέραν». Ἐὰν προβλέπωνται καταβασίαι, ψάλλονται οἱ εἰρμοὶ «Ἀναστάσεως ἡμέρα», πλὴν τῆς περιόδου τῆς Μεσοπεντηκοστῆς καὶ πλὴν Κυριακῆς Δευτέρας καὶ Τρίτης τοῦ τυφλοῦ.

4. Τὰ ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα καὶ τὸ εἰσοδικὸν «Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε» εἴθισται νῦν νὰ «ψάλλωνται ἀπαράλλακτα καθ' ἐκάστην ἡμέραν μέχρι τῆς ἀποδόσεως· καὶ τοι τὰ ἀρχαῖα τυπικὰ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Ἀντιπάσχα διατάττουσιν ἐναρξιν τῶν τυπικῶν καὶ μακαρισμῶν, καὶ ἀντὶ εἰσοδικοῦ ὀρίζουσι τὸ “Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν”» (Τ.Μ.Ε., Προθεωρία §37).

5. Εἰς τὴν καθ' ἡμέραν λειτουργίαν, μετὰ τὴν εἴσοδον, ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον ψάλλεται τὸ τῆς προλαβούσης Κυριακῆς ἢ ἐορτῆς· (μέχρι τοῦ ἐπομένου Σαββάτου ψάλλεται τὸ κοντάκιον τοῦ Θωμᾶ «Τῇ φιλοπράγμονι δεξιᾷ»).

6. Από σήμερον εἰς τὰς λειτουργίας τῶν καθημερινῶν μετὰ τὸ «Ἐξαιρέτως» ἐπανέρχεται ψαλλόμενον τὸ «Ἄξιον ἐστίν», ἐκτὸς ἂν ὀρίζη ἄλλως τὸ Τυπικόν.

7. Ἐπίσης μέχρι τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα ἀντὶ τοῦ Εἵδομεν τὸ φῶς ψάλλεται εἰς πάσας τὰς θ. λειτουργίας τὸ «Χριστὸς ἀνέστη», εἰς ἀπάσας

τὰς ἀκολουθίας ἀπόλυσις λέγεται «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...», ἀντὶ δὲ τοῦ Δι' εὐχῶν –κατ' ἐπικρατῆσαν ἐν Ἑλλάδι ἔθος– ὁ ὕμνος «Χριστὸς ἀνέστη» (Σύστημα Τυπικοῦ, σελ. 659, ὑποσημ. 1305).

- 21. Τρίτη.** Ἰανουαρίου ἱερομάρτυρος (†305). Ἀλεξάνδρας τῆς βασιλίσσης· Ἀναστασίου Α' Ἀντιοχείας, ὁσίου (†599)· Μαξίμου Κων/πόλεως (†434).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρίτης β' ἐβδ. Πράξεων (Πρξ. δ' 1-10).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρίτης β' ἐβδ. Ἰωάννου (Ἰω. γ' 16-21).

- 22. Τετάρτη.** Θεοδώρου ὁσίου τοῦ Συκεώτου (†613). Ναθαναὴλ ἀποστόλου (α' αἰ.), Θεοχάρους καὶ Ἀποστόλου ὁσίων τῶν ἐν Ἄρτῃ.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. β' ἐβδ. Πράξεων (Πρξ. δ' 13-22).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. β' ἐβδ. Ἰωάννου (Ἰω. ε' 17-24).

- 23. Πέμπτη.** † Γεωργίου μεγαλομάρτυρος τοῦ τροπαιοφόρου (†303).

Ἡ ἐορτάσιμος ἀκολουθία τοῦ Μηναίου ψάλλεται μετὰ τῶν μεθεόρτων τῆς ἐβδομάδος τοῦ Θωμᾶ (ἃ τινὰ ζητεῖ ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, Τετάρτη Θωμᾶ ἐσπέρας καὶ Πέμπτη Θωμᾶ πρωί).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τῆς ἐορτῆς.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ ἡ α' στάσις τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» τὰ 6 προσόμοια τοῦ Μηναίου «Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσι» κ.λπ., Δόξα, «Ἀξίως τοῦ ὀνόματος», Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς «Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! ἀπιστία». Εἴσοδος κ.λπ., καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Μηναίου. Εἰς τὰ ἀποστιχα τὰ 3 προσόμοια τοῦ Μηναίου, Δόξα, «Τὸν νοερὸν ἀδάμαντα», Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς «Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! τοῦ πυρός». Ἀπολυτίκια «Ὡς τῶν αἰχμαλώτων», Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ τοῦ Μηναίου, Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς «Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! Ἰωάννης» (ζητεῖ Πέμπτη Θωμᾶ εἰς τοὺς αἶνους)· τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος» (κατὰ τὴν ὀρθὴν διάταξιν τοῦ Τ.Μ.Ε. Ἀπρ. 23, §14 καὶ §31).

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκια «Ὡς τῶν αἰχμαλώτων», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Ἐσφραγισμένου τοῦ

μνήματος». [Τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ πολυέλεος τοῦ ἁγίου.] Καθίσματα, εἰς τὴν α΄ στιχολογίαν, τοῦ ἁγίου «*Ἀνέτειλεν ἰδοῦ*», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ὅμοιον τῆς ἐορτῆς «*Ἰδὼν μου τὴν πλευράν, μὴ ἀπίσκει μοι*» (βλ. Πέμπτη τοῦ Θωμᾶ πρωί)· εἰς τὴν β΄ στιχολογίαν, τοῦ ἁγίου «*Πόθω ζέοντι*», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ κάτωθι τῆς ἐορτῆς, ἦχος πλ. α΄, πρὸς «*Τὸν συνάναρχον Λόγον*».

Τὸν ἀπόστολον πάντες καὶ μαθητὴν τοῦ Χριστοῦ | εὐφημήσωμεν ὕμνοις ἐπὶ τῇ μνήμῃ αὐτοῦ· | θεοπρεπῶς γὰρ τὰς ἡμῶν διανοίας αὐτὸς | τύπους τῶν ἡλῶν ψηλαφῶν, | βεβαίαν πίστιν ἐκζητῶν, | ἐστήριζεν ἐν τῷ κόσμῳ, | καὶ δυσωπεῖ τὸν σωτήρα | ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Διὰ τὸν πολυέλεον τὸ καθίσμα τοῦ ἁγίου «*Γεωργήσας ἐμμελῶς*», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ κάτωθι τῆς ἐορτῆς, ἦχος α΄, πρὸς «*Τὸν τάφον σου, σωτήρ*».

Ἰδὼν μου τὴν πλευράν καὶ τὰς τρήσεις τῶν ἡλῶν, | Θωμᾶ, τί ἀπιστεῖς τῇ ἐμῇ ἀναστάσει; | ὁ Κύριος ἔλεγεν ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος, | ὁπτανόμενος τοῖς ἀποστόλοις ἀρρήτως, | ὁ δὲ Δίδυμος πεισθεὶς ἐβόα τῷ κτίσῃ· | Θεός μου εἶ καὶ Κύριος.

Εὐαγγέλιον τοῦ ὁρθρου, Τρίτης ιβ΄ ἐβδ. Λουκᾶ, «*Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων*» (Λκ. κα΄ 12-19), μετὰ τῆς ἐν τῷ Μηναίῳ τάξεως. Κάνονες, ὁ τῆς προλαβούσης Κυριακῆς «*Ἄσωμεν πάντες λαοὶ*» μετὰ τῶν εἰρμῶν (στίχος εἰς τὰ τροπάρια «*Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε*») καὶ ὁ α΄ τοῦ ἁγίου «*Ὑπὲρ ἡλίον ἐξήστραψεν*». Ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς τὰ δύο μεσῶδια καθίσματα τοῦ ἁγίου, Καὶ νῦν, τὸ κάτωθι τῆς ἐορτῆς, ἦχος α΄, πρὸς «*Τοῦ λίθου σφραγισθέντος*».

Τῷ φόβῳ τῶν Ἑβραίων κεκρυμμένων τῶν μαθητῶν | καὶ ἐν τῇ Σιών συνηγμένων | εἰσῆλθες πρὸς αὐτούς, ἀγαθέ, | καὶ ἔστης κεκλεισμένων τῶν θυρῶν | ἐν μέσῳ αὐτῶν χαροποιὸς | καὶ ὑπέδειξας αὐτοῖς τὰς χεῖρας | καὶ τῆς ἀχράντου σου πλευρᾶς τοὺς μῶλωπας | λέγων τῷ ἀπιστοῦντι μαθητῇ· | Φέρε τὴν χεῖρά σου καὶ ἐρεύνα | ὅτι αὐτὸς ἐγὼ εἰμὶ | ὁ διὰ σὲ παθητός.

Ἀφ΄ ε΄ ᾠδῆς τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τοῦ ἁγίου καὶ τὸ συναζάριον. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Ἀναστάσεως ἡμέρα*»· «*Τὴν*

τιμωτέραν», «Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζον, φωτίζον». Ἐξαποστειλάρια τὸ τοῦ Μηναίου «Ἐαρ ἡμῖν ἐξέλαμψε» καὶ τὸ τῆς ἐορτῆς «Σήμερον ἔαρ μυρίζει». Εἰς τοὺς αἶνους τὰ 4 προσόμοια τοῦ Μηναίου, Δόξα, «Ἀνέτειλε τὸ ἔαρ», Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς «Μεθ' ἡμέρας ὀκτώ» (Πέμπτη πρωὶ τὸ εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνῶν). Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα καὶ τὸ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «Ἐσφραγισμένου τοῦ μηνήματος», «Ὡς τῶν αἰχμαλώτων», καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ· κοντάκιον «Τῇ φιλοπράγματι δεξιᾷ». Ἀπόστολος: τοῦ ἁγίου, Σαβ. δ' ἐβδ. Πράξ., «Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἐπέβαλεν Ἡρόδης» (Πρξ. ιβ' 1-11)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Σαβ. γ' ἐβδ. Ἰωάν., «Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν» (Ἰω. ιε' 17-ις' 2). «Ἄξιον ἐστίν». «Εἰς μνημόσυνον»· «Χριστὸς ἀνέστη», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

- 24. Παρασκευή.** Ἐλισάβετ ὁσίας. Τῶν νεομαρτύρων Δούκα ἐκ Μυτιλήνης (†1564) καὶ Νικολάου ἐν Μαγνησίᾳ (†1776).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. β' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. ε' 1-11).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. β' ἐβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ε' 30-ς' 2).

- 25. Σάββατον.** «Ἀπόδοσις τῆς ἐορτῆς τοῦ Θωμᾶ». † Μάρκου τοῦ ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ (α' αἰ.).

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» ἰδιόμελα τῆς ἐορτῆς 3 «Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων», καὶ τοῦ Μηναίου 3, Δόξα, τοῦ ἀποστόλου «Σοῦ ἐξεχύθη χάρις», Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς «Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων». Εἰς τὰ ἀπόστιχα πρῶτον τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν «Τὰς ἑσπερινὰς ἡμῶν εὐχὰς», εἶτα τὰ ἀπόστιχα τοῦ Μηναίου, τὸ μὲν πρῶτον μετὰ στίχου «Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων», τὰ δὲ ἕτερα δύο εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους, Δόξα, τοῦ ἀποστόλου «Δεῦτε τῆς οὐρανίου μυσταγωγίας», Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς «Φιλάνθρωπε, μέγα καὶ ἀνείκαστον». Ἀπολυτίκια «Ἐσφραγισμένου τοῦ μηνήματος», Δόξα, «Ἀπόστολε ἅγιε», Καὶ νῦν, αὐθις «Ἐσφραγισμένου».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ ἑσπερινῷ. Καθίσματα ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. «Ἀνάστασιν Χριστοῦ», ὁ ν' χῦμα. Κανόνες, τῆς ἐορτῆς (μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτοῦ)

καὶ τοῦ ἀποστόλου· ἀπὸ γ' ὥδης κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῆς ἑορτῆς, τὰ μεσώδια καθίσματα τοῦ ἀποστόλου, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Τὸν ἀπόστολον πάντες*» (βλέπε προηγουμένως εἰς τὴν 23ην τοῦ μηνός)· ἀφ' ς' τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τοῦ ἀποστόλου καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Ἀναστάσεως ἡμέρα*» (ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ὥδης τῆς Θεοτόκου), ἡ θ' ὥδῃ τοῦ Θωμᾶ καὶ τοῦ μηναίου, καὶ ἐν τέλει ὁ εἶρμος «*Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζον, φωτίζον*». Ἐξαποστειλάρια, τὸ α' τῆς ἑορτῆς «*Ἐμῶν μελῶν χειρί σου*», τοῦ Μηναίου «*Σὺ τὴν υἰότητα Πέτρου*» καὶ τὸ β' τῆς ἑορτῆς «*Σήμερον ἔαρ μυρίζει*». Εἰς τοὺς αἶνους ἀρχόμεθα ἀπὸ τοῦ στίχου «*Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον*» καὶ ψάλλομεν προσόμοια τῆς ἑορτῆς 3 «*Μετὰ τὴν ἐκ τάφου σου φρικτὴν*» κ.λπ., ἃ ζῆτει εἰς τὸν στίχον τῶν αἶνων, καὶ τοῦ ἀποστόλου ἕτερα 3 «*Αἰγύπτου φωστήρ ὁ φαεινός*» κ.λπ., Δόξα, τοῦ ἁγίου «*Σοῦ ἐξεχύθη χάρις*» (ζῆτει εἰς τὸν ἑσπερινόν), Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Μεθ' ἡμέρας ὀκτώ*». Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπολυτίκιον «*Ἐσφραγισμένου*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα καὶ τὸ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «*Ἐσφραγισμένου τοῦ μηνήματος*», τοῦ ἀποστόλου, καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ· κοντάκιον «*Τῇ φιλοπράγματι δεξιᾷ*». Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον ἀποστολικά· Ἀπόστολος· τοῦ εὐαγγελιστοῦ, Ἀπρ. 25, «*Ταπεινώθητε ὑπὸ τὴν κραταιὰν χεῖρα τοῦ Θεοῦ*» (Α' Πέτ. ε' 6-14)· Εὐαγγέλιον· ὁμοίως, Τετ. ιε' ἐβδ. Ματθ., «*Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς ἀποστέλλειν τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ δύο δύο*» (Μρ. ς' 7-13). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἶρμος τῆς θ' ὥδης τῆς ἑορτῆς «*Σὲ τὴν φαεινὴν λαμπάδα*». Κοινωνικὸν «*Ἐπαίνει, Ἱερουσαλήμ, τὸν Κύριον*» [καὶ εἰς τοὺς ναοὺς τοῦ ἀποστόλου «*Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*»]· εἰς τὴν μετὰ τὴν κοινωνίαν εὐλόγησιν «*Χριστὸς ἀνέστη*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

26. † **ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.** «*Τῶν ἁγίων μυροφόρων γυναικῶν, ἔτι δὲ Ἰωσήφ τοῦ ἐξ Ἀριμαθαίας καὶ τοῦ νυκτερινοῦ μαθητοῦ Νικοδήμου*». Βασιλέως ἐπισκόπου Ἀμασείας ἱερομάρτυρος (†332), Γλαφύρας καὶ Ἰούστας ὁσίων (†322).

Ἦχος β', ἑωθινὸν δ' (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Πεντηκοσταρίου §§16-18).

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ: α') πάντων τῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ διαλαμψάντων ἁγίων· β') Δημητρίου νεομάρτυρος ἐκ Χώρας Τριφυλίας (14 Ἀπριλίου)· γ') Ἡλία νεομάρτυρος τοῦ Ἀρδούνη (†1685)· δ') Σεραφεῖμ ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Φαναρίου καὶ Νεοχωρίου (4 Δεκεμβρίου), ἐν Καρδίττῃ· ε') τῶν παμμεγίστων Ταξιαρχῶν ἐν Μανδαμάδῳ Μηθύμνης ἐπὶ τοῖς ἐγκαινίοις τοῦ ἱ. ναοῦ τοῦ προσκυνήματος.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος»· κοντάκιον «Τῇ φιλοπράγματι».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. «Εὐλογητὸς ὁ Θεός», «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς, ὁ προοιμιακὸς (ἄνευ τοῦ *Δεῦτε προσκυνήσωμεν*) καὶ τὸ Ψαλτήριον. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», τὰ ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ 10 ἑσπέρια, Δόξα, «Αἱ μυροφόροι γυναικες», Καὶ νῦν, «Παρήλθεν ἡ σκιά». Ἀπόστιχα ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, Δόξα, Καὶ νῦν, «Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον». Τρισάγιον, ἀπολυτίκια «Ὅτε κατήλθες», Δόξα, «Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ», Καὶ νῦν, «Ταῖς μυροφόροις».

Σημείωσις. Ἀπολυτίκιον τοῦ σήμερον συνεορταζομένου ἁγίου Νικοδήμου, ψαλλόμενον, εἰ δόξοι τῷ προεστῶτι ἦχος δ', πρὸς «Κανόνα πίστεως». «Χριστὸν τὸν Κύριον ἐν νυκτὶ ἐπεσκέψατο· ἀναγέννησιν ἄνωθεν ἐκδιδάχθεις ἐμαθήτευσεν, ὡς κεκρυμμένος ἀπόστολος· εὐθαρσῶς διεφώνει πρὸς φαρισαίους καὶ γραμματεῖς, τὸν σωτήρα διώκοντας· ὃν νεκρὸν καθεῖλεν ἐκ τοῦ σταυροῦ, μύρα τῇ ταφῇ ἐνεγκών, Νικόδημος ὁ ἐνθερμος».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν τριαδικὸν κανόνα, τὰ διὰ τὴν λιτὴν ιδιόμελα ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ., «Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἕμωμος.] Τὰ καθίσματα τοῦ Πεντηκοσταρίου, καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (δ') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΩΝ ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ τῶν δύο θεοτοκίων, καταλιμπανομένου τοῦ κανόνος τῶν μυροφόρων μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν τὰ δύο μεσώδια καθίσματα τῶν μυροφόρων μετὰ τὴν ζ' τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῶν μυροφόρων, τὸ μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ τοῦ Πάσχα· ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ᾠδῆς τῆς Θεοτόκου, ἢ θ' ᾠδῇ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν δύο θεοτοκίων καὶ τῶν μεγαλυναρίων ψαλλομένων ὡς ἐξῆς·

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐθελουσίως παθόντα καὶ ταφέντα καὶ ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου. «Φωτίζουν, φωτίζουν...»

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου Χριστὸν τὸν ζωοδότην. «Φωτίζουν, φωτίζουν...»

Χριστὸς τὸ καινὸν Πάσχα, τὸ ζωόθυτον θῆμα, ἀμνὸς Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν κόσμον. «ὦ θείας, ὦ φίλης...»

Σήμερον πᾶσα κτίσις ἀγάλλεται καὶ χαίρει, ὅτι Χριστὸς ἀνέστη καὶ ᾠδῆς ἐσκυλεύθη. «ὦ Πάσχα τὸ μέγα...»

Δόξα. Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τῆς τρισυποστάτου καὶ ἀδιαιρέτου θεότητος τὸ κράτος. «Συμφώνως, παρθένε...»

Καὶ νῦν. Χαῖρε, παρθένε, χαῖρε, χαῖρε, εὐλογημένη, χαῖρε, δεδοξασμένη, σὸς γὰρ υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου. «Εὐφραίνου, ἀγάλλου...»

Εἶτα. «Ὁ ἄγγελος ἐβόα τῇ κεχαριτωμένῃ· ἀγνὴ παρθένε, χαῖρε καὶ πάλιν ἐρῶ, χαῖρε· ὁ σὸς υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου. Φωτίζουν, φωτίζουν».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, «Ἅγιος Κύριος» μετὰ τοῦ «Ὑψοῦτε Κύριον» κ.λπ., τὸ τοῦ πάσχα «Σαρκὶ ὑπνώσας» καὶ τῶν μυροφόρων ἀνὰ μίαν.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 4 στιχηρὰ «Πάσχα ἱερὸν» κ.λπ. μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν, Δόξα, «Μετὰ μύρων», Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρα» μετὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» ἅπαξ. Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. «Εὐλογημένη», «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ (δὲν ψάλλεται πάλιν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἀλλ' εὐθὺς τὰ) ἀπολυτικά «Ὅτε κατῆλθες», «Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ», «Ταῖς μυροφόροις» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Απόστολος: Κυριακῆς γ' Πράξεων, «Πληθυνόντων τῶν μαθητῶν» (Πρξ. ζ' 1-7)· Εὐαγγέλιον: τῶν μυροφόρων, «Ἐλθὼν Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας» (Μρ. ιε' 43-ις' 8).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζον, φωτίζον». Κοινωνικὸν «Σῶμα Χριστοῦ»· ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἅπαξ.

27. Δευτέρα. Συμεὼν ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων, συγγενοῦς τοῦ Κυρίου, ἱερομάρτυρος (†107).

Εἰδήσεις. 1. Καθ' ἐκάστην ἡμέραν τῆς παρούσης ἐβδομάδος εἰς τε τὸν ἑσπερινὸν καὶ τὸ «Θεὸς Κύριος» ψάλλονται τὰ 3 ἀπολυτικά τῆς ἑορτῆς ὡς ἐξῆς· «Ὁ εὐσχήμων», «Ὅτε κατήλθες», «Ταῖς μυροφόροις» (Λόξα, Καὶ νῦν, εἰς τὰ δύο τελευταῖα), ἀλλ' εἰς τὸ τέλος τοῦ μεσονυκτικοῦ καὶ τοῦ ὄρθρου μόνον τὸ «Ταῖς μυροφόροις».

2. Ἔως τοῦ Σαββάτου τῆς παρούσης ἐβδομάδος τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσεται ὁ κανὼν τῶν μυροφόρων «Τὴν Μωσέως ὄδῃν» (μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι»)· ἐνῶ εἰς τὴν λειτουργίαν ψάλλεται κοντάκιον «Τὸ χαῖρε ταῖς μυροφόροις».

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. γ' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. ζ' 8-ζ' 5, 47-60).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτέρας γ' ἐβδ. Ἰωάννου (Ἰω. δ' 46-54).

28. Τρίτη. Τῶν ἐν Κυζίκῳ ἐννέα μαρτύρων (γ' αἰ.), Μέμνονος ὁσίου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρίτης γ' ἐβδ. Πράξεων (Πρξ. η' 5-17).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρίτης γ' ἐβδ. Ἰωάννου (Ἰω. ζ' 27-33).

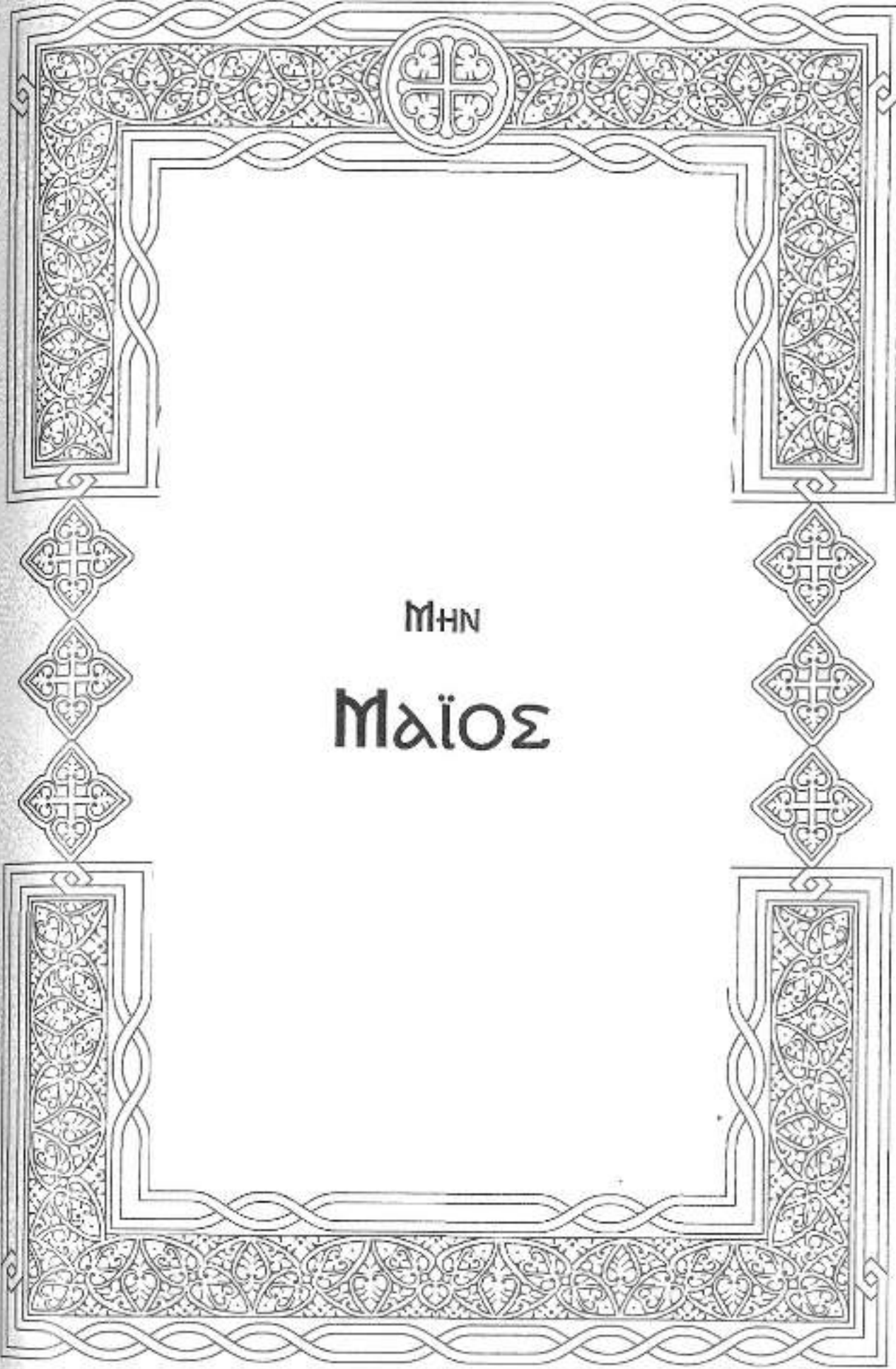
29. Τετάρτη. Ἰάσωνος καὶ Σωσιπάτρου ἀποστόλων ἐκ τῶν 70· Κερκύρας μάρτυρος. Ἰωάννου μητροπολίτου Θηβῶν (ιβ' αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. γ' ἐβδ. Πράξεων (Πρξ. η' 18-25).

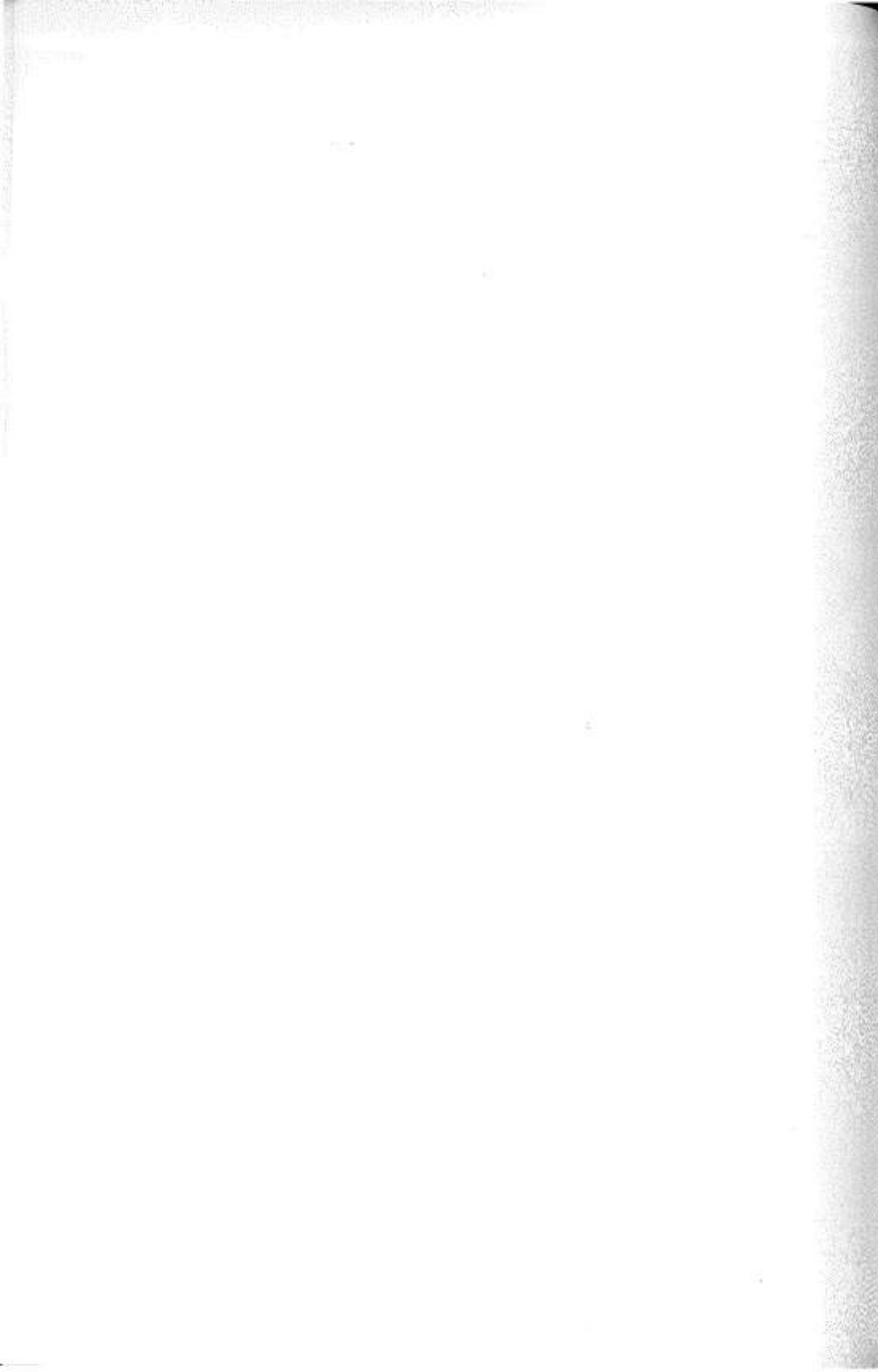
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. γ' ἐβδ. Ἰωάννου (Ἰω. ζ' 35-39).

30. Πέμπτη. Ἰακώβου ἀποστόλου, ἀδελφοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου (†44). Κλήμεντος ὁσίου, Δονάτου ἐπισκόπου Εὐροίας, Ἀργυρῆς νεομάρτυρος (†1725).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου μετὰ τῶν ὕμνων τοῦ Πεντηκοσταρίου, εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν ἄνευ εἰσόδου, εἰς δὲ τὸν ὄρθρον ἄνευ καταβασιῶν, ἀλλὰ μετὰ μεγάλης δοξολογίας. Ἀπόστολος: —μετὰ τοῦ ἐν τῷ μηνολογίῳ προκειμένου— τοῦ ἀποστόλου, δὲν ζητεῖ Σαββάτῳ δ' ἐβδ. Πράξεων, «Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἐπέβαλεν Ἡρώδης» (Πρξ. ιβ' 1-11). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, δὲ ζητεῖ Κυριακῇ β' Ματθαίου, «Περιπατῶν ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν θάλασσαν» (Μτθ. δ' 18-23). Κοινωνικὸν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

ΜΗΝ
Μαῖος

ΜΗΝ ΜΑΪΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα καὶ μίαν
Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 14 καὶ ἡ νύξ ὥρας 10

1. **Παρασκευή.** Ἱερεμίου τοῦ προφήτου (ς' αἰ. π.Χ.). Παναρέτου ἐπισκόπου Πάφου (†1791).

Απόστολος: ἡμέρας, Παρ. γ' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. η' 40-θ' 18).

Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Παρ. γ' ἐβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ς' 48-54).

2. **Σάββατον.** «Ἀπόδοσις τῆς ἐορτῆς τῶν μυροφόρων». Ανακομιδὴ τῶν ἱ. λειψάνων Ἀθανασίου τοῦ μεγάλου, πατριάρχου Ἀλεξανδρείας († 2 Μαΐου 373).

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου συμφάλλεται μετὰ τοῦ Πεντηκοσταρίου (πρβλ. Τ.Μ.Ε., 23 Ἀπρ. §§21-22, καὶ 25 Ἀπρ. §§7-8). Τὰ ιδιόμελα τῆς ἐορτῆς τῶν μυροφόρων βλέπε ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωί.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. «Εὐλογητός», «Χριστὸς ἀνέστη» (τρὶς), ὁ προοιμιακός (ἄνευ τοῦ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν»), τὰ εἰρηνικά. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», προσόμοια τοῦ Πεντηκοσταρίου 3, τοῦ Μηναίου ἕτερα 3, Δόξα, τοῦ ἁγίου «Χριστοῦ τὸν ἱεράρχην», Καὶ νῦν, τοῦ Πεντηκοσταρίου «Αἱ μυροφόροι γυναῖκες». Εἴσοδος κ.λπ.. Εἰς τὰ ἀπόστιχα, πρῶτον τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν «Τὸν πρὸ αἰώνων», εἶτα στίχος «Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ» καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ Μηναίου (τὰ δύο τελευταῖα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν), Δόξα, «Πάλιν ἡμῖν ὁ χρυσορρόας», Καὶ νῦν, τοῦ Πεντηκοσταρίου «Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον». Ἀπολυτίκια «Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ», «Ὅτε κατήλθες», Δόξα, «Στυλὸς γέγονας», Καὶ νῦν, «Ταῖς μυροφόροις».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, Δόξα, τὸ διὰ τὴν λιτὴν ιδιόμελον τοῦ ἱεράρχου «Ἡ μεγάλη τῆς Ἐκκλησίας», Καὶ νῦν, τοῦ Πεντηκοσταρίου «Ἡτήσατο Ἰωσήφ» (ζήτει εἰς τὰ ἀπόστιχα τῶν αἰνῶν), τρισάγιον καὶ ἀπολυτίκιον «Ταῖς μυροφόροις».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτικά. Καθίσματα, μετὰ μὲν τὴν α' στιχολογίαν τὰ ἀναστάσιμα μετὰ τοῦ θεοτοκίου αὐτῶν, ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, μετὰ δὲ τὴν β' στιχολογίαν τοῦ ἱεράρχου «Θείοις δόγμασι», Δόξα, τὸ ἕτερον «Ὡς περ ἄστρον», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Τῶν μαθητῶν σου ὁ χορός»· «Ἀνάστασιν Χριστοῦ», ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες, τῶν μυροφόρων καὶ τοῦ ἱεράρχου· ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῶν μυροφόρων, τὸ μεσώδιον κάθισμα τοῦ Μηναίου «Τὴν τῶν αἰρέσεων πλάνην», Δόξα, Καὶ νῦν, ἐν τῶν μυροφόρων· ἀφ' ἧς τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἱεράρχου καὶ τὸ συναξάριον. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Ἀναστάσεως ἡμέρα»· στιχολογοῦμεν δὲ καὶ «Τὴν τιμιωτέραν». Ἐξαποστειλάρια, τὸ τοῦ Μηναίου καὶ τῆς ἑορτῆς (Κυριακῆς μυροφόρων) «Γυναῖκες ἀκούεσθε». Εἰς τοὺς αἶνους (ἀπὸ τοῦ στίχου «Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα»), 3 ἀναστάσιμα στιχηρὰ (διὰ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ ἤχου) «Πᾶσα πνοὴ καὶ πᾶσα κτίσις» κ.λπ. καὶ εἶτα τὰ 3 στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Μηναίου, ἅπαντα ἀνὰ μίαν, Δόξα, τοῦ ἁγίου «Τὸ μέγα κλέος», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Ἦλθον ἐπὶ τὸ μνημεῖον» (Σάββατον τῶν μυροφ. πρωί, εἰς τοὺς αἶνους)· δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς «Ταῖς μυροφόροις».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτικά «Ὁ εὐσχήμων», «Ὅτε κατήλθες», «Ταῖς μυροφόροις», τοῦ ἱεράρχου «Στῶλος γέγονας», τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ καὶ κοντάκιον «Τὸ χαῖρε ταῖς μυροφόροις». Ἀπόστολος: —μετὰ τοῦ προκειμένου αὐτοῦ— τοῦ ἱεράρχου, Ἰανουαρίου 18, «Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων» (Εβρ. ιγ' 7-16)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Ὑμεῖς ἐστέ τὸ φῶς τοῦ κόσμου» (Μτθ. ε' 14-19). «Ἄξιον ἐστίν»· «Εἰς μνημόσυνον». Ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν... «Χριστὸς ἀνέστη».

3. † **ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.** «Μνεῖα τῆς τοῦ παραλύτου θεραπείας». Τιμοθέου καὶ Μαύρας μαρτύρων (†283). Πέτρου ἀρχιεπ. Ἀργους (†950), Οἰκουμενίου ἐπισκ. Τρίκκης, Θεοφάνους Περιθεωρίου (ιδ' αἰ.). Ξενίας παρθενομάρτυρος. Ἦχος γ', ἑωθινὸν ε' (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Πεντηκοσταρίου §§20-22).

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ, ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων τοῦ ἁγίου Θεοδώρου τοῦ Βυζαντίου, πολιούχου Μυτιλήνης († 17 Φεβρ. 1795). Σύναξις πάντων τῶν ἐν Εὐβοίᾳ διαλαμπάντων ἁγίων. Πλάτωνος ἱερομάρτυρος, μητροπολίτου Χίου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἐν Χίῳ ἀναιρεθέντων († 1822).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ὅτε κατῆλθες», Δόξα, «Στῦλος γέγονας»· κοντάκιον «Τὸ χαῖρε ταῖς μυροφόροις».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. «Εὐλογητὸς ὁ Θεός», «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς, ὁ προοιμιακὸς (ἄνευ τοῦ Δεῦτε προσκυνήσωμεν) καὶ τὸ Ψαλτήριον. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα 7 καὶ τὰ δύο τοῦ παραλύτου (δευτεροῦντες τὸ α'), Δόξα, «Ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς», Καὶ νῦν, «*Πῶς μὴ θαυμάσωμεν*». Ἀπόστιχα ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, Δόξα, «*Ὡς ἐν τῇ στοᾷ*», Καὶ νῦν, «*Ἀναστάσεως ἡμέρα*». Ἀπολυτίκιον «*Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια*», Δόξα, Καὶ νῦν, «*Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν τριαδικὸν κανόνα τοῦ ἡχου, τὰ τῆς λιτῆς ιδιόμελα ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ· ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἡχου «*Ἐκπλήττων τῇ ὁράσει*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» ἀπολυτίκιον «*Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια*», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «*Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν*». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἁμωμος.] Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἡχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινὸν (ε') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΩΝ ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ τῶν δύο θεοτοκίων· μετὰ τὴν γ' καὶ τὴν ζ' ᾠδὴν ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ τοῦ Πάσχα (ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ᾠδῆς τῆς Θεοτόκου) ἡ θ' ᾠδὴ τοῦ Πάσχα ὡς τῇ Κυριακῇ τῶν μυροφόρων· εἶτα «Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, «*Ἅγιος Κύριος*» μετὰ τοῦ «*Ὑψοῦτε Κύριον*» κ.λπ., τοῦ πάσχα «*Σαρκὶ ὑπνώσας*» (ἅπαξ) καὶ τοῦ παραλύτου (ἐπίσης ἅπαξ).

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 4 στιχηρὰ «*Πάσχα ἱερὸν*» μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν, Δόξα, «*Κύριε, τὸν παράλυτον*», Καὶ νῦν, «*Ἀναστάσεως ἡμέρα*» μετὰ τοῦ «*Χριστὸς ἀνέστη*» ἅπαξ. Δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον σωτηρία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν εἴσοδον (δὲν ψάλλεται πάλιν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἀλλ' εὐθὺς τὰ) ἀπολυτικά «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ». Ἀπόστολος: Κυριακῆς Παραλύτου, «Ἐγένετο Πέτρον διερχόμενον» (Πρξ. θ' 32-42). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα» (Ἰω. ε' 1-15). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Συμφώνως, παρθένε». Κοινωνικὸν «Σῶμα Χριστοῦ»· ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ᾧπαξ.

Εἰδήσεις. 1. Τῇ Δευτέρᾳ καὶ Τρίτῃ τοῦ παραλύτου τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσεται ὁ κανὼν τοῦ παραλύτου «Θαυμαστὸς ἐνδόξως» (μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι»).

2. Κοντάκιον τῇ Δευτέρᾳ καὶ Τρίτῃ τὸ τοῦ παραλύτου «Τὴν ψυχὴν μου, Κύριε», ἀπὸ δὲ τῆς Τετάρτης τὸ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς «Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς».

4. Δευτέρα. Πελαγίας μάρτυρος (†290). Ἰλαρίου ὁσίου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. δ' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. ι' 1-16).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. δ' ἐβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ς' 56-69).

5. Τρίτη. «Ἀπόδοσις τῆς ἀκολουθίας τοῦ παραλύτου». Εἰρήνης μεγαλομάρτυρος (β' αἰ.). Εὐθυμίου ἐπισκόπου Μαδύτου. Ἐφραίμ ὀσιομάρτυρος τοῦ νέου (†1426).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. δ' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. ι' 21-33).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. δ' ἐβδ. Ἰωάννου (Ἰω. ζ' 1-13).

Σημείωσις. Ὃπου τιμᾶται πανηγυρικῶς ἡ μνήμη τῆς ἁγίας, ἡ ἀκολουθία αὐτῆς συμψάλλεται ἐξ ἰδιαιτέρας φυλλάδος μετὰ τῆς ἀκολουθίας τοῦ Πεντηκοσταρίου (πρβλ. Τ.Μ.Ε., 23 Ἀπριλίου §26)· τὰ δοξαστικά τῆς ἁγίας ἐπισφραγίζονται μὲ τὰ ἰδιόμελα τοῦ Πεντηκοσταρίου· εἰς τὸν ὀρθρον προηγεῖται ὁ κανὼν τῆς προλαβούσης Κυριακῆς, στιχολογοῦμεν δὲ καὶ «Τὴν τιμωτέραν»· εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Τὴν ψυχὴν μου, Κύριε».

6. Τετάρτη. † «Ἡ ἑορτὴ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς». Ἰωβ τοῦ δικαίου (1700-1500 π.Χ.). Σεραφὶμ ὁσίου τοῦ ἐν τῷ ὄρει Δομβοῦς (†1602), Σοφίας ὁσίας τῆς ἐν Κλεισούρᾳ Καστορίας. (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Πεντηκοσταρίου, §§ 23-25).

Εἰς τὴν Θ'. Ἀπολυτίκιον «*Εὐφραινέσθω*», κοντάκιον «*Τὴν ψυχὴν μου, Κύριε*».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμιακός (Ψαλτήριον δὲν στιχολογεῖται διὰ τὴν δεσποτικὴν ἑορτήν)· εἶτα ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς τρίς.

Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ ἀκολουθία ὡς ἔχει ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ τῆς ἑορτῆς «*Θάλασσαν ἔπηξας*»· ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ᾠδῆς τῆς Θεοτόκου, ψάλλεται ἡ Θ' ᾠδὴ ἀμφοτέρων τῶν κανόνων τῆς ἑορτῆς, καὶ ὁ εἶρμος «*Ἀλλότριον τῶν μητέρων*». Ἐξαποστειλάρια, στιχηρὰ εἰς τοὺς αἶνους καὶ δοξαστικόν, ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «*Μεσούσης τῆς ἑορτῆς*» ἅπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν εἰσοδὸν εὐθὺς τὸ ἀπολυτίκιον «*Μεσούσης τῆς ἑορτῆς*» μόνον καὶ τὸ κοντάκιον «*Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς*». Τρισάγιον. Ἀπόστολος: Τετάρτης δ' ἐβδομάδος Πράξεων, «*Κατέφυγον οἱ ἀπόστολοι*» (Πρξ. ιδ' 6-18)· Εὐαγγέλιον: Μεσοπεντηκοστῆς, «*Τῆς ἑορτῆς μεσούσης*» (Ιω. ζ' 14-30). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἶρμος «*Ἀλλότριον τῶν μητέρων*». Κοινωνικὸν «*Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα*» (ἄνευ ἀλληλούια εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ)· ἀντὶ τοῦ *Εἶδομεν τὸ φῶς* τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*» ἅπαξ· «*Εἶη τὸ ὄνομα*».

Ἐν τῇ τραπέзῃ, κατάλυσις ἰχθύος.

Εἵδησις. Ἐν ταῖς καθημεριναῖς ἀπὸ σήμερον ἕως τῆς Τρίτης προτάσσονται ἐναλλάξ οἱ κανόνες τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, ἐνῶ ἕως τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς, ἃν ἑορτάζεται ἅγιος, ψάλλονται καταβασίαι «*Θάλασσαν ἔπηξας*» (δρα T.M.E. 23 Ἀπρ. §31) καὶ κοντάκιον «*Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς*» [πλὴν τῆς Κυριακῆς τῆς Σαμαρείτιδος].

7. Πέμπτη. Μνήμη τοῦ ἐν οὐρανῷ φανέντος σημείου τοῦ τιμίου Σταυροῦ (351). Ἀκακίου μάρτυρος (†303).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. δ' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. ι' 34-43).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. δ' ἐβδ. Ἰωάν. (Ιω. η' 12-20).

8. Παρασκευή. † Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ, Ἀρσενίου ὁσίου τοῦ μεγάλου (†449).

Εἰς τὴν Θ'. Ἀπολυτίκια «*Μεσούσης τῆς ἑορτῆς*», Δόξα, «*Τοῦ σταυροῦ σου*»· κοντάκιον «*Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς*».

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ τῶν μεθεόρτων τῆς ἐορτῆς (ζῆτει ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, Πέμπτη τῆς Μεσοπεντηκοστῆς ἐσπέρας καὶ Παρασκευῇ πρωί).

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ «*Μακάριος ἀνὴρ*». Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*» τὰ 6 προσόμοια τοῦ Μηναίου (ἅπαντα ἀνὰ μίαν), Δόξα, «*Τὸν υἱὸν τῆς βροντῆς*», Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς «*Τῆς ἐορτῆς μεσοῦσης*». Εἴσοδος κ.λπ. καὶ τὰ ἀναγνώσματα. Ἀπόστιχα τοῦ Μηναίου, Δόξα, «*Ἀπόστολε Χριστοῦ*», Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς «*Μεσοῦσης τῆς ἐορτῆς, πρὸ τοῦ πάθους*». Ἀπολυτίκια «*Ἀπόστολε, Χριστῶ*», Δόξα, Καὶ νῦν, «*Μεσοῦσης τῆς ἐορτῆς*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμὸν τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, Καὶ νῦν, «*Καθαρθῶμεν ἐννοιῶν*» (Παρασκευῇ πρωί εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνῶν)· τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου δις καὶ τὸ τῆς ἐορτῆς ἅπαξ. Καθίσματα, εἰς τὴν α΄ στιχολογίαν τὸ ἀναστάσιμον τῆς ἡμέρας «*Τὸ ἀκατάληπτον τὸ τῆς σταυρώσεως*» δίς· εἰς τὴν β΄ στιχολογίαν τὸ τοῦ Μηναίου «*Ἀναπεσὼν ἐν τῷ στήθει*», Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς «*Τῆς σοφίας τὸ ὕδωρ*»· μετὰ τὸν πολυέλεον τὸ τοῦ Μηναίου «*Τὴν μνήμην τιμῶμεν*», Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς ὁμοιον «*Ὁ πάντων ἐπιστάμενος*» (ζῆτει τῇ Τετάρτῃ πρωί). Εὐαγγέλιον τοῦ ὄρθρου (ἐωθινὸν ια΄) ἐκ τῶν βημοθύρων «*Ἐφάνερωσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς*» (Ιω. κα΄ 14-25) μετὰ τῆς ἐν τῷ Μηναίῳ τάξεως αὐτοῦ. Κανόνες, ὁ β΄ τῆς μεσοπεντηκοστῆς, τοῦ εὐαγγελιστοῦ καὶ τοῦ ὁσίου. Ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς τὸ κοντάκιον τῆς ἐορτῆς, καὶ τὸ μεσῳδίων κάθισμα τοῦ εὐαγγελιστοῦ, Δόξα, τοῦ ὁσίου, Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς «*Ἐστηκὼς ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἱεροῦ*» (ζῆτει αὐτὸ μεσῳδίων εἰς τὸν ὄρθρον τῆς Τετάρτης)· ἀφ' ἧς ᾠδῆς τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τοῦ εὐαγγελιστοῦ καὶ τὸ συναξάριον. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Θάλασσαν ἐπηξας*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Ἀλλότριον τῶν μητέρων*». Ἐξαποστειλάρια τὰ δύο τοῦ Μηναίου καὶ τὸ τῆς ἐορτῆς «*Ὁ τὸν κρατῆρα ἔχων*». Εἰς τοὺς αἶνους τὰ 4 προσόμοια τοῦ Μηναίου ἀνὰ μίαν, Δόξα, «*Εὐαγγελιστὰ Ἰωάννη*», Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς «*Μεσοῦσης*

τῆς ἐορτῆς τοῦ Πάσχα» (Πεντηκοστάριον, εἰς τοὺς αἶνους τῆς ἡμέρας). Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα· μετὰ τὴν εἴσοδον (δὲν ψάλλεται πάλιν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἀλλ' εὐθὺς τὰ) ἀπολυτικά «Μεσοῦσης τῆς ἐορτῆς», «Ἀπόστολε, Χριστῶ» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Τῆς ἐορτῆς τῆς νομικῆς». Ἀπόστολος: τοῦ εὐαγγελιστοῦ, Μαΐου 8, «Ὁ ἦν ἀπ' ἀρχῆς» (Α' Ἰω. α' 1-7). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Εἰσθήκεισαν παρὰ τῷ σταυρῷ» (Ἰω. ιθ' 25-28, κα' 24-25). «Ἄξιον ἐστίν». «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν»· ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς «Χριστὸς ἀνέστη» ἅπαξ.

9. **Σάββατον.** Ἡσαΐου προφήτου (η' αἰ. π.Χ.), Χριστοφόρου μάρτυρος († 250). Νικολάου τοῦ ἐν Βουνένοις. Ἰερωνύμου ὁσίου τοῦ Σιμωνοπετρίτου († 1957).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. δ' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. ιβ' 1-11).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. δ' ἐβδ. Ἰωάν. (Ἰω. η' 31-42).

10. **† ΚΥΡΙΑΚΗ Ε' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.** «Ἡ τῆς Σαμαρείτιδος ἐορτή, ἐν ἣ ὁ Χριστὸς μεσσίαν ἑαυτὸν ὡμολόγει». Σίμωνος ἀποστόλου τοῦ Ζηλωτοῦ. Λαυρεντίου ὁσίου τοῦ Μεγαρέως, Νικολάου ἀρχιεπισκόπου Μύρων (μετακομιδῇ λειψάνου). Ἦχος δ', ἐωθινὸν ζ' (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Πεντηκοσταρίου §§26-27).

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ μνήμη (ἐν Τρικκάλοις) Βησσαρίωνος ἐπισκόπου Λαρίσης, καὶ (ἐν Χώρα Σάμου) Γεωργίου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Ἐφέσῳ.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Μεσοῦσης τῆς ἐορτῆς»· κοντάκιον «Τῆς ἐορτῆς τῆς νομικῆς».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα 4, τῆς Μεσοπεντηκοστῆς 3 καὶ τῆς Σαμαρείτιδος 3, Δόξα, «Παρὰ τὸ φρέαρ τοῦ Ἰακώβ», Καὶ νῦν, «Ὁ διὰ σὲ θεοπάτωρ». Ἀπόστιχα ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, Δόξα, «Ὡς ὥφθης ἐπὶ γῆς», Καὶ νῦν, «Μεσοῦσης τῆς ἐορτῆς». Ἀπολυτικά «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», Δόξα, Καὶ νῦν, «Μεσοῦσης τῆς ἐορτῆς».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν τριαδικὸν κανόνα τοῦ ἡχου, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ διὰ τὴν λιτὴν ιδιόμελον τοῦ Πεντηκοσταρίου, καὶ τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστίν»· ἀπολυτίκιον «Μεσοῦσης τῆς ἐορτῆς».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» ἀπολυτικά «*Τὸ φαιδρόν*», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «*Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς*». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.] Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινὸν (ζ') μετὰ τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΩΝ ὁ τοῦ πάσχα μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ τῶν δύο θεοτοκίων· ἀπὸ γ' ᾠδῆς [τὸ κοντάκιον τῆς Μεσοπεντηκοστῆς (χῦμα), εἴτα] ψάλλομεν τὰ μεσώδια καθίσματα τοῦ Πεντηκοσταρίου· ἀφ' ὧς τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς Σαμαρείτιδος, τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Ἀναστάσεως ἡμέρα*»· ἀντὶ τοῦ *Τὴν τιμιωτέραν*, ἢ θ' ᾠδῇ τοῦ Πάσχα ὡς τῇ Κυριακῇ τῶν μυροφόρων· εἴτα «*Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζουν, φωτίζουν*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*» μετὰ τοῦ «*Ὑψοῦτε Κύριον*» κ.λπ., καὶ τὰ τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Εἰς τοὺς αἶνον ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 4 στιχηρὰ «*Πάσχα ἱερόν*», Δόξα, «*Ἡ πηγὴ τῆς ζωαρχίας*», Καὶ νῦν, «*Ἀναστάσεως ἡμέρα*» μετὰ τοῦ «*Χριστὸς ἀνέστη*» ἁπαξ. Δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον σωτηρία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν εἴσοδον (δὲν ψάλλεται πάλιν τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*» ἀλλ' εὐθὺς τὰ) ἀπολυτικά «*Τὸ φαιδρόν*», «*Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Εἰ καὶ ἐν τάφῳ*». Απόστολος: Κυριακῆς ε' Πράξεων, «*Διασπαρέντες οἱ ἀπόστολοι*» (Πρξ. ια' 19-30). Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς τῆς Σαμαρείτιδος, «*Ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς εἰς πόλιν τῆς Σαμαρείας*» (Ιω. δ' 5-42). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «*Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Εὐφραίνου, ἀγάλλου*». Κοινωνικὸν «*Σῶμα Χριστοῦ*»· «*Χριστὸς ἀνέστη*» καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

- 11. Δευτέρα.** Ἀνάμνησις τῶν ἐγκαινίων τῆς Κων/πόλεως (402), Μωκίου ἱερομάρτυρος (γ' αἰ.). Κυρίλλου (†869) καὶ Μεθοδίου (†855) τῶν ἰσαποστόλων καὶ φωτιστῶν τῶν Σλαύων.

Απόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ε' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. ιβ' 12-17).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ε' ἐβδ. Ἰωάν. (Ιω. η' 42-52).

- 12. Τρίτη.** Ἐπιφανίου ἐπισκόπου Κωνσταντίας Κύπρου (†403), Γερμανοῦ Κων/πόλεως (†740). Θεοδώρου ὁσίου τοῦ ἐν Κυθήροις.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρίτης ε' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. ιβ' 25-ιγ' 12).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρίτης ε' ἐβδ. Ἰωάν. (Ἰω. η' 51-59).

- 13. Τετάρτη.** «Ἀπόδοσις τῆς Μεσοπεντηκοστῆς». Γλυκερίας μάρτυρος (†177). Σεργίου ὁμολογητοῦ.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς διατάσσεται ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ κατὰ τὴν κυρίαν ἡμέραν τῆς ἐορτῆς, ἀλλὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἄνευ στιχολογίας Ψαλτηρίου καὶ χωρὶς τῶν ἀναγνωσμάτων, ἐν τῷ ὁρθρῷ χωρὶς τοῦ συναξαρίου τῆς ἐορτῆς, ἐν δὲ τῇ λειτουργίᾳ προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς ἐορτῆς (διὰ τὴν ἀπόδοσιν αὐτῆς). Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. ε' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. ιγ' 13-24). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ε' ἐβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ζ' 5-14).

- 14. Πέμπτη.** Ἰσιδώρου μάρτυρος τοῦ ἐν Χίῳ (†251). Θεράποντος ἱερομάρτυρος, Λεοντίου Ἱεροσολύμων (912-929).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ε' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. ιδ' 20-ιε' 14).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ε' ἐβδ. Ἰωάν. (Ἰω. θ' 39-ι' 9).

Εἰδήσις. Ἀπὸ σήμερον ἕως τοῦ Σαββάτου τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσεται ὁ κανὼν τῆς Σαμαρείτιδος «Ὁ πατάξας Αἴγυπτον» (μετὰ στίχον «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σου»), κοντάκιον δὲ εἰς τὴν λειτουργίαν ψάλλεται τὸ «Πίστει ἐλθοῦσα ἐν τῷ φρέατι».

- 15. Παρασκευή.** Παχωμίου ὁσίου τοῦ μεγάλου (†358). Ἀχιλλείου ἀρχιεπισκόπου Λαρίσης (δ' αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. ε' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. ιε' 5-12).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ε' ἐβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ι' 17-28).

- 16. Σάββατον.** «Ἀπόδοσις τῆς ἐορτῆς τῆς Σαμαρείτιδος». Θεοδώρου ὁσίου τοῦ ἡγιασμένου (†368).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ τάξιν. Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαββάτου ε' ἐβδομάδος Πράξεων (Πρξ. ιε' 35-41). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαββάτου ε' ἐβδομάδος Ἰωάννου (Ἰω. ι' 27-38). «Ἄξιον ἐστίν»· «Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι».

- 17. † ΚΥΡΙΑΚΗ Σ' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.** «Ἡ θεραπεία τοῦ ἐκ γενετῆς τυφλοῦ». Ἀνδρονίκου καὶ Ἰουνίας τῶν ἀποστόλων (α' αἰ.). Ἀθα-

νασίου Χριστιανουπόλεως Τριφυλίας (†1735), Νικολάου νεομ. τοῦ ἐκ Μετσόβου (†1617). Ἦχος πλ. α', ἐωθινὸν η' (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Πεντηκοσταρίου §§29-31).

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ· μνήμη Ἀρσενίου τοῦ ἱερομάρτυρος.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Τὸ φαιδρόν», Δόξα, «Στρατολογία ἀληθεῖ»· κοντάκιον «Πίστει ἐλθοῦσα».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα στιχηρὰ 7, τοῦ τυφλοῦ ιδιόμελα 3, Δόξα, «Κύριε, παράγων ἐν τῇ ὁδῷ», Καὶ νῦν, «Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ». Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, Δόξα, «Δικαιοσύνης ἡλίου», Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρα». Ἀπολυτίκιον «Τὸν συνάναρχον Λόγον», Δόξα, Καὶ νῦν, «Χαῖρε, πύλη Κυρίου».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν τριαδικὸν κανόνα, τὸ ιδιόμελον τῶν αἰνῶν «Ὁ διὰ σπλάγχνα ἐλέους» ἄνευ στίχου, Δόξα, τὸ διὰ τὴν λιτὴν ιδιόμελον «Ὅλον τὸν βίον», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Νεῦσον παρακλήσεσι», τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἡ ὑπακοὴ «Ἀγγελικῇ ὁράσει».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκιον «Τὸν συνάναρχον Λόγον», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Χαῖρε, πύλη Κυρίου». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.] Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινὸν (η') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΩΝ ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν δύο θεοτοκίων· μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν τὸ μεσῳδίων κάθισμα δὶς· μετὰ τὴν ς' τὸ κοντάκιον, ὁ οἶκος, τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Τῷ σωτῆρι Θεῷ»· (ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ᾠδῆς τῆς Θεοτόκου) ἢ θ' ᾠδὴ τοῦ Πάσχα ὡς τῇ Κυριακῇ τῶν μυροφόρων· εἶτα ὁ εἶρμός «Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, «Ἅγιος Κύριος» μετὰ τοῦ «Ὑψοῦτε Κύριον» κ.λπ., καὶ τὰ 3 ἐξαποστειλάρια τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Εἰς τοὺς αἶνοις ἀναστάσιμα 4 καὶ εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν τὰ 4 στιχηρὰ «Πάσχα ἱερὸν» κ.λπ., Δόξα, τὸ ιδιόμελον «Τίς

λαλήσει», Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρα» μετὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» ἅπαξ. Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα καὶ τὸ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν εἴσοδον (δὲν ψάλλεται πάλιν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἀλλ' εὐθὺς τὰ) ἀπολυτικά «Τὸν συνάναρχον Λόγον» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ». Ἀπόστολος: Κυριακῆς ς' Πράξεων, «Ἐγένετο πορευομένων» (Πρξ. ις' 16-34). Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς τυφλοῦ, «Παράγων ὁ Ἰησοῦς» (Ιω. θ' 1-38). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἰρμός «Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου». Κοινωνικὸν «Σῶμα Χριστοῦ»· ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἅπαξ, καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

- 18. Δευτέρα.** Πέτρου, Διονυσίου, Ἀνδρέου, Παύλου, Χριστίνης, Ἡρακλείου, Παυλίνου καὶ Βενεδίμου τῶν μαρτύρων (γ' αἰ.).

Εἰδήσεις. Τῇ Δευτέρᾳ καὶ τῇ Τρίτῃ τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσεται ὁ κανὼν τοῦ τυφλοῦ· ἐὰν ἐορτάζεται ἅγιος, καταβασίαι «Τῷ σωτῆρι Θεῷ»· εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν τὸ κοντάκιον «Τῆς ψυχῆς τὰ ὅμματα».

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ς' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. ις' 1-9).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ς' ἐβδ. Ἰωάν. (Ιω. ια' 47-54).

- 19. Τρίτη.** «Ἀπόδοσις τῆς ἐορτῆς τοῦ τυφλοῦ». Πατρικίου ἱερομάρτυρος ἐπισκ. Προύσης καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. Τῶν 13 ὁσιομαρτύρων μοναχῶν τῶν καέντων ἐν Λευκωσίᾳ Κύπρου ὑπὸ τῶν Φράγγων λατινοδόξων (†1231).

Τὴν ἀκολουθίαν βλέπε ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, πρὸ τῆς ἐορτῆς τῆς Ἀναλήψεως (τὴν β' διάταξιν). Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρίτης ς' ἐβδ. Πράξεων (Πρξ. ις' 19-28). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρίτης ς' ἐβδ. Ἰωάννου (Ιω. ιβ' 19-36). «Ἄξιον ἐστίν».

- 20. Τετάρτη.** † «Ἀπόδοσις τῆς ἐορτῆς τοῦ Πάσχα». Θαλλελαίου μάρτυρος (†284). Λυδίας τῆς Φιλιππησίας (α' αἰ.). Νικήτα, Ἰωάννου καὶ Ἰωσήφ ὁσίων (ια' αἰ.).

Εἰς τὴν θ' (τρίψαλμον). Ἀπολυτικά «Τὸν συνάναρχον Λόγον»· κοντάκιον «Τῆς ψυχῆς τὰ ὅμματα».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ «Δόξα τῇ ἀγία καὶ ὁμοουσίῳ», εἶτα τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» 10κις ὡς τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ (ζῆτει τὴν β' διάταξιν), ἀλλὰ μετὰ τὴν εἰσοδὸν τὸ τῆς ἡμέρας προκείμενον. Απόλυσις ὡς ἐν τῇ διακαινησίμῳ ἑβδομάδι (τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» διαλογικῶς).

Ἀντὶ μεσονυκτικοῦ ἡ ἐναρκτήριος ἀκολουθία τοῦ Πάσχα.

Εἰς τὸν ὄρθρον. «Δόξα τῇ ἀγία», «Χριστὸς ἀνέστη» δεκάκις ὡς ἐν τῷ ἑσπερινῷ, τὰ εἰρηνικὰ καὶ εὐθὺς ψάλλεται ὁ κανὼν τοῦ Πάσχα· εἰς τὸ τέλος ἐκάστης ᾠδῆς ἡ καταβασία τοῦ Πάσχα, τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» (τρὶς), τὸ «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς» ἅπαξ καὶ ἡ αἰτησις ὡς τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὸ κοντάκιον καὶ τὸν οἶκον τοῦ Πάσχα, μόνον τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ εὐθὺς «Ἀνάστασιν Χριστοῦ» (τρὶς) καὶ «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς» (τρὶς) καὶ τὰ λοιπὰ ὡς τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα (ἄνευ τοῦ κατηχητικοῦ λόγου καὶ τοῦ μετ' αὐτὸν ἀπολυτικίου).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα καὶ τὸ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα· μετὰ τὴν εἰσοδὸν «Χριστὸς ἀνέστη», «Προλαβοῦσαι», «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ», «Ὅσοι εἰς Χριστόν». Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τοῦ Πάσχα (διὰ τὴν ἀπόδοσιν αὐτοῦ)· Απόστολος: τῆς ἡμέρας, Τετάρτης 5' ἑβδ. Πράξεων (Πρξ. ιη' 22-28)· Εὐαγγέλιον: τῆς ἡμέρας, Τετάρτης 5' ἑβδ. Ἰωάννου (Ἰω. ιβ' 36-47). «Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου»· «Σῶμα Χριστοῦ». Τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἅπαξ ἀντὶ τοῦ *Εἶδομεν τὸ φῶς* (καὶ ἀντὶ τοῦ *Πληρωθῆτω*), καὶ τρὶς ἀντὶ τοῦ *Εἶη τὸ ὄνομα*. Ἡ ἀπόλυσις τοῦ Πάσχα ἐν τέλει διαλογικῶς.

Σημειώσεις. Ἐν τῇ τραπέζῃ ἐπιτρέπεται κατὰλυσις ἰχθύος (βλέπε Πεντηκοστάριον, Τετάρτη πρὸ τῆς Ἀναλήψεως, καὶ Πηδάλιον σ. 789).

21. Πέμπτη. † **Η ΑΝΑΛΗΨΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.** † Κωνσταντίνου (†337) καὶ Ἑλένης (†327) τῶν θεοστέπτων βασιλέων. (T.M.E., 21 Μαΐου §9, καὶ 8 Μαΐου §§13-15.)

Σημειώσεις. Συμφώνως μὲ τὸ σύνολον σχεδὸν τῶν ἀρχαίων καὶ τῶν νεωτέρων Τυπικῶν, αἱ ἀκολουθίαι τῶν ἐν τοῖς Μηναίοις ἐπισήμως ἐορ-

ταζομένων αγίων, ἐὰν τυχὸν συμπέσουν ἐν τινι Κυριακῇ ἢ δεσποτικῇ ἑορτῇ τοῦ Πεντηκοσταρίου (ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ μέχρι τῆς Κυριακῆς τῆς Πεντηκοστῆς καὶ τῆς Δευτέρας τοῦ Αγίου Πνεύματος), τότε συμπάλλονται ἀκωλύτως μετὰ αὐτάς. Οἱ ἄλλως φρονοῦντες καὶ ἀντιλέγοντες προφανῶς δὲν ἔχουν ἐπαρκῆ γνῶσιν τῆς τυπικῆς παραδόσεως τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, δὲν δύνανται νὰ διακρίνουν ὅτι ὑπάρχει ποιά τις διαφορὰ μεταξὺ ἀκινήτων καὶ κινητῶν ἑορτῶν ὡς πρὸς τὴν λειτουργικὴν τάξιν, καὶ ἐνδεχομένως ἀδυνατοῦν νὰ κατανοήσουν ὅτι πᾶσαι αἱ μετὰ τὸ Πάσχα δεσποτικαὶ ἑορταὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου εἶναι κατ' οὐσίαν μεθέορτοι τῆς Ἀναστάσεως (πρβλ. καὶ τὸ α' κάθισμα τῆς Πεντηκοστῆς «Τὴν μεθέορτον, πιστοί, καὶ τελευταίαν ἑορτὴν, ἑορτάσωμεν φαιδρῶς· αὕτη ἐστὶ Πεντηκοστή»).

Ἡ θ' τοῦ Πάσχα, ἐν ἣ ἀποδίδεται ἡ ἑορτή.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. «Εὐλογητὸς ὁ Θεός», «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» τρίς καὶ ὁ προοιμιακός, ἄνευ Ψαλτηρίου.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» ἰστώμεν στίχους 10 καὶ ψάλλομεν τὰ ἐσπέρια στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς εἰς 6 (δευτερουμένου τοῦ πρώτου), καὶ τῶν αγίων προσόμοια 3 εἰς 4, Δόξα, τοῦ Μηναίου «Πλουσίων δωρεῶν», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Τῶν κόλπων τῶν πατρικῶν».

Εἰσοδος, «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα (τὰ δύο πρῶτα τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ τρίτον τοῦ Μηναίου).

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν, Δόξα, τοῦ Μηναίου «Σέλας φαινότατον», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Ἀνέβη ὁ Θεός».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ, τὸ τῆς ἑορτῆς «Ἀνελήφθης», Δόξα, «Τοῦ σταυροῦ σου τὸν τύπον», Καὶ νῦν, αὐθις τὸ τῆς ἑορτῆς.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ «Ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς Χριστὸς ὁ ἀληθινός...» καὶ εἶτα τὸ «Δι' εὐχῶν».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. «Εὐλογητὸς ὁ Θεός» καὶ εὐθὺς τρισάγιον κ.λπ.· μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς ἄνευ τοῦ δοξαστικοῦ αὐτῶν, καὶ τὰ ἰδιόμελα τῆς λιτῆς τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ δοξαστικοῦ, Καὶ νῦν, τὸ τοῦ Πεντηκοσταρίου «Κύριε, τὸ μυστήριον»· τρισάγιον κ.λπ., τὸ ἀπολυτίκιον

τῆς ἐορτῆς «*Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ*», ἡ ἐκτενής, καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «*Εὐξώμεθα*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν ἐσπερινόν. [Τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ πολυέλεος τῆς ἐορτῆς.] Καθίσματα τοῦ Μηναίου καὶ ἀντὶ θεοτοκίων τὰ τῆς ἐορτῆς ἀνὰ μίαν.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ὄρθρου κατὰ τὴν ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ τάξιν, ἥτοι οἱ ἀναβαθμοὶ «*Ἐκ νεότητός μου*» κ.λπ., τὸ προκείμενον «*Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλλαγμῶ*», τὸ «*Πᾶσα πνοή*» καὶ τὸ γ' ἐωθινὸν Εὐαγγέλιον (ὃ περ ἀναγινώσκεται ἐκ τῶν βημοθύρων), τὸ «*Ἀνάστασιν Χριστοῦ*» καὶ ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα, Δόξα, «*Ταῖς τῶν ἀποστόλων*», Καὶ νῦν, «*Ταῖς τῆς Θεοτόκου*», ὁ στίχος «*Ἐλέησόν με, ὁ Θεὸς*» καὶ τὸ ἰδιόμελον «*Σήμερον ἐν οὐρανοῖς*».

ΚΑΝΟΝΕΣ, οἱ δύο τῆς ἐορτῆς καὶ ὁ τοῦ Μηναίου· ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῶν ἁγίων καὶ ψάλλομεν τὸ μεσώδιον κάθισμα τοῦ Μηναίου «*Τὰς αἰσθήσεις ἐκτείνας*», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ τῆς ἐορτῆς «*Ἐπιβὰς ἐν νεφέλαις*»· ἀφ' ε' ᾠδῆς τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἐορτῆς, καὶ τὰ συναξάρια Μηναίου καὶ Πεντηκοσταρίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ. Μετὰ τὴν πλήρωσιν τῆς η' ᾠδῆς, οἱ εἰρμοὶ «*Θεῖα καλυφθεῖς*»· ἀντὶ τῆς ᾠδῆς τῆς Θεοτόκου ψάλλεται ἡ θ' ᾠδή τῶν δύο κανόνων τῆς ἐορτῆς (ἄνευ τῶν θεοτοκίων), τοῦ μὲν α' μετὰ στίχου «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*», τοῦ δὲ β' μετὰ τοῦ μεγαλυναρίου «*Ἄγγελοι τὴν ἄνοδον τοῦ δεσπότου*», καὶ εἴτα ἡ θ' ᾠδή τοῦ Μηναίου μετὰ στίχου «*Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ*» εἰς τὰ δύο πρῶτα τροπάρια, «*Δόξα*» εἰς τὸ γ', «*Καὶ νῦν*» εἰς τὸ δ', καὶ ὁ εἰρμὸς «*Χαίροις, ἄνασσα*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τῆς ἐορτῆς, τοῦ Μηναίου, καὶ αὐθις τῆς ἐορτῆς.

Εἰς τοὺς αἶνονς ἀρχόμεθα ἀπὸ τοῦ στίχου «*Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἐγγραπτον...*» καὶ ψάλλομεν τὰ 3 προσόμοια τῆς ἐορτῆς καὶ 3 τοῦ Μηναίου (παραλειπομένου τοῦ 4ου), Δόξα, «*Ὁ τῶν ἀνάκτων ἄναξ*», Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς «*Ἐτέχθης ὡς αὐτὸς ἠθέλησας*». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτικίον τῆς ἐορτῆς «*Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «*Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανοὺς, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούια*».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «*Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ*» καὶ «*Τοῦ σταυροῦ σου τὸν τύπον*»· κοντάκιον «*Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας*». Τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον τῆς 21ης Μαΐου· Ἀπόστολος: τῶν ἁγίων, Μαΐου 21, «*Ἀγρίππας ὁ βασιλεύς*» (Πρξ. κς' 1, 12-20)· ἀλληλουιάριον τῆς ἑορτῆς· Εὐαγγέλιον: τῆς ἑορτῆς, «*Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἐκ νεκρῶν*» (Λκ. κδ' 36-53).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «*Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν*». Κοινωνικὸν «*Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος· ἀλληλούια*»· ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ τροπάριον «*Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ*»· «*Πληρωθήτω*»· «*Εἴη τὸ ὄνομα*». Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ ἑσπερινῷ.

Εἰδήσεις. 1) Ἀπὸ τοῦ ψαλέντος τὴν ἑσπέραν τῆς χθὲς ἑσπερινοῦ ἄρχεται προτασσόμενον τοῦ προοιμιακοῦ τὸ «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*» γ'.

2) Ἔως τῆς ἀποδόσεως, ἐὰν ἑορτάζεται ἅγιος, καταβασίαι ψάλλονται οἱ εἱρμοὶ «*Θεῖα καλυφθεὶς*».

3) Εἰς τὴν καθ' ἡμέραν λειτουργίαν μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς Ἀναλήψεως στιχολογοῦνται τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς (Τ.Μ.Ε., σελ. 49, §5), ἀλλ' εἰσοδικὸν «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς*»· κοντάκιον «*Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας*»· εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ψάλλεται τὸ «*Ἄξιον ἐστίν*», ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ τροπάριον «*Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ*» καὶ μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν τὸ «*Εἴη τὸ ὄνομα*»· ἀπόλυσις ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ.

22. Παρασκευή. Βασιλίσκου μάρτυρος (†308). Δημητρίου καὶ Παύλου νεομαρτύρων ἐν Τριπόλει Πελοποννήσου· μνήμη τῆς β' Οἰκουμενικῆς συνόδου ἐν Κων/πόλει (381).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. ς' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. ιθ' 1-8).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ς' ἐβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ιδ' 1-11).

23. Σάββατον. Μιχαὴλ ἐπισκόπου Συνάδων τοῦ ὁμολογητοῦ (†821). Μαρίας μυροφόρου τοῦ Κλωπᾶ, Συνεσίου ἐπισκ. Καρπασίας τῆς Κύπρου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. ς' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. κ' 7-12).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ς' ἐβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ιδ' 10-21).

24. ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ. «Τῶν ἁγίων 318 θεοφόρων πατέρων τῆς Α' Οἰκουμενικῆς συνόδου (325 μ.Χ.)». Συμεὼν ὁσίου τοῦ ἐν τῷ Θαυμαστῷ ὄρει (†590). Ἦχος πλ. β', ἐωθινὸν ι' (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Πεντηκοσταρίου §§41-42).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «*Ἀνελήφθης*»· κοντάκιον «*Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας*».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ἡ ἀκολουθία διεξάγεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ τάξιν. Εἴσοδος κ.λπ., τὰ ἀναγνώσματα καὶ τὰ ἀπόστιχα· ἀπολυτίκια «*Ἀγγελικαὶ δυνάμεις*», Δόξα, «*Ὑπερδεδοξασμένος εἶ*», Καὶ νῦν, «*Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ*». Ἀπόλυσις (λεγομένη ἕως τῆς θ' ὥρας αὐριον) «*Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν καὶ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανούς καὶ ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν μετὰ τὸν τριαδικὸν κανόνα τοῦ ἤχου, τὰ Δόξα, Καὶ νῦν τῆς λιτῆς τοῦ Πεντηκοσταρίου· ἀπολυτίκιον «*Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Ὁ ἐξάψαλμος· εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἕμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινὸν (ι') μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ κ.λπ. κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Πεντηκοσταρίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Θεῖω καλυφθεὶς*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Χαίροις, ἄνασσα*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, «*Ἅγιος Κύριος*» μετὰ τοῦ «*Ὑψοῦτε Κύριον*» κ.λπ., τὸ ι' ἀναστάσιμον, τῶν πατέρων, καὶ τῆς ἐορτῆς.

Εἰς τοὺς αἶνον ἀναστάσιμα 4 καὶ τῶν πατέρων προσόμοια 3 «*Ὅλην συγκροτήσαντες*» κ.λπ. εἰς 4, εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ δύο τελευταῖα, Δόξα, τὸ ἰδιόμελον «*Τῶν ἁγίων πατέρων ὁ χορός*», Καὶ νῦν, «*Ὑπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος*» (ἢ «*Σήμερον σωτηρία*»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἐορτῆς, ἀλλ' εἰς τὸ β' λέγεται ἐφύμνιον τὸ «Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν», καὶ εἰς τὸ γ' τὸ ἀπολυτίκιον «Ἀνελήφθης· εἰς δὲ τὸ Εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανούς...».

[Ἄν ψαλοῦν τυπικά, εἰς τοὺς μακαρισμοὺς 4 τροπάρια τοῦ ἤχου καὶ 4 ἐκ τῆς ζ' ᾠδῆς τοῦ κανόνος τῶν Πατέρων· εἰς δὲ τὸ Εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς...»]

Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις», «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ», «Ὑπερδεδοξασμένος εἶ» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας οἰκονομίαν». Απόστολος: Κυριακῆς ζ' Πράξεων, «Ἐκρινεν ὁ Παῦλος παραπλεῦσαι» (Πρξ. κ' 16-18, 28-36)· Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς ζ' ἀπὸ τοῦ Πάσχα, «Ἐπάρας ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὀφθαλμούς» (Ιω. ιζ' 1-13). «Ἄξιον ἐστίν»· «Αἰνεῖτε»· ἀντὶ τοῦ Εἵδομεν τὸ φῶς, τὸ «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ».

25. Δευτέρα. Ἡ γ' εὐρεσις τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου (850).

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου συμπάλλεται μετὰ τῶν μεθεόρτων τῆς Ἀναλήψεως (πρβλ. Τ.Μ.Ε. 25 Μαΐου §5, καὶ 21 Μαΐου §10). Τὰ μεθέορτα ζῆται τῇ Κυριακῇ τῶν πατέρων ἐσπέρας καὶ τῇ Δευτέρᾳ τῆς ζ' ἑβδ. πρωί, τὰ δὲ ἐλλείποντα ἐν τῇ κυρίᾳ ἡμέρᾳ τῆς ἐορτῆς (Πέμ. Ἀναλήψεως).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ», Δόξα, «Ὑπερδεδοξασμένος εἶ»· κοντάκιον «Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» 3 προσόμοια τῶν πατέρων καὶ ἕτερα 3 τοῦ Μηναίου, Δόξα, «Θησαυρὸς ἐνθέων δωρεῶν», Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς «Ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις». Ἀπόστιχα τὰ τοῦ Μηναίου μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν, Δόξα, τῶν πατέρων «Ἀποστολικῶν παραδόσεων» (Κυρ. τῶν πατέρων ἐσπέρας, εἰς τὸν στίχον), Καὶ νῦν, τὸ ἐν συνεχείᾳ τῆς ἐορτῆς «Ἀνέβη ὁ Θεός». Ἀπολυτίκια «Ὑπερδεδοξασμένος εἶ», Δόξα, «Ὡς θεῖον θησαύρισμα», Καὶ νῦν, «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ».

Εἵδησις. Ἀμα τῇ λήξει τοῦ μεγάλου ἐσπερινοῦ ἀποδίδεται ἡ μνήμη τῶν πατέρων, καὶ παύουν ψαλλόμενοι οἱ ὕμνοι αὐτῶν.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτικά «Ὡς θεῖον θησαύρισμα», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.] Καθίσματα, τὸ α' τοῦ προδρόμου «Ἐκ γῆς ἀνατείλασα», Δόξα, Καὶ νῦν, μεθέορτον «Ἀγγέλων θαυμαζόντων»· τὸ β' τοῦ προδρόμου «Ἀναδοθεῖσα ὡς χρυσός», Δόξα, Καὶ νῦν, μεθέορτον «Τοῦ ἁδου σκυλευθέντος»· τὸ γ' τοῦ προδρόμου «Ὁ Ἡρώδης, πρόδρομε», Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς ὅμοιον·

Πρὸς τὸν σὸν γεννήτορα | παλινδρομήσας, | παντουργέ, τοὺς δούλους σου | μὴ καταλίπης ὀρφανούς· | οἱ μαθηταὶ ὡς κατεῖδόν σε | ἀναληφθέντα, | ἐβόων, φιλάνθρωπε.

Οἱ ἀναβαθμοὶ «Ἐκ νεότητός μου» κ.λπ. καὶ τὰ τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ὄρθρου τοῦ Προδρόμου, ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα, κ.τ.λ. ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Κανόνες, ὁ β' τῆς ἐορτῆς καὶ ὁ τοῦ Προδρόμου. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ κοντάκιον τῆς ἐορτῆς, εἴτα ψάλλεται τὸ μεσώδιον κάθισμα τοῦ Μηναίου «Ἐπεφάνη σήμερον», Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς ὅμοιον·

Οἱ κλεινοὶ διάκοσμοι | τῶν θείων νόων | τὸν τῆς δόξης Κύριον | ἀναληφθέντα ἐμφανῶς | μετὰ σαρκὸς θεασάμενοι, | Πύλας, ἐβόων, | ἀλλήλοις ἐπάρατε.

Ἀπὸ ς' ᾠδῆς τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ συναξάριον. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Θεῖω καλυφθεῖς»· «Τὴν τιμιωτέραν», καὶ ὁ εἰρμὸς «Χαίροις, ἄνασσα». Ἐξαποστειλάρια, τὸ τοῦ προδρόμου «Ἐν τῇ εὐρέσει, Πρόδρομε» καὶ τὸ τῆς ἐορτῆς «Τῶν μαθητῶν ὁρώντων σε». Εἰς τοὺς αἶνους τὰ 3 προσόμοια τοῦ Προδρόμου «Χαίροις ἡ ἱερὰ κεφαλὴ» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, «Τὴν πανσεβάσμιον κάραν», Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, ἐκ τοῦ ὄρους». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τῆς ἀναλήψεως· εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεῖς...» μετὰ τὴν εἰσοδὸν ἀπολυτικά «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ», «Ὡς θεῖον θησαύρισμα» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας». Απόστολος· τοῦ Προδρόμου, Κυριακῆς ἱε' ἐπιστολῶν, «Ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους» (Β' Κορ. δ' 6-15)· Εὐαγγέλιον:

όμοίως, Δευτέρας δ' έβδ. Ματθαίου, «*Ακούσας ό Ιωάννης έν τῷ δεσμοτηρίῳ*» (Μτθ. ια' 2-15). «*Άξιον έστίν*». «*Είς μνημόσυνον*»· αντί του *Είδομεν τὸ φῶς τὸ «Άνελήφθης έν δόξη»* άπαξ· καί τὰ λοιπά τῆς λειτουργίας.

26. Τρίτη. Κάρπου έκ τῶν 70 (α' αἰ.). Άλφαίου άποστόλου.

Απόστολος: ήμέρας, Τρ. ζ' έβδ. Πράξ. (Πρξ. κα' 26-32).

Εύαγγέλιον: ήμέρας, Τρ. ζ' έβδ. Ιωάν. (Ιω. ις' 2-12).

27. Τετάρτη. Έλλαδίου ιερομάρτυρος (ς' αἰ.). Ιωάννου όμολογητοῦ του Ρώσου († 1730).

Απόστολος: ήμέρας, Τετ. ζ' έβδ. Πράξ. (Πρξ. κγ' 1-11).

Εύαγγέλιον: ήμέρας, Τετ. ζ' έβδ. Ιωάν. (Ιω. ις' 15-23).

Σημείωσις. *Ένθα τιμᾶται ή μνήμη του άγίου Ιωάννου του Ρώσου, ή άκολουθία αὐτοῦ έκ τῆς οίκειας φυλλάδος συμπάλλεται μετά των μεθεόρτων τῆς Αναλήψεως (πρβλ. Τ.Μ.Ε., Μαΐου 21, §10).*

28. Πέμπτη. Εὐτυχοῦς επίσκόπου Μελτινῆς. Άνδρέου του διά Χριστόν σαλοῦ.

Απόστολος: ήμέρας, Πέμ. ζ' έβδ. Πράξ. (Πρξ. κε' 13-19).

Εύαγγέλιον: ήμέρας, Πέμ. ζ' έβδ. Ιωάν. (Ιω. ις' 22-33).

29. Παρασκευή. «*Απόδοσις τῆς έορτῆς τῆς Αναλήψεως*». Θεοδοσίας παρθενομάρτυρος. [Έπέτειος τῆς άποφράδος ήμέρας τῆς ὑπὸ των Τούρκων γενομένης αλώσεως τῆς Κων/πόλεως (1453).]

Η άκολουθία ψάλλεται ὡς έν τῷ Πεντηκοσταρίῳ κατὰ τὴν πρώτην ήμέραν τῆς έορτῆς, έξαιρέσει των έν τῷ έσπερινῷ άναγνωσμάτων καί τῆς λιτῆς. Έν τῷ ὄρθρῳ καταλιμπάνονται ό πολυέλεος, τὸ κάθισμα αὐτοῦ, καί τὸ Εύαγγέλιον μετά τῆς τάξεως αὐτοῦ· ὅθεν μετά τὰ καθίσματα των δύο στιχολογιῶν, ό ν' ψαλμὸς καί εὐθὺς οἱ κανόνες· συναξάριον μόνον του Μηναίου. Απόστολος: ήμέρας, Παρασκευῆς ζ' έβδ. Πράξεων (Πρξ. κς' 1-κη' 1). Εύαγγέλιον: ήμέρας, Παρασκευῆς ζ' έβδ. Ιωάννου (Ιω. ις' 18-26).

30. † Σάββατον πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς (Ψυχοσάββατον). «*Μνεία πάντων των άπ' αἰῶνος κοιμηθέντων εὐσεβῶς Χριστιανῶν*». Ισαακίου όσίου, ήγουμένου τῆς μονῆς των Δαλμάτων (†383).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τῆς Ἀναλήψεως (μικρὰ) ἀπόλυσις ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ (διὰ τὴν ἀπόδοσιν αὐτῆς).

Αἱ ἀκολουθίαι ψάλλονται κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Πεντηκοσταρίου καὶ τοῦ Σαββάτου πρὸ τῆς Κυριακῆς τῆς ἀπόκρεω.

Εἰς τὸν ἐσπερινὸν ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, ἄνευ εἰσόδου· μετὰ τὸ «*Νῦν ἀπολύεις*» ὁ νεκρώσιμος κανὼν (ἐκ τῆς παννυχίδος) καὶ τὸ μνημόσυνον.

Εἰς τὸν ὄρθρον ὁ κανὼν τοῦ Πεντηκοσταρίου, ἀλλ' εἰς ἐκάστην ᾠδὴν προτάσσεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς μὴ ἐπαναλαμβανόμενος ἐν τέλει, πλὴν τῆς γ' καὶ ζ' ᾠδῆς· μετὰ τὸ κοντάκιον καὶ τὸν οἶκον, τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ εἶτα τὸ ἐξῆς ὑπόμνημα (ἐκ τοῦ Τριωδίου): «*Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνεΐαν πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κοιμηθέντων εὐσεβῶς, ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου, οἱ θειότατοι πατέρες ἐθέσπισαν.*

Στίχοι: Ἀμνημόνησον πταισμάτων νεκροῖς, Λόγε,
τὰ χρηστὰ νεκρὰ σπλάγχνα σου μὴ δεικνύων.

Τὰς τῶν προαναπαυσασμένων ψυχὰς κατάταξον, δέσποτα Χριστέ, ἐν ταῖς τῶν δικαίων σου σκηναῖς καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς μόνος ἀθάνατος· ἀμήν».

Καταβασίαι δὲν ψάλλονται, ἀλλὰ μόνον οἱ εἰρμοὶ τῶν ᾠδῶν γ', ζ', η' καὶ θ' εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν· στιχολογοῦμεν τὸ «*Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον*» ἐπισυνάπτοντες «*Τὴν τιμιωτέραν*» ὡς συνήθως (εἰς ἥχον πλ. β' εἰρμολογικόν)· ἐξαποστειλάρια, αἶνοι, ἀπόστιχα κ.λπ. ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ· «*Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*», τρισάγιον κ.λπ., τὸ ἀπολυτίκιον «*Ὁ βάθει σοφίας*», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον «*Σὲ καὶ τεῖχος*» (ὡς ὀρίζει καὶ τὸ Τ.Μ.Ε., Σαββάτῳ πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς §45).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τὰ τῶν καθημερινῶν. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «*Ὁ βάθει σοφίας*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Μετὰ τῶν ἁγίων*». Απόστολος: κοιμηθέντων, «*Οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν*» (Α' Θεσ. δ' 13-17)· Εὐαγγέλιον: Σαββάτου πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς (ια' ἑωθινόν), «*Ἐφανερώσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς*» (Ιω. κα' 14-25). «*Ἄξιον ἐστί*». Κοινωνικὸν «*Μακάριοι οὓς ἐξελέξω*»· ἀντὶ τοῦ *Εἶδομεν τὸ φῶς*, τὸ

τροπάριον «Ὁ βάθει σοφίας»· «Πληρωθήτω». Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν τὰ τροπάρια «Μετὰ πνευμάτων δικαίων» κ.λπ., μεθ' ἧ μνημονεύει ὁ ἱερεὺς, ὡς ἐν τῷ Σαββάτῳ πρὸ τῆς ἀπόκρεω σημειοῦται· εἶτα ἡ ἀπόλυσις τῆς θ. λειτουργίας.

31. † ΚΥΡΙΑΚΗ Η' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ. «Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ». Ἑρμείου μάρτυρος (β' αἰ.). (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Πεντηκοσταρίου §§47-50.)

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ὁ βάθει σοφίας»· κοντάκιον «Μετὰ τῶν ἁγίων».

Ἡ ἀκολουθία ἅπασα κατὰ τὴν ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ τάξιν.

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν δὲν στιχολογοῦμεν Ψαλτήριον, εἰς δὲ τὰ ἑσπέρια (εἰς στίχους 10) δευτεροῦμεν τὸ «Πεντηκοστὴν ἑορτάζομεν» καὶ τὸ «Εἶδομεν τὸ φῶς». Εἰς τὴν εἴσοδον προκείμενον «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσε» καὶ τὰ ἀναγνώσματα. Τὸ ἀπολυτίκιον «Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ» ψάλλεται τρίς. Ἀπόλυσις «Ὁ ἐν εἶδει πυρίνων γλωσσῶν οὐρανόθεν καταπέμψας τὸ πανάγιον Πνεῦμα ἐπὶ τοὺς ἁγίους αὐτοῦ μαθητὰς καὶ ἀποστόλους Χριστὸς ὁ ἀληθινός...»

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. «Εὐλογητὸς ὁ Θεός», «Βασιλεῦ οὐράνιε» (ὃ περ ἐφεξῆς ἐπανέρχεται ἐν τῇ ἀρχῇ τῶν ἀκολουθιῶν μέχρι τοῦ ἐπομένου Πάσχα), τρισάγιον κ.λπ., ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα, τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς, τρισάγιον καὶ ἀπολυτίκιον «Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ».

Εἰς τὸν ὄρθρον εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον τρίς, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Τὸ εἰδικὸν διὰ τὴν ἑορτὴν ὄρθρινον Εὐαγγέλιον (Ἰω. κ' 19-23) μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ. Ἀνάστασιν Χριστοῦ δὲν λέγομεν, ἀλλ' εὐθὺς τὸν ν' ψαλμὸν χῦμα. Οἱ δύο κανόνες τοῦ Πεντηκοσταρίου μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτῶν «ἄνευ στίχων» (ἀλλὰ μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν, εἰς τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια ἐκάστης ᾠδῆς τοῦ β' κανόνος). Ἀφ' ὧς ᾠδῆς τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῆς ἑορτῆς καὶ τὰ συναξάρια Μηναίου καὶ Πεντηκοσταρίου. Καταβασίαι διπλαῖ οἱ εἰρμοὶ «Πόντῳ ἐκάλυψε» καὶ «Θείῳ καλυφθεῖς». Ἀντὶ τῆς

στιχολογίας τῆς ᾠδῆς τῆς Θεοτόκου, ψάλλεται ἡ θ' ᾠδὴ τῶν κανόνων [τοῦ μὲν α' μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι», τοῦ δὲ β' μετὰ τοῦ μεγαλυναρίου «Ἀπόστολοι τὴν χάριν τοῦ Παρακλητοῦ, λαβόντες ἐξεπλήττοντο, ἐτέραις γλώσσαις λαλοῦντες, καθὼς τὸ Πνεῦμα ἐδίδου»] καὶ ἐν τέλει οἱ δύο εἰρμοὶ «Μὴ τῆς φθορᾶς» καὶ «Χαίροις, ἄνασσα». Ἐξαποστειλάρια (τὸ α' δίς, τὸ β' ἅπαξ), στιχηρὰ αἰνῶν εἰς 4 (δευτεροῦντες τὸ α'), δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπολυτίκιον «Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ» (ἅπαξ).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Υψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου· ἄσωμεν καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου. Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούια».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, μόνον τὸ ἀπολυτίκιον καὶ τὸ κοινάκιον τῆς ἑορτῆς. Ἀντὶ τρισαγίου, «Ὅσοι εἰς Χριστόν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: τῆς ἑορτῆς, Κυριακῆς ἡ' Πράξεων, «Ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς» (Πρξ. β' 1-11). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Κυριακῆς ἡ' Ἰωάννου, «Τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῇ μεγάλῃ τῆς ἑορτῆς» (Ιω. ζ' 37-52, ἡ' 12).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἶρμος «Μὴ τῆς φθορᾶς». Κοινωνικὸν «Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἀλληλούια»· ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀπολυτίκιον «Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ». Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ ἐσπερινῷ χθές. Ἐν συνεχείᾳ συνάπτεται συνήθως καὶ ὁ ἐσπερινός, ὡς ἔπεται.

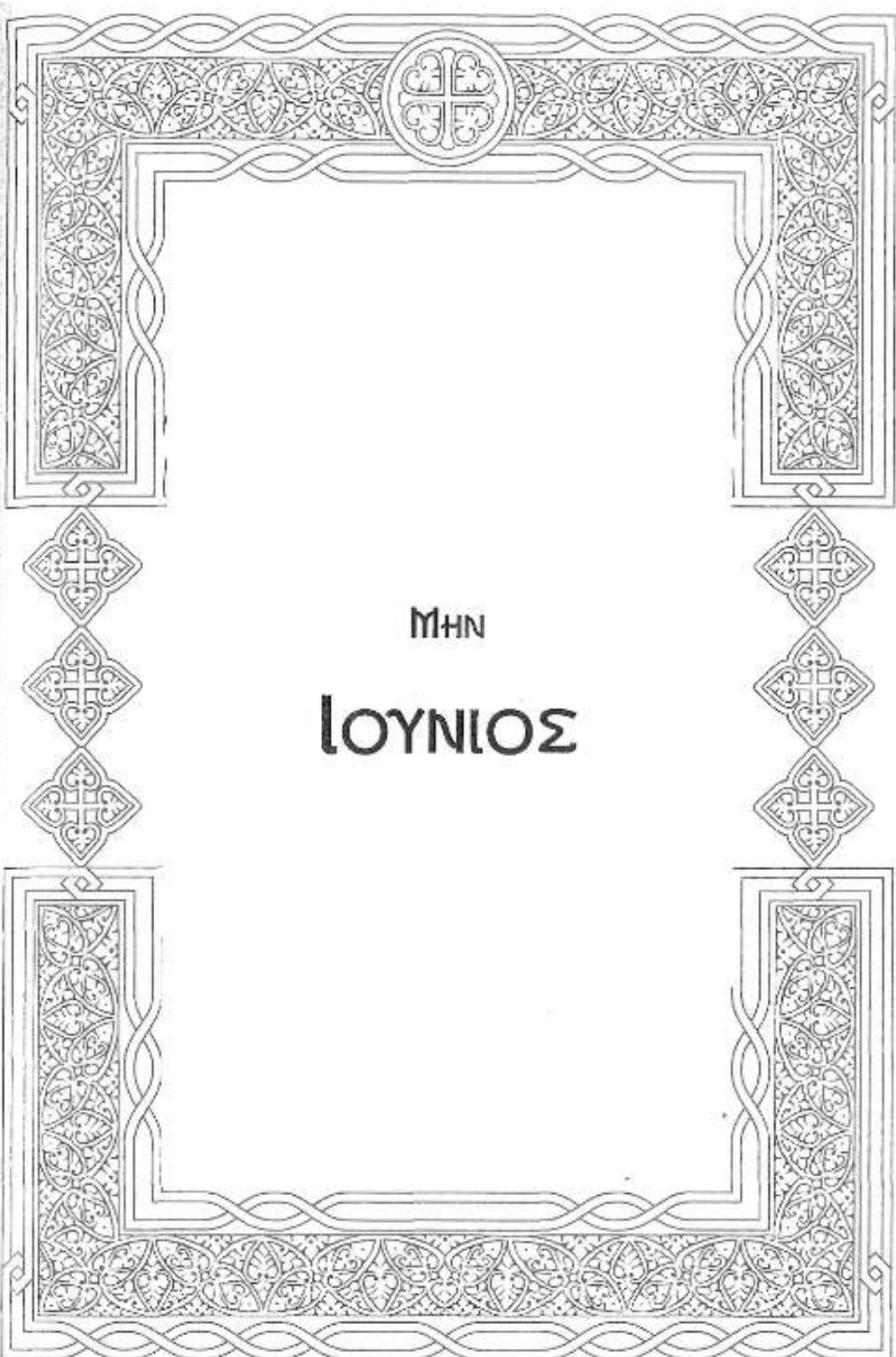
Ὁ ἐσπερινὸς τῆς γονυκλισίας. Ἡ ἀκολουθία ὡς ἔχει ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Εἴσοδος, «Φῶς ἱλαρόν», καὶ τὸ μέγα προκείμενον «Τίς Θεὸς μέγας» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἶτα αἱ εὐχαὶ τῆς γονυκλισίας κατὰ τὴν ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ τάξιν, τὰ ἀπόστιχα καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ» (γ'). Ἀπόλυσις «Ὁ ἐκ τῶν πατρικῶν κόλπων κενώσας ἑαυτὸν καὶ τὴν ἡμετέραν ὅλην ἀνθρωπείαν προσλαβόμενος φύσιν καὶ θεώσας αὐτήν, μετὰ δὲ ταῦτα εἰς οὐρανὸν αὐθις ἀνελθὼν καὶ ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, τό τε θεῖον καὶ ἅγιον

καὶ ὁμοούσιον καὶ ὁμοδύναμον καὶ ὁμόδοξον καὶ συναΐδιον Πνεῦμα καταπέμψας ἐπὶ τοὺς ἁγίους αὐτοῦ μαθητὰς καὶ ἀποστόλους καὶ διὰ τούτου φωτίσας μὲν αὐτούς, δι' αὐτῶν δὲ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ μητρος, τῶν ἁγίων ἐνδόξων πανευφήμων, θεοκηρύκων καὶ πνευματοφόρων ἀποστόλων καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς διὰ τὴν ἑαυτοῦ ἀγαθότητα· ἀμήν».

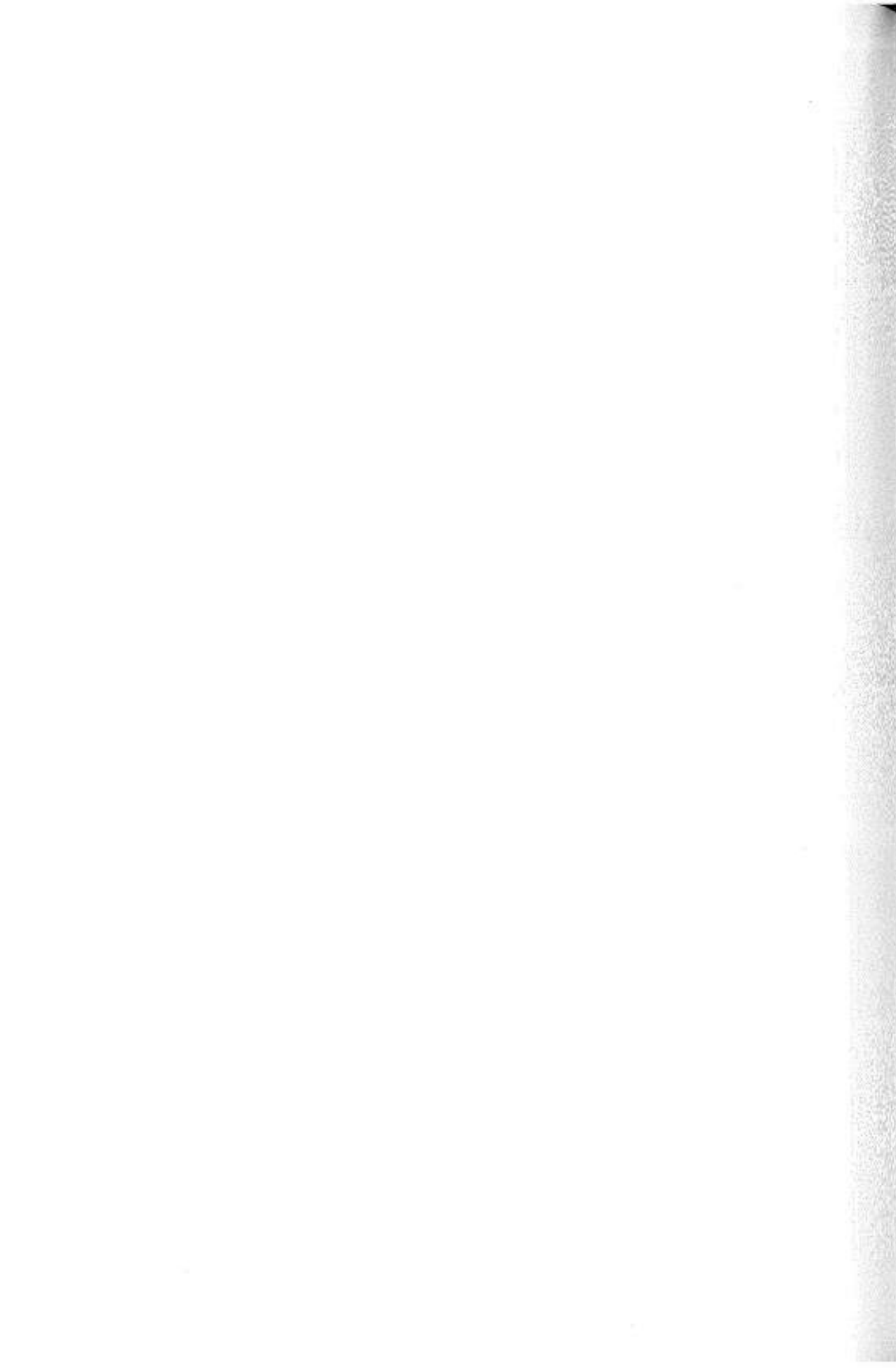
THE
LIBRARY OF THE
MUSEUM OF MODERN ART
1000 5th Ave. New York 17, N.Y.

ΜΗΝ

ΙΟΥΝΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα
Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 15 καὶ ἡ νύξ ὥρας 9

1. † Δευτέρα μετὰ τὴν Πεντηκοστήν. «ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ». Ἰουστίνου φιλοσόφου καὶ μάρτυρος (†166). Πύρρου ἐπισκόπου.

Τῇ Δευτέρᾳ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, σύναξις τῆς Θεοτόκου «Φανερωμένης» ἐν Λευκάδι.

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. «Εὐλογητὸς ὁ Θεός», «Βασιλεῦ οὐράνιε», τρισάγιον κ.λπ., «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» γ', ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα, τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον «Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ» τρίς, τὰ δὲ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Ὁ ν' χῦμα καὶ οἱ δύο κανόνες ὡς χθές. Μετὰ τὸ κοντάκιον καὶ τὸν οἶκον τὰ συναξάρια τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου. Καταβασίαι μόνον οἱ εἰρμοὶ τοῦ ἱαμβικοῦ κανόνος «Θεῖω καλυφθεῖς» (ἀντὶ τοῦ *Τὴν τιμιωτέραν*) ἢ θ' ὥδη τῶν κανόνων ὡς χθές, καὶ ὁ εἰρμὸς «Χαίροις ἄνασσα». Τὰ ἐξαποστειλάρια, τὰ στιχηρὰ τῶν αἰνῶν εἰς 4 (δευτεροῦντες τὸ α'), δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ» (ἅπαξ).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα, εἰσοδικόν, ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον, ὡς χθές. Ἀντὶ τρισαγίου, «Ὅσοι εἰς Χριστόν» (κατ' ἀπαίτησιν τοῦ T.M.E.). Απόστολος: Δευτέρας ἁγ. Πνεύματος, «Ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε» (Ἐφεσ. ε' 8-19). Εὐαγγέλιον: Δευτέρας α' ἐβδ. Ματθαίου, «Ὁρᾶτε μὴ καταφρονήσητε» (Μτθ. ιη' 10-20). Εἰς τὸ Ἐξαίρετως ὁ εἰρμὸς «Χαίροις ἄνασσα». Κοινωνικὸν «Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀφ' ἡμῶν δεόμεθα, φιλάνθρωπε· ἀλληλούια»· «Εἶδομεν τὸ φῶς», ὃ περ ψάλλεται ἐφεξῆς εἰς πᾶσαν θ. λειτουργίαν. Απόλυσις «Ὁ ἐν εἶδει πυρίνων γλωσσῶν...» ὡς τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας.

Ειδήσεις. 1. Κατὰ τὴν παροῦσαν ἑβδομάδα γίνεται κατάλυσις εἰς πάντα.

2. Μέχρι τῆς ἀποδόσεως, εἰς τὴν καθ' ἡμέραν λειτουργίαν στιχολογοῦνται τὰ ἀντίφωνα καὶ τὸ εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς.

- 2. Τρίτη.** Νικηφόρου Κων/λεως τοῦ ὁμολογητοῦ (†828). Κωνσταντίνου νεομάρτυρος τοῦ ἐξ Ἀγαρινῶν.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. α' ἐβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. α' 1-7, 13-17).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. α' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. δ' 23-ε' 13).

- 3. Τετάρτη.** Λουκιλιανοῦ, Παύλης μαρτύρων καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς 4 νηπίων (†370-375).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. α' ἐβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. α' 18-27).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. α' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ε' 20-26).

- 4. Πέμπτη.** Μητροφάνους ἀρχιεπισκόπου Κων/πόλεως (†326).

Μάρθας καὶ Μαρίας ἀδελφῶν τοῦ Λαζάρου.

Ἀπόστολος: ἱεράρχου, 13ης Νοεμβ. (Εβρ. ζ' 26-η' 2).

Εὐαγγέλιον: ἱεράρχου, 21ης Μαΐου (Ιω. ι' 1-9).

- 5. Παρασκευή.** Δωροθέου ἐπισκόπου Τύρου ἱερομάρτυρος (†362).

Νικάνδρου, Γοργίου καὶ Ἀπόλλωνος μαρτύρων (δ' αἰ.)· Μάρκου νεομάρτυρος ἐν Χίῳ.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. α' ἐβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. β' 14-28).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. α' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ε' 33-41).

- 6. Σάββατον.** «Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Πεντηκοστῆς». Ἰλαρίωνος ὁσίου τοῦ νέου, ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Δαλμάτων (†845). (Τ.Μ.Ε., διάταξις Πεντηκοσταρίου, μετὰ τὴν §52.)

Ἡ ἀκολουθία ὡς διευτυπώθη τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς, ἀλλὰ τὰ ἑσπέρια εἰς στίχους 8 (ἅπαντα ἀνὰ μίαν) καὶ καταλιμπάνονται τὰ ἀναγνώσματα τοῦ ἑσπερινοῦ, τὰ στιχηρὰ τῆς λιτῆς, καὶ ἐν τῷ ὄρθρῳ ὁ πολυέλεος καὶ τὸ μετ' αὐτὸν κάθισμα, τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Πεντηκοσταρίου. Εἰς τὴν λειτουργίαν, ἀντίφωνα, εἰσοδικόν, ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον, ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ. Τρισάγιον. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς ἑορτῆς (διὰ τὴν ἀπόδοσιν αὐτῆς)· Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαββάτου α' ἐβδ. ἐπιστολῶν (Ρωμ. α' 7-13)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαββάτου α' ἐβδ. Ματθαίου (Μτθ. ε' 42-48). Εἰς τὸ

Ἐξαιρέτως ὁ εἰρμός «Χαίροις ἄνασσα». Κοινωνικὸν «Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθόν»· «Εἶδομεν τὸ φῶς». Απόλυσις «Ὁ ἐν εἶδει πυρίνων γλωσσῶν».

7. † **ΚΥΡΙΑΚΗ Α΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ**. «ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ». Θεοδότου ἱερομάρτυρος τοῦ ἐν Ἀγκύρᾳ. Σεβαστιανῆς ὁσίας, Παναγῆ ἱερέως (τοῦ Μπασιᾶ, †1883). ᾠχος πλ. δ΄, ἑωθινὸν α΄ (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Πεντηκοσταρίου §§53-55).

[Τῇ Κυριακῇ τῶν ἁγίων Πάντων τελεῖται προσκύνημα εἰς τὰς κατακόμβας τῆς Μήλου (τὸ ἀρχαιότερον ἐν Ἑλλάδι παλαιοχριστιανικὸν μνημεῖον). Μνήμη τῶν ὁσίων Γρηγορίου, Θεοδώρου καὶ Λέοντος τῶν ἐν Σάμῃ Κεφαλληνίας. Σύναξις πάντων τῶν Θρακῶν Ἀγίων.]

Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτίκιον «*Εὐλόγητός εἰ, Χριστέ*»· κοντάκιον «*Ὅτε καταβάς*».

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ· μετὰ τὴν εἴσοδον καὶ τὸ προκείμενον «*Ὁ Κύριος ἐβασίλευσε*» λέγονται τὰ ἀναγνώσματα. Ἀπολυτίκια «*Ἐξ ὕψους κατήλθες*», Δόξα, «*Τῶν ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ*», Καὶ νῦν, «*Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον*».

Σημείωσις. Ἀπολυτίκια τῶν ἁγίων Πάντων.

ᾠχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

(Ποίημα τοῦ ὁσίου Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου)

Βλαστοὺς εὐαγγελίου καὶ καρποὺς ἀμαράντους, χοροὺς ἁγίων Πάντων εὐφημήσωμεν πάντες, ἐν ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, μιμούμενοι αὐτῶν τὰς ἀρετάς, καὶ ἀγῶνας τοὺς γενναίους, ἀπὸ ψυχῆς συμφώνως ἀνακράζοντες· δόξα τῷ στεφανώσαντι ὑμᾶς· δόξα τῷ ἀγιάσαντι· δόξα τῷ ἐν τῇ γῇ καὶ οὐρανῷ ὑμᾶς δοξάσαντι.

Ἔτερον. ᾠχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

(Ποίημα Κυρίλλου πατριάρχου Κων/πόλεως)

Τῶν ἁγίων Πάντων οἶκος ὁ πάνσεπτος, οὐρανὸς ὡς τις ἄλλος ἀστράπτει αἶθριος, ἐν μέσῳ ἔχων τὸν Χριστόν, ὡς περ ἥλιον λαμπρόν, τὴν παρθένον Μαριάμ, σελήνην ὡς πλησιφαῆ, καὶ κύκλῳ καθάπερ ἄστρα, χορούς τε πάντων ἁγίων, ἀεὶ πρεσβεύοντας σωθῆναι ἡμᾶς.

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, τὰ τριαδικὰ «*Ἄξιον ἐστίν*»· ἀπολυτίκιον «*Τῶν ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν ἑσπερινόν. Καθίσματα, εὐλογητάρια, ἀναβαθμοί, ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ (α΄) Εὐαγγελίου, καὶ τὰ λοιπά, ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Κανόνες ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῶν ἁγίων· ἀπὸ γ' καὶ ς' ᾠδῆς τὰ τοῦ Πεντηκοσταρίου. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Ἄπας γηγενῆς*». Ἐξαποστειλάρια «*Ἅγιος Κύριος*» καὶ τὰ τοῦ Πεντηκοσταρίου. Οἱ αἵνοι, δοξολογία μεγάλη, «*Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος*» (ἢ «*Σήμερον σωτηρία*»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς τὰ 4 τροπάρια τοῦ ἤχου καὶ 4 τῆς ς' ᾠδῆς τοῦ κανόνος τῶν ἁγίων]. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτικά «*Ἐξ ὕψους κατήλθες*», «*Τῶν ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Ὡς ἀπαρχάς*». Ἀπόστολος: τῶν ἁγ. Πάντων, Κυριακῆς α' ἐπιστολῶν, «*Οἱ ἅγιοι πάντες*» (Ἑβρ. ια' 33-ιβ' 2)· Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς α' Ματθαίου, «*Πᾶς ὃς τις ὁμολογήσει*» (Μτθ. ι' 32-33, 37-38, ιθ' 27-30). «*Ἄξιον ἐστί*». Κοινωνικὸν «*Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ*».

Εἰδήσεις. 1. Ἀπὸ σήμερον ἐπαναλαμβάνεται ἡ χρῆσις τῆς Παρακλητικῆς.

2. Ἀπὸ αὐριον ἄρχεται ἡ νηστεία τῶν ἁγίων ἀποστόλων μέχρι τῆς 28ης Ἰουνίου.

3. Μέχρι τῆς 26ης Ἰουλίου, ἐὰν ἐορτάζεται ἅγιος, ψάλλονται καταβασίαι «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*», καὶ κοντάκιον εἰς τὴν λειτουργίαν «*Προστασία*».

8. Δευτέρα. Ἀνακομιδὴ ἱ. λειψάνων Θεοδώρου τοῦ στρατηλάτου μεγαλομάρτυρος (†319), Καλλιόπης μάρτυρος.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. β' ἐβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. β' 28-γ' 18).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. β' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ς' 31-34, ζ' 9-11).

9. Τρίτη. Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας († 444).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρίτης β' ἐβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. δ' 4-12).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρίτης β' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ζ' 15-21).

10. Τετάρτη. Ἀλεξάνδρου καὶ Ἀντωνίνης μαρτύρων (†313).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. β' ἐβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. δ' 13-25).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. β' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ζ' 21-23).

11. **Πέμπτη.** Βαρθολομαίου καὶ Βαρνάβα τῶν ἀποστόλων. Ὑπεραγίας Θεοτόκου «Ἄξιον ἐστίν». Λουκᾶ τοῦ ἱατροῦ, ἀρχιεπισκόπου Συμφερουπόλεως (†1961).

Ἀπόστολος: ἀποστόλων, Κυρ. ε' Πράξεων (Πρξ. ια' 19-30).

Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, 8 Νοεμβρίου (Λκ. ι' 16-21).

12. **Παρασκευή.** Ὀνουφρίου ὁσίου (δ' αἰ.). Πέτρου τοῦ ἐν Ἀθῶ (†734).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. β' ἐβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. ε' 17- ς' 2).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. β' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. θ' 14-17).

13. **Σάββατον.** Ἀκυλίνης μάρτυρος (†239).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. β' ἐβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. γ' 19-26).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. β' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ζ' 1-8).

14. **† ΚΥΡΙΑΚΗ Β' ΜΑΤΘΑΙΟΥ.** Ἐλισαίου τοῦ προφήτου (900 π.Χ.), Μεθοδίου Κων/πόλεως τοῦ ὁμολογητοῦ (†847). Ἰουστίνου ὁσίου (Πόποβιτς) τοῦ ἐν Σερβίᾳ († 1979). Ἦχος α', ἐωθινὸν β'.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ μνήμη πάντων τῶν ἐν Ἀγίῳ Ὄρει διαλαμψάντων πατέρων, πάντων τῶν ἐν Παλαιστίνῃ ἀγίων, σύναξις τῶν 23 ἀγίων τῆς νήσου Λέσβου καὶ ἐν Σερβίῳ (Κοζάνης) σύναξις τῆς ἀγίας βασιλείσης Ἄρτης Θεοδώρας.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε»· κοντάκιον «Ὡς ἀπαρχάς».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ Μηναίου τὰ 6 προσόμοια, Δόξα, «Προφῆτα κήρυξ Χριστοῦ», Καὶ νῦν, «Τὴν παγκόσμιον δόξαν». Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ ἱεράρχου «Εὐφροσύνης σήμερον», Καὶ νῦν, «Νεῦσον παρακλήσεις». Ἀπολυτίκια «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», «Ὁ ἐνσαρκὸς ἄγγελος», Δόξα, «Ὁρθοδοξίας ὁδηγέ», Καὶ νῦν, «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς».

Τὸ μεσονυκτικόν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου «Ἡ τοῦ ληστοῦ μετάνοια».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.] Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινὸν (β') μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ οἱ δύο τοῦ μηναίου· ἀπὸ γ' ὥδῃς τὰ μεσώδια καθίσματα τοῦ Μηναίου· ἀφ' ἑ' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ «Ἀνοιζὼ τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἄπας γηγενής».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ β' ἀναστάσιμον «Τὸν λίθον θεωρήσασαι» καὶ τὰ τοῦ Μηναίου.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑἪΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ β' ἐωθινὸν «Μετὰ μύρων προσελθούσαις», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ τῶν 8 μακαρισμῶν τοῦ ἤχου]. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», «Ὁ ἔνσαρκος ἄγγελος», «Ὁρθοδοξίας ὁδηγέ», καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία». Ἀπόστολος: Κυριακῆς β' ἐπιστολῶν, «Δόξα καὶ τιμὴ καὶ εἰρήνη» (Ρωμ. β' 10-16). Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς β' Ματθαίου, «Περιπατῶν ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν θάλασσαν» (Μτθ. δ' 18-23). Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

- 15. Δευτέρα.** Ἀμῶς προφήτου (η' αἰ. π.Χ.), Ἀχαϊκοῦ καὶ Στεφανᾶ ἀποστόλων, Ἰερωνύμου ὁσίου (†420), Αὐγουστίνου ἐπισκόπου Ἱππῶνος (†430).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. γ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. ζ' 1-13).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. γ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. θ' 36-ι' 8).

- 16. Τρίτη.** Τύχωνος ἐπισκόπου Ἀμαθοῦντος Κύπρου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρίτης γ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. ζ' 14-η' 2).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρίτης γ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ι' 9-15).

- 17. Τετάρτη.** Ἰσαύρου διακόνου, Βασιλείου καὶ Ἰννοκεντίου (γ' αἰ.)· Μανουήλ, Σαβέλ καὶ Ἰσμαήλ τῶν μαρτύρων (†362).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. γ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. η' 2-13).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. γ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ι' 16-22).

- 18. Πέμπτη.** Λεοντίου μάρτυρος, Ὑπατίου, Θεοδούλου, Αἰθερίου τῶν μαρτύρων (†70), Λεοντίου ὁσίου τοῦ Ἀργείου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. γ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. η' 22-27).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. γ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ι' 23-31).

- 19. Παρασκευή.** Ἰούδα ἀποστόλου τοῦ Θαδδαίου ἢ Λεββαίου, καὶ Ἰούδα ἀποστόλου τοῦ θεαδέλφου. Ζωσίμου μάρτυρος (β' αἰ.), Παΐσιου ὁσίου τοῦ μεγάλου.

Ἀπόστολος: ἀποστόλου, Τρ. καὶ Πέμ. λς' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἰούδα 1-25).

Εὐαγγέλιον: ἀποστόλου, Ἰουνίου 19 (Ἰω. ιδ' 21-24).

- 20. Σάββατον.** Μεθοδίου ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Πατάρων (†312). Νικολάου Καβάσιλα (ιδ' αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. γ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. γ' 28-δ' 4).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. γ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ζ' 24-η' 4).

- 21. † ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ.** Τουλιανοῦ μάρτυρος (γ'-δ' αἰ.). Τερρεντίου ἱερομάρτυρος (α' αἰ.), Νικήτα ἱερομ. τοῦ Νισυρίου (†1732). Ἦχος β', ἐωθινὸν γ'.

Εἰς τὴν Θ'. Ἀπολυτίκια «*Ἀπόστολοι, μάρτυρες*», Δόξα, «*Μνήσθητι, Κύριε*»· κοντάκιον «*Ὡς ἀπαρχάς*».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», ἀναστάσιμα 7 καὶ τοῦ Μηναίου 3, Δόξα, Καὶ νῦν, «*Παρήλθεν ἡ σκιά*». Εἴσοδος, «*Φῶς ἱλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν αὐτῶν. Ἀπολυτίκιον «*Ὅτε κατήλθες*», Δόξα, Καὶ νῦν, «*Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν*».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου «*Μετὰ τὸ πάθος πορευθεῖσαι*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὸ ἀπολυτίκιον δις (μετὰ τοῦ Δόξα), Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἕμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινὸν (γ') μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ ὁ τοῦ Μηναίου· ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὰ μεσώδια τοῦ Μηναίου· ἀφ' ἧς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Ἄπας γηγενής*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ γ' ἀναστάσιμον «*Ὅτι Χριστὸς ἐγήγερται*» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ γ' ἐωθινὸν «*Τῆς Μαγδαληνῆς Μαρίας*», Καὶ νῦν, «*Υπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον σωτηρία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ 8 μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου]. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτικά «*Ὅτε κατῆλθες*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Προστασία*». Ἀπόστολος: Κυριακῆς γ' ἐπιστολῶν, «*Δικαιωθέντες ἐκ πίστεως*» (Ρωμ. ε' 1-10). Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς γ' Ματθαίου, «*Ὁ λόχνος τοῦ σώματος ἐστὶν ὁ ὀφθαλμός*» (Μτθ. ζ' 22-33). «*Ἄξιον ἐστίν*», «*Αἰνεῖτε*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

- 22. Δευτέρα.** Εὐσεβίου ἱερομάρτ. ἐπισκ. Σαμοσάτων (†380). Ζήνωνος καὶ Ζηναῖ (κυρίου καὶ δούλου) μαρτύρων (†304).

Ὁ ἥλιος εἰσέρχεται εἰς τὸν Καρκίνον. Ἀρχὴ τοῦ θερους.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. δ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. θ' 18-33).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. δ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ια' 2-15).

- 23. Τρίτη.** Ἀγριππίνης (†253-260) μάρτυρος. Ἀριστοκλέους πρεσβυτέρου, Δημητρίου διακόνου, Ἀθανασίου ἀναγνώστου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. δ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. ι' 11-ια' 2).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. δ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ια' 16-20).

- 24. Τετάρτη.** † Τὸ γενέθλιον τοῦ προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Παναγιώτου νεομάρτυρος Καισαρέως (†1765). Ἀθανασίου ὁσίου τοῦ ἐν Πάρῳ.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται δίχα Παρακλητικῆς, ὡς ἀκριβῶς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ (Τ.Μ.Ε., 24 Ἰουνίου §§ 1-3): τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Εἰς τὸν ὄρθρον, Εὐαγγέλιον: 24ης Ἰουνίου, «*Συνέλαβεν Ἐλισάβετ ἡ γυνὴ Ζαχαρίου*» (Λκ. α' 24-25, 57-68, 76, 80): κανόνες μόνον οἱ ἐν τῷ Μηναίῳ δύο τοῦ Προδρόμου: καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*». Εἰς τὴν λειτουργίαν, μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτικά «*Προφῆτα καὶ πρόδρομε*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Προστασία*». Ἀπόστολος: τοῦ Προδρόμου, Κυριακῆς Τυροφάγου, «*Νῦν ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ σωτηρία*» (Ρωμ. ιγ' 11-ιδ' 4). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Ἰουνίου 24, «*Ἐπειδὴ περ πολλοὶ ἐπεχείρησαν*» (Λκ. α' 1-25, 57-68, 76, 80): κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*».

- 25. Πέμπη.** Απόδοσις τοῦ γενεσίου τοῦ Προδρόμου. Φεβρωνίας ὁσιομάρτυρος (†304).

Απόστολος: ἡμέρας, Πέμ. δ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. ια' 13-24).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. δ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ια' 27-30).

- 26. Παρασκευή.** Δαυὶδ ὁσίου τοῦ ἐν Θεσσαλονίκη (†540). Ἰωάννου ἐπισκόπου Γοτθίας.

Απόστολος: ἡμέρας, Παρ. δ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. ια' 25-36).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. δ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ιβ' 1-8).

- 27. Σάββατον.** Σαμψὼν ὁσίου τοῦ ξενοδόχου (†530).

Απόστολος: ἡμέρας, Σαβ. δ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. ς' 11-17).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. δ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. η' 14-23).

- 28. † ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ.** Ἀνακομιδὴ τῶν ἱερῶν λειψάνων Κύρου καὶ Ἰωάννου τῶν ἀναργύρων (412). Ἦχος γ', ἐωθινὸν δ'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτικά «*Ἀπόστολοι, μάρτυρες*», Δόξα, «*Μνήσθητι, Κύριε*»· κοντάκιον «*Ὡς ἀπαρχάς*».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», ἀναστάσιμα 7 καὶ τοῦ Μηναίου 3, Δόξα, Καὶ νῦν, «*Πῶς μὴ θαυμάσωμεν*». Ἀποστιχα τὰ ἀναστάσιμα, μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν αὐτῶν. Ἀπολυτικὸν «*Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια*», Δόξα, Καὶ νῦν, «*Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν*».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*», ἀπολυτικὸν «*Εὐφραινέσθω*», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «*Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν*». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.] Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινὸν (δ') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ ὁ τοῦ Μηναίου· ἀπὸ γ' καὶ ς' ὥδῃς ὡς εἴθισται.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Ἀνοιξω τὸ στόμα μου*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Ἄπας γηγενής*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ δ' ἀναστάσιμον «Ταῖς ἀρεταῖς ἀστράψαντες» καὶ τὸ θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑἴΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ δ' ἑωθινὸν «Ὁρθρος ἦν βαθύς», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ τῶν 8 μακαρισμῶν τοῦ ἡχου]. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτικά «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία». Ἀπόστολος: Κυριακῆς δ' ἐπιστολῶν, «Ἐλευθερωθέντες ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας» (Ρωμ. ζ' 18-23). Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς δ' Ματθαίου, «Ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς Καπερναοῦμ» (Μτθ. η' 5-13). Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

29. Δευτέρα. † Πέτρου (†64) καὶ Παύλου (†67) τῶν πανευφήμεων καὶ πρωτοκορυφαίων ἀποστόλων.

Εἰς τὴν θ'. Τὰ τροπάρια τῆς ὥρας.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ἡ ἀκολουθία κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν, ἀλλὰ τὰ διὰ τὴν λιτὴν ιδιόμελα εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Εἰς τὰ ἑσπέρια τὰ 3 προσόμοια τῶν ἀποστόλων ἐκ δευτέρου, Δόξα, Καὶ νῦν, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἴσοδος κ.λπ. καὶ ἀπαγγέλλονται τὰ ἀποστολικά ἀναγνώσματα τοῦ Μηναίου (καθ' ἃ ἡμεῖς ἱστάμεθα, ὁ δὲ διάκονος ἢ ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ «Πρόσχωμεν· σοφία· πρόσχωμεν»). Εἰς τὰ ἀπόστιχα, Καὶ νῦν, «Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος... μετὰ τῶν ἀποστόλων» (Παρακλητική, ἡχος πλ. β', Τετάρτη ἑσπέρας). Ἀπολυτίκιον «Οἱ τῶν ἀποστόλων», Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Σημείωσις. Ἀπολυτίκιον τοῦ ἀποστόλου Παύλου ποιηθὲν ὑπὸ τοῦ ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Χρυσοστόμου Παπαδοπούλου (†1938).

Ἦχος δ'. Κανόνα πίστεως.

Ἐθνῶν σε κήρυκα καὶ φωστῆρα τρισμέγιστον, Ἀθηναίων διδάσκαλον, οἰκουμένης ἀγλάισμα, εὐφροσύνως γεραίρομεν· τοὺς ἀγῶνας τιμῶμεν καὶ τὰς βασάνους διὰ Χριστόν, τὸ σεπτόν σου μαρτύριον· ἅγιε Παῦλε ἀπόστολε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Τὸ ἀπολυτίκιον δῖς (μετὰ τοῦ Δόξα), Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Κανόνες μόνον

οί δύο τῶν ἀποστόλων. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν». Ἐξαποστειλάριον, αἶνοι, δοξολογία μεγάλη.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτικά «Οἱ τῶν ἀποστόλων» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία». Ἀπόστολος: τοῦ ἀποστόλου Παύλου, Ἰουνίου 29, «Ἐν ᾧ δ' ἄν τις τολμᾷ» (Β' Κορ. ια' 21-ιβ' 9). Εὐαγγέλιον: τοῦ ἀποστόλου Πέτρου, Ἰουνίου 29, «Ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη» (Μτθ. ις' 13-19). Εἰς τὸ Ἐξαίρετως τὸ «Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

Ἐνημερωτικὸν σημεῖωμα. Μεγάλως ἐορταζομένης σήμερον ἐν τῇ ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἑλλάδος τῆς μνήμης τοῦ ἱδρυτοῦ αὐτῆς ἀποστόλου Παύλου διεξάγονται· α) ἀφ' ἐσπέρας μὲν συνοδικὸς ἐσπερινὸς εἰς τὸν ἱ. ναὸν τοῦ ἀποστόλου Παύλου τῆς ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, χοροστατοῦντος τοῦ α' τῇ τάξει συνοδικοῦ Μητροπολίτου, τῷ δὲ πρωὶ ὀρθρος καὶ θ. λειτουργία ἐν τῷ αὐτῷ ἱ. ναῷ, προεξάρχοντος τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν, συλλειτουργούντων αὐτῷ τῶν Σεβ. Συνοδικῶν Μητροπολιτῶν, ἐκφωνουμένου δὲ κατ' ἔτος καὶ σχετικοῦ ἐπισήμου πανηγυρικοῦ λόγου· β) σήμερον ἐσπέρας εἰς ἀνάμνησιν τοῦ ἐν Ἀθήναις πρώτου κηρύγματος τοῦ ἀποστόλου Παύλου (Πρξ. ις' 16-36) ἐπὶ τοῦ βράχου τοῦ Ἀρείου Πάγου πάνδημος ὑπαίθριος πανηγυρικὸς ἐσπερινός, τελούμενος ἐπισήμως ὑπὸ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν, τῇ συμμετοχῇ τῶν Σεβ. ὁμόρων Μητροπολιτῶν καὶ διαφόρων ἐπισήμων· γ) ὅμοιαι ἐπίσημοι τελεταὶ ἀντιστοίχως καὶ εἰς τὰς λοιπὰς πόλεις τῆς Ἑλλάδος (Κόρινθον, Βέροιαν, Νικόπολιν, Θεσσαλονίκην, Φιλίππους, καὶ ἑτέρας), τὰς ἐκκλησίας τῶν ὁποίων ἱδρυσεν ὁ αὐτὸς ἀπόστολος. Αἱ ὡς ἄνω ἱ. ἀκολουθίαι μεταδίδονται καὶ διὰ τῶν ραδιοφωνικῶν καὶ τηλεοπτικῶν διαύλων. Πλείονα βλέπε εἰς τὸν «Κώδικα Ἐκκλησιαστικῆς Τάξεως καὶ Ἐκκλ. Ἐθιμοτυπίας», ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου ἀρχιμανδρίτου Πατρικίου Ἰωσ. Καλεώδη, ἑκδ. 4η, τύποις Α.Δ., ἐν Ἀθήναις 2020, σελ. 261-292.

30. Τρίτη. † Σύναξις τῶν ἁγίων ἐνδόξων 12 ἀποστόλων.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτικίον «Οἱ τῶν ἀποστόλων πρωτόθρονοι»· κοντάκιον «Τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ θεοφθόγγους».

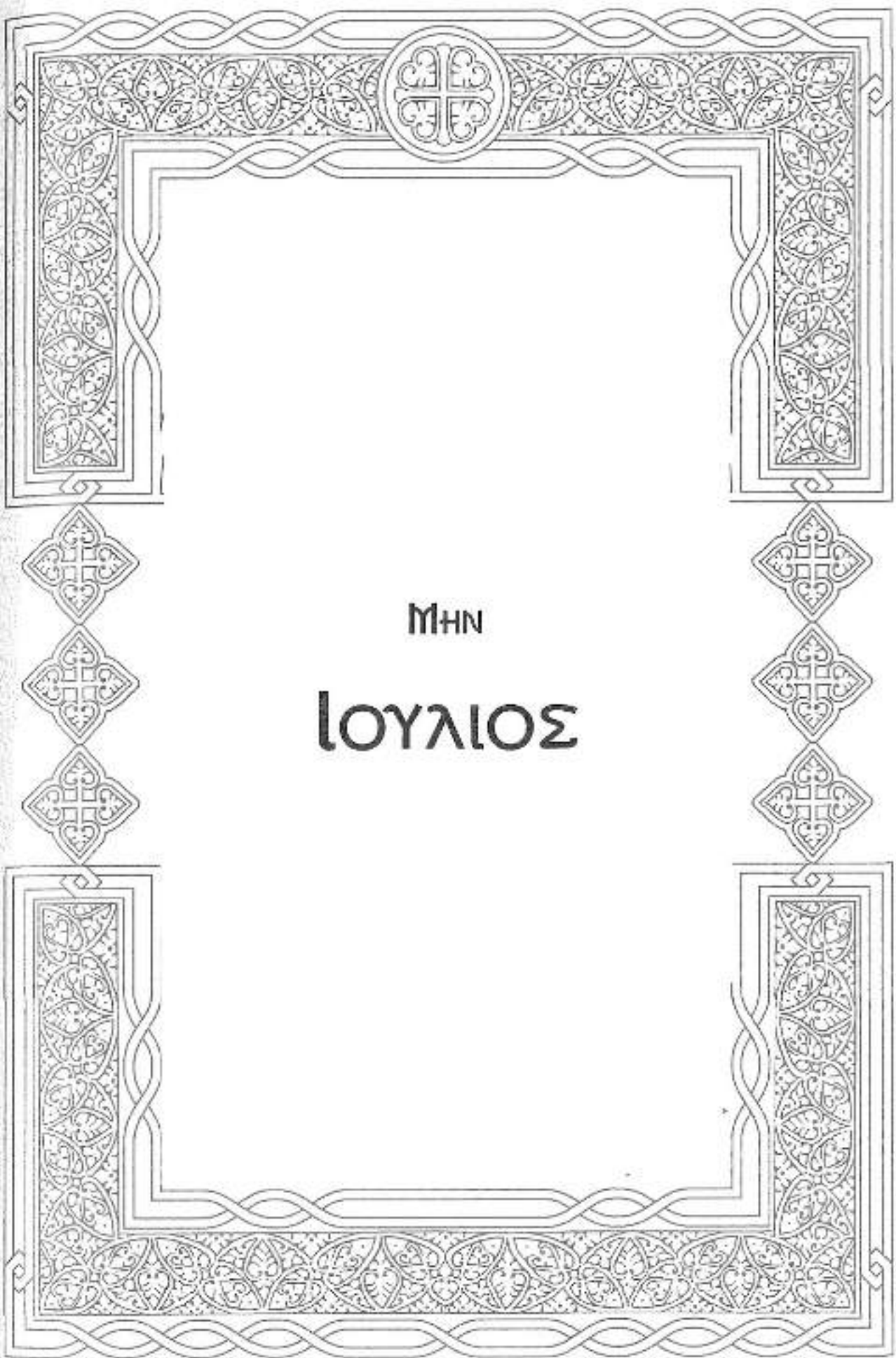
Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» τὰ 3 πρῶτα ἐσπέρια στιχηρὰ τῆς 29ης τοῦ μηνὸς «Ποίοις εὐφημιῶν» κ.λπ.

καὶ ἐκ τῆς 30ῆς τὰ 3 προσόμοια τῶν 12 ἀποστόλων «Ὡς αὐτόπται καὶ μάρτυρες» κ.λπ., Δόξα, «*Ἡ πάνσεπτος τῶν ἀποστόλων*», Καὶ νῦν, «*Τίς μὴ μακαρίσει σε*». Ἀπόστιχα τὰ τοῦ Μηναίου, Δόξα, «*Ἑορτὴ χαρμόσυνος*», Καὶ νῦν, «*Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος... μετὰ τῶν ἀποστόλων*» (Παρακλητική, ἤχος πλ. β', Τετ. ἐσπέρας). Ἀπολυτικά «*Οἱ τῶν ἀποστόλων πρωτόθρονοι*», Δόξα, «*Ἀπόστολοι ἅγιοι*», Καὶ νῦν, «*Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτικά. Καθίσματα τὰ τῆς α' καὶ β' στιχολογίας τῆς 29ῆς Ἰουνίου. Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα καὶ οἱ δύο κανόνες (τῆς 30ῆς τοῦ μηνὸς) μετὰ τῶν εἰρμῶν τοῦ πρώτου· ἀπὸ γ' καὶ δ' ᾠδῆς ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Καταβασίαι «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Ἄπας γηγενής*». Τὸ ἐξαποστειλάριον καὶ οἱ αἵνοι ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, Δόξα, «*Ἦν διήλθετε κτίσιν*», Καὶ νῦν, «*Δέσποινα, πρόσδεξαι*» (Παρακλητική, ἤχ. πλ. δ', Πέμπτη πρωί). Δοξολογία μεγάλη, ἀπολυτίκιον «*Ἀπόστολοι ἅγιοι*».

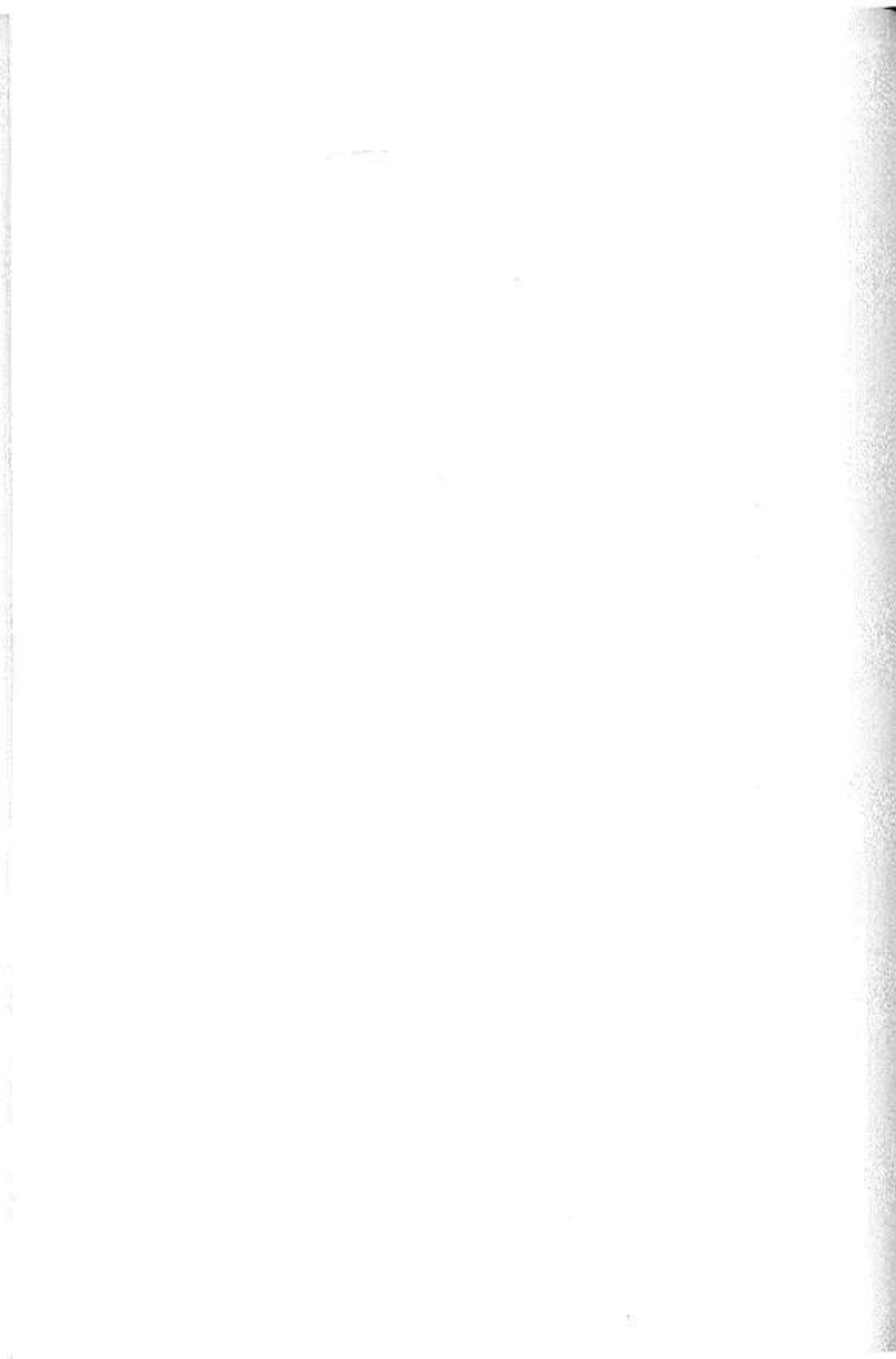
Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς 4 τροπάρια ἐκ τῆς α' ᾠδῆς τοῦ α' κανόνος καὶ 4 ἐκ τῆς δ' ᾠδῆς τοῦ β' κανόνος]. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτικά «*Οἱ τῶν ἀποστόλων*», «*Ἀπόστολοι ἅγιοι*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ· κοντάκιον «*Προστασία*». Ἀπόστολος: τῶν 12 ἀποστόλων, Κυριακῆς ι' ἐπιστολῶν, «*Ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους*» (Α' Κορ. δ' 9-16)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, 30 Ἰουνίου, «*Ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὄχλους*» (Μτθ. θ' 36, ι' 1-8). Κοινωνικὸν «*Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*».

ΜΗΝ

ΙΟΥΛΙΟΣ

ΜΗΝ ΙΟΥΛΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα καὶ μίαν
Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 14 καὶ ἡ νύξ ὥρας 10

- 1. Τετάρτη.** † Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ τῶν ἀναργύρων τῶν ἐν Ῥώμῃ (†284).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ ἄνευ Παρακλητικῆς. Καταβασίαι «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*». Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «*Προστασία*». Απόστολος: τῶν ἁγίων, Νοεμβρίου 1η, «*Ὑμεῖς ἐστὲ σῶμα Χριστοῦ*» (Α΄ Κορ. ιβ΄ 27-ιγ΄ 8). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα*» (Μτθ. ι΄ 1, 5-8). κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*».

- 2. Πέμπτη.** † Κατάθεσις τῆς τιμίας ἐσθῆτος τῆς Θεοτόκου ἐν Βλαχέρναις (473).

Ἡ ἀκολουθία τῆς Θεοτόκου ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ ἄνευ Παρακλητικῆς. Καταβασίαι «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*». Εἰς τὴν λειτουργίαν τὸ κοντάκιον τοῦ Μηναίου «*Περιβολὴν πᾶσι πιστοῖς*». Απόστολος τῆς Θεοτόκου, 21 Νοεμβρίου, «*Εἶχεν ἡ πρώτη σκηνὴ*» (Ἑβρ. θ΄ 1-7). Εὐαγγέλιον ὁμοίως, 8 Σεπτεμβρίου εἰς τὸν ὄρθρον, «*Ἀναστᾶσα Μαριάμ*» (Λκ. α΄ 39-49, 56). «*Ἄξιον ἐστί*». «*Ποτήριον σωτηρίου*».

- 3. Παρασκευή.** Ὑακίνθου μάρτυρος (†108). Ανατολίου Κων/λεως (†458), Γερασίου τοῦ νέου ὁσιομάρτυρος τοῦ ἐκ Μεγάλου Χωρίου Εὐρυτανίας (†1812).

Απόστολος: ἡμέρας, Παρ. ε΄ ἐβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. ις΄ 1-16).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ε΄ ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ιγ΄ 3-9).

- 4. Σάββατον.** Ἀνδρέου ἐπισκ. Κρήτης, ποιητοῦ τοῦ μεγάλου κανόνος. Μιχαὴλ Χωνιάτη ἐπισκόπου Ἀθηνῶν (†1220).

Απόστολος: ἡμέρας, Σαβ. ε΄ ἐβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. η΄ 14-21).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ε΄ ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. θ΄ 9-13).

5. † ΚΥΡΙΑΚΗ Ε' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Ἀθανασίου τοῦ ἐν Ἀγίῳ Ὄρει Ἀθῶ (†1000) καὶ Λαμπαδοῦ ὁσίων. Ἦχος δ', ἐωθινὸν ε'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «*Ἀπόστολοι, μάρτυρες*», Δόξα, «*Μνήσθητι, Κύριε*»· κοντάκιον «*Ὡς ἀπαρχάς*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ Μηναίου 3 εἰς 4, Δόξα, «*Ὡς ἔνθεος ἡ ζωὴ σου*», Καὶ νῦν, «*Ὁ διὰ σὲ θεοπάτωρ*». Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «*Τὴν τῶν πατέρων καλλονήν*», Καὶ νῦν, «*Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου*» (Παρακλητική, ἦχος πλ. β', Σαββάτῳ ἑσπέρας, εἰς τὰ ἀπόστιχα). Ἀπολυτίκια «*Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως*», Δόξα, «*Τὴν ἐν σαρκὶ ζωὴν σου*», Καὶ νῦν, «*Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν τριαδικὸν κανόνα τοῦ ἡχου, τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ τοῦ ὁσίου, τὰ τριαδικὰ «*Ἄξιον ἐστί*», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «*Τὴν ἐν σαρκὶ ζωὴν σου*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν ἑσπερινόν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἁμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἡχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινὸν (ε') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ τοῦ ὁσίου ἀνὰ 4· ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τοῦ ὁσίου καὶ τὸ μεσῳδίων αὐτοῦ κάθισμα μετὰ τοῦ θεοτοκίου· ἀφ' ε' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Ἄπας γηγενής*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ ε' ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ ὁσίου «*Ὡς τηλαυγής*» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ «*Πανευαγὴς παντάνασσα*».

Εἰς τοὺς Αἶνοις στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ ὁσίου προσόμοια 3 εἰς 4, εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα «*Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα*», «*Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ*», Δόξα, τὸ ε' ἐωθινὸν «*Ὡ τῶν σοφῶν σου*», Καὶ νῦν, «*Ὑπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον σωτηρία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικά καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς ς' ᾠδῆς τοῦ κανόνος τοῦ ἁγίου]. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτικά «*Τὸ παιδρὸν τῆς ἀναστάσεως*», «*Τὴν ἐν σαρκὶ ζωὴν σου*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Προστασία*». Ἀπόστολος: τοῦ ὁσίου, Σαββάτου κς' ἐβδ. ἐπιστολῶν, «*Ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματος*» (Γαλ. ε' 22-ς' 2). Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς ε' Ματθαίου, «*Ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν χώραν τῶν Γεργεσηνῶν*» (Μτθ. η' 28-θ' 1). Κοινωνικὸν «*Αἰνεῖτε*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

- 6. Δευτέρα.** Σισὴ ὁσίου τοῦ μεγάλου (†429). Λουκίας (†301), Ἀπολλωνίου, Ἐπιμάχου, Ἀλεξανδρίωνος μαρτύρων.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ς' ἐβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. ις' 17-24).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ς' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ιγ' 10-23).

- 7. Τρίτη.** † Κυριακῆς μεγαλομάρτυρος (δ' αἰ.), Θωμᾶ ὁσίου τοῦ ἐν Μαλεῳ (ι' αἰ.).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν, μετὰ τῶν ὕμνων τῆς Παρακλητικῆς. Καταβασίαι δὲν ψάλλονται, ἀλλὰ μόνον οἱ εἰρμοὶ τῆς γ', ς', η' καὶ θ' ᾠδῆς εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν. «*Σοὶ δόξα πρέπει*», ἡ δοξολογία χῦμα καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως. Εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνῶν τὰ στιχηρὰ τῆς Παρακλητικῆς. Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρίτης ς' ἐβδ. ἐπιστολῶν (Α' Κορ. α' 1-9). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρίτης ς' ἐβδ. Ματθαίου (Μτθ. ιγ' 24-30). κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας.

Σημείωσις. Εἰς τοὺς ἐορτάζοντας τὴν μνήμην τῆς μεγαλομάρτυρος ναοῦς, ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ἄνευ Παρακλητικῆς ἐκ τῆς οἰκείας φυλλάδος κατὰ τὴν ἐν αὐτῇ τάξιν (μετὰ καταβασιῶν, αἰνῶν καὶ μεγ. δοξολογίας). εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «*Προστασία*»· προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον μαρτυρικά (4 Δεκ.). Ἀπόστολος: τῆς ἁγίας, Πέμπτης ιε' ἐβδ. ἐπιστολῶν (Γαλ. γ' 22-δ' 5). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Δευτέρας ιε' ἐβδ. Ματθαίου (Μρ. ε' 24-34). κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*».

- 8. Τετάρτη.** Προκοπίου μεγαλομάρτυρος (†303). Θεοφίλου ὁσίου τοῦ ἐκ Ζίχνης (†1548), Ἀναστασίου ἱερομ. ἐξ Ἀγ. Βλασίου Θεσπρωτίας (†1734).

Ἡ ἀκολουθία τοῦ μεγαλομάρτυρος, οὗσα ἡμιεόρτιος, ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου μετὰ Παρακλητικῆς, ἄνευ εἰσόδου εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸν ὄρθρον ἄνευ καταβασίων· μετὰ δὲ τοὺς αἶνους τοῦ Μηναίου, ἡ δοξολογία χῦμα καὶ ἀπόστιχα αἶνων ἐκ τῆς Παρακλητικῆς. Εἰς τὴν λειτουργίαν Ἀπόστολος: μεγαλομάρτυρος, Κυριακῆς λβ' ἐπιστολῶν (Α' Τιμ. δ' 9-15)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετάρτης ς' ἐβδ. Ματθαίου (Μτθ. ιγ' 31-36). Δυνατὸν ὅμως ἐν τῷ ὄρθρῳ νὰ ψαλῇ δοξολογία μεγάλη (παραλειπομένων τῶν ἀποστίχων τῶν αἶνων)· τότε εἰς τὴν λειτουργίαν λέγεται τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου, Ἰουλίου 8 (Λκ. ς' 17-19, θ' 1-2, ι' 16-21), καὶ κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

Σημείωσις. Ἐνθα τοχὸν ἐορτάζεται ὁ μεγαλομάρτυς, ἡ ἀκολουθία λέγεται ἐκ τῆς οἰκείας φυλλάδος ἄνευ Παρακλητικῆς, μετ' εἰσόδου εἰς τὸν ἐσπερινόν· εἰς τὸν ὄρθρον, κανόνες ὁ τῆς μικρᾶς παρακλήσεως τῆς Θεοτόκου καὶ ὁ τοῦ ἁγίου· καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου»· δοξολογία μεγάλη· εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «Προστασία» καὶ ἀναγνώσματα τοῦ ἁγίου.

- 9. Πέμπη.** Παγκρατίου ἱερομάρτυρος ἐπισκ. Ταυρομενίας (α' αἰ.). Διονυσίου τοῦ ῥήτορος καὶ Μητροφάνους ὁσίων τῶν ἐν Ἀθῶ, Μιχαὴλ νεομάρτυρος τοῦ Ἀθηναίου (†1770).

Απόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ς' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. γ' 18-23).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ς' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ιγ' 36-43).

- 10. Παρασκευή.** Τῶν ἐν Νικοπόλει τῆς Ἀρμενίας 45 μαρτύρων (†319). Γρηγορίου ἐπισκόπου Ἀσσου.

Απόστολος: ἡμέρας, Παρ. ς' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. δ' 5-9).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ς' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ιγ' 44-54).

- 11. Σάββατον.** Εὐφημίας μεγαλομάρτυρος (†451). Ὀλγας ἰσαποστόλου (†969), Νεκταρίου ὁσιομάρτυρος τοῦ ἐκ Βρυούλων (†820). Σωφρονίου ὁσίου τοῦ ἐν Ἑσσεξ Ἀγγλίας (†1993).

Ἡ ἐορτάσιμος ἀκολουθία τῆς ἁγίας ψάλλεται ἄνευ Παρακλητικῆς, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ (Τ.Μ.Ε., 11 Ἰουλίου §§1-3). Μετὰ τὸ δοξαστικὸν τῶν ἐσπερίων, Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἀποδιδομένου ἤχου. Τὰ στιχηρὰ τῆς λιτῆς εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Κα-

ταβασίαι «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*». Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «*Προστασία*». Ἀπόστολος: τῆς ἀγίας, Κυριακῆς ις' ἐπιστολῶν (Β' Κορ. ζ' 1-10). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Δευτέρας δ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ζ' 36-50). κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*».

12. † ΚΥΡΙΑΚΗ Σ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Πρόκλου καὶ Ἰλαρίου τῶν μαρτύρων (β' αἰ.). Παῖσιου ὁσίου τοῦ διορατικοῦ (†1994). Ἦχος πλ. α', ἑωθινὸν ζ'.

Εἰς τὴν Θ'. Ἀπολυτίκιον «*Λίαν εὐφρανας*»· κοντάκιον «*Ἀγῶνας ἐν ἀθλήσει*».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*» ἀναστάσιμα 7 καὶ τοῦ Μηναίου 3, Δόξα, Καὶ νῦν, «*Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ*». Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν αὐτῶν. Ἀπολυτίκια «*Τὸν συνάναρχον Λόγον*», Δόξα, Καὶ νῦν, «*Χαῖρε, πύλη Κυρίου*».

Τὸ μεσονυκτικόν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοή τοῦ ἡχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὸ ἀπολυτίκιον «*Τὸν συνάναρχον Λόγον*», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «*Χαῖρε, πύλη Κυρίου*». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἕμωμος.] Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἡχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ζ') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Μηναίου· ἀπὸ γ' καὶ ζ' ὥδῃς ὡς εἴθισται.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἵρμοι «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Ἄπας γηγενής*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ ζ' ἀναστάσιμον, καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

Εἰς τοὺς Αἶνοὺς στιχηρὰ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ ζ' ἑωθινὸν «*Ἡ ὄντως εἰρήνη*», Καὶ νῦν, «*Υπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος*» (ἢ «*Σήμερον σωτηρία*»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ 8 μακαρισμοὶ τοῦ ἡχου]. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «*Τὸν συνάναρχον Λόγον*» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Προσ-*

τασία». Απόστολος: Κυριακῆς ζ' ἐπιστολῶν, «Ἐχοντες χαρίσματα» (Ρωμ. ιβ' 6-14). Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς ζ' Ματθαίου, «Ἐμβὰς ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ πλοῖον» (Μτθ. θ' 1-8). Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

13. Δευτέρα. Ἡ σύναξις τοῦ ἀρχαγγέλου Γαβριήλ, Στεφάνου ὁσίου τοῦ Σαββαΐτου (†794), μάρτυρος Γολινδούχ.

Απόστολος: ἀρχαγγέλου, 8ης Νοεμ. (Ἑβρ. β' 2-10).

Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, 8ης Νοεμ. (Λκ. ι' 16-21).

14. Τρίτη. Ἀκύλα ἀποστόλου. Ἰούστου μάρτυρος, Ἰωσήφ Θεσσαλονίκης, Νικοδήμου ὁσίου τοῦ Ἀγιορείτου (†1809).

Απόστολος: ἡμέρας, Τρ. ζ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. ζ' 20-ζ' 12).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ζ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ιδ' 1-13).

Σημείωσις. Ἐνθα ἐορτάζεται ὁ ὁσιος Νικόδημος, καταλιμπάνεται ἡ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου (ψαλλομένη ἐν τοῖς ἀποδείπνοις), καὶ ἀναγνώσκονται τὰ εἰς τὴν οἰκείαν φυλλάδα κείμενα ἀναγνώσματα.

15. Τετάρτη. Κηρύκου μάρτυρος καὶ Ἰουλίττης τῆς μητρὸς αὐτοῦ (†305).

Απόστολος: τοῦ μάρτυρος, Ἰουλίου 15 (Α' Κορ. ιγ' 11-ιδ' 5).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ζ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ιδ' 35-ιε' 11).

Σημείωσις. Ἐὰν τυχὸν ψαλῇ ἐορτάσιμος ἀκολουθία τῶν μαρτύρων, λέγεται ἄνευ Παρακλητικῆς· καταβασίαι «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου»· κοντάκιον λειτουργίας «Προστασία»· Εὐαγγέλιον τῶν μαρτύρων, ὃ ζῆτει Σαββάτῳ ι' ἐβδ. Ματθαίου (Μτθ. ιζ' 24-ιη' 4)· κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε, παῖδες, Κύριον, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου· ἁλληλοῦια».

16. Πέμπτη. Ἀθηνογένους ἱερομάρτυρος (†311).

Απόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ζ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. ζ' 24-35).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ζ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ιε' 12-21).

17. Παρασκευή. † Μαρίνης μεγαλομάρτυρος (δ' αἰ.).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου· καταβασίαι «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου». Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «Προστασία»· Απόστολος: τῆς ἁγίας, Πέμπτης ιε' ἐβδ. ἐπιστολῶν, «Πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν» (Γαλ. γ' 23-δ' 5)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Δευτέρας ιε' ἐβδ. Ματθαίου, «Ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος» (Μρ. ε' 24-34)· κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

- 18. Σάββατον.** Αίμιλιανού, Παύλου, Θεῆς καὶ Οὐαλεντίνης τῶν μαρτύρων (†363).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. ζ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. ιβ' 1-3).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ζ' ἐβδ. Ματθ. (Ματθ. ι' 37-ια' 1).

- 19. † ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ'.** «Τῶν ἁγίων καὶ θεοφόρων πατέρων τῆς ἐν Χαλκηδόνι Δ' Οἰκουμενικῆς συνόδου (451)». Μακρίνης ὁσίας, ἀδελφῆς τοῦ μεγάλου Βασιλείου, καὶ Δίου ὁσίου (†380). Ἦχος πλ. β', ἐωθινὸν ζ'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε»· κοντάκιον «Ὡς ἀπαρχάς».

Εἵδησις. Ἡ ἀκολουθία τῶν ἁγίων πατέρων κεῖται ἐν τῷ Μηναίῳ μεταξὺ 13ης καὶ 14ης Ιουλίου.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα 4 (Τ.Μ.Ε. Προθεωρία §7), τῶν πατέρων προσόμοια 4 εἰς 6, Δόξα, «Τὰς μυστικὰς σήμερον», Καὶ νῦν, «Τίς μὴ μακαρίσει σε». Εἵσοδος, «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἀκολουθίας τῶν πατέρων. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «Ἀποστολικῶν παραδόσεων», Καὶ νῦν, «Ἀσπύρωσ ἐκ θείου Πνεύματος». Ἀπολυτίκια «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις», Δόξα, «Ὑπερδεδοξασμένος εἶ», Καὶ νῦν, «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθείς».

Τὸ μεσονυκτικόν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἀπολυτίκιον «Ὑπερδεδοξασμένος εἶ».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἕμωμος.] Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινὸν (ζ') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τῶν πατέρων· ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου, τὸ μεσῳδιον κάθισμα τῶν πατέρων «Φωστῆρες ὑπέρλαμπροι» καὶ τὸ θεοτοκίον· ἀφ' ε' τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῶν πατέρων, τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς τῶν πατέρων.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου». «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἄπας γηγενῆς».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Άγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ζ' ἀναστάσιμον «Ὅτι ἦσαν τὸν Κύριον», τῶν πατέρων «Πατέρων θείων σήμερον» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ «Ἐν δύο ταῖς θελήσεσιν».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῶν πατέρων προσόμοια 3 εἰς 4, εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν τὰ δύο τελευταῖα, Δόξα, «Τῶν ἁγίων πατέρων ὁ χορός», Καὶ νῦν, «Υπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς ζ' ᾠδῆς τοῦ κανόνος τῶν πατέρων]. Μετὰ τὴν εἰσοδον, ἀπολυτικά «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις», τὸ τῶν πατέρων καὶ τὸ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία». Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς Κυριακῆς τῶν πατέρων Ἰουλίου· Ἀπόστολος: τῶν πατέρων, 11 Ὀκτωβρίου, «Πιστὸς ὁ λόγος καὶ περὶ τούτων» (Τίτ. γ' 8-15)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, 18 Ἰανουαρίου, «Ὑμεῖς ἐστὲ τὸ φῶς τοῦ κόσμου» (Μτθ. ε' 14-19). Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε»· «Εἶδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

20. Δευτέρα. † Ἡλιοῦ προφήτου τοῦ Θεσβίτου (940 π.Χ.).

Ἡ ἐορτάσιμος ἀκολουθία τοῦ προφήτου ψάλλεται δίχα Παρακλητικῆς, κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν. Καταβασίαι οἱ εἵρμοι «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου». Κοντάκιον εἰς τὴν λειτουργίαν «Προστασία». Ἀπόστολος: τοῦ προφήτου, Ἰουλίου 20, «Υπόδειγμα λάβετε» (Ἰακ. ε' 10-20)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Παρασκευῆς α' ἐβδ. Λουκᾶ, «Ἐθαύμαζον οἱ ὄχλοι» (Λκ. δ' 22-30). Κοινωνικὸν «Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ».

21. Τρίτη. Ἰωάννου ὁσίου καὶ Συμεὼν τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ (†590). Παρθενίου ἐπισκόπου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. η' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. ι' 5-12).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. η' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ις' 6-12).

22. Τετάρτη. Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς τῆς καλλιπαρθένου μυροφόρου (α' αἰ.), Μαρκέλλης παρθενομάρτυρος.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. η' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. ι' 12-23).

Εὐαγγέλιον: μυροφόρου, Τρίτης δ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. η' 1-3).

- 23. Πέμπη.** Φωκά ιερομάρτυρος. Ἰεζεκιήλ τοῦ προφήτου (600 π.Χ.), Πελαγίας ὁσίας τῆς ἐν Τήνῳ (†1834).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ἡ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. ι' 28-ια' 8).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ἡ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ις' 24-28).

- 24. Παρασκευή.** Χριστίνης μεγαλομάρτυρος (†300). Ἀθηναγόρου τοῦ ἀπολογητοῦ, Θεοφίλου νεομάρτυρος (†1635).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. ἡ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. ια' 8-23).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ἡ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ιζ' 10-18).

- 25. Σάββατον.** † Ἡ κοίμησις τῆς ἁγίας Ἄννης, μητρὸς τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου. Ὀλυμπιάδος διακόνου (†408-410) καὶ Εὐπραξίας (†413) ὁσίων· μνήμη τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ε' Οἰκουμενικῆς συνόδου (553).

Ἡ ἐορτάσιμος ἀκολουθία τοῦ Μηναίου ψάλλεται δίχα Παρακλητικῆς. Τὰ τῆς λιτῆς στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Καταβασίαι «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*». Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον τοῦ Μηναίου «*Προγόνων Χριστοῦ*». Ἀπόστολος: τῆς ἁγίας, 23 Σεπτεμβρίου, «*Ἀβραάμ δύο υἱοὺς ἔσχεν*» (Γαλ. δ' 22-27). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Σαββάτου ζ' ἐβδ. Λουκᾶ, «*Οὐδεὶς λύχνον ἄψας*» (Λκ. η' 16-21)· κοινωνικὸν «*Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι*».

- 26. † ΚΥΡΙΑΚΗ Η' ΜΑΤΘΑΙΟΥ.** † Παρασκευῆς ὁσιομάρτυρος (β' αἰ.), Ἑρμολάου ιερομάρτυρος (†305). Ἦχος βαρὺς, ἐωθινὸν η'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «*Ζωὴν τὴν κυήσασαν*»· κοντάκιον «*Προγόνων Χριστοῦ*».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», ἀναστάσιμα 6 καὶ τῆς ἁγίας 3 εἰς 4, Δόξα, «*Παρθενομάρτυς ἀθληφόρε*», Καὶ νῦν, «*Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης*». Εἰσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τῆς ἁγίας «*Δεῦτε πάντα τῆς γῆς τὰ πέρατα*», Καὶ νῦν, «*Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου*». Ἀπολυτίκια «*Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου*», Δόξα, «*Τὴν σπουδὴν σου τῇ κλήσει*», Καὶ νῦν, «*Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι*».

Τὸ μεσονυκτικόν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (η΄) μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ τῆς ὁσιομάρτυρος· ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς τὸ μεσώδιον κάθισμα τοῦ Μηναίου «*Ἐκ σπαργάνων μητρῶων*», Δόξα, Καὶ νῦν, θεοτοκίον «*Ὡς παρθένον καὶ μόνην*»· ἀφ' ς' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναζάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Ἄπας γηγενής*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ η' ἀναστάσιμον «*Δύο ἀγγέλους βλέψασα*», τῆς ἁγίας «*Ῥωσθεῖσα, καλλιπάρθενε*» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ «*Μαρία, καθαρώτατον*».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῆς ἁγίας προσόμοια 3 εἰς 4, εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα «*ὑπομένων ἐπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε με καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου*», «*Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατεύθυνε τὰ διαβήματά μου*», Δόξα, τὸ η' ἑωθινὸν «*Τὰ τῆς Μαρίας δάκρυα*», Καὶ νῦν, «*ὑπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος*» (ἢ «*Σήμερον σωτηρία*»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς ς' ᾠδῆς τοῦ κανόνος τῆς ἁγίας]. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «*Κατέλυσας*», «*Τὴν σπουδὴν σου τῇ κλήσει*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Προστασία*». Απόστολος: τῆς ἁγίας, Πέμπτης ιε' ἐβδ. ἐπιστολῶν, «*Πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν*» (Γαλ. γ' 23-δ' 5)· Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς ἡ' Ματθαίου, «*Εἶδεν ὁ Ἰησοῦς*» (Μτθ. ιδ' 14-22). Κοινωνικὸν «*Αἰνεῖτε*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

27. Δευτέρα. † Παντελεήμονος μεγαλομάρτυρος τοῦ ἱαματικοῦ (†305).

Ἡ ἐορτάσιμος ἀκολουθία τοῦ Μηναίου ψάλλεται δίχα Παρακλητικῆς. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Χοροὶ Ἰσραὴλ*». Κοντάκιον «*Ἐπὶ τοῦ ὅρους μετεμορφώθης*» (6ης Αὐγούστου)· Απόστολος: τοῦ ἁγίου, 26 Ὀκτωβρίου, «*Ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι*» (Β' Τιμ. β'

1-10)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, 23 Ἀπριλίου, «*Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν*» (Ιω. ιε' 17-ις' 2)· κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*».

Εἶδησις. Ἀπὸ σήμερον μέχρι 5ης Ἀγούστου (πλὴν τῆς 1ης Ἀύγ.), ἐὰν ἐορτάζεται ἅγιος, καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Χοροὶ Ἰσραήλ», εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον «Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης» μέχρι τῆς 13ης Ἀγούστου (πλὴν τῆς 1ης καὶ τῆς 5ης Ἀγούστου).

- 28. Τρίτη.** Προχόρου, Νικάνορος, Τίμωνος καὶ Παρμενᾶ τῶν ἀποστόλων. Εἰρήνης ὁσίας Χρυσοβαλάντου, Παύλου ὁσίου τοῦ Ξηροποταμηνοῦ.

Ἀπόστολος: ἀγίων, Κυριακῆς μυροφόρων (Πρξ. ς' 1-7).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. θ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ιη' 18-22, ιθ' 1-2, 13-15).

- 29. Τετάρτη.** Καλλινίκου καὶ Θεοδότῃς μαρτύρων (γ'-δ' αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. θ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. ιγ' 4-ιδ' 5).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. θ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. κ' 1-16).

- 30. Πέμπτη.** Σίλουανοῦ τοῦ καὶ Σίλα καλουμένου, Κρήσκεντος, Ἐπαινετοῦ καὶ Ἀνδρονίκου ἀποστόλων (α' αἰ.).

Ἀπόστολος: ἀποστόλου, Σαβ. ε' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. ιε' 35-41).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. θ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. κ' 17-28).

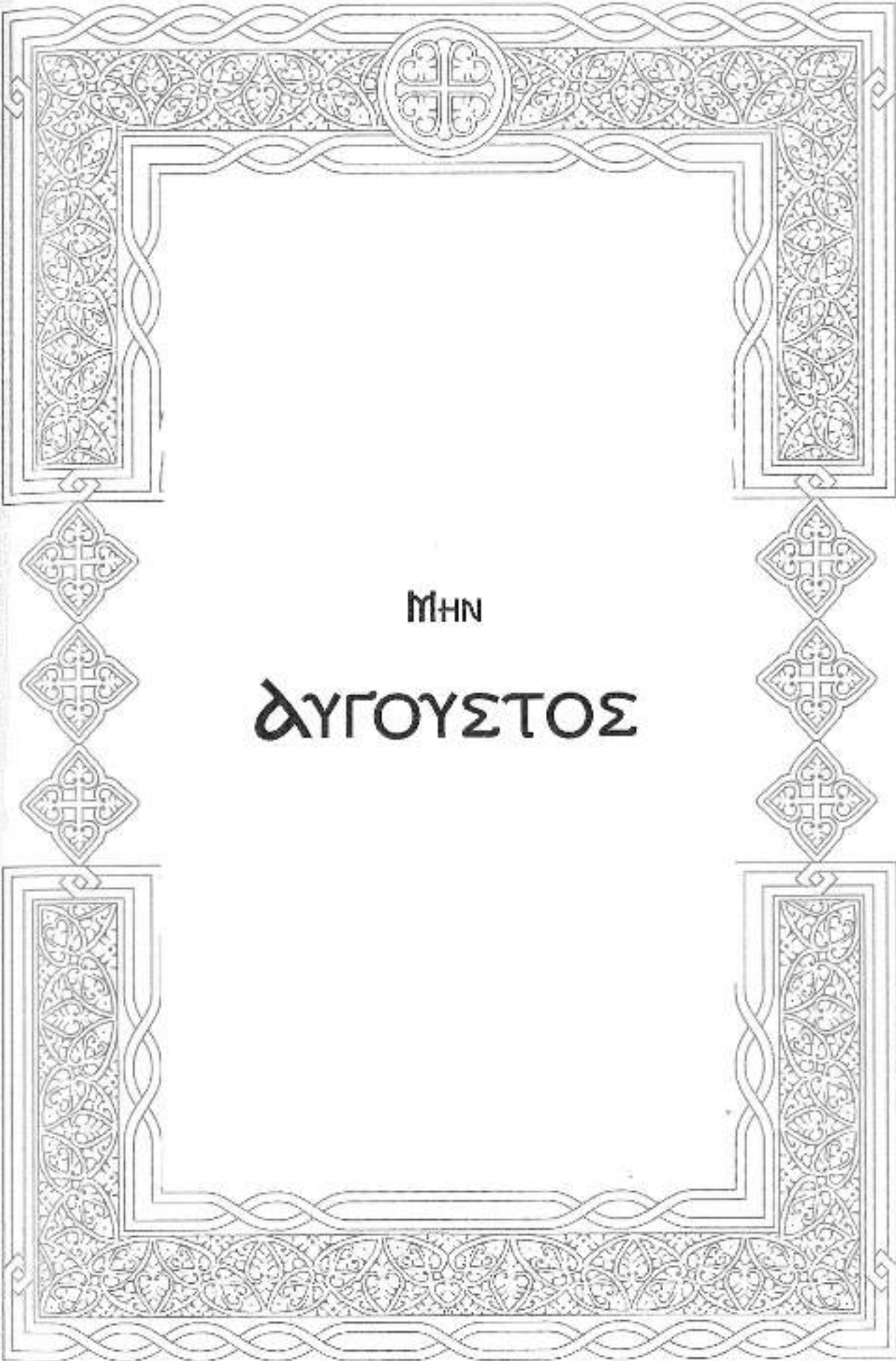
- 31. Παρασκευή.** Εὐδοκίμου δικαίου (θ' αἰ.), προεόρτια τῆς προόδου τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. θ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. ιδ' 26-40).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. θ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. κα' 12-14, 17-20).

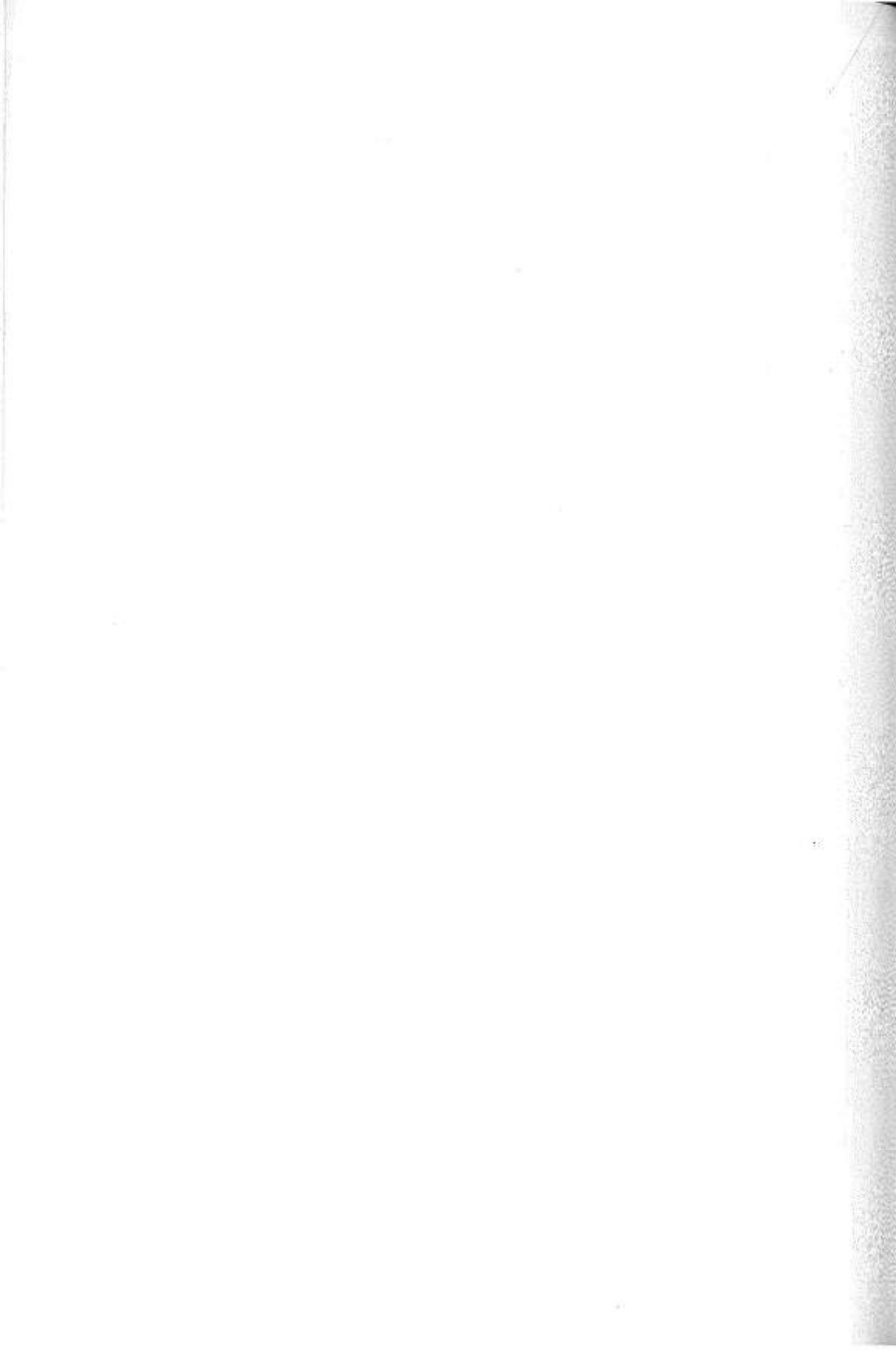

ΜΗΝ

ΔΥΓΟΥΣΤΟΣ

ΜΗΝ ΔΥΓΟΥΣΤΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα καὶ μίαν
Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 13 καὶ ἡ νύξ ὥρας 11

- 1. Σάββατον.** Ἡ πρόοδος (ἢ τοι ἐξοδος καὶ προσκύνησις) τοῦ τιμίου Σταυροῦ· τῶν ἁγίων ἐπτὰ Μακκαβαίων, Σολομονῆς τῆς μητρὸς αὐτῶν καὶ Ἐλεαζάρου τοῦ διδασκάλου αὐτῶν (166 π.Χ.). Ἐλέσης ὁσιομάρτυρος. (Τ.Μ.Ε., 1η Αὐγούστου §§1-3).

Ἀρχὴ τῆς νηστείας τοῦ δεκαπενταυγούστου

Ἡ ἀκολουθία, ἐορτάσιμος οὔσα, ψάλλεται δίχα Παρακλητικῆς, ὡς ἔχει εἰς τὸ Μηναῖον μετὰ εἰσόδου εἰς τὸν ἑσπερινόν. Καταβασίαι «*Σταυρὸν χαράζας*». Κοντάκιον «*Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ σταυρῷ*»· τρισάγιον (βλέπε κατωτέρω σημείωσιν)· Ἀπόστολος· τῶν ἁγίων, Κυριακῆς α' ἐπιστολῶν, «*Οἱ ἅγιοι πάντες*» (Ἑβρ. ια' 33-ιβ' 2)· Εὐαγγέλιον· ὁμοίως, Τετάρτης γ' ἐβδ. Ματθαίου, «*Ἴδού ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς*» (Μτθ. ι' 16-22)· «*Ἄξιον ἐστί*»· κοινωνικὸν τοῦ Σταυροῦ «*Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε· ἀλληλούια*», «*Εἶδομεν τὸ φῶς*».

Σημείωσις. «*Τὸ Ἱεροσολυμιτικὸν Τυπικὸν*» (ἢ τοι τὸ Τυπικὸν τῆς Λαύρας τοῦ ἁγ. Σάββα) «*διατάττει καὶ κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν μετὰ τὴν δοξολογίαν νὰ τελεῖται ἡ πρόοδος τοῦ τιμίου Σταυροῦ κατὰ τὴν τάξιν τῆς γ' Κυριακῆς τῶν νηστειῶν. Ἐὰν γίνηται πρόοδος τοῦ Σταυροῦ*», μετὰ τὴν τελετὴν ψάλλεται τὸ τροπάριον «*Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου*», εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν τὰ ἀντίφωνα τῆς αὐτῆς Κυριακῆς (γ' νηστειῶν), ἐνῶ «*λέγεται ἀντὶ τρισαγίου* “*Τὸν σταυρόν σου*”» (βλ. Τ.Μ.Ε., 1η Αὐγούστου, σημείωσις μετὰ τὴν §2· πρβλ. καὶ τὸ Μηναῖον, ἐν τέλει τοῦ ὁρθρου τῆς ἡμέρας).

Εἶδησις. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας τελεῖται κατὰ τάξιν ὁ ἑσπερινὸς μετὰ τῶν ἀναστασίμων τῆς Κυριακῆς, ἄνευ παρακλήσεως.

- 2. † ΚΥΡΙΑΚΗ Θ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ.** Ἀνακομιδὴ λειψάνου τοῦ πρωτομάρτυρος καὶ ἀποστόλου Στεφάνου (428). Θεοδώρου νεομάρτυρος (†1690). Ἦχος πλ. δ', ἐωθινὸν θ' (Τ.Μ.Ε., 2 Αὐγούστου §2, καὶ 27 Ἰουλίου §§2-4).

Εἰς τὴν Θ'. Απολυτικά «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου», Δόξα, «Τὰς ἀλγηδόνας τῶν ἁγίων»· κοντάκιον «Ὁ ὑψωθείς».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ ἁγίου 3 εἰς 4, Δόξα, «Πρῶτος ἐν μάρτυσι», Καὶ νῦν, «Ὁ βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν». Εἴσοδος κ.λπ.. Απόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «Χαίροις ἐν Κυρίῳ», Καὶ νῦν, «Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου». Απολυτικά «Ἐξ ὕψους κατήλθες», Δόξα, «Βασίλειον διάδημα», Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτικά. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.] Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινὸν (θ') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ ὁ τοῦ ἁγίου. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὰ μεσώδια καθίσματα τοῦ Μηναίου. Ἀφ' ε' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Χοροὶ Ἰσραὴλ»· «Τὴν τιμωτέραν», «Ὁ τόκος σου ἄφθορος».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ θ' ἀναστάσιμον «Συγκεκλεισμένων, δέσποτα», τοῦ ἁγίου «Ὁ πρῶτος τῶν μαρτύρων» καὶ τὸ θεοτοκίον «Ὅν περ αἱ ἄνω τάξεις».

Εἰς τοὺς Αἴνους στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ πρωτομάρτυρος προσόμοια 3 εἰς 4, εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα «Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὥσει κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται», «Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς ἀύλαις τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσει», Δόξα, τὸ θ' ἐωθινὸν «Ὡς ἐπ' ἐσχάτων», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς ε' ᾠδῆς τοῦ κανόνος τοῦ ἁγίου]. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτικά «Ἐξ ὕψους κατήλθες», «Βασίλειον διάδημα» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἐπὶ

τοῦ ὄρους μετεμορφώθης». Απόστολος: Κυριακῆς θ' ἐπιστολῶν, «Θεοῦ ἐσμεν συνεργοί» (Α' Κορ. γ' 9-17). Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς θ' Ματθαίου, «Ἡνάγκασεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ» (Μτθ. ιδ' 22-34). Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

Εἰδησις. Ἀπὸ σήμερον τὸ ἐσπέρας μέχρι τῆς ἐσπέρας τῆς 13ης τοῦ αὐτοῦ μηνὸς συνάπτεται εἰς τὰς ἀκολουθίας τῶν ἐσπερινῶν —ἐξαιρέσει τῶν ψαλλομένων τὸ ἐσπέρας τοῦ Σαββάτου καὶ τὸ ἐσπέρας τῆς παραμονῆς τῆς ἑορτῆς τῆς Μεταμορφώσεως— εἰς ἐκ τῶν δύο παρακλητικῶν καινόνων τῆς Θεοτόκου, «τῇ μὲν α' ἡμέρᾳ ὁ μικρὸς, τῇ δὲ β' ὁ μέγας καὶ οὕτω καθεξῆς», ἀπὸ δὲ τῆς πρώτης Κυριακῆς τοῦ Αὐγούστου, ψάλλονται, ὡς εἴθισται, ὁ μὲν μέγας τὴν ἐσπέραν τῆς Κυριακῆς, τῆς Τρίτης καὶ τῆς Πέμπτης, ὁ δὲ μικρὸς τὴν ἐσπέραν τῆς Δευτέρας, τῆς Τετάρτης καὶ τῆς Παρασκευῆς. Κατὰ ταῦτα ψάλλονται ὁ μὲν μικρὸς τὴν ἐσπέραν τῆς 3ης, 7ης, 10ης καὶ 12ης Αὐγούστου, ὁ δὲ μέγας τὴν ἐσπέραν τῆς 2ας, 4ης, 6ης, 9ης, 11ης καὶ 13ης τοῦ μηνός.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Μετὰ τὸν προοιμιακόν (ἄνευ Ψαλτηρίου), εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», στιχηρὰ ἐκ τῆς Παρακλητικῆς τοῦ πλ. δ' ἤχου καταनुκτικὰ δύο καὶ τῶν ἀσωμάτων ἔν, καὶ ἐκ τοῦ Μηναίου (Αὐγούστου 3) ἕτερα 3 «Οἱ ὁσιοί σου, Κύριε» κ.λπ., Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἐν συνεχείᾳ προσόμοιον θεοτοκίον «Οἱ λογισμοὶ ἀκάθαρτοι». Ἀπόστιχα τὰ τῆς Παρακλητικῆς. «Νῦν ἀπολύεις» καὶ εὐθὺς

Ἡ παράκλησις. Μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» ὁ ρμβ' (142ος) ψαλμὸς «Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου». Οἱ χοροὶ τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ θεοτοκίον «Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς», Δόξα, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, Καὶ νῦν, τὸ ἕτερον θεοτοκίον «Οὐ σιωπήσωμεν ποτέ». Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα καὶ ψάλλεται ὁ κανὼν τῆς μεγάλης παρακλήσεως ἐκ τοῦ Ὠρολογίου ἄνευ τῶν εἰρμῶν. Μετὰ τὸ κοντάκιον «Προστασία» (καταλιμπανομένου τοῦ ἀντιφώνου τῶν ἀναβαθμῶν) εὐθὺς τὸ προκείμενον «Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου» καὶ τὰ λοιπὰ. Εἰς τὰ μεγαλυνάρια θυμῷ ὁ ἱερεὺς τὸ θυσιαστήριον καὶ τὸν λαόν, πρὸ δὲ τοῦ «Πᾶσαι τῶν ἀγγέλων» ψάλλεται καὶ τὸ μεγαλυνάριον τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ. Μετὰ τὸ τρισάγιον κ.λπ. (ἐπειδὴ ἡ ἀκολουθία τῶν ὁσίων στερεῖται ἰδιομέλου δοξαστικοῦ) ἀντὶ ἀπολυτικίου τὰ 3 καταनुκτικὰ

τροπάρια «*Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε*», Δόξα, «*Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς*», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «*Τῆς εὐσπλαγχνίας*». Ἡ ἐκτενὴς ἀπὸ τῆς αἰτήσεως «*Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός*», «*Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός*», καὶ ἡ (μεγ.) ἀπόλυσις, ἀλλὰ πρὸ τοῦ «*Δι' εὐχῶν*» ψάλλονται τὰ ἐξαποστειλάρια «*Ἀπόστολοι ἐκ περάτων*» καὶ λοιπά (κατὰ νεώτερον ἔθος, τὰ ἐξαποστειλάρια ταῦτα ψάλλονται καθ' ἐκάστην καθ' ὅλην τὴν περίοδον τοῦ δεκαπενταυγούστου). [Ἐν τῇ ἀπολύσει μνημονεύονται οἱ ἅγιοι τῆς 3ης Αὐγούστου].

3. Δευτέρα. Δαλμάτου, Φαύστου καὶ Ἰσαακίου ὁσίων. Θεοκλητοῦς ὁσίας, Σαλώμης τῆς μυροφόρου, Θεοδώρας τῆς ἐν Θεσ/νίκη.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ι' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. ιε' 12-20).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ι' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. κα' 18-22).

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας. Ὁ ἐσπερινὸς τῆς 4ης Αὐγούστου ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ (μετὰ Παρακλητικῆς): μετὰ τὸ «*Νῦν ἀπολύεις*» ἡ *μικρὰ παράκλησις*: ἐν τέλει ἀντὶ ἀπολυτικίου τὰ 3 κατανυκτικὰ τροπάρια «*Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε*» κ.λπ. [Ἐν τῇ ἀπολύσει μνημονεύονται οἱ ἅγιοι τῆς 4ης Αὐγούστου.]

4. Τρίτη. Τῶν ἐπτὰ παιδῶν τῶν ἐν Ἐφέσῳ.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. ι' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. ιε' 29-38).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ι' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. κα' 23-27).

Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας. Ὁ ἐσπερινὸς τῆς 5ης Αὐγούστου ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ (ἄνευ Παρακλητικῆς): μετὰ τὸ «*Νῦν ἀπολύεις*» ἡ *μεγάλῃ παράκλησις*: ἐν τέλει τὸ προεόρτιον ἀπολυτίκιον ἅπαξ. [Ἐν τῇ ἀπολύσει μνημονεύεται ὁ ἅγιος τῆς 5ης Αὐγούστου]

5. Τετάρτη. Προεόρτια τῆς Μεταμορφώσεως: Εὐσιγνίου μάρτυρος (†362). Εὐγενίου ὁσίου τοῦ Αἰτωλοῦ.

Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, ἄνευ Παρακλητικῆς. Στιχηρὰ αἰνῶν δὲν ψάλλονται «*Σοὶ δόξα πρέπει*» κ.λπ. καὶ τὰ ἐν τῷ Μηναίῳ ἀπόστιχα. Εἰς τὴν λειτουργίαν, τὸ προεόρτιον κοντάκιον «*Ἐν τῇ θείᾳ σήμερον*». Ἀπόστολος: προεόρτιος, Παρ. λβ' ἐβδ. ἐπιστ., «*Πέτρος ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ*» (Α' Πέτρου α' 1-β' 10): Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετάρτης ι' ἐβδ. Ματθαίου (Μτθ. κα' 28-32). Κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας.

Ειδήσεις. 1. Από σήμερα μέχρι της 23ης Αύγουστου παύει ἡ χρῆσις τῆς Παρακλητικῆς πλὴν τῶν Κυριακῶν.

2. Σήμερα ἑσπέρας τελεῖται ὁ τῆς ἑορτῆς ἑσπερινὸς ἄνευ παρακλήσεως.

6. Πέμπτη. † Η ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Χριστοῦ τὴν μεταμόρφωσιν»· κοντάκιον «Ἐν τῇ θεῇ σήμερον μεταμορφώσῃ».

Ἡ ἀκολουθία ἅπασα ψάλλεται κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μηναίου.

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν ἄνευ Ψαλτηρίου καὶ ἄνευ Παρακλήσεως. Τὰ διὰ τὴν λιτὴν ιδιόμελα τῆς ἑορτῆς εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Τὸ ἀπολυτίκιον «Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει» τρεῖς ἐν τε τῷ ἑσπερινῷ καὶ τῷ ὀρθρῷ. Απόλυσις «Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθείς ἐν δόξῃ ἐνώπιον τῶν ἁγίων αὐτοῦ μαθητῶν καὶ ἀποστόλων Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

Εἰς τὸν ὀρθρον, Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς, «Παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον» (Λκ. θ' 28-36)· ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα, κ.τ.λ. ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Σταυρὸν χαράξας»· (ἀντὶ τοῦ Τὴν τιμιωτέραν) ἡ θ' ᾠδὴ ἀμφοτέρων τῶν κανόνων καὶ εἴτα οἱ εἰρμοὶ «Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε», «Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου»· μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν τὸ ἀπολυτίκιον «Μετεμορφώθης» ἅπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τὰ τῆς ἑορτῆς.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ* «Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, Κύριε, ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθείς, ψάλλοντάς σοι ἄλληλούια».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ μόνον τὸ ἀπολυτίκιον «Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει» καὶ τὸ κοντάκιον «Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης». Τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: ἑορτῆς, «Σπουδάσατε βεβαίαν ὑμῶν» (Β' Πέτρου α' 10-19)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς» (Μτθ. ιζ' 1-9).

* Ἐστω γνωστὸν ὅτι νεώτεραι λειτουργικαὶ ἐκδόσεις ἔχουν ὡς εἰσοδικὸν τὸδε· «Θαβὼρ καὶ Ἑρμῶν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθείς».

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ τροπάριον τῆς ζ' ᾠδῆς τοῦ β' κανόνος τῆς ἑορτῆς «*Νῦν τὰ ἀνήκουστα ἠκούσθη*». Κοινωνικὸν «*Ὑπὸ τῷ φωτὶ τῆς δόξης τοῦ προσώπου σου, Κύριε, πορευσόμεθα εἰς τὸν αἰῶνα*»· ἀντὶ τοῦ *Εἶδομεν τὸ φῶς* τὸ «*Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει*».

[Πολλαχοῦ, κατὰ παράδοσιν, προτίθενται ὑπὸ τὴν εἰκόνα τοῦ δεσπότου Χριστοῦ ὄριμοι σταφυλαὶ καὶ μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν ψάλλονται τὸ ἀπολυτίκιον, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, καὶ ἀναγινώσκεται παρὰ τοῦ ἱερέως ἡ εὐχή «*Εἰς εὐλόγησιν σταφυλῆς*»· «*Εὐλόγησον, Κύριε, τὸν καρπὸν τοῦτον τῆς ἀμπέλου*» (βλ. Τερατικόν).]

Ὑπὸ τῇ τραπέζῃ κατάλυσις ἰχθύος.

Εἰδήσεις. 1. Ἀπὸ αὐριον μέχρι τῆς 12ης τοῦ μηνός, τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσονται οἱ κανόνες τῆς Μεταμορφώσεως ἐναλλάξ· ἐὰν δὲ ἑορτάζεται καὶ ἅγιος, ψάλλονται καταβασίαι «*Σταυρὸν χαράξας*».

2. Ἀπὸ αὐριον ἕως τῆς 12ης Αὐγούστου εἰς τὴν λειτουργίαν ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφουμνίων αὐτῶν (Τ.Μ.Ε., σελ. 49, §5)· εἰσοδικὸν «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν... σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ*»· κοντάκιον «*Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης*». Ἔως τῆς θ' ὥρας τῆς 13ης Αὐγούστου, ἐν ᾗ ἀποδίδεται ἡ ἑορτή, ἀπόλυσις «*Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ μετεμορφωθείς*» κ.τ.λ., ὡς ἐν τῇ 6ῃ Αὐγούστου.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας ὁ ἑσπερινὸς τῆς 7ης τοῦ μηνός ὡς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ, γίνεται δὲ εἴσοδος καὶ ψάλλεται τὸ μέγα προκείμενον «*Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ*» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Μετὰ τὸ «*Νῦν ἀπολύεις*» ἡ **μεγάλῃ παρακλήσις**. Μετὰ τὸ τρισάγιον κ.λπ. τὸ ἀπολυτίκιον μόνον τῆς ἑορτῆς (ἅπαξ), ὃ περ ψάλλεται καθ' ἑκάστην μέχρι τῆς 13ης Αὐγούστου. [Ἐν τῇ ἀπολύσει μνημονεύεται ὁ ἅγιος τῆς 7ης Αὐγούστου.]

- 7. Παρασκευή.** Δομετίου ὁσιομάρτυρος τοῦ Πέρσου (†363). Νικάνορος ὁσίου (†1519), κτίτορος τῆς ἰ. μονῆς «*Ζάβορδας*» Γρεβενῶν· Θεοδοσίου ὁσίου, προστάτου Ἀργολίδος.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. ι' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. α' 12-20).

Εὐαγγέλιον: μεθέορτον, 7ης Αὐγούστου (Μρ. θ' 2-9).

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας ὁ ἑσπερινὸς τῆς 8ης τοῦ μηνός μετὰ τῆς **μικρᾶς παρακλήσεως**. Ἐν τέλει τὸ ἀπολυτίκιον «*Μετεμορ-*

φώθης» [ἐν τῇ ἀπολύσει μνημονεύεται ὁ ἅγιος τῆς 8ης Αὐγούστου].

- 8. Σάββατον μετὰ τὴν ἑορτὴν.** Αἰμιλιανοῦ Κυζίκου (†813-20). Μύρωνος Κρήτης (†350), Τριανταφύλλου νεομ. ἐκ Ζαγοράς (†1680), Ἀναστασίου νεομ. τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ (†1794). Καλινίκου Ἐδέσσης (†1984).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. ι' ἐβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. ιε' 30-33).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ι' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ιζ' 24-ιη' 4).

Σημείωσις. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας τελεῖται κατὰ τάξιν ὁ ἑσπερινὸς μετὰ τῶν ἀναστασίμων τῆς Κυριακῆς, ἄνευ παρακλήσεως.

- 9. † ΚΥΡΙΑΚΗ μετὰ τὴν ἑορτὴν.** Ματθίου τοῦ ἀποστόλου (†63).

Ἦχος α', ἐωθινὸν ι'.

Σημείωσις. Κατὰ παγίαν τάξιν τοῦ Τ.Μ.Ε. (διατάξεις 6ης Αὐγ. §§ 7-9) ἡ μὴ ἑορτάσιμος ἀκολουθία τοῦ ἁγίου τοῦ Μηναίου καταλιμπάνεται (λεγομένη ἐν τοῖς ἀποδείπνοις).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Μετεμορφώθης»· κοντάκιον «Ἐπὶ τοῦ ὄρους».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα 6 καὶ μεθέορτα (9ης Αὐγούστου) 3 «Τῆς παναγίας ἐνδόξου μεταμορφώσεως» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, τῆς ἑορτῆς «Δεῦτε ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὄρος Κυρίου» (λιτῆς 6ης Αὐγούστου), Καὶ νῦν, «Τὴν παγκόσμιον δόξαν». Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Νόμον καὶ προφητῶν σε» (λιτῆς 6ης Αὐγούστου). Ἀπολυτικά «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», Δόξα, Καὶ νῦν, «Μετεμορφώθης». Ἀπόλυσις «Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθείς ἐν δόξῃ ἐνώπιον τῶν ἁγίων αὐτοῦ μαθητῶν καὶ ἀποστόλων καὶ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἀπολυτίκιον «Μετεμορφώθης».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτικά «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Μετεμορφώθης». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἕμωμος.] Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα, ἀλλ' ἀντὶ θεοτοκίων τὰ μεθέορτα τῆς 9ης Αὐγούστου. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ι') μετὰ τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ ὁ α' τῆς ἑορτῆς (6 Αὐγούστου) ἄνευ εἰρμῶν· ἀπὸ γ' ᾠδῆς [τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς καὶ] τὸ μεσώδιον κάθισμα τῆς 9ης Αὐγούστου «*Ἑορτὴ ὑπέρλαμπρος*»· ἀφ' ς' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ μηνολόγιον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Σταυρὸν χαράξας*». «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε, παράδεισος*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ ι' ἀναστάσιμον «*Τιβεριάδος θάλασσα*», καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς «*Πρὸ τοῦ σταυροῦ σου*» (9 Αὐγούστου).

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῆς κυρίας ἡμέρας τῆς ἑορτῆς (6 Αὐγούστου) προσόμοια 3 «*Πρὸ τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου*» κ.λπ. εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς τὰ 2 τελευταῖα α) «*Σοὶ εἰσὶν οἱ οὐρανοὶ καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ· τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ ἐθεμελίωσας*», β) «*Θαβὼρ καὶ Ἑρμῶν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται*», Δόξα, τὸ ι' ἑωθινὸν «*Μετὰ τὴν εἰς ἄδου κάθοδον*», Καὶ νῦν, «*Ὑπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον σωτηρία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφυννίων αὐτῶν ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἡχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς ς' ᾠδῆς τοῦ κανόνος τῆς ἑορτῆς].

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «*Τοῦ λίθου σφραγισθέντος*», «*Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυριακῆς ι' ἐπιστολῶν, «*Ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους*» (Α' Κορ. δ' 9-16). Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς ι' Ματθαίου, «*Ἀνθρωπὸς τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ*» (Μτθ. ις' 14-23).

«*Ἄξιον ἐστίν*». «*Αἰνεῖτε*»· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας ὁ ἐσπερινὸς τῆς 10ης Αὐγούστου μετὰ τῆς μεγάλης παρακλήσεως. Ἐν τέλει τὸ ἀπολυτίκιον «*Μετεμορ-*

φώθης». [Εν τῇ ἀπολύσει μνημονεύεται ὁ ἅγιος τῆς 10ης Αὐγούστου.]

- 10. Δευτέρα.** Λαυρεντίου ἀρχidiaκόνου καὶ μάρτυρος. Ξύστου ἐπισκόπου Ῥώμης τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν (†258).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ια' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. β' 3-15).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ια' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. κγ' 13-22).

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας ὁ ἐσπερινὸς τῆς 11ης Αὐγούστου μετὰ τῆς *μικρᾶς παρακλήσεως*. Ἐν τέλει τὸ ἀπολυτίκιον «*Μετεμορφώθης*». [Εν τῇ ἀπολύσει μνημονεύεται ὁ ἅγιος τῆς 11ης Αὐγούστου.]

- 11. Τρίτη.** Εὐπλου διακόνου (†304). Νήφωνος ΚΠόλεως (†1502)· ἀνάμνησις θαύματος τοῦ ἁγ. Σπυρίδωνος ἐν Κερκύρᾳ (1716).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. ια' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. β' 14-γ' 3).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ια' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. κγ' 23-28).

Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας. Ὁ ἐσπερινὸς τῆς 12ης τοῦ μηνός, ὡς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ, μετὰ τῆς *μεγάλης παρακλήσεως*· ἐν τέλει τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ὁσίου «*Ὁρθοδοξίας ὁδηγέ*», Δόξα, Καὶ νῦν, «*Μετεμορφώθης*». [Εν τῇ ἀπολύσει μνημονεύονται οἱ ἅγιοι τῆς 12ης Αὐγούστου.]

- 12. Τετάρτη.** Φωτίου καὶ Ἀνικήτου τῶν μαρτύρων (†305-306).

Εἰδησις. Σήμερον συμπάλλεται καὶ ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ διὰ τὸ ἀποδίδοσθαι αὐρίον τὴν ἐορτὴν.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. ια' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. γ' 4-11).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ια' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. κγ' 29-39).

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας. Ὁ ἐσπερινὸς τῆς ἀποδόσεως ψάλλεται ὡς τῇ κυρίᾳ ἡμέρᾳ τῆς ἐορτῆς, ἄνευ ὅμως τῶν ἀναγνωσμάτων καὶ ἄνευ τῆς λιτῆς, ἃ τινα καταλιμπάνονται. Μετὰ τὸ «*Νῦν ἀπολύεις*» συνάπτεται καὶ ἡ τελευταία *μικρὰ παράκλησις*. Μετὰ τὸ τρισάγιον κ.λπ. τὸ ἀπολυτίκιον «*Μετεμορφώθης*» τρίς.

- 13. Πέμπτη.** Ἀπόδοσις τῆς ἐορτῆς τῆς Μεταμορφώσεως· μετάθεσις λειψάνου τοῦ ἁγ. Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ.

Τῇ Πέμπτῃ πρωί. Τὸ καθ' ἡμέραν μεσονυκτικόν, ἄνευ τῶν διὰ τὴν λιτὴν στιχηρῶν τῆς ἐορτῆς. Ὁ ὁρθρος ψάλλεται ὡς ἐν

τῇ α' ἡμέρᾳ τῆς ἐορτῆς (6 Αὐγούστου), ἀλλ' ἄνευ τοῦ καθίσματος τοῦ πολυελέου καὶ ἄνευ τοῦ Εὐαγγελίου μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ· ὁθεν μετὰ τὰ δύο καθίσματα, ὁ ν' ψαλμὸς καὶ εὐθὺς οἱ κανόνες· συναξάριον τὸ τῆς 13ης τοῦ μηνός.

Εἰς τὴν λειτουργίαν ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς ἐορτῆς· Απόστολος: ἡμέρας, Πέμπτης ια' ἐβδ. ἐπιστολῶν (Β' Κορ. δ' 1-12). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμπτης ια' ἐβδ. Ματθαίου (Μτθ. κδ' 13-28). Εἰς τὸ *Ἐξαιρέτως* ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς «Ὁ τόκος σου ἄφθορος». Κοινωνικὸν «Ἐν τῷ φωτὶ τῆς δόξης τοῦ προσώπου σου...»· ἀντὶ τοῦ *Εἶδομεν τὸ φῶς* τὸ τροπάριον «Μετεμορφώθης».

Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας. Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Μετεμορφώθης»· κοντάκιον «Ἐπὶ τοῦ ὄρους»· ἀπόλυσις (μικρὰ) «Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ», ὡς εἰς τὸν ἐσπερινὸν τῆς ἐορτῆς.

Ὁ προεόρτιος ἐσπερινὸς τῆς 14ης Αὐγούστου κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν καὶ ἡ τελευταία *μεγάλῃ παράκλησις*· μετὰ τὸ τρισάγιον κ.λπ. τὸ προεόρτιον ἀπολυτίκιον «*Λαοὶ προσκιρτήσατε*» (ἅπαξ).

14. Παρασκευή. Προεόρτια τῆς κοιμήσεως τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, Μιχαίου τοῦ προφήτου (η' π.Χ. αἰ.).

Εἶδησις. Σήμερον, ἐὰν ἐορτάζεται ἄγιος, καταβασίαι «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου... ταύτης τὴν κοίμησιν» (ὄρα εἰρμούς β' κανόνος 15ης Αὐγούστου).

Ὁ ὄρθρος κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν. Κοντάκιον λειτουργίας «*Τῇ ἐνδόξῳ μνήμῃ σου ἡ οἰκουμένη*».

Απόστολος: ἡμέρας, Παρ. ια' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. δ' 13-18).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ια' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. κδ' 27-33, 42-51).

15. Σάββατον. † Η ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΓΙΑΣ ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ ΗΜΩΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ ΔΕΙΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «*Λαοὶ προσκιρτήσατε*»· κοντάκιον «*Τῇ ἐνδόξῳ μνήμῃ σου*».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ἡ ἀκολουθία ἅπασα ὡς ἔχει εἰς τὸ Μηναῖον, ἀλλὰ τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ θὰ ψαλοῦν εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἐν τῇ γεννήσει*» τρίς (ὡσαύτως καὶ εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*»). Ἀπόλυσις «*Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν*

ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου αὐτοῦ μητρός, ἧς τὴν κοίμησιν ἐορτάζομεν, δυνάμει τοῦ τιμίου...»

Εἰς τὸν ὄρθρον. Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μηναίου. Εὐαγγέλιον τῆς ἐορτῆς «*Ἀναστᾶσα Μαριάμ*». Οἱ δύο κανόνες μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ μετὰ στίχου «*Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς*». Καταβασίαι «*Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ*» ἢ θ' ᾠδὴ τῶν δύο κανόνων μετὰ τῶν μεγαλυναρίων, εἰς μὲν τὸν α' «*Αἱ γενεαὶ πᾶσαι μακαρίζομέν σε*», εἰς δὲ τὸν β' «*Ἄγγελοι τὴν κοίμησιν τῆς παρθένου*», καὶ ὁ εἰρμὸς «*Αἱ γενεαὶ πᾶσαι... Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὄροι*». Ἐξαποστειλάριον, αἶνοι κ.λπ. ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Δοξολογία μεγάλη, «*Ἐν τῇ γεννήσει*» ἅπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τὰ τῆς ἐορτῆς. Εἰσοδικὸν «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός*». Μετὰ τὴν εἴσοδον μόνον τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἐν τῇ γεννήσει*» καὶ τὸ κοντάκιον «*Τὴν ἐν πρεσβείαις*». Ἀπόστολος: τῆς ἐορτῆς, 15 Αὐγούστου ἢ 8 Σεπτεμβρίου, «*Τοῦτο φρονείσθω ἐν ὑμῖν*» (Φίλιπ. β' 5-11). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά*» (Λκ. ι' 38-42, ια' 27-28). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἰρμὸς «*Αἱ γενεαὶ πᾶσαι... Νενίκηνται τῆς φύσεως*». Κοινωνικὸν «*Ποτήριον σωτηρίου*»· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*».

Εἰδήσεις. 1. Ἀπὸ αὐριον μέχρι τῆς 22ας τοῦ μηνός, τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσονται ἐναλλάξ οἱ κανόνες τῆς ἐορτῆς τῆς κοιμήσεως.

2. Ἐπίσης ἀπὸ αὐριον μέχρι τῆς 23ης Αὐγούστου, ἐὰν ἐορτάζεται ἅγιος, ψάλλονται καταβασίαι «*Πεποικιλμένη*». Ἐν ταῖς λειτουργίαις, τὰ ἀντίφωνα τῆς ἐορτῆς (T.M.E., σελ. 49, §5)· κοντάκιον «*Τὴν ἐν πρεσβείαις*».

16. † **ΚΥΡΙΑΚΗ μετὰ τὴν ἐορτήν.** Ἡ ἐξ Ἐδέσσης ἀνακομιδὴ τοῦ ἱεροῦ μανδηλίου (944). Διομήδους μάρτυρος (†298). Τιμοθέου ἐπισκ. Εὐρίπου (†1578), Γερασίμου τοῦ ἐν Κεφαλληνίᾳ (†1579), Ἀποστόλου (†1680) καὶ Σταματίου νεομαρτύρων· τῶν ἐν Μεγάροις 6 μαρτύρων. Ἀκακίου ἁγίου. Ἰωσήφ ὁσίου τοῦ ἡσυχαστοῦ (†1959). Ἦχος β', ἐωθινὸν ια' (T.M.E., διατάξεις 16ης Αὐγούστου §§ 10-12).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα 4, τοῦ ἱεροῦ μανδηλίου 3 καὶ τῆς ἑορτῆς 3 (τὰ τοῦ μικροῦ ἑσπερινοῦ) «Ποίοις οἱ εὐτελεῖς χεῖλεσι», Δόξα, «Δεῦτε φιλέόρτων τὸ σύστημα» (ζήτηι εἰς τὴν λιτὴν τῆς 15ης Αὐγ.), Καὶ νῦν, «Παρήλθεν ἡ σκιά». Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἄσατε λαοί» (ζήτηι εἰς τὴν λιτὴν τῆς ἑορτῆς). Ἀπολυτίκια «Ὅτε κατῆλθες», Δόξα, «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου», Καὶ νῦν, «Ἐν τῇ γεννήσει».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.] Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀντὶ θεοτοκίων τὰ μεθέορτα «Καθορῶσαι ἀληθῶς» καὶ «Ἐν χερσὶ τοῦ δι' ἡμᾶς» (ζήτηι τῇ 16ῃ). Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ια') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος, ὁ α' τῆς ἑορτῆς, καὶ ὁ τοῦ ἱεροῦ μανδηλίου μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ μεσώδιον κάθισμα «Ἐδέσσης βασιλεύς», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ὅμοιον τῆς ἑορτῆς «Ὁ πάντιμος χορός». Ἀφ' ὧς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Αἱ γενεαὶ αἱ πᾶσαι... Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὄροι».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ια' ἀναστάσιμον «Μετὰ τὴν θείαν ἔγερσιν», καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς «Τῶν ἀποστόλων ὁ δῆμος» (16ης Αὐγ.).

Εἰς τοὺς αἵνοὺς ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ τῆς κυρίας ἡμέρας τῆς ἑορτῆς «Τῇ ἐνδόξῳ κοιμήσει σου» κ.λπ. (δευτεροῦντες τὸ πρῶτον), εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α') «Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἀγιάσματος σου», β') «Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν», Δόξα, τὸ ια' ἑωθινὸν «Φανερῶν ἑαυτόν», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἐὰν προτιμηθοῦν ἀντίφωνα, ψάλλονται τὰ τῆς ἑορτῆς, ἀλλ' εἰς τὸ β' μὲ ἐφύμνιον «Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς». Εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς». Μετὰ τὴν εἰσοδον, ἀπολυτικά «Ὅτε κατῆλθες», «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου», «Ἐν τῇ γεννήσει» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ· κοντάκιον «Τὴν ἐν πρεσβείαις». Ἀπόστολος: Κυριακῆς ια' ἐπιστολῶν, «Ἡ σφραγὶς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς» (Α' Κορ. θ' 2-12)· Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς ια' Ματθαίου, «Ὡμοιωθῆ ἡ βασιλεία... βασιλεῖ ὃς ἠθέλησε συνᾶραι» (Μτθ. ιη' 23-35). «Ἄξιον ἐστίν»· «Αἰνεῖτε»· «Εἶδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

- 17. Δευτέρα.** Μύρωνος μάρτυρος. Παύλου καὶ τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ Ἰουλιανῆς (†257), Δημητρίου ὁσιομάρτυρος τοῦ ἐκ Σαμαρίνης (†1808), Παναγίας τῆς Γουμενίσσης.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ιβ' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. ε' 10-15).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ιβ' ἐβδ. Ματθ. (Μρ. α' 9-15).

- 18. Τρίτη.** Φλώρου καὶ Λαύρου μαρτύρων. Λέοντος καὶ Ἑρμοῦ· ἀνακομιδῇ λειψάνων Ἀρσενίου ὁσίου τοῦ ἐν Πάρῳ (†1877).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. ιβ' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. ε' 15-21).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ιβ' ἐβδ. Ματθ. (Μρ. α' 16-22).

- 19. Τετάρτη.** Ἀνδρέου μεγαλομάρτυρος (δ' αἰ.). Τιμοθέου, Εὐτυχianoῦ, Στρατηγίου μαρτύρων (†304).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. ιβ' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. ς' 11-16).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ιβ' ἐβδ. Ματθ. (Μρ. α' 23-28).

- 20. Πέμπτη.** Σαμουὴλ προφήτου (1144 π.Χ.)· Λουκίου μάρτυρος τοῦ βουλευτοῦ (γ' αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ιβ' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. ζ' 1-10).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ιβ' ἐβδ. Ματθ. (Μρ. α' 29-35).

- 21. Παρασκευή.** Θαδδαίου ἀποστόλου (α' αἰ.), Βάσσης μάρτυρος καὶ τῶν τέκνων αὐτῆς (γ' αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. ιβ' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. ζ' 10-16).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ιβ' ἐβδ. Ματθ. (Μρ. β' 18-22).

22. Σάββατον. Ἀγαθονίκου μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ (δ' αἰ.).

Σήμερον ἐν τῷ μηναίῳ τίθεται καὶ ἡ ἀκολουθία τοῦ μάρτυρος Λούπου τοῦ ὁμολογητοῦ διὰ τὸ ἀποδίδοσθαι αὔριον τὴν ἑορτήν.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. ιβ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. α' 26-β' 5).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ιβ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. κ' 29-34).

23. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΒ'. Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου (Παναγίας τῆς Προυσιωτίσσης). Λούπου μάρτυρος (δ' αἰ.), Εἰρηναίου ἐπισκόπου Λουγδούνων (†202). Ἦχος γ'· ἑωθινὸν α' (Τ.Μ.Ε., 15 Αὐγούστου §§ 17-19, καὶ Προθεωρία §29 καὶ §42).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια· «*Ὡς ἐν τῇ γεννήσει*», Δόξα, «*Ὁ μάρτυς σου, Κύριε*». Κοντάκιον «*Τὴν ἐν πρεσβείαις*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», ἀναστάσιμα 4 καὶ τῆς ἑορτῆς 3 «*Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος*» κ.λπ. εἰς 6, Δόξα, Καὶ νῦν, «*Θεαρχίῳ νεύματι*». Εἴσοδος κ.λπ. (τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς δὲν λέγονται σήμερον). Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, «*Ὅτε ἐξεδήμησας*». Ἀπολυτίκια «*Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια*», Δόξα, «*Ὡς ἐν τῇ γεννήσει*», Καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «*Ὡς ἐν τῇ γεννήσει*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.] Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀνὰ ἓν τῆς ἑορτῆς ἀντὶ θεοτοκίων. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἡχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (α') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τῆς ἑορτῆς· ἀπὸ γ' ὥδης τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ κάθισμα τῆς ἑορτῆς «*Ὡς ἐν τῇ γεννήσει σου*» (ζήτει μετὰ τὸν πολυέλεον)· ἀφ' ε' τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ συναξάριον τῆς 23ης τοῦ μηνός.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*»· εἶτα ἡ θ' ὥδη τῶν κανόνων τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν μεγαλυναρίων ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, καὶ ὁ εἰρμὸς «*Αἱ γενεαὶ πᾶσαι... Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὄροι*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ α' ἀναστάσιμον «*Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν*» (ἁπαξ), καὶ τῆς ἑορτῆς «*Ἀπόστολοι ἐκ περάτων*» (δίδς).

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῆς ἐορτῆς προσόμοια 3 εἰς 4, εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα· «*Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματος σου*», «*Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν*», Δόξα, τῆς ἐορτῆς «*Τῇ ἀθανάτῳ σου κοιμήσει*», Καὶ νῦν, «*Υπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον σωτηρία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τὰ τῆς ἐορτῆς, ἀλλ' εἰς τὸ β' με ἐφύμνιον «*Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς*»*. Εἰσοδικὸν «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς*». Μετὰ τὴν εἰσοδὸν, ἀπολυτικά «*Εὐφραινέσθω*», «*Ἐν τῇ γεννήσει*» καὶ κοντάκιον «*Τὴν ἐν πρεσβείαις*». Ἀπόστολος: τῆς ἐορτῆς, 15ης Αὐγ., «*Τοῦτο φρονείσθω ἐν ὑμῖν*» (Φιλίπ. β' 5-11)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά*» (Λκ. ι' 38-42, ια' 27-28). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἰρμὸς «*Αἱ γενεαὶ πᾶσαι... Νενίκηνται τῆς φύσεως*»· κοινωνικὸν «*Ποτήριον σωτηρίου*»· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

Εἶδησις. Ἀπὸ αὐριον ἀρχεται ἡ χρῆσις τῆς Παρακλητικῆς, μέχρι τῆς 5ης Σεπτεμβρίου. Ἐπίσης, ἐὰν ἐορτάζεται ἅγιος, μέχρι μὲν τῆς 21ης Σεπτεμβρίου ψάλλονται καταβασίαι «*Σταυρὸν χαράξας*»· μέχρι δὲ τῆς 12ης Σεπτεμβρίου κοντάκιον «*Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννα*» (πλὴν τῆς 31ης Αὐγούστου, 1ης καὶ 7ης Σεπτεμβρίου).

- 24. Δευτέρα.** Εὐτυχοῦς ἱερομάρτυρος (β' αἰ.). Κοσμᾶ τοῦ νέου ἱερομάρτυρος τοῦ Αἰτωλοῦ (†1779)· μετάθεσις τοῦ λειψάνου τοῦ ἁγ. Διονυσίου Αἰγίνης (1717).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ιγ' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. η' 7-15).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ιγ' ἐβδ. Ματθ. (Μρ. γ' 6-12).

Σημείωσις. Ἐνθα ἐορτάζεται ὁ νεομάρτυς Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλὸς ἢ ὁ ἅγιος Διονύσιος, ἡ ἀκολουθία ἐκατέρου ψάλλεται ἐορτάσιμος κατὰ τὴν

* Τὸ Τ.Μ.Ε. ρητῶς ὀρίζει τὸ ἐφύμνιον «*Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν*», ὡς ὅτι τὰ ἀντίφωνα τῶν θεομητορικῶν ἐορτῶν Κοιμήσεως, Γενεσίου καὶ Εἰσοδίων ψάλλονται ἐν Κυριακῇ (Τ.Μ.Ε., Προθεωρία §37· Αὐγ. 15η, §§ 6 καὶ 19· Σεπτ. 8η, §9· Νοεμ. 21η, §10· Νοεμ. 25η, §19). Ὁμοίως καὶ τὸ «*Σύστημα Τυπικοῦ*» §§ 110γ', 180, 190, 194, 260, 266, 271, 458, 463, 472, 1621, 1629, 1635, 1645.

εἰς ἐκάστην φυλλάδα διαλαμβανομένην τάξιν, ἀλλὰ καταβασίαι οἱ εἴρμοι «Σταυρὸν χαράζας». Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Ἰωακείμ καὶ Ἄννα» καὶ ἀναγνώσματα τὰ τοῦ ἐορταζομένου ἁγίου.

- 25. Τρίτη.** Τίτου ἀποστόλου, ἐπισκόπου Γορτύνης Κρήτης· ἡ ἐπάνοδος τοῦ λειψάνου τοῦ ἀποστόλου Βαρθολομαίου.

Ἀπόστολος: ἀποστ. Τίτου, 25 Αὐγ. (Τίτ. α' 1-5, β' 15-γ' 2, 12-15).

Εὐαγγέλιον: τῶν ἀποστόλων, 12 Νοεμβρίου (Μτθ. ε' 14-19).

- 26. Τετάρτη.** Ἀδριανοῦ καὶ Ναταλίας τῶν μαρτύρων (δ' αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. ιγ' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. θ' 12-ι' 7).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ιγ' ἐβδ. Ματθ. (Μρ. γ' 20-27).

- 27. Πέμπτη.** Ποιμένος ὁσίου (†450)· Ἀνθούσης καὶ Φανουρίου τῶν μαρτύρων.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ιγ' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. ι' 7-18).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ιγ' ἐβδ. Ματθ. (Μρ. γ' 28-35).

Σημείωσις. Ἐὰν τυχὸν ψαλῇ ἐορτάσιμος ἀκολουθία τοῦ μεγαλομάρτυρος Φανουρίου, ἡ ἐν τῷ Μηναίῳ ἀκολουθία τοῦ ὁσίου καταλιμπάνεται (λεγομένη ἐν τοῖς ἀποδείπνοις).

- 28. Παρασκευή.** Μωυσέως ὁσίου τοῦ Αἰθίοπος (δ' αἰ.). Διομήδους, Λαυρεντίου μαρτύρων, Ἐζεκίου βασιλέως τοῦ δικαίου (750 π.Χ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. ιγ' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. ια' 5-21).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ιγ' ἐβδ. Ματθ. (Μρ. δ' 1-9).

- 29. Σάββατον.** † Μνήμη τῆς ἀποτομῆς τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Θεοπίστης ὁσίας τῆς ἐξ Αἰγίνης.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ἄνευ Παρακλητικῆς, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, ἀλλὰ Καὶ νῦν τῶν ἐσπερίων τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἀποδιδομένου ἤχου. Τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Καταβασίαι «Σταυρὸν χαράζας». Κοντάκιον «Ἰωακείμ καὶ Ἄννα». Ἀπόστολος: τοῦ Προδρόμου, 29 Αὐγούστου, «Ὡς ἐπλήρου ὁ Ἰωάννης τὸν δρόμον» (Πρξ. ιγ' 25-32). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Ἦκουσεν Ἡρώδης ὁ βασιλεύς» (Μρ. ζ' 14-30)· κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

Εἵδησις. Ἐν τῇ τραπέζῃ κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

30. † **ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΓ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ**. Απόδοσις τῆς μνήμης τῆς ἀποτομῆς τῆς τ. κεφαλῆς Ἰωάννου τοῦ προδρόμου· Ἀλεξάνδρου (†340), Ἰωάννου (†595), Παύλου (†784) πατριαρχῶν Κων/πόλεως. Ἦχος δ', ἑωθινὸν β' (Τ.Μ.Ε., 29 Αὐγούστου §5).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «*Μνήμη δικαίου*»· κοντάκιον «*Ἦ τοῦ προδρόμου ἔνδοξος ἀποτομή*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», ἀναστάσιμα 4, τοῦ Προδρόμου 3 «*Ὁ παλαιᾶς καὶ καινῆς θεῖος μεσίτης*» κ.λπ., καὶ τοῦ ἁγ. Ἀλεξάνδρου 3, Δόξα, «*Γενεθλίων τελομένων*», Καὶ νῦν, «*Ὁ διὰ σὲ θεοπάτωρ*». Εἰσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «*Γενέσιον ἀθέμιτον*» (ζήτηι μετὰ τοὺς αἶνους τῆς 29ης Αὐγούστου), Καὶ νῦν, «*Νεῦσον παρακλήσεσιν*». Ἀπολυτίκια «*Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως*», Δόξα, «*Μνήμη δικαίου*», Καὶ νῦν, «*Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν*».

Τὸ μεσονυκτικόν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.] Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (β') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου· ἀπὸ γ' ὥδης [τὸ κοντάκιον τῆς 29ης τοῦ μηνὸς καὶ] τὰ μεσώδια καθίσματα τοῦ Μηναίου (30ῆς Αὐγούστου)· ἀφ' ὧς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος, καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Σταυρὸν χαράξας*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε, παράδεισος*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ β' ἀναστάσιμον «*Τὸν λίθον θεωρήσασαι*», τοῦ προδρόμου «*Ἠρώδης ὁ παράνομος*» καὶ τὸ θεοτοκίον «*Εἰ καὶ ἡττᾶται, πάντα γινε*».

Εἰς τοὺς αἶνους στιχηρὰ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ β' ἑωθινὸν «*Μετὰ μύρων*», Καὶ νῦν «*Ὑπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον σωτηρία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ τῶν 8 μακαρισμῶν τοῦ ἤχου]. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «Τὸ φαιδρόν», «Μνήμη δικαίου» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἰωακείμ καὶ Ἄννα». Ἀπόστολος: Κυριακῆς ιγ' ἐπιστολῶν, «Γρηγορεῖτε, στήκετε ἐν τῇ πίστει» (Α' Κορ. ις' 13-24). Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς ιγ' Ματθαίου, «Ἄνθρωπός τις ἦν οἰκοδεσπότης» (Μτθ. κα' 33-42). «Ἄξιον ἐστίν»· «Αἰνεῖτε», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

- 31. Δευτέρα.** Τὰ καταθέσια τῆς τιμίας ζώνης τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τῷ ἐν Κων/πόλει ναῷ αὐτῆς τῷ ἐν τοῖς Χαλκοπρατείοις.

Ἡ ἀκολουθία κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν, δίχα Παρακλητικῆς. Εἰς τὸν ἐσπερινὸν εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ. Τὸ ἀπολυτίκιον «Θεοτόκε ἀειπάρθενε» εἰς μὲν τὸν ἐσπερινὸν ἅπαξ, εἰς δὲ τὸ «Θεὸς Κύριος» δῖς. Εἰς τὸν ὄρθρον καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Σταυρὸν χαράζας»· στιχολογοῦμεν καὶ τὸ «Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον» ἐπισυνάπτοντες «Τὴν τιμιωτέραν» ὡς εἴθισται. Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «Τὴν θεοδόχον γαστέρα σου»· Ἀπόστολος: τῆς Θεοτόκου, 21 Νοεμβρίου, «Εἶχεν ἡ πρώτη σκηνή» (Ἑβρ. θ' 1-7)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, 8 Σεπτεμβρίου τῆς λειτουργίας, «Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά» (Λκ. ι' 38-42, ια' 27-28)· «Ἄξιον ἐστίν»· κοινωνικὸν «Ποτήριον σωτηρίου»· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

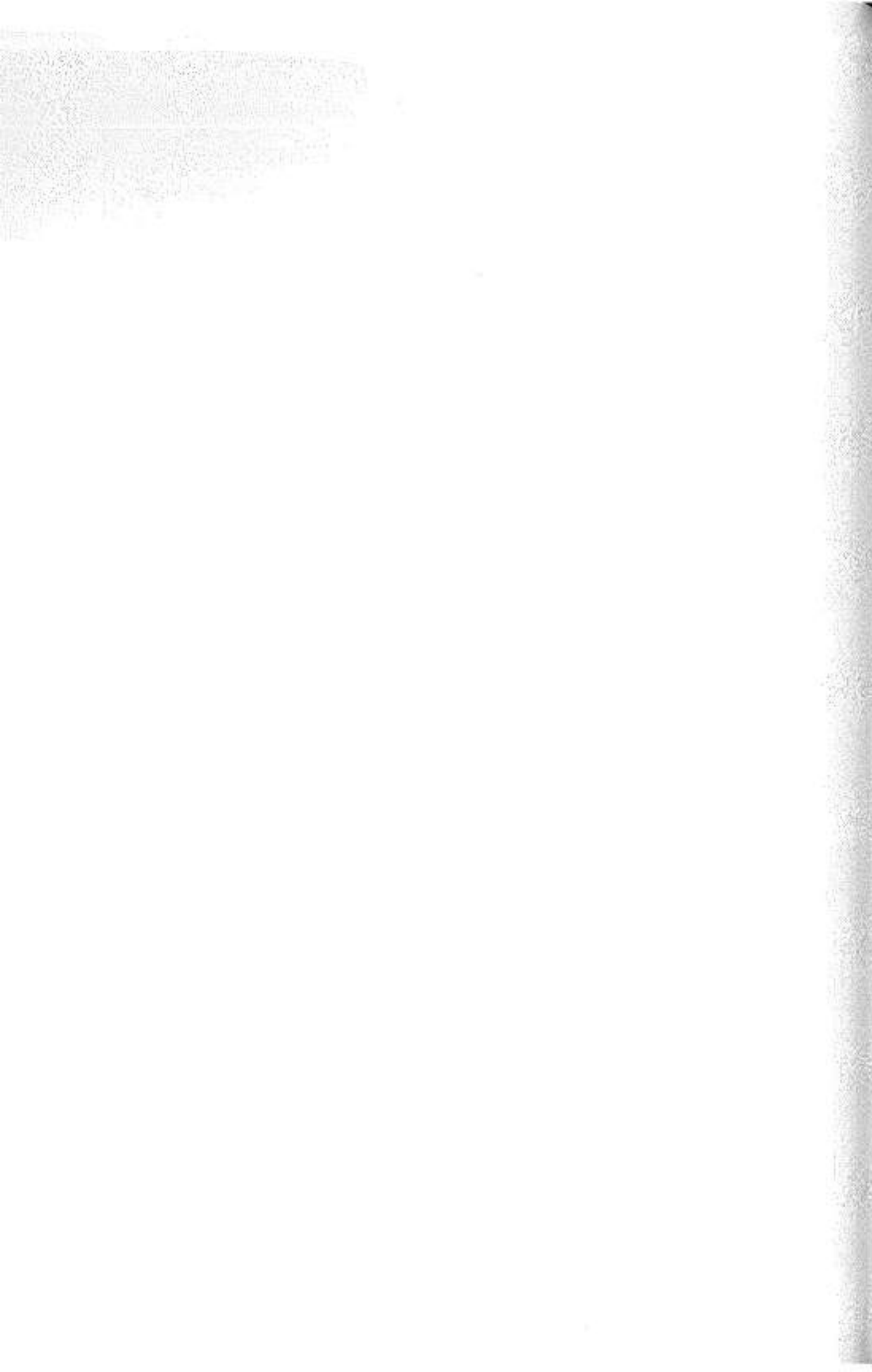
Σημειώσεις. 1. Τὸ τροπάριον «Τὴν θεοδόχον γαστέρα σου» ὀρίζεται ὡς κοντάκιον ἐν τῇ προθεωρίᾳ τοῦ Τ.Μ.Ε. (§40).

2. Εἰς τὸ κείμενον τοῦ κοντακίου, ἐκ τυπογραφικοῦ ἐξάπαντος σφάλματος, γράφεται «περιλαβοῦσα» ἀντὶ τοῦ ὀρθοῦ «περιβαλοῦσα».

ΜΗΝ

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

ΜΗΝ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 12 καὶ ἡ νύξ ὥρας 12

1. † **Τρίτη.** † Ἀρχὴ τῆς Ἰνδίκτου, ἡ τοι τοῦ νέου ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους· Ἰησοῦ τοῦ Ναυή (1440 π.Χ.), Ἀμμούν διακόνου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ 40 γυναικῶν μαρτύρων· Καλλίστης, Εὐόδου καὶ Ἑρμογένους τῶν αὐταδέλφων μαρτύρων· Συμεὼν στυλίτου (†459). Μελετίου ὁσίου.

Ἡ ἐορτάσιμος ἀκολουθία τοῦ Μηναίου ψάλλεται ἄνευ Παρακλητικῆς.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ ἡ α' στάσις τοῦ «*Μακάριος ἀνὴρ*». Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*» τὰ 3 προσόμοια τῆς Ἰνδίκτου εἰς 4 (δευτεροῦντες τὸ α') καὶ τοῦ ὁσίου 6 (ἡ τοι τὰ 3 προσόμοια καὶ ἐκ τῶν ἰδιομέλων – παραλείποντες τὸ α' – ἕτερα 3), Δόξα, Καὶ νῦν, τὰ τοῦ Μηναίου. Εἴσοδος κ.λπ. καὶ τὰ ἀναγνώσματα. Τὰ ἀπόστιχα καὶ τὰ 3 ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Καθίσματα εἰς τὴν α' στιχολογίαν «*Ὁ καιροὺς καρποφόρους*», Δόξα, Καὶ νῦν, «*Ὁ ἀρρήτω σύμπαντα*» (κείμενον μετὰ τὴν ζ' ᾠδὴν ὡς κοντάκιον τῆς Ἰνδίκτου)· εἶτα τὰ καθίσματα τῆς β' στιχολογίας ὡς ἀκριβῶς ἔχουν (τὰ τῆς γ' στιχολογίας παραλείπονται, ὅπως καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ ὄρθρου μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ)· εἶτα ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα καὶ εὐθύς οἱ κανόνες ἅπαντες ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν [τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ὁσίου (ζήτηι αὐτὰ πρὸ τοῦ συναξαρίου τοῦ Μηναίου) χῦμα, καὶ] ψάλλονται τὰ μεσώδια καθίσματα τοῦ Μηναίου. Μετὰ τὴν ζ' ᾠδὴν τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς Ἰνδίκτου ὡς ἐξῆς·

Κοντάκιον τῆς Ἰνδίκτου,

ἤχος δ', «*Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ σταυρῷ*»

Ὁ τῶν αἰώνων ποιητὴς καὶ δεσπότης, Θεὲ τῶν ὅλων ὑπερούσιε ὄντως, τὴν ἐνιαύσιον εὐλόγησον περίοδον, σφάζων τῷ ἐλέει σου

τῷ ἀπείρῳ οἰκτίρμον, πάντας τοὺς λατρεύοντας σοὶ τῷ μόνῳ δεσπότη, καὶ ἐκβοῶντας φόβῳ, λυτρωτά· εὐφορον πᾶσι τὸ ἔτος χορήγησον.

Ὁ οἶκος

Ἀρρήτῳ πάντα ὡς Θεῷ ποιήσαντι σοφία, ἰσχύι τε παντουργικῇ διασώζοντι πάντα, τὸν ὕμνον δέει ἐκ ψυχῆς προσάγομεν, ἐντρόμως δυσωποῦντες, παρασχεῖν εὐφορίαν τῇ γῇ, ἐν τῇ σήμερον ἐτησίῳ ἀπαρχῇ, παντὸς ῥυσθῆναι δυσχεροῦς, ὁρατῶν καὶ ἀοράτων δυσμενῶν, ἐν ταῖς αἰσίσαις κράζοντες περιόδοις· Κύριε, εὐφορον πᾶσι τὸ ἔτος χορήγησον.

Εἶτα τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας, κ.τ.λ. ὡς συνήθως. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Σταυρὸν χαράζας»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε». Ἐξαποστειλάρια καὶ αἶνοι ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς Ἰνδίκτου.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «Ὁ πάσης δημιουργός», «Χαῖρε, κεχαριτωμένη», «Ὑπομονῆς στῦλος γέγονας» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον τῆς Ἰνδίκτου «Ὁ τῶν αἰώνων ποιητής» (βλέπε ἄνωτέρω). Ἀπόστολος: τῆς Ἰνδίκτου, 1 Σεπτεμβρίου, «Παρακαλῶ πρῶτον πάντων» (Α' Τιμ. β' 1-7)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Πέμπτης α' ἐβδ. Λουκᾶ, «Ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Ναζαρέτ» (Λκ. δ' 16-22). «Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «Εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ»· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

2. Τετάρτη. Μάμαντος μάρτυρος (γ' αἰ.), Ἰωάννου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ νηστευτοῦ (†595).

Απόστολος: ἡμέρας, Τετ. ιδ' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. ιγ' 3-13).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ιδ' ἐβδ. Ματθ. (Μρ. δ' 35-41).

3. Πέμπτη. Ἀνθίμου ἱερομάρτυρος (†302), Θεοκτίστου ὁσίου (†467). Χαρίτωνος μάρτυρος· Πολυδώρου νεομάρτυρος (†1794)· ἀνακομιδῇ λειψάνου τοῦ ἁγ. Νεκταρίου Πενταπόλεως.

Απόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ιδ' ἐβδ. ἐπιστ. (Γαλ. α' 1-3, 20-β' 5).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ιδ' ἐβδ. Ματθ. (Μρ. ε' 1-20).

4. Παρασκευή. Βαβύλα ἱερομάρτυρος (†251), Μωυσέως προφήτου (1460 π.Χ.). Ἑρμιόνης (†117) θυγατρὸς τοῦ ἀποστόλου Φι-

λίππου· Ἱερουσαλήμ καὶ τῶν υἱῶν αὐτῆς τῶν ἐν Βεροῖα μαρτύρων· Ἀνθίου ὁσίου τοῦ ἐν Κεφαλληνία (†1781).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. ιδ' ἐβδ. ἐπιστολῶν (Γαλ. β' 6-10).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ιδ' ἐβδ. Ματθ. (Μρ. ε' 22-24, 35-ς' 1).

5. Σάββατον. Ζαχαρίου τοῦ προφήτου, πατρὸς Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. ιδ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. δ' 1-5).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ιδ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. κγ' 1-12).

6. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΔ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Ἀνάμνησις τοῦ ἐν Χώναις θαύματος τοῦ ἀρχαγγέλου Μιχαήλ. Καλοδόκτης μάρτυρος. Ἦχος πλ. α', ἐωθινὸν γ' (Τ.Μ.Ε., 6 Σεπτεμβρίου §§ 1-3).

Εἰς τὴν Θ'. Ἀπολυτίκιον «*Τερωσύνης στολισμόν*»· κοντάκιον «*Ὁ προφήτης σήμερον*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ ἀρχαγγέλου 3 «*Τρισηλίου θεότητος*» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, «*Συγχάρητε ἡμῖν*», Καὶ νῦν, «*Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ*». Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τοῦ Μηναίου «*Ὡς ταξιάρχης καὶ πρόμαχος*». Ἀπολυτίκια «*Τὸν συνάναρχον Λόγον*», Δόξα, «*Τῶν οὐρανίων στρατιῶν*», Καὶ νῦν, «*Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου «*Τριάδα θεαρχικὴν*», τὰ τριαδικὰ «*Ἄξιον ἐστί*», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου «*Ἀγγελικῇ ὁράσει*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.] Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινὸν (γ') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τοῦ ἀρχαγγέλου· ἀπὸ γ' ὥδῃς τὸ μεσώδιον καθίσμα τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου· ἀφ' ε' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Σταυρὸν χαράξας*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε, παράδεισος*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ γ' ἀναστάσιμον «Ὅτι Χριστὸς ἐγήγερται», τοῦ ἀρχαγγέλου «Ἀθροίσθητε καὶ ἴδετε» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ «Εἰκόνας ἧς μετέλαβον».

Εἰς τοὺς Αἶνους ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ ἀρχαγγέλου 3 «Ἀγγελικῶς οἱ ἐν κόσμῳ» κ.λπ. εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα «Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα», «Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα», Δόξα, τὸ γ' ἐωθινὸν «Τῆς Μαγδαληνῆς Μαρίας», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἡχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς 5' ᾠδῆς τοῦ β' κανόνος τοῦ Μηναίου]. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτικά «Τὸν συνάναρχον Λόγον», «Τῶν οὐρανίων στρατιῶν» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἰωακεῖμ καὶ Ἄννα». Ἀπόστολος: Κυριακῆς ιδ' ἐπιστολῶν, «Ὁ βεβαιῶν ἡμᾶς» (Β' Κορ. α' 21-β' 4)· Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς ιδ' Ματθαίου, «Ὁμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν» (Μτθ. κβ' 2-14). «Ἄξιον ἐστίν»· «Αἰνεῖτε»· «Εἶδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

- 7. Δευτέρα.** Προεόρτια τῆς γεννήσεως τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου. Σφύζοντος μάρτυρος (†304). Δανιὴλ ὀσίου τοῦ Κατουνακιώτου (†1929).

Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· κοντάκιον προεόρτιον «Ἡ παρθένος σήμερον καὶ Θεοτόκος Μαρία»· Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ιε' ἐβδ. ἐπ. (Γαλ. β' 11-16)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ιε' ἐβδ. Ματθαίου (Μρ. ε' 24-34).

- 8. Τρίτη.** † ΤΟ ΓΕΝΕΘΛΙΟΝ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ ΗΜΩΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν ἅπαντα ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· τὰ διὰ τὴν λιτὴν ιδιόμελα εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Εἰς τε τὸν ἑσπερινὸν καὶ τὸν ὄρθρον τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς τρίς. Ἀπόλυσις «Χριστὸς ὁ ἀληθινός... ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου αὐτοῦ μητρός, ἧς τὸ γενέθλιον ἑορτάζομεν, δυνάμει...»

Εἰς τὸν ὄρθρον ἅπαντα ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἰ βούλει, εἰς τὸ μετὰ τὴν γ' στιχολογίαν κάθισμα λέγε Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν «*Ἡ παρθένος Μαριάμ*». Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς, 8 Σεπτεμβρίου, «*Ἀναστᾶσα Μαριάμ*» (Λκ. α' 39-49, 56). Ἀπὸ γ' ᾠδῆς τῶν κανόνων μόνον ἡ ὑπακοὴ «*Πύλην ἀδιόδευτον*» (καταλιμπανομένου τοῦ μεσφδίου καθίσματος). Καταβασίαι οἱ εἴρμοι «*Σταυρὸν χαράζας*» (ἀντὶ τοῦ *Τὴν τιμιωτέραν*) ἢ θ' ᾠδὴ ἀμφοτέρων τῶν κανόνων μετὰ στίχου «*Ὑπεραγία Θεοτόκε*» καὶ ἐν τέλει «*Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε, παράδεισος*». Μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε*» ἅπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν, τὰ ἐξῆς ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.

Ἀντίφωνον α'

Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δαυὶδ καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰδοὺ ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐφραθᾷ, εὔρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ οὐ σαλευθήσεται.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα, Καὶ νῦν. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον β'

ᾤμωσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, ἀλληλούια.

Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός...

Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαυίδ, ἡτοίμασα λύχνον τῷ χριστῷ μου.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός...

Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἡρετίσατο αὐτήν εἰς κατοικίαν ἑαυτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός...

Δόξα, Καὶ νῦν. «Ὁ μονογενὴς Υἱός».

Ἀντίφωνον γ'

Ὡδε κατοικήσω, ὅτι ἡρετισάμην αὐτήν. «Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε...»

Ἠγίασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος. «Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε...»

Ἅγιος ὁ ναός σου, θαυμαστός ἐν δικαιοσύνῃ. «Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε...»

Εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός». Μετὰ τὴν εἴσοδον μόνον τὸ ἀπολυτίκιον «Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε» καὶ τὸ κοντάκιον τῆς ἐορτῆς «Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννα». Απόστολος: τῆς ἐορτῆς, 8 Σεπτεμβρίου «Τοῦτο φρονεῖσθω ἐν ὑμῖν» (Φιλ. β' 5-11)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά» (Λκ. ι' 38-42, ια' 27-28). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἰρμὸς «Ἀλλότριον τῶν μητέρων». Κοινωνικὸν «Ποτήριον σωτηρίου»· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

9. Τετάρτη. Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης τῶν θεοπατόρων, Σεβηριανοῦ μάρτυρος. Μνήμη τῆς ἐν Ἐφέσῳ Γ' Οἰκουμενικῆς συνόδου (431).

Ἀπόστολος: τῶν ἁγίων, Σεπτεμβρίου 23 (Γαλ. δ' 22-27).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ιε' ἐβδ. Ματθ. (Μρ. ς' 7-13).

10. Πέμπτη. Μηνοδόρας, Μητροδόρας, Νυμφοδόρας τῶν μαρτύρων (†305-311). Ἀνάμνησις θαύματος τῆς Ὑπ. Θεοτόκου ἐν Ὁρχομενῷ Βοιωτίας (†1943).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ιε' ἐβδ. ἐπιστ. (Γαλ. γ' 23-δ' 5).

Εὐαγγέλιον: προεόρτιον, Τρίτης β' ἐβδ. Ἰωάν. (Ἰω. γ' 16-21).

11. Παρασκευή. Θεοδόρας ὁσίας (†491). Εὐφροσύνου τοῦ μαγείρου (θ' αἰ.), Εὐανθίας μάρτυρος. Θεοδόρας ὁσιομάρτυρος τῆς ἐν Βάστῃ Ἀρκαδίας.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. ιε' ἐβδ. ἐπιστ. (Γαλ. δ' 8-21).

Εὐαγγέλιον: προεόρτιον, Τρίτης ς' ἐβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ιβ' 19-36).

12. Σάββατον πρὸ τῆς ὑψώσεως. Ἀπόδοσις τοῦ γενεσίου τῆς Θεοτόκου. Αὐτονόμου (†313) καὶ Κουρνούτου (γ' αἰ.) ἱερομαρτύρων Θεοδώρου ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἔστι διατεταγμένη εἰς τὸ Μηναιὸν κατὰ τὴν α' ἡμέραν τῆς ἑορτῆς, μετὰ τῶν ἐξῆς διαφορῶν. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν καταλιμπάνονται τὸ «*Μακάριος ἀνὴρ*», τὰ ἀναγνώσματα καὶ τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρά. Εἰς τὸν ὄρθρον καταλιμπάνονται ὁ πολυέλεος μετὰ τοῦ καθίσματος αὐτοῦ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ· ὅθεν μετὰ τὰ δύο πρῶτα καθίσματα, ὁ ν' ψαλμὸς καὶ εὐθὺς οἱ κανόνες· ἀπὸ γ' ὁδῆς τῶν κανόνων, ἀντὶ τῆς ὑπακοῆς, τὸ μεσῳδίων κάθισμα «*Ἡ παρθένος Μαριάμ*»· ἀφ' ἧς τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ συναξάριον τῆς 12ης Σεπτεμβρίου. Εἰς τὴν λειτουργίαν, ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν ὡς ἐσημειώθησαν εἰς τὴν 8ην Σεπτεμβρίου· μετὰ τὴν εἴσοδον μόνον τὸ ἀπολυτίκιον καὶ τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Ἀπόστολος: Σαββάτου πρὸ τῆς ὑψώσεως, ζῆτει Σαββάτῳ γ' ἐβδ. ἐπιστολῶν (Α' Κορ. β' 6-9)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, ζῆτει Σαββάτῳ ζ' ἐβδ. Ματθαίου, (Μτθ. ι' 37-ια' 1). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἰρμὸς «*Ἀλλότριον τῶν μητέρων*». Κοινωνικὸν «*Ποτήριον σωτηρίου*»· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*».

13. † **ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ.** Τὰ ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ τῆς ἀναστάσεως (335) καὶ προεόρτιος τῆς ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ. Κορνηλίου ἑκατοντάρχου (α' αἰ.). Ἀριστείδου μάρτυρος τοῦ Ἀθηναίου. Ἱεροθέου ὁσίου τοῦ ἐκ Καλαμάτας (†1745). Ἦχος πλ. β', ἐωθινὸν δ' (Τ.Μ.Ε., 13 Σεπτεμβρίου §§ 2-4).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «*Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε*»· κοντάκιον «*Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννα*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», ἀναστάσιμα 4, τῶν ἐγκαινίων 3 καὶ προεόρτια τοῦ σταυροῦ 3 (τοῦ μικροῦ ἑσπερινοῦ τῆς ἑορτῆς) «*Ὑψουμένου σου, Δέσποτα*» κ.λπ., Δόξα, «*Τὴν μνήμην τῶν ἐγκαινίων*», Καὶ νῦν, «*Τίς μὴ μακαρίσει σε*». Εἴσοδος κ.λπ. καὶ τὰ ἀναγνώσματα. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, «*Σὺ μου σκέπη κραταιά*» (τοῦ μικροῦ ἑσπερινοῦ). Ἀπολυτίκια «*Ἀγγελικαὶ δυνάμεις*», Δόξα, «*Ὡς τοῦ ἄνω στερεώματος*», Καὶ νῦν, «*Τὸν ζωοποιὸν σταυρόν*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικὰ «*Ἄξιον ἐστί*», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «*Ὡς τοῦ ἄνω στερεώματος*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτικά. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.] Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα, ἀλλ' ἀντὶ θεοτοκίων τὰ τῶν ἐγκαινίων. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινὸν (δ') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος, ὁ προεόρτιος τοῦ σταυροῦ καὶ ὁ τῶν ἐγκαινίων. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς [κοντάκιον καὶ οἶκος τῶν ἐγκαινίων, εἶτα] τὸ μεσώδιον κάθισμα «*Ὡς ἐν πίστει τὰ ἐγκαινία*»· ἀφ' ς' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Σταυρὸν χαράζας*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε, παράδεισος*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ δ' ἀναστάσιμον «*Ταῖς ἀρεταῖς ἀστράψαντες*», τὸ (κοινὸν) τῶν ἐγκαινίων καὶ τοῦ σταυροῦ «*Μέσον τῆς γῆς ὁ Κύριος*» καὶ τὸ θεοτοκίον «*Μετ' εὐφροσύνης κράζομεν*».

Εἰς τοὺς Αἶνοις στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ Μηναίου προσόμοια 3 «*Σήμερον ὁ ἐνθεός*» κ.λπ. εἰς 4, μὲ στίχους εἰς τὰ δύο τελευταῖα «*Κύριε, ἠγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου*», «*Σοὶ πρέπει ὕμνος, ὁ Θεός, ἐν Σιών καὶ σοὶ ἀποδοθήσεται εὐχή ἐν Ἱερουσαλήμ*», Δόξα, τὸ δ' ἐωθινὸν «*Ὁρθρὸς ἦν βαθύς*», Καὶ νῦν, «*ὑπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος*» (ἢ «*Σήμερον σωτηρία*»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς ς' ᾠδῆς τοῦ κανόνος τῶν ἐγκαινίων]. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτικά «*Ἀγγελικαὶ δυνάμεις*», «*Τὸν ζωοποιὸν σταυρόν*», «*Ὡς τοῦ ἄνω στερεώματος*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Οὐρανὸς πολύφωτος*». Απόστολος: Κυριακῆς πρὸ τῆς ὑψώσεως, ὃν ζῆτει Κυριακῇ κβ' ἐπιστολῶν, «*Ἴδετε πηλικοὶς ὑμῖν γράμμασιν ἔγραψα*» (Γαλ. ς' 11-18)· Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς πρὸ τῆς ὑψώσεως, «*Οὐδεὶς ἀναβέβηκεν εἰς τὸν οὐρανόν*» (Ἰω. γ' 13-17). «*Ἄξιον ἐστίν*»· «*Αἰνεῖτε*»· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

14. **Δευτέρα.** † Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΥΨΩΣΙΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΚΑΙ ΖΩΟΠΟΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ. Μνήμη τῆς Σ' Οἰκουμενικῆς συνόδου τῆς ἐν Τρούλλῳ (680).

Εἰς τὴν Θ'. Απολυτίκια *«Ἀγγελικαὶ δυνάμεις»*, Δόξα, *«Ὡς τοῦ ἄνω στερεώματος»*· κοντάκιον *«Οὐρανὸς πολύφωτος»*.

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν τὰ στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς κ.λπ. ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Οἱ στίχοι τῶν ἀποστίχων πλήρεις· *«Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιος ἐστὶ»* καὶ *«Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς»*. Τὸ ἀπολυτίκιον *«Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου»* ἐκ τρίτου εἰς τε τὸν ἑσπερινὸν καὶ τὸ *«Θεὸς Κύριος»*. Απόλυσις *«Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν... δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, οὗ τὴν ὑψωσιν ἑορτάζομεν, προστασίαις τῶν τιμίων...»*

Εἰς τὸν ὄρθρον ἅπαντα ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Καταβασίαι οἱ εἵρμοι *«Σταυρὸν χαράξας»*· ἡ Θ' ᾠδὴ τῶν δύο κανόνων ἄνευ στίχου, εἰ μὴ μόνον Δόξα, Καὶ νῦν εἰς τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια, καὶ ἐν τέλει πάλιν οἱ δύο εἵρμοι *«Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε»*, *«Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου»*. Μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν [εἰς ἧχον δ' (ἅγια)] ἐπακολουθεῖ

Ἡ τελετὴ τῆς ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ

ΠΕΡΙΦΟΡΑ. Εἰς τὸ τέλος τῆς δοξολογίας οἱ μὲν χοροί, ἀφοῦ μεταβοῦν εἰς τὴν βορείαν πύλην τοῦ ἱεροῦ, ἄρχονται τοῦ ἁσματικοῦ *«Ἅγιος ὁ Θεός»*, ὁ δὲ πρὸ τῆς ἁγίας Τραπεζῆς ἰστάμενος ἱερεὺς, ἀφοῦ θυμιάσῃ τὸν ἐπ' αὐτῆς ἐν ἡντρεπισμένῳ δίσκῳ μετὰ κλάδων βασιλικοῦ καὶ τριῶν ἀνημμένων κηρίων κείμενον τίμιον Σταυρόν, αἶρει τὸν δίσκον, θέτει αὐτὸν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καί, στραφεὶς περὶ τὴν ἁγίαν Τράπεζαν ἐκ δεξιῶν πρὸς τὰ ἀριστερά, ἐξέρχεται διὰ τῆς βορείας πύλης τοῦ ἱεροῦ, προπορευομένων αὐτοῦ κατὰ τάξιν τῶν λαμπαδούχων, τῶν φερόντων τὰ ἐξαπτέρυγα, τῶν χορῶν ψαλλόντων τὸ ἁσματικὸν *«Ἅγιος ὁ Θεός»* μέχρι τέλους τῆς περιφορᾶς καὶ τῶν μετὰ θυμιατῶν θυμιώντων τὸν τίμιον Σταυρόν.

Α' ΥΨΩΣΙΣ. Ὁ ἱερεὺς φέρει τὸν Σταυρὸν εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ —συνήθως εἰς τὸν σολέα—, ἔνθα περιελθὼν κύκλῳ τρεῖς ἡὐτρεπισμένον τετραπόδιον, ἵσταται πρὸ αὐτοῦ βλέπων πρὸς ἀνατολὰς καὶ ὑψῶν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τὸν δίσκον, ἐκφωνεῖ «*Σοφία ὀρθοί*», ἀποθέμενος δ' αὐτὸν ἐπὶ τοῦ τετραποδίου, θυμῷ κύκλῳ αὐτοῦ σταυροειδῶς, ψάλλων «*Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου*», ὃ ἐπαναλαμβάνει ἕκαστος τῶν χορῶν ἀνὰ μίαν.

Α' ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΣ. Ἀκολουθῶς ὁ ἱερεὺς ἀφοῦ ποιήσῃ μετανοίας τρεῖς, λαμβάνει ἀνὰ χεῖρας μετὰ κλάδων βασιλικοῦ τὸν τίμιον Σταυρὸν καὶ βλέπων πρὸς ἀνατολὰς ὑψοῖ αὐτὸν λέγων «*Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον*»· οἱ χοροὶ τὸ «*Κύριε, ἐλέησον*» ἑκατόν, ἐνῶ ὁ ἱερεὺς σφραγίσας τρεῖς μετὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ κλίνει τὴν κεφαλὴν ἡρέμα, κύπτει ὅσον σπιθαμὴν ἀπέχεσθαι ἀπὸ τῆς γῆς καὶ κατὰ μικρὸν, ἄχρι πληρώσεως τῆς α' ἑκατοντάδος, ἀνίσταται.

Β' ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΣ. Εἵτα, ἀφοῦ στραφῇ ἐπὶ τὰ δεξιὰ, ἵσταται βλέπων πρὸς βορρᾶν καὶ ὑψοῖ τὸν τίμιον Σταυρὸν λέγων «*Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ καὶ ἐν τῷ κράτει ἡμῶν, τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπὶ πλεον συνεργῆσαι καὶ κατενοδῶσαι αὐτὸ ἐν πᾶσιν*»· οἱ χοροὶ τὸ «*Κύριε, ἐλέησον*» ἑκατόν, ἐνῶ ὁ ἱερεὺς σφραγίσας καὶ πάλιν τρεῖς μετὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ, κλίνει τὴν κεφαλὴν κ.λπ., καὶ κατὰ μικρὸν ἀνίσταται ἄχρι πληρώσεως τῆς β' ἑκατοντάδος.

Γ' ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΣ. Εἵτα, στραφεὶς ἐπὶ δεξιὰ, ἵσταται βλέπων πρὸς δυσμὰς καὶ ὑψοῖ τὸν τίμιον Σταυρὸν ἐκφωνῶν «*Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου... καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος*»· οἱ χοροὶ τὴν γ' ἑκατοντάδα, κ.τ.λ. ὡς προεγράφησαν.

Δ' ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΣ. Αὐθις ὁ ἱερεὺς στραφεὶς ἐπὶ τὰ δεξιὰ, ἵσταται βλέπων πρὸς νότον καὶ ὑψοῖ τὸν τίμιον Σταυρὸν λέγων «*Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, ἐπιτρόπων, ἐνοριτῶν καὶ συνδρομητῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης σὺν γυναιξὶ καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῶν*»· οἱ χοροὶ τὴν δ' ἑκατοντάδα, κ.τ.λ. ὡς προεγράφησαν.

Ε' ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΣ. Τέλος ὁ ἱερεὺς στρέφεται ἐπὶ τὰ δεξιά, ἵσταται βλέπων πρὸς ἀνατολὰς καὶ ὑποῖ τὸν τίμιον Σταυρόν, ἐκφωνῶν «Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ πάσης ψυχῆς χριστιανῶν ὀρθοδόξων, ὑγείας τε καὶ σωτηρίας καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν»· οἱ χοροὶ τὴν ε' ἑκατοντάδα, κ.τ.λ. ὡς προεγράφησαν.

ΚΥΡΙΑ ΥΨΩΣΙΣ. Μετὰ ταῦτα γίνεται ἡ κυρίως ὑψωσις· ὁ ἱερεὺς ἱστάμενος πρὸ τοῦ τετραποδίου καὶ βλέπων πρὸς ἀνατολὰς ὑποῖ τὸν τίμιον Σταυρόν ψάλλων τὸ κοντάκιον «Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ σταυρῷ ἐκουσίως», εὐλογεῖ μετὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ τὸν λαόν, ἀποθέτει αὐτὸν ἐπὶ τοῦ δίσκου καὶ προσκυνεῖ αὐτόν, ψάλλων «Τὸν σταυρόν σου προσκυνοῦμεν, δέσποτα, καὶ τὴν ἀγίαν σου ἀνάστασιν δοξάζομεν», ὃ ἐπαναλαμβάνει ἕκαστος τῶν χορῶν ἀνὰ μίαν· εἴθ' οὕτως οἱ χοροὶ τὰ ἰδιόμελα «Δεῦτε, πιστοὶ» κ.λπ.· τούτων ψαλλομένων, προσέρχεται ὁ λαὸς εἰς προσκύνησιν τοῦ τιμίου Σταυροῦ, ἧς πληρωθείσης, ὁ β' χορὸς ψάλλει τὸ ἀπολυτίκιον «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου» ᾠδαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Αντίφωνα τὰ τῆς ἑορτῆς.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Ὑποῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιος ἐστί. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ σταυρωθεὶς, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούϊα».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ μόνον τὸ ἀπολυτίκιον «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου» καὶ τὸ κοντάκιον «Ὁ ὑψωθείς». Ἀντὶ τρισαγίου, «Τὸν σταυρόν σου προσκυνοῦμεν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Απόστολος: τῆς ἑορτῆς, «Ὁ λόγος ὁ τοῦ σταυροῦ» (Α' Κορ. α' 18-24)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Συμβούλιον ἐποίησαν οἱ ἀρχιερεῖς» (Ἰω. ιθ' 6-11, 13-20, 25-28, 30-35).

Λειτουργία τοῦ ἱ. Χρυσοστόμου· εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἰρμὸς «Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε». Κοινωνικὸν «Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς»· ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν... τὸ τροπάριον «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου». Ἀπόλυσις ὡς εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Εἰδήσεις. 1. Ἐν τῇ τραπέζῃ νηστεία.

2. Ἐν ταῖς καθημεριναῖς ἀπὸ αὐριον μέχρι τῆς 20ῆς Σεπτεμβρίου, τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσεται ὁ κανὼν τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὴν λειτουργίαν εἴθισται νὰ λέγωνται τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς (Τ.Μ.Ε., σελ. 49, §5), ἀλλ' εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ σαρκὶ σταυρωθεὶς»· κοντάκιον «Ὁ ὑψωθείς».

- 15. Τρίτη.** Νικήτα μεγαλομάρτυρος (†372). Φιλοθέου όσίου (ι' αϊ.), Πορφυρίου τοῦ ἀπὸ μίμων, Βησσαρίωνος Λαρίσης, Συμεὼν Θεσσαλονίκης (†1429), Ἰωάννου νεομάρτυρος τοῦ Κρητός (†1811).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. ις' ἐβδ. ἐπιστ. (Γαλ. ε' 11-21).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ις' ἐβδ. Ματθ. (Μρ. ζ' 5-16).

- 16. Τετάρτη.** Εὐφημίας μεγαλομάρτυρος τῆς πανευφήμου (†304).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ἡμιεόρτιος ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, ἡ τοι εἰς τὸν ἑσπερινὸν ἄνευ εισόδου καὶ εἰς τὸν ὄρθρον ἄνευ καταβασίων καὶ ἄνευ μεγάλης δοξολογίας. Εἰς τὴν λειτουργίαν, Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. ις' ἐβδ. ἐπιστ. (Γαλ. ζ' 2-10). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ις' ἐβδ. Ματθ. (Μρ. ζ' 14-24). κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας.

Εἶναι δυνατόν ὅμως μετὰ τοὺς αἶνους νὰ παραλειφθοῦν τὰ ἀπόστιχα καὶ νὰ ψαλῇ δοξολογία μεγάλη, ὅποτε εἰς τὴν λειτουργίαν ἀναγινώσκεται Ἀπόστολος τῆς ἀγίας, Κυριακῆς ις' ἐπιστολῶν (Β' Κορ. ζ' 1-10), καὶ Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Δευτέρας δ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ζ' 36-50). κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

- 17. Πέμπτη.** Σοφίας καὶ τῶν τριῶν θυγατέρων αὐτῆς Πίστεως, Ἀγάπης καὶ Ἐλπίδος, μαρτύρων (†137).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ις' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἐφ. α' 1-9).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ις' ἐβδ. Ματθ. (Μρ. ζ' 24-30).

Σημείωσις. Εἰς τοὺς πανηγυρίζοντας ἱεροὺς ναοὺς ἡ ἀκολουθία τῆς μάρτυρος Σοφίας ψάλλεται ἐκ τῆς ἰδιαιτέρας αὐτῆς φυλλάδος μετὰ τῶν μεθεόρτων.

- 18. Παρασκευή.** Εὐμενίου ἐπισκόπου Γορτύνης Κρήτης (ζ' αϊ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. ις' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἐφεσ. α' 7-17).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ις' ἐβδ. Ματθ. (Μρ. η' 1-10).

- 19. Σάββατον μετὰ τὴν ὕψωσιν.** Τροφίμου, Σαββατίου καὶ Δορυμέδοντος μαρτύρων (†276).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μηναίου, εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν ἄνευ εισόδου, εἰς δὲ τὸν ὄρθρον ἄνευ καταβασίων καὶ ἄνευ δοξολογίας μεγάλης. Εἰς τὴν λειτουργίαν, Ἀπόστολος:

Σαββάτου μετὰ τὴν ὕψωσιν, ζήτηι Σαββάτῳ ιβ' ἐβδ. ἐπιστολῶν (Α' Κορ. α' 26-β' 5)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, ζήτηι Παρασκευῇ δ' ἐβδ. Ἰωάννου (Ἰω. η' 21-30)· κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας.

20. † **ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΥΨΩΣΙΝ.** † Εὐσταθίου μεγαλομάρτυρος καὶ τῆς συνοδείας αὐτοῦ (†118). Ἰλαρίωνος Κρητὸς νεομάρτυρος (†1804). Ἦχος βαρύς, ἑωθινὸν ε' (Τ.Μ.Ε., 20 Σεπτεμβρίου §16).

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν μητροπολιτῶν καὶ ἔθνο-μαρτύρων Χρυσοστόμου Σμύρνης, Ἀμβροσίου Μοσχονησίων, Γρηγορίου Κυδωνίων, Προκοπίου Ἰκονίου, Εὐθυμίου Ζήλων καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς ἀναιρεθέντων κατὰ τὴν μικρασιατικὴν καταστροφὴν μαρτύρων (1922). Ἡ ἀκολουθία αὐτῶν (ποίημα τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου Πατρῶν κυροῦ Νικοδήμου) ὑπάρχει ἐν ἰδιαιτέρᾳ φυλλάδι. Αποφάσει τῆς Δ. Ἱ. Συνόδου κατὰ τὴν συνεδρίαν αὐτῆς τῇ 24.8.2023 μεταφέρεται ὁ ἐορτασμὸς τῶν ἐν τῇ μικρασιατικῇ καταστροφῇ ἁγίων ἀπὸ τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τ. Σταυροῦ κατὰ τὴν Κυριακὴν μετὰ τὴν Ὑψωσιν.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», ἀναστάσιμα 4, μεθέορτα 3 καὶ τοῦ ἁγίου 3, Δόξα, «*Ὁ δεῦτερος Ἰώβ*», Καὶ νῦν, «*Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης*». Εἰσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ ἁγίου «*Ἀδαμάντινε τὴν ψυχὴν*», Καὶ νῦν, «*Σήμερον προέρχεται ὁ σταυρός*». Ἀπολυτίκια «*Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου*», Δόξα, «*Οἱ μάρτυρές σου, Κύριε*», Καὶ νῦν, «*Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου*».

Τὸ μεσονυκτικόν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ σταυροῦ.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀνά ἓν μεθέορτον (20ῆς Σεπτεμβρίου) ἀντὶ θεοδοκίων. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ε') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος, ὁ τῆς ἐορτῆς καὶ ὁ τῶν ἁγίων ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὰ μεσώδια καθίσματα τῆς 20ῆς τοῦ μηνός· ἀφ' ὧς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Σταυρὸν χαράζας»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε, παράδεισος».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ε' ἀναστάσιμον «Ἡ ζωὴ καὶ ὁδὸς Χριστός», τῶν ἀγίων «Τῆς ἀθανάτου δόξης» καὶ τῆς ἐορτῆς «Ἡμεῖς ἐν σοὶ θαρροῦντες».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 3, τῆς ἐορτῆς προσόμοια δύο, καὶ τῶν ἀγίων ιδιόμελα 3 «Τίς μὴ μακαρίσει σου τὸν πανόλβιον» κ.λπ., εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα «Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ, ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ», «Τοῖς ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος, πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς», Δόξα, τὸ ε' ἐωθινὸν «Ὡ τῶν σοφῶν σου», Καὶ νῦν, «Υπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἐορτῆς μετὰ τῶν ἐφυνμίων αὐτῶν [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς 5' ᾠδῆς τῶν ἀγίων]. Εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...» Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «Κατέλυσας», «Σῶσον, Κύριε», «Οἱ μάρτυρές σου, Κύριε» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ· κοντάκιον «Ὁ ὑψωθείς». Απόστολος: Κυριακῆς μετὰ τὴν ὕψωσιν, ζήτηι Κυριακῇ κα' ἐπιστολῶν, «Εἰδότες ὅτι οὐ δικαιοῦται ἄνθρωπος» (Γαλ. β' 16-20)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, ζήτηι Κυριακῇ γ' νηστειῶν, «Ὅς τις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν» (Μρ. η' 34-θ' 1). «Ἄξιον ἐστίν»· «Αἰνεῖτε», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

- 21. Δευτέρα.** Απόδοσις τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ. Κοδράτου ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Ἀθηνῶν (†130)· Ἰωνᾶ προφήτου (880 π.Χ.).

Εἶδησις. Ἐπειδὴ σήμερον ἀποδίδεται ἡ ἐορτὴ τοῦ τ. Σταυροῦ, ἡ ἀκολουθία τοῦ ἀγίου Κοδράτου ψάλλεται τῇ 22α μετὰ τῆς τοῦ ἱερομάρτυρος Φωκᾶ.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ κατὰ τὴν κυρίαν ἡμέραν τῆς ἐορτῆς μετὰ τῶν ἐφεξῆς διαφορῶν. Εἰς τὸν ἐσπερινὸν καταλιμπάνονται τὸ Ψαλτήριον, τὰ ἀναγνώσματα καὶ τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρά. Αἱ ἀπολύσεις ἄνευ τοῦ χαρακτηριστικοῦ «Ὁ ἀναστὰς» διὰ τὸ μὴ λέγεσθαι ἐν τῷ ὁρθρῳ σήμερον τὸ «Ἀνάστασιν

Χριστοῦ θεασάμενοι». Εἰς τὸν ὀρθρον καταλιμπάνονται ὁ πολυέλεος καὶ τὸ κάθισμα αὐτοῦ, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ· ὅθεν μετὰ τὰ καθίσματα τῶν δύο στιχολογιῶν, ὁ ν΄ ψαλμὸς καὶ εὐθὺς οἱ κανόνες· τὸ συναξάριον τῆς 21ης τοῦ μηνός, μετὰ δὲ τὴν δοξολογίαν παραλείπεται ὡσαύτως ἡ τελετὴ τῆς ὑψώσεως τοῦ τ. Σταυροῦ. Εἰς τὴν λειτουργίαν ἀντίφωνα, εἰσοδικόν, ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ. Τρισάγιον. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς ἑορτῆς (διὰ τὴν ἀπόδοσιν αὐτῆς)· Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτέρας ιζ΄ ἐβδ. ἐπιστολῶν (Ἐφεσ. α΄ 22-β΄ 3). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτέρας α΄ ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. γ΄ 19-22)· πάντα δὲ τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ, ἀλλ΄ εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἰρμός «Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ζύλου».

Εἰδήσεις. 1. Ἀπὸ αὔριον μέχρι τῆς 19ης Νοεμβρίου ἐπιαναλαμβάνεται ἡ χρῆσις τῆς Παρακλητικῆς ἐν ταῖς καθημεριναῖς.

2. Ἀπὸ αὔριον μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου, ἐὰν τυχὸν ἑορτάζεται ἅγιος, καταβασίαι εἰς τὸν ὀρθρον «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου»· κοντάκιον εἰς τὴν λειτουργίαν «Προστασία».

22. Τρίτη. Φωκᾶ ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Σινώπης (†117). Φωκᾶ τοῦ κηπουροῦ (†320), Ἰσαὰκ καὶ Μαρτίνου μαρτύρων.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. ιζ΄ ἐβδ. ἐπιστ. (Ἐφεσ. β΄ 19-γ΄ 7).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. α΄ ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. γ΄ 23-δ΄ 1).

23. Τετάρτη. Ἡ σύλληψις τοῦ Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Ῥαΐδος μάρτυρος, Ξανθίππης καὶ Πολυξένης ὁσίων (†109). Νικολάου νεομάρτυρος τοῦ Καρπενησιώτου (†1672), Ἰωάννου νεομάρτυρος τοῦ ἐκ Κονίτισης (†1814).

Ὁ ἥλιος εἰσέρχεται εἰς τὸν Ζυγόν. Ἀρχὴ τοῦ φθινοπώρου.

Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, ἄνευ Παρακλητικῆς. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν γίνεται εἴσοδος. Καταβασίαι «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου». Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «Προστασία»· Ἀπόστολος: τοῦ Προδρόμου, Σεπτεμβρίου 23, «Ἀβραὰμ δύο υἱοὺς ἔσχεν» (Γαλ. δ΄ 22-27)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡρώδου» (Λκ. α΄ 5-25)· κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

24. Πέμπτη. Θεοτόκου τῆς «Μυρτιδιωτίσης» ἐν Κυθήροις, Θέκλης μεγαλομάρτυρος. Σιλουανοῦ τοῦ Ἀθωνίτου (†1938).

Ἄν δὲν ὑπάρχει ἰδιαίτερα φυλλὰς τῆς Θεοτόκου, ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μηναίου μετὰ Παρακλητικῆς.

Ἀπόστολος: μεγαλομάρτυρος, λγ' Κυρ. ἐπιστ. (Β' Τιμ. γ' 10-15).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. α' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. δ' 16-22).

Εἰδήσεις. 1. Ἐνθα τιμᾶται ἡ μεγαλομάρτυς, ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει ἰδιαίτερα φυλλὰς αὐτῆς, μετὰ τοὺς αἵνους παραλείπονται τὰ ἀπόστιχα καὶ λέγεται δοξολογία μεγάλη, ἐν δὲ τῇ λειτουργίᾳ Εὐαγγέλιον τῆς ἁγίας, Σαββάτου ιζ' Ματθαίου (Μαθ. κε' 1-13).

2. Ἐὰν ὑπάρχει ἀκολουθία τῆς Μυρτιδιωτίσεως, κατὰ τὸ Τ.Μ.Ε. συμφάλλεται μετὰ τῆς ἁγίας Θέκλης καὶ προηγεῖται αὐτῆς, ἐν δὲ τῇ λειτουργίᾳ ἀναγινώσκεται Ἀπόστολος τῆς ἁγίας καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Θεοτόκου.

3. Εἰς τοὺς πανηγυρίζοντας σήμερον ναοὺς τῆς Μυρτιδιωτίσεως ψάλλεται μόνῃ ἡ ἀκολουθία αὐτῆς μετὰ καταβασίων τοὺς εἰρμούς «Πεποικιλμένη τῇ θεῖᾳ δόξῃ». Ἀναγνώσματα τὰ τῆς 8ης Σεπτ. (Φίλιπ. β' 5-11· Λκ. ι' 38-42, ια' 27-28).

Ἀπολυτίκιον Μυρτιδιωτίσεως. Ἦχος δ'. «Ταχὺ προκατάλαβε».

«Λαοὶ νῦν κροτήσωμεν δεῦτε τὰς χεῖρας πιστῶς, καὶ ἕσωμεν ἕσμασι τῇ θεομήτορι, ἐν πόθῳ κραυγάζοντες· χαῖρε ἡ προστασία πάντων τῶν δεομένων, χαῖρε ἡ σωτηρία τῶν τιμώντων σε πόθῳ, χαῖρε ἡ τῷ παρὰλύτῳ τὴν ἴασιν βραβεύσασα».

25. Παρασκευή. Εὐφροσύνης ὁσίας καὶ Παφνουτίου τοῦ πατρὸς αὐτῆς (ε' αἱ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. ιζ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἐφεσ. δ' 17-25).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. α' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. δ' 22-30).

26. Σάββατον. † Ἡ μετάστασις τοῦ ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ θεολόγου. Γεδεὼν τοῦ δικαίου (1350 π.Χ.). Ἀνάμνησις τῆς ἐπιστροφῆς τῆς τ. κάρας τοῦ ἀποστ. Ἀνδρέου καὶ τῶν ἐγκαινίων τοῦ νέου ἰ. ναοῦ αὐτοῦ ἐν Πάτραις (26.9.74).

Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, ἀλλὰ τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Εὐαγγέλιον ὁρθρου —ἐκ τῶν βημοθύρων— τὸ ια' ἐωθινόν, «Ἐφάνερωσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς» (Ιω. κα' 1, 15-25). Οἱ κανόνες τοῦ Μηναίου. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου». Εἰς τὴν λειτουργίαν, μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκια «Ἀπόστολε Χριστῶ» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία»· Ἀπόστολος: τοῦ εὐαγγελιστοῦ, 26 Σεπτεμβρίου, «Θεὸν

οὐδεὶς πώποτε τεθέαται» (Α' Ἰω. δ' 12-19)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Εἰστήκεισαν παρὰ τῷ σταυρῷ» (Ἰω. ιθ' 25-27, κα' 24-25)· κοινονικὸν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

27. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΖ' (Α' ΛΟΥΚΑ). Καλλιστράτου μάρτυρος (†304)· Ἀριστάρχου ἀποστόλου, Ἀκυλίνης νεομάρτυρος (†1764). Ἦχος πλ. δ', ἑωθινὸν ς'.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» ἀναστάσιμα 6, τοῦ Μηναίου 4, Δόξα, «Πρὸ τοῦ τιμίου σταυροῦ σου», Καὶ νῦν, «Ὁ βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν». Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Ἀπολυτίκια «Ἐξ ὕψους κατήλθες», Δόξα, «Οἱ μάρτυρές σου, Κύριε», Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.] Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ς') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ ἁγίου. Ἀπὸ γ' καὶ ς' ὥδῃς ὡς εἴθισται.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἄπας γηγενής».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ς' ἀναστάσιμον «Δεικνύων ὅτι ἄνθρωπος», τῶν μαρτύρων «Κραταιωθέντες πνεύματι» καὶ θεοτοκίον ὅμοιον «Θεοπαρόχων μέγεθος».

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς στιχηρὰ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ ς' ἑωθινὸν «Ἡ ὄντως εἰρήνη», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ τῶν 8 μακαρισμῶν τοῦ ἤχου]. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «Ἐξ ὕψους», «Οἱ μάρτυρές σου, Κύριε» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία»· Ἀπόστολος: Κυριακῆς ιζ' ἐπιστολῶν,

«Ὑμεῖς ἐστέ ναὸς Θεοῦ ζῶντος» (Β' Κορ. ζ' 16-ζ' 1): Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς α' Λουκᾶ, «Ἐστὼς ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν λίμνην» (Λκ. ε' 1-11): κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

28. Δευτέρα. Χαρίτωνος ὁμολογητοῦ (†350). Βαροῦχ προφήτου (600 π.Χ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ιη' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἐφεσ. δ' 25-32).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. β' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. δ' 38-44).

29. Τρίτη. Κυριακοῦ ὁσίου (†556). Πετρωνίας μάρτυρος.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. ιη' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἐφεσ. ε' 20-25).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. β' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ε' 12-16).

30. Τετάρτη. Γρηγορίου ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου τῆς Μεγάλης Ἀρμενίας, τοῦ φωτιστοῦ (†335). Τριψιμίας καὶ Γαϊανῆς καὶ τῶν μετ' αὐτῶν 32 μαρτύρων γυναικῶν.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. ιη' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἐφεσ. ε' 25-33).

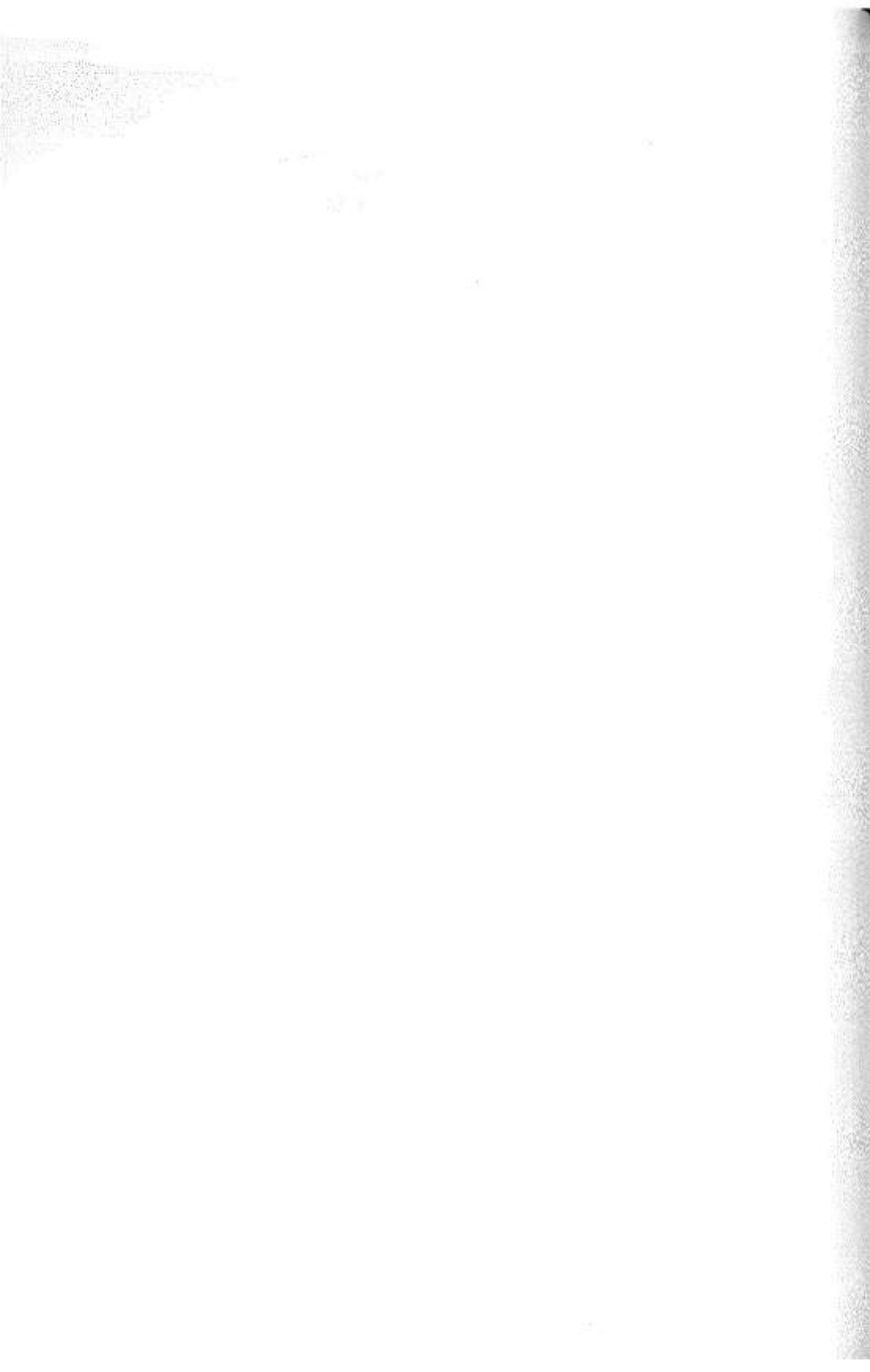
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. β' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ε' 33-39).

ΜΗΝ

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

ΜΗΝ ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα καὶ μίαν
Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 11 καὶ ἡ νύξ ὥρας 13

- 1. Πέμπτη.** Ἀνανίου ἀποστόλου, Ῥωμανοῦ τοῦ μελωδοῦ (ζ' αἰ.).
Ἰωάννου ὀσίου τοῦ Κουκουζέλου. Τῆς τιμίας σκέπης τῆς ὑπε-
ραγίας Θεοτόκου.

Ἀπόστολος: ἀποστόλου, Ὀκτωβρίου 1 (Πρξ. θ' 10-18).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. β' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ζ' 12-19).

Εἶδησις. Ἀποφάσει τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος λη-
φθεῖση κατὰ τὸ ἔτος 1952, ἡ σημερινὴ ἑορτὴ τῆς τιμίας σκέπης μετατίθεται
τῇ 28ῃ Ὀκτωβρίου, ἵνα συνεορτάζηται μετὰ τῆς ἐθνικῆς ἑορτῆς.

- 2. Παρασκευή.** Κυπριανοῦ ἱερομάρτυρος καὶ Ἰουστίνης μάρτυρος
(†304).

Ἀπόστολος: τοῦ ἁγίου, Ὀκτωβρίου 2 (Α' Τιμ. α' 12-17).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. β' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ζ' 17-23).

- 3. Σάββατον.** Διονυσίου ἁρεοπαγίτου ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου
καὶ πολιούχου Ἀθηνῶν (†96). Ῥουστικοῦ, Ἐλευθερίου καὶ
Δαμάριδος (α' αἰ.) μαρτύρων τῶν Ἀθηναίων.

Ἀπόστολος: ἱερομάρτυρος, Ὀκτωβρίου 3 (Πρξ. ιζ' 16-34).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. β' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ε' 17-26).

Σημείωσις. Ὃπου ἂν ἐορτάζεται ὁ ἅγιος, ἡ ἀκολουθία αὐτοῦ ψάλλε-
ται ἐξ ἰδιαίτερης φυλλάδος· καταβασίαι «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου»· κο-
ντάκιον «Προστασία»· Εὐαγγέλιον: τοῦ ἁγίου, Παρ. ζ' ἐβδ. Ματθ. (Μαθ.
ιγ' 44-54).

- † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΗ' (Β' ΛΟΥΚΑ).** Γεροθέου ἁρεοπαγίτου, πρώτου
ἐπισκόπου Ἀθηνῶν (α' αἰ.). Ἦχος α', ἐωθινὸν ζ'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Χρηστότητα ἐκδίδαχθεῖς»· κο-
ντάκιον «Τὰς οὐρανίους διαβάς πύλας».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον. Εἰς τὸ
«Κύριε, ἐκέκραξα» ἀναστάσιμα 7 καὶ τοῦ ἱεράρχου προσόμοια

3, Δόξα, Καὶ νῦν, «*Τὴν παγκόσμιον δόξαν*». Εἴσοδος κ.λπ.. Απόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Ἀπολυτίκια «*Τοῦ λίθου σφραγισθέντος*», Δόξα, Καὶ νῦν, «*Τοῦ Γαβριήλ*».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἁμωμος.] Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινὸν (ζ') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Μηναίου. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ μεσῳδίων κάθισμα τοῦ ἱεράρχου μετὰ τοῦ θεοτοκίου· ἀφ' ε' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Ἄπας γηγενής*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ ε' ἀναστάσιμον «*Ὅτι ἦραν τὸν Κύριον*» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

Εἰς τοὺς αἶνοις, στιχηρὰ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ ε' ἐωθινὸν «*Ἰδοὺ σκοτία*», Καὶ νῦν, «*Ὑπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον σωτηρία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ τῶν 8 μακαρισμῶν τοῦ ἤχου]. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «*Τοῦ λίθου σφραγισθέντος*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Προστασία*». Ἀπόστολος: Κυριακῆς ιη' ἐπιστολῶν, «*Ἀδελφοί, ὁ σπείρων φειδομένως*» (Β' Κορ. θ' 6-11)· Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς β' Λουκᾶ, «*Καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν*» (Λκ. ε' 31-36)· κοινωνικὸν «*Αἰνεῖτε*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

5. Δευτέρα. Χαριτίνης μάρτυρος (†304). Μεθοδίας ὁσίας τῆς ἐν Κιμῳλῷ (†1908).

Απόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ιθ' ἐβδ. ἐπιστ. (Φιλιπ. α' 1-7).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. γ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ε' 24-30).

6. Τρίτη. † Θωμᾶ (τοῦ καὶ Διδύμου) ἀποστόλου ἐκ τῶν ιβ'. Ἑρωτηίδος μάρτυρος.

Απόστολος: αποστόλου, Κυρ. ι' ἐπιστ. (Α' Κορ. δ' 9-16).

Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, ἐωθινὸν θ' (ΐω. κ' 19-31).

7. **Τετάρτη.** Σεργίου καὶ Βάκχου μεγαλομαρτύρων (†290-303). Πολυχρονίου ἱερομάρτυρος (δ' αἰ.), Ἰουλιανοῦ πρεσβυτέρου, Καισαρίου διακόνου (α' αἰ.) μαρτύρων.

Απόστολος: ἡμέρας, Τετ. ιθ' ἐβδ. ἐπιστ. (Φιλίπ. α' 12-20).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. γ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ς' 46-ζ' 1).

8. **Πέμπτη.** Πελαγίας ὁσίας (†457). Πελαγίας τῆς παρθενομάρτυρος (†303), Ταϊσίας τῆς πρώην πόρνης.

Απόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ιθ' ἐβδ. ἐπιστ. (Φιλίπ. α' 20-27).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. γ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ζ' 17-30).

9. **Παρασκευή.** Ἰακώβου αποστόλου, υἱοῦ τοῦ Ἀλφαίου (α' αἰ.). Ἀβραὰμ τοῦ δικαίου καὶ τοῦ ἀνεψιοῦ αὐτοῦ Λώτ (2100 π.Χ.), Ποπλίας μάρτυρος (α' αἰ.), Ἀνδρονίκου ὁσίου καὶ τῆς συμβίου αὐτοῦ.

Απόστολος: αποστόλου, Κυρ. ι' ἐπιστολῶν (Α' Κορ. δ' 9-16).

Εὐαγγέλιον: αποστόλου, Δευτ. γ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. θ' 36-ι' 8).

10. **Σάββατον.** Εὐλαμπίου καὶ Εὐλαμπίας μαρτύρων. Θεοφίλου ὁσίου (η' αἰ.).

Απόστολος: ἡμέρας, Σαβ. ιθ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. ιε' 58-ις' 3).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. γ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ε' 27-32).

11. **† ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΘ' (Δ' ΛΟΥΚΑ).** «Τῶν θεοφόρων πατέρων τῆς ἐν Νικαίᾳ ζ' Οἰκουμενικῆς συνόδου (787)». Φιλίππου αποστόλου ἐκ τῶν ἑπτὰ Θεοφάνους ὁμολογητοῦ τοῦ Γραπτοῦ, ἐπισκόπου Νικαίας (†850). Ἦχος β', ἐωθινὸν η'.

Τὴν ἀκολουθίαν τῶν ἁγίων πατέρων ζῆτει ἐν τῷ Μηναίῳ, μετὰ τὴν 11ην τοῦ μηνός (Τ.Μ.Ε., 11η Ὀκτωβρίου §§1-3).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Οἱ μάρτυρές σου, Κύριε»· κοντάκιον «Τοὺς γενναίους μάρτυρας».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» ἀναστάσιμα 4, τῶν πατέρων 6, Δόξα, τῶν πατέρων «Τὰς μυστικάς», Καὶ νῦν, «Παρήλθεν ἡ σκιά». Εἴσοδος κ.λπ. καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῶν

πατέρων. Απόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τῶν πατέρων «*Τὴν ἐτήσιον μνήμην*», Καὶ νῦν, «*Νεῦσον παρακλήσεις*». Απολυτικά «*Ὅτε κατήλθες*», Δόξα, «*Ὑπερδεδοξασμένος εἶ*», Καὶ νῦν, «*Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθείς*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν τριαδικὸν κανόνα τοῦ ἤχου, Δόξα, τὸ ἰδιόμελον τῆς λιτῆς τῶν πατέρων «*Ἀποστολικῶν παραδόσεων*», Καὶ νῦν, «*Θεοτόκε, ἡ προστασία*», τὰ τριαδικὰ «*Ἄξιον ἐστίν*»· τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτικίον «*Ὑπερδεδοξασμένος εἶ*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτικά. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.] Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ἡ') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῶν πατέρων· ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου (χῦμα), εἶτα ψάλλεται τὸ μεσῳδίων κάθισμα τῶν πατέρων μετὰ τοῦ θεοτοκίου· ἀφ' ὧς τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῶν πατέρων, τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς τῶν πατέρων.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἵρμοι «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Ἄπας γηγενής*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ ἡ' ἀναστάσιμον «*Δύο ἀγγέλους βλέψασα*», τὸ τῶν πατέρων «*Πατέρες οὐρανόφρονες*» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

Εἰς τοὺς Αἶνοις ἀναστάσιμα 4 καὶ τῶν πατέρων προσόμοια 3 εἰς 4 –εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ δύο τελευταῖα–, Δόξα, «*Τῶν ἀγίων πατέρων ὁ χορός*», Καὶ νῦν, «*Ὑπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον σωτηρία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς ζ' ᾠδῆς τοῦ κανόνος τῶν πατέρων]. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτικά «*Ὅτε κατήλθες*», «*Ὑπερδεδοξασμένος εἶ*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Προστασία*». Απόστολος: Κυριακῆς πατέρων, 11 Ὀκτωβρίου, «*Πιστὸς ὁ λόγος*» (Τίτ. γ' 8-15)· Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς δ' Λουκᾶ, «*Ἐξῆλθεν ὁ σπείρων*» (Λκ. η' 5-15). Κοινωνικὸν «*Αἰνεῖτε*».

Σημείωσις. Ἡ σημερινὴ Κυριακὴ, ἐν ᾗ ἀναγινώσκεται ἐκ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου ἡ παραβολὴ τοῦ σπορέως, εἰς πολλὰς περιοχὰς ἔχει καθιερωθῇ ὡς ἡ ἐπίσημος ἡμέρα τῆς ἐνάρξεως τῶν κατηχητικῶν σχολείων.

- 12. Δευτέρα.** Πρόβου, Τaráχου καὶ Ἀνδρονίκου μαρτύρων (†850).
Δομνίνης μάρτυρος, Συμεὼν τοῦ νέου θεολόγου (†1022), σύναξις πάντων τῶν ἐν Ἀθήναις ἁγίων.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. κ' ἐβδ. ἐπιστ. (Φιλίπ. β' 12-16).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτέρας δ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ζ' 36-50).

- 13. Τρίτη.** Κάρπου, Παπύλου, Ἀγαθοδώρου καὶ Ἀγαθονίκης μαρτύρων (†251). Χρυσῆς νεομάρτυρος τῆς ἐκ Μογλενῶν (†1795), Μελετίου (Πηγᾶ) Ἀλεξανδρείας.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρίτης κ' ἐβδ. ἐπιστ. (Φιλίπ. β' 16-23).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρίτης δ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. η' 1-3).

- 14. Τετάρτη.** Ναζαρίου καὶ Γερβασίου, μαρτύρων. Κοσμᾶ τοῦ ποιητοῦ (†787). Ἰγνατίου (Ἀγαλλιανοῦ) Μηθύμνης.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. κ' ἐβδ. ἐπιστ. (Φιλίπ. β' 24-30).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. δ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. η' 22-25).

- 15. Πέμπτη.** Λουκιανοῦ πρεσβυτέρου Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης (†310). Σαβίνου ὀσίου (†760), Βάρσου ὁμολογητοῦ.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. κ' ἐβδ. ἐπιστ. (Φιλίπ. γ' 1-8).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. δ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. θ' 7-11).

- 16. Παρασκευή.** Λογγίνου ἐκατοντάρχου τοῦ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ καὶ τῶν σὺν αὐτῷ δύο στρατιωτῶν μαρτύρων (α' αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρασκευῆς κ' ἐβδ. ἐπιστ. (Φιλίπ. γ' 8-19).

Εὐαγγέλιον: μάρτυρος, ζ' Εὐαγγέλιον ἁγ. Παθῶν (Μτθ. κζ' 33-54).

- 17. Σάββατον.** Ὡσηὲ τοῦ προφήτου (820 π.Χ.), Ἀνδρέου ὀσιομάρτυρος τοῦ ἐν Κρίσει· ἀνακομιδῇ τοῦ λειψάνου τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου Λαζάρου (898).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. κ' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. α' 8-11).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. δ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ς' 1-10).

- 18. † ΚΥΡΙΑΚΗ Κ'.** † Λουκᾶ τοῦ ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ. Μαρίνου μάρτυρος τοῦ γέροντος. Ἦχος γ', ἐωθινὸν θ'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «*Ἀπόστολοι, μάρτυρες*», Δόξα, «*Μνήσθητι, Κύριε*»· κοντάκιον «*Ὡς ἀπαρχάς*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*» ἀναστάσιμα 6, τοῦ Μηναίου 4, Δόξα, «*Ἀπόστολε Χριστοῦ*», Καὶ νῦν, «*Πῶς μὴ θαυμάσωμεν*». Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «*Πάνσοφε ἁλιεῦ*», Καὶ νῦν, «*Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου*». Ἀπολυτικά «*Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια*», Δόξα, «*Ἀπόστολε ἅγιε*», Καὶ νῦν, «*Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν*».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτικά. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἁμωμος.] Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινὸν (θ') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ ἀποστόλου· ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἀποστόλου (χῦμα) καὶ ψάλλεται τὸ μεσῳδίων κάθισμα αὐτοῦ μετὰ τοῦ θεοτοκίου· ἀφ' ε' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ μηνολόγιον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Ἄπας γηγενής*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ θ' ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ εὐαγγελιστοῦ «*Λουκᾶ, Χριστοῦ ἀπόστολε*» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ εὐαγγελιστοῦ 4, εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα «*Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ*», «*Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα*», Δόξα, τοῦ εὐαγγελιστοῦ «*Δαυτικῶς συνελθόντες*», Καὶ νῦν, «*Υπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον σωτηρία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς ε' ᾠδῆς τοῦ κανόνος τοῦ ἁγίου]. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτικά «*Εὐφραινέσθω*»,

«*Ἀπόστολε ἅγιε*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Προστασία*». Ἀπόστολος: τοῦ εὐαγγελιστοῦ, Ὀκτωβρίου 18, «*Ὡς σοφία περιπατεῖτε*» (Κλσ. δ' 5-11, 14-18). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Νοεμβρίου 8 λειτουργίας, «*Ὁ ἀκούων ὑμῶν ἐμοῦ ἀκούει*» (Λκ. ι' 16-21). Κοινωνικὸν «*Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

19. Δευτέρα. Ἰωὴλ προφήτου (630 π.Χ.), Οὐάρου μάρτυρος (†307).

Ἀπόστολος: προφήτου, Τρίτης διακαινησίμου (Πρξ. β' 14-21).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτέρας ε' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. θ' 18-22).

20. Τρίτη. Ἀρτεμίου μεγαλομ. (†326), Ματρώνης ὁσίας τῆς Χιοπολίτιδος (†462), Γερασίου ὁσίου τοῦ ἐν Κεφαλληνίᾳ (†1581).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. κα' ἐβδ. ἐπιστ. (Κλσ. α' 1-3, 6-11).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ε' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. θ' 23-27).

Εἰδήσεις. Ὅπου ὑπάρχει ἰδιαιτέρα ἀκολουθία τοῦ ἁγ. Γερασίου (ἢ τῆς ὁσίας Ματρώνης), συμπάλλεται μετὰ τῆς τοῦ ἁγίου Ἀρτεμίου, οὗ τινος προηγοῦνται τὰ 3 στιχηρὰ τοῦ ἐσπερινοῦ καὶ ὁ κανὼν τοῦ ὁρθρου, δοξαστικὰ ὁμοῦς ψάλλονται τὰ τοῦ τιμωμένου ἁγίου (Τ.Μ.Ε., 20 Ὀκτωβρίου §1)· ἐν δὲ τῇ λειτουργίᾳ ὁμοίως τὰ ἀναγνώσματα τοῦ τιμωμένου ἁγίου. Εἰς τοὺς ἐπ' ὀνόματι ὁμοῦς τοῦ ἁγίου (ἢ τῆς ὁσίας) ναοὺς ψάλλεται μόνῃ ἢ ἀκολουθία αὐτοῦ, καταλιμπανομένης τῆς τοῦ Μηναίου.

21. Τετάρτη. Ἰλαρίωνος ὁσίου (†371). Χριστοδούλου τοῦ ἐν Πάτμῳ· Ἰωάννου νεομάρτυρος τοῦ ἐκ Μονεμβασίας (†1773), Φιλοθέου ὁσίου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. κα' ἐβδ. ἐπιστ. (Κλσ. α' 18-23).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ε' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. θ' 44-50).

22. Πέμπτη. Ἀβερκίου ἰσαποστόλου ἐπισκόπου Ἱεραπόλεως (†167), τῶν ἐν Ἐφέσῳ ἁγίων ἑπτὰ παιδῶν (†250).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. κα' ἐβδ. ἐπιστ. (Κλσ. α' 24-β' 1).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ε' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. θ' 49-56).

23. Παρασκευή. † Ἰακώβου ἀποστόλου τοῦ ἀδελφοθέου (†63).

Ἀπόστολος: ἀποστόλου, Κυριακῆς κ' ἐπιστ. (Γαλ. α' 11-19).

Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Δευτέρας ζ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ιγ' 54-58).

24. Σάββατον. Ἀρέθα μεγαλομάρτυρος (β' αἰ.)· Σεβαστιανῆς μάρτυρος.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. κα' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. γ' 12-18).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ε' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ζ' 1-10).

25. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΑ' (Ζ' ΛΟΥΚΑ), Μαρκιανοῦ καὶ Μαρτυρίου μαρτύρων (†355). Ταβιθάς, ἣν θανοῦσαν ἀνέστησεν ὁ ἀπόστολος Πέτρος. Ἦχος δ', ἐωθινὸν ι'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Τὰς ἀληθόνας τῶν ἀγίων»· κοντάκιον «Εὐφροσύνης πρόξενος».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ Μηναίου 4, Δόξα, τῶν ἀγίων «Μαθηταὶ καὶ ὁπαδοί», Καὶ νῦν, «Ὁ διὰ σὲ θεοπάτωρ». Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τῶν ἀγίων «Οἱ νοεροὶ τῆς ἐκκλησίας φωστῆρες», Καὶ νῦν, «Ἀσπόρως ἐκ θείου Πνεύματος». Ἀπολυτίκια «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», Δόξα, «Οἱ μάρτυρές σου, Κύριε», Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια. Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινὸν (ι') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Μηναίου· ἀπὸ γ' καὶ ζ' ᾠδῆς ὡς εἴθισται.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἄπας γηγενῆς».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ι' ἀναστάσιμον «Τιβεριάδος θάλασσα», τῶν μαρτύρων «Μαρκιανὸς ὁ πάνσοφος» καὶ τὸ θεοτοκίον.

Εἰς τοὺς αἶνοις στιχηρὰ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ ι' ἐωθινὸν «Μετὰ τὴν εἰς ἔξου κάθοδον», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ τῶν 8 μακαρισμῶν τοῦ ἤχου]. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια

«Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», «Οἱ μάρτυρές σου, Κύριε» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία». Απόστολος: Κυριακῆς κα' ἐπιστολῶν, «Εἰδότες ὅτι οὐ δικαιουῦνται» (Γαλ. β' 16-20). Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς ς' Λουκᾶ, «Ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν» (Λκ. η' 27-39). Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε».

- 26. Δευτέρα.** † Δημητρίου μεγαλομάρτυρος τοῦ μυροβλύτου (†306), ἀνάμνησις τοῦ γεγονότος σεισμοῦ (740).

Ἡ ἐόρτιος ἀκολουθία τοῦ ἁγίου ψάλλεται ἐκ μόνου τοῦ Μηναιίου, δίχα Παρακλητικῆς. Τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Εἰς τὰ ἀπόστιχα τοῦ ἑσπερινοῦ, Καὶ νῦν, «Δέσποινα πρόσδεξαι» (Παρακλητική, ἤχος πλ. δ', Δευτ. πρωί). Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου ἔν τε τῷ ἑσπερινῷ καὶ τῷ ὄρθρῳ ἐπισφραγίζεται μὲ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ σεισμοῦ ἅπαξ. Εὐαγγέλιον ὄρθρου: τοῦ ἁγίου, Τρίτης ιβ' ἐβδ. Λουκᾶ, «Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων» (Λκ. κα' 12-19). Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου». Εἰς τὴν θ. λειτουργίαν, ἀπολυτίκια «Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν», «Μέγαν εὐρατο» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία». Απόστολος: τοῦ ἁγίου, 26 Ὀκτωβρίου, «Ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι» (Β' Τιμ. β' 1-10). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Σαββάτου γ' ἐβδ. Ἰωάννου, «Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν» (Ιω. ιε' 17-ις' 2). Κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

Σημείωσις. Ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Θεσσαλονίκης (τῷ 1912) τὸ τέλος τοῦ β' προσομοίου τῶν αἰνῶν τοῦ ἁγίου, «Τεῖχος ὠχυρωμένον ἡμῖν», μετὰ τὰς λέξεις «...τῇ σῇ πόλει Δημήτριε...», ψάλλεται οὕτως:

«...ἦν λυτρωθεῖσαν ἔνδοξε, Θεοῦ εὐδοκήσαντος, διὰ παντὸς ἐλευθέραν, ταῖς σαῖς πρεσβείαις διάσωσον, Χριστὸν ἱκετεύων, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος».

Ἡ διόρθωσις αὕτη ἐγένετο ὑπὸ τοῦ αἰοιδίμου ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Χρυσόστομου (Α') Παπαδοπούλου.

- 27. Τρίτη.** Νέστορος μάρτυρος (†306). Πρόκλης συζύγου τοῦ Πιλάτου.

Απόστολος: ἡμέρας, Τρ. κβ' ἐβδ. ἐπιστ. (Κλσ. β' 20-γ' 3).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ς' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ια' 1-10).

28. **Τετάρτη.** † ΤΗΣ ΦΩΤΟΦΟΡΟΥ ΣΚΕΠΗΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ ΑΕΙΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ. Τερεντίου, Νεονίλλης, Εύνικης καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς μαρτύρων· Στεφάνου ὁσίου τοῦ Σαββαΐτου. Τῶν ἐν Ῥεθύμνῃ τεσσάρων νεομαρτύρων (†1824). Ἐθνικὴ ἐορτὴ ἐπὶ τῷ νικηφόρῳ τῶν Ἑλλήνων ἐν Βορείῳ Ἡπείρῳ πολέμῳ (1940).

Εἰδήσεις. 1. Ἡ Ἱ. Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐνέκρινεν ἀπὸ τοῦ 1952 ὅπως ἡ τῇ 1ῃ Ὀκτωβρίου ἀγομένη ἐορτὴ τῆς ἱερᾶς Σκέπης τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου μετατεθῇ σήμερον μετὰ τῆς ἐθνικῆς ἐορτῆς.

2. Τὴν ἀκολουθίαν τῆς τιμίας Σκέπης ζῆτει ἡ ἐν τῷ Μηναίῳ ἡ εἰς τὴν οἰκίαν φυλλάδα.

Ἡ ἀκολουθία τῆς ἐορτῆς ψάλλεται ἐορτάσιμος ὡς ἔχει. Τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Εὐχὴ ἀπολύσεως «Χριστὸς ὁ ἀληθινός... πρεσβεΐαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ μητρός, ἧς τὴν φωτοφόρον σκέπην ἐορτάζομεν, δυνάμει...» Εἰς τὸν ὄρθρον, ἀφ' ὧς τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς Θεοτόκου, τὸ συναξάριον τῆς 28ης τοῦ μηνὸς (ἐκ τοῦ Μηναίου) καὶ τὸ τῆς ἐορτῆς (τῆς τιμίας Σκέπης)· καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου». Εἰς τὴν λειτουργίαν, Ἀπόστολος: τῆς Θεοτόκου, 21 Νοεμβρίου, «Εἶχεν ἡ πρώτη σκηνή» (Ἑβρ. θ' 1-7)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, 21 Νοεμβρίου, «Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά» (Λκ. ι' 38-42, ια' 27-28).

Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς λειτουργίας τελεῖται ἡ ἐξῆς:

Δοξολογία ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ ἐορτῇ

«Εὐλογητὸς ὁ Θεός», καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς, ἦχος α'·

«Τῆς σκέπης σου παρθένε, ἀνυμνοῦμεν τὰς χαρίτας, ἦν ὡς φωτοφόρον νεφέλην, ἐφαπλοῖς ὑπὲρ ἔννοιαν, καὶ σκέπεις τὸν λαόν σου νοερῶς, ἐκ πάσης τῶν ἐχθρῶν ἐπιβουλῆς· σὲ γὰρ σκέπην καὶ προστάτιν καὶ βοηθόν, κεκτήμεθα βοῶντές σοι· Δόξα τοῖς μεγαλείοις σου ἁγνή, δόξα τῇ θείᾳ Σκέπῃ σου, δόξα τῇ πρὸς ἡμᾶς σου προμηθεΐᾳ ἄχραντε».

Εἶτα τὸ κοντάκιον «Τῇ ὑπερμάχῳ», καὶ εὐθὺς ἡ κάτωθι δοξολογία εἰς ἦχον βαρύν:

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς, δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ἡ δεξιὰ σου, Κύριε, δεδοξασται ἐν ἰσχύϊ· ἡ δεξιὰ σου, Κύριε, ἔθραυσεν ἐχθρούς· Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Ἐν τῷ πλήθει τῆς δόξης σου συνέτριψας τοὺς ὑπεναντίους· Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Ταλαιπωρία ἐταλαιπωρήσαμεν, ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς· Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Οἱ ἀγροὶ ἡμῶν διεμερίσθησαν, οἱ οἴκοι ἡρημώθησαν καὶ ἡμεῖς περιβρίσθημεν· Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσαν, ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν καὶ ἀνωρθώθημεν· Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Ἀλαλάζετε τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ γῆ· πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας· Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Εἴτα αἱ ἐξῆς αἰτήσεις τῆς λιτανευτικῆς (ἐκτενοῦς) ἱκεσίας, τῶν χορῶν ψαλλόντων ἐκ περιτροπῆς μεθ' ἐκάστην αὐτῶν ἀνὰ ἓν τριπλοῦν «Κύριε, ἐλέησον», ἐξαιρέσει τῆς πέμπτης, μεθ' ἣν ψάλλεται «Αἰωνία ἡ μνήμη» γ', καὶ τῆς ἕκτης, μεθ' ἣν ψάλλεται τὸ «Κύριε, ἐλέησον» ἀνὰ δέκα ἀμοιβαδὸν τετράκις, πρᾶεῖα τῇ φωνῇ.

«Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...»

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν...»

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν...»

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν τῷ κράτει ἡμῶν, τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπὶ πλεόν συνεργῆσαι καὶ κατενοδῶσαι αὐτὸ ἐν πᾶσιν».

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ αἰωνίας μνήμης καὶ μακαρίας ἀναπαύσεως πάντων τῶν ἐν τοῖς ἱεροῖς ἡμῶν ἀγῶσιν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἀγωνισαμένων καὶ πεσόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον».

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν...»

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι...»

«Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν» καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν ταύτην.

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅτι τῇ σῇ ἀγαθότητι ἐπὶ τὴν εὐσημον ταύτην ἡμέραν ἤγαγες ἡμᾶς ἀναμέλψαι σοι ᾠδὴν

ἐπινίκιον τῷ σωτήρι ἡμῶν. Ἴδου οἱ ἄρχοντες ἡμῶν συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό, καὶ πᾶσα συναγωγὴ λαοῦ ἀνάμνησιν ἐπιτελοῦμεν ἔργου θαυμαστοῦ καὶ μεγάλου, ὃ ἡ δεξιὰ σου εἰργάσατο ἐν ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. Ὅτι ἡμέρα Κυρίου ἐπὶ πάντα ὑβριστὴν καὶ ὑπερήφανον καὶ ἐπὶ πάντα ὑψηλὸν καὶ μετέωρον· ὁ γὰρ δεσπότης Κύριος σαβαὼθ συνταράσσει τοὺς ἐνδόξους μετὰ ἰσχύος, καὶ οἱ ὑψηλοὶ τῇ ὑβρεὶ συντριβήσονται. Διὰ τοῦτο, Κύριε, σήμερον τῆς αἰνέσεώς σου πλήρης ἡ γῆ ἡμῶν, καὶ αἱ ψυχαὶ ἡμῶν εὐγνωμοσύνης πλήρεις βοῶσι πρὸς σέ· Τὰς ὁδοὺς σου, Κύριε, γνώρισον ἡμῖν καὶ τὰς τρίβους σου δίδαξον ἡμᾶς· νομοθέτησον ἡμᾶς ἐν τῇ ὁδῷ σου καὶ ὁδήγησον πάντας ἡμᾶς, τοὺς ἄρχοντας καὶ τὸν λαόν, ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου, ὅτι ἔτι πολλοὶ κυκλόθεν οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν καὶ μακάριος ὁ λαός, οὗ ἔστι Κύριος ὁ Θεὸς αὐτοῦ. Ἔτι δὲ καὶ ὑπὲρ τῶν ψυχῶν τῶν μαρτύρων ἀδελφῶν ἡμῶν δεόμεθά σου, Κύριε, τῶν τε ἐν πολέμῳ πεσόντων τῶν τε ἀναιρεθέντων καὶ τῶν ἐν αἰχμαλωσίᾳ καὶ ἐξορίᾳ τελειωθέντων, ἵνα αὐλισθῶσιν ἐν ἀγαθοῖς καὶ ἀναπαύσωνται ἐν σκηναῖς δικαίων καὶ τὰ ὅστ᾽ αὐτῶν ὡς βοτάνη ἀνατείλῃ, ἵνα οἱ τε ζῶντες καὶ οἱ ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως κεκοιμημένοι εὐχαριστίαν καὶ δόξαν προσφέρωμέν σοι τῷ Κυρίῳ τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ χορὸς «Ἀμήν», καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν καὶ «Δι' εὐχῶν».

29. Πέμπτη. Ἀναστασίας ὁσιομάρτυρος τῆς Ῥωμαίας (γ' αἰ.), Ἀβραμίου ὁσίου (†360).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. κβ' ἐβδ. ἐπιστ. (Κλσ. δ' 2-9).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ς' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ια' 14-23).

30. Παρασκευή. Ζηνοβίου καὶ Ζηνοβίας μαρτύρων (†285). Κλεόπα καὶ Ἀρτεμᾶ ἐκ τῶν 70 ἀποστόλων.

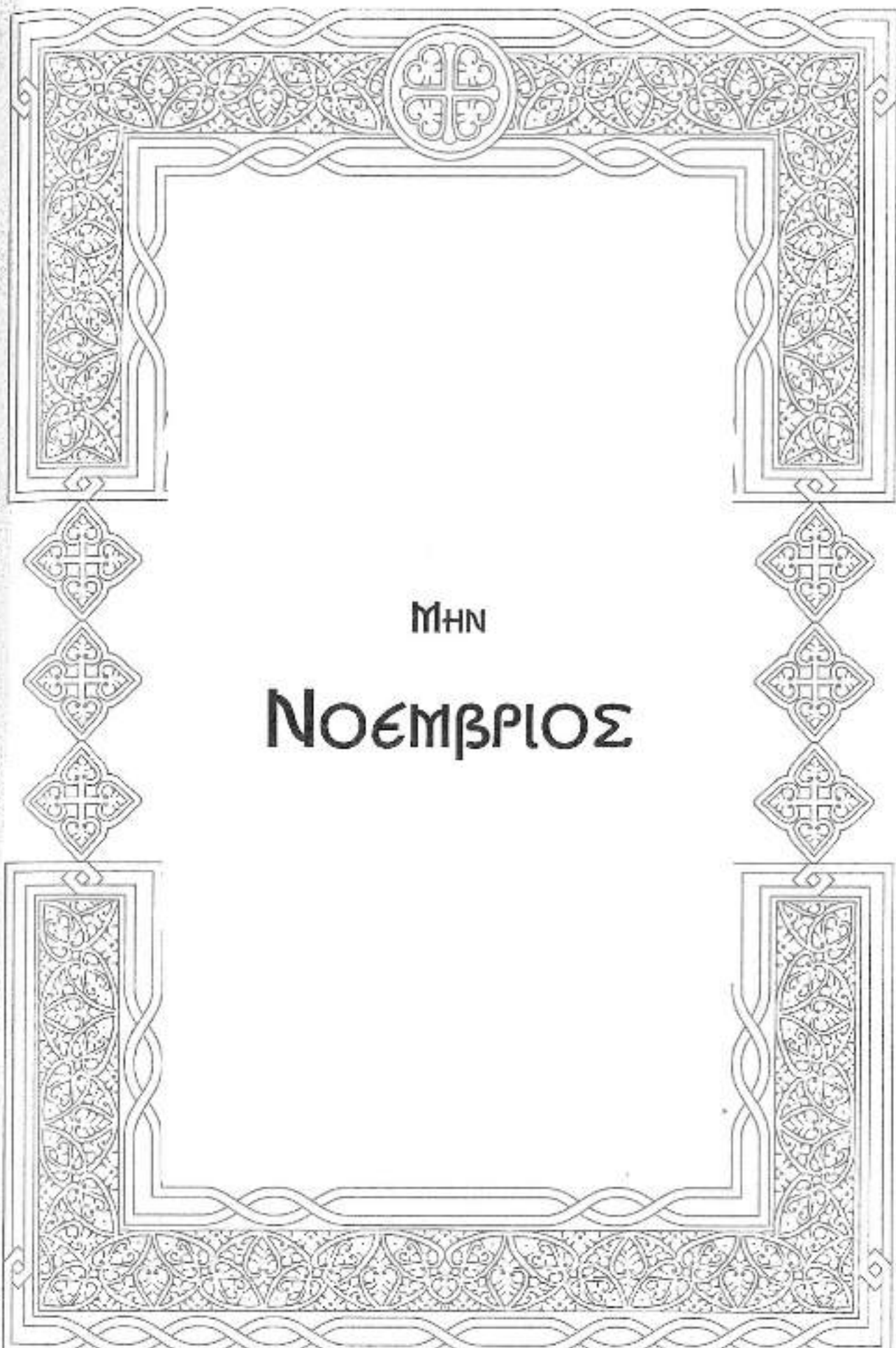
Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. κβ' ἐβδ. ἐπιστ. (Κλσ. δ' 10-18).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ς' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ια' 23-26).

31. Σάββατον. Στάχυος, Ἀπελλοῦ κ.λπ. ἐκ τῶν 70 (α' αἰ.)· Ἐπιμάχου μάρτυρος (†250). Νικολάου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Χίῳ (†1754).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. κβ' ἐβδ. ἐπ. (Β' Κορ. ε' 1-10).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ς' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. η' 16-21).

ΜΗΝ

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 10 καὶ ἡ νύξ ὥρας 14

1. † **ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΒ' (Ε' ΛΟΥΚΑ)**, Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ τῶν ἀναργύρων καὶ τῆς μητρὸς αὐτῶν Θεοδότης. Λαυιδ ὁσίου τοῦ ἐν Εὐβοίᾳ (ις' αἰ.), Ἰακώβου ἱερομάρτυρος τοῦ ἐν Αἰτωλῖᾳ καὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. Ἦχος πλ. α', ἐωθινὸν ια'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «*Ἀπόστολοι, μάρτυρες*», Δόξα, «*Μνήσθητι, Κύριε*»· κοντάκιον «*Ὡς ἀπαρχάς*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ Μηναίου 4, Δόξα, τῶν ἁγίων «*Ἀτελεύτητος ὑπάρχει*», Καὶ νῦν, «*Ὡς ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ*». Εἰσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τῶν ἁγίων «*Πάντοτε ἔχοντες Χριστόν*», Καὶ νῦν, «*Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου*». Ἀπολυτίκια «*Τὸν συνάναρχον Λόγον*», Δόξα, «*Ἅγιοι ἀνάργυροι*», Καὶ νῦν, «*Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς*».

Τὸ μεσονυκτικόν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἕμωμος.] Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινὸν (ια') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῶν ἁγίων· ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὰ μεσῶδια καθίσματα τοῦ Μηναίου· ἀφ' ε' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ μηνολόγιον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Ἄπας γηγενής*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ ια' ἀναστάσιμον «*Μετὰ τὴν θείαν ἔγερσιν*», τῶν ἁγίων «*Τὴν χάριν τῶν ἰάσεων*» καὶ τὸ θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῶν ἁγίων ἰδιόμελα 4 «Τὴν χάριν τῶν ἰαμάτων» κ.λπ., εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα «Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ», «Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος, πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς», Δόξα, τὸ ια' ἐωθινὸν «Φανερῶν ἑαυτόν», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς ς' ᾠδῆς τοῦ κανόνος τῶν ἁγίων]. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «Τὸν συνάναρχον Λόγον», «Ἅγιοι ἀνάργυροι» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία». Ἀπόστολος: τῶν ἁγίων, Νοεμβρίου 1, «Ὑμεῖς ἐστὲ σῶμα Χριστοῦ» (Α' Κορ. ιβ' 27-ιγ' 7). Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς ε' Λουκᾶ, «Ἄνθρωπός τις ἦν πλούσιος» (Λκ. ις' 19-31). Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

Σημείωσις. Ἐνθα τιμᾶται ὁ ὁσῖος Δαυὶδ (ἢ ὁ ἱερομάρτυς Τάκωβος), ἡ ἀκολουθία αὐτοῦ συμπάλλεται μετὰ τῆς ἀναστασίμου ἐξ ἰδιαίτερας φυλλάδος, ἡ δὲ τοῦ Μηναίου καταλιμπάνεται.

- 2. Δευτέρα.** Ἀκινδύνου, Πηγασίου, Ἀφθονίου, Ἐλπιδοφόρου καὶ Ἀνεμποδίστου μαρτύρων (†341-345). Τῶν ἐν Ἀγρινίῳ τριῶν νεομαρτύρων (†1786).

Ἀπόστολος ἡμέρας, Δευτ. κγ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Θεσ. α' 1-5).

Εὐαγγέλιον ἡμέρας, Δευτ. ζ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ια' 29-33).

- 3. Τρίτη.** Ἀκεψιμᾶ, Ἰωσήφ, Ἀειθαλᾶ μαρτύρων (δ' αἰ.)· ἀνακομιδὴ λειψάνων Γεωργίου τοῦ τροπαιοφόρου. Γεωργίου νέου ἱερομάρτυρος τοῦ Νεαπολίτου (†1797).

Ἀπόστολος ἡμέρας, Τρ. κγ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Θεσ. α' 6-10).

Εὐαγγέλιον ἡμέρας, Τρ. ζ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ια' 34-41).

- 4. Τετάρτη.** Ἰωαννικίου ὁσίου τοῦ μεγάλου (†846), Νικάνδρου καὶ Ἑρμαίου ἱερομαρτύρων. Ἰωάννου Βατάτζη τοῦ βασιλέως καὶ ἐλεήμονος. Γεωργίου ὁσίου (Καρσλίδη) τοῦ ἐν Δράμα (†1959).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. κγ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Θεσ. β' 1-8).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ζ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ια' 42-46).

- 5. Πέμπη.** Γαλακτίωνος καὶ Ἐπιστήμης τῶν μαρτύρων (γ' αἰ.).
Ἑρμᾶ καὶ Λίνου ἐκ τῶν 70 (α' αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. κγ' ἐβδ. ἐπ. (Α' Θεσ. β' 9-14).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ζ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ια' 47-ιβ' 1).

- 6. Παρασκευή.** Παύλου Κων/πόλεως ὁμολογητοῦ (†350). Λουκᾶ ὁσίου (†800-820), Λεονάρδου ὁσίου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. κγ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Θεσ. β' 14-20).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ζ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιβ' 2-12).

- 7. Σάββατον.** Τῶν ἐν Μελιτινῇ 33 μαρτύρων (γ' αἰ.), Λαζάρου ὁσίου τοῦ ἐν τῷ Γαλησίῳ ὄρει (†1053).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. κγ' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. η' 1-5).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ζ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. θ' 1-6).

- 8. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΓ' (Ζ' ΛΟΥΚΑ).** † Σύναξις τῶν ἀρχιστρατήγων Μιχαήλ καὶ Γαβριήλ καὶ τῶν λοιπῶν ἀσωμάτων δυνάμεων. Ἦχος πλ. β', ἐωθινὸν α' (Τ.Μ.Ε., 8 Νοεμβρίου §§4-6).

Εἰς τὴν Θ'. Ἀπολυτίκια «Οἱ μάρτυρές σου, Κύριε», Δόξα, «Ταῖς ἐπαγρύπνοις προσευχαῖς»· κοντάκιον «Ὡς φωστῆρα μέγιστον».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΣΑ», ἀναστάσιμα 4 καὶ τῶν ταξιαρχῶν 6, Δόξα, «Συγχαρήτε ἡμῖν», Καὶ νῦν, «Τίς μὴ μακαρίσει σε».

Εἰσοδος, «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

Ἀποστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τοῦ Μηναίου «Ὡς ταξιάρχης καὶ πρόμαχος».

Ἀπολυτίκια «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις», Δόξα, «Τῶν οὐρανίων στρατιῶν», Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν τριαδικὸν κανόνα τοῦ ἤχου, τὰ ἰδιόμελα τῆς λιτῆς ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, Δόξα, «Πυρίνοις χεῖλεσι», Καὶ νῦν, προεόρτιον «Σήμερον ὁ θεοχώρητος ναός», τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Τῶν οὐρανίων στρατιῶν».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτικά. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος «*Δοῦλοι Κυρίου*».]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα· εἶτα τὸ τῆς β' στιχολογίας κάθισμα τῶν ἀσωμάτων «*Τὰ χερουβὶμ καὶ σεραφίμ*», Δόξα, τὸ μετὰ τὸν πολυέλεον «*Τῶν οὐρανίων ἀρχηγοί*», Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον «*Θεοχαρίτωτε ἀγνή*». Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινὸν (ια') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ β' τῶν ταξιαρχῶν· ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου (χῦμα) καὶ ψάλλονται τὰ μεσώδια καθίσματα τοῦ Μηναίου· ἀφ' ἧς τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῶν ἀσωμάτων καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου... ταύτης τὴν εἴσοδον*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Ἄπας γηγενῆς... τὰ ἱερὰ εἰσόδια*».

Εἵδησις. Οἱ εἰρμοὶ τοῦ κανόνος τῆς ἐορτῆς τῶν εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*», ψαλλόμενοι μέχρι τῆς 20ῆς τοῦ μηνὸς ὡς καταβασίαι, διαφέρουν τῶν συνήθων κατὰ τὰ ἐξῆς σημεῖα:

ᾠδὴ α' «...καὶ ἔσω γηθόμενος ταύτης τὴν εἴσοδον».

ᾠδὴ γ' «...πνευματικόν, στερέωσον· κἂν τῇ σεπτῇ εἰσόδῳ σου στεφάνων δόξης ἀξίωσον».

ᾠδὴ ε' «Ἐξέστη τὰ σύμπαντα ἐν τῇ σεπτῇ εἰσόδῳ σου· σὺ γάρ, ἀπειρόγαμε παρθένε, ἔνδον εἰσῆλθες ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ, ὡς περ καθάρωτατος ναός, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε τὴν εἰρήνην βραβεύουσα».

ᾠδὴ θ' «...φύσις γεραίρουσα τὰ ἱερὰ εἰσόδια τῆς θεομήτορος...»

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ α' ἀναστάσιμον «*Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν*», τῶν ἀσωμάτων «*Ἐξουσιῶν δυνάμεων*» καὶ τὸ θεοτοκίον «*Τιμιωτέρα πέφυκας*».

Εἰς τοὺς Αἶνοις ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ Μηναίου προσόμοια 3 εἰς 4, εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα «*Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα*», «*Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα*», Δόξα, τοῦ Μηναίου «*Ὅπου ἐπισκιάσῃ ἡ χάρις σου*», Καὶ νῦν, «*Ὑπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος*» (ἢ «*Σήμερον σωτηρία*»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς ζ' ᾠδῆς τοῦ β' κανόνος τῶν ἀσωμάτων].

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «*Ἀγγελικαὶ δυνάμεις*», «*Τῶν οὐρανίων στρατιῶν*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Ὁ καθαρώτατος ναός*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: τῶν ἀσωμάτων, Νοεμβρίου 8, «*Εἰ ὁ δι' ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος*» (Εβρ. β' 2-10). Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς ζ' Λουκᾶ, «*Ἀνθρώπος τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ, ᾧ ὄνομα Ἰάϊρος*» (Λκ. η' 41-56).

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «*Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

- 9. Δευτέρα.** Ὁνησιφόρου μάρτυρος (γ'-δ' αἰ.), Ματρώνης ὁσίας. Θεοκτίστης τῆς Λεσβίας (†889), Νεκταρίου Πενταπόλεως τοῦ ἐν Αἰγίνῃ (†1920). Ἦχος πλ. α', ἐωθινὸν ια'.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. κδ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Θεσ. β' 20-γ' 8).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. η' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιβ' 13-15, 22-31).

Σημείωσις. Ἐνθα τιμᾶται ἡ ἁγία Θεοκτίστη ἢ ὁ ἅγιος Νεκτᾶριος, ἡ ἀκολουθία τοῦ τιμωμένου ἁγίου θὰ ψαλῇ ἐξ ἰδιαιτέρας φυλλάδος συμφώνως μὲ τὴν τοπικὴν διάταξιν αὐτῆς.

Εἵδησις. Ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς 20ῆς Νοεμβρίου, ἐὰν ἐορτάζεται ἅγιος, ψάλλονται μὲν καταβασίαι «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*» μὲ τὴν χαρακτηριστικὴν κατάληξιν «*ταύτης τὴν εἰσοδον*» (βλέπε εἵδησιν εἰς τὴν 8ην Νοεμβρίου), εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν ὡς ἐπισφραγιστικὸν τὸ κοντάκιον «*Ὁ καθαρώτατος ναός*».

- 10. Τρίτη.** Ὀλυμπᾶ, Τερτίου κ.λπ. ἐκ τῶν 70 (α' αἰ.)· Ὁρέστου μάρτυρος τοῦ Τυανέως (†304). Ἀρσενίου ὁσίου τοῦ Καππαδόκου (†1924).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. κδ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Θεσ. γ' 9-13).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. η' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιβ' 1342-48).

- 11. Τετάρτη.** Μηνᾶ (†304), Βίκτωρος (β' αἰ.) καὶ Βικεντίου διακόνου (†304), μαρτύρων· Θεοδώρου ὁσ. τοῦ Στουδίτου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. κδ' ἐβδ. ἐπ. (Α' Θεσ. δ' 1-12).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. η' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιβ' 48-59).

- 12. Πέμπη.** Ἰωάννου τοῦ ἐλεήμονος, πατριάρχου Ἀλεξανδρείας (†616-620)· Νείλου ὁσίου τοῦ ἀσκητοῦ.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. κδ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Θεσ. δ' 18-ε' 10).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. η' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιγ' 1-9).

- 13. Παρασκευή.** † Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου (†407).

Ἡ ἐορτάσιμος ἀκολουθία τοῦ ιεράρχου ψάλλεται ἄνευ Παρακλητικῆς, ὥς ἐν τῷ Μηναιῷ· ἀλλὰ τὰ διὰ τὴν λιτὴν ιδιόμελα εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Εὐαγγέλιον ὄρθρου: τοῦ ιεράρχου, 13 Νοεμβρίου, «*Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν*» (Ιω. ι' 1-9). Καταβασίαι «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου... ταύτης τὴν εἴσοδον*» (βλέπε 8 Νοεμβρίου). Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «*Ὁ καθαρώτατος ναός*»· Ἀπόστολος: τοῦ ιεράρχου, 13 Νοεμβρίου, «*Τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερεὺς*» (Εβρ. ζ' 26-η' 2)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Ἐγὼ εἰμὶ ἡ θύρα*» (Ιω. ι' 9-16)· κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνόν*».

- 14. Σάββατον.** † Φιλίππου ἀποστόλου ἐκ τῶν ιβ'. Γρηγορίου ἀρχιεπ. Θεσσαλονίκης τοῦ Παλαμᾶ (†1340) καὶ τῶν λοιπῶν Ἁγίων Οἰκογενῶν αὐτοῦ. Κωνσταντίνου νεομάρτυρος τοῦ Ὑδραίου (†1800).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μετὰ Παρακλητικῆς κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναιῷ διάταξιν, μετὰ δοξολογίας μεγάλης. Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «*Ὁ καθαρώτατος ναός*»· Ἀπόστολος: τοῦ ἀποστόλου, Κυριακῆς ι' ἐπιστολῶν, «*Ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους*» (Α' Κορ. δ' 9-16)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Κυριακῆς α' νηστειῶν, «*Ἡθέλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐξελθεῖν*» (Ιω. α' 44-52)· κοινωνικὸν «*Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*».

- 15. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΔ' (Η' ΛΟΥΚΑ).** Γουρία, Σαμωνᾶ (†299-306) καὶ Ἀβιβίου (†222) μαρτύρων καὶ ὁμολογητῶν. Ἦχος βαρὺς, ἐωθινὸν β'.

Ἀρχεται ἡ νηστεία τῶν Χριστουγέννων.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «*Ἀπόστολε ἅγιε*»· κοντάκιον «*Ὁ μαθητὴς καὶ φίλος σου*».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», ἀναστάσιμα 6, τῶν ἁγίων 4, Δόξα, «*Ἡ Ἐδεσσα εὐφραίνεται*», Καὶ νῦν, «*Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης*». Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα,

«Δεῦτε φιλομάρτυρες», Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον «Ὁ θαύματος καινοῦ». Ἀπολυτικά «Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου», Δόξα, «Τὰ θαύματα τῶν ἁγίων σου», Καὶ νῦν, «Χαῖρε, πύλη Κυρίου».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτικά. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.] Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (β') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῶν ἁγίων ἀπὸ γ' καὶ ς' ᾠδῆς ὡς εἴθισται.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου... ταύτης τὴν εἴσοδον»· «Τὴν τιμωτέραν», «Ἄπας γηγενής... τὰ ἱερὰ εἰσόδια».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ β' ἀναστάσιμον «Τὸν λίθον θεωρήσασαι», τῶν μαρτύρων «Ὡς πάλοι διεσώσατε» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

Εἰς τοὺς Αἶνοις στιχηρὰ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ β' ἑωθινὸν «Μετὰ μύρων», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ τῶν 8 μακαρισμῶν τοῦ ἤχου]. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτικά «Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου», «Τὰ θαύματα τῶν ἁγίων σου» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ὁ καθαρώτατος ναός». Ἀπόστολος: Κυριακῆς κδ' ἐπιστολῶν, «Χριστὸς ἐστὶν ἡ εἰρήνη ἡμῶν» (Ἐφεσ. β' 14-22)· Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς η' Λουκᾶ, «Νομικός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ» (Λκ. ι' 25-37). «Ἄξιον ἐστίν»· «Αἰνεῖτε», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

Εἵδησις. Ἀπὸ σήμερον ἀρχεται ἡ τεσσαρακοστὴ πρὸ τῶν Χριστουγέννων (περὶ τῆς νηστείας τῆς περιόδου ταύτης βλέπε σχετικῶς Πηδάλιον, Ἀθῆναι 1982, ὑποσ. εἰς ἐρμηνείαν ζθ' ἀποστολικοῦ κανόνος, σελ. 93-94, καὶ Ράλλη-Ποτλῆ «Σύνταγμα Ἱ. Κανόνων», τ. Δ', σ. 488).

16. Δευτέρα. † Ματθαίου τοῦ ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἀποστόλου ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου, ἢ τοι ἄνευ εἰσόδου εἰς τὸν ἑσπερινὸν καὶ ἄνευ κατα-

βασιδῶν εἰς τὸν ὄρθρον, ἀλλὰ μετὰ τῶν στιχηρῶν τοῦ ἀποστόλου εἰς τοὺς αἶνους καὶ δοξολογίας μεγάλης. Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «Ὁ καθαρώτατος ναός»· Ἀπόστολος: εὐαγγελιστοῦ, Τρίτης δ' ἐβδ. ἐπιστολῶν, «Λέγει ἡ γραφή· πᾶς ὁ πιστεύων» (Ρωμ. ι' 11-ια' 2)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Σαββάτου ε' ἐβδ. Ματθαίου, «Παράγων ὁ Ἰησοῦς εἶδεν ἄνθρωπον καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον» (Μτθ. θ' 9-13)· κοινωνικὸν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

- 17. Τρίτη.** Γρηγορίου ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας (†270). Γενναδίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως (†471).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. κε' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Θεσ. α' 10-β' 2).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. θ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιδ' 25-35).

- 18. Τετάρτη.** Πλάτωνος μεγαλομάρτυρος. (†306). Ῥωμανοῦ μάρτυρος (†308), Ζακχαίου διακόνου (†307), Ἀναστασίου νεομάρτυρος ἐκ Παραμυθίας (†1743).

Σημείωσις. Τὰ προσόμοια καὶ τὸ κοντάκιον τοῦ ἁγίου Ῥωμανοῦ καταλιμπάνονται, ἐν οἵαδῃποτε ἡμέρᾳ καὶ ἂν τύχη σήμερον, διότι ἐν τῷ Μηναίῳ δὲν ὑπάρχει κανὼν αὐτοῦ.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. κε' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Θεσ. β' 1-12).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. θ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιε' 1-10).

- 19. Πέμπτη.** Ἀβδιουὺ προφήτου (θ' π.Χ. αἰ.), Βαρλαάμ μάρτυρος (†304). Ἡλιοδώρου (†272) καὶ Εὐφημίας μαρτύρων.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. κε' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Θεσ. β' 13-γ' 5).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. θ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ις' 1-9).

- 20. Παρασκευή.** Προεόρτια τῶν εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου· Γρηγορίου Δεκαπολίτου (†816) ὁσίου, Πρόκλου Κων/πόλεως (†447).

Σχολαζούσης σήμερον τῆς Παρακλητικῆς, ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μόνον ἐκ τοῦ Μηναίου. Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Εὐφροσύνης σήμερον»· Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. κε' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Θεσ. γ' 6-18)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. θ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ις' 15-18, ις' 1-4).

- 21. Σάββατον.** † ΤΑ ΕΙΣΟΔΙΑ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΜΑΡΙΑΣ (Τ.Μ.Ε., 21η Νοεμβρίου §§5-7).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «*Χαρὰν προμνηστεύεται*»· κοντάκιον «*Εὐφροσύνης σήμερον ἡ οἰκουμένη*».

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου, ἀλλὰ τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Ἀπόλυσις «*Χριστὸς ὁ ἀληθινός... ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρός, ἧς τὰ Εἰσόδια ἐορτάζομεν...*» Εἰς τὸν ὄρθρον, καταβασίαι «*Χριστὸς γεννᾶται*». Ἡ θ' ὥδὴ ἀμφοτέρων τῶν κανόνων μετὰ τῶν μεγαλυναρίων καὶ ὁ εἰρμὸς «*[Μεγάλυνον, ψυχὴ μου...] Μυστήριον ξένον*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν, τὰ ἀντίφωνα τῆς ἐορτῆς ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἰσοδικὸν «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός*». Μετὰ τὴν εἴσοδον, μόνον τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς καὶ τὸ κοντάκιον «*Ὁ καθαρώτατος ναός*». Τρισάγιον. Ἀπόστολος: τῆς ἐορτῆς, 21 Νοεμβρίου, «*Εἶχεν ἡ πρώτη σκηνή*» (Ἑβρ. θ' 1-7)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, 8 Σεπτεμβρίου, «*Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά*» (Λκ. ι' 38-42, ια' 27-28). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἰρμὸς «*Ἄγγελοι τὴν εἴσοδον... Ὡς ἐμπύχῳ Θεοῦ*». Κοινωνικὸν «*Ποτήριον σωτηρίου*»· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*».

Ἐν τῇ τραπέζῃ κατάλυσις ἰχθύος.

Εἰδήσεις. 1. Ἀπὸ σήμερον ἕως τῆς 24ης Δεκεμβρίου, ἐὰν ἐορτάζεται ἅγιος, ψάλλονται καταβασίαι «*Χριστὸς γεννᾶται*».

2. Τῇ 22α καὶ τῇ 24η Νοεμβρίου τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου εἰς τὸν ὄρθρον προτάσσεται ὁ α' κανὼν τῆς ἐορτῆς, τῇ δὲ 23η ὁ β' κανὼν.

3. Ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς 25ης Νοεμβρίου σχολάζει ἡ παρακλητικὴ (πλὴν Κυριακῆς), εἴθισται δὲ εἰς τὰς θ. λειτουργίας τῶν καθημερινῶν νὰ ψάλλωνται τὰ ἀντίφωνα τῆς ἐορτῆς (Τ.Μ.Ε., σελ. 49, §5)· κοντάκιον ὁμοίως τῆς ἐορτῆς.

22. † **ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΕ' (Θ' ΛΟΥΚΑ).** Ἡ μετὰ τὴν ἐορτήν. Ἀρχίππου, Φιλήμονος, Ὀνησίμου ἀποστόλων· Κικιλίας μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῇ (†230). Κλήμεντος καὶ Σισινίου ἱερομαρτύρων. Ἰακώβου ὁσίου τοῦ ἐν Εὐβοίᾳ νέου ἀσκητοῦ (†1991). Ἦχος πλ. δ', ἐωθινὸν γ' (Τ.Μ.Ε., διατάξεις 21ης Νοεμβρίου §§11-13).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τῆς ἐορτῆς.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα 6 καὶ τὰ 3 μεθέορτα «Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος» κ.λπ. (22 Νοεμβρίου) εἰς 4, Δόξα, τῆς ἑορτῆς «Μετὰ τὸ τεχθῆναί σε», Καὶ νῦν, «Ὁ βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν». Εἴσοδος κ.λπ.. Απόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, «Σήμερον τῷ ναῷ προσάγεται» (22 Νοεμβρίου). Ἀπολυτίκια «Ἐξ ὕψους κατήλθες», Δόξα, Καὶ νῦν, «Σήμερον τῆς εὐδοκίας».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἀπολυτίκιον «Σήμερον τῆς εὐδοκίας».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκια «Ἐξ ὕψους κατήλθες», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Σήμερον τῆς εὐδοκίας». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀνὰ ἓν μεθέορτον (22 Νοεμβρίου) ἀντὶ θεοτοκίων. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινὸν (γ') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ ὁ α' τῆς ἑορτῆς. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ μεσώδιον κάθισμα τῆς ἑορτῆς «Δικαίων ὁ καρπός» (22 Νοεμβρίου)· ἀφ' ὧς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Χριστὸς γεννᾶται»· «Τὴν τιμιωτέραν», «[Μεγάλυνον, ψυχὴ μου...] Μυστήριον ξένον».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ γ' ἀναστάσιμον «Ὅτι Χριστὸς ἐγήγερται» καὶ τῆς ἑορτῆς «Ἡ δάμαλις ἡ ἄμωμος» (22 Νοεμβρίου).

Εἰς τοὺς Αἴνοὺς στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῆς κυρίας ἡμέρας τῆς ἑορτῆς (21 Νοεμβρίου) προσόμοια 4 «Λαμπαδηφόροι παρθένοι» κ.λπ., εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα· α) «Ἀπενεχθήσονται παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται σοι», β) «Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει, ἀχθήσονται εἰς ναὸν βασιλέως», Δόξα, τὸ γ' ἐωθινὸν «Τῆς Μαγδαληνῆς Μαρίας», Καὶ νῦν, «Υπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἐὰν προτιμηθοῦν ἀντίφωνα, ψάλλονται τὰ τῆς ἑορτῆς (βλέπε εἰς τὸ μηναῖον), μετ' ἐφυνμίου εἰς τὸ β'

«Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς». [Ἐὰν ψαλοῦν τυπικά, εἰς τοὺς μακαρισμοὺς 4 τροπάρια τοῦ ἤχου καὶ ἡ ς' ᾠδὴ τοῦ α' κανόνος τῶν Εἰσοδίων εἰς 4.]

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «Ἐξ ὕψους κατήλθες», «Σήμερον τῆς εὐδοκίας» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ὁ καθαρῶτατος ναός».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυριακῆς κε' ἐπιστολῶν, «Παρακαλῶ ὑμᾶς ἐγὼ ὁ δέσμιος» (Ἐφεσ. δ' 1-7)· Εὐαγγέλιον: Κυρ. θ' Λουκᾶ, «Ἀνθρώπου τινὸς πλουσίου» (Λκ. ιβ' 16-21).

«Ἄξιον ἐστίν»· «Αἰνεῖτε», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

23. Δευτέρα. Ἀμφιλοχίου ἐπισκόπου Ἰκονίου (†394), Γρηγορίου Ἀκραγαντίνων.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. κς' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Τιμ. α' 1-7).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ι' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιζ' 20-25).

24. Τρίτη. Κλήμεντος ἐπισκόπου Ῥώμης (†101), Πέτρου ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας (†311).

Ἀπόστολος: ἱερομαρτύρων (Φιλιπ. γ' 20-δ' 3).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ι' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιζ' 26-37, ιη' 8).

25. Τετάρτη. † Ἀπόδοσις τῶν Εἰσοδίων, Αἰκατερίνης τῆς μεγαλομάρτυρος (†313)· Μερκουρίου μεγαλομάρτυρος.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ «Μακάριος ἀνὴρ». Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» τὰ ἐσπέρια ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, μετὰ τῶν Δόξα, Καὶ νῦν αὐτῶν. Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ 3 προσόμοια τῆς ἐορτῆς (21ης Νοεμβρίου) «Χαίρει ὁ οὐρανὸς» κ.λπ., Δόξα, τῆς ἁγίας «Βίον ἅυλον», Καὶ νῦν, «Σήμερον τὰ στίφη». Ἀπολυτίκια «Σήμερον τῆς εὐδοκίας», Δόξα, «Τὴν πανεύφημον νύμφην», Καὶ νῦν, «Σήμερον τῆς εὐδοκίας».

Σημειώσεις. Αἱ σύγχρονοι ἐκδόσεις τῶν Μηναιῶν εἰς μὲν τὸν ἐσπερινὸν προβλέπουν ἀναγνώσματα τῆς ἁγίας, εἰς δὲ τὸν ὀρθρον παραθέτουν καθίσματα διὰ τὸν πολυέλεον καὶ ὀρίζουν τὴν τάξιν τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ὀρθρου (Ζαββάτου ιζ' Ματθαίου, «Ὡμοιωθή ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν»·

Μτθ. κε' 1-13). Ταῦτα δὲν προβλέπονται ὑπὸ τοῦ Τυπικοῦ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, ἔχει ἐπικρατήσει ὁμοῦς νὰ λέγωνται εἰς τοὺς ἐπ' ὀνόματι τῆς ἁγίας ναοὺς.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν ἑσπερινόν. Τὰ καθίσματα τῶν δύο πρώτων στιχολογιῶν, καὶ ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες, οἱ δύο τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τῆς ἁγίας· ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ μεσώδιον κάθισμα τῆς ἁγίας, Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· ἀφ' ς' τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῆς ἁγίας καὶ τὸ συναξάριον. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Χριστὸς γεννᾶται»· (ἀντὶ τοῦ *Τὴν τιμιωτέραν*) ἢ θ' ᾠδὴ τῶν δύο κανόνων τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἀντιστοιχῶν μεγαλυναρίων· εἶτα «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου... Μυστήριον ξένον». Ἐξαποστειλάρια, τὸ τῆς ἁγίας καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς αἶνους, εἰς στίχους 6 (ἢ τοι ἀπὸ τοῦ στίχου «*Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα...*»), προσόμοια τῆς ἑορτῆς (21 Νοεμ.) 3 «*Λαμπαδηφόροι παρθένοι*» κ.λπ. (καταλιμπανομένου τοῦ 4ου), καὶ τῆς ἁγίας ἕτερα 3 «*Μνήμην τὴν πανίερρον*» κ.λπ., Δόξα, τῆς ἁγίας «*Βίον ἄυλον*», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Σήμερον τῷ ναῷ προσάγεται*». Δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον τῆς εὐδοκίας*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τὰ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφυνμνίων αὐτῶν. Εἰσοδικὸν «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός*». Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «*Σήμερον τῆς εὐδοκίας*», «*Τὴν πανεύφημον νύμφην*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Ὁ καθαρῶτατος ναός*». Απόστολος: τῆς ἁγίας, Πέμπτης ιε' ἑβδ. ἐπιστολῶν, «*Πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν*» (Γαλ. γ' 23-δ' 5)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Δευτέρας ιε' ἑβδ. Ματθαίου, «*Ἐκκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος πολὺς*» (Μρ. ε' 24-34). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἶρμος «*Ἄγγελοι τὴν εἴσοδον... Ὡς ἐμψύχω Θεοῦ*». Κοινωνικὸν «*Ποτήριον σωτηρίου*»· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*».

Εἶδησις. Ἀπὸ αὔριον μέχρι τῆς 19ης Δεκεμβρίου ἐπανέρχεται ἡ χρῆσις τῆς Παρακλητικῆς· ἐὰν δὲ ἑορτάζεται ἅγιος, εἰς τὴν θ. λειτουργίαν μέχρι τῆς 24ης Δεκεμβρίου ψάλλεται ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον «*Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον*».

- 26. Πέμπη.** Ἀλυπίου ὁσίου († ζ' αἰ.), Νίκωνος τοῦ μετανοεῖτε. Στυλιανοῦ Παφλαγόνος, Γεωργίου νεομάρτυρος τοῦ Χιοπολίτου (†1807).

Απόστολος: ἡμέρας, Πέμ. κς' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Τιμ. γ' 1-13).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ι' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιη' 31-34).

- 27. Παρασκευή.** Ἰακώβου μεγαλομάρτυρος τοῦ Πέρσου (†421). Λαμασκηνοῦ μητροπολίτου Ναυπάκτου καὶ Ἄρτης τοῦ καὶ Στουδίτου.

Απόστολος: ἡμέρας, Παρ. κς' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Τιμ. δ' 4-8, 16).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ι' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιθ' 12-28).

- 28. Σάββατον.** Στεφάνου ὁσίου τοῦ νέου ὁμολογητοῦ (†767), Εἰρηνάρχου μάρτυρος (†303). Τῶν ἐν Τιβεριουπόλει πεντεκαίδεκα μαρτύρων (πολιούχων Κιλκίς).

Απόστολος: ἡμέρας, Σαβ. κς' ἐβδομ. ἐπιστ. (Γαλ. γ' 8-12).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ι' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ι' 19-21).

- 29. † ΚΥΡΙΑΚΗ Κς' (ΙΓ' ΛΟΥΚΑ).** Παραμόνου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ 370 μαρτύρων (†250)· Διονυσίου ἐπισκόπου Κορίνθου ἱερομάρτυρος. Φιλουμένου νεομάρτυρος τοῦ Ἱεροσολυμίτου (†1979). Ἦχος α', ἐωθινὸν δ'.

Εἰς τὴν θ'. Απολυτίκιον «*Ἀσκητικῶς προγυμνασθεῖς*»· κοντάκιον «*Τὸν τῆς Τριάδος ἐραστήν*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», ἀναστάσιμα 7 καὶ τοῦ Μηναίου 3, Δόξα, Καὶ νῦν, «*Τὴν παγκόσμιον δόξαν*». Εἴσοδος κ.λπ.. Απόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Απολυτίκια «*Τοῦ λίθου σφραγισθέντος*», Δόξα, Καὶ νῦν, «*Τοῦ Γαβριήλ*».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» ἀπολυτίκιον «*Τοῦ λίθου σφραγισθέντος*», Δόξα τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «*Τοῦ Γαβριήλ*». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἕμωμος.] Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινὸν (δ') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ τοῦ Μηναίου. Ἀπὸ γ' καὶ ς' ᾠδῆς ὡς εἴθισται.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Χριστὸς γεννᾶται»· «Τὴν τιμιωτέραν», «[Μεγάλυνον ψυχὴ μου...] Μυστήριον ξένον».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ δ' ἀναστάσιμον «Ταῖς ἀρεταῖς ἀστράψαντες» μετὰ τοῦ θεοτοκίου αὐτοῦ.

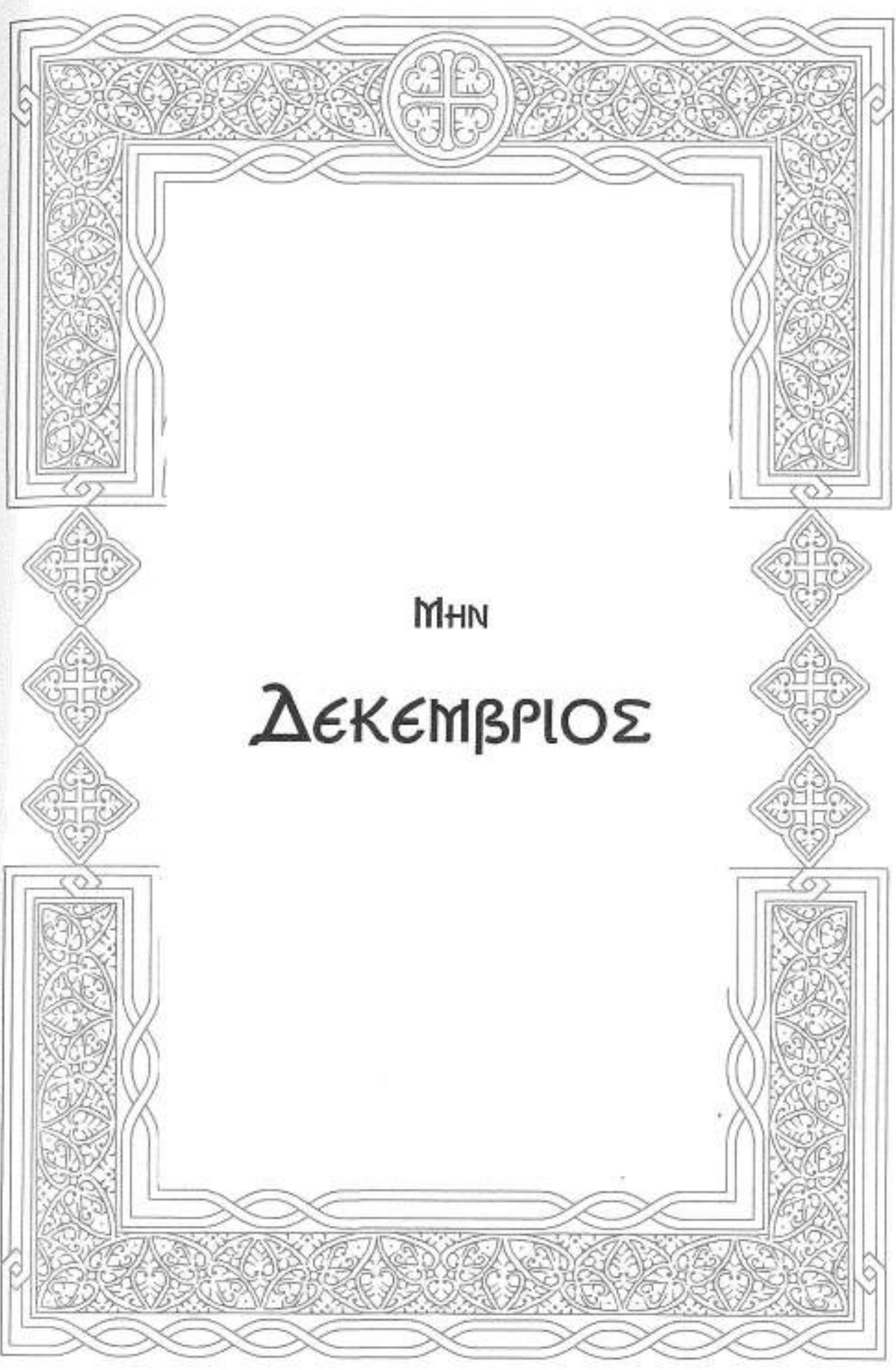
ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑἶΝΟΥΣ, στιχηρὰ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ δ' ἑωθινὸν «Ὁρθρος ἦν βαθύς», Καὶ νῦν, «Υπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ τῶν 8 μακαρισμῶν τοῦ ἤχου]. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον». Ἀπόστολος: Κυριακῆς κς' ἐπιστολῶν, «Ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε» (Ἐφεσ. ε' 8-19)· Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς ιγ' Λουκᾶ, «Ἀρχὼν τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ λέγων» (Λκ. ιη' 18-27). «Ἄξιον ἐστίν». «Αἰνεῖτε», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

- 30. Δευτέρα.** † Ἀνδρέου ἀποστόλου τοῦ Πρωτοκλήτου, πολιούχου Πατρῶν. Φρουμεντίου ἐπισκόπου Ἰνδίας (Αἰθιοπίας) (†380), Ἀλεξάνδρου Μηθύμνης.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἀποστόλου ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, ἀλλὰ τὰ διὰ τὴν λιτὴν ιδιόμελα εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Καταβασίαι «Χριστὸς γεννᾶται»· στιχολογοῦμεν τὸ «Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον» ἐπισυνάπτοντες «Τὴν τιμιωτέραν»· εἶτα ὁ εἶρμος «[Μεγάλυνον, ψυχὴ μου...] Μυστήριον ξένον»· τὰ δὲ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν, μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκια «Ὡς τῶν ἀποστόλων» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον». Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τοῦ ἀποστόλου· Ἀπόστολος: τοῦ Πρωτοκλήτου, Κυριακῆς ι' ἐπιστολῶν, «Ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους» (Α' Κορ. δ' 9-16)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, 30 Νοεμβρίου, «Εἰστήκει ὁ Ἰωάννης καὶ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο» (Ἰω. α' 35-52). Κοινωνικὸν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

ΜΗΝ

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα καὶ μίαν
Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 9 καὶ ἡ νύξ ὥρας 15

1. Τρίτη. Ναοὺμ τοῦ προφήτου (700 π.Χ.). Φιλαρέτου τοῦ ἐλεήμονος (†792), Θεοκλήτου ἀρχιεπισκόπου Λακεδαιμονίας.

Απόστολος: ἡμέρας, Τρίτης κζ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Τιμ. ε' 11-21).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρίτης ια' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιθ' 45-48).

2. Τετάρτη. Ἀββακοὺμ προφήτου (700 π.Χ.). Θεοφίλου ὁσίου (†251), Μυρόπης μάρτυρος (δ' αἰ.). Πορφυρίου ὁσίου τοῦ Κασοκαλυβίτου (†1991).

Απόστολος: ἡμέρας, Τετ. κζ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Τιμ. ε' 22-ς' 11).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετάρτης ια' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. κ' 1-8).

3. Πέμπτη. Σοφονίου προφήτου (665-605 π.Χ.). Ἀγγελῆ νεομάρτυρος τοῦ Ἀργείου τοῦ ἐν Χίῳ ἀθλήσαντος (†1813).

Απόστολος: ἡμέρας, Πέμ. κζ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Τιμ. ς' 17-21).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ια' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. κ' 9-18).

4. Παρασκευή. † Βαρβάρας μεγαλομάρτυρος (†306), Ἰωάννου ὁσίου τοῦ Δαμασκηνοῦ (†760). Σεραφεῖμ Φαναρίου ἱερομάρτυρος (†1601).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ἐορτάσιμος ἐκ τοῦ Μηναίου, ἄνευ Παρακλητικῆς. Εἰς τὸν ἑσπερινόν, μετὰ τὰ ἀπόστιχα καὶ τὸ δοξαστικὸν αὐτῶν, Καὶ νῦν, «Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος... μετὰ τοῦ ὁσίου». Εἰς τὸν ὄρθρον καταβασίαι «Χριστὸς γεννᾶται». Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον». Απόστολος: τῆς ἀγίας, Πέμπτης ιε' ἐβδ. ἐπιστολῶν, «Πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν» (Γαλ. γ' 23-δ' 5). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Δευτέρας ιε' ἐβδ. Ματθαίου, «Ἡκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὁχλος πολὺς» (Μρ. ε' 24-34). κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

Σημείωσις. Ὁρισμέναι ἐκδόσεις Μηναίων εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν παραθέτονται ἀναγνώσματα, εἰς δὲ τὸν ὄρθρον καθίσματα διὰ τὸν πολυέλεον καὶ Εὐαγγέλιον ὄρθρου (Σαβ. ιζ' Ματθ., «Ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν»· Μτθ. κε' 1-13). Ταῦτα δύνανται νὰ χρησιμεύσουν τοῦλάχιστον εἰς τοὺς ἐπ' ὀνόματι τῆς ἀγίας ναοὺς. Ἐὰν δὲ ὑπάρχη καὶ στιχηρὸν διὰ τὴν λιτὴν, λέγεται εἰς τὸ μεσονυκτικὸν μετὰ τοῦ θεοτοκίου αὐτοῦ.

5. Σάββατον. † Σάββα ὁσίου τοῦ ἡγιασμένου (†532).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ἄνευ Παρακλητικῆς, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, ἀλλὰ τὰ διὰ τὴν λιτὴν ιδιόμελα εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Καταβασίαι «Χριστὸς γεννᾶται». Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον». Απόστολος: τοῦ ὁσίου, Σαββάτου κζ' ἐβδ. ἐπιστολῶν, «Ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματος» (Γαλ. ε' 22 - ζ' 2). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Πέμπτης δ' ἐβδ. Ματθαίου, «Πάντα μοι παρεδόθη» (Μτθ. ια' 27-30). κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

6. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΖ' (Ι' ΛΟΥΚΑ). † Νικολάου ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ θαυματουργοῦ (†330). Ἦχος β', ἐωθινὸν ε' (Τ.Μ.Ε., 6 Δεκεμβρίου §§4-6).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς»· κοντάκιον «Ὡς ἀπὸ βρέφους τῷ Θεῷ».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 4, τοῦ ἱεράρχου προσόμοια 4 «Μύροις παροικήσας αἰσθητῶς» κ.λπ. εἰς 6, Δόξα, «Τεραρχῶν τὴν καλλονήν», Καὶ νῦν, «Παρήλθεν ἡ σκιά».

Εἰσοδος, «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

Ἀποστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «Ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ», Καὶ νῦν, προεόρτιον «Ἀνύμφευτε Παρθένε, πόθεν ἦκεις».

Ἀπολυτικά «Ὅτε κατήλθες», Δόξα, «Κανόνα πίστεως», Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ τοῦ Μηναίου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Κανόνα πίστεως».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτικά. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα τῶν δύο στιχολογιῶν· εἶτα τὸ κάθισμα τοῦ ἁγίου «*Τῶν πιστῶν προΐστασαι*», Δόξα, τὸ μετὰ τὸν πολυέλεον «*Προστάτης θερμότατος*», Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον «*Ταχὺ δέξαι, δέσποινα*». Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινὸν (ε΄) μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν εἰρμῶν) καὶ ὁ α΄ τοῦ ιεράρχου «*Στεφηφόρος βήματι Χριστοῦ*» (ὡς ὁμόηχος)· ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου (χῦμα) καὶ ψάλλεται τὸ μεσώδιον τοῦ ιεράρχου κάθισμα μετὰ τοῦ θεοτοκίου· ἀφ' ς' τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τοῦ ιεράρχου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Χριστὸς γεννᾶται*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*[Μεγάλυνον, ψυχὴ μου...] Μυστήριον ξένον*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ ε΄ ἀναστάσιμον «*Ἡ ζωὴ καὶ ὁδὸς Χριστός*», τοῦ ιεράρχου «*Τὸν μέγαν ἀρχιποίμενα*», «*Μεγάλως σε ἐδόξασε*» καὶ τὸ θεοτοκίον «*Σοφίαν ἐνυπόστατον*».

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ ιεράρχου 4 «*Τῆς Ἐκκλησίας τὰ ἄνθη*» κ.λπ., εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα «*Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ*», «*Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ ὁσιοί σου ἀγαλλιᾶσονται*», Δόξα, τοῦ ιεράρχου «*Σαλπίσσωμεν ἐν σάλπιγγι ἁσμάτων*», Καὶ νῦν, «*Ὑπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον σωτηρία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς ς' ᾠδῆς τοῦ α΄ κανόνος τοῦ ἁγίου]. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτικά «*Ὅτε κατηλθες*», «*Κανόνα πίστεως*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον*». Ἀπόστολος· τοῦ ιεράρχου, Δεκεμβρίου 6, «*Πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν καὶ ὑπέεικετε*» (Εβρ. γ' 17-21)· Εὐαγγέλιον· Κυριακῆς ι' Λουκᾶ, «*Ἦν διδάσκων ὁ Ἰησοῦς ἐν μιᾷ τῶν συναγωγῶν*» (Λκ. γ' 10-17). «*Ἄξιον ἐστίν*»· «*Αἰνεῖτε*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

- 7. Δευτέρα.** Ἀμβροσίου ἐπισκόπου Μεδιολάνων (†397). Ἀθηνοδώρου μάρτυρος. Γερασίου ὁσίου τοῦ ὕμνογράφου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. κη' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Τιμ. β' 20-26).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ιβ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. κ' 27-44).

- 8. Τρίτη.** Προεόρτια τῆς συλλήψεως τῆς ἁγίας Ἄννης, Παταπίου ὁσίου (η' αἰ.). Παρθενίου ὁσίου τοῦ ἐν Χίῳ.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. κη' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Τιμ. γ' 16-δ' 4).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ιβ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. κα' 12-19).

- 9. Τετάρτη.** Ἡ σύλληψις τῆς ἁγίας Ἄννης τῆς μητρὸς τῆς Θεοτόκου· ἀνάμνησις τῶν ἐγκαινίων ἰ. ναοῦ. Ἄννης τῆς μητρὸς Σαμουὴλ τοῦ προφήτου (1160 π.Χ.).

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου, ἐορτάσιμος οὖσα, ψάλλεται ἄνευ Παρακλητικῆς. Εἰς τὸν ἐσπερινὸν γίνεται εἴσοδος. Εἰς τὸν ὄρθρον (ἄνευ πολυελέου) τὰ καθίσματα τῆς α' στιχολογίας ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, εἶτα τὸ τῆς β' στιχολογίας «*Ἀδάμ, ἀνακαινίσθητι*» (ἅπαξ), Δόξα, Καὶ νῦν, «*Ἀναβόησον, Δαβὶδ*»· καταβασίαι «*Χριστὸς γεννᾶται*». Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον τοῦ Μηναίου «*Εορτάζει σήμερον*»· Ἀπόστολος: τῆς ἁγίας, 23 Σεπτεμβρίου, «*Ἀβραὰμ δύο υἱοὺς ἔσχεν*» (Γαλ. δ' 22-27)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Σαββάτου ς' ἐβδ. Λουκᾶ, «*Οὐδεὶς λύχνον ἄψας*» (Λκ. η' 16-21)· κοινωνικὸν «*Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι*».

- 10. Πέμπτη.** Μηνᾶ τοῦ καλλικελάδου τοῦ Ἀθηναίου (γ' αἰ.), Ἑρμογένους, Εὐγράφου μαρτύρων.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. κη' ἐβδ. ἐπιστ. (Τίτ. α' 5-14).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ιβ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. κα' 28-33).

- 11. Παρασκευή.** Δανιὴλ ὁσίου τοῦ στυλίου. Λουκᾶ τοῦ νέου (†980).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. κη' ἐβδ. ἐπιστ. (Τίτ. α' 15-β' 10).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ιβ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. κα' 37-κβ' 8).

- 12. Σάββατον.** † Σπυρίδωνος Τριμυθοῦντος τοῦ θαυματουργοῦ (†348). Ἰωάννου ἐπισκόπου Ζιχνῶν (†1333).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ἄνευ Παρακλητικῆς, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Εὐαγγέλιον ὄρθρου: τοῦ ἱεράρχου, Νοεμβρίου 13, «*Ἀμὴν*

ἀμὴν λέγω ὑμῖν» (Ιω. ι' 1-9). Καταβασίαι «Χριστὸς γεννᾶται». Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον». Ἀπόστολος: τοῦ ἱεράρχου, Κυριακῆς κς' ἐπιστολῶν, «Ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε» (Ἐφεσ. ε' 8-19). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Νοεμβρίου 13, «Ὑγὼ εἰμι ἡ θύρα» (Ιω. ι' 9-16). κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

13. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΗ' (ΙΑ' ΛΟΥΚΑ). «Τῶν ἁγίων προπατόρων». Εὐστρατίου, Αὐξεντίου, Εὐγενίου, Μαρδαρίου καὶ Ὁρέστου τῶν μαρτύρων (δ' αἰ.). Λουκίας μάρτυρος (†304). Ἦχος γ', ἐωθινὸν ς' (Τ.Μ.Ε., Κυριακὴ προπατόρων §§1-3).

Τὴν ἀκολουθίαν τῶν προπατόρων ζῆται μετὰ τὴν 10ην Δεκεμβρίου.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Τῆς συνόδου τῆς πρώτης»· κοντάκιον «Τῷ πόθῳ Χριστοῦ».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα 6 καὶ τῶν προπατόρων 4, Δόξα, «Τοὺς πρὸ τοῦ νόμου πατέρας», Καὶ νῦν, «Πῶς μὴ θαυμάσωμεν». Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «Τῶν προπατόρων τὸ σύστημα», Καὶ νῦν, «Ἀσπόρως ἐκ θεοῦ Πνεύματος». Ἀπολυτίκια «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια», Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἐν πίστει τοὺς προπάτορας».

Τὸ μεσονυκτικόν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐν πίστει τοὺς προπάτορας».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκια «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Ἐν πίστει τοὺς προπάτορας». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἁμωμος.] Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινὸν (ς') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῶν προπατόρων «Πατράσιν αἰῶνα προσάξωμεν»· ἀπὸ γ' ᾠδῆς ἡ ὑπακοή «Εἰς δρόσον τοῖς παισὶ» καὶ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου· ἀφ' ς' τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῶν προπατόρων, τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς τῶν προπατόρων.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Χριστὸς γεννᾶται»· «Τὴν τιμιωτέραν», «[Μεγάλωνον, ψυχὴ μου...] Μυστήριον ξένον».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ζ' ἀναστάσιμον «Δεικνύων ὅτι ἄνθρωπος», καὶ τὰ δύο τῶν προπατόρων μετὰ τοῦ θεοτοκίου αὐτῶν.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΛΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῶν προπατόρων προσόμοια 3 εἰς 4, μετὰ τῶν πρὸ αὐτῶν στίχων τὰ δύο τελευταῖα, Δόξα, τῶν προπατόρων «Δεῦτε ἅπαντες πιστῶς», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς 4 ἀναστάσιμα τροπάρια τοῦ ἤχου καὶ 4 ἐκ τῆς ζ' ᾠδῆς τοῦ κανόνος τῶν προπατόρων].

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια», «Ἐν πίστει τοὺς προπάτορας» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: προεόρτιος, Κυριακῆς κθ' ἐπιστολῶν, «Ὅταν ὁ Χριστὸς φανερωθῇ» (Κλσ. γ' 4-11)· Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς ια' Λουκᾶ, «Ἀνθρωπὸς τις ἐποίησε δεῖπνον» (Λκ. ιδ' 16-24, Μτθ. κβ' 14).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

14. Δευτέρα. Θύρσου, Ἀπολλωνίου, Ἀρριανοῦ καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς μαρτύρων (†286-287).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. κθ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἐβρ. γ' 5-11, 17-19).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτέρας ιγ' ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. η' 11-21).

15. Τρίτη. Ἐλευθερίου ἱερομάρτυρος καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἀνθίας (β' αἰ.).

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου ψάλλεται μετὰ Παρακλητικῆς, ἀλλὰ καὶ μετὰ δοξολογίας μεγάλης. Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον»· Ἀπόστολος: τοῦ ἱερομάρτυρος, 15 Δεκεμβρίου, «Μὴ ἐπαισχυνθῇς τὸ μαρτύριον» (Β' Τιμ. α' 8-18)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Σαββάτου α' ἐβδ. νηστειῶν, «Ἐπορεύετο ὁ Ἰησοῦς τοῖς σάββασιν» (Μρ. β' 23-γ' 5)· κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

- 16. Τετάρτη.** Αγγαίου προφήτου (500 π.Χ.). Θεοφανοῦς βασιλίσσης (†894), Μοδέστου ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων (†634).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. κθ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἑβρ. ε' 11-ς' 8).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ιγ' ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. η' 30-34).

- 17. Πέμπτη.** Δανιήλ τοῦ προφήτου (560 π.Χ.) καὶ τῶν ἁγίων τριῶν παίδων Ἀνανίου, Ἀζαρίου καὶ Μισαήλ. Διονυσίου Αἰγίνης τοῦ θαυματουργοῦ (†1624) τοῦ ἐν Ζακύνθῳ.

Ἀπόστολος: προφήτου, Κυρ. ἁγ. Πάντων (Ἑβρ. ια' 33-ιβ' 2).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμπτης ιγ' ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. θ' 10-15).

- 18. Παρασκευή.** Σεβαστιανοῦ, Ζωῆς κ.λπ. μαρτύρων (†287).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. κθ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἑβρ. ζ' 18-25).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ιγ' ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. θ' 33-41).

- 19. Σάββατον πρὸ τῶν Χριστουγέννων.** Βονιφατίου μάρτυρος (†290). Ἀρεῶς (†308), Εὐτυχίου καὶ Θεσσαλονίκης μαρτύρων.

Προψάλλεται σήμερον καὶ ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ἰγνατίου (πρβλ. Τ.Μ.Ε., διατάξεις 20ῆς Δεκεμβρίου §§2-3).

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» (εἰς ἦχον δ') προσόμοια τοῦ ἁγίου Ἰγνατίου 3 καὶ τοῦ ἁγίου Βονιφατίου ἕτερα 3, Δόξα, «Θεοφόρε Ἰγνάτιε», Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἀποδιδομένου ἡχου «Πῶς μὴ θαυμάσωμεν». Εἴσοδος δὲν γίνεται, ἀλλ' εὐθὺς τὸ «Φῶς ἱλαρόν» (ἄνευ μέλους), τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας κ.τ.λ.. Ἀπόστιχα τὰ 3 μαρτυρικὰ τῆς Παρακλητικῆς (παραλειπομένου τοῦ νεκρωσίμου), Δόξα, τοῦ ἁγ. Ἰγνατίου «Ὡ τῆς στερρᾶς καὶ ἀδαμαντίνου σου ψυχῆς», Καὶ νῦν, «Ἀμαρτωλῶν τὰς δεήσεις προσδεχομένη» (Παρακλητική, Δευτέρα ἑσπέρας, ἦχος α'). Ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου Ἰγνατίου «Καὶ τρόπων μέτοχος», Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον «Καὶ τρόπων μέτοχος», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον». Τὰ καθίσματα τῆς Παρακλητικῆς (ἄνευ τῶν δύο νεκρωσίμων εἰς τὴν β' στιχολογίαν). Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες, ὁ πρῶτος τῆς Παρακλητικῆς (μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ ἄνευ τοῦ νεκρωσίμου τροπαρίου), ὁ τοῦ ἁγ. Ἰγνατίου «Φαιδρῶς ἐορτάζον-

τες» (ἐκ τοῦ ὁποίου ἐν ἐκάστη ᾠδῇ λέγονται τὰ 3 πρῶτα τροπάρια καὶ εὐθὺς τὸ θεοτοκίον), καὶ ὁ τοῦ ἁγίου Βονιφατίου «*Προθύμω λογισμῶ*». Καταβασίαι σήμερον δὲν ψάλλονται. Ἐν τέλει τῆς γ' ᾠδῆς ὁ εἰρμὸς «*Ὅτι στεῖρα ἔτεκε*» τοῦ κανόνος τοῦ ἁγ. Βονιφατίου· μετὰ τὴν αἵτησιν, κοντάκιον καὶ οἶκος τοῦ ἁγ. Βονιφατίου (χῦμα), καὶ ψάλλεται τὸ μεσῳδῖον κάθισμα τοῦ ἁγ. Ἰγνατίου «*Ἐξ Ἐφας ἐκλάμπας*», Δόξα, τὸ τοῦ ἁγ. Βονιφατίου «*Τιμήσας τὸν Θεόν*», Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ «*Τὸν πάντων ποιητὴν*». Ἐν τέλει τῆς δ' ᾠδῆς ὁ εἰρμὸς «*Ἐβόησε προτυπῶν*» τοῦ κανόνος τοῦ ἁγ. Βονιφατίου· μετὰ τὴν αἵτησιν, κοντάκιον καὶ οἶκος τοῦ ἁγ. Ἰγνατίου, καὶ τὸ συναξάριον τῆς 19ης τοῦ μηνός. Εἰς τὸ «*Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν*» ὁ εἰρμὸς τῆς η' ᾠδῆς «*Λυτρωτὰ τοῦ παντός*» (κανὼν ἁγ. Βονιφατίου)· στιχολογοῦμεν τὸ «*Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον*» ἐπισυνάπτοντες «*Τὴν τιμιωτέραν*» (εἰς ἥχον δ'), εἶτα ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς «*Εὖα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς*» (κανὼν ἁγ. Βονιφατίου) [καὶ τὸ «*Ἄξιον ἐστίν*»]. Ἐξαποστειλάρια τὰ δύο τοῦ ἁγ. Ἰγνατίου «*Σίτος ὑπάρχω, ἔλεγες*», «*Ὡς τετρωμένος ἔρωτι*» καὶ θεοτοκίον ὁμοιον «*Σοφίαν ἐνυπόστατον*» (ζήτηι τῇ 13ῃ τοῦ μηνός). [Οἱ τρεῖς ψαλμοὶ τῶν αἰνῶν χῦμα.] «*Σοὶ δόξα πρέπει*» καὶ ἡ μικρὰ δοξολογία χῦμα. Ἀπόστιχα τῶν αἰνῶν τὰ 3 μαρτυρικὰ τῆς Ὀκτωήχου «*Βασιλέων καὶ τυράννων*», «*Αἱ δυνάμεις τῶν ἁγίων*», «*Ὡς φωστῆρες ἐν κόσμῳ*» (τὸ νεκρώσιμον καταλιμπάνεται), Δόξα, τοῦ ἁγίου Ἰγνατίου «*Στήλη ἔμψυχος*», Καὶ νῦν, θεοτοκίον ὁμόηχον «*Ἀμαρτωλῶν τὰς δεήσεις προσδεχομένη*» (Παρακλητικὴ, Δευτέρα ἑσπέρας, ἥχος α'). «*Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*», τρισάγιον κ.λπ., τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου Ἰγνατίου «*Καὶ τρόπων μέτοχος*», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον τοῦ τέλους τοῦ ὁρθρου «*Σὲ μεγαλύνομεν, Θεοτόκε*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τὰ συνήθη (τῶν καθημερινῶν) «*Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*» κ.τ.λ.. Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου Ἰγνατίου «*Καὶ τρόπων μέτοχος*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως*». Ἀπόστολος: —μετὰ τοῦ συνήθους προκειμένου τοῦ Σαββάτου— Σαββάτου πρὸ τῶν Χριστουγέννων, ζήτηι τῷ Σαβ-

βάτω κς' έβδ. έπιστολῶν, «Προΐδοῦσα ἡ γραφή» (Γαλ. γ' 8-12). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Σαββάτου ιβ' έβδ. Λουκᾶ, «Ὁμοιωθή ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν κόκκῳ σινάπεως» (Λκ. ιγ' 19-29). Κοινωνικὸν «Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι» (ἢ «Εἰς μνημόσυνον»), καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

20. † **ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ.** «Μνήμη πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος Θεῷ εὐαρεστησάντων ἀπὸ Ἀδὰμ ἄχρις Ἰωσήφ τοῦ μνήστορος τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου· ὁμοίως καὶ τῶν προφητῶν καὶ προφητίδων, ἐξαιρέτως δὲ τοῦ προφήτου Δανιήλ (560 π.Χ.) καὶ τῶν ἁγίων τριῶν παιδῶν». Προεόρτια τῶν Χριστουγέννων. Ἰγνατίου ἱερομάρτυρος τοῦ Θεοφόρου (†107). Φιλόγονίου Ἀντιοχείας (†323). Ἰωάννου νεομάρτυρος ἐκ Θάσου (†1652). Ἰωάννου ἱερέως τοῦ ἐν Κρονστάνδῃ (†1908). Ἦχος δ', έωθινὸν ζ' (T.M.E., Κυριακὴ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, περίπτωσις β' §§4-6).

Τὴν ἀκολουθίαν τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως ζῆτει ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ τὴν 17ην Δεκεμβρίου.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Καὶ τρόπων μέτοχος»· κοντάκιον «Τῶν λαμπρῶν ἀγώνων σου».

Εἰς τὸν έσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» ἀναστάσιμα 4, προεόρτια 3 «Παρθένε πανάμωμε Θεοῦ» κ.λπ. καὶ τῶν πατέρων 3 «Τὰ τῶν πατέρων σήμερον πιστοὶ» κ.λπ., Δόξα, «Δανιήλ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν», Καὶ νῦν, «Ὁ διὰ σὲ θεοπάτωρ».

Εἰσοδος, «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἐν τῷ Μηναίῳ ἀναγνώσματα τῆς Κυριακῆς.

Ἀποστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «Χαίρετε, προφηῆται τίμιοι», Καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον «Ἴδοὺ καιρὸς ἤγγικεν».

Ἀπολυτικά «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», Δόξα, «Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως», Καὶ νῦν, «Ἐτοιμάζου, Βηθλεέμ».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν τριαδικὸν κανόνα τοῦ ἤχου, Δόξα, τὸ ιδιόμελον τῆς λιτῆς «Βολίδες ἀστράπτοντες», Καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον «Ἄκουε, οὐρανέ», καὶ τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστίν»· ἀπολυτίκιον «Ἐτοιμάζου, Βηθλεέμ».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτικά. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ ἀνὰ δύο ἀναστάσιμα, εἰς δὲ τὸ Καὶ νῦν αὐτῶν ἀντὶ θεοτοκίων ἀνὰ ἓν προεόρτιον κάθισμα [*«Ὁ κλίνας οὐρανούς», «Ἀγάλλον, ἡ Σιών»* (20ῆς Δεκεμβρίου)]. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινὸν (ζ') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΩΝ μόνον ὁ τῶν πατέρων «*Κύματι θαλάσσης*», μετὰ δὲ τὸν εἰρμὸν ἐκάστης ᾠδῆς τὸ ἀναστάσιμον τροπάριον μὲ στίχον «*Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε*», τὰ ἐπόμενα μὲ στίχον «*Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ*», καὶ εἰς τὰ δύο τελευταῖα Δόξα, Καὶ νῦν· ἀπὸ γ' ᾠδῆς ἡ ὑπακοή «*Ἄγγελος παίδων ἐδρόσισε*» καὶ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου χῦμα· ἀφ' ἧς τὸ προεόρτιον τῆς Κυριακῆς κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου αὐτοῦ, τὸ συναξάριον τῆς 20ῆς τοῦ μηνὸς καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς πρὸ τῶν Χριστουγέννων.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Χριστὸς γεννᾶται*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*[Μεγάλυνον, ψυχὴ μου...]* Μυστήριον ξένον».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ ζ' ἀναστάσιμον «*Ὅτι ἦραν τὸν Κύριον*», τὸ τῶν πατέρων «*Πατριαρχῶν οἱ πρόκριτοι*» καὶ τὸ προεόρτιον «*Εὐφραίνου Βηθλεέμ*».

Εἰς τοὺς Αἶνοις στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῶν πατέρων προσόμοια 3 «*Ἄρόν σου τὴν φωνήν*» κ.λπ. εἰς 4 —εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ δύο τελευταῖα—, Δόξα, «*Τῶν νομικῶν διδαγμάτων*», Καὶ νῦν, «*Ὑπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον σωτηρία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς 4 ἀναστάσιμα τροπάρια τοῦ ἤχου καὶ 4 ἐκ τῆς ζ' ᾠδῆς τοῦ κανόνος τῶν πατέρων].

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕἰΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «*Τὸ παιδρὸν τῆς ἀναστάσεως*», «*Ἐτοιμάζου, Βηθλεέμ*», «*Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τὰ εἰδικὰ τῆς Κυριακῆς· Απόστολος· Κυριακῆς πρὸ τῶν Χριστουγέννων,

«Πίστει παρώκησεν Ἀβραάμ» (Εβρ. ια' 9-10, 32-40)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ» (Μτθ. α' 1-25).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε»· «Εἶδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

Εἰδήσεις. 1. Ἀπὸ σήμερον ἡ Παρακλητικὴ σχολάζει μέχρι τῆς 14ης Ἰανουαρίου, πλὴν τῶν Κυριακῶν.

2. Εἰς τοὺς ἑσπερινοὺς τῶν προεορτίων καθημερινῶν ψάλλονται μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» οἱ διὰ τὰ ἀποδείπνα κανόνες τοῦ Μηναίου (Τ.Μ.Ε. Λεκ. 25 §23), μεθ' οὓς λέγεται τὸ τρισάγιον.

3. Ἔως τῆς 24ης Δεκεμβρίου, ὅπου ἐὰν ψαλῇ ἐόρτιος ἀκολουθία, ψάλλονται καταβασίαι «Χριστὸς γεννᾶται», εἰς δὲ τὴν θ. λειτουργίαν τὸ κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον».

21. Δευτέρα. Ἰουλιανῆς καὶ τῶν σὺν αὐτῇ 500 μαρτύρων (†304). Θεμιστοκλέους μάρτυρος (†251).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. λ' ἐβδ. ἐπιστ. (Εβρ. η' 7-13).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ιδ' ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. θ' 42-ι' 1).

22. Τρίτη. Ἀναστασίας μεγαλομάρτυρος τῆς φαρμακολυτρίας (†304). Χρυσογόνου καὶ Θεοδότης μαρτύρων.

Ὁ ἥλιος εἰσέρχεται εἰς τὸν Αἰγόκερω. Ἀρχὴ τοῦ χειμῶνος.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. λ' ἐβδ. ἐπιστ. (Εβρ. θ' 8-23).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ιδ' ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. ι' 2-12).

23. Τετάρτη. Τῶν ἐν Κρήτῃ δέκα μαρτύρων (γ' αἰ.). Τὰ ἐγκαίνια τῆς ἁγίας τοῦ Χριστοῦ μεγάλης Ἐκκλησίας, ἥ τοι τῆς ἁγίας τοῦ Θεοῦ Σοφίας ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. λ' ἐβδ. ἐπιστ. (Εβρ. ι' 1-18).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ιδ' ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. ι' 11-16).

24. Πέμπτη. Εὐγενίας ὁσιομάρτυρος (†262) καὶ Φιλίππου μάρτυρος τοῦ πατρὸς αὐτῆς, Βασίλλας καὶ Ἀχαϊκοῦ μαρτύρων.

Ἡ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» συνάπτεται ὁ κανὼν τοῦ ἀποδείπνου «Ἄρχων ἐξ Ἰούδα» (μετὰ τῶν εἰρμῶν). Τὸ ἀπολυτίκιον «Ἀπεγράφετο ποτὲ» ἅπαξ, ἡ ἐκτενὴς (ὡς μὴ γενομένης εἰσόδου) καὶ ἡ συνήθης ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἀπεγράφετο ποτέ*» δῖς (μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν), ἡ δὲ λοιπὴ ἀκολουθία ἄνευ καταβασίων, ἀλλὰ μόνον οἱ εἰρμοὶ τῆς γ' καὶ τῆς ς' ᾠδῆς εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν· μετὰ τὴν πλήρωσιν τῶν κανόνων, εἰς τὸ «*Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν*» ὁ εἶρμος τῆς η' ᾠδῆς «*Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*» (εἰς ἤχον β' εἰρμολογικόν), ὁ εἶρμος τῆς θ' ᾠδῆς «*Ἀνάρχου γεννήτορος*» καὶ τὸ «*Ἄξιον ἐστίν*»· εἰς τὰ ἐξαποστειλάρια καὶ τοὺς αἶνους, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· «*Σοὶ δόξα πρέπει*» καὶ ἡ δοξολογία χῦμα· εἰς τὸν στίχον τῶν αἶνων ἅπαντα ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· «*Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*», τρισάγιον κ.λπ., τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἀπεγράφετο ποτέ*» καὶ ἡ (μεγάλῃ) ἀπόλυσις. Ἐν συνεχείᾳ ψάλλονται αἱ

Μεγάλαι ὥραι (Τ.Μ.Ε., 25 Δεκεμβρίου, περίπτωσις α' §§2-5). Εἰς τὴν α' ὥραν «*Εὐλογητὸς ὁ Θεός*», [*«Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι», «Βασιλεῦ οὐράνιε»,*] τρισάγιον κ.λπ., αἱ δὲ λοιπαὶ ὥραι ἄρχονται ἀπὸ τοῦ «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*», καθὼς ἐπισυνάπτονται εὐθὺς μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς προηγουμένης ὥρας. Ἡ ἀκολουθία αὐτῶν ὡς ἔχει εἰς τὸ Μηναῖον (ἀλλὰ τὰ ιδιόμελα ψάλλονται ἅπαξ ἕκαστον). Ἐν ᾧ ψάλλονται τὰ ιδιόμελα τῶν ὥρῶν, ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς φέρων ἐπιτραχήλιον καὶ φελώνιον) θυμιᾷ τὸν ναὸν καὶ τὸν λαὸν μετὰ θυματοῦ (κατζίου).

Ὡρα θ'. Μετὰ τὰ δύο πρῶτα ιδιόμελα τῆς ὥρας ὁ α' χορὸς ψάλλει Δόξα Πατρί, ὁ β' Καὶ νῦν, καὶ ὁ κανονάρχης ἱστάμενος εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ ἀναγινώσκει—κατὰ στίχον—«*εὐλαβῶς καὶ κατὰ τὸ ὕφος τοῦ Εὐαγγελίου*» τὸ ιδιόμελον «*Σήμερον γεννᾶται ἐκ Παρθένου*», ὡς εἴθισται· εἶτα οἱ χοροὶ ψάλλουν τοῦτο ἐναλλάξ κατὰ στίχον, μεθ' ὃ ἡ Προφητεία, ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον καὶ τὰ λοιπά. Μετὰ τὴν εὐχὴν «*Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ*» [συνήθως παραλείπονται ἐν ταῖς ἐνορίαις τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοί, καί] λέγεται εὐθὺς ἡ (μικρὰ) ἀπόλυσις. Ἐν συνεχείᾳ

Ὁ μέγας ἐσπερινὸς τῆς ἐορτῆς τῶν Χριστουγέννων μετὰ τῆς θ. λειτουργίας τοῦ μεγάλου Βασιλείου.

«*Εὐλογημένη*», ὁ προοιμιακός, ἡ μεγάλη συναπτή.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» στιχηρά ιδιόμελα τῆς ἐορτῆς 4 «Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ» κ.τ.λ. εἰς 6, Δόξα, Καὶ νῦν, «Αὐγούστου μοναρχήσαντος ἐπὶ τῆς γῆς».

ΕΙΣΟΔΟΣ μετὰ Εὐαγγελίου, «Φῶς ἱλαρόν», καὶ εὐθὺς τὰ

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Τὸ α' ἀνάγνωσμα «Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεός»· εἶτα ὁ α' χορὸς τὸ τροπάριον «Λαθὼν ἐτέχθης», τοῦ ὁποῖου τὸ ἀκροτελεύτιον «Καὶ μάγους σοι προσήνεγκε» ψάλλεται (ἀρχομένου τοῦ β' χοροῦ) μετὰ τῶν στίχων τοῦ πς' (86ου) ψαλμοῦ, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, Δόξα, Καὶ νῦν, ὁ α' χορὸς τὸ αὐτὸ τροπάριον «Λαθὼν ἐτέχθης» ὁλόκληρον. Εἶτα τὸ ζ' ἀνάγνωσμα «Παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν»· μετ' αὐτὸ ὁ β' χορὸς τὸ τροπάριον «Ἀνέτειλας, Χριστέ, ἐκ παρθένου», τὸ ἀκροτελεύτιον τοῦ ὁποῖου «Μάγους ὁδηγήσας» ψάλλεται (ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ) μετὰ τῶν στίχων τοῦ ιβ' (92ου) ψαλμοῦ, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, Δόξα, Καὶ νῦν, ὁ β' χορὸς τὸ αὐτὸ τροπάριον «Ἀνέτειλας, Χριστέ» ὁλόκληρον. Εἶτα τὸ η' ἀνάγνωσμα «Προσέθετο Κύριος», μεθ' ὃ «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν», «Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς» καὶ τὸ τρισάγιον. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· Ἀπόστολος: τοῦ ἐσπερινοῦ, Σαββάτου α' ἐβδ. νηστειῶν, «Πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως» (Ἑβρ. α' 1-12)· Εὐαγγέλιον: τῆς γ' ὥρας, «Ἐξῆλθε δόγμα» (Λκ. β' 1-20).

Λειτουργία τοῦ μεγ. Βασιλείου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἐπὶ σοὶ χαίρει». Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε»· «Εἶδομεν τὸ φῶς». Απόλυσις «Ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεὶς καὶ ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεὶς διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

5. Παρασκευή. † Ἡ ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρά τῆς ἐορτῆς (παραλειπομένων τῶν Δόξα, Καὶ νῦν πρὸ τῶν δύο τελευταίων ιδιομέλων) καὶ ἐν συνεχείᾳ τὰ 3 ιδιόμελα ἀπόστιχα τοῦ ἐσπερινοῦ «Μέγα καὶ παράδοξον» κ.λπ., ἄνευ τῶν πρὸ αὐτῶν στίχων, Δόξα, «Εὐφράνθητι, Τερουσαλήμ», Καὶ νῦν, «Σπηλαίῳ παρώκησας», τρισάγιον κ.λπ., τὸ ἀπολυτίκιον «Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ*» τρίς. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος «*Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου*».]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ τῆς ἐορτῆς κατὰ σειράν· τὸ α' ἀντίφωνον τῶν ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἤχου, τὸ προκείμενον, Εὐαγγέλιον ὄρθρου, ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, οἱ δύο τῆς ἐορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτῶν («ἄνευ στίχων»), Δόξα, Καὶ νῦν εἰς τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια ἐκάστης ᾠδῆς τοῦ β' κανόνος· ἀπὸ γ' ᾠδῆς ἡ ὑπακοή «*Τὴν ἀπαρχὴν τῶν ἐθνῶν*» χῦμα· ἀφ' ς' ᾠδῆς ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ διπλαῖ οἱ εἰρμοὶ «*Χριστὸς γεννᾶται*» καὶ «*Ἐσωσε λαόν*»· (ἀντὶ τοῦ *Τὴν τιμιωτέραν*), ψάλλονται οἱ εἰρμοὶ καὶ τὰ τροπάρια τῆς θ' ᾠδῆς τῶν δύο κανόνων μὲ τὰ ἐν τῷ Μηναίῳ μεγαλυνάρια τῆς ἐορτῆς· εἴτα οἱ δύο εἰρμοὶ μετὰ τῶν ἀντιστοίχων μεγαλυναρίων «*Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν... Μυστήριον ξένον*» καὶ «*Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην... Στέργειν μὲν ἡμᾶς*».

Τὸ ἐξαποστειλάριον ἐκ τρίτου, εἰς τοὺς αἶνους τὰ 4 στιχηρὰ τοῦ Μηναίου, δοξολογία μεγάλη, καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ*» ἅπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἐορτῆς μετὰ τῶν ἐφυνμίων αὐτῶν.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «*Ἐκ γαστρὸς πρὸ ἑωσφόρου ἐγέννησά σε· ὥμοσε Κύριος καὶ σὺ μεταμελήθήσεται· σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ παρθένου τεχθεὶς, ψάλλοντάς σοι ἁλληλούια*».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ μόνον τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ*» καὶ τὸ κοντάκιον τῆς ἐορτῆς «*Ἡ παρθένος σήμερον τὸν ὑπερούσιον τίκτει*». Ἀντὶ τρισαγίου «*Ὅσοι εἰς Χριστόν*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: τῆς ἐορτῆς, 25 Δεκεμβρίου, «*Ὅτε ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου*» (Γαλ. δ' 4-7)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐν Βηθλεέμ*» (Μτθ. β' 1-12).

Καθεξῆς ἡ θεία λειτουργία τοῦ ι. Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ *Ἐξαιρετός* ὁ εἶρμος «*Μεγάλυνον, ψυχὴ μου... Μυστήριον ξένον*».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «*Λύτρωσιν απέστειλε Κύριος*»· ἀντὶ τοῦ *Εἶδομεν τὸ φῶς*, τὸ τροπάριον «*Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ*» ἅπαξ. Ἀπόλυσις ὡς εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Σημείωσις. Ἀπὸ τῆς σήμερον ἕως τῆς 4ης Ἰανουαρίου (2027) ἐπιτρέπεται κατάλυσις εἰς πάντα.

26. Σάββατον. † Ἡ σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Εὐθυμίου Σάρδεων ἱερομάρτυρος τοῦ ὁμολογητοῦ (†840).

Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ (Τ.Μ.Ε., 25 Δεκεμβρίου, §§ 9-11, καὶ ὑποσημείωσις 5).

Εἰς τὸν ἑσπερινόν μετὰ τὸν προοιμιακὸν δὲν γίνεται στιχολογία Ψαλτηρίου· εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*» τὰ 4 στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς «*Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα*» κ.λπ. εἰς 6, Δόξα, Καὶ νῦν, «*Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ*»· μετὰ τὴν εἴσοδον κ.λπ., τὸ μέγα προκείμενον «*Τίς θεὸς μέγας*» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ· εἰς τὰ ἀπόστιχα τὰ 3 ἰδιόμελα «*Παράδοξον μυστήριον*» κ.λπ., Δόξα, Καὶ νῦν, «*Ὡς Βηθλεὲμ συνέδραμον*»· ἀπολυτίκιον «*Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ*» (τρίς)· ἀπόλυσις ὡς χθές.

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν μετὰ τὸ τρισάγιον τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς ἅπαξ.

Εἰς τὸν ὄρθρον τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς ἐκ τρίτου· τὰ καθίσματα τῆς ἑορτῆς «*Δεῦτε ἴδωμεν, πιστοί*», «*Τί θαυμάζεις, Μαριὰμ*» ἐκ δευτέρου· ὁ ν' χῦμα. Κανόνες οἱ δύο τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτῶν ὡς χθές· ἀπὸ γ' ὥδῃς τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς «*Ἡ παρθένος σήμερον*» καὶ τὸ μεσῳδίων κάθισμα τῆς 25ης Δεκεμβρίου «*Ἀγαλλιάσθω οὐρανός*»· ἀφ' ε' τὸ κοντάκιον «*Ὁ πρὸ ἑωσφόρου ἐκλάμπας*» μετὰ τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ μόνον τοῦ ἱαμβικοῦ κανόνος «*Ἐσώσε λαόν*»· ἀντὶ τῆς ὥδῃς τῆς Θεοτόκου ψάλλονται οἱ εἰρμοὶ καὶ τὰ τροπάρια τῆς θ' ὥδῃς ἀμφοτέρων τῶν κανόνων τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν μεγαλυναρίων ὡς χθές, καὶ εἶτα «*Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν... Στέργειν μὲν ἡμᾶς*». Ἑξαποστειλάριον καὶ αἵνοι ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ (τῇ 26ῃ), δοξολογία μεγάλη, καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς ἅπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Αντίφωνα, εἰσοδικόν, ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον ὡς χθές· ἀντὶ τρισαγίου «Ὅσοι εἰς Χριστόν». Ἀπόστολος: —μετὰ τοῦ ἐν τῷ μηνολογίῳ προκειμένου αὐτοῦ— Σαββάτου μετὰ τὰ Χριστούγεννα, ζητεῖ Σαββάτῳ λδ' ἐβδ. ἐπιστολῶν, «*Τέκνον Τιμόθεε, δίδωκε δικαιοσύνην*» (Α' Τιμ. ζ' 11-16)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ ὄχλοι πολλοί*» (Μτθ. ιβ' 15-21). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἰρμός «*Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν... Στέργειν μὲν ἡμᾶς*». Κοινωνικὸν «*Λύτρωσιν ἀπέστειλε Κύριος...*» ἀντὶ τοῦ *Εἶδομεν τὸ φῶς*, τὸ τροπάριον «*Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ*». Ἀπόλυσις ἡ τῆς ἐορτῆς.

Εἰδήσεις. 1. *Απὸ αὐριον ἕως τῆς 30ῆς Δεκεμβρίου τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσονται οἱ τῆς ἐορτῆς ἐναλλάξ. Καταβασίαι, ἐὰν ἐορτάζεται ἅγιος, «Ἐσωσε λαόν».*

2. *Ἔως τῆς 30ῆς Δεκεμβρίου, τὰ ἀντίφωνα τῆς ἐορτῆς μὲ εἰσοδικόν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς ὁ ἐκ παρθένου τεχθεὶς»· κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν ὑπερούσιον τίκτει».*

3. *Ἔως τῆς ἀποδόσεως τῆς ἐορτῆς εἰς πάσας τὰς ἀκολουθίας ἀπόλυσις «Ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεὶς καὶ ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεὶς διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».*

4. *Εἰς πάσας τὰς μεθεόρτους καθημερινὰς ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μόνον ἐκ τοῦ Μηναίου.*

27. † **ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΙΝ.** «Ἰωσήφ τοῦ μνήστορος, Δαυὶδ τοῦ προφητάνακτος καὶ Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου». † Στεφάνου πρωτομάρτυρος καὶ ἀποστόλου (†34). Θεοδώρου ὁσίου τοῦ γραπτοῦ (†840). Ἦχος πλ. α', ἐωθινὸν η'.

Τ.Μ.Ε., διατάξεις 25ης Δεκεμβρίου, περίπτωσις α' §§37-39. Τοὺς ὕμνους τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν τοῦ Χριστοῦ γέννησιν βλέπε ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ τὴν 26ην καὶ πρὸ τῆς 27ης Δεκεμβρίου.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τῆς ἐορτῆς.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «*ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*» ἀναστάσιμα 4, τῶν θεοπατόρων 3 καὶ τοῦ ἁγίου Στεφάνου ἕτερα 3, Δόξα, «*Μνήμην ἐπιτελοῦμεν*», Καὶ νῦν, «*Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ*».

Εἰσοδος, «*Φῶς ἱλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ ἁγίου Στεφάνου «*Πρῶτος ἐν μάρτυσιν*», Καὶ νῦν, «*Χορεύουσιν ἄγγελοι*».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «*Τὸν συνάναρχον Λόγον*», «*Εὐαγγελίζου Ἰωσήφ*», Δόξα, τοῦ ἁγίου Στεφάνου «*Βασιλείον διάδημα*», Καὶ νῦν, «*Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ*».

ΑΠΟΛΥΣΙΣ «*Ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεὶς καὶ ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεὶς διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστός...*»

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἀπολυτίκιον «*Ἡ γέννησίς σου*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτικά. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.] Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀνὰ ἓν μεθέορτον (27 Δεκ.) ἀντὶ θεοτοκίων. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (η΄) μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν, ὁ τοῦ μνήστορος «*Χριστοῦ θεράπον μακάριε*» καὶ ὁ τοῦ πρωτομάρτυρος. Ἀπὸ γ' ὥδης τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου (χῦμα) καὶ ψάλλεται τὸ μεσῳδίων κάθισμα τῆς Κυριακῆς μετὰ τὰ Χριστούγεννα «*Πατὴρ ὡς ἀληθῶς*», Δόξα, τοῦ πρωτομάρτυρος «*Ἀπόστολε Χριστοῦ*», Καὶ νῦν, τὸ ἕτερον τῆς ἐορτῆς «*Χορὸς τῶν προφητῶν*» ἀφ' ἧς τὸ κοντάκιον «*Εὐφροσύνης σήμερον*» μετὰ τοῦ οἴκου αὐτοῦ (Κυριακῆς μετὰ τὰ Χριστούγεννα), τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Ἐσωσε λαόν*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*[Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν...] Στέργειν μὲν ἡμᾶς*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ η' ἀναστάσιμον «*Δύο ἀγγέλους βλέψασα*», τῶν θεοπατόρων «*Σὺν Ἰακώβῳ μέλψωμεν*», τοῦ πρωτομάρτυρος «*Ὁ πλήρης θείας χάριτος*» καὶ τὸ ἐν συνεχείᾳ τῆς ἐορτῆς «*Ὁ τῷ Πατρὶ καὶ Πνεύματι*».

Εἰς τοὺς Αἶνοις στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ πρωτομάρτυρος ιδιόμελα 4 «*Ἀθλοφορικὸν στέφανον*» κ.λπ., εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα «*Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ*», «*Οἱ*

οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα», Δόξα, «Αἶμα καὶ πῦρ», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἐορτῆς μετὰ τῶν ἐφυμνίων αὐτῶν (ὡς εἰς τὸ Μηναιὸν 25 Δεκεμβρίου) [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς 4 ἀναστάσιμα τροπάρια τοῦ ἡχοῦ καὶ 4 ἐκ τῆς ζ' ᾠδῆς τοῦ κανόνος τοῦ μνήστορος].

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...»

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «Τὸν συνάναρχον Λόγον», «Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ», «Εὐαγγελίζου Ἰωσήφ», «Βασίλειον διάδημα» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον». Τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον ἀποστολικόν (μηνολόγιον Δεκεμβρίου 27)· Ἀπόστολος: τοῦ πρωτομάρτυρος, Δευτέρας γ' ἐβδ. Πράξεων, «Στέφανος πλήρης πίστεως καὶ δυνάμεως» (Πρξ. ζ' 8-ζ' 5, 47-60)· ἀλληλουιάριον τὸ εἰδικὸν τῆς Κυρ. μετὰ τὰ Χριστούγεννα· Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ γέννησιν, «Ἀναχωρησάντων τῶν μάγων» (Μτθ. β' 13-23).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἄξιον ἐστίν». «Αἰνεῖτε»· «Εἶδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

- 28. Δευτέρα.** Τῶν ἁγίων Δισμυρίων τῶν ἐν Νικομηδεῖα καέντων μαρτύρων (†302). Γλυκερίου μάρτυρος. Σίμωνος ὁσίου τοῦ ἐν Ἄθῳ τοῦ μυροβλύτου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. λα' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἑβρ. ια' 17-31).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτέρας ιε' ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. ι' 46-52).

- 29. Τρίτη.** Τῶν ἁγίων νηπίων τῶν ὑπὸ τοῦ Ἡρώδου ἀναιρεθέντων· Μαρκέλλου ὁσίου. Γεωργίου Νικομηδεῖας, ποιητοῦ τῶν κανόνων.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. λα' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἑβρ. ιβ' 25-27, ιγ' 22-25).

Εὐαγγέλιον: νηπίων, θ' ὥρας Χριστουγέννων (Μτθ. β' 13-23).

- 30. Τετάρτη.** Ανυσίας όσιομάρτυρος τῆς ἐν Θεσσαλονίκη (†285-305). Λέοντος όσίου ἀρχιμανδρίτου, Γεδεών όσιομάρτυρος τοῦ ἐν Τυρνάβῳ (†1812).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. λα' ἐβδ. ἐπιστ. (Ίακ. α' 1-18).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ιε' ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. ια' 22-26).

- 31. Πέμπτη.** Απόδοσις τῶν Χριστουγέννων. Μελάνης όσίας τῆς Ῥωμαίας (†449), Ζωτικοῦ όρφανοτρόφου (δ' αἰ.).

Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῇ κυρία ἡμέρᾳ τῆς ἐορτῆς (25 Δεκεμβρίου) μετὰ τῶν ἐξῆς διαφορῶν.

Εἰς τὸν ἐσπερινὸν μετὰ τὸ δοξαστικὸν τῶν ἐσπερίων γίνεται εἴσοδος, «*Φῶς ἱλαρὸν*» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας. Τὰ ἀναγνώσματα καταλαμβάνονται ὡσαύτως καὶ τὰ ιδιόμελα τῆς λιτῆς. Ἀπόστιχα τὰ τῆς ἐορτῆς, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ*» γ'. Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῇ ἐορτῇ.

Εἰς τὸν ὄρθρον δὲν λέγεται τὸ μετὰ τὸν πολυέλεον κάθισμα οὔτε Εὐαγγέλιον· ὅθεν μετὰ τὰ καθίσματα τῶν δύο στιχολογιῶν, ὁ ν' ψαλμὸς καὶ εὐθύς οἱ κανόνες· ἀπὸ γ' ᾠδῆς, ἀντὶ τῆς ὑπακοῆς, τὸ μετ' αὐτὴν κάθισμα «*Ἀγαλλιᾶσθω οὐρανός*» δίς· ἀφ' ς' τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἐορτῆς, τὸ συναξάριον τῆς 31ης Δεκεμβρίου· καταβασίαι διπλαῖ καὶ ἡ θ' ᾠδὴ ὡς ἐν τῇ ἐορτῇ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα, εἰσοδικόν, ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον ὡς ἐν τῇ ἐορτῇ. Τρισάγιον. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τὰ τῆς ἐορτῆς (διὰ τὴν ἀπόδοσιν αὐτῆς). Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμπτης λα' ἐβδ. ἐπιστολῶν (Ίακ. α' 19-27). Εὐαγγέλιον ἡμέρας, Πέμπτης ιε' ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. ια' 27-33). Λειτουργία τοῦ ἱ. Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἰρμὸς «*Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν... Μυστήριον ξένον*»· κοινωνικὸν «*Λύτρωσιν ἀπέστειλε Κύριος*»· τὸ τροπάριον «*Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ*»· ἀπόλυσις ἡ τῆς ἐορτῆς.

ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2027

(συνοπτικῶς)

1. **Παρασκευή.** † Η ΠΕΡΙΤΟΜΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ. Βασιλείου Καισαρείας τοῦ μεγάλου. Βλ. 1-1-2026.
2. **Σάββατον πρὸ τῶν Φώτων.** Σιλβέστρου Ρώμης (†335). Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μηναίου. Λειτουργία Χρυσοστόμου. Ἀναγνώσματα Σαββάτου πρὸ τῶν Φώτων.
3. † **ΚΥΡΙΑΚΗ** πρὸ τῶν Φώτων. Μαλαχίου τοῦ προφήτου. Ἦχος πλ. β', ἐωθινὸν θ'. (Τ.Μ.Ε., Κυριακὴ πρὸ τῶν Φώτων, §§1-3). Λειτουργία Χρυσοστόμου. Ἀναγνώσματα Κυριακῆς πρὸ τῶν Φώτων.
4. **Δευτέρα.** Σύναξις τῶν ἁγίων 70 ἀποστόλων. Λειτουργία Χρυσοστόμου· Ἀπόστολος: προεόρτιος, Τετάρτης ε' ἐβδ. Πράξεων (Πρξ. ιγ' 13-24)· Εὐαγγέλιον: προεόρτιον, Δευτέρας διακαινησίμου (Ἰω. α' 18-28).
5. **Τρίτη.** Ἡ ἀκολουθία τῶν Μεγ. Ὁρῶν καὶ ἐν συνεχείᾳ ὁ μέγας ἐσπερινὸς τῶν Θεοφανείων μετὰ τῆς λειτουργίας τοῦ μεγ. Βασιλείου ὡς τῇ 5ῃ Ἰανουαρίου 2026.
6. **Τετάρτη.** † **ΤΑ ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ.** Ὁ ὁρθρος καὶ ἡ λειτουργία τῆς ἐορτῆς μετὰ τοῦ μεγάλου ἁγιασμοῦ ὡς τῇ 6ῃ Ἰανουαρίου 2026.
7. **Πέμπτη.** † Τοῦ Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Βλ. 7-1-2026.
8. **Παρασκευή.** Γεωργίου τοῦ Χοζεβίτου. Ἀπόστολος: μεθέορτος, Παρασκευῆς δ' ἐβδ. Πράξεων (Πρξ. ιθ' 1-7)· Εὐαγγέλιον: μεθέορτον, Σαββάτου διακαινησίμου (Ἰω. γ' 22-23).

9. **Σάββατον μετὰ τὰ Φῶτα.** Πολυεύκτου μάρτυρος. Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου. Ἀναγνώσματα Σαββάτου μετὰ τὰ Φῶτα.
10. † **ΚΥΡΙΑΚΗ μετὰ τὰ Φῶτα.** Γρηγορίου ἐπισκόπου Νύσσης. Ἦχος βαρύς, ἑωθινὸν ι´. Ἀναγνώσματα Κυριακῆς μετὰ τὰ Φῶτα.
11. **Δευτέρα.** Θεοδοσίου ὁσίου τοῦ κοινοβιάρχου (†529). Ἀναγνώσματα τοῦ ὁσίου.
12. **Τρίτη.** Τατιανῆς μάρτυρος (†226). Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρίτης λβ´ ἐβδ. ἐπιστολῶν (Ἰακ. γ´ 1-10)· Εὐαγγέλιον μεθέορτον, Ἰανουαρίου 12 (Ἰω. ι´ 39-42).
13. **Τετάρτη.** Ἑρμούλου καὶ Στρατονίκου μαρτύρων. Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετάρτης λβ´ ἐβδ. ἐπιστολῶν (Ἰακ. γ´ 11-δ´ 6)· Εὐαγγέλιον: μεθέορτον, Τετάρτης ια´ ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. κ´ 1-8).
14. **Πέμπτη.** Απόδοσις τῶν Θεοφανείων. Βλ. 14-1-2026. Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμπτης λβ´ ἐβδ. ἐπιστολῶν (Ἰακ. δ´ 7-ε´ 9)· Εὐαγγέλιον: μεθέορτον, Σαββάτου ε´ ἐβδ. Ἰωάννου (Ἰω. ι´ 27-38).
15. **Παρασκευή.** Παύλου καὶ Ἰωάννου τῶν ὁσίων. Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. λβ´ ἐβδ. ἐπιστολῶν (Α´ Πέτρ. α´ 1-β´ 10)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ιβ´ ἐβδ. Ματθαίου (Μτθ. β´ 18-22).
16. **Σάββατον.** Τιμίας ἀλύσεως ἀποστ. Πέτρου. Ἀπόστολος: ἀποστόλου, Σαββάτου δ´ ἐβδ. Πράξεων (Πρξ. ιβ´ 1-11). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαββάτου ιβ´ ἐβδ. Ματθαίου (Μτθ. κ´ 29-34).
17. † **ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΒ´ ΛΟΥΚΑ.** † Ἀντωνίου ὁσίου. Ἦχος πλ. δ´, ἑωθινὸν ια´. Ἀπόστολος τοῦ ὁσίου, Δεκ. 6 (Ἑβρ. ιγ´ 17-21)· Εὐαγγέλιον Κυρ. ιβ´ Λουκᾶ (Λκ. ιζ´ 12-19).
18. **Δευτέρα.** † Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου. Ἀναγνώσματα τῶν ἁγίων, 18 Ἰανουαρίου.

- 19-23.** *Αναγνώσματα καθημερινῶν:* Απόστολοι ιγ' εβδομάδος ἐπιστολῶν· Εὐαγγέλια ιγ' εβδομάδος Ματθαίου.
- 20. Τετάρτη.** Εὐθυμίου ὁσίου τοῦ μεγάλου. Βλ. 20-1-2026.
- 22. Παρασκευή.** Τιμοθέου ἀποστόλου. Απόστολος 22ας Ἰαν. (Β' Τιμ. α' 3-9)· Εὐαγγέλιον τῆς εβδομάδος.
- 24. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΔ' ΛΟΥΚΑ.** Ἦχος α', ἐωθινὸν α'. Απόστολος: Κυριακῆς λα' ἐπιστολῶν (Α' Τιμ. α' 15-17)· Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς ιδ' Λουκᾶ (Λκ. ιη' 35-43).
- 25. Δευτέρα.** † Γρηγορίου τοῦ Ναζιανζηνοῦ. *Αναγνώσματα τοῦ ιεράρχου.*
- 26-30.** *Αναγνώσματα καθημερινῶν:* Απόστολοι ιδ' εβδομάδος ἐπιστολῶν· Εὐαγγέλια ιδ' εβδομάδος Ματθαίου.
- 27. Τετάρτη.** † Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. Βλ. 27-1-2026.
- 30. Σάββατον.** † Τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν. Βλ. 30-1-2026.
- 31. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΕ' ΛΟΥΚΑ.** Ἦχος β', ἐωθινὸν β'. Απόστολος: Κυριακῆς λβ' ἐπιστολῶν (Α' Τιμ. δ' 9-15)· Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς ιε' Λουκᾶ (Λκ. ιθ' 1-10).

